

နတ်တောင်ရောင်ရွှေ

BURMESE
CLASSIC

စာပိုင်းဆန်းစစ်ကြေး...
fatigon
 ဓာတ်ခွန်

fatigon

နယော တာယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

လော ကိ ပ ဉာ ရ သ နံ ပ ဂ္ဂ ဇင်း

နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗူ

နာယကကြီး

အောက်ဘာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရှင်ဆေး)

M.Med.Sc(Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာဥက္ကဋ္ဌ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

မွေဆေး

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်ဝေ(LL.B)ကိုတိုးဆန်း။

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

[ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝေါဒါ မြန်မာဂုဏ်ထူး)
ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ
(နိကာယဝိပလ)]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်ဇွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်ခင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

အထွင်းဖလင်

ပါရမီ

ဤဆင်တုကော်ကြီးကို
ပထမကော်ပီယို ပင်ဆောင်မရဘဲ
ဘုရားပု ငွေ့သီးငွေ့ပေါက်ပျားထွက်လာသည်ကို
- ၈-၉

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(၀၃၄၇၂)၊ နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္ဗူပထမကော်ပီ
၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
အတွင်းနှင့် မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၃၃၄၆)၊ နိမိတ္တပညာရေးတက္ကသိုလ်
အမှတ် ၁၇/၈၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုလဲနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်၊
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ဘက်၊ မြန်မာနိုင်ငံ
မိလိန်စာပေ (တောင်ကြီး)
ဂေါ်နှစ်စာပေမြန်မာနိုင်ငံ(တောင်ကြီး)
ခွန်ပြည်နယ်၊ ကျောက်ပြည်နယ်မြန်မာနိုင်ငံ
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
မြန်မာနိုင်ငံ
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၉၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
၇- ၀၁ ၂၄၂၂၀၄

ကြော်ငြာဌာနများ - ကိုတင်မောင်မွေး
မင်္ဂလာ စီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
အမှတ် ၃၄၂
အုပ်စု
၀၀၀၀
၇-၀၁ ၂၄၂၂၀၄

BURMESE CLASSIC

ပိတုန်းပုဂံပိ
ပိတုန်းပုဂံပိ-ပုဂံပုဂံပိ-ပုဂံပုဂံပိ
သင်္ခါဝ်သင်္ခါဝ်-ပုဂံပုဂံပိ ➔ ၈-၆၅

ဒာလူးကျောက်စင်-ရောက်ကင်
ဒာလူးကျောက်ပျောက်တရားပေါက်
ဟုဆိုကြရာ ➔ ၈-၁၃၀

လှေဆုခြင်းရောင်ခြည်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယ်နီးတွန်းမြို့နယ်
 မွေ့အေးတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာဦးနီတွတ်
 (တဆ-၀၄၈၃၉)၏ အနာပဆုပ်ရောင်၊ သင်္ကာင်းစရာ
 များနှင့်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်း
 [ပြောင်းမြဲ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၀၁

ပညာပေးရောင်ခြည်

တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၉၇) [ဟုဂုင်းစီ] ၁၅၄
 လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နို့ရာအိပ်မက်ရှင်းတမ်း(၈၇)
 [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၆၃
 သင်္ကေတများ၏ ဘာသာစကား (၄၂) ၁၉၆

လက္ခဏာရောင်ခြည်

လက္ခဏာပဟေဠိ အခြေညိုကြရိ
 [ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၀၂
 ပညာဇေယျနှင့် သက်ဆိုင်သော သင်္ကေတများ ၁၅၆
 တစ်ချက်တောင်းဟောတွတ် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၈၃
 သူ ဘယ်လိုလူမားလဲ [သန်းပညာ] ၁၈၅
 လက္ခဏာကပြောသော တဝက်ကြမ္မာအခြေအနေ ၂၂၈

ရင်းချွန်ရောင်ခြည်

စလေမြို့ အရှေ့ဖျားမှ ဆုတောင်းပြည့်
 အာရောဂျမုနိ မြတ်စွာဘုရား (၁) [စံထွန်းသာ] ၉
 သံလွင်မြစ်ကမ်း အရှေ့ခြမ်း သုဝဏ္ဏသျှင်တောင်တန်းက
 မဟာဗောဓိဗိုလ်ဆရာတော်ကြီး တရားထူရှာမိရာ နေရာ
 မြတ်မဟာသို့ ပူဇော်မှုခရီး(၁) [အာကာသ-သာဓဉ်] ၃၃
 ထိပ်စွန်းခရီးစဉ်နှင့် မေမိအိုင်(၁) [အရဟံ ဆရာသိန်း] ၁၁၃
 ခမောက်တောင် နောက်ဘက်အငူက
 သာသနာ့လိုက်ဂူတောင်သို့ (၁) [စောသိင်းလ] ၁၂၉

အထူးကဏ္ဍရောင်ခြည်

ရုံလေးရုံ ကျောင်းတော်ရာ ဧတီလေးဆူ
 ပူဇော်မှုခရီးစဉ်(၂) [ဘုန်းကျော်စွာ-ဗြိုင်တက္ကသိုလ်] ၄၉
 ရွှေတောင်နယ်မှ ရဟန္တာ(၈၀)သိမ်များ
 လှေလာပူဇော်မှုခရီး(၂) ၅၄
 သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေးဖြစ်စေမို့
 ပိတုန်း၊ ဝရိင်း မုနိ ဖြူကြမို့(၃) [ခင်ခင်ဝင်း-ဟောရဝတီ] ၅၈
 ဝိသနိမယ်တော်စံမြို့နယ်ရာ
 မဟာဗြိုင်တောရသားခရီးဆီသို့ [ကလေး ဝင်းသူ] ၈၁
 ဗောဓိတထောင် သာသနာ့မြေနှင့် ဗောဓိတထောင်
 ဆရာတော် ဦးနာရဒ၏ တပည့်ခိုလှုံများ(၇) [စံထွန်းသာ] ၉၄
 ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ တွာင့်စဉ်ပေါက်မြောက်ရာ ရမည်းသင်း
 ရွှေမြင်တင်တောင် လှေလာကြည့်ညိမ့်ခရီးစဉ်(၁)
 [ခွန်စိုင်းဝမ်း] ၁၄၅

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း ၃

www.burmeseclassic.com

၆ ကိုယ်လှေ့ရောင်ခြည် ၆

သူ့အရပ် သူ့ဒေသနှင့် သူ့ခလေ့ဆန်းများ
[တီးချိုင့်နတ်အင်းကြီးဒေသ ခလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများ]
[နေအောင်လင်း-စလေ] ၂၃၅
ဝစ်ပိတ်ဆရာတော်ကြီးနှင့် လူသတ်သမားနိဗ္ဗာန်
[ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၄၀
သတိနှင့် အတူ(၁) [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၃၀၀

● အမိအဖရောင်ခြည် ●

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် လွယ်ကောင်းယတြာ
[သောကြာသာသနာပိယအတွက်] [သန်းပညာ] ၁၀၃
အလုပ်ရစေ အဆင်ပြေ [ကောင်းသူစ] ၁၇၃
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားအလှူ ပူဇော်ယတြာမြူကြပါ
[အုံကြွယ်] ၂၀၉
လိမ်းကောက်နေသူများအတွက် လမ်းမြောင်းပေးသော
ယတြာနည်း [ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၁၇
ပရိတ်ရေစင်နှင့် ပျားဖွဲ့ကြံတောင်ပို့
ပြောင်းရွှေ့စေသောနည်း [ကိုသက်ရှည်] ၂၄၈

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

ကိုယ်ပိုင်ကာလေးစီးရအောင်
[မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၇၈
ဗြိတ်စောင့်နတ်မင်းကြီးများထံ အတူအညီတောင်းခံနည်း
[အောင်နန္ဒ-ကျိက်လတ်] ၁၅၀
မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် ယတြာကျင့်စဉ်ထူးများ
[ဝ.ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်] [ဦးစင်မောင်နိုင်] ၁၅၃
ပုတီးကျင့်စဉ်နှင့် ဗေဒင်ပညာ [တက္ကသိုလ် အပန်းငယ်] ၁၇၈
ငွေဝင်လာတံ့ရွှင် ကံဆယ်ဝန္တီရကျင့်စဉ်
[ကဝိသီရောမထိ] ၂၃၃

□ အဖိုဖုတ်ရောင်ခြည် □

ဂဠုန်နဂါး နိုင်ရာစားလော့
[ကြည်စိုး-မနောမယိဒ္ဓိ၊ ရောမြေ] ၁၆၁
အချိန်တိုအတွင်း မီးထိုးခံပြခါးပမ်းနည်း
[အောင်ကိုမြင့်-တမ္ပဝတီ] ၁၇၅
အပိုရတ်ပညာနှင့် ကျွန်တော်ဘဝအတွေးအကြံများ
[အောင်သန့်-ပုသိမ်ကြီး] ၁၈၈
ကွမ်းအစ်ထံက ဆေးနှစ်ပါး ပြခါးမိအောင်ပမ်း(၃)
[ရွှေတောင်. ခင်မောင်ကြည်] ၂၂၀
၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

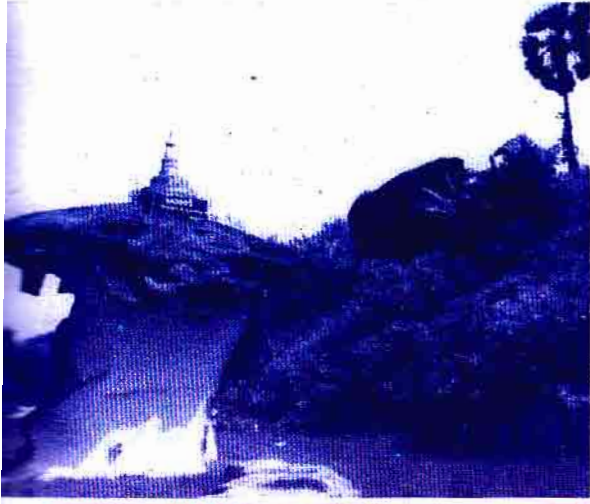

BURMESE CLASSIC

(၃) နှစ်စာ ကာလတိုင်ဘောင်
သွမ်းဘောကွက်ကို မသုံးသောဘဲ
သစ်ရွက်ပျံသက သုံးသောင့်ရှိ ... ၈-၂၅

သာဓဉ်ရွှေယင်ပျော်သမိုင်းနှင့် သက်စပ်ကာ
ကြီးမားသော ယင်ကောင်ကြီး
ကိုယ်စင်ပြရာအောင်ဖြစ်သည့် ... ၈-၁၄၉

**ရာဇဝင်တိုင်းဒေသကြီး၏ တောင်ဘက်အစွန်
ဆုံးဖြစ်သော ထိပ်ရွန်းခရီးစဉ်မှ
ပေတချိုင် ဖြေခေတီတလပ်ဘုရားကို... စာ-၁၁၃**

မိဿနိုးမယ်တော်ပုံအား ထုလုပ်ပူဇော်ရန်
အခိဋ္ဌာန်ပြုရာမှ ကြည့်မှန်၌
အဆိုလိုပေါ်လာသော ပုံတော်ဖြစ်သည်... စာ-၁၄

မိဿနိုးမယ်တော် (ပင်လယ်ဘက်) ပုံတော်အား ပန်းချီဆွဲ
ပေးဆောင်ရာတွင် ထားရှိပူဇော်ရန် အခိဋ္ဌာန်ပြုရာ
ရပ်ပုံပေါ်လာရာ ၂၂.၅၆၄၀၂ ရိလှည့်သော ည ခုနစ်
ရက် ကျမ်းဂန်စဉ် ဒီပဲခေါင်မြို့နယ်တော် မဟာဗြဟ္မစိတော

* ဝါယာပွင့်ပေါင်ခြံ့ချစ် *

မီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးပွားစေသောဝါထာ
[ငြိမ်းသော်တာ] ၃၈
စံ့ဖွယ်ထူးလှ လိုတရဝါထာတော်
[စောထွေးသျှင်-မြောက်ဦး] ၂၀၃
ဗုဒ္ဓသာဝါထာ ဝှမ်းရည်ထူးတစ်မိုး
[ဘုမ္မဝတီ ကိုကိုလေး] ၂၆၄

* ဆေးဖုဉ်းတိုပေါင်ခြံ့ချစ် *

တင်ပွန်းရွက်နှင့် ဗိုက်ပွဝေဓနာ
[ရောက်မိကျော်-မအူပင်] ၁၅
ကျီး(၄)တောင် ဆင်နဲ့နင်း လေဝန်းရောင်ကင်း
[မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၁၃၉

◆ ဆေးပေဒပေါင်ခြံ့ချစ် ◆

ခူလာမီးယပ် ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲ လက်တွေ့ဆေးရည်
[မောင်အောင်ဝင်း-တိုင်းရင်းဆေး၊ မိတ္ထီလာ] ၁၄၂
လေမမြတ်နိုင်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်နည်း
[မြောစရိယ ဦးသောင်းရောင်-အငြိမ်းစား စာပြင်မှူးချုပ်] ၂၃၂
သွားနာသော် မခက်လော [မောင်ပဟိန်း-အင်းတော်] ၂၃၄

* ပဏ္ဍိရပတ္တပေါင်ခြံ့ချစ် *

ခွေန်စခန်းမှ ဖြစ်ရပ်ဆန်း(၃) [ဝသုန်သက်လွင်] ၂၃၄
ဥစ္စာစောင့်ချစ်သူ [စောကိုကို] ၂၈၉
သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ(၁) [စရထ ဦးအောင်] ၂၉၄

* မိတ်စွမ်းအင်ပေါင်ခြံ့ချစ် *

အိပ်မက်နှင့် ဆက်စွယ်သော ကိုယ်ပွားခန္ဓာလား
[အောင်ဆန်းလင်း-တီအေ] ၂၈၅

+ ဖူးခြားသစ်ပင်ပေါင်ခြံ့ချစ် +

ပိတောက်ပင်မှ ထူးထူးခြားခြားဝတ္ထိရသစ်တံခါးလော
(သို့မဟုတ်)သစ်ကွင်းလော [စေန္ဒာရိုး-တောင်ငူ] ၁၂၄
ပင်စည်နှင့် အရွက်(၉)ကွင်း ကွင်းထိုးနေသော
ကျောက်မိမ်းပန်းပင် [ဦးနီ-ကောလင်း] ၁၃၄

* နဖူသုတပေါင်ခြံ့ချစ် *

ဟိန္ဒူတို့၏ ပွန်မြတ်သော သရုပ်များ(၁) [မောင်တေဇ] ၁၄
နက္ခတ္တပေါင်ခြံ့ချစ်ပုဂ္ဂလိက: ၅

† ထူးခြားစုစည်းပေါင်းခြင်း †

အားတစ်လက်နှင့်တူသော သစ်ကွင်း
[သာထက်စော်-မကျေ] ၁၃၇
ကျောက်လက်ဝါးနှင့် စေတနာဆရာ
[မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၂၅

* တူထုံးပေါင်းခြင်း *

အိဘိုလာပိုင်းရပ်စ်ကို ဘယ်လို တာတွယ်ကြမလဲ
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစောင်း] ၁၅၈
မှင်တုထုံး
[ဦးမင်းညို-မြဝတီ] ၁၆၅

* အမျိုးသမီးအထူးပေါင်းခြင်း *

ကွမ်းသီးအစို မစန်မဖူး အသားငါးလည်း
အမြန်နွေးစေသည် [နန်းဖြူဖြူဝင်း] ၁၅၉
ဖျော်ပြတ်၏ လျှို့ဝှက်ချက် [စောသိင်္ဂါလ] ၂၆၄

○ သူတေးသမုတေပေါင်းခြင်း ○

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့် တေးဖူးရှင်ဆရာတော်ကြီးများ
[ဗာသာတမြို့ ဦးကောင်းကျောင်းတိုက် ပဲခမာနာယကဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသုဓမ္မာစာရအား ဝါရဝပြုပူဇော်ခြင်း]-
[သန်းပညာ] ၅၅

အာလူးကျောက်နှင့် ရေဂါကင်း အာလူး
ကျောက်လျှောက် တရားပေါက် [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၆၉
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၉၃

○ ပြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးပြစ်ပေါင်းခြင်း ○

နွယ်မြက်သစ်ပင် ဆေးဖတ်ဝင် အပင်များ၏
လက်တွေ့အသုံးပြုနည်း [ဦးမင်းစင်-ရွှေစောင်း] ၂၃၀

* ပါမုတ္တန်ပေါင်းခြင်း *

ဝဲဇွဲနွား ဆီရွှင်ဝမ်းမှန် ဝါဇွဲဆေး
[နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်] ၁၆၆
နွားဖျက်စိ ဇက်တိမ်စွဲနေသလား
[ကြည်မြိုင်] ၂၆၃

☞ ကြည်ညိုခြင်းပေါင်းခြင်း ☞

ထူးထူးခြားခြား ခန္ဓာထွက်သည့်တုရား
[ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၄၁

* အောင်မြေပေါင်းခြင်း *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် နိဂုံးပူဇော် ဝါထာတော်များ(၂၃)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉
၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

နံနက်ခင်းက ဘုရားဌာပနာရန် ပေးလှူခြင်း
ရှေးဟောင်းကြေးတုဒုဂ္ဂပွားတော် (၃) သူမှာ
တစ်ဆူကကျောင်းဘုရားခန်းသို့ ပြန်ရောက်နေတယ်...
☛ ၈၁-၁၄

မဟာဗေဒီမြိုင် ဆရာတော်ကြီးသီတင်းသုံးခဲ့ရာ
သုဝဏ္ဏသျှင်ကောင်စီပိပေက
သံလျှောက်သော ကျောက်ချပ်ကြီးမှာ...
☛ ၈၁-၃၃

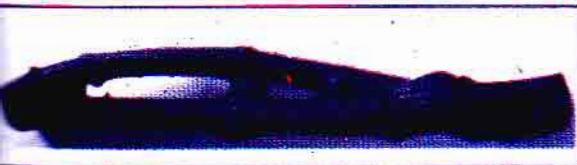

မောစီတထောင် ဆရာတော်ဘိဝံသီကဲ့သို့
ညာမောင်ကုတ် ရွှေစာတော်လုံးပေါ်ကို ထုတ်၍
နေနတ်သားဆရာတော်၏ ဝမ်းပျက်ပေါ်တင်ရာ... စာ-၉၇

သမ္မတသုံးပေါက်သုံး
ဖူးပေါက်က ငေးပေါက်သုံးနှင့်
ဖူးပေါက်သုံးကို ဖျားခြားရာ မေ့မိသည့်... စာ-၉၈

စားအပ်လက်ပုံသဏ္ဍာန် သစ်ကျင်းမြင်းနေခြင်းကြောင့်
စေ့ပေါက်ပေါ်မှာ ထားလက်သစ်ပွင့်သဏ္ဍာန်
မြီးခြင်း မြေပွင်းပိုင်ခဲ့သည့်... စာ-၁၀၇

◆ **ယိုးဒယားရောင်ခြည်** ◆

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ထိအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝင်္ကန်း [ဆရာ ရဲထက်-သုတေသီ] ၁၆၇
၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါးစီမိုမူနှင့်
အောင်သာလေထီဆုငွေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၄

◆ **မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်** ◆

သီးပင်များ သန်စွမ်းစေရန် တီကောင်အားဆေး သုံးစွဲပေး
[တင်ညိုအေး-နဂါးမြို့တော်] ၁၈၆

* **အင်းစေ့ရောင်ခြည်** *

ရှင်သီဝလီ အစီအရင်
[စေတသတ္တ ဆရာဝန်အောင်-ကလေးမြို့] ၁၄၀
ပြန်ပေါင်းအင်းနှင့် ဝေဒစွမ်းအင်
[အင်းပညာသုတေသီတစ်ဦး] ၁၈၁

◆ **ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်** ◆

ထားဝယ်ဒေသတွင် ထူးခြားကျော်ကြားသော
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တောင်ပွားဆရာတော်
ဘန္တန္တ တေဇိန္ဒ [မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၂၅
ကျွန်မ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည့် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်
[ဒေါ်သုမနဝိစိတ္တ-B.Sc,H.G.P,Dip.Ed] ၄၄
မြင်းကပါ ဧရာကမ်းမှ မပုပ်သိုးသော ဆရာတော်(၂)
[ဇော်ညိုငယ်] ၇၃
ကျွဲခြံရွာသစ်တောင်ခြေမှ မဟာထေရ်အရှင်အာဇာရ၏
ဘဝပုံရိပ်များ(၁) [ဇော်ညိုသုတေသီတစ်ဦး] ၁၂၁

* **ဖူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည်** *

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင်၊ တောင်ပုဗ္ဗ
နင်းရုံမီးတောစာသင်တိုက် ကျောင်းဝင်းရှေ့မှ
ဆိပ်မက်အရ ဗုဒ္ဓစွပ်ပွားတော်များနှင့်
စေတီများ တူးဖော်တွေ့ရှိရသည့် မြစ်ရပ်ဆန်း
[မြင့်ဝင်း-တောင်ငူ] ၁၇
သက်တော်ရှည်အဘွားနှင့် ထူးဆန်းသော
အင်ကြင်းပင်ကြီးများ [တနင်္ဂနွေ] ၁၀၅
ထူးဆန်းသော မိုက်ပျိုးပင်ကြီးနှင့် မြစ်ရပ်ဆန်းများ
[ဒေဝန်းနီ] ၂၉၃

❑ အစေးအမြေ့မောင်ခြင်္သေ့ ❑

တပင်တိုင်မြန်မာ့ဆေးအသုံး သိသူများမှ
ဖော်ပြပေးစေချင် [ထွန်းအောင်-ပင်လောင်း] ၁၆၇
သက်တန်နာနှင့် ငြားမိုးကြီးသွား အသုံးသိသူများမှ
ဆက်လက်ဖော်ထုတ်ပေးကြပါ [ထွန်းရီ-သံပရာကွင်း] ၁၇၂
ရှင်မထီးနှင့် ရှင်အဂ္ဂဝေါဏတို့အတွက်
ရှင်တမ်း သိသမျှတင်ပြပါရစေ [ရန်ကုန် စနေသာ] ၂၁၅

✧ မေ့မပြုဆုံးဘဝလမ်းညွှန်မောင်ခြင်္သေ့ ✧

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
ငွေကြေးလာဘ်လာဘ သွက်လက်စေမို့
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၇၆
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၀၇
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၂၁၈

❖ မြန်မာ့ရုပ်ရှင်မောင်ခြင်္သေ့ ❖

သုံးထောက်ခြောက်ဘုမ္မိဒေါ် ဗြိဟ်စားသက်ရောက်တို့၏
အညံ့ဆုံးနှစ်တွက်နည်း
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ၊ ဝက်လက်] ၁၉၈

◆ တျန်းမာရေး ဓာတ်မောင်ခြင်္သေ့ ◆

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၉၂

★ ဝိပဿနာမောင်ခြင်္သေ့ ★

လူထူးဆန်းရာဖော့နှင့် ကြိုးမူ ယုံကြည်သူများ (၂)
[မြောင်းမြ မြင့်လှိုင်] ၂၅၇
ထူးဆန်းသော ဝေရိန်ပ [အေးချမ်းအောင်-ရေညှိသင်း] ၂၈၁

● ဝုဇ္ဈာန်မောင်ခြင်္သေ့ ●

သမုဒယနောင်ကြီး၏ အခြားတစ်ဖက် [K.ပံ] ၂၄၉
လတ်ခွဲ (၂) [ရွှေစံကင်း] ၂၅၃
တောကေလာသ [အောင်ဘုန်းနိုင်-ရွှေမြမြ] ၂၆၅
ကျွန်ုပ်နှင့် မှင်စာကလေးများ [ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၇၃
သွေအရမ်း၊ သွေဒေသနှင့် သွေလေ့ဆန်းများ
[ညောင်ပင်ပေါ်နတ်စင်နှင့် လေ့ဆန်းများ]
[ကသာ သင်းမွှေး] ၂၇၈

၈ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

သူယောင်ယောင်
တွေ
လိုလို
ဥစ္စာအောင်
တွေ
လိုလို
ထူးဆန်းတဲ့
ပုံသဏ္ဍာန်ရှိတဲ့
ဘင်ကြမ်းပင်
တွေကို...
စာ-၁၁၀

ရေထဲတွင်
ရှိသော
ကျောက်လက်ဝါး
၏
လက်ဝါးပြင်
ပေါ်တွင်
လူတို့၏
လက္ခဏာကိုသို့
အကြွေးရှင်များ
ထွက်ပေါ်လာသည်...
စာ-၂၂၅

ဘောင်မြေ
ကုန်းတော်
ပေါ်မှ
ခြင်္သေ့၏
ရင်ဘတ်ထွင်
လှူရုပ်ပြာ
ထူးခြား
လှသည်...
စာ-၁၁

စလေမြို့ အရှေ့ဘက်မှ ဆုတောင်းပြည်

ခံယူရုံသာ

အာရှေ့ဘက်မှ ဆုတောင်းပြည် ဖြတ်စွဲချား (၁)

မဟာသေခဲလှ စေတီတော်ကြီးသည် ချောက်မြို့နယ်၊ ပခန်းငယ်ကျေးရွာ အရှေ့ဘက် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာရှိ အောင်လယ်ရွာအနီး၌ ကိန်းဝပ်တော်မူပါသည်။

ချောက်မြို့မှ နှစ်မိုင်အကွာ မိုလာထမ်းခွဲသို့ရောက်လျှင် တောင်ယွန်းယွန်း(၈)မိုင်ခန့် ခရီးဆက်ခြင်းဖြင့် စလေမြို့၊ ထိုမှ အရှေ့ဘက်(၈)မိုင် ကျော်တွင် ပခန်းငယ်ရွာ၊ အောင်လယ်ရွာများ စိတန်းရှိကြလေသည်။

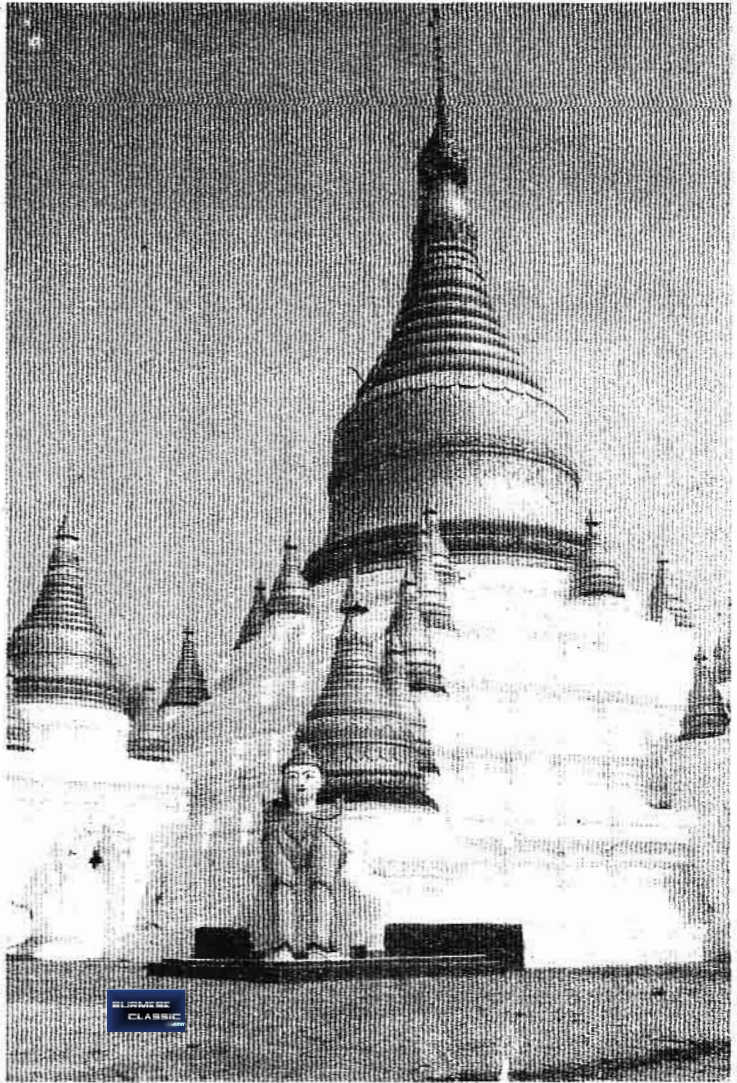
ကုန်းတော်အိလျီ

မြိုင်မြို့မှ မိတ်ဆွေကြီး ဦးတင်မောင်လင်း မိတ်ဆက် သတင်းပေးခဲ့သဖြင့် ပခန်းငယ်ရွာ ရွှေသာမောင်းဆရာတော်၏ (၄၆)နှစ်ကြာ မပုပ်မပျက်သော ခပ်ကလာပ်အား ဖူးမြော်ပြီးနောက် ချောက်သို့ပြန်ရန် ခေတ္တ နားနေကြကြသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝန်းလုံးတွင် နေအပူချိန် စံချိန်တင်ရုံသော (၄၂ ဒီဂရီ ဖီဆဲ)၊ ချောက်နယ်အတွင်း (၁၈)မိုင်ခန့် နေပူလေပူခရီးကြောင့် ရေစိမ့်အိုးမှ ရေကို ခွက်ဆင့်၍ သောက်မိသည်။

လက်ရှိဆရာတော် ဦးသုဇာတက... 'ဒကာကြီးနယ် ဦးထုပ်ကလေး၊ အဆောင်းကလေး ဆောင်လာရာပေါ့'

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ 'ဦးထုပ်ဆောင်းရင် ခေါင်းချွေးပြန်

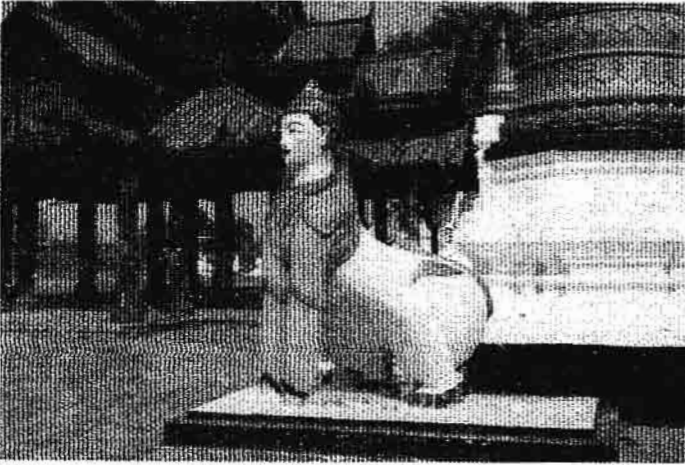

မဟာသေခဲလှစေတီတော်

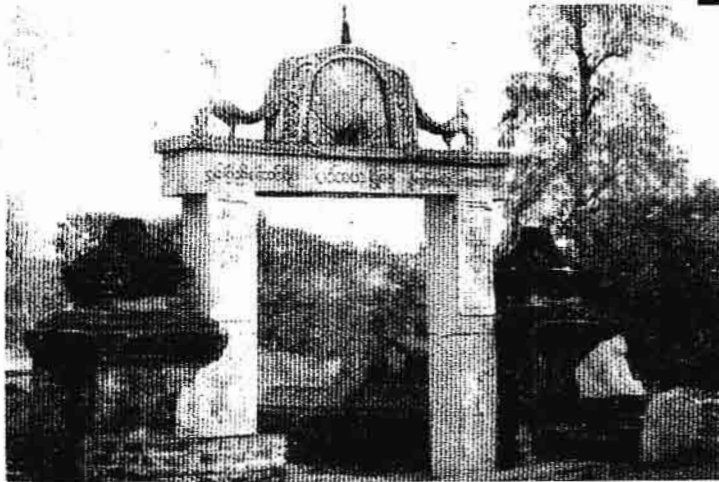
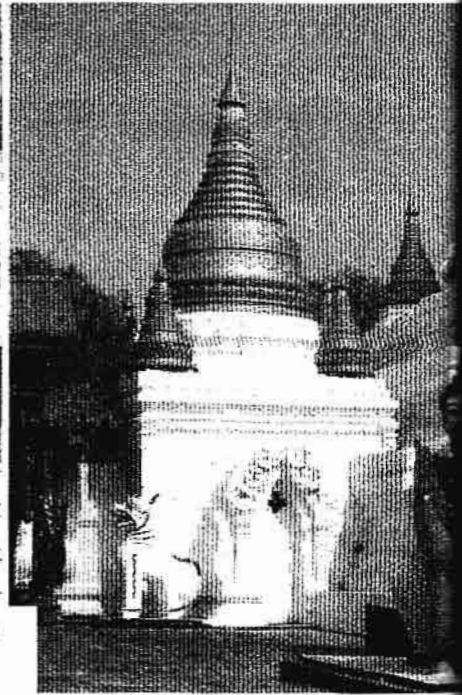
ပြီး အနေရခက်လို့ပါ ဘုရား' 'ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် မဟာသေခဲလှဘုရား ဖူးသွားပါဦး။ ဒီနယ်မှာ တော့ အကြီးဆုံး ဝါတော်အရင့်ဆုံးပဲ။

ပူဇော်ယဉ်တော်ကျရင် ပွဲဈေးတန်းက တစ်လနီးပါးကြာတယ်။ အင်မတန် စည်ကားတာပဲ။ ဟိုရောက်သွားရင် ဒကာကြီး အပူတွေအားလုံး ပျောက်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

• မနုဿိဟာရုံတပ်
 လိုက်ပါအံ့တော်တပ်နှင့်
 • အကျဘက်နည်း

စုံစမ်းကာ မဟာသေခဲလှကျောင်း ဆရာတော် ဦးသောမအား ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ရာ စေတီနောက်ခံသမိုင်းကို မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက ပြည့်ရှင် မင်း၏ မိဖုရားစောမြရီဒေဝီသည် မိဘ များထံ ခေတ္တ အလည်ကြွရောက်ရာ နေပြည်တော်၏ အရှေ့ဘက် လမ်းခု လတ်တွင် သန္ဓေသားနေ့စေ့၍ ဖွားမြင် လေရာ မိခင်ကော ကလေးပါ ကျန်းမာ ရန်ကင်း ရှိကြသဖြင့် အရှေ့အရပ်မှ သမ္မာဒေဝများ စောင့်ရှောက်ကြသည် ဟု ရည်ညွှန်းကာ သားတော်ကို ပုဗ္ဗဒေဝကုမ္မာဟု အမည်ပေး၏။

သို့သော် မလိုသူများက မိဖုရား သည် တိရစ္ဆာန်ကလေး မွေးသည်ဟု လုပ်ကြံကုန်းချောသဖြင့် ဘုရင် အရှက် တော်ရကာ ပေးသနားပြီးဖြစ်သော ရတနာစိလက်စွပ်နှင့်အတူ နန်းတော် မှ ထာဝရ ထွက်ခွာစေဟု အမိန့်တော် ချမှတ်သည်။

သွားလိမ့်မယ်။ ရှေ့နားလေးတင် သိပ် မဝေးဘူး။ လှမ်းမြင်နေရတယ်’ ဆရာတော်၏ တိုက်တွန်းမှုအရ ရွှေသာမောင်းကျောင်းမှ အထွက်တွင် လမ်းမကြီးအတိုင်း အနည်းငယ်မျှ ဆက်သွားရုံဖြင့် ကြည့်နူးဖွယ် ရှုခင်းနှင့် စေတီကုန်းတော်ကို လှမ်းမြင်ရလေ သည်။

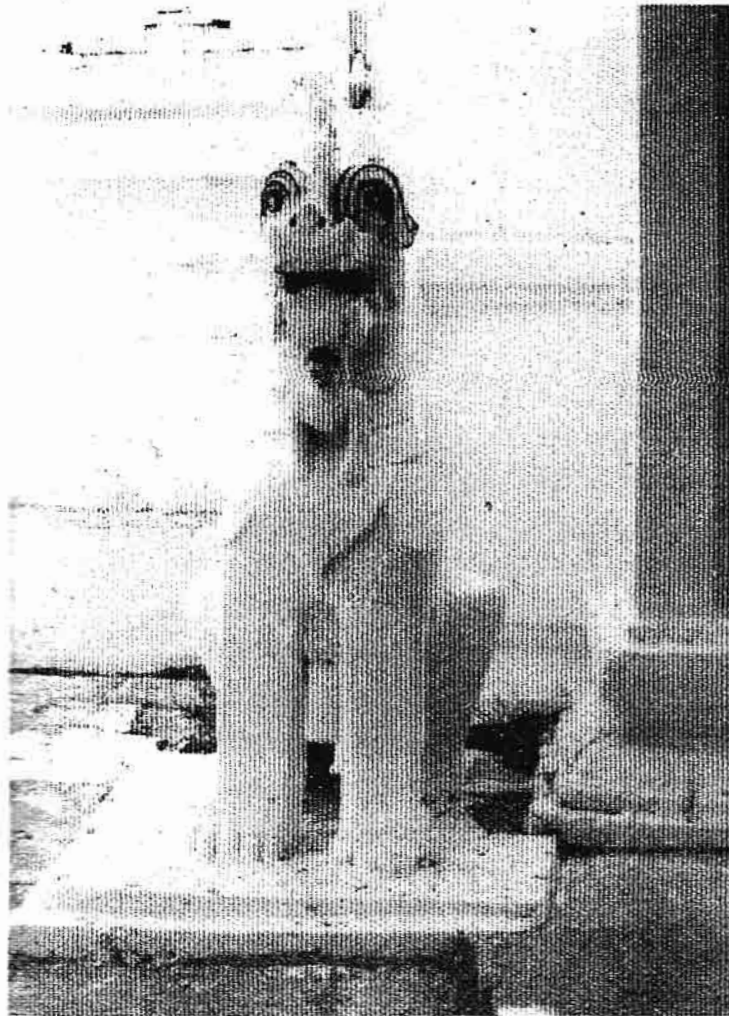
စေတီကုန်းတော် တောင်ဘက် အခြေမှ ညောင်ညိုရိပ်မှာ တံလျှပ်များ အကြား စိမ်းစိုစိုဖြင့် မြင်ရသူကို အထူး

အေးမြစေသည်။ စုစုပေါင်း ညောင်ပင် (၉)ပင် စီတန်းပေါက်ရောက်နေကာ ထန်းပင်များက အနားသတ်ပေးထား သကဲ့သို့ ရှိ၏။

ညောင်ပင်ကြီးများမှာ နှစ်ပေါင်း ရာချီ၍ သက်တမ်း ရှည်လျားကာ မုတ်ဆိတ်ခေါ် မြေထောက်မြစ်များ ထွက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

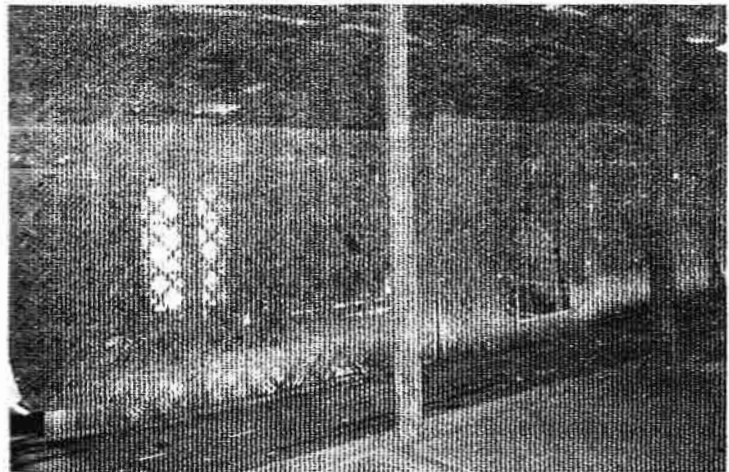
စေတီနောက်ခံသမိုင်း

ကုန်းတော်အနီး ရောက်သောအခါ ထင်းဖြတ်နေကြသော လူတစ်စုကို

◆ ရင်ဘတ်တွင် လှူဒါန်းထား ပြည်

◆ ကျောင်းတွင်ရှိ ဘာကန္တတည်ဆောက်မှု

သီလမြဲ၍ ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်း
သော စောမြန်ဒေဝီသည် ဘုရင် ချီးမြှင့်
သည့် လက်စွပ်ကို ထုခွဲရောင်းချကာ
သားအမိနှစ်ဦး ဘေးရန်ကင်းစွာ ခိုလှုံ
ခွင့် ရခဲ့သည့် နေရာတွင် ဘုရားရှင်
ကိုယ်စား စေတီတော်တစ်ဆူ တည်
ဆောက်ပူဇော်ကာ မဟာသေခဲလှ
စေတီတော်ဟု ဘွဲ့မည် ဆက်ကပ်
လေသည်။

စေတီတည်ရာတွင် ဦးစီးတာဝန်ယူ
သော ဖိဖုရား၏ မောင်တော် ရဲသီခံ
သည် စေတီ ထီးတော်မတင်မီ ပန်းလှ
၍ အနိစ္စရောက်ခဲ့ရာ ကုန်းတော်တွင်
ပင် ကျောက်ဖားဖြစ်၍ စေတီအား
ကုသိုလ်ပြု စောင့်ရှောက်သူ သီလရှိ
သူတို့အား စောင့်ရှောက်ပေးလျက် ရှိ
သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ပုဗ္ဗဒေဝကုမ္မာသည် ပြည့်ရှင်မင်း
ဖြစ်လာသောအခါ မယ်တော်နှင့် ဦးရီး
တော်တို့အား ရည်စူး၍ မူလသေခဲလှ
စေတီကုန်းတော်တွင် စေတီငယ်ကို
ပြုပြင်မွမ်းမံကာ အိုခဲလှစေတီဟု
ဘွဲ့တော် ဆက်ကပ်သည်။

အောင်မြေကုန်းတော် အမြစ်
အထွတ်အမြတ်ထားကာ စစ်ချီ စစ်ထွက်
အရေးကြီးသည့် ကိစ္စများ၊ အတွက်
အောင်မြေနှင်းလျက် ကြွ ရောက်
ဖူးမြော်တော်မူသည်။

ကုန်းတော်၏ အနောက်ဘက်
မလှမ်းမကမ်း ကုန်းမြင့်ထက်(အိုခဲလှ
စေတီကုန်းတော်ထက် မြင့်သော
တောင်ကုန်းဖြစ်သည်။)တွင် စေတီ
ကြီးတစ်ဆူ တည်ဆောက်ပူဇော်ကာ
မဟာသေခဲလှစေတီဟု ဘွဲ့မည်တွင်
စေသည်။

ယင်း၏နောက်ဘက် ကုန်းထိပ်တွင်
သိမ်နှင့်စေတီတစ်ဆူကိုလည်း တည်
ဆောက်ကာ နာခဲလှစေတီဟု ဘွဲ့မည်
ပေးလေသည်။

လက်သောက်မှ ကျောက်အား

ထိုနောက်တွင် ခေတ်အဆက်ဆက် မင်းများ ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းမွမ်းမံ ခဲ့ကြကာ ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းတွင် စလေမြို့အုပ် ဦးကျော်ဇော ဇနီးမောင်နှံ က ယခု မြင်တွေ့ရသော စေတီကို အသစ်မွမ်းမံ တည်ဆောက်ခဲ့ကြလေ သည်။

စေတီရင်ပြင်တော် လေးဖက်ညီ အနားတစ်ဖက်လျှင် (၄၅)တောင်စီရှိ၍ စေတီဉာဏ်တော်အမြင့် (၄၅)တောင် ပူဇော်ထားကြောင်း သိရသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးအာပွားခြေ

သေခဲလှ ကျောင်းဆောင်ကြီးမှာ သွပ်မိုး ဇလီကာ ကျယ်ဝန်းစွာ တည် ဆောက်ထားသည်။ ခိုင်ခံ့ကြီးမား ထည်ဝါလှသော ကျောင်းကြီးရရှိင် မဟုတ်သော်ငြား ကျယ်ပြန့်သော ကျောင်းနံရံတစ်လျှောက်တွင် ဝါးခြမ်း

၁၂ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြားကလေးများဖြင့် ကြက်တူးရွေး ခြံခတ်ကာ အခန်းငယ်များ စီတန်းဖွဲ့ ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရှေးယခင် တောင်တက်ကားလမ်း မပေါ်မီက ကျိုက်ထိုမြို့၊ ကျိုက်ထီးရိုး စေတီ ဘုရားပူဇော်ကို အမှတ်ရစေ သည်။

ထိုစဉ်က (၇)မိုင် ရှည်လျားသည့် တောင်တက်တောင်ဆင်း ခြေကျင်ခန့် ဖြင့် တက်ရောက်ဖူးမြော်ကြရသည်ဖြစ် ရာ ရေမြောင်ကြီးစခန်းနှင့် ကုန်းတော် ရင်ပြင်တို့တွင် ဆိုင်ခန်းများ အစီအရီ မြင်တွေ့ရသည်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ စား သောက်ခြင်းဖြင့် အခမဲ့ တည်းခိုခွင့် ရကြသည်။

နေ့နှင့် ဆောင်းရာသီတွင်သာ ပွဲတော် ဖွင့်လှစ်ကာ မိုးရာသီတွင် ပိတ်သိမ်းလေ့ရှိသည်။ ထိုစဉ်က အခမဲ့ တည်းခိုခန်းကလေးများသည် သေခဲလှ

ကျောင်းတွင်း အခန်းကလေးများနှင့် ဆင်တူကြလေသည်။

နှစ်စဉ် နတ်တော်လဆန်း (၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅)ရက်နေ့များတွင် ကျင်းပလေ့ ရှိသော ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်ကာလတွင် တန်ဆောင်မုန်း လဆုတ်ရက်များက ပင် ကြိုတင်ရောက်နှင့်နေသော ပွဲဇွေး သည်များ၊ ပရိသတ်များ စည်ကားစွာ ရှိနေသကဲ့သို့ အာဂန္တရဟန်းများလည်း ကြွရောက်ကြလေသည်။

ဤ အခန်းကလေးများသည် အာဂန္တရဟန်းများ သီတင်းသုံးရန် ဖွဲ့တည်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာ တော်က မိန့်တော်မူသည်။

အောင်မြေကျန်းတော်

ထိုနောက်တွင် ဆရာဘော်ကိုယ် တိုင် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် အရှေ့ဘက် မနီးမဝေးရှိ ကုန်းတော်သို့ ဦးဆောင်

www.burmeseclassic.com

◆ လက်ထောက်မှ ထားရက်ထား

ကြွရောက် ရှင်းပြတော်မူသည်။

ကုန်းတော်ထက်တွင် ရှစ်မျက်နှာ စေတီတစ်ဆူနှင့် အုတ်ရောင်တစ်ဆောင် ရှိသည်။ ရေခဲအမိုး မြင်းမိုရ်အပိတ်တွင် ခွပ်ဒေါင်းနှစ်ကောင်၊ အလယ်၌ ဒိုင်း တစ်ခု ဒိုင်းတွင် ၁၃၃၅ ဟူသော သက္ကရာဇ်ကို ရေးထိုးထားသည်။

ဤကုန်းတော်ကား စောမြဒီဒေဝီ၏ အောင်မြေကုန်းတော်ဖြစ်၍ မူလသေခဲ လှစေတီတော် ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ဌာန ဖြစ်သည်။

တောလိုက်မှဆိုးတို့သည် ဤကုန်း တော်အနီးသို့ ရောက်ရှိပါက မိမိတို့ လိုက်နေသည့် သားကောင်များ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွား သည်ကို ကြုံကြရသည် ဆို၏။

ကျွန်မာတေး ဇိဗ္ဗာတေးမာတေ လောကီမျက်နှာတေ အသီးသီးတွင် တေးရန်ကင်းကွာ ကြီးမားချင်းသကား အတွက် အောင်မြေနှင့် ဆုတောင်း ခိုင်းသည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်မာတေး

နှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးထူးများစွာ ခံစားရကြောင်း ဆရာတော်က ပြောပြ သည်။

၂၀၀၂ ခုနှစ်လောက်က ရန်ကုန်က ဒေါက်တာ အကြည်ပြင်ဆိုတဲ့ ဒီယံကား ပြီး ဘုရားရှောက်လာတယ်။ ကုန်းမာတေး အတွက် ဆုတောင်းပြည့်တယ်ကြားလို့ ရန်ကုန်ကနေ တကူးတက လာဖူးတယ်လို့ သူ့မှာ သွေးတိုး ဆီချို သွေးချို လေးဖက် နှာ ဝေဒနာအစုံ ကန်ထရိုက် ယူထားသလို ပဲ။ သူကိုယ်တိုင် ဆရာဝန်ဆိုတော့ နည်းနှိမ့် နဲ့ ကုသပြီးပဲ အဆင်ပြေတာနဲ့ ဒီအောင်မြေ စေတီမှာလာပြီး ဆုပန်သွားတယ်။

ကုန်းတော်က ကျောက်ခဲလုံးကလေး(၉) လုံးကို ကောက်ယူပြီး အာရောဂုဆုလောက် ပြည့်စုံစေမယ် ဆေးအဖြစ် ပေးသနားဖို့ ဘုရားရှင်နဲ့ သမ္မာဒေဝစွေဆီမှာ ခွင့်ပန် တယ်။ အဲဒီခဲလုံးလေးတွေ ယူသွားပြီး ရေစိမ် ဆေးအမှတ်နဲ့ နေ့တိုင်း သောက်ပေးတယ်။ သုံးလလောက်ကြာတော့ တစ်ခေါက် ပြန် လာတယ်။ နေဂါတွေ အတော်ကြီး ကောင်း

သွားပြီတဲ့ ကတိရှိတဲ့အတိုင်း စေတီသုံးဆူ ကို ရွှေသင်္ကန်းကပ်တာ ဝါသနာကျော်ကျပါ တယ်။

ကျုပ်ကိုလဲ ဆရာတော်ဘုရား ဘာ အလိုရှိသလဲလို့ မေးတယ်။ ဒီမှာက လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲတယ်။ စလေလောက် သွားချင်ရင် ပခန်းငယ် ကနေ မနက်(၅)နာရီထွက်တဲ့ ကား တစ်စီးတည်းရှိတယ်။ အချိန်မီအောင် ဒီကနေ လေးနာရီလောက် ထပြီး ခြေကျင်လျှောက်ရတယ်။

ဒါကြောင့် ဆိုင်ကယ်တစ်စီးလောက် ရှိရင် သွားလာရေး အဆင်ပြေနိုင်တယ် ပြောတာနဲ့ ချက်ချင်းပဲ ဆိုင်ကယ် တစ်စီး ဝယ်လျှာသွားတယ်။(ယခု ဆရာ တော် အသုံးပြုနေသော ဆိုင်ကယ်ဖြစ် သည်။)

ရွှေလ ဆက်စပ်ပါရန်
၉ = = = = = ၇
စံထွန်းသာ
၉ = = = = = ၂
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃

ဟိန္ဒူတို့၏

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝအတွေ့အကြုံ၊ လူမှုအတွေ့အကြုံ၊ သဘာဝတရားကြီးနှင့် သက်ဆိုင်သော အသိများ စသည်ကို အခြေခံ၍ ကျွန်ုပ်တို့ အလေးအမြတ်ထားသော သရုပ်သင်္ကေတများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

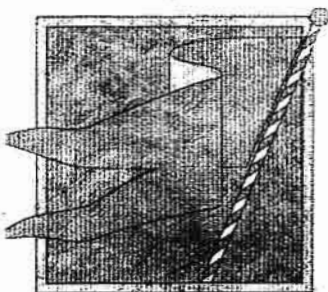
ယင်း သင်္ကေတသရုပ်များသည် လူတို့အပေါ် တိတ်ဆိတ်စွာပင် အကျိုးသက်ရောက်၏။

လက်ထပ်လက်စွပ် ဟူသော သရုပ်သင်္ကေတသည် အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ မေတ္တာကို မြဲမြံစေ၏။ မော်တော်ယာဉ်များအတွက် ယာဉ်စည်းကမ်းဆိုင်ရာ သရုပ်သင်္ကေတများသည် ယာဉ်မောင်းများအား သတိကပ်စေ၏။

အချိုးသိမ်းနှင့် လက်ချဲ့ရိုးနှစ်ချောင်းပါသော သရုပ်သင်္ကေတသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အသက်အန္တရာယ်ရှိကြောင်း တိတ်ဆိတ်စွာပင် ပြောနေ၏။ ဩက်ကြီးတံဆိပ်သည် များစွာသော အကျအညစ်တို့ ရှိနိုင်ကြောင်းကို သိစေ၏။

ယင်းတို့မှာ ခေတ်သစ်လူသားတို့ တီထွင်ဖန်တီးထားသော သရုပ်သင်္ကေတများ ဖြစ်ကြပြီး ရှေးဟောင်းအစဉ်းသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ တီထွင်ကြဆဲသော သရုပ်သင်္ကေတများသည်လည်း အများအပြားပင် ရှိလေရာ ဟိန္ဒူတို့၏ အလေးအမြတ်ထားကြသော သရုပ်သင်္ကေတတို့ကို စုဆောင်းရရှိသရွေ့ ဖော်ပြလိုက်ရပါကြောင်း။

ပုံ(၁) ဗျဗ (ဗျဗ = အာလံ)

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖွဲ့နိုင်သော သရုပ်များ

မောင်မောင်

ဘုရားကျောင်းများထိပ်တွင် လွှင့်ထူထားသော လိမ္မော်ရောင် (သို့မဟုတ်) အနီရောင်အလံတံခွန်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားကျောင်းဝယ် ပွဲလမ်းသဘင်များ ကျင်းပနေဆဲကာလတွင် ထိုသို့သော အလံငယ်ကလေးကို လွှင့်ထူထားလေ့ရှိ၏။

ယင်းသည် အောင်ပျံမှု သရုပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ နေပင်းကြီး၏ အရောင်ကို အလံ၏ အရောင်အဖြစ် ယူထားခြင်း ဖြစ်၏။

ပုံ(၂) ဂဂ္ဂေ

(ဂဂ္ဂေသျှ = မဟာပိန္နဲနတ်မင်း)

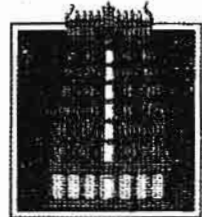

မဟာပိန္နဲနတ်မင်းသည် ပိတ်ပင်ဟားသီးမှုများ၏ သခင်ဖြစ်ပြီး မဇ္ဇ၏ အကြီးအကဲဖြစ်၏။ သူသည် ပုလ္လင်တော်ပေါ်တွင် ထိုင်နေ၏။

သူသည် ကျွန်ုပ်တို့အပေါ် ကုန်ရောက်မည့် အသိတ်အလံ အကာအအိမ်များအား ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာအား လမ်းညွှန်ပေးနိုင်သည်ဟု ယူဆကြပါသည်။

မည်သည့်အရာကိုပင် ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ သူ၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့် ကောင်းချီးပေးမှု လိုသည်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြ၏။

ပုံ(၃) ဂဂ္ဂေ (ဂဂ္ဂေ)

မျှော်စင်ကဲ့သို့ မြင့်မားသော ကျောက်တံခါးဝကြီးဖြစ်ပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံတောင်ပိုင်းရှိ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းများကို ထိုသို့သော ပုံသဏ္ဍာန်များ တည်ဆောက်ထားကြပါသည်။

ဘုံအဆင့်ဆင့် တည်ရှိနေခြင်း သရုပ်သင်္ကေတတစ်ခုဖြစ်၏။

ပုံ(၄) ဂဂ္ဂေ အံ (ပရနဝ ဂ္ဂ)

မန္တန်အားလုံး အရင်းအမြစ်ဖြစ်ပြီး အသံမဲ့ အသံတစ်ခုဖြစ်ကာ အရာရာ၏ ပင်မလည်းဖြစ်၏။

ယင်းသည် မဟာပိန္နဲနတ်မင်းနှင့် တွဲဖက်ဖြစ်သည့် အသံ ၃ မျိုးကို တွဲဖက်ထားသော အသံလည်းဖြစ်ပြီး မြတ်မြတ်သော စာကြောင်းများ စာပိုဒ်များ၏ အစနှင့်အဆုံးတွင် ရေးသားလေ့ရှိကြ၏။

ပုံ(၅) အာသိက (အာသိက = စကြာ)

ယင်းသည် မင်္ဂလာရှိသော သရုပ်သင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဝဲရစ်နှင့် လက်ယာရစ် နှစ်မျိုးရှိသည်။

အစောင့်အရှောက်များနှင့် သက်ဆိုင်သော နိမိတ်ကောင်းသည် သရုပ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။

ပုံ(၆) **श्रीचक्र यन्त्र** (ရှရီ ချဏ္ဍရ)

ယင်းသည် ယန္တရတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ ပွားများရာတွင်

ရှုမှတ်သည့် သရုပ်တစ်ခုလည်း ဖြစ်၏။ ရံဖန်ရံခါတွင် ယင်းကို သတ္တု (သို့ မဟုတ်) ကျောက်ဖြင့် ရုပ်လုံးကြ သတ္တန် ထုလုပ်ထားလေ့ ရှိကြ သည်။

ရှုရှုကြည့်တွင် ရောယှက်နေကြသော ပြိုင် သုံးခုသည် သီဝသုက္ကတိ၏ ဘုံတဝအဖို့ ဖို့တွင် သိသာထင်ရှားစေခြင်းကို ကိုယ်စား ပြု၏။

ပုံ(၇) **卐** (ဂဇ = ဆင်)

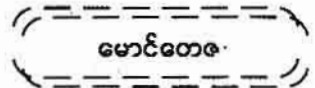

ဂဇသည် သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၏ အရှင်သခင် ဆင်သရုပ်ဖြစ်ပြီး တန်ခိုး အာဏာနှင့် စွမ်းအားတို့၏ သရုပ်ဖြစ် သည်။

ဟိန္ဒူ သုရားကျောင်းများတွင် ပွဲလမ်းသဘင် လှည့်လည်ကြရာ၌ ခမ်းနားအောင် ပြုလုပ်သည့် အနေဖြင့် ဆင်ကြီးများကို အစဉ်ပင် ထည့်သွင်း လှည့်လည်စေကြသည်။

ဆင်သည် အင်အားနက်ဖမ်း၏ စီးတော် သတ္တဝါလည်း ဖြစ်၏။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

စာရေးသူသည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ် လထဲမှာ ဒေးဒရိုမြို့နယ်အပိုင်ထဲက ကျုံသင်ကျေးရွာမှာ နေထိုင်ကြသော ကိုသန်းလှတို့၊ မတင်တင်မြတို့၏အိမ် ကို ရောက်ရှိဖြစ်ပါသည်။

သူတို့မိသားစုကလည်း စာရေးသူ တို့မိသားစုနှင့်ဆို မိသားစုတစ်စုတည်း ကဲ့သို့ ခင်မင်ကြပါသည်။ သူတို့သည် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို အေးဆေးစွာ လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြပါသည်။

ထိုမိသားစုထဲတွင် အဖေ၊ အမေက လွဲပြီး အိမ်မှာရှိသည့် ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်၊ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် တို့ကို ကျန်းမာရေးအရ သားသမီးများ အဖြစ် စာရေးသူမှ ဝယ်ယူမွေးစားထား သော စာရေးသူ၏သားသမီးများ ဖြစ် ပါသည်။

ထို့ကြောင့်မို့လည်း ထိုသားသမီးများ နို့ရာကို မကြာခဏဆိုသလို ရောက်ဖြစ် ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ရောက်နေသော တစ်ညနေစောင်းအချိန်၌ သားဖြစ်သူ မောင်အေးမင်းနိုင်မှ...

အယ်ဒီ ကျွန်တော်တို့က လေ့နေလား ယိဘူး။ အသက်ရှုလို့တောင် သိပ် မကောင်းဘူး။ ဝိုက်ကလဲ ဘိုးဘိုး ဘိုးဘိုး ဖြစ်နေတာပဲ။

ကပ်ပွန်းရွက်နှင့် မျိုက်ပွေဒနာ

စိတ်ပူတတ်သော အဖေရင်းဖြစ် သည့် ကိုသန်းလှက...

'ဒါဆိုမဖြစ်ဘူး။ မြို့တက်ပြီး ဆေး ခန်းပြမှ ဖြစ်မယ်'

'နေပါဦး ကိုသန်းလှရယ်၊ ခဏ ကြည့်ပါရစေဦး။ ကဲ...မှန်းစမ်း'

ဟုတ်ပါ၏။ သား ဗိုက်ပွေနေတာ ညနေစောင်းတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။

ကဲ... စာရေးသူ ဖတ်ရှုလေ့လာ ထားသည့် စာကောင်းပေမူနဲ့တွေ့ထဲက နည်းကောင်းလေးတစ်ခုကို ထုတ်နုတ် ပြီး ရဲရဲကြီး အသုံးပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် ပါ၏။

အချိန်ကလည်း ညနေငါးနာရီခွဲ ကျော်နေပြီ။

ကဲ... ကလေးတို့၌ထဲမှာ ကပ်ပွန်းနှင့်ပင် ရှိတယ်မဟုတ်လား။ အရွက်ကို အနုအနု ပေါင်းပြီး လက်တွင်းနှစ်ဆုပ်စာလောက် ရအောင်ခုခံကြ

ခူးလာသော ကပ်ပွန်းချဉ်ရွက်များကို ရေစင်စင်ဆေးပြီး ကျောက်ပျဉ်တွင် ညက်အောင်ကြိတ်ပါသည်။

ကြိတ်ဖတ်များကို မီး ဖြင့် အပူနွေး စာတ်ရ အောင်လုပ်ပြီး ဝမ်းဗိုက် တပြင်လုံးကိုဖြန့်ပြီးအဝတ် စဖြင့် စည်းပတ်ထားပေး ပြီး...

'ကဲ...သား မင်းအိပ်ရာထဲမှာ သွား အိပ်တော့ အိပ်ရာခန်းလာရင် ကောင်း သွားလိမ့်မယ်'

နံနက်မိုးလင်း၍ အိပ်ရာထတော့ မောင်အေးမင်းနိုင်မှာ ဗိုက်လည်း မပွ တော့၊ အသက်ရှုလို့လည်း မကျပ် တော့ နဂိုမူလအတိုင်း ဖြစ်နေသည်ကို မိမိ ကိုယ်တိုင် အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆေးရုံဆေးခန်းများနှင့် အလှမ်းဝေးနေပြီး ထိုကဲ့သို့ ဝမ်းဗိုက် ပွပြီး မရှူနိုင် မကယ်နိုင် ဖြစ်နေသော ဒေဒနာရှင်များနှင့် တိုက်ဆိုင်ခဲ့ပါလျှင် အရေးပေါ် ကုသကယ်မနိုင်ရန် ကရုဏာရှေ့ထား မေတ္တာပွားပြီး တင်ပြ ပေးလိုက်ပါ၏။

ကျွမ်းကျီ။ (ဝန္ဒော သျှစ် ကျနော့ ဒသ)

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရောလုဗ္ဗ။

ရောတိမ်ကျော်(မေ့ပင်)

ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီး ရင်တွင်းလန်းချင်ရင် အင်ကြင်းပန်း သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ

မှတ်ပုံတင် ၁၁၀၆ (ပိုင်) ၀၁,၂၇၃၃ ထိုင်ဝင် ၀၀၇၄ (အိုင်)

“ကိုမင်းကျော်ပါလား . . . . မတွေ့တာကြာပြီ”
 “ဆရာကိုယ်တိုင်နှင့် ဆရာကိုဖော်ပြနိုင်တို့ကို . . . စိတ်ထဲကတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်လာတွေ့တာ . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ကျွန်တော်တို့ဘာအကူပေးရမလဲပြောပါဦး”
 “တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူး . . . . ဆရာတို့က တိုင်းရင်းဆေးသုတေသီတွေဆို တော့ . . . သွေးတိုးရောဂါခံစားနေရတဲ့ ကျွန်တော်ကို သွေးတိုးကျဆေးကောင်း တစ်လက် . . . ဆေးလမ်းညွှန်ပေးဖို့ပါ”
 “ကိုမင်းကျော်သွေးတိုးက . . . ဘယ်အဆင့်မှာရှိနေပြီလဲ”
 “အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၆၀ နဲ့ ၉၀ ရှိတယ် . . . နိုင်ငံတကာဆေးတွေသောက်တာ . . . တက်လိုက်ကျလိုက်နဲ့ သံသရာလည်နေတာပဲ . . . ”
 “မပေါ့နဲ့. ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးကျဆေးကောင်းကောင်းသောက်ဖို့ လိုအပ်နေပြီ . . . ”
 “ဒါဆို . . . ကျွန်တော်ဘယ်ဆေးသောက်ရင်ကောင်းမှာလဲဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး”
 ကိုမင်းကျော်ပြောသလိုတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ . . . အခုလဲ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ . . . တိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် ထုတ်လုပ်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးပါ လာတယ် . . . ဆရာမဒေါ်ဝင်းဝင်းဇော် . . . က သမားတော်ကြီးတွေဆိုမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနည်းနာခဲယူပြီး၊ ဆေးကုသက် (၁၅) နှစ်အတွင်း . . . သွေးတိုးရောဂါရှင် ပေါင်းများစွာကိုကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ဆေးဖြစ်တဲ့အတွက် . . . သွေးတိုးရောဂါရှင်တွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ”
 “ဆရာတို့ကိုတွေ့ချင်နေတာနဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ ကံကောင်းသလို . . . ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ သွေးတိုးရောဂါအတွက် ဆေးလည်းပါလာတယ်ဆိုတော့ . . . ကံကောင်းပြီးရင် . . . ကံကောင်းတာပဲဗျို့”
 “ဒါနဲ့တစ်ခုလောက်မေးမယ် . . . ခင်ဗျား နိုင်ငံတကာသွေးတိုးကျဆေးတွေစားပြီး . . . အစားအသောက် အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရဲ့လား”
 “ရှောင်ကြဉ်ရမယ့်အစားအစာနဲ့ စားသောက်ရမယ့်အစားစာတွေခွဲခြားမသိလို့ . . . အသိမိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ကစား ချင်တာစား . . . ဒီဆေးဆောင်ထားဆိုတာနဲ့ သူပြောတဲ့ဆေးက . . . ”
 “ကျွန်တော်ပြောမယ်ကိုမင်းကျော် ကံ စိတ် ဉာဏ် အာဟာရဆိုတဲ့သမုဋ္ဌာန်တရား (၄) ပါးကို၊ လွန်၊ ယုတ်၊ လွဲမှားပြုဖန် များရင် . . . မဖြစ်သေးတဲ့ရောဂါတွေဖြစ်လာပြီး . . . ဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါလဲ သံသရာလည်နေမှာပဲ . . . အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲနဲ့ ဖိပေါက်ထမင်းစားပြီးဆေးစားလဲ . . . ရောဂါမတိုးချင်သာနေမယ် . . . သက်သာပျောက်ကင်းမှာ မဟုတ်ဘူး . . . အပိနဲ့ ထွင်းရမယ့်နေရာမှာ ပုဆိန်နဲ့ ထွင်းရမယ့်ကိန်းဆိုက်လိမ့်မယ် . . . ”
 “ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ ကျန်းမာရေး အသိနဲ့ ကျန်းမာရေးသတိမရှိလို့ သွေးတိုးရောဂါထဲမှာသံသရာလည်နေတာ ပါ”
 “ပြောနေတာနဲ့လိုရာ မရောက်ဘူးခုပါလာတဲ့ **အင်ကြင်းပန်း** အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးတို့ တစ်နေ့ (၂) ကြိမ် သောက်ရင် . . . အပေါ်သွေးအောက်သွေး ၁၂၀ နဲ့ ၈၀ ကြားမှာ ရှိစေတဲ့မြန်မာဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . အဲဒီဆေးကသွေးတိုးရောဂါကြောင့် ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အိပ်မပျော်စားမဝင်ခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခေါင်းတစ်ခြမ်းကိုက်ခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ ခြေဖျားအေးခြင်း၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းတို့ကိုသက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး သွေးတိုးကိုပုံမှန်ဖြစ်အောင်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ . . . ရွေးချယ်မှုမှန်ကန်ဖို့တော့လိုတယ် ကိုမင်းကျော် . . . သွေးတိုးရောဂါကို ပုံမှန်ထိန်းပေးနိုင်တဲ့ဆေးဖြစ်လို့ . . . နှစ်ထပ်ရုံမမှတ်မိမယ်ဆိုရင် . . . ထပ်ပြောလိုက်မယ် . . . **ထာဝစဉ်ကျန်းမာပြီးရင်တွင်းလန်းချင်ရင် . . . အင်ကြင်းပန်း အမှတ်တံဆိပ်သွေးတိုးကျဆေးကိုသောက်ပါ . . . . .**”

ပင်ရင်း ‘ဝင်း’ ဆေးတိုက်
 ပုန်း - ၀၁ ၅၉၀၅၅၅

ပြန်ချိရေး - အောင်သိဒ္ဓိဆေးဆိုင်
 ၄/၀၀၁/၀၀၀၅၅၅၅၅၅၅
 ၁/တောင်ဒဂုံကွင်း၊ သယ်နိုးကျွန်း၊ မုမာ၊ ရန်ကင်းမြို့
 ပုန်း - ၀၉ ၄၃၀၃၄၃၀၀၊ ၀၉ ၅၀၉၈၀၃၄၃၊ ၀၉ ၃၁၀၉၀၀၅၅

www.burmeseclassic.com

တောင်ငူမြို့၊ (၆)ရက်ကွက် နဂါးရုံ ဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွင် အိပ်မက်အရ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်များ တူးယူဖူးတွေ့ရသည်ဆို သော သတင်းကို ကြားသိရပြီး နောက် တစ်နေ့ (၂၃-၄-၂၀၁၃)နေ့ နံနက်၌ စာရေးသူ၏အိမ်ကိုကြီး ဦးရဲဝင်းမှ စာရေးသူနေအိမ်သို့ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရောက်လာပါသည်။

ဦးရဲဝင်းမှ ဤသတင်းကို ကြားသိ ထားသဖြင့် သွားရောက် သတင်းယူ ကြရန် ကင်မရာလည်း ပါလာကြောင်း ပြောပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မောင်နှမနှစ်ယောက် (၆)ရက်ကွက် နဂါးရုံဘုရားဝင်းအတွင်း နိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ဆိုင်ကယ် ဖြင့် သွားရောက်ကြပါသည်။ နဂါးရုံ ဘုရားအား ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြပြီး နောက် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ဖူးတွေ့ လိုကြောင်း နဂါးရုံဘုရားရှိ ဂေါပက လူကြီးထံ မေးမြန်းစုံစမ်းရာ ကျောင်း ထိုင်ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသည့် ကျောင်းပေါ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်ထား ကြောင်း သိရပါသည်။

စာရေးသူတို့ ကျောင်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီး မရှိ သေးသဖြင့် အဖော်ကြီးတစ်ဦးမှ သူသိ သမျှ ရှင်းပြနေစဉ် ဆရာတော်ကြီး သည် ကားဖြင့် ကျောင်းသို့ ပြန်လည် ကြွရောက်လာပါသည်။

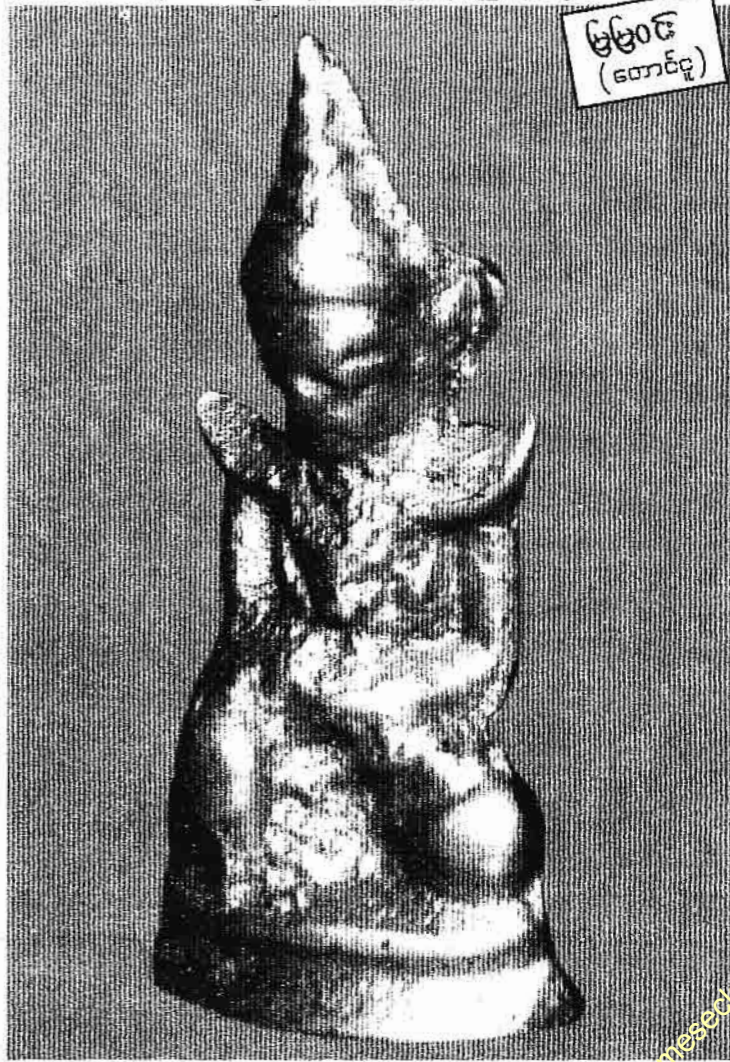
စာရေးသူတို့ မောင်နှမသည် ဆရာ တော်ကြီးအား ဝတ်ဖြည့် မိတ်ဆက် ရင်း မိမိတို့သည် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် မှတ်တမ်းတင် ကြည့်ညှိပူဇော်လိုပါ ကြောင်း ခွင့်တောင်းရာ ဆရာတော် ကြီးမှ...

ရေးပါဗျာ... ရေးပါ ဘုန်းဘုန်းက F.3A, January, 2015.

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူခရိုင်၊ တောင်ငူမြို့ နဂါးရုံဦးတောစာသင်တိုက် ကျောင်းဝင်းရွှေမှ

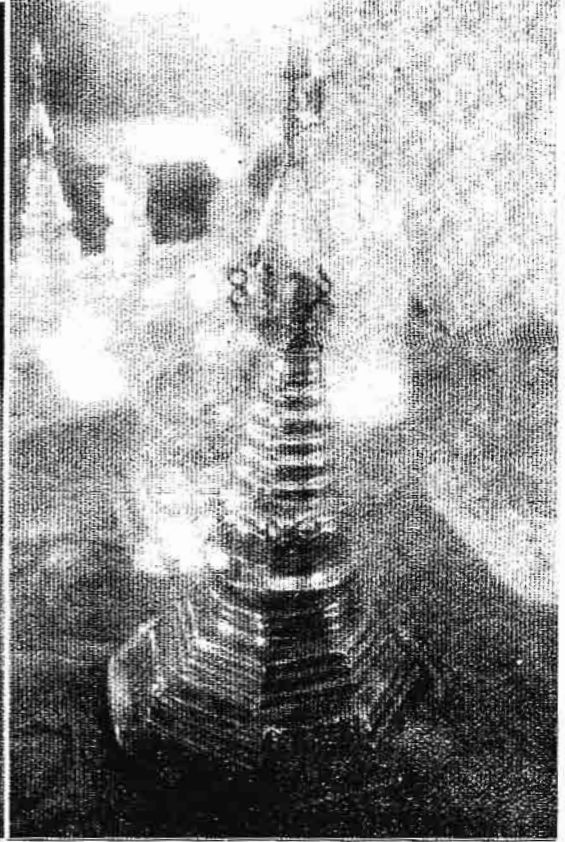
အိပ်မက်အရ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ

နှင့် စေတီများ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

မြမြဝင်း (တောင်ငူ)

◀ ကြေးမုံရုပ်ပွားတော်အား ပုံကြီးရဲ့ထားခြင်း

◆ (၁၅-၂၀၀၃)ဇန်နဝါရီလတွင် တူးဖော်ရရှိသော လှေထုတ်

◆ (၁၅-၂၀၀၃)ဇန်နဝါရီလတွင် တူးဖော်ရရှိသော လှေထုတ်

ရှင်းပြပေးပါမယ်'

ဟု မိန့်ကြားသဖြင့် အောက်ပါ အတိုင်း ဆီလျော်စွာ ရေးဖွဲ့ပါသည်။

အိပ်မက်အရ တူးဖော်ခြင်း

နဂါးရုံ ဇီးတောစာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဆရာတော်ကြီး မဟာ ဂန္ထဝါဏပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝါမြို့နယ် သံဃနာယကဥက္ကဋ္ဌသည် သာသနာ တော်နှစ် ၂၅၅၆ ခုနှစ်၊ ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ ဆန်း(၁၄)ရက် (၂၅-၃-၂၀၁၃) တနင်္လာနေ့ နံနက်(၃)နာရီခန့်အချိန်၌ အိပ်မက် မြင်မက်ပါသည်။

နတ်သမီးဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဦးခေါင်းမှ ဆံပင်ကို အုပ်ဆောင်း ဆောင်းထားသော မိန်းမငယ်နှစ်ဦး

၁၈ နဂါးရုံစာသင်တိုက်အတွင်း

သည် ဆရာတော်ကြီးထံ လာရောက် ကန်တော့ကြပြီး...

'တပည့်တော်တို့မှာ သိုက်နပ်နှင့် ညီအစ်မ ဖြစ်ပါကယ် ဘုရား တပည့်တော်တို့အား ကယ်ပေးပေးသောအားဖြင့် ကျောင်းရှေ့ ယန်ပြင်မှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ တူးဖော်ယူပြီး ကုသိုလ်ကောင်းပျံ့၍ ထိုကောင်းမှုအဖို့ ဘာကို တပည့်တော်တို့အား အမှုပေး ပေးပေးပါကုရား'

ဟု လျှောက်တင်ပြီး ပျောက်သွားပါ သည်။

ထိုနေ့ ညနေ(၅)နာရီအချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ပန်းခြံအတွင်း နဂါးနိုင် ဂမုန်းပန်းအိုးအား ဖယ်ရှားပြီး အမွှေးနံ့သာတိုင်များ ထွန်းညှိ၍ ဆန်မန်းပေါက်ပေါက်များ ကြိုပက်ကာ နှုတ်တော်မှလည်း ရွတ်ဖတ်ရင်း တူး

ကြည့်ရာ စကျင်ကျောက်ခွက်အား အဖုံးနှင့်အတူ တွေ့ရ၍ ဖွင့်ကြည့်ရာ ကျောက်စိမ်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် (၁)ဆူကို စတင် ဖူးတွေ့ရရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ယင်း ကျောက်စိမ်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အား ဘုရားခန်းရှိ အခြား ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ နှင့်အတူ ထားရှိ၍ ၁၃၇၄ခုနှစ်၊ တပေါင်း လပြည့် (၂၆-၃-၂၀၁၃)နေ့က သံဃာ တော်ကိုးပါးနှင့် အနေကဇာတင်ခြင်း၊ အမှုအတန်းပေးခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပါ သည်။

ကျောက်စိမ်းနှင့် ရွှေရုပ်ပွားတော်များ

တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁)ရက် (၂၇-၃-၂၀၁၃)ရက် နေ့လယ်(၁)နာရီ တွင် ကျောက်စိမ်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု

ရွှေပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အား ပုံကြီးချဲ့ထားခြင်း

တော်(၁)ဆူ၊ ထိုနေ့ ညနေ(၅)နာရီ တွင် ကျောက်စိမ်းပုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတု တော်(၁)ဆူ ထပ်မံရရှိပြီးနောက် ကျောက်စာကို ထိုကျင်းမှာပင် တွေ့ သဖြင့် ဖတ်ကြည့်သည့်အခါ “ကျောက် စာအောက်၌ သုံးတောင်ခန့်တူး ရွှေဘုရား(၉)ဆူရှိသည် စောနန်း ရွှေ”ဟု ရေးထားကြောင်း တွေ့ရ သည်။

ထို့ကြောင့် ကျောက်စာအောက် တည့်တည့် တူးကြည့်သည့်အခါ မြေ အိုးသေးသေးနှစ်လုံး ပေါ်လာသည်။ ထိုမြေအိုးသေးသေးတစ်လုံးစီတွင် ရွှေ ပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်(၉)ဆူစီရှိသဖြင့် နှစ်အိုး ပေါင်း(၁၈)ဆူ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရွှေရုပ်ပွားတော်များအား ရေ သပ္ပာယ်ပြီး ယင်းအိုးထဲသို့ ပြန်လည် ထည့်ကြည့်သည်အခါ တစ်အိုးလျှင်

(၉)ဆူစီ ထည့်၍ မဆန့်တော့ကြောင်း တွေ့ရသည်ဟု ရဟန်းတော်တစ်ပါးမှ ရှင်းပြပါသည်။

ရွှေပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များမှာ ရုပ်တော် မှု ရုပ်ပွားတော် (၃)ဆူ(ဉာဏ်တော် အမြင့် ၂-လက်မ)ခန့်၊ ထိုင်တော်မှု ရုပ်ပွားတော်များ၊ ကြာပလွှင်ခံ ရုပ်ပွား တော်များ၊ နဂါးရုံရုပ်ပွားတော် (၁)ဆူ၊ မဟာမြတ်မုနိပုံတူ ရုပ်ပွားတော်များ စသည်ဖြင့် မုဒြာဟန်အသွယ်သွယ် ရှိကြပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့်များမှာ (၁)လက်မခွဲခန့်စီရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရ ပါသည်။

ရွှေပုဒ္ဓရုပ်ပွား (၁၈)ဆူကို မှန် ကျောင်းဆောင်ထဲတွင် ကျောက်စာနှင့် အတူ ရှေ့တန်း(၉)ဆူ၊ နောက်တန်း (၉)ဆူ ပူဇော်ထားရှိရာ အလယ်တွင် ရှိသော ကြေးပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် (၁)ဆူ တွင် ထူးခြားချက်ရှိကြောင်း ဆရာ တော်ကြီးမှ အောက်ပါအတိုင်း အမိန့် ရှိပါသည်။

အလယ်ရှိ ကြေးပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်၏ ထူးခြားမှု

ကြေးပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေပုဒ္ဓ ရုပ်ပွားတော်များ၏ အလယ်တွင် စံပယ်တော်မူနေပြီး ဓမ္မပတိချွတ်ခန်း မကိုဋ်တော်အစုံဖြင့် စက္ခုမြွေကို ချလျက် သီတင်းသုံးနေဟန် ဖြစ်ပါ သည်။ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၁)လက်မ ခွဲခန့်ရှိပြီး ဘူမိဓဿမုဒြာဟန် ဖြစ်ပါ သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မြို့နယ် သံဃ နာယက ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သဖြင့် တေတုမတီ တောင်ငူမြို့နန်းတည်နှစ် (၅၀၀)နှစ် အထိမ်းအမှတ်အတွက် မြို့ဝန်းကျင်ရှိ ဘုရားစေတီပုထိုးများကို ပြုပြင်ပြီး ဌာပနာပိတ်ရာ၌ မိမိကျောင်း ဘုရား

ခန်း၌ရှိသော ရှေးဟောင်း ကြေးပုဒ္ဒ ရုပ်ပွားတော် (၃)ဆူအား လွှတ်တော်ရုံး အနီးရှိ စေတီ၏ ဌာပနာတိုက်အတွင်း ပူဇော်ရန် သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ် များအား ပေးအပ်ခဲ့သည်။

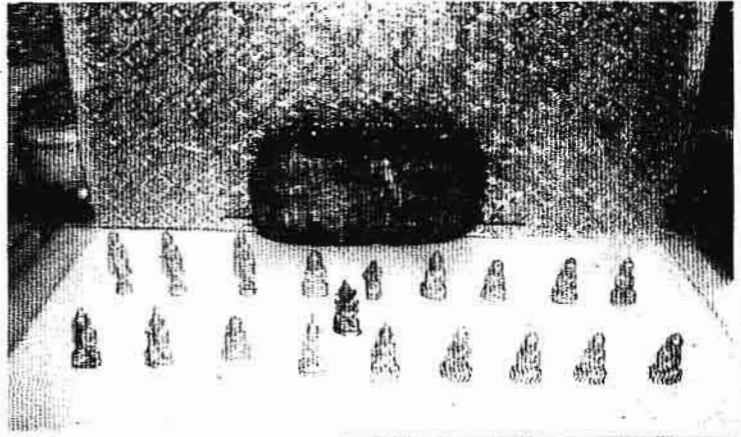
ဆရာတော်ကြီးသည် ကျောင်းသို့ ပြန်လာပြီး ညနေဘုရားခန်းအတွင်း ဝေယျာဝစ္စများ ပြုလုပ်သောအခါ နံနက်ခင်းက ဘုရားဌာပနာရန် ပေးလှူ ခဲ့သည့် ရှေးဟောင်း ကြေးပုဒ္ဒရုပ်ပွား တော် (၃)ဆူအနက် တစ်ဆူမှာ သူ့ အလိုလို ကျောင်းဘုရားခန်းသို့ ပြန် လည် ကြွရောက်ကာ သီတင်းသုံးနေ တော်မူနေခြင်းကိုအံ့ဩစွာတွေ့ရှိရသည်။

ထို့အပြင် ကျောင်းဆောင်မရသေးမီ ယင်း ကြေးပုဒ္ဒရုပ်ပွားတော်အား ရွှေ ရုပ်ပွားတော်(၁၈)ဆူ၊ ကျောင်းရှိ အခြား ပုဒ္ဒရုပ်ပွားတော်များနှင့်အတူ ဘုရား ခန်း၌ပင်ထားရှိ စံပယ်တော်မူစေရာ တစ်နေ့သ၌ ယင်းကြေးပုဒ္ဒရုပ်ပွားတော် မှာ ပျောက်နေပြန်သည်။

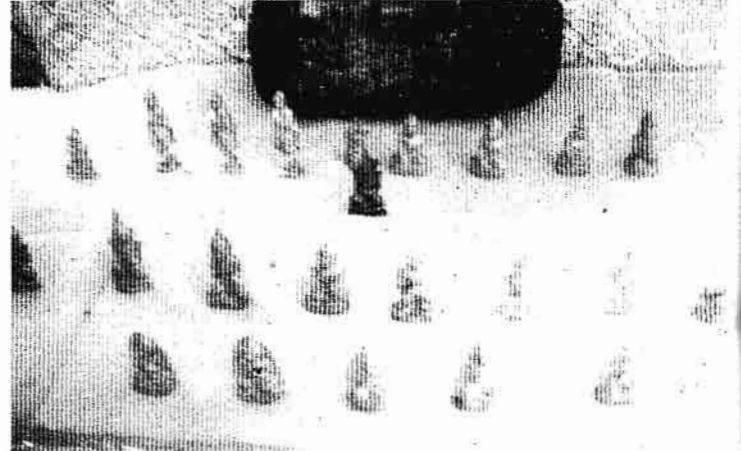
ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ သိသိ ချင်း ကိုရင်နှင့် ဦးပဉ္စင်းများအား မေး မြန်းပြီး ဟိုရှာဒီရှာနှင့် ပျာယာခတ် နေကြစဉ် ထိုကြေးပုဒ္ဒရုပ်ပွားတော်မှာ ဆွမ်းတော်တင်ထားသော ပန်းသီးပေါ် တွင် ကြွမြန်းခဲ့ကာ ကိန်းဝပ် စံပယ် တော်မူနေကြောင်း ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိ ရသည်ဟုဆရာတော်ကြီးမှမိန့်ပါသည်။

**ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုများ
ထပ်မံတွေ့ရှိခြင်း**

(၂၅-၃-၂၀၁၃)နေ့နှင့် (၂၇-၃-၂၀၁၃)နေ့များတွင် ကျောက်စိမ်းပုဒ္ဒ ရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူ၊ ရွှေဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် (၁၈)ဆူ ရရှိခဲ့ပြီးနောက် (၂၉-၃-၂၀၁၃) နေ့တွင် အိပ်မက် ထပ်မံပေးသဖြင့် ထိုကျင်းမှာပင် ထပ်မံ တူးဖော်ကြည့်

● ကြေးရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် (၂၅-၃-၂၀၁၃)နေ့က တူးဖော်ရရှိသော ရုပ်ပွားတော်(၁၈)ဆူတို့နှင့် ကျောက်စား
● ကျောက်စား ကြေးရုပ်ပွားတော်နှင့် (၂၉-၃-၂၀၁၃)နေ့ထိ တူးဖော်ရရှိသော ရွှေဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်(၁၈)ဆူ

သည်။
ပထမ မြေအိုးထဲတွင် စိန်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်(၃)ဆူနှင့် ဒုတိယမြေအိုးထဲတွင် မြရုပ်ပွားတော်(၂)ဆူ တွေ့ရှိရပြီး ယင်း ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူစီ၏ ဉာဏ်တော် အမြင့်မှာ (၄)လက်မခန့်ရှိပြီး အလေး ခန့် (၁၁)ကျပ်သားခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်း ကြပါသည်။ မုဒြာဟန်မှာ ဘူမိဖဿ မုဒြာဟန်ဖြစ်ပါသည်။
ထိုရုပ်ပွားတော်(၅)ဆူ၏ အောက် ခြေ ပလ္လင်တော်၌ “ယိုးဒယား(ထိုင်း) စာတန်းဟု ယူဆသဖြင့် စာရေးသူ အား...

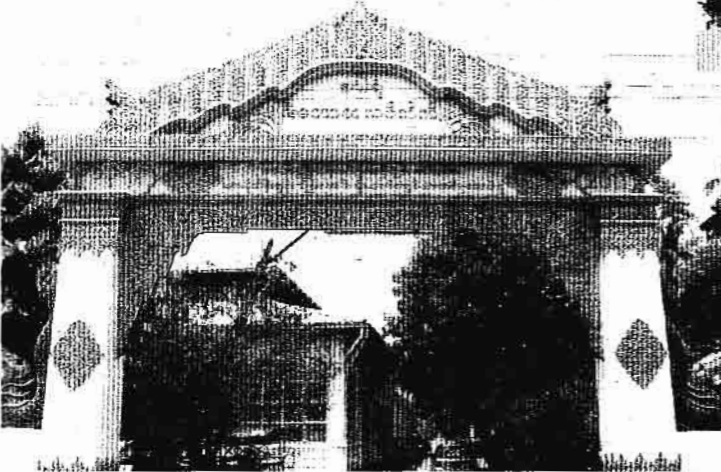
‘ယိုးဒယား(ထိုင်း)စာ ဖတ်တတ် လား။ ဒီစာတန်းကို ဘာသာပြန်နိုင်ရင် တော့ ဘယ်ခေတ်က ရုပ်ပွားတော်တွေ လဲဆိုတာ သမိုင်းအထောက်အထား တစ်ခုခုရနိုင်တယ်’ ဟု မိန့်ပါသည်။
(၁၈-၄-၂၀၁၃)နေ့တွင် ရဟန်း တပည့်များနှင့်အတူ ထပ်မံ တူးဖော် ကြည့်ပြန်ရာ မြေအိုးတစ်လုံးဖြင့် ကျောက်စိမ်းရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူ လက်မ ရရှိပါသည်။
မြေအိုးမှာ ဆွေးမြည့်နု၍ အပိုင်း အစများဖြစ်သွားသဖြင့် သိမ်းဆည်း

ပေါ်တော်မူ ဘုရားများ - နဂါးရုံစာသင်တိုက်
တောင်ငူမြို့၊ ၁၃၇၄ ခုနှစ်

► (၂၅-၃-၂၀၀၃)မှ (၁၈-၄-၂၀၀၃)နေ့ အထိ တူမာန်ဂရိုဃာ
ကျောက်စိမ်း မြို့ စိန် ဘွဲ့ ရုပ်ပွားတော်များ
ဆုတောင်းပြည့် နဂါးရုံဘုရား
► နဂါးရုံ စိန်ဘွဲ့စာသင်တိုက်မူကြီး

မထားနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။
ကျောက်စိမ်း ရုပ်ပွားတော်များ၏
ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၅)လက်မခန့်
ရှိပြီး ဘူမိဇယာမုဒြာဟန် ဖြစ်ပါသည်။
(၂၉-၄-၂၀၀၁)နေ့တွင်ဆရာတော်
ကြီးသည် ယခင် တူးပြီးသား နေရာ၌
ပင် ဆန်မန်းပေါက်ပေါက်များ ကြွကာ
နှုတ်တော်မူလည်း ရွတ်ဖတ်ပြီး "သိုက်
နန်းရှင်တွေ ငါ့ကိုပေးကြဦးဟ" ဟု
တောင်း၍ ရဟန်းတပည့်အား ပေါက်
ပြားဖြင့် ကော်စေရာ ရွှေဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

(၅)ဆူနှင့် ကျောက်စိမ်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
(၁)ဆူ၊ စိန်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်(၃)ဆူ
ရရှိပါသည်။
ရွှေဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်(၅)ဆူမှာ အလို
တော်ပြည့် ရုပ်ပွားတော်များဖြစ်ပြီး
ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၁)လက်မခန့်
ရှိပါသည်။ ကျောက်စိမ်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
များ၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၅)
လက်မခန့်ရှိပြီး ဘူမိဇယာမုဒြာဟန်
များ ဖြစ်ပါသည်။
(၁-၅-၂၀၀၃)နေ့၌ ဆရာတော်ကြီး

မှ အထက်ပါအတိုင်း တောင်းသော
အခါ ရွှေစေတီ(၁)ဆူ၊ ငွေစေတီ(၁)ဆူ
တို့ ထပ်မံ တူးဖော်ရရှိပြန်ပါသည်။
ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၅)လက်မခန့်စီ
ရှိပြီး ငှက်မြတ်နားတော်၊ စိန်ပူးတော်၊
ဆည်းလည်းတော်များ စသည်ဖြင့်
စေတီအင်္ဂါရပ်နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း
ဖူးတွေ့ရပါသည်။

စိန်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များမှာ စုစုပေါင်း
(၆)ဆူဖြစ်ပြီး (၁)ဆူမှာ ဇေယျပတိချွတ်
ခန်း မတိုင်တော်အစုံ ပါရှိသည်။
တူးဖော်ရာ၌ ထိခိုက်မိသဖြင့် ဦးခေါင်း
မှ မတိုင်တော် ကျိုးသွားသည်ဟု ဆရာ
တော်ကြီးမှ မိန့်ပါသည်။

စိန်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် (၆)ဆူတို့၏
ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ (၅)လက်မခန့်ရှိ
ပြီး ရုပ်ပွားတော်များ၏ လက်ဝါးအတွင်း
ဝယ် အလုံးကလေး ရှိနေသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဆန္ဒ
စာရေးသူက ဆရာတော်ကြီး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁

သိုက်စောထီး ဝေါ်တော်မူ ကျောက်စိမ်းဘုရား

နဂါးရုံဆရာတော်အား သိုက်နန်းရှင် ညီအစ်မနှစ်ယောက်က

ထားသနာတော်နှစ် (၂၅၅၆) ကောစသတ္တရာခမ်း ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း (၁၅)ရက်
(၂၅-၉-၂၀၀၅) ထာနုလိာမနာ ညနေ ၅:၀၀ နာရီတွင် ထင်ရှား ထင်ရှားပြေညီကန် ဝါးကန်
(၂၅-၉-၂၀၀၅)နေ့ နေ့လယ် (၁:၀၀)နာရီတွင်ထင်ရှား ရှမ်းနေ့ညနေ ၅:၀၀ နာရီတွင် ထင်ရှား
တော်မူခဲ့ပါသည်။ သို့သော် စောထီး ဝေါ်တော်မူသည့်နေ့က ဝါးကန် ဝါးကန်

◆ သိုက်စောထီး ဝေါ်တော်မူ ကျောက်စိမ်းဘုရား

နဂါးရုံဆရာတော်ကြီး မဟာအင်္ဂါစာသင်္ဂြိုဟ် ဘုရားရှင်

◆ ငွေရုပ်ပွားတော်များ၊ တွေ့ရရှိရန် ကြားရုံ ကျောက်စိမ်းဘုရား

အား...

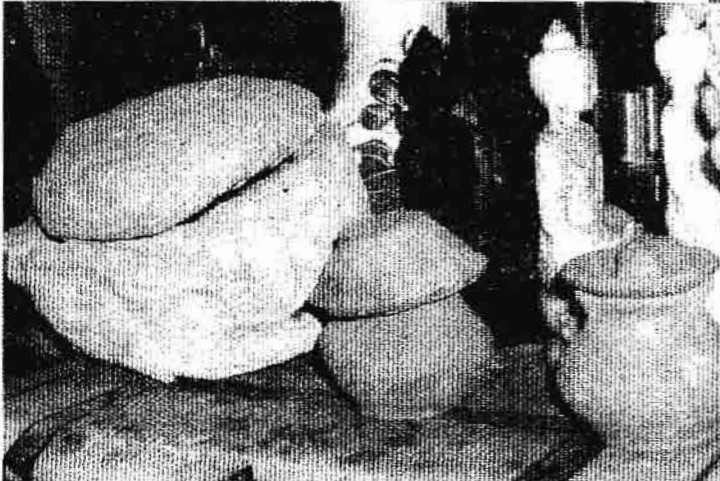
‘အရှင်ဘုရား ရှေးဟောင်း
ပေါ်တော်မူ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်
တွေဖြစ်တဲ့ ကျောက်စိမ်း(၇)ဆူ၊ စိန်
(၆)ဆူ၊ မြ(၂)ဆူ၊ ရွှေ(၂)ဆူ၊ စေတီ
(၂)ဆူတို့ တူးဖော်ရရှိထားပါပြီ။
ရှေ့ဆက်ပြီး လုပ်ဆောင်မှာလေးနဲ့
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဆန္ဒကို အမိန့်ရှိပါဦး
ဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်ရာ ဆရာတော်ကြီး
မှ...

‘ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးတွေ မပေးသေး
ဘူး။ ဘုရားတွေချည်းပဲ ပေးတယ်။
ဒါပေမယ့် ဘုန်းဘုန်းက စိတ်ချမ်းသာ
တယ်’

‘မှန်ပါ့ဘုရား’

‘ရွှေရတနာ၊ ငွေရတနာပေးတာ
ထက် ဘုရားရတနာ ပေးတာက ပိုပြီး
မြတ်တယ်။ သာသနာတော် အခွန်ရည်
ရေးအတွက် အများပြည်သူတွေ
ကြည့်ညှိနိုင်ကြပြီး တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့
ရတနာမို့ ဘုန်းဘုန်းက ဝမ်းသာပီတိ
ဖြစ်မိတယ်။ ဆရာဒကာ လိုက်နာကြည့်
တယ်ဆိုတာ ကြားဖူးလား’

◆ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးသည့် ကျောက်စိမ်း

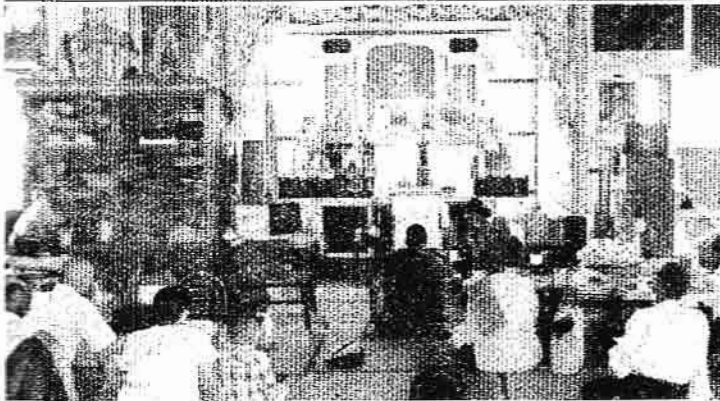
၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ ဆရာတော်ကြီးမှ ဣန္ဒြေပွားတော်များစာကြောင်း ရှင်းပြနေစဉ်

ဣန္ဒြေပွားတော်များ ဘုရားရှိခိုးသော ဇရာ

● နဂါးရုံ စာသင်တိုက်ကျောင်းစာအုပ်ထပ်ဆို ဘုရားဆန်း

‘မှန်ပါ၊ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ပြောတာပါလား ဘုရား’
‘အေး အဲဒီ မမြင်အပ်တဲ့ ဒကာတွေကို ဘုန်းဘုန်းက နေ့စဉ် မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းဝေတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘုန်းဘုန်းကို အားကိုးကြတာပေါ့ဗျာ’
‘မှန်ပါ၊ ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော်(၈)ရက် (၃-၅-၂၀၁၃) သောကြာနေ့မှာ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ဝိဇာတ နွေးနေ့လို့ သိရပါတယ်ဘုရား’
‘အေး ဘုန်းဘုန်းရဲ့ သက်တော်(၇၈) နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၈)ဝါ ပြည့်တဲ့နေ့မှာ ဒီဣန္ဒြေပွားတော်တွေကို အနေကဇာ တင်မယ်။ လာခဲ့ကြဦး။ ထရားနာ ခေဇက်ချပြီး သိုက်နန်းရှင် ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့တကွ (၃၁)ဘုံမှာရှိတဲ့

သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ ဝေနေယျအားလုံးကို အမျှပေးဝေကြရအောင်ပေါ့ဗျာ’
‘မှန်ပါ၊ လာနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ မယ် ဘုရား’
‘ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဆိုတာ ဒီလိုပဲ လက်ဆင့်ကမ်းပြီး ထိန်းသိမ်းကြရမှာ ဆိုတော့ အများပြည်သူလဲ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်အောင် ဘုန်းဘုန်းကျောင်းတိုက်မှာပဲ ပူဇော်ထားရှိရမှာလေ’
ဟူ၍ မိန့်ပါသည်။
စာရေးသူတို့ မောင်နှမသည် ဆရာတော်ကြီးအား ဝတ်ဖြည့်နှုတ်ဆက် ပြန်ခွင့်တောင်း၍ လိုအပ်သည့် စာတိုက်များ ရိုက်ယူကာ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

စာရသူ မေ့မိတ်ဆွေ သူတော်ကောင်းအပေါင်းနှင့် ရှေးဟောင်း သုတေသီများတို့အနေနှင့် ဆရာတော်ကြီး မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍဝ(မြို့နယ် သံဃနာယက ဥက္ကဋ္ဌ)၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကြောင့် အိပ်မက်အရ တူးဖော်ရရှိသော ရှေးဟောင်း ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များအား ဖူးမြော်ကြည့်ညိုလိုပါက တောင်ငူမြို့ (၆)ရပ်ကွက်၊ နဂါးရုံဘုရားလမ်းရှိ နဂါးရုံဖီးတောစာသင်တိုက် ကျောင်းပေါ် ဘုရားခန်း၌ ဖူးမြော်ကြည့်ညို ပူဇော်နိုင်ပါကြောင်း ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။
ဤဖြစ်စဉ်အား စိတ်ဝင်စားသဖြင့် အသေးစိတ် သိရှိလိုပါက နဂါးရုံဖီးတော စာသင်တိုက် ဆရာတော်ကြီး၏ ဖုန်းနံပါတ် (၀၅၄-၂၃၄၇၁၊ ၀၅၄-၂၄၇၈၇၊ ၀၉-၅၃၅၀၇၉၀) တို့အား ဆက်သွယ်၍ မေးမြန်းလျှောက်တင်နိုင်ပါကြောင်း။
[နဂါးရုံ ဖီးတောစာသင်တိုက် ဆရာတော်ကြီးအား ဤစာပုဒ် ပူဇော်ကန်တော့အပ်ပါသည်။]

မြမြဝင်း(လောင်ငှ)

ပြည်စိုး ပြာသာဒ်

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အသား တိုင်းရင်းသားဝါးပုတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၀၀/တဆယလ/ဖိုး(၀၁၄၇၅)

“ကိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ကုသရင်ကောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါထိမှတော့ဆေးရှိပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေဝန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ စီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိလဲမှ ပိုကောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မူလွန်တတ်သူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသုက်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေဝန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝန်ဆောင်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တနေနီးလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သက်လွတ်ခြင်း၊ သုက်အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပိုင်ရှင်း အမှတ် (၂၅၁၉/၁)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးဖြန့်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်ဘက်၊ သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့</p>
---	--

ထားဝယ်ဒေသတွင် ထူးခြားကျော်ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်

တောင်ပွားဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တ တေဇိန္ဒ

မောင်မောင်ခိုင်
(ထားဝယ်)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၁)ရက် မင်္ဂလာနံနက်ခင်းတွင် မြို့ထားဝယ် အာကာမိုးတစ်ခွင် ငွေနှင်းမှုန်ဖြူဖွေး အပဝါပါးလွှာဖြင့် လွှမ်းခြုံထားဘိ သကဲ့သို့ ရှိချေ၏။

သီတင်းဝါကျွတ်ကာလ ကထိန်ခင်း၊ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု အလှူမင်္ဂလာပွဲများသို့ ကားကြီးကားငယ်တို့ဖြင့် တစ်မျိုး၊ ဆိုင် ကယ်များဖြင့်တစ်ဖုံ ထားဝယ်မြို့ တစ်ခွင် လမ်းမကြီးများပေါ်တွင် ရှုပ် ယှက်ခတ်ကာ မျက်စိနောက်လောက် အောင် သွားလာနေကြသဖြင့် အထူး စည်ကားလျက်ရှိသည်။

ထားဝယ်မြို့၊ ကရပ်ပြင်ရပ်နေ ဦးယူဝါ+ဒေါ်ဝါဝါဖြင့် မိသားစုတို့၏ ကထိန်ခင်း၊ ရဟန်းခံရှင်ပြု မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပရာ တောင်ပွားကျောင်းကြီးသို့ စာရေးသူ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

တောင်ပွားဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တ တေဇိန္ဒ သီတင်းသုံးတရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော်မူခဲ့သော ကျောင်းကန်၊ ဘုရား၊ ဝေတီတို့ကို ကြည့်လို ဖူးမြော်လေ့လာမှု ပြုခဲ့ရပေ သည်။

တောင်ပွား ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း သည် ထားဝယ်မြို့မှ (၃)မိုင်ခန့် ကွာ သည့် ထားဝယ်မြို့နယ် ကျောက်ရပ် ကျေးရွာအုပ်စု ယောက်တိုင်ရွာတွင် တည် ရှိသည်။

တောင်ပွားကျောင်း၏ မြောက်ဘက် ပေါက်တိုင်းရွာအနီး အရှေ့ဘက်မှ အနောက်ဘက်သို့ ကွေ့ကောက် စီး ဆင်းနေသော ပေါက်တိုင်းချောင်းကြီး နှိုသည်။ ထိုချောင်းကြီးကို အထင်ကရ အသိအမှတ်ပြုကာ ထိုချောင်းအနီးရှိ ရွာကိုလည်း ပေါက်တိုင်းရွာဟု ခေါ်ဆို နှုပြုလာကြသည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင် မြင်ပါ၏။

တောင်ပွားကျောင်းကြီး တည်ရှိရာ
F.4A, January, 2015.

★ တောင်ပွားဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒ၏ ဗုံတော်
(မင်္ဂလာဆောင်ပည့်ပုဂ္ဂိုလ်သာမန်နိုင်သော)

▲ တောင်ပွားကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ရှိသော ဘဒ္ဒကမ္ဘာနှင့် သနုတ်သိမ်မြို့ကြီး

နေရာသည် စပါးတောင်ကြီး၏ မြောက်ဘက် ဆင်ခြေလျှော တောင်ခြေ၌ တောင်ကုန်းကြီး တစ်ကုန်း သီးခြားရှိနေသည်။ ထိုတောင်ကုန်းကြီးပေါ်၌ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တည်ရှိခြင်းကြောင့် တောင်ပွားကျောင်း ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်ဟု ယူဆရသည်။

သားကောင်းသားမြတ်ကို မွေးရသော မိဘများသည် မျက်နှာပန်းလှ ဂုဏ်တက်ကြရသလို သူ၏နောက်ပါး ဆွေမျိုးများလည်း မျက်နှာပန်းလှ ဂုဏ်တက်ကြရပေသည်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာ အလောင်းဥပတိဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အလောင်းကောလိတတို့ မွေးဖွားလာသောအခါ မိဘဆွေမျိုးများနှင့် သူတို့၏အမျိုးသားတို့ ဂုဏ်တက်ကြရ၏။ မျက်နှာပန်းလှကြရ၏။

သားကောင်းသားမြတ်တို့၏ လှုပ်ရှားမှုများကို မြင်ရုံဖြင့်

ရှားမှု၊ စွမ်းဆောင်မှုတို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော်တစ်ရပ်လုံး ဂုဏ်မြင့်လာပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကိုယ်ဉာဏ်စွမ်းရည် သတ္တိ နှလုံးရည်ရှိတော်မူသော လယ်တီဆရာတော်ကြီး၊ မန်လည်ဆရာတော်ကြီး၊ သင်္ဂဇာဆရာတော်ကြီး၊ ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး၊ အရှင်ဇာနကာဘိဝံသ စသောဆရာတော်ကြီးများ ပေါ်ထွန်းခဲ့သောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် မြန်မာလူမျိုးများ မျက်နှာပန်းလှ ဂုဏ်တက်ကြရလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးများ၏ အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို စာပေရေးသား၍ ဖော်ပြကြရ၏။

ထို့အတူ ထားဝယ်ဒေသတွင်လည်း တောင်ပွားဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒသည် လောကုတ္တရာနယ်၌ အားကိုးလောက်သော ပညာရှိကြီး

တစ်ပါးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ စွမ်းရည် သတ္တိ စူးရှကာ ဉာဏ်အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးတစ်ပါးအဖြစ် လည်းကောင်း ထင်ရှား ပေါ်ထွန်းခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပြည်သူ၊ ရှင်၊ လူအများ တို့ကလည်း မိမိတို့လူမျိုးနှင့် ဘာသာတို့မှာ လောကီလောကုတ္တရာအရာတို့တွင် ထက်မြက်သော စွမ်းရည်တို့စူးရှကာ ဉာဏ်အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးကို တွေ့လိုမြင်လို ဖူးမြော်လိုကြမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ္တိများကိုလည်း သိလို လေ့လာလိုကြမည်မှာ ဓမ္မတာဟုပင် ဆိုရပေမည်။

ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒမထေရ် လောင်းလျာကို တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်မြို့၊ ကရင်ပြင်ရပ်၌ ဇောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၁၀)ရက် စနေနေ့တွင်

ခမည်းတော်ဦးရွှေလူနှင့် မယ်တော် ဒေါ်သွန်းတို့မှ ဖွားမြင်တော်မူသည်။

ငယ်အမည်မှာ မောင်ဘိုးအုန်း ဖြစ်သည်။ မွေးချင်း(၇)ယောက်အနက် စတုတ္ထမြောက် သားရတနာဖြစ်သည်။

မောင်ဘိုးအုန်းသည် အသက်(၁၀)နှစ်အရွယ်မှစ၍ ကရင်ပြင်ရပ် အစိုးရ မူလတန်းကျောင်းမှာ စတုတ္ထတန်း အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၃ ခုနှစ်၊ အသက်(၁၇)နှစ်အရွယ်တွင် ပေါက်တိုင်းရွာ တောင်ပွားဆရာတော် အရှင်ဂုဏလင်္ကာရာကဝိဇေကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့၏ ပစ္စယာနက္ခဟကို ခံယူကာ ရှင်သာမဏေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူသည်။

ရှင်တေဇိန္ဒဟု ဘွဲ့အမည်ရှိ၏။ ရှင်ဝတ်ဖြင့် (၄)နှစ်နေပြီးနောက် ရှင်လူထွက်ကာ မိဘများကို ပြုစု လုပ်ကျွေး၏။

သို့နှင့် လူ့ဘောင်ကို ငြီးငွေ့သဖြင့် သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ ရဟန်းပြုလို၍ မိဘများထံမှာ ခွင့်ပန်ကာ ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၁၂)ရက်နေ့တွင် ကညိုရပ်၊ မြေတိုက်ကျောင်း၊ ဓဏ္ဍသိမ်တော်ကြီး၌ ဇလွန်းအရှေ့ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဓဏ္ဍဇေကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ အရှင်တေဇိန္ဒဟုသော ဘွဲ့တော်ကို ခံယူတော်မူကာ ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိတော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ပေါက်တိုင်းရွာ တောင်ပွားကျောင်း၊ ထားဝယ်မြို့၊ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်၊ မန္တလေးမြို့၊ အနောက်ပြင် မေဃဝတီ တောင်သမန်ကျောင်းတိုက်တို့တွင် အခြေခံသဒ္ဓါ၊ သင်္ဂြိုဟ်မှစ၍ အထက်တန်းပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ သင်ရိုးကုန်သည်အထိ ပိဋကတ်ကျမ်းစာတို့ကို သင်ယူတတ်မြောက်

လာသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင် ဇေယျဝတီဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် မန္တလေးမြို့သို့ ကြွရောက်ပြီး အနောက်ပြင် မေဃဝတီတောင်သမန်ကျောင်းတိုက်တွင် ဆရာတော် ဦးသုမင်္ဂလထံမှာ (၁)နှစ်တာမျှ ပိဋကတ်စာပေများသင်ကြားပြီးနောက် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ ပြန်ကြွလာခဲ့ပေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၈၂ ခုနှစ်တွင် တောင်ပွားဆရာတော်၏ စိတ်အကြံဖြစ်တော်မူသည်မှာ ငါသည် ကျမ်းဂန်သာတတ်၍ ဝိပဿနာအကျင့်မပါလျှင် တစ်မိုးကုန်လည်း ကုန်သည်သာ၊ တစ်ဆောင်းကုန်လည်း ကုန်သည်သာ၊ တစ်နွေကုန်လည်း ကုန်သည်သာ လိုရာမရောက် ခရီးမပေါက် ရှိချေတော့မည်။

ရဟန်းဘဝ၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် “သံသရာ ဝဋ်ဒုက္ခတော မောစက္ကာယ”အရ သံသရာဝဋ်ဒုက္ခမှ ကျွတ်လွတ်ရန်သာ ရည်ရွယ်ရင်း ရှိပေသည်။

မိမိ၏ဘဝမှ လွတ်မြောက်ရန် မဂ်ဖိုလ်ရရန်သာ ရဟန်းဝတ်ခဲ့သည်ကို နှလုံးသွင်းတော်မူ၍ ဆရာတော် ဦးသီလထံ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်ယူပြီး ဇေယျဝတီဆရာတော်ဦးသီလ တည်ထောင်ထားခဲ့သော ထားဝယ်မြို့မှ အနောက်ဘက်(၇)မိုင်ခန့် ဝေးကွာသော မင်းရပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းချောင်သို့ တောရပ်ခိုလှုံရန် ကြွရောက်တော်မူခဲ့လေသည်။

တောင်ပွားဆရာတော်သည် မင်းရပ်ချောင်တွင် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ခြင်း၊ ယောဂီများအား တရားအလုပ်ပေးခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ တရားစစ်ခြင်းတို့ဖြင့် မိမိ သူ

တစ်ပါး အကျိုးနှစ်ပါးကို ကျင့်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မင်းရပ်ချောင်တွင် တောင်ပွားဆရာတော် အရှင်တေဇိန္ဒ အရှင်ပညာဝံသ(ဦးပဉ္စစိပိ)တို့နှင့်အတူ သမထရေး၊ ဝိပဿနာပါ ပူးတွဲလျက် အားထုတ်တော်မူကြသည်။

(၃)နှစ်တာကာလတိုင်အောင် ထွန်းတောင်တိုက် မင်းဆောင်ဘဲ သစ်ရွက်ချသော သံတောင်၌ တရားဟောထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးလည်းဖြစ်၏။

တစ်ချိန်က တောင်ပွားဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒနှင့် အရှင်ပညာဝံသတို့နှစ်ပါးတို့သည် နွေဦးပေါက် ညပိုင်းတွင် တောင်ယာသမားတို့ စွန့်ပစ်ခဲ့သော ကောက်ရိုးပုံပေါ်၌ တရားအားထုတ်နေကြသည်။

ထိုအခါ တရားသဘောအရ တစ်ပါးသည် ကောင်းကင်ပေါ်၌ မျက်စိတစ်ဆုံး မြောက်တက်သွားပြီး ပြန်ကျအလာ နောက်တစ်ပါးလည်း ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မျက်စိတစ်ဆုံး မြောက်တက်သွားပြီး ပြန်အကျနှင့် တစ်ညလုံးဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်နှစ်ပါးအတူတူ တရားထူးရကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၉၂ ခုနှစ်တွင် လောင်းလုံးမြို့၊ အောင်သပြေကျောင်းသို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

လောင်းလုံးမြို့၊ အောင်သပြေကျောင်းကို ကျောင်းသစ်ဟူ၍ ခေါ်သည်။ အောင်သပြေကျောင်းသစ်တွင် (၁၂)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးလျက် ရဟန်းသာမဏေ၊ ကျောင်းသားများကို နေ့ဥမပြတ်၊ ပရိယတ္တိစာပါများကို သင်ကြားပို့ချခြင်း၊ တရားစကားဟောကြားခြင်းဖြင့် သာသနာပြုတော်မူလေသည်။

ဆရာတော်သည် ရဟန်း၊ ကိုရင်၊ ကျောင်းသားများကို ကြမ်းတမ်းသော စကားကိုမဆို၊ မေတ္တာဖြင့်သာ ဆိုဆုံးမ တတ်ပေသည်။ စာပေပို့ချပေးရာ၌ အတော်အတန် မကျန်းမာရုံဖြင့် စာဝါ ကို မရပ်ထားတတ်ပေ။

ဒေါသကြီးသော ကိုယ်တော်ကြီးနှင့် ဉာဏ်အလွန်လေးသော ကိုယ်တော် နှစ်ပါးကို စာဝါပို့ချရာတွင် ဆရာတော် ၏ မွန်မြတ်လှသော သည်းခံစိတ်နှင့် သနားကရုဏာစိတ် ရှိခြင်းကြောင့် ချီးကျူးရလေသည်။

ဆရာတော်သည် မိမိ အရေးတွင် အစွယ်ကျိုးသောမြွေကဲ့သို့ သည်းခံ တော်မူသည်။ တောင်ပွားဆရာတော် သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားတော်မူခြင်း၊ ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ကြည့်ညှိလေးစားခြင်း တို့ကို မနာလိုဝန်တို မစ္ဆေရ ပိုသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက...

‘တောင်ပွားဘုန်းကြီး စာစာတ်တယ်ဟု ကျော်ကြားနေတာ ငါ စာမေးချင်တယ်။ သည်းခံနိုင်ပါ့မလား’

ဟု ဒါယကာတစ်ဦးကို လာရောက် လျှောက်ထားစေသည်။

တောင်ပွားဆရာတော်က...

‘မသိ၍ မေးလျှင် ဖြေကြားပါမည်။ အနိုင်ရ လို၍ မေးလျှင် ယခုမေးပီပင် အရှုံးပေး လိုက်သည်’

ဟု ပြန်လည် ဖြေကြားတော်မူ ကြောင်း သိရှိရသည်။

အခါတစ်ပါး၌ ဆရာတော်၏ မင်းရပ်အပြန်ခရီးတွင် ခြေကျင် လျှောက်သည်။ မင်းရပ်ချောင်နှင့် အောင်သပြေကျောင်းသည် (၁၀)မိုင် ခန့် ကွာဝေးသည်။ ဘတ်စ်ကားတစ်စီး လာ၍ ရပ်ခိုင်းပြီး ကားပေါ်တက်ထိုင် ပြီးမှ ဆရာတော်က “ငါ့မှာ ကားခ

◆ တောင်ပွားဆရာတော်ကြီး ဘုဒ္ဓထာဝရ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သော တောင်ပွားတိုက်ကျောင်း

ပေးရန် ပိုက်ဆံမပါဘူး။ ကျောင်းသို့ ရောက်မှ ဒါယကာကို ပြောပြီး ပေး ပါမည်”ဟု ပြောသည်ကို ကားသမား က မနှစ်မြို့သည် မျက်နှာထားဖြင့် ကားခမပါလျှင် မစီးနဲ့ဟု ပြောသဖြင့် ဆရာတော်က...

‘အေး...အေး... မင်းတို့က မစီးနဲ့ဆိုလဲ မစီး တော့ပါဘူး’

ဟု ပြောပြီး ပြုံးပြုံးကလေးနှင့်ပင် ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ရဖူးကြောင်းလည်း သိရှိရသည်။

ဆရာတော်သည် မြင်းလှည်း၊ နွား လှည်း၊ ဆိုက်ကားတို့ကို မစီး။ ကိုးမိုင်၊ ဆယ်မိုင်ခရီးကို ခြေကျင်လျှောက်သည် သာ များသည်။

ဆရာတော်သည် နဝကမ္မဝတ္ထုငွေ နှင့်ပတ်သက်၍ အလွန်သန့်ရှင်း စင်ကြယ်အောင် နေတော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် အနာရောဂါရသော အခါ အလွန်တရာမှ မွေးမြူလွယ် သည်။ ညည်းညူခြင်းမရှိ သည်းခံလေ့ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ခါက အကြီးအကျယ် မကျန်း မမာဖြစ်နေသည့်အခါ ရောဂါပြင်းထန်

လွန်း၍ မခံနိုင်သည့်အတွက် စုတ်တစ် ချက် သပ်လိုက်မိသည်။ “ဒီတစ်ခါ တော့ မခံနိုင်လွန်းလို့ စုတ်တစ်ချက် သပ်မိသွားတာပဲ”ဟု ပြောဆိုဖူး ကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်သည် တပေါစမင်္ဂလာ တရားတော်နှင့်ညှိအောင် နေတတ် ကြောင်း၊ ကျောင်းမှာ ဖျာသင်ဖြူ၊ ခေါင်းအုံး၊ ကော်ဇော၊ စောင်စသည် ဖြင့် သေနာသနအသုံးအဆောင် အပြည့်အစုံရှိပါလျက် မသုံးဆောင်ပါ။ ဖျာပိုင်းကလေးတစ်ချပ်နှင့် သစ်သား ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ သင်္ကန်းခပ်မွှေ တစ်ထည်ကို တင်ကာ အိပ်လေ့ရှိ ကြောင်း သိရသည်။

အိပ်ရာနံဘေးတွင် ပိဋကတ်ကျမ်း စာအုပ်များကိုထား၍ အမြဲစာကြည့် လေ့ ရှိသည်။ ဆရာတော်နေသည့် ကျောင်းပေါ်၌ စာအုပ်ဗိရိနစ်လုံးနှင့် အာဂန္တုများလာလျှင် အသုံးပြုရန် ဖျား ခေါင်းအုံး အနည်းငယ်သာ ထားရှိပေ သည်။

အစားအသောက်နှင့် ပတ်သက် သည့်ပစ္စည်း လုံးဝ မထားရှိတတ်

ကြောင်း လေ့လာ မှတ်သားရပါသည်။ သုမင်္ဂလ၊ ဒုမင်္ဂလ စသည်တို့မှ ရသည့် ပစ္စည်းများကို လုံးဝ မသိမ်းဆည်း မသိုမှီးတတ်ပေ။ ကြားကာလ၌ လက်ဖက်ရည်သောက်ခြင်း၊ ခဲဖွယ်ဘုဉ်းပေးခြင်းလည်း မရှိတတ်ပေ။

ရဟန်းပြုခါစက ပါလာသည့် အရောင်အဆင်း မည်းနေပြီဖြစ်သော သပိတ်အိုကြီးဖြင့် နံနက်ဆွမ်းခံကြလေ့ရှိကြောင်း၊ အစားအစာဆိုလည်း ရှိသည့် အစားအစာမျိုးဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်တော်မူသည်။ စပ်သည်၊ ခါးသည်၊ ဇန်သည် စသည်ဖြင့် နှုတ်မှ လုံးဝ မထွက်ပေါ်လာတတ်ပါ။

တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီးသည် သာသနာ့အရေးအခင်း၊ ဝိနိစ္ဆယအရာတို့တွင် ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ ရဲရင့်စွာ ပြောဆို ဆုံးဖြတ်လေ့ရှိသည်။ ဘုရားဟောပိဋကတ်တော်နှင့် တန်းမတ် ကိုက်ညီနေအောင် ဟောပြောတတ်လေသည်။

တရားဟောသည့် နေရာ၌လည်း မိဘက သားသမီးကို ဆုံးမသလို မေတ္တာကရုဏာ ကြီးမားစွာဖြင့် ဟောပြောတတ်ပေသည်။ မှားယွင်းနေသည့် နေသည့်နေရာမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံလျှင် ဒါယကာကို အားမနာတမ်း ဟောပြောပြသ ဆုံးမလေ့ရှိသည်။

၁၃၀၂ ခုနှစ်၊ ဇွေရာသီအချိန်၌ လောင်းလုံးမြို့နယ်၊ ကမြောက်ကင်းရွာ ချိုမြဲပွဲတစ်ခုသို့ ဇေယျဝတီဆရာတော် ဦးသီလ၊ တောင်ပွားဆရာတော်နှင့် ကြေးနန်းတိုင် ဆရာတော်အစရှိသည့် ဘုန်းကြီးသုံးပါးအား ပင့်၍ ကြွရောက်တော်မူကြသည်။

ထိုနေ့ညနေတွင် အလှူရှင် ဒါယကာ၏ သားများကို ရှင်ပြုပေးသည်။ ညပိုင်း တရားပွဲများကို တောင်ပွားဆရာတော်က တရားဟောသည်။

ရှင်ပြုသည့် အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ဆိုင်းတီးနေကြသည်မှာ ဆူညံနေပါတော့သည်။

ဆရာတော် တရားဟောပလ္လင်ပေါ်သို့ ရောက်လျှင်ပင် ဆိုင်းခဏ ရပ်လိုက်ပါတော့သည်။ သီလပေးပြီး တရားဟောသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နစ္စဂီတ သီက္ခာပုဒ်အကြောင်းကို ရဟန်းသာမဏေများနှင့် မလျော်သည့် အကြောင်းကို အပြစ်ပြကာ အကျယ်ဟောလေတော့သည်။ တရားပွဲအပြီး ဆိုင်းသံ နောက်ထပ် မပေါ်လာတော့ပေ။

တရားဟောသည့်နေရာ၌ လာဘ်ကို ငဲ့၍ ဒါယကာကို မြှောက်ပြောလေ့မရှိ။ ကရားထဲ ရေသွန်သလို အထစ်အငေါ့မရှိ ဟောပြောတတ်ပေသည်။

ဆရာတော်သည် သာသနာ့အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့လာလျှင် နောက်မဆုတ်၊ ခေါင်းငုံ့မခံတတ်ပါ။ တစ်ခါက ရောင်စုံသူပုန်တို့သည် မင်းရပ်ချောင်မှာ တရားဟောမည်၊ လူစုပေးရမည်ဟု လာပြောသည်ကို ဆရာတော်က...

“ဒီနေရာ နိုင်ငံရေးတရားဟောသည့်နေရာ ယူတ်၊ လူ့ပဲ ယူပေးနိုင်ဘူး”

ဟု အပြတ်ပြောလိုက်လျှင် ဗိုလ်လုပ်သူက တောက်တခေါက်ခေါက်နှင့် ပြန်သွားသည်ဟုလည်း သိရှိရသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်တွင် ထားဝယ်မြို့သို့ ဖက်ဆစ်ဂျပန် ဝင်ရောက်လာသည်။ ထိုအချိန်၌ ဇေယျဝတီ ဆရာတော်ကြီးဦးသီလသည် နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့်အတူ လောင်းလုံးမြို့အောင်သပြေကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဇေယျဝတီဆရာတော်ကြီးအား အရှင်တေဇိန္ဒသည် အောင်သပြေ

ကျောင်းကို ဂရုတဏှ၊ လဟုတဏှနှင့် တကွ လှူဒါန်းလိုက်လေသည်။

အောင်သပြေကျောင်း၌ (၁၂)နှစ်ခန့် သီတင်းသုံးပြီးနောက် အရှင်တေဇိန္ဒသည် ထားဝယ်မြို့ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ ခေတ္တရောက်ရှိ နေထိုင်သီတင်းသုံးတော်မူသည်။

အရှင်တေဇိန္ဒသည် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်၌ နှစ်အတော်ကြာ သီတင်းသုံးတော်မူပြီးနောက် မင်းရပ်ချောင်သို့ နောက်ထပ်တစ်ဖန် ကြွရောက် အားထုတ်တော်မူလေသည်။

ထိုအခါ၌ မင်းရပ်ချောင်တွင် တရားအားထုတ်ဘက်ဖြစ်သူ မြိတ်ဘုန်းတော်ကြီးအရှင်နန္ဒိယလည်း ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီးသည် မင်းရပ်ချောင်တွင် သမဏဓမ္မကို အားထုတ်တော်မူနေစဉ်အခါ၌ ဆွမ်းခံနိစ္စဘတ်ဝတ်ဖြင့် ကောသနိက ဝူတင်၊ ပတ္တပိုဏ်ဇူတင်၊ တိစီဝရိက ဝူတင်တို့ကို ကျင့်ဆောင်လျက် နေ့ရောညပါ မနေမနား ကြိုးစားအားထုတ်တော်မူသည်။

တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီးသည် မင်းရပ်ချောင်တွင် (၁၄)နှစ်တာ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်တွင် ဇေယျဝတီဆရာတော်ကြီးဦးသီလ မကျန်းမမာ ဇရာဒုဗလ္လဖြစ်လာသောကြောင့် ဝိလာနုပဋ္ဌာက အနေဖြင့် ဆရာတော်ကြီးအား စောင့်ရှောက်ပြုစုရန် မင်းရပ်ချောင်မှ ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြန်လေသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၇ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလတွင် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်၌ ကျင်းပသော ဣန္ဒိယဂိုဏ်း

တောင်ပွားဆရာတော်ကြီးဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒ သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သော ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်

သံဃာတော်များ အစည်းအဝေး၌ သီလ၊ သိက္ခာ၊ ပညာကြီးမားသော တောင်ပွားဆရာတော်ကြီးအား ဂဏ နာယက ဆရာတော်အဖြစ် သမ္မတိ ရောက် တင်မြှောက်တော်မူကြသည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆုတ်(၁၄)ရက် ညနေ(၆) နာရီအချိန်တွင် ပထမဇေယျဝတီ ဆရာတော်ကြီးဦးသီလ ပျံလွန်တော်မူ သည်။ ထို့နောက် တောင်ပွားဆရာ တော်ကြီးအား ဇေယျဝတီပဋိပတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီး၏ တိုက်အုပ် ဆရာ တော်အဖြစ်လည်းကောင်း တင်မြှောက် ခြင်းခံရတော်မူကြောင်း လေ့လာ သိ ရှိရသည်။

တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီးသည် ဇေယျဝတီကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ပရိ ယတ်၊ ပဋိပတ် သာသနာနှစ်ရပ်တို့ကို စောင့်ရှောက်တော်မူလေသည်။

အရှင်တေဇိန္ဒ၏ ထူးခြားချက်မှာ ဆရာသမားများ၏ သြဝါဒကို မဆန့် ကျင်စေဘဲ ကျောင်းတိုက်၏ စည်းကမ်း ဥပဒေကို ရှိသေလိုက်နာကာ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်ကို အထူးလေးစားလျက် နေထိုင်တတ်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီးသည် မင်းရပ်ချောင်း၌ ပထမအကြိမ် (၁၁)နှစ်၊

ဒုတိယအကြိမ်(၁၄)နှစ်၊ ပဋိပတ္တိတာဝန် ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်း၊ တတိယ အကြိမ် ဇေယျဝတီပဋိပတ္တိရိပ်သာ၌ (၁၁)နှစ် ပဋိပတ္တိသာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်း...

ဤသို့ ဇေယျဝတီပဋိပတ္တိရိပ်သာနှင့် မင်းရပ်ချောင်းနှစ်ဌာနတို့တွင် ပဋိပတ္တိ သာသနာ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သဖြင့် ဝိပဿနာအရာတွင် ပါရဂူမြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

၁၃၂၈ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့် ကျော် (၁၅)ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့သို့ ခေတ္တရောက်ရှိနေသော ဦးအရိန္ဒမထံ ဆရာတော်ကြီး ပေးလိုက်သောစာမှာ “ငါမရှိတဲ့နောက် ငါ့နေရာမှာ တရား ပြန့် ဦးပွင်းလူစီတစ်ပါး ရှိသေး တယ်” ဟုအမိန့်ရှိသည်ဟုသိရှိရသည်။

ဆရာတော် မိန့်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဦးပွင်းလူစီ(ဦးအရိန္ဒမ)သည် ဇေယျ ဝတီပဋိပတ္တိရိပ်သာ၌ ဝိပဿနာတရား များကို ဟောပြောသော နည်းပြဆရာ တော် ဖြစ်လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏ အထက်ပါ မိန့်ဆိုခဲ့သော အချက်သည် ထူးခြားချက်တစ်ခုဟု ဆိုရပေမည်။

တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီးသည် ထားဝယ်ဒေသတွင် လောကုတ္တရာ

နယ်ပယ်၌ ပညာရှိကြီးတစ်ပါး ဖြစ် တော်မူခဲ့ပေသည်။ စွမ်းရည် စူးရှလှ သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ကြီးတစ်ပါးအဖြစ် ဆိုကြပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် “ငါ ပျံလွန် တော်မူလျှင် လူကို မသိစေရ” ဟူ၍ တစ်ခါက အမိန့်ရှိဖူးသည်။

၁၃၂၈ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့် ကျော်(၁၅)ရက်နေ့မှာပင် ညနေ(၄) နာရီအချိန်တွင် သက်တော်(၈၂)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၅)ဝါမှာ တောင်ပွား ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒ ပျံလွန် တော်မူသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူသည် ကို တစ်ခါက အမိန့်ရှိသည့်အတိုင်းပင် တစ်ထောက်မှ မသိလိုက်ကြပေ။

လူသာ သေပါစေ၊ ဂုဏ်မသေစေရ အဆိုရှိသကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တတေဇိန္ဒ၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ဂုဏ်တည်းဟူသော ပန်းပွင့်တို့သည် ထားဝယ်ဒေသတွင် လန်းဆန်းနေဆဲ၊ မွှေးရနံ့ သင်းပျံ့ ကြိုင်လှိုင်နေဆဲပင် ရှိနေပါတော့သည်။

သတ္တဝါဝေနေယျအပေါင်း ကျန်းမာ ကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး(ထားဝယ်)

- ကီးကားချက်
- ၁။ ထားဝယ်မြို့၊ ဇေယျဝတီကျောင်း တိုက် (စိန်ရတုသဘင် အထိမ်း အမှတ် စာစောင် ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ)
- ၂။ သာသနာ့တံခွန်၊ ထားဝယ်ထေရ် မွန်များ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)
- ၃။ မင်းရပ်ချောင်း၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ့ ရိပ်သာနှစ်(၈၀)ပြည့် အသိမ်း အမှတ်စာစောင်
- ၄။ ကိုယ်တိုင် သွားရေးကာလေ့လာ၍ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးခြင်း။ (၁-၁၁-၂၀၁၃)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးပါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' 'စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်' 'ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့'

'ဟဲ့... ဟဲ့ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ရေ။ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ညွှန်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြညာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အသ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနိုပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျကျေးလဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

www.burmeseclassic.com

ကြေးခြာဆောင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးငါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလဲလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလဲနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

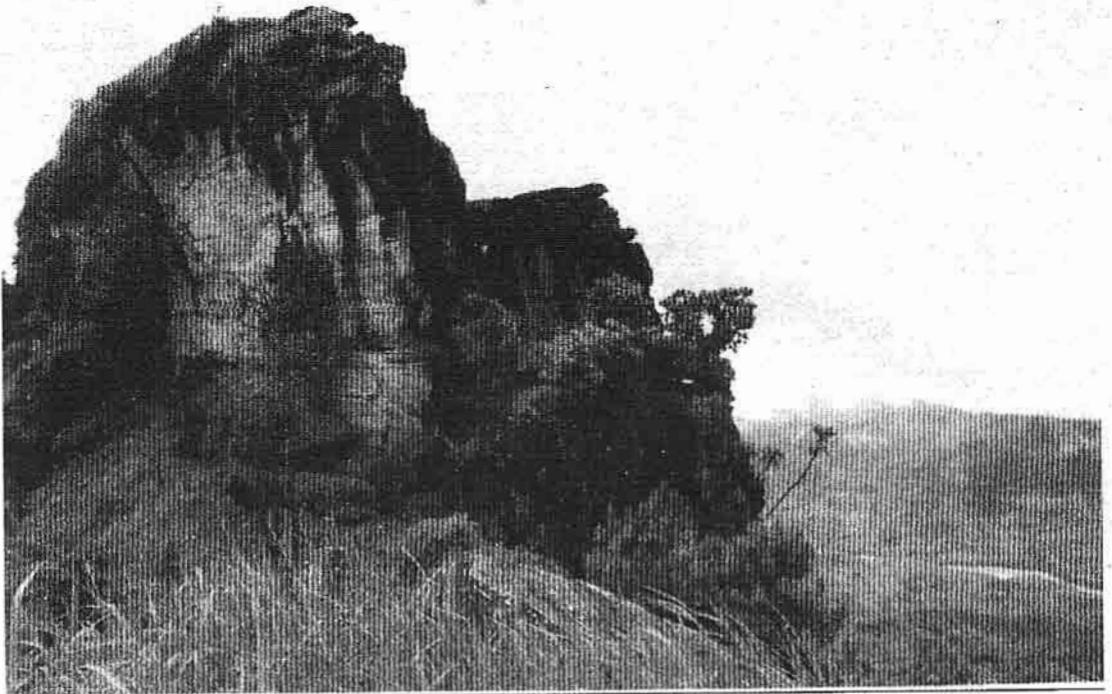
သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူးနို့ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီမသာ ထိုင်းမှိုင်းလေးလဲနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချဉ်နွဲခြင်း၊ အပူရိုး အပုပ်ရိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံ့နေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ယေးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ ပိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် နှိပ်သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
 တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုတေသန၊ မြောက်
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 မုန်း-၀၆၉၀၀၉၀၊ ၀၂၂၅၇၀

◆ သုဝဏ္ဏသျှင်တောင်ထိပ်ပေါ်က သံလျှာကန်ရှိသော ကျောက်ခွက်ကြီး

သံလွင်မြစ်ကမ်းအရှေ့ခြမ်း သုဝဏ္ဏသျှင်တောင်တန်းက

မဟာမောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး စာအုပ်အစုံအတင်များ

နေရာမြတ်မဟာသို့ ပူဇော်မှုခရီး (၁)

ဇွာကကသ (သာစည်)

သာစည်မြို့နယ်ထဲရှိတဲ့ ဇောင်းကျေးရွာလေးက မဟာမောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး ကနဦး စတောထွက်လာရာ ရွှေကျောင်းကုန်းတောင် သာသနာဂေါရဂါမ်ရွာတွေမှာ ပါ၊ပါတယ်။

ဒီရွာ နေ့နေတဲ့ စာရေးသူ မိတ်ဆွေကြီး ဦးဟံညွန့်က ရွှေကျောင်းကုန်းတောင် သာသနာဂေါပကအဖွဲ့ဝင် တစ်ယောက်ပါ။ ဒါနဲ့ မဟာမောဓိမြိုင်

ဆရာတော်ကြီးကိုများ သွားရောက်ဖူးကြရင် ပြောပါဦး ခေါ်ပါဦးဆိုပြီး မှာထားရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၈)ရက်နေ့က မဟာမြိုင်တောကြီး ဆီသွားပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်စဉ်က တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အားပါးတရကြီးကိုပဲ ဖူးမြော်ဦးခိုက်ခဲ့ရပါတယ်။ အခုလဲ ၁၃၇၆

ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၉)ရက်နေ့ နေ့လယ်က မိတ်ဆွေကြီး ဦးဟံညွန့်ဆီက ဖုန်းဝင်လာပါတယ်။

‘မဟာမောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတဲ့ သုဝဏ္ဏသျှင်တောင်ကို သန်တက်ခါ မနက်စောစော ဒီကနေ့ ကားထွက်မှာ ခင်ဗျားကို ရောက်ဖူးအောင် လိုက်စေချင်တယ်။ မနက်ဖြန်ည ကျုပ်အိမ်ထာပြီး အိပ်ပျော်ဖို့’

▲ မဟာထာသိဗြင်ဆရာတော်ကြီး
သီတင်သုံးဆယ့်သော ဘုန်းတော်ပြည့်မှ သန္တိဂူဝေတနာဒင်
မဟာထာသိဗြင်ဆရာတော်ကြီးမှ ပြုဖွဲ့ထားပြီးဖြစ်သော သီတင်ကုန်း

ရွှေကျောင်းကုန်းတောင် ဆရာတော်
ဦးဩကာသလ အဲဒီမှာ ဝါဆိုနေတယ်လေး။
ဆန် ဆီ ခဲဖွယ်တောင့်လေးတွေ လှူရင်း
ဆရာတော်ကြီး သာသနာပြုခဲ့တဲ့ နေရာတွေ
ကိုလဲ ပြန်ရိုက်ပူဇော်ရင်းပေါ့ဗျာ’
တဲ့။ စာရေးသူလဲ ဆရာတော်ကြီး
နဲ့ ပတ်သက်ရင် နှစ်ခါမပြောရပါဘူး။
ဝါခေါင်လဆန်း (၁၀)ရက်နေ့ညက
ဝင်းရွာ ဦးဟံညွန့်အိမ်ကို ညအိပ်သွား
ပါတယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်စော
စော (၆)နာရီကျတော့ စတင်ပြီး ခရီး
ထွက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

ကားက မြိုင်သာရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
ကိုဇော်ဝင်းတင်ရဲ့ ၃၄.၆၃၃၀ လိုက်
ထရပ်လေးပါ။ သူလဲပဲ ရွှေကျောင်း
ကုန်းတောင်သာသနာ ဆရာတော်
ဒကာရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဂေါစရဂါမ်ရွာ
တွေဖြစ်တဲ့ အုတ်တွင်း၊ ဇောင်း၊ မြိုင်သာ၊
သာယာကုန်းက ဒကာတွေနဲ့ စာရေး
သူပါဆို (၁၇)ယောက် ပါလာကြပါ
တယ်။

စာရေးသူတို့ ကားလေးက တောင်
အထပ်ထပ် တောအရပ်ရပ်ကို ဖြတ်
ကျော်ပြီး မြို့ရွာတွေကို ထားခဲ့ကာ

တရိုင်ရိပ် ပြေးသွားနေပါတယ်။
ဓာတ်ဆီကားဖြစ်ပြီး ဓာတ်ဆီနဲ့ မခံနိုင်
တဲ့ ကိုလှလွန်းနဲ့ ဒီပြင်တစ်ယောက်
ကလဲ တဝေါ့ဝေါ့နဲ့ တစ်လမ်းလုံးလို
အန်လိုက်ကြတာ မပြောပါနဲ့တော့။
အောင်ပန်းမြို့ကို မနက်(၁၁)နာရီ
ဝင်လာပြီး ထမင်းစားကာ ခေတ္တနားနေ
ကြပါတယ်။

မြို့ရွာတွေက တစ်ဆက်တည်းလို
ချည်း ဖြစ်နေကုန်ပါပြီ။ တောင်ကြီးကို
ရောက်တော့ စစ်ထွန်းဈေးနားက
အုတ်တွင်းရွာ ဇာတိသားဖြစ်တဲ့
ကိုမောင်ဆန်းတို့က ခဏဝင်ကြပါသေး
တယ်။ ဆရာတော်အတွက် လှူဖွယ်
ပစ္စည်း ပါးလိုက်ဖို့နဲ့ ကိုယ့်အရပ်သား
တွေကို ကိုမောင်ဆန်းတို့ မိသားစုက
ကြိုကြိုက်တုန်း ညှိနှိုင်းချင်တာရယ်
ကြောင့်ပါ။

တောင်ကြီးဈေးကြီးနား ရောက်
တော့လဲ သာယာကုန်း ကိုအောင်မြိုင်
က ဆရာတော်အတွက် စတီးဗီရိုတစ်
လုံး ဆင်းဝယ်ပါတယ်။ သံသေတ္တာ၊
အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းလေးတွေ ဝယ်
ကြရင်းနဲ့ အတော်ကြာသွားပါတယ်။

တချို့လဲ လက်ဖက်ဘူးလေးတွေ ဝယ်
လာကြပြီး ကားသွားရင်း အိပ်ချင်ပြေ
တသွက်သွက် စားလာကြပါတယ်။

တောင်ကြီးကနေ ထွက်လာပြီး
မကြာမီ ဟိုပုန်းကို ရောက်လာပါတယ်။
ဟိုပုန်းမြို့အလွန် (၁၂)မိုင်အကွာမှာ
တော့ လက်ဝဲဘက်မှာ ထန်စမ်း
သဘာဝလိုဏ်ဂူကို တွေ့ရပါတယ်။
အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က လာကြတဲ့
ကားကြီးကားငယ်တွေနဲ့ စိုစိုပြည်ပြည်
ရှိလှပါတယ်။

မိုင်းပွန်မြို့ အဝင်တံတားက တောင်
တန်းမျှား နောက်ခံအလှနဲ့ ဆေးရေး
ပန်းချီကားတစ်ချပ်လို ရှိနေပါတယ်။
တောင်ကြီးမြို့ကနေ (၃၈)မိုင်ကွာဝေးပြီး
သာယာလှပ တင့်မောလှတဲ့ မြို့လေး
တစ်မြို့ပါ။ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်
အောင်ဆန်းနဲ့အတူ အာဇာနည်ခေါင်း
ဆောင်ကြီး (၉)ဦးထဲမှာပါတဲ့ ဇော်ဘွား
ကြီး စစ်ထွန်းနေထိုင်ရာမြို့လဲ ဖြစ်နေ
ပါတယ်။

ရှမ်းပြည်နယ် ဒေသထွက်ကုန်တွေက သနပ်ဖက်၊ လက်ဖက်၊ ရာဘာ၊ သစ်တော်သီး၊ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ စတော်ဘယ်ရီ၊ ဂေါ်ရခါး၊ ခရမ်းချဉ်သီး၊ အာလူး၊ မြေပဲ အစရှိပြီး စိုက်ပျိုးကြပါတယ်။ သနပ်ဖက်ခြံတွေကိုတော့ လမ်းဘေးတစ်လျှောက် ကြိုးကြားကြိုးကြားတွေ နေရပါတယ်။ အခုအချိန်ကျမှ ပူးပွင့်ဝေသာနေတဲ့ နှမ်းခင်းတွေကိုလဲ တစ်မျှတစ်ခေါ် မြင်နေရပါတယ်။

နမ့်စန်မြို့ကို ရောက်တော့ မိုးချုပ်နေပါပြီ။ တစ်မြို့လုံး လျှပ်စစ်မီးတွေ ထိန်ထိန်ညှိုးနေပါတယ်။ စာရေးသူနဲ့ ဦးဟံညွန့်၊ ကိုလှလွန်းတို့က ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဥပုသ်ယူထားကြတာ ဖြစ်လို့ ကျန်သူတွေ ညစာ ထမင်းစားကြပါတယ်။ မိုးကလဲ ပြက်တိပြတ် တောင်းနဲ့ တစ်စုံစီမံ ရွာနေပါလေရဲ့။

အမှန်တော့ နမ့်စန်မှာ ကားနားပြီး ညအိပ်ဖို့ပါပဲ။ သုဝဏ္ဏသျှမ်းက ကိုကျော်လွင်လဲ ကွန်ဟိန်းကိုလာပြီး ကြိုနေတယ်လို့ ဖုန်းအဆက်အသွယ် ရပါတယ်။ နိုင်ငံရေး ရာသီဥတု ကောင်းတယ်။ ကွန်ဟိန်းကျမှ အိပ်ကြပါဆိုတာနဲ့ တောက်လျှောက် မောင်းလာရာ ကွန်ဟိန်းမြို့ကို ည(၉)နာရီထိုးပြီးချိန်မှာ ရောက်ပါတယ်။

ကွန်ဟိန်းမြို့အဝင်က ကိုကျော်လွင် ဓာတ်မီးတက်ကိုင်ကိုင်နဲ့ စောင့်နေပြီး လက်ယာဘက်ခြံကျယ်ထဲကို ကားကွေ့ဝင်ကာ ရပ်နားသွားပါတယ်။ မဟာဗောဓိမြိုင် ဆရာတော်ကြီး ဒကာရင်းဖြစ်တဲ့ ဦးပေါလှိုင်၊ ဒေါ်ဌေးဌေးရီတို့ရဲ့မိသားစုခြံ ဖြစ်ပါတယ်။ တည်းခိုအိပ်စက်ဖို့နေရာ သန့်စင်ခန်းများစွာနဲ့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရှိပါတယ်။

ခြံဝိုင်းအဝင် ဖြတ်ကူးတံတား အောက်ကလဲ တပေါ်ဝေါ် ရေစီးနေတဲ့

သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်မှ ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့သော မဟာဗောဓိမြိုင်ကျောင်း

ချောင်းငယ်လေးရှိပြီး လျှပ်စစ်ထုတ်ထားလို့ မီးရောင် ထိန်ထိန်ပြောင်နေပါတယ်။ ခရီးကပန်း မိုးကလဲ မနားတမ်း ရွာနေတာမို့ ခေါင်းချလိုက်တာနဲ့ တစ်ခါတည်း အိပ်ပျော်သွားပါလေတယ်။

ဝါခေါင်လဆန်း(၁၂)ရက်နေ့ မနက်စောစောကို ဒီခြံမှာပဲ ဦးပေါလှိုင်ရဲ့ သားသမီးများက သဒ္ဒါတရားကောင်းကောင်းနဲ့ ဧည့်ခံပါတယ်။ ကွဲကွာနေကြတဲ့ ဆွေမျိုးရင်းချာတွေ ခုမှ ရုတ်တရက် ပြန်တွေ့လိုက်ရသလိုမျိုး အူယားဖားယားနဲ့ ဝမ်းသာအယ်လဲ ရှိကြပါတယ်။

ဦးပေါလှိုင်+ဒေါ်ဌေးဌေးရီတို့ နေတဲ့ အိမ်က ကွန်ဟိန်းမြို့ထဲမှာပါ။ မြို့ထဲကို ရောက်တော့ အိမ်က လမ်းဘေး လက်ယာဘက်မှာတင်ဖြစ်လို့ အိမ်ရှေ့ကားရပ်ပြီး ဝင်ရောက်နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။

ဦးပေါလှိုင်က အိန္ဒိယနွယ်ပွားလိုလို တူပြီး ဇာတိက နေပြည်တော် ပျဉ်းမနား လယ်ဝေးဘက်ကပါတဲ့။ ဒေါ်ဌေးဌေးရီကတော့ ဖြူသန့်သန့်ရှိပြီး သာစည်

မြို့နယ်၊ မရွေးရွာကလို့ ပြောပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ကနဦး တောထွက် လာရာဖြစ်တဲ့ သာစည်ရွှေကျောင်းကုန်း တောင်ကနေ ၁၃၅၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၆)ရက်နေ့က ကြံချီတော်မူသွားတာ ဒီကနေ့အထိတိုင်အောင် ပါပဲ။

ပျဉ်းမနား လက်လုပ်တောင်ကို ကြံသွားတော်မူရာ ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ကို ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၁)ရက်နေ့မှာ ရောက်ရှိပြီး သီတင်းသုံးတော်မူပါတယ်။

သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်ကို ဆရာတော်ကြီး ကြွလာတော့ ကွန်ဟိန်းမှာ ညအိပ်ရပ်နားကြပါတယ်။ ဦးပေါလှိုင်တို့အိမ်ကို ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ဝင်ရောက် တည်းခိုကာ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ဦးပေါလှိုင်တို့ မိသားစု ရှေးက ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိခဲ့လို့လားတော့မသိ။ ခင်မင်ကျွမ်းဝင်သွားကြပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး ကြွမလာမီက အိပ်မက်ထဲမှာ တထေရာတည်းတူတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြင်ရတယ်ဆိုပြီး

မဟာဗေဒီမြိုင်ဆရာတော်ကြီး တည်ထောင်ထားသော ကျွန်ုပ်တို့၏အဖွဲ့အစည်း

အထူးကြည်ညိုနေကြတာပါ။ ဒေါ်ဌေးဌေးရီကဆို စာရေးသူကို အိမ်အပေါ်ထပ်ခေါ်သွားပြီး ဆရာတော်ကြီး သုံးညကျိန်းသွားတဲ့ နေရာကို လိုက်လံပြပါတယ်။

'ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံး ကြိုက်စရာကောင်းတဲ့ နေရာဖြစ်လို့ အပြတ်တန်းနဲ့ ပူလှအတိုင်း ပဲ ထားတာပါ။ အိမ်ဆောက်တာတောင် ဒီအိမ်ကို ယူဖျက်ရင်တာနဲ့ အသစ်ထပ်ဆောက်လိုက်တာပါ'

လို့ ပြောပြီး အိမ်ချင်းကပ်လျက်က တိုက်သစ်ကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြပါသေးတယ်။

ဦးပေါလှိုင်ကလဲ...

'ကျွန်တော်တို့က ဆရာတော်ကြီးကိုပုကိုးကွယ်တာ ယူဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာတော်ကြီးတပည့် ဆရာတော် ဦးဩဘာသက်လဲကိုးကွယ်တာပါ။

ဆရာတော်ကြီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဧည့်သည်မှန်သမျှကို ဧည့်ခံနေတာလဲ ဆရာတော်ကြီးကို လှူနေရတာပဲလို့ သဘောထားပါတယ်'

လို့ အားပါးတရ ပြောပါတယ်။

ကွန်ဟိန်းမြို့က ဦးပေါလှိုင်တို့ မိသားစုကို နှုတ်ဆက်ပြီး မနက်(၈) နာရီထိုးပြီးမှာ ထွက်လာကြပါတယ်။

မြို့အထွက် တံတားပေါ်ဖြတ်ရင်း တောတောင် သဘာဝ ရှုခင်းအလှများကို တဝတပြကြီး ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

မဟာဗေဒီမြိုင် ဆရာတော်ကြီးကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးဖြာနဲ့ ပြည့်စုံနေတာဖြစ်လို့ လူတိုင်းက သိရှိပြီး ပူဇော်နေကြတာပါ။

တကယ်ဆိုတော့ ဆရာတော်ကြီး ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်(၄)ရက်နေ့မှာ ရန်ကုန်သယ်န်းကျွန်း ဘောက်ထော်

သာသနာ့ဗိမာန်ကျောင်းက တောထွက်ခရီး စလာခဲ့တာပါ။ သာစည်ရွှေကျောင်းကုန်းတောင်ကို ရောက်ရှိပြီး သီတင်းသုံးတော်မူရာကနေ ထင်ရှားလာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တောလုံးပတ်လည် လှည့်လည်ပြီး သီတင်းသုံးတော်မူတဲ့ ဆရာတော်ကြီးက သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်တော်ကို ရောက်တော့လဲ သာသနာ့ပန္နက်ထုနက်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အထင်ရှားဆုံးကတော့ လားဟူ၊ လီရှော တိုင်းရင်းသားတွေကို ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ ခံယူစေခဲ့တာပါပဲ။

ရွာပေါင်း(၂၆)ရွာက လူပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ခံယူခဲ့ကြတာပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပြီးတဲ့ ရှမ်း၊ ပလောင် တိုင်းရင်းသားတွေ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကို အခုမှ ခံယူကြတဲ့ လားဟူ၊ လီရှော ဗုဒ္ဓဘာသာခံယူပွဲကြီးက စည်ကားသိုက်မြိုက်လှပါတယ်။

ဘုရားရှင်အလိုကျ ဝနဝါသီ တောရပ်ပိုပြီး ကြွတော်မူလေ့ရှိတဲ့ ဆရာတော်ကြီးက သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်မှာလဲ သံယောဇဉ်တွယ်မြို့ပြီး ပနေပါဘူး။

၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း(၁၀)ရက်နေ့မှာတော့ သုဝဏ္ဏသျှမ်းကနေ ဇာတိဌာနေ နတ်တလူမြေဆီ ကြွသွားတော်မူပါလေတယ်။

စာရေးသူတို့ကားလေး ကာလိရွာကို ရောက်တော့ ခဏနားပါသေးတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဒကာရင်းဖြစ်တဲ့ ဦးရွှေအိမ်ကို ဆင်းပြီး နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။ ဦးရွှေလဲ သူကိုယ်တိုင် ကမ္မကထပြုပြီး သုဝဏ္ဏသျှမ်းတောင်မှာ ကျောင်းတစ်လုံး ဆောက်လှူပါသေးတယ်။

ကာလိရွာလို့ ဆိုပေမယ့် တိုက်တာ အဆောက်အအုံ စတိုးဆိုင်ကြီးတွေနဲ့ ခမ်းနားလှပါတယ်။ ဦးရွှေတို့ မိသားစုက တောင်ပေါ်မှာ ဟင်းလျာ ခက်ခဲမှာ စိုးလို့နဲ့ တူပါတယ်။ ကြက်သားဟင်းလျာ အတော်များများ ဝယ်ပြီး ဂျပ်ဖာနဲ့ အပြည့်ထည့်ကာ လှူလိုက်ပါတယ်။

ကားလေးက သံလွင်မြစ်ဆီရောက်ဖို့ ကာလိရွာက ထွက်ကတည်းက အတန်ကြာကြာ ဆင်းဆင်းပြီး ယာနေပါတယ်။ တာကော်-သံလွင် မြစ်ကူးတံတားကိုရောက်တော့ မှတ်ပုံတင်ပြပြီး အစစ်ဆေးခံကြရပါတယ်။ တော

တောင်တွေကြား ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်း
စွာ စီးနေတဲ့ သံလွင်မြစ်ကြီးကို ဟို
အဝေးဆီအထိ တံတားပေါ် ဖြတ်သန်း
ရင်း မြင်နေရပါတယ်။

စာရေးသူတို့လဲ (၇)မိုင်ဟွေဟင်ရွာ
ကို ရောက်ရင် ကားနဲ့သွားတဲ့ ခရီးစဉ်က
ပြီးပါပြီ။ တကော် သံလွင်မြစ်ကနေ
(၇)မိုင်သာ ဝေးတော့လို့ (၇)မိုင်ခေါ်တဲ့
ဟွေဟင်ရွာလေးကို မနက်(၁၁)နာရီမှာ
ရောက်ရှိရာ လက်ယာဘက်က
ကွန်ကရစ်ဆိုင်းဘုတ်ကို ထင်းခဲနဲ့ မြင်
လိုက်ရပါတယ်။

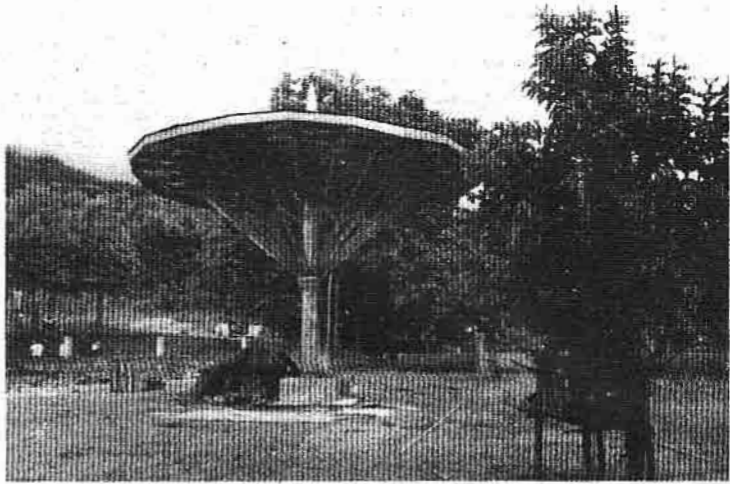
“ သုဝဏ္ဏသျှင်တောင်တော်သို့ ”

စာရေးသူတို့ ဥပုသ်သည် သုံးဦးကို
ခင်သစ်စတိုးဆိုင်က ဥပုသ်မိဖို့အတွက်
ရေးကြီးသတ်ပြာ ခူးခပ်ပြီး ရှိထမင်း
ရှိဟင်းနဲ့ကျွေးပါတယ်။ ကျန်သူများလဲ
တစ်နေရာမှာ စိစဉ်ထားတာရှိလို့
ကိုကျော်လွင်နဲ့အတူ ထမင်းသွားစား
ကြပါတယ်။

(၇)မိုင်ဟွေဟင်ရွာလေးက တော
တောင်များ ကာရံရိုင်းနေပြီး သဘာဝ
အလှများနဲ့အပြိုင် ယှဉ်ပြိုင်နေသဖွယ်
ရှိပါလေတယ်။

မိုးမရွာရင် ဘုန်းတော်ပြည့်အထိ
ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ ထော်လာဂျီတွေနဲ့
တောက်လျှောက် တက်နိုင်ပါတယ်။
ခုတော့ မိုးက ပြတ်ကယ်ပြတ်ကယ်
ရွာနေလို့ လမ်းချော်ပြီး ကားနဲ့ တက်
လို့ မရတော့ပါဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ နေ့လယ်
(၁)နာရီထိုးပြီးချိန်မှာ တစ်နိုင်စီ ထမ်းပိုး
သယ်ဆောင်လာကာ အလျှိုအလျှို
တက်လာကြပါတော့တယ်။

မြေတောင်ဖြစ်ပြီး တောင်အတက်
က မတ်စောက်နေလို့ ရွံ့စေးများနဲ့
ချော်ချွတ်လှပါတယ်။ မိုးသေးမိုးဖွဲ
ရွာနေတဲ့ကြားက ကုတ်ကုတ်ကျစ်ကျစ်
တက်လာရတာဖြစ်လို့ အသက်ရှူ

ဘုန်းတော်ပြည့်မှ ထွက်ခွာတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာသံယူရာ အထိမ်းအမှတ်ထီးတော်ကြီး

မှားလောက်အောင် မောဟိုက်ပြီး
ချွေးပြိုက်ပြိုက် ထွက်နေပါတယ်။
အလွန်တရာ ခပ်ကြာကြာတော့
မတက်လိုက်ရပါဘူး။ တစ်နာရီခန့်
ကြာမှာတော့ တောင်ကုန်းထိပ်ပေါ်
ရောက်လာပါလေတယ်။

လမ်းသွားရင်းတောင် ခြင်ကလဲ
ကိုက်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့။ သစ်ကိုင်း
တစ်ကိုင်းချိုးပြီး လက်တစ်ဖက်က
မနားတမ်း ရိုက်ပုတ်နေရပါတယ်။
ဆင်ခြေလျှော ဆင်းလိုက်တာနဲ့
ချိုင့်ဝှမ်းခပ်ပြန့်ပြန့်မှာ သာသနိက
အဆောက်အအုံအချို့ကို ဘွားခဲနဲ့
လှမ်းမြင်လိုက်ရပါတယ်။ **ဘုန်းတော်
ပြည့်ကျောင်း**ကိုး။

မြတ်မွန်ရတနာ သစ်သားကျောင်း
ဆောင်ပေါ် နေရာယူပြီး ခြေပစ်
လက်ပစ် နားဖြစ်ကြပါတယ်။ ဆရာ
တော် ဦးဩဘာသ သီတင်းသုံးတဲ့
သန္တိသုခကျောင်းက မဟာဗောဓိမြိုင်
ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးတော်မူ
ခဲ့ရာ ကျောင်းဖြစ်ပြီး အထက်ဘက်
တောင်ပူစာထိပ်မှာ ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်က ဆွမ်းကွမ်းချိန်နဲ့
ညနေ(၅)နာရီ ထိုးပြီးချိန်မျိုးမှ

အောက်ကျောင်းများရှိရာကို ခေတ္တ
ခဏကြွလာလေ့ ရှိပါတယ်။

အောက်ကျောင်း တွေကတော့
သာစည်၊ ရန်ကုန်၊ ဟိုပုန်းက ဒကာ
တွေ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားတဲ့
မြတ်မွန်ရတနာ သစ်သားကျောင်းနဲ့
လားဟူ၊ လီရှောတွေ ဆောက်လှူတဲ့
ဝါးနဲ့ချည်ပြီးတဲ့ ဝါးကျောင်းလေးတွေ
ပါ။ လားဟူ၊ လီရှောတိုင်းရင်းသား
တွေက ဗုဒ္ဓဘာသာ ခံယူပွဲကျင်းပတဲ့
အထိမ်းအမှတ် **ထီးတော်ကြီး**ကတော့
အဓိကရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်မွန်ရတနာ ကျောင်းမှာ
ရွှေကျောင်းကုန်းတောင်က ဆရာတော်
ဦးဩဘာသနဲ့အတူ ပါလာပြီး ဝါဆိုတဲ့
ဦးပွင့်နန္ဒမိတ် သီတင်းသုံးပါတယ်။
ဦးပွင့်နန္ဒအတူ ဆရာတော် ဝေယျာဝဏ္ဏ
တည်ဆောက်ရေးကိစ္စတွေကို ဆောင်
ရွက်နေကြတဲ့ ရန်ကုန်က ကိုသောင်း
ဒန်၊ ဇောင်းရွာက အသက် ရှစ်ဆယ်
ကျော်ဖြစ်တဲ့ ဘိုးထွန်းခင်၊ ယင်းမရိုး
ရွာက ကိုကျော်လွင်တို့လဲ ရှိကြပါတယ်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
အာကာသ(သာစည်)
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၇

စီးပွားလာဘ်လာဘ

တိုးပွားစေသော ဂါထာ

စစ်ကိုင်းမှ မင်းကွန်းသို့သွားရာ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးလမ်း ရွှေစေတီ ကျောင်း တမာပင်ရင်းတွင် ကွမ်းယာ ဝယ်ယူခိုက် နန်းဦးတိုက်သစ်မှ ဦးဩဘာသနှင့် ဆုံတွေ့ဖြစ်သည်။
'ဒကာတော် ကျောင်းကို မရောက် တာ ကြာပါပေါ့'

'တင်ပို့ဘုရား မြို့တွင်း တည်းခိုခန်း တွေက အဝင်အထွက်ကော ဆိုင်ကယ် ငှားရတာကော အဆင်ပြေတာမို့ပါ ဘုရား'

'အခု ဘယ်သွားမှာလဲ'
'မင်းကွန်း ခဏသွားပြီး အပြန်မှာ ရွှေမင်းဝံ ပေါ်တော်မူကုန်း ဝင်မယ် ဘုရား'

'အေးဗျာ ခုတလော ပရိသတ် အတော်စည်ကားတယ်လို့ ကြားရ တယ်။ သိမ်ရံဘီလူးရုပ်တွေက စိတ် ဝင်စားစရာပဲ။ ကြုံတုန်း ဆုံတုန်း ဓမ္မလက်ဆောင် ပါးလိုက်ဦးမယ်။ လိုက်မှတ်ဗျာ'

ဦးပဉ္စင်းက စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးပွားစေသော ဂါထာကို ဒါနပြုတော်

မြန်မာစာ

- မင်္ဂလံ = မင်ဂလံ
- သေဋ္ဌံ = သစ်ထံ
- တဿ = တတ်သ
- မယံ = မယ်ရှုံ
- ဘန္တေ = ဘန်တေ
- ပုညကမ္ပံ = ပုန်ညကမ်ပံ
- ဒုက္ခပတ္တံ = ဒုတ်ခပတ်တံ

အနက်
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တံဝိ-အရှင် ဘုရားသည်လည်း၊ လောကသ္မိ- လောက၌၊ သေဋ္ဌော-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သူ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်ပေ၏။ လောကေ-လောက ၌၊ တံဝိ-အရှင်ဘုရားသည်လည်း။

သေဋ္ဌံ-မြတ်သော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာပါ တည်း။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုညကမ္ပံ-ကောင်းမှု ကို၊ ကရောမိ-ပြု၏။ တဿမယံ- ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဇယံ-အောင်ခြင်းကို၊ ဒေထ - ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ယာစာမိ- တောင်းပန်ပါ၏။ ဒုက္ခပတ္တံ-ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ ပမောစယံ- လွတ်စေနိုင်သော၊ ရတနံ-ရတနာကို၊ ဒေထ - ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

ရာဇာပိ - မင်းသည်လည်း၊ သဗ္ဗသက္ကေသု-အလုံးစုံသော သတ္တဝါ တို့၌၊ ဥပစွယံ-ကျေးဇူးပြုသော၊ မိတ္တံ-မိတ်ဆွေကို၊ ယဒိဒေ-အကယ် ၌ပေးငြားအံ့။ ဝေသဏိ-ဤသို့ဖြစ် သော၊ မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ သိန္ဒိ-ပြီးစီး ခြင်းသည်၊ ဘပေယျ-ဖြစ်ရာ၏။ ဖံ-

စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးပွားစေသောဂါထာ

တံဝိ သေဋ္ဌော လောကသ္မိံ တံဝိ လောကေ ယဟိန္ဒိကော။
 လောကာဟံ မင်္ဂလံ သေဋ္ဌံ လောကပါပံ ပဝါဟနံ။
 ဇယံ တဿ မယံ ဘန္တေ ပုညကမ္ပံ ကရောမဟံ။
 ရတနံ ဒေထ ယာစာမိ ဒုက္ခပတ္တံ ပမောဇယံ။
 ရာဇာပိ သဗ္ဗသက္ကေသု ယဒိမိတ္တံ ဥပေစ္စယံ။
 ဝေသတိ မ မ သိန္ဒိ ဘဝေယျံ သဗ္ဗ ပိယံ။

မူသည်။
ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
သေဋ္ဌော = သစ်ထော
လောကသ္မိံ = လောကသမိန်
မဟိန္ဒိကော = မဟိတ်မိကော

မဟိန္ဒိကော-တန်ခိုးကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ် သည်၊ လောကေ-လောက၌၊ လောကပါကံ-လောက၌ မကောင်းမှု ကို၊ ပဝါဟနံ-ဖယ်ရှားတတ်သော၊

အကျွန်ုပ်အား။ သဗ္ဗဝိယံ - အလုံးစုံ
သောသူတို့၏ ချစ်ခင်ခြင်းသည်။
ဝေတု - ဖြစ်ပါစေသတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နန္ဒာရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
အယ်ဒီတာ)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
အာဂိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်က
သူကြွယ်တစ်ဦးသည် အတိတ်က
အကြောင်းမလှသဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများ
ပျက်လျော့ပျက်စီးကာ မိတ်ဆွေ
သူကြွယ်ထံတွင် နွားကျောင်းခြင်းဖြင့်
အသက်မွေးရသည်။

ဥနေ နွားသိမ်း၍ အိမ်ပြန်လာသော
အခါ အတို့အမျှ ဟင်းရွက်ကန်စွန်း
၌ မေါရကောင်းလား။ ဟင်းခတ်စရာ
မီးကလေး၊ ဖားကလေး မရှာရကောင်း
သား စသဖြင့် အစဉ်အမြဲ ဆူပူကြိမ်း
အောင်းခြင်း ခံရလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့ နွားကျောင်းထွက်စဉ်
မြတ်စွာဘုရား တရားဟောကြားနေ
သည့်နှင့် ကြုံကြုံကန်နေသဖြင့် ပရိသတ်
အနွန်မှနေ၍ နာယူမိသည်။

ဘုရားရှင်က နွားကျောင်းသား
သူကြွယ်ဟောင်း၏ အတိတ်အကြောင်း
ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီးနောက် အထက်ပါ
ဂါထာကို ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူ
သည်။

နွားကျောင်းသားလည်း နွားကျောင်း
အစဉ် ထိုဂါထာကို မပြတ် ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်သည်။ ဥနေ နွားသိမ်း၍ အိမ်
ပြန်လာသည်ကို မိတ်ဆွေသူကြွယ်
မြင်သောအခါ ဤသို့ တွေးမိသည်။
'သူသည် အတိတ်က အကြောင်းမလှ

သဖြင့် အဆိုးအစောတဖြင့် နေရ၏။ ယခင်
က သူသည်လည်း ငါ့ကဲ့သို့ပင် သူကြွယ်
တစ်ဦးပေတကား'

ထိုသို့ တွေးမိကာ နွားကျောင်းသား
သူကြွယ်ဟောင်းကို ရေချိုးသန့်စင်စေ
ကာ စားကောင်းသောက်ဖွယ်များ
ကျွေးမွေးသည်။ ပြီးသော် သမီးနှင့်
လက်ဆက်ကာ စည်းစိမ်ထက်ဝက်ကို
ခွဲဝေပေးသဖြင့် သူကြွယ်ဘဝသို့ ပြန်
လည်ရောက်ရှိလေသည်။

ဟူ၍ နောက်ခံဖြစ်စဉ်ကိုလည်း
မိန့်ကြားတော်မူပေသည်။

ရွှေထုပ်ပိုက် ဘီလူးမင်းရှေ့၌
ပူဇော်ခြင်း

ထိုကဲ့သို့ အကျိုးထူး ပေးစွမ်းသော
စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးပွားစေသည့်
ဂါထာကို ရာဇာမင်း ဦးစီးဦးဆောင်
ပုဂ္ဂိုလ်အား ရည်မှန်းတိုင်တည်၍ ရွတ်
ဖတ်ရသည်။ စေတီပုထိုးတွင် မူးမြော်
ပူဇော်လိုပါက ရာဇမဏိရူဠာ (ခေါ်)
ကောင်းမှုတော်စေတီ၊ လောက
ဥသျှောင်စေတီ(စစ်ကိုင်း)၊ ဓမ္မရာဇ
ကစေတီ(ပုဂံ)၊ ဦးရာမိတော်ဓာတ်
စေတီ(ရခိုင်)ကဲ့သို့ စေတီတော်များ
တွင် လည်းကောင်း...

မြို့ရှင်ရွာရှင် ကွန်းများတွင်
လည်းကောင်း၊ သီကြားမင်း၊ ခြင်္သေ့
မင်း၊ ဘီလူးမင်း စသည့် အကြီးအမှူး
အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တုပုံတော်များတွင်
လည်းကောင်း ရာဇောတ်ယူ ပူဇော်ရ
သည်။

ရွှေမင်းဝံပေါ်တော်မူ ကုန်းတော်ရှိ
ဆရာတော် အရှင်အနန္တဝေ သမုတ်
တော်မူသည့် ဘီလူးနှစ်ကောင်သိမ်တွင်
အရံအဖြစ် ထားရှိသော ဘီလူးမင်း
ရုပ်တုများအနက် အနောက်တောင်

ထောင့် အရပ်ရှိ ဘီလူးမင်းရုပ်မှာ
အခြားဘီလူးများနှင့်မတူ ထိုင်နေပုံ
ထူးခြား၏။

အခြားဘီလူးအများစုမှာ ယာဒူး
ထောင် ဝဲဒူး ပုဆစ်တုပ်လျက် ရှိသော်
လည်း ထိုဘီလူးမှာ ဝဲခြေပိုက်၍
(တင်ပျဉ်ခွေပုံစံ) ယာဒူးချထားသည့်
အပြင် ဝဲလက်က ရွှေထုပ်ကို ပိုက်ထား
သည်။

ထိုစဉ်(သိမ်သမုတ်စဉ်)ကာလ သိမ်
တော်၏ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်
တွင် သာလွန်မင်း၏ အင်းဝ ရွှေနန်း
တော် တည်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤဘီလူး
မင်းမှာ ရွှေငွေစီးပွားလာဘ်လာလကို
ပေးစွမ်းနိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထိုသို့သော အကြောင်းများကြောင့်
အဆိုပါ ဘီလူးမင်းရုပ်တုအနီးတွင်
စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးပွားစေသည့်
ဂါထာကို တိုင်တည်ပူဇော်ပါရန် ဦးပဋ္ဌင်း
က အကြံပေး လမ်းညွှန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ရာဇောတ်ရှင်ဆောင် ရုပ်တု ရုပ်ပွား
ဘုရားစေတီများ မရှိပါက မင်းဝတ်
ဘုရားဟု ခေါ်ကြသည့် မကိုဋ်စလွယ်
မင်းဝတ်တန်ဆာ ဆင်မြန်းပူဇော်ထား
သော မဟာမုနိကဲ့သို့ ရုပ်ပွားတော်အား
အာရုံပြုကြည်ညိုကာ ဤဂါထာကို
(၂၅)ကြိမ် [နက္ခတ်(၂၅)လုံးကို
ရည်ညွှန်းသည်အပြင် ၂+၇=၉
သောမ နဝင်းကိန်း ဖြစ်သောကြောင့်
ဖြစ်တည်ခြင်း၊ ငြိမ်းအေးခြင်း အနက်
ဆောင်သည်။] ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း
ဖြင့် ငွေကြေးလာဘ်လာဘဆိုင်ရာ
အကျိုးထူးများ ပြည့်ဝနိုင်ကြသည်ဟု
သိမှတ်ရလေသည်။

ငြိမ်းသော်တာ
နန္ဒာရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း ၃၉

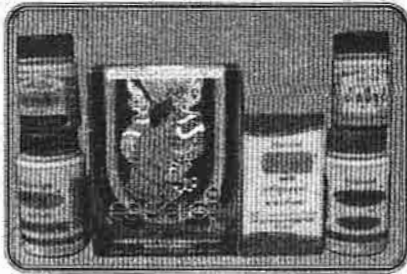

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုဆေးတို့က်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နံ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာဝန်(သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ် ၏မြေး သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဝိုင်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းမိသားစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှထုတ်လုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံ့ဆေးပြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနားရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား

ဦးစိန်ကောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ ၂၀၀၉၀၉၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးမိ နားစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ဝင်စင်ထွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ ၂၀၀၉၀၉၄ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစမ်း အချဉ်၊ အငန် စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြည့်ကပ်သော အစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိမ်ရေးပျက်ခံသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါဓကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ လေထိုးလေအောင်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်နှင်းနှင်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနားသောက်ဆေး၊ ၀၃၁၁ ၂၀၀၉၀၉၂ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဗ္ဗယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစမ်း၊ အချို၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနှင့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကဲ့သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း၊ ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အပူအပိမ့်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

ခေါ်စေးစေးမှတ်၏

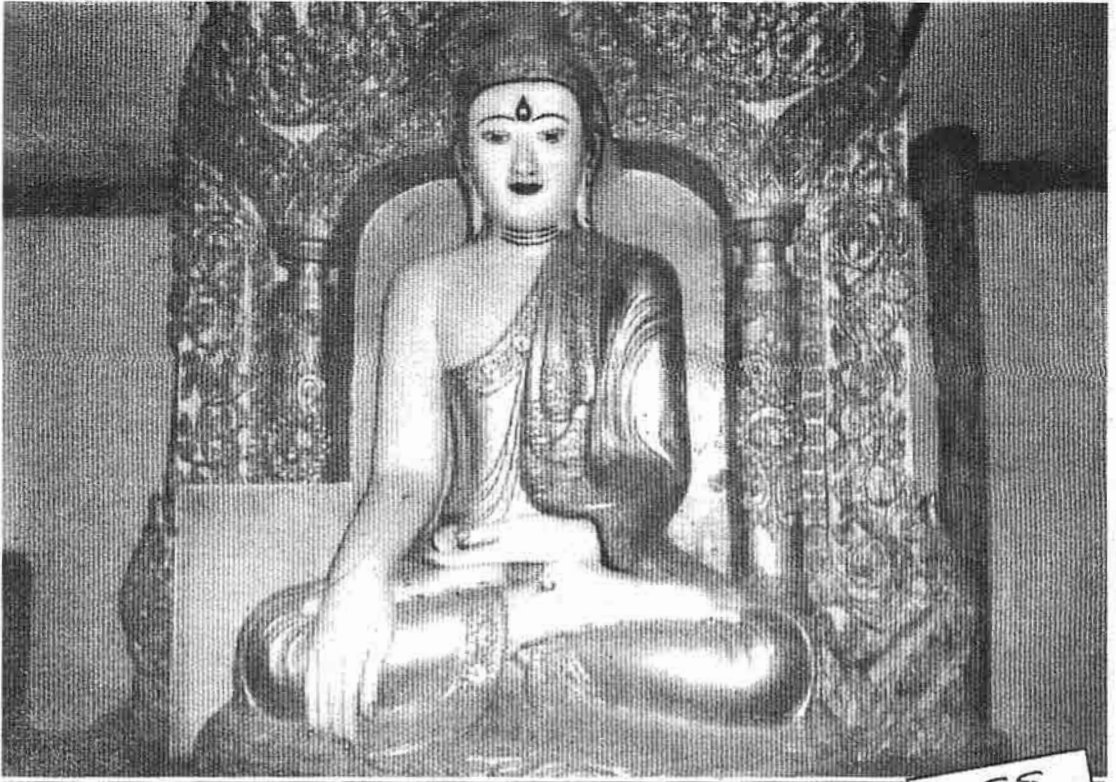
သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံ့ဆေး၊ ၀၅၁၂ ၂၀၀၉၀၉၆ ဤဆေးသည် ရာသီအကျွမ်းပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှဲရွတ်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့အမျိုးမျိုးဖြစ်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် တောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဦးသန်းစော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား၊ ၀၃၁၁ ၂၀၀၉၀၉၃ လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းမီးနာမှ တတ်လေပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (သဆ- ၀၂၉၁၇) ပုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတို့က်

အမှတ်(၄၇) (၀၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာရေးအနီး၊ မင်္ဂလာလောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဗုဒ္ဓ-၂၀၆၀၀ အမြို့မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးရုံပုံနှိပ်စက်ရုံ ရရှိနိုင်ပါသည်။

▲ ဆင်တူထက်မြတ်ကြီးကို အနိကာယ် ဖုဆော့ရှင်

ညွှန်ပြ
(နတ်တလင်း)

ထူးထူးခြားခြား

ချွေးထွက်သည့် ဘုရား

စာရေးသူသည် (၂၄.၈.၂၀၁၄)နေ့က ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ အုတ်တွင်းကုန်းကျေးရွာသို့ သွားဖြစ်ခဲ့သည်။ သွားရသည့် အကြောင်းမှာ အုတ်တွင်းကုန်းကျေးရွာဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ တန်ခိုးကြီး ထူးခြားသော ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်တစ်ဆူအကြောင်း ရေးသားရန် ဖြစ်ပါသည်။

အုတ်တွင်းကုန်းရွာသည် နတ်တလင်းမြို့ အနောက်ဘက် (၂)မိုင်ခွဲခန့်အကွာ နတ်တလင်း-တာပွန်ရွာစဉ်လမ်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။

(အုတ်တွင်းကုန်းရွာကို မဖြတ်သော နတ်တလင်း-တာပွန် ကတ္တရာလမ်းက သီးသန့်တစ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။)

ဘုရားကျောင်းကန် စေတီပုထိုးများနှင့် ဘာသာ သာသနာ စည်ပင်ထွန်းကားသော ရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်၏။

ဤရွာသည် စာရေးသူနှင့် စိမ်းသော ရွာမဟုတ်။ အုတ်တွင်းကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်းတွင် မူလတန်းပြ တာဝန်နှင့် (၁၂)နှစ်လုံးလုံး စာရေးသူ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ထို့အပြင် အုတ်တွင်းကုန်းကျေးရွာအရှေ့စွန်နှင့် အနောက်စုတို့တွင် စာရေး

သူ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအချို့ နေထိုင်လျက် ရှိသဖြင့် ဆွေအရပ်မျိုးအရပ်ဖြစ်သည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးမှာ စာရေးသူ၏ ဘိုးဘေးဘီဘင်အုတ်တွင်းကုန်းရွာသား ဘုရားဒကာကြီး မိသားစုမှ လျှို့ဝှက်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အုတ်တွင်းကုန်းရွာသို့ နေလယ်ပိုင်းတွင် ရောက်ရှိကာ ရွာဦးကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးပညာဗလထံ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ပြီး လာရင်းအကြောင်းကို လျှောက်တင်ရသည်။

▲ R.Cတိုင်အသစ်များနှင့် မြေပြင်ခွမ်းမံထားသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်တွင် ကိန်းဝင်ပယ်နေသော ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်မြတ်ကြီး
▼ ဘုတ်တစ်ပိုင်း သံဆန်ခါတစ်ပိုင်း မြေလှုပ်၍ မြေပြင်ထားသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ အမြင်ပုံ

တပည့်တော်သည် ဤရွာတွင် စာသင်သွားသော ဆရာတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ နတ်တလင်းမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်းမှ စာရေးဆရာတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းနှင့် အရှင်ဘုရား၏ ကျောင်းတိုက်ဝင်းအတွင်းမှ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးကို မှတ်တမ်းတင်ဆောင်းပါးရေးခွင့်ပြုလေ့ရှိကြောင်း လျှောက်တင်လိုက်၏။

ဆရာတော်က "ဒကာကြီး အခုလို

စာရေးသားမှာကို ဝမ်းမြောက်စွာ ခွင့်ပြုပါမယ်" ဟု မိန့်တော်မူသည်။ စာရေးသူသည် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကို ဦးစွာ ဖူးမြော်ကြည်ညို၍ မှတ်တမ်းတင်ခတ်ပုံများ ရိုက်သည်။ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးကို မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၃ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း(၁၂)ရက်တွင် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကိန်းဝင်ရာ ဂန္ဓကုဋိတိုက်ရှိ ခေါင်း

လောင်းစာအရ သိရသည်။ အုတ်တွင်းကုန်းရွာသား ဘုရားဒကာကြီး ဦးတက်ခါးနှင့် ဘုရားဒကာမကြီး ဒေါ်နစ်တို့ လှူဒါန်းခဲ့သည့် ဤ ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးသည် ထူးခြားသပွယ်လှပါ၏။ ထိုစဉ်က ဘုရားဒကာကြီး၏ မိသားစုများနှင့် ရွာသူရွာသားများသည် ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကို ပလ္လင်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်၍ မရဘဲ ရှိခဲ့သည်။ ဆင်းတုတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်နှင့် ကိုယ်လုံးတော် အနေအထားအရ ရွာသူရွာသားများ အင်အားနှင့် ပလ္လင်တော်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ရာ၌ မဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပေ။

သို့ဖြစ်ပါလျက် ဆင်းတုတော်ကြီးကို ပလ္လင်တော်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင် မရဘဲ ဘုရားမှ ငွေသီးငွေပေါက်များ ထွက်လာသည်ကို ထူးခြားအံ့ဩဖွယ် တွေ့ကြရ၏။

ချွေးသီးချွေးပေါက်များမှ ရေများ စိမ့်ထွက်သည်နှင့် မတူဘဲ တကယ်ချွေးသီးချွေးပေါက်အတိုင်း စို့ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဆင်းတုတော်ကြီးမြတ်ကို ပလ္လင်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ရာ၌ မမျှော်လင့်ဘဲ အခက်အခဲတွေ့နေရသဖြင့် ကြီးကဲသူများက ဘုရားဒကာကြီး ဦးတက်ခါး၏ မိသားစုများ အစုံအလင် ရောက်လာကြပြီလားဟု မေးမြန်းကြသည်။

ဤ တွင် ဦးတက်ခါး၏ သမက်နှင့် သမီးဖြစ်သော ဦးတက်ခါးနှင့် ဒေါ်လှနန်းထယ်တို့ ကျန်နေသေးကြောင်း သိရ၍ လူအင်အားလွတ်ကာ သူတို့ ရောက်လာသောအခါမှ အားလုံး တညီတညွတ်တည်း မပျံ့နှံ့ဆောင်ကြရာ ပလ္လင်ပေါ်သို့ အောင်မြင်စွာ ကြွနိုင်ခဲ့သည်။ (ဦးတက်ခါး၏ သမက်နှင့်သမီးလင်မယားမှာ ဖခင်နှင့် သားတန်းတန်းနေကြသဖြင့် အစောပိုင်းက မလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏)

ထို့ကြောင့် အချိန်မှစ၍ ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကို မိသားစု သွေးစည်းချစ်ကြည်ရေးဘုရားကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခဲ့ကြသည်။

ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီး ပလ္လင်တော်ပေါ်တွင် ဆက်လက် သီတင်းသုံးနေစဉ် မှာပင် ချွေးသီးချွေးပေါက်များမှာ နေ့စဉ် ထွက်နေသဖြင့် ကိုရင်ကလေးများက သက်န်းများဖြင့် သုတ်ပေးရသည်။

ဈေးကွက် အလွန်ထွက်သဖြင့် တစ်နေ့လျှင် သက်န်းနှစ်ထည် သုံးထည် လဲ၍ သုတ်ထူထပ်သွား ဆိုပါသည်။

ဤသို့ ထူးခြား၍ တန်ခိုးကြီးသော ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးကို သုံးနှစ်ဆက်တိုက် အနေကဇာတင်လျက် ဘုရားပွဲတော် သုံးနှစ် ကျင်းပပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားပွဲတော်သုံးနှစ် ကျင်းပပြီးသည်နှင့် ဆင်းတုတော်ကြီးမှ ချွေးထွက်ရပ်သွားကြောင်း သိရသည်။

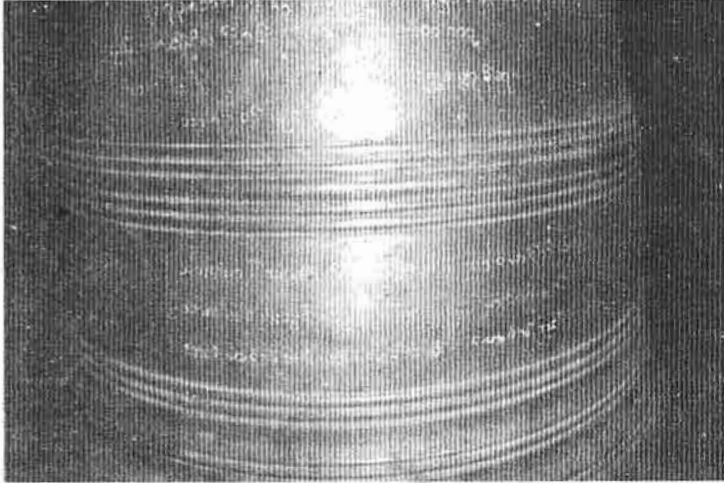
ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကြီးမှာ နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော်လာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ပျက်စီးယိုယွင်းမှု မရှိပါ။ ပလ္လင်တော် ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သူမှာ ဦးတက်ခါး၏ မြစ်တော်စပ်သူ ဦးထွန်းကြိုင်နှင့် ဒေါ်ခင်မြတို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်ပြီး ၁၃၆၂ ခုနှစ်တွင် ပြုပြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ယခုအခါ ဦးထွန်းကြိုင်လည်း မရှိတော့ပေ။ ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်ရာ ဂန္ဓကုဋီတိုက်မှာ ပျက်စီးယိုယွင်းလာသဖြင့် အုတ်တွင်းကုန်း ရွာသူရွာသားများက အလှူငွေ ထည့်ဝင်ခြင်း၊ သင်္ကြန်တွင်းကာလ လှည့်လည် အလှူခံခြင်းဖြင့် တိုင်များ ကွန်ကရစ်လောင်းခြင်း၊ အောက်ခံ သမံတလင်း ခင်းခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အုတ်တွင်းကုန်းကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးဌေးလွင်၏ ပြောပြချက်အရ ပြင်ဆင်လှူဒါန်းခြင်းအတွက် တန်ဖိုး

• နှစ်တစ်ရာကျော် ငွေဆင်တုတော်မြတ်ကြီး၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း ထွေ့ရှာသည့် ကြေးထွန်းသိမ်လောင်း
• ကျွန်ုပ်တို့သိမ်လောင်းစာသားမှ သိမ်လောင်းစာများကို ထွေ့မြင်ရစဉ်

ငွေ (၂၈)ကျပ်သိန်း ကုန်ကျခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ယခင်က ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီးနှင့် အတူ ကြေးသွန်းခေါင်းလောင်းကြီး နှစ်လုံးပါ လှူဒါန်းခဲ့ရာ ခေါင်းလောင်း အကြီးမှာ ခိုးယူခြင်း ခံရပြီး ယခုကျန်ရှိနေသော ခေါင်းလောင်းမှာ အသေးဖြစ်သည်။

ယခုအခါ အုတ်တွင်းကုန်း ရွာသူရွာသားများသည် နှစ်ပေါင်း ရာကျော် ပြီဖြစ်သော သာသနိက အဆောက်

အအုံနှင့် အမွေအနှစ်များကို ကြိုးစား ပြုပြင်ကာ တန်ဖိုးထား ထိန်းသိမ်းလျက် ရှိပါသည်။

ဂန္ဓကုဋီတိုက် ဆက်လက်ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် ဆင်းတုတော်မြတ်ကြီး ရွှေသက်န်း ကပ်လှူရေးအတွက် လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အမျိုးဘာသာ သာသနာ ကမ္ဘာတို့သရွေ့ မြစေသော်။

ညွန့်ဝင်း (နတ်လလင်း)

ကျွန်မ ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည့်

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်

၁၉၈၄ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ မြစ်ကြီးနားမြို့ အ.ထ.က(၁) ၌ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။ နွေကျောင်းပိတ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာစစ်တာဝန်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရောက်ရပါသည်။ အထက်တန်းကျောင်း၊ ခန်းမကြီးတွင် ဆရာများ တည်းခိုရပါသည်။ နံဘေးကပ်ရက် ဆရာမတစ်ဦးမှာ မလှိုင်မြို့က ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ခေါင်းရင်းတွင် မဟာမုနိ (မန္တလေး)ပုံတော်နှင့် သံဃာတော် တစ်ပါး၏ပုံတော် ကပ်ထား ကိုးကွယ်ပါသည်။

သံဃာတော်၏ ပုံတော်တွင် ထူးခြားမှု ရှိပါသည်။ ဓာတ်ပုံပင် ဖြစ်သော်လည်း ဖိတ်ဖိတ်တောက် လင်းလက်နေသော မျက်လုံးအစုံတော်ကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

ဆရာမက ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မလှိုင်မြို့နယ်၊ ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတီဝင်ကျောင်း၌ သာသနာပြုနေကြောင်း ပြောပြပါသည်။ စာရေးသူ ဖူးတွေ့လိုလှပါသည်။ အလှမ်းဝေးလွန်းပါသည်။ အခွင့်မသာနိုင်ပါ။ အချိန်မပေးနိုင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

သင်္ကြန်အပြီး စာစစ်ပြီးချိန် မန္တလေးမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်-မန္တလေး အမြန်ရထားလက်မှတ်မှာ အထက်တန်းလက်မှတ် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်သနုဝိစိတ္တ
(B.Sc,H.G.P,Dip.Ed)

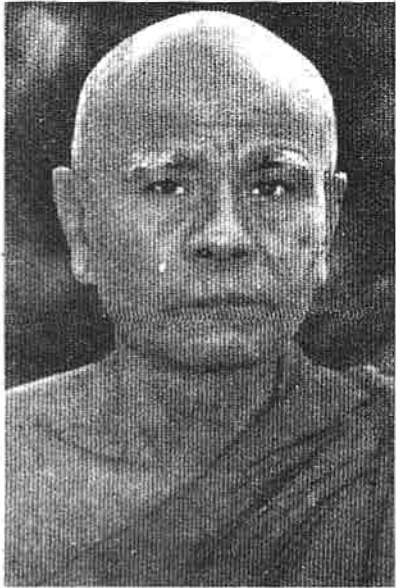
မြစ်ကြီးနားမြို့ပြန်ရန် မန္တလေး-မြစ်ကြီးနားလက်မှတ် ပြန်လဲရပါသည်။

ထိုစဉ်က အထက်တန်းလက်မှတ် (၃)ရက် ကြိုတင်စနစ် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးမြို့၌ ကြားခံရက်(၁)ရက် စိတ်ကြိုက် ဘုရားဖူးနိုင်ပါသည်။ ပြန်မည့်ရက် နံနက်ပိုင်း ဘုရားဖူး၊ ဈေးဝယ်နိုင်ပါသည်။ ညနေ(၃း၀၀)နာရီမှာ အမြန်ရထားထွက်ပါသည်။

အမြန်ရထားလက်မှတ် လဲပြီး မန္တလေးဘူတာကြီးအနီး တရုတ်တန်းဈေးသို့ ဝင်ကြပါသည်။ သရက်သီး၊ စပျစ်သီး ဝယ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုးမုန့်ဆိုင်၌ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်၏ ပုံတော် ဖူးရပြန်ပါသည်။ မန္တလေးဈေးချိုတော်သို့ သွားကြပါ၏။

ဈေးချိုတော်ဆိုင်တိုင်း၌ ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ပုံတော် ကိုးကွယ်ထားကြပါ၏။ ဒေါ်တင်တင်အေး (မလှိုင်မြို့) အထည်ဆိုင်က ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ရန် တိုက်တွန်းပါ၏။ စိတ်က အလွန်ညွတ်လှသော်လည်း တစ်ရက်တာ (အသွား၊ အပြန်)အတွင်း မဖြစ်နိုင်။ ပြန်ဖို့ရက်က သေချာနေပြီဖြစ်၏။

စာရေးသူက (၇၃)လမ်းပေါ်၌ တည်းခိုပါသည်။ ညနေ(၄း၀၀)နာရီခန့်တွင် ဒေါ်ခင်သန်းနွဲ့(မန္တလေး)က လာ

ရောက် တွေ့ဆုံပါ၏။ ပြန်မည့်နေ့လိုက်ပါပို့ဆောင်ရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူက ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့လိုကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သူက ချက်ချင်းပင် ရွှေပေါ်ကျွန်း စေတီဝင်ကျောင်း ဥက္ကဋ္ဌဦးသောင်းထံ လိုက်ပို့ပေးပါသည်။

မန္တလေးမြို့ ဆေးရုံကြီးအနီးတွင် ဥက္ကဋ္ဌကြီး၏ နေအိမ်ရှိပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌက တစ်ရက်တည်း အသွားအပြန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဆရာတော်က တစ်နေ့လုံး ဂူအောင်း (ဆွမ်းစားချိန်၌သာ ဂူပြင်ထွက်ပါသည်။)ကြောင်း၊ ညနေခင်းမှ (ဇေယျသိဒ္ဓိ)ဓမ္မာရုံ၌ ဖူးတွေ့ခံကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌကတော်မှ အကြံပေးပါသည်။ အပင်ပန်းခံ၍ သွားပါ။ ည ဘုရားရှိခိုးပြီး ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့လိုကြောင်း လျှောက်ထားပါဟု ပြောပြီး သွားရန် တိုက်တွန်းပါသည်။

သွားရန်ခရီးစဉ်ကို မေးမြန်းပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက နတ်လမ်းညွှန်ပေးပါ

သည်။ သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။
(နွဲ့လေး-မြင်းခြံ)သွား (ဝင်း)ကားအဖွဲ့
နားခန်းသို့ လက်မှတ်ရရန် ဖုန်းဆက်
ကူညီ ပေးပါသည်။

ဒေါ်ခင်သန်းနွဲ့နှင့် စာရေးသူ (၈၄)
လမ်း အိမ်ဆိုင်များမှ မုန့်ပုံ၊ ဟောလစ်
လျှာဖွယ်အစုံ ဝယ်ယူပါသည်။ မဟာ
မြိုင် ပျားရည်စစ်စစ်ကိုတောင် ဝယ်ယူ
နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သက်န်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်ကို
တော့ ရွှေထီးသက်န်းမှ သွားဝယ်နိုင်ခဲ့
ပါသည်။

ည(၉:၀၀)နာရီလောက်မှ တည်းခို
အိမ်ရောက်ပါသည်။ ည(၁၀:၀၀)နာရီ
တွင် ဘုရားရှိခိုး၊ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဆရာ
တော်အား စိတ်ညွတ်၍ ဖူးတွေ့လို
ကြောင်း လျှောက်ထားပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၄:၀၀)နာရီ
ဒေါ်ခင်သန်းနွဲ့က “ဝင်း” ကားဆိပ် ပို့
ပေးပါသည်။ “ခက်လန်” တွင် ဆင်း
ရန်၊ ဘုရားဖူးကားကြိုစီးရန် မှာကြားပါ
သည်။ နံနက်(၈:၀၀)နာရီခန့် “ခက်လန်”
သို့ ရောက်ပါသည်။ ရွှေပေါ်ကျွန်း
သာဝကများ ဆိုင်ရှေ့တွင် ကားက
ရပ်ပါသည်။ ထမင်းသုပ်ဆိုင်တွင် နားပါ
သည်။ သက်သတ်လွတ် ထမင်းဆီဆမ်း
(ရေနွေးကြမ်းဖြင့်တွဲဖက်၍)သာ ရောင်း
ပါသည်။

ဆရာတော်အား သွားရောက် ဖူး
မြော်မည့်သူများ သက်သတ်လွတ်သာ
စားရသည်ဟု ပြောကြပါသည်။ မကြာ
မီ ဆရာတော်ထံ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြမည့်
ရွှေပေါ်ကျွန်းသာဝကများ (မိုးကုတ်မြို့)
၏ ကိုယ်ပိုင်ကားတစ်စီး ဆိုင်ရှေ့၌
လာဆိုက်ပါသည်။

သူတို့ စားသောက်နေစဉ် စာရေးသူ
က ကားကြိုလိုက်လိုကြောင်း မေတ္တာ
ရပ်ခံပါသည်။ လိုလိုချင်ချင်ဖြင့် ဖိတ်

ခေါ်ကြပါသည်။ “ခက်လန်” မှ “စေ
တော်ဝင်ကျောင်း” အထိ လမ်း အလွန်
ကြမ်းပါသည်။ မြေလမ်း ဖြစ်သဖြင့်
ဖုန်တွေ တထောင်းထောင်း ထပါ
သည်။ “သုဂတော” ဂုဏ်တော် မနား
တမ်းရွတ်ပါသည်။

“စေတော်ဝင်ကျောင်း” မုခ်ဦး
တွင် ကားရပ်ပါသည်။ ထိုစဉ် ရသေ့
တစ်ပါးက အဝေးဆုံးက ခရီးသည်
ပါ၊ ပါသလား။ ပါလျှင် လိုက်ခဲ့ပါရန်
ပြောပါသည်။ စာရေးသူကလည်း
အဝေးဆုံးခရီးသည်ပါ ပြောပါသည်။
မိုးကုတ်အဖွဲ့ကိုလည်း တရင်းတန်း
နွတ်ဆက်ပါသည်။ မိုးကုတ်သာဝက
များကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း စာရေး
သူက ပြောကြားပါသည်။

မိုးကုတ်အဖွဲ့ကတော့ အမြဲတည်းခို
သော အဆောင်ထိ ခရီးဆက်သွားပါ
သည်။ ရသေ့ကြီးက ဆွမ်းစားဆောင်
သို့ ခေါ်သွားပါသည်။ ဆရာတော်
ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေပါသည်တဲ့။ ဆွမ်းစား
ဆောင်တွင် လူများ ပြည့်ကြပ်နေပါ
သည်။ စာရေးသူတို့ တံခါးပေါက်တွင်
ရောက်သည်နှင့် လမ်းဖယ်ပေးကြပါ
သည်။

ရသေ့ကြီးဦးကျော်ခွန်းက စာရေးသူ
၏ လျှာဖွယ်များကိုယူ၍ စားပွဲခုံရည်
ပေါ်တွင် ချပေးပါသည်။ လင်ပန်းကြီး
(၂)ချပ် အပြည့်အမောက်ဖြစ်သွားပါ
သည်။ ဝတ္ထုငွေစာအိတ်ကိုတော့
စာရေးသူအား ကိုင်ထားစေပါသည်။
ရသေ့ကြီး ချမှတ်ပေးသောနေရာတွင်
ထိုင်၍ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်ပါ
သည်။

စားပွဲခုံရည်ကြီးနှင့် ထိုင်ခုံရည်ကို
အသုံးပြုထားသော ဆွမ်းပွဲ၌ ထိုင်၍
ဘုဉ်းပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြွ

ရည်သုတ်လေ့များဖြင့် ဆွမ်းစားပွဲပေါ်
တွင် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။

ဆရာတော် ဘုဉ်းပေးနေသော
ကြွရည်သုတ်လေ့ကို ကြည့်မိပါသည်။
စာရေးသူ၏အမြင်တွင် ဆန်းနေပါ
သည်။ ဆရာတော်က ကပ္ပိယကို တစ်စုံ
တစ်ရာ မိန့်ပါသည်။

ကပ္ပိယကြီးမှ စာရေးသူအနီးသို့
လာပြီး ဆရာတော်အနီး (ဆရာတော်
ထိုင်နေသော ခုံရည်အနီး)သို့ လာခေါ်
ပါသည်။

ဆရာတော်နှင့်အနီးသို့ ရောက်လာ
ပါသည်။ ဝတ်ဖြည့်ပြီး ခေါင်းမော့လိုက်
သောအခါ ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသော
ဆရာတော်၏ မျက်လုံးတော်များနှင့်
ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါသည်။ ဆရာတော်မှ
“အဝေးခရီးသည် မဟုတ်လား” ဟု
မေးပါသည်။ ဟုတ်မှန်ကြောင်း
လျှောက်တင်ရပါသည်။

ဆွမ်းစား လက်စသတ်ပါသည်။
အချို့ပွဲများ စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်လာပါ
သည်။ ဆရာတော်က မုန့်စတင် ဘုဉ်း
ပေးပါသည်။ တစ်ဝက်ကို စာရေးသူ
အား စွန့်ပါသည်။ “မုန့်ပေါက်” ဟု
မိန့်ပါသည်။ စာရေးသူအား စားရန်
မိန့်၍ စားလိုက်ပါသည်။

ဆရာတော် လိမ္မော်သီးအစိတ်များ
စတင် ဘုဉ်းပေးပါသည်။ လိမ္မော်စိတ်
များ စာရေးသူအား စွန့်ပြန်ပါသည်။
“လိမ္မော်-လာဘ်ဖွင့်” ဟု မိန့်ပါ
သည်။ စားရန် မိန့်ပါသည်။

ဆရာတော် လက်ဖက်ကို ဇွန်းဖြင့်
ခပ်၍ ဘုဉ်းပေးပါသည်။ စာရေးသူထံ
“လက်ဖက်-လာဘ်ဖွင့်” ဟု ဆိုကာ
တစ်ဇွန်း (ကပ္ပိယမှ တစ်ဆင့်) စွန့်ပြန်ပါ
သည်။ စာရေးသူက လက်ဖြင့် ယူကာ
စားရပြန်ပါ၏။ လက်ဖက်သား သက်

သက်ပါ။ အကြော်ဆန်စသော အဆာ
လုံးဝ မပါပါ။

အချို့ပွဲ ဘုဉ်းပေးပြီးသွားပါပြီ။ ကွမ်း
အစ်ကြီး(ထုံး၊ ကွမ်းသီးများ ထည့်ထား
သော)ဆက်ကပ်ကြပါသည်။ အရင်း၊
အဖျား ပယ်ထားသော ကွမ်းရွက်ကြီး
ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ထုံးသုတ်ပြီး၊
ကွမ်းသီးစိတ်များ ထည့်ပါသည်။ (ကိုယ်
တိုင်ယာသော ကွမ်း)ကို ဘုဉ်းပေးပါ
သည်။

နောက်တစ်ရွက်ကို ထုံးသုတ်၊ ကွမ်း
သီးစိတ်ထည့်ပါသည်။ စာရေးသူကို
စွန့်ပြန်ပါသည်။ စားရန် မိန့်သောအခါ
(ကွမ်းတစ်ခါမှ မစားဘူးပါ။) ယနေ့အထိ
လည်း တစ်ခါမှ မစားတော့ပါ။) ဝါးစား
(ကြိတ်ဝါး)ရပါသည်။ စပ်ရှားရှား ပူပူ
ပြင်းပြင်းကြီးပါ။

သို့သော် ထွေးထုတ်၍မရပါ။ (အခွင့်
မသာပါ။) မျိုချလိုက်ရပါသည်။ စာရေး
သူ၏ လှူဖွယ်များကို ယူ၍ ညာဘက်
သို့ပို့ပါသည်။ အကုန်ပုံပါသည်။

ပြီးလျှင် ဦးကျော်ခွန်း(ရသေ့ကြီး)
အား လှမ်းခေါ်ပါသည်။ စာရွက်တစ်
ရွက်နှင့်ခဲတံ စာရေးသူထံ ပေးရန်
မိန့်ပါသည်။ ကပ္ပိယကြီးမှ စာရေးသူ
အား မေးလိုသော မေးခွန်း(၃)ခု မေးပါ
ရန် ရှင်းပြပါသည်။

စာရေးသူမှ (၁)နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ (၂)
စီးပွားရေးကိစ္စ၊ (၃)အပြောင်းအရွှေ့
ကိစ္စ (၃)ခုကို ရေးပါသည်။ ကပ္ပိယမှ
ဆရာတော်ထံ စာရွက်ကို ကပ်ပါသည်။
ဆရာတော် စာရွက်ကို မကြည့်ပါ။

သို့သော် မေးခွန်း(၃)ခုစလုံးကို
အဖြေပေးခဲ့ပါသည်။ ပြီးလျှင် သိဒ္ဓိတင်
လိုသော ပစ္စည်း၊ လင်ပန်း၌ တည့်ရပါ
သည်။ (ဆရာတော် ဆွမ်းစားနေသည်
ကို ကြည့်လိုနေကြသော လူများ၏

ပစ္စည်းများလည်း အများအပြားပါ။)
ဆရာတော် သိဒ္ဓိတင်ပေးပါသည်။

ဆရာတော်က ဂူသို့ ကြွမည်ဟု
မိန့်ပါသည်။ (ဆရာတော်သည် တစ်နေ့
လုံး ဂူအောင်း၍ ကျင့်ကြပါသည်။
ဆွမ်းစားချိန်မှသာ ဂူမှ ထွက်လာခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။) စာရေးသူထံ လှမ်းကြည့်
၍ ဆုပေးပါသည်။

စာရေးသူက ဝတ်ဖြည့်ပါသည်။
ရသေ့ကြီးအားလည်း နေရာအနံ့ပြုသ
ပေးရန်နှင့် ပြန်ရန် ကူညီပေးပါဟု
မိန့်ပါသည်။ (ဆွမ်းစားဆောင်မှ
ပရိသတ်များက အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေကြသူ
များပါ။) ရက်ရှည်နေ၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြ
သော ဆွမ်းစားဆောင်ပရိသတ်များ
ကြားမှ ရသေ့ကြီးနှင့် စာရေးသူ ပြန်
ထွက်ခဲ့ရပါသည်။

ရသေ့ကြီးမှ ဘုရားဖူးညွှတ်သည်များ
စားသောက်ရသောအဆောင်ကို ဦးစွာ
ခေါ်သွားပါသည်။ ရသေ့မကြီးတစ်ဦး
ထံ အပ်နှံပြီး ဆွမ်းစားစေပါသည်။
သက်သတ်လွတ် ဟင်းများသာပါ။
ဆွမ်းစားနေစဉ် ရသေ့ကြီးမှ ရသေ့မ

ကြီးအား စာရေးသူ ကံကောင်းပုံကို
ပြောနေသည်ကို စာရေးသူ ကြားရပါ
သည်။

ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးမီ အဝေးမှလာ
သည့် ညွှတ်သည်ကို မှိန်ဦးတွင် စောင့်
ကြိုရန်၊ ဆွမ်းစားဆောင်ခေါ်ခဲ့ရန် မိန့်
ပါသည်တဲ့။ အနီးကပ် ဖူးတွေ့ခွင့်ပေး
ကြောင်း၊ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ အကုန်
လုံး အလှူခံကြောင်း ဆရာတော်ကြီး
ထံ ကပ်လှူသောပစ္စည်းများကို ဆရာ
တော်က ခွဲခြား၍ အလှူခံပါသည်တဲ့။

ဆရာတော်ကြီး၏ ယာဘက်သို့ချ
သော ပစ္စည်းများသည် စေတော်ဝင်
ကျောင်းတော်အတွက် အလှူခံခြင်း
ဖြစ်ပြီး လက်ဝဲဘက်သို့ချသော ပစ္စည်း
များမှာ သာဝကများအတွက် အသုံးပြု
ခြင်းဟု ဆိုပါသည်။

စာရေးသူလှူသော မုန့်ပုံး၊ ဟော
လစ်ပုလင်းကို လက်ခံခြင်းသည် သက်
သတ်လွတ်မဟုတ်ဘဲ လက်ခံခြင်းဖြစ်
သဖြင့် စာရေးသူ ကံကောင်းသည်ဟု
ဆိုရမည်သာ။

မုန့်ပေါက်၊ လိမ္မော်၊ လက်ဖက်၊
ကွမ်း စွန့်သည်ကိုလည်း ကံကောင်း
ကြောင်း ပြောပါသည်။ ကွမ်းကို ဆရာ
တော်က စွန့်ခြင်းမရှိပါကြောင်းလည်း
ကြားသိရပါသည်။

(သာဝကများက ကွမ်းစွန့်ခြင်းကို
အလွန်မျှော်လင့် တောင့်တကြပါ
သည်တဲ့။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကွမ်း
စွန့်ခံရခြင်းမှာ ကံကောင်းမှုပါတဲ့။
ကွမ်းစွန့်ခြင်းခံရသူများ ကွမ်းကို
ဝါးပြီး မျိုချရပါသည်တဲ့။)

စာရေးသူအား အနံ့လိုက်ကြွပါသည်။
အလှူခံဋ္ဌာန၌ ခြေလေးချောင်းသား
(ရာသက်ပန်) ကြက် ဝါး(တစ်နှစ်) လှူခဲ့
ပါသည်။ စာရေးသူက ငယ်စဉ်ကပင်

(ခြေလေးချောင်းသား မစားခဲ့ပါ။) မိဘများကလည်း မကျွေးခဲ့ပါ။) မူးယစ်ဆေး (ရာသက်ပန်)၊ လောင်းကစား(ရာသက်ပန်)လှူခဲ့ပါသည်။

စေတော်ဝင် ကျောင်းပေါ်သို့လည်း လိုက်ပြပါသည်။ ဗိဿနိး၊ သူရသတီ၊ ကာလီမယ်တော် စသောအဆောင်များသို့လည်း ပြသပေးပါသည်။ စိပ်ဗုတီးနှင့် ကျင့်စဉ်စာရွက်များလည်း ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ခုနစ်နေ့သားသမီးကံပွင့်ဂါထာများ ပါပါသည်။ (သောကြာသားသမီး ကံပွင့်ဂါထာ ယနေ့ထိ ဗုဇော်ဆဲပါ။)

စာရေးသူက ရသေ့ကြီးနှင့် ရသေ့မအား ဝတ္ထုငွေ လှူပါသည်။ ရသေ့မက နောက်တစ်ခါ ပြန်လာရန် စိတ်ခေါ်ပါသည်။ ရသေ့ကြီးမှ အဝေးညောင်ကို နေရာအနှံ့ လိုက်ပြပါ။ နောက်ထပ် မလာတော့ဟု ဆရာတော်က မိန့်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ညနေ (၃)နာရီကျော်သောအခါ ရသေ့ကြီးက မုခ်ဦးသို့ ပြန်ခေါ်လာပါသည်။ လူသူရှင်းနေပါ၏။ ရသေ့ကြီးက မပြန်ရလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိပါ။ နံနက် မန္တလေးသို့ ဈေးဝယ်သွားမည့် ရွှေပေါ်ကျွန်းကား (တစ်ပတ်လျှင် တစ်ခါထွက်သောကား)နှင့်ပြန်ပါ။ ညတွင် ဓမ္မာရုံ၌ ဆရာတော်ကို ပြန်ဖူးမြော်ပါဟု ဆိုပါသည်။

စာရေးသူကမူ ပြန်လိုလှပါပြီ။ စောင့်ကြည့်ရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ထိုစဉ် နီကံ စာကလေးများကို တောင်းဖြင့် ဆည့်ပြီး ခေါင်းပေါ်၌ ရွက်လာသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရောက်လာပါသည်။

စာရေးသူက ဖိစိတဒါနလှူလိုကြောင်းပြောရာ တစ်ကောင်လျှင် နှစ်ဆယ်နှုန်းဖြင့် ရောင်းပေးပါသည်။ ထို

စဉ် အပြန်ကားတစ်စီး(ကိုယ်ပိုင်ကား) မုခ်ဦးသို့ ရောက်လာပါသည်။

ရသေ့ကြီးက ထိုကားကို တားပါသည်။ ကားပေါ်ပါ သာဝကများက ရသေ့ကြီးအား နှုတ်ဆက်ကြပါသည်။ သာဝကများကို စာရေးသူအား အပ်နှံပေးပါသည်။ (မန္တလေး)သာဝကများက လိုလိုချင်ချင် ဖိတ်ခေါ်ပါသည်။ (သူတို့အဖွဲ့ နံနက်ကပြန်ရန် စီစဉ်ထားကြပါသည်။ ယမန်နေ့ညက ဓမ္မာရုံတွင် ဆရာတော်အား ခွင့်ပန်ကြသောအခါ သာဝက(လူကြီး)အား တာဝန်တစ်ရပ် ပေးပါသည်။

ညနေ(၄)နာရီမှ အလုပ်ပြီး၍ ယခုမှ ပြန်ရကြောင်း၊ ကားပေါ်ပါ အမျိုးသားတစ်ယောက်က ပြောပါသည်။ အမျိုးသမီးများကလည်း စာရေးသူ ကံကောင်းကြောင်း၊ ညနေပိုင်း မည်သည့်ကားကြုံမှ မရှိတတ်ကြောင်း ပြော၍ ရယ်မောကြပါ၏။

စာရေးသူ တည်းခိုအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ည(၈:၀၀)ရှိပါပြီ။ အိမ်ရှင်မက စိတ်ပူနေကြောင်း ပြောကြားပါသည်။ အသွားအပြန် တစ်ရက်တည်းနှင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းသွားသူ စာရေးသူအားလည်း လူထူးဆန်းဟု အမည်ပေးပါသည်။

ပြန်မည့်ရက် နံနက်စောစောတွင် ဒေါ်ခင်သန်းနွဲ့က မဟာမုနိ(ဘုရားကြီး) (မျက်နှာသစ်တော်ရေ အမိ) လိုက်ပို့ပါသည်။ ဈေးချိုသွားကြပါသည်။ လက်ဆောင်ဝယ်တာပါ။ ရွှေပေါ်ကျွန်း ဥက္ကဋ္ဌအိမ်သို့ ဝင်ကြပါသည်။

စာရေးသူအား တွေ့လျှင် ရွှေပေါ်ကျွန်း မသွားဖြစ်ဘူး မဟုတ်လားဟု မေးပါသည်။ အကြောင်းစုံသိသော အခါ ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် ဥက္ကဋ္ဌကတော်မှာ

အံ့အားသင့်မဆုံး ဖြစ်ကြပါ၏။

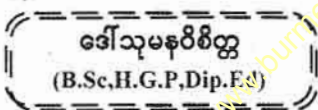
ဆရာတော်ထံ၌ သာဝကဖြစ်နေသည်မှာ ကြာမြင့်လှပြီဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော် ကွမ်းစွန့်ခြင်း မခံခဲ့ရပါဟု ဆိုပါသည်။ ကွမ်းစွန့်ခြင်းကို သာဝကများ အလွန်မျှော်လင့်ကြပါသည်တဲ့။

ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်နှင့် စာရေးသူတို့ သံသရာတစ်ကွေ့၌ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြပါလိမ့်မည်။ စာရေးသူမှ စိတ်ညွတ်၍ လျှောက်ကြားခြင်း (စိတ်ဖုန်းဆက်ခြင်း) စာရေးသူစိတ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်နေခြင်းတို့ကို ဆရာတော်က လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်ပေးခဲ့ပါသည်။ ယနေ့ထိ တသသ သတိရဆဲပါ။

စာရေးသူ(စာဖြင့်) မေးမြန်းသော ကိစ္စများကို နှုတ်ဖြင့် မြွက်ကြားခဲ့ခြင်းများကိုလည်း မှန်လွန်းလှသဖြင့် အံ့ဩနေရဆဲပါ။

ဆရာတော် သာသနာပြုခဲ့သော ရွှေပေါ်ကျွန်းသို့ သာဝကများက သွားနေကြဆဲပါ။ ဆရာတော်ကြီး မရှိတော့သည်မှာ နှစ်များစွာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ စေတော်ဝင်ကျောင်း၌ ဆရာတော်ကြီး ရှိနေဆဲဟု စာရေးသူက ထင်နေဆဲပါ။ စာရေးသူ ကွမ်းမျှိုသောအခါက ဆရာတော်ပြုံးနေပုံ (မိုးကြိုးဖြင့် ကွပ်ထားသောသွားများ ပေါ်အောင် ပြုံးနေပုံ)ကို စိတ်ထဲက မျက်စိထဲက ပုံရိပ် ထင်နေဆဲပါ။ ဆရာတော်၏ သာဝကများ ကံကောင်းနေကြဆဲပါ။

ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ၊ ကံကောင်းကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ကြေးငြာဆောင်းဝါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀ ၂၄)

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ'

'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'

'ကံ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'

'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'

'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'

'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'

'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိတွေရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ် ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သူကံဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သူကံလွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သူကံ လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်'

'ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'

'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောက်ယုံပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမွန်ကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နဲ့ အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈) / ၆၆၆၊ သုဗ္ဗလမ်းပင်ကြီး၊ သွဏ္ဍာပုတ်တိုင်းအနီး၊
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (၆)၊ ၇၂၅၅၁

ကိုကြီးကောင်း

ကုက္ကရာဒါဝတီ ဘဝင်နပ်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဓုလေးဓု

ကျောင်းတော်ကျာ ဝေဟီပေးဆူ

ပုဇွန်မူဝါဒီစဉ် (၂)

ယခင်လမ အာဆက်

စေတီရင်ပြင် အရှေ့တောင်ထောင့်တွင် ပုံတော်စေတီခေါ် နောင်တော်ကြီးစေတီနှင့် ရှစ်မျက်နှာ ပြိုဟ်ပြေနံပြေစေတီတစ်ဆူတို့ ဖူးတွေ့ရသည်။ ရှေးလက်ရာများ ဖြစ်ကြလေသည်။

စေတီသမိုင်း

စေတီရင်ပြင်အတွင်း လှည့်လည်ကြည့်ညှိပြီးနောက် အရှေ့ဘက်ရှိ ဓမ္မာရုံတွင်း ဝင်ရောက်သွားသောအခါ သာသနာ့အကျိုးဆောင် ဦးသောင်းဇွေက လိုအပ်သမျှ ရှင်းလင်းပြောပြ ကူညီပေးသည်။

ဓမ္မာရုံအတွင်း၌ စေတီသမိုင်း သရုပ်ဖော် ပန်းချီကားများ ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ကမ္ဘည်းစာသားအချို့ ပျက်ယွင်းနေသော်လည်း စေတီသမိုင်းကို ကောင်းစွာ မှန်းဆသိရှိနိုင်ပေသည်။ ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ ဒုတိယအဆူမြောက် ပွင့်တော်မူသော ကောဏဂမနမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော် နတ်သားသည် တုသိတာနတ်ပြည်၌ စံတော်မူစဉ် ဘုရားဖြစ်ချိန်တန်ပြီဖြစ်ကြောင်း နတ်ဗြဟ္မာတို့ တောင်းပန်ချက်အရ နတ်ပြည်မှ ဆင်းသက်ကာ "သောဂတီ" နေပြည်တော်၌ "ပညဒတ္တ" ပုဏ္ဏား၏ ဇနီး ဥတ္တရာပုဏ္ဏားမ၏ ဝမ်းတွင်

ပဋိသန္ဓေ တည်နေတော်မူ၏။ ဆက်လဲစေ့သော် သုဘဝတီဥယျာဉ်တော်၌ ဇွားတော်မူကာ ကောဏဂမနဟု မှည့်ခေါ်ကြ၏။ အရွယ်ရောက်သော် "ရုစိက္ခာ" ကြင်ရာတော်နှင့် လက်ဆက်ကာ သားတော် သတ္တဝါဟဖွားမြင်သောအခါ ဆင်ကို စီး၍ တောထွက်သည်။ ဒုက္ကရစရိယ (၆)လ ကျင့်ကြံပြီးနောက် ဗောဓိရေသဖန်းပင်ရင်း၌ ကောဏဂမနမြတ်စွာဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။ ကောဏဂမန မြတ်စွာဘုရားသည် ဟတ္ထလုင်တိုင်း မိတ္ထီလာပြည်သို့ ဒေသစာရီ ကြံချီတော်မူသောအခါ မိတ္ထီလာ

◆ ပုံတော်စေတီ

◆ ကုက္ကုဋ္ဌရာဇ်စေတီ

သောအခါ ဟတ္ထလုင်တိုင်း မိတ္ထီလာ ပြည်သည် သုနာပရန္တတိုင်း ကောသပိ ပြည်ဟု အမည်တွင်ကာ ပဗ္ဗတာရာမ ကျောင်းနေရာတွင် ယောသိတာအမည် ရှိသော သူဌေးက ယောသိတာရုံ ကျောင်း ဆောက်လုပ်ကာ ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားအား ပင့်လျှောက်သဖြင့် နဝမမြောက် ဝါကပ်ဆိုတော်မူခဲ့သည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုပြီးနောက် ပါဠိပုတ်ပြည့်ရှင် သီရိ မ္ဗောဒသာကမင်းက ယောသိတာရုံ ကျောင်းတော်နေရာ၌ ယောသိတာရုံ စေတီ တည်ထားခဲ့သည်။ ထို့နောက် ပုဂံပြည့်ရှင် စောလူးမင်းက ထပ်မံ ပြုပြင်ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မင်းအဆက်ဆက်ဟို့ မွမ်းမံထိန်းသိမ်းကြကာ ၁၂၄၅ ခုနှစ် တွင် ရွာခိုင်သူကြီး နေမျိုးသီရိသီဟ သမန္တကျော်ခေါင်ဘွဲ့ရ ဦးကျွန်းနှင့်

ပြည့်ရှင် ပဗ္ဗတမင်းသည် ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုကာ ကြီးစွာသော အလှူကို ပေး၏။

ထို့အပြင် မိတ္ထီလာပြည်တွင် ဝါကပ် ဆိုတော်မူပါရန် တောင်းပန်၍ ပဗ္ဗတာ ရာမကျောင်းတော်ကို ဆောက်လုပ် လှူဒါန်း၏။ ပဗ္ဗတမင်းသည် ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး ဘုရားရှင်အား ဆည်း ကပ်လုပ်ကျွေးကာ - ကောဏဂမန မြတ်စွာဘုရားက ပဗ္ဗတမင်းအား...

၅၀ နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘ဤကုက္ကုဋ္ဌာ၌ ဂေါတမဘွဲ့မည်ရှိသော ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လတ္တံ့’

ဟု ဗျာဒိတ်တော် မြွက်ကြားလေ သည်။

ပဗ္ဗတမင်းသည် မင်းစည်းစိမ်ကို စွန့်လွှတ်ကာ ဘုရားထံ ရဟန်းပြု၏။ ကောဏဂမန(ကောဏာဂုံ) မြတ်စွာ ဘုရားသည် ပဗ္ဗတာရာမကျောင်းတော် တွင်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသည်။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ

◆ ရုပ်ဖွဲ့ကံနာထဝီ

ကမ္ဘာ့ဇာရီ

◆ ဆုတောင်းပြည့်ရုပ်ဖွဲ့ပေးလက်ကြီး

အောင်မြေဟု ကမ္ဘာ့ထိုးထားသည်။ စေတီတော်တွင် ကုသိုလ်ပြုပြီးနောက် (၃၁)ဘုံသားတို့အား အမှုဝေ မေတ္တာ ပို့သပြီးနောက် ဤအောင်မြေတွင် လိုရာ ဆုတောင်းအဓိဋ္ဌာန်ပြုရသည်ဟု သိရသည်။

စေတီတော်၏ အနောက်တောင် ထောင့်တွင်ကား သိမ်တော်ရှိသည်။

ရှေးခေတ်ရဟန္တာများ သမုတ်ခဲ့သော သိမ်ဖြစ်ကာ ဤသိမ်တွင် ကျမ်းကိုး စီမံပြင်သစ္စာဆိုခြင်းများ ဒိဋ္ဌအကျိုး ထူး ကြုံတွေ့ရသည်ဆို၏။

သိမ်မှာ အကာမပါ အမိုးလည်ပေါ် နှစ်ထပ်တင်၍ ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ရှေးသိမ်ပြုပျက်သွားဖြင့် ၁၃၅၆ ခုနှစ် တွင် အသစ်တည်ဆောက်လှူဒါန်း သည်ဟု သိရသည်။

စေတီတော်နှင့် မနီးမဝေး မြောက် ဘက်မြေပြင်တွင် ထည်ဝါလှသော

ဒေါ်ဒန်းဦးတို့က ယခု မြင်တွေ့ရသော စေတီတော်အဖြစ် ပြန်လည်ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

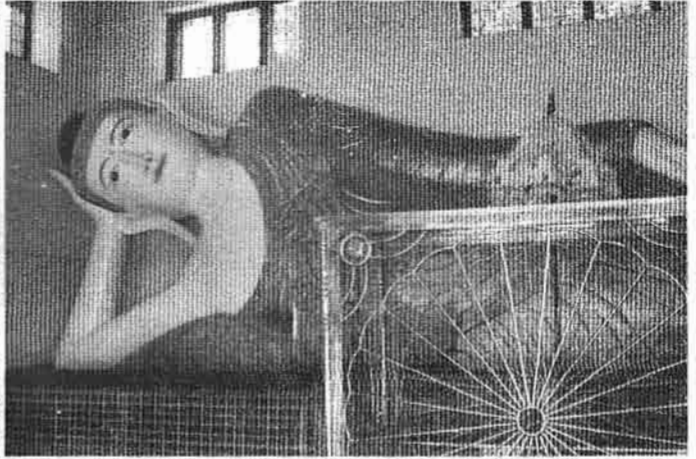
ထူးခြားသည့် နေရာအချို့

ယောသိတာရုံစေတီ၏ အရှေ့ လှည့် အာရုံခံတန်ဆောင်း အဝင်မုခ် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ယပ်ကိုင် နတ်ရုပ်တစ်ရုပ်စီ သွန်းလုပ်ထားရာ လက်ယာဘက် နတ်ရုပ်သည် နဂါး ခေါင်းဆောင်းနှင့် လက်ဝဲဘက် နတ်

ရုပ်မှာ ဂဠုန်ခေါင်းဆောင်းတို့ဖြင့် မြင်တွေ့ရသည်။

ရန်သူဖြစ်သော နဂါးနှင့် ဂဠုန်ကို ဤသို့ ယှဉ်တွဲထားခြင်းမှာ ဘုရားရှင် ၏ မေတ္တာတော်အဟုန်ကြောင့် မာန် အငြိုးများ ပြေပျောက်သင့်မြတ်သွား ခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။

စေတီရင်ပြင် အနောက်မြောက် ထောင့်(ရာဟုထောင့်)တွင် ထီးတစ် လက် ဖြန့်ကြက်ထားကာ မဏ္ဍိုင်တွင်

◆ ထွာသလျှင်ရုပ်ပွားတော်

◆ ဗြဟ္မစင်္ကြံပြေထော်

‘ထော်ထောက်အြေလိုက်တွင်းမှ
ပြေတော်ရာ’ ◆

နှစ်ထပ်အုတ်ကျောင်းကြီးကို တွေ့ရသည်။ ထိုကျောင်းကြီး၏ အလှူရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဦးသောင်းငွေက ဤသို့ ပြောပြသည်။

◆ နှစ်ဘဝအလှူရှင်ကျောင်းအမ

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်က စေတီတော်မှစ်ဦးအနီးသို့ ကိုယ်ပိုင်ကားတစ်စီး ရောက်ရှိရပ်နားကာ ရည်မှန်သန်ပြန်သော အသက်(၃၀)ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဆင်းလာသည်။ မွှာရုံတွင်း ရောက်လာသဖြင့် အလှူခံဌာနမှ ဦးသောင်းငွေက ခရီးဦးကြို နှုတ်ဆက်သည်။

‘ဦးလေးက ဂေါပကလူကြီးလား’
‘ဆိုပါတော့ဗျာ စေတီတော်ကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နေတဲ့ သာသနာ့အကျိုးဆောင်ပါ’

အမျိုးသမီးက စေတီမြောက်ဘက်ရှိ

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁ ဘာလှမြောက်ထောင့်မှ ထေရီဟင်္ဂလျ

၂ ဘာရုံတောင်မှ တင်ပိုင်ရွှေ ရုပ်ပွားတော်

သို့ယွင်းစပြုနေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းကို ညွှန်ပြလျက်...

'ဒီကျောင်းကြီးကို မွမ်းမံပြုပြင်သူ နို့သလား ဦးလေး'

'ဒီကျောင်းအမက ဒေါ်မြကြည်တဲ့။ လှူထားတာ ကြာပါပြီ။ အခုအချိန်မှာ သူလဲ ကွယ်လွန်သွားတာ နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်ပါပြီ။ သားထောက် သမီးခံလဲ မရှိတော့ ဆက်ခံပြုပြင်သူ ဝေးနေတယ်ဗျာ'

'ဒီကျောင်းကို ကျွန်မ ပြန်ပြင်ချင်တယ်။ မူလကျောင်းအမကလဲ ကျွန်မပဲလေ'

'ဒါ...ဒါဖြင့် တူမကြီးက...'

'ဟုတ်ပါတယ် ဒေါ်မြကြည်အဖြစ်နဲ့ ကွယ်လွန်ပြီး အခု ရန်ကုန်မှာ ဒေါက်တာကြည်ကြည်ဆံ ဖြစ်နေတာပါ။ ကျွန်မလယ်လယ်ကတည်းက အရင်ဘဝအကြောင်းတွေ မှတ်မိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အကြောင်းယသင့်လို့ မရောက်ဖြစ်တာပါ။'

အခု ရွှေစက်တော် ကျောင်းတော်ရာ ဘုရားပူလာတုန်း ရုံလေးရုံစေတီတော်တွေ အကြောင်း ကြားရလို့ ဖူးမြော်ရင်း ဒီရောက်တော့ အရင်ဘဝက အကြောင်းတွေ ပြန်သတိရမိတယ်။ ကျောင်းကြီးကလဲ ယိုယွင်းနေတော့ သဒ္ဓါစိတ် ပေါ်မိတာပါ'

သို့ဖြင့် ခိုင်ဦးရတနာတိုက်သစ် ရတနာမာန်အောင်ကျောင်း ရွာခိုင်တိုက်ကျောင်းတို့မှ ဆရာတော်များနှင့် လျှောက်ထားတိုင်ပင်ကာ ဤကျောင်းဆောင်သစ်ကို ထပ်မံ ဆောက်လုပ် ဖွမ်းမံခဲ့ကြောင်း သိရလေသည်။ (ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ လူအမည်များကို ပြောင်းလဲထားပါသည်။ အလှူရှင်ကမ္မည်း၌ အမည်မှန်များကို ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။)

ဤဖြစ်စဉ်နှင့် အလားတူအဖြစ်မျိုးကို မြင်းခြံမြို့နယ် ဆင်းဝှတ်ရွာ၌ စံပယ်တော်မူသော ရွှေစည်းခုံစတီသမိုင်း

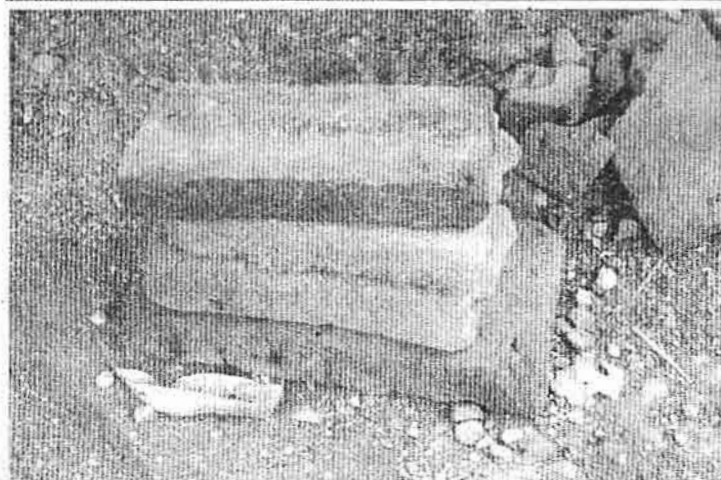
◆ နံရံပြောက်ဘက်မှ ရုပ်ပွားထောက်များ
◆ သီကြားစု

◆ နံရံတောင်ဘက်မှ ရုပ်ပွားထောက်ကြီး

◆ ဝှေးဘုရားထိုင်အမျိုး

၈၆ ရေကန်ထောက်ခြေပါမဂ္ဂဇာင်း

၌ လှေလာခဲ့ရသည်။ ရွှေစည်းခုံစေတီ၏ မူလ အလှူရှင်မှာ ပုဂံကျစွာမင်းလက်ထက် တပသင်သူဌေးကြီး၏ သမီး မရွှေမိတ်ဖြစ်သည်။

စေတီမပြီးမီ ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ နှစ်ပေါင်း(၇၀၀)ခန့်ကြာမှ မင်းတုန်းမင်း၏ အဆောင်ရမိဖုရားငယ် စိုးနဲမိဖုရား သီရိနန္ဒမဟေသီ ဖြစ်လာသည်။

ထိုအချိန်တွင်မှ ဘဝဟောင်းက မပြီးခဲ့သော စေတီကို ဆက်လက် တည်ဆောက် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ (သိမ်တော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် တစ်ရာပြည့်စာစောင် စာမျက်နှာ- ၁၂၁ ၁၂၂)

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(ဖြိုင်ကည့်သိုလ်)

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

နှင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီးများ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင် တာဝန် သုတေသန

ဟင်္သာတမြို့
မိုးကောင်းကျောင်းတိုက်
ပဏန နာယကဆရာတော်
အာဇာတိပဏ္ဍိတ
ဘဒ္ဒန္တ သုဇ္ဈာဓာရအား
ဂါရုဠ ပူဇော်ခြင်း

ဆရာတော်သည် ၁၂၉၇ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် (၁၃)ရက် သောကြာနေ့၌ ဖွားမြင်ရာ ၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါတယ်။

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၂-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ ကြည့်ရင်...

- ၁-ဇွေဂြိုဟ်သည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့်...
- ◆ အကြီးအကဲဖြစ်ရခြင်း၊
- ◆ အများကို အုပ်ချုပ်ကွပ်ကဲ စီမံခန့်ခွဲရခြင်း၊
- ◆ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ရရှိခြင်း။
- ◆ ကျောင်းကောင်း အဆောက်အအုံ ကောင်းများ ပိုင်ဆိုင်ရခြင်း၊
- ◆ ဂုဏ်သတင်း ကျော်ကြားခြင်း၊
- ◆ ချီးကျူးခံရဖွယ် ဂုဏ်ခြပ်များနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊
- ◆ ဦးဆောင်မှု ပေးစွမ်းနိုင်ခြင်း၊
- ◆ အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းနိုင်ခြင်း...

- ခြင်း... စသည်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ရာတွင်...
- ၁-ဇွေဂြိုဟ်သည် အထွန်းအိမ်၌ ရပ်တည်ပြီး ၃-ဂါဂြိုဟ်သည် ပုတီးအိမ်၌ ရပ်တည်နေသောကြောင့် ပကတိပြီး ဦးညို အပြင်ရန်ဓာတ် ကျနေသဖြင့်...
- ◆ လုပ်ငန်းခွင် ပြင်ပ ပဋိပက္ခများ ကြုံခြင်း။
- ◆ ရန်များပြဿနာများဖြစ်ပေါ်ရခြင်း... တော့ ကြုံတွေ့ရမှလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဖန်... စနေဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်တည်နေသောကြောင့်...
- ◆ ဘာသာရေး သာသနာရေးဆိုင်ရာ အကြီးအကဲ ဖြစ်ရခြင်း၊
- ◆ ဘာသာရေး သာသနာရေးဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်ရရှိခြင်း။
- ◆ သြဇာတိက္ကမ ကြီးမားခြင်း။
- ◆ ခြွေရံပရိသတ် တပည့်တပန်း ပေါများစေခြင်း။
- ◆ သြဇာတိက္ကမ ကြီးမားသူများရဲ့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်မှုကို ခံယူရရှိခြင်း။
- ◆ မင်းစိုးရာဇာများရဲ့ ကြည်ညိုမှုကို ခံယူရခြင်း။
- ◆ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အလှူကြီး ပေးရခြင်း
- ◆ ထိပေါက်တတ်ခြင်း။
- ◆ ကံထူးခြင်း။
- ◆ ရပ်ဝေး နိုင်ငံခြားခရီး သွားရခြင်း။
- ◆ လူမျိုးခြားများနှင့် အကျိုးပေးခြင်း။
- ◆ မိမိသူ များပြားစေခြင်း။
- ◆ ပုပင်သောက ငြိမ်းအေးစေတတ်ခြင်း...

- စသည်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ရာတွင်... စနေဂြိုဟ်သည် ရာဇအိမ်၌ ရပ်တည်ပြီး ၄-ဟူဂြိုဟ်သည် သိုက်အိမ်၌ ရပ်တည်နေသဖြင့် ပကတိနေပါတယ်။ (၀-၄)သည် ဒန်းလှအတွင်း မိတ် ဖြစ်သောကြောင့် အတွင်းမိတ် တစ်ခါတစ်ရံ ပျက်ပြားပြီး အနီးနေ တပည့်တပန်းများကြောင့် ပြဿနာကြီးငယ် ကြုံရခြင်း၊ ဖြေရှင်းရခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။
- ၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်အရ အဓိပတိဖွား ဖြစ်သောကြောင့်...
- ◆ စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိခြင်း။
- ◆ ဘာသာရေး သာသနာရေး စိတ်ဝင်စားခြင်း။
- ◆ ဘုန်းကံပါရမီ ကြီးမားခြင်း။
- ◆ မမှန်သော အလုပ်ကို မလုပ်ဝံ့ခြင်း။
- ◆ ပညာရှိများ သူတော်ကောင်းများနှင့် ဆုံတွေ့ရခြင်း။
- ◆ စကားအပြောအဆို လိမ္မာပါးနပ်ခြင်း။
- ◆ ပညာထူးချွန်ခြင်း။
- ◆ အကင်းပါးခြင်း။
- ◆ အသက်ရှည်ခြင်း။
- ◆ ခြွေရံပရိသတ် ပေါများခြင်း... စသည်တို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။
သန်းပညာ

ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
ရခိုင်စင်ဂျ/၂၀၀၈၊ တာဆထလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမူပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆိမ့်၊ အသည်းအဆိမ့်ခြင်းကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျက်စိမှုန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းပွိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ ဖျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသောအဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေမဲ့ မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရွှေကံတစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းပွိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါမည်။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
အမှတ်-၈၂/၃၅၆၊ ဓမ္မာဝိစာမိမိကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၇၀၊ ၀၉-၇၁-၆၆၀၆၆၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

ရွှေတောင်နယ်မှ ထူးခြားဆန်းကြယ်

ဂျပန် (၈၀) သီတီပျား

လေ့လာပူဇော်မှုခရီး (၂)

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ထောင်စွဲနှင့်လူငယ် ရုပ်ပွားတော်

မင်းလှိုင်တစ်နေ့မှ ရုပ်ပွားတော်

ယခင်လမှ အဆက်

‘ဆရာခင်မောင်ကြည်(ရွှေတောင်)က သန်းခေါင်သိမ်ဆိုတာ ရှိသေးသတဲ့။ အချိန်တန်ရင် ပေါ်လာမှာပဲ။ ဖြစ်နိုင်တာက ပေါ်ပြီး သိပ်လုံးဆောင်နဲ့ စတုရန်းကျတဲ့ တစ်နေရာမှာ ရှိနေနိုင်တယ်’ ဟု မှတ်ချက်ပေးလေသည်။

၁။ ရွှေစက်မြောင် တောရသိမ်သို့

မွန်းတည့်သိမ်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြသော ရွှေစက်မြောင်သိမ်သို့ ဦးတည်ကာ ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးဖြင့် ခရီး စတင်ကြသည်။ မြို့ခံ စာရေးဆရာနှစ်ဦး ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် လမ်းပြဦးဆောင်

သည်။

ရွှေတောင်မြို့ တည်ကုန်းရပ်ကွက်ရှိ ရွှေနတ်တောင်မုခ်ဦးမှ အနောက်တောင်ယွန်းယွန်း လမ်းကလေးအတိုင်း သွားရသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီးကောင်းမှု နိဗ္ဗာန်ချော ခေါ် စေတီတော်ကြီးအား ပူးမြော်ရသည်။

လေးမိုင်ခန့်ခရီးပေါက်သော် ရွှေနတ်တောင်စေတီမုခ်ဦးသို့ ရောက်သည်။ ထိုမှ ဆက်၍ လာခဲ့ရာ “မယားမာန်” ရွာအနီး လမ်းခွဲနှစ်မြွှာကို တွေ့ရသည်။ လက်ယာဘက်လမ်းအတိုင်း (၉)မိုင်ခန့်အကွာတွင် “ကျီးသဲ” ကျေးရွာရှိသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာကျော်ခန့်က မြန်မာ့သာသနာဝင်၌ ထင်ရှားတော်မူသော အရှင်မုနိန္ဒာဘိဝေဇေါ မွေးဖွား

ရာ ဇာတိရွာဖြစ်သည်။

ဆရာတော် လောင်းလျာသည် အသက်(၉)နှစ်သားအရွယ်တွင် သစ်နီတောကျောင်း ဆရာတော် ဦးပညာသာမိထံတွင် စတင် ပညာသင်ယူခဲ့ရာ အသက်(၂၀)အရွယ်တွင် ရွှေတောင်မြို့၊ ဂိုဏ်းအုပ်ဆရာတော်အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ရဟန်းနှစ်ဝါအရတွင် အမရပူရသို့ ကြွ၍ စာဝါသင်ယူကာ (၆)ဝါအရတွင် ရွှေတောင်မြို့နယ်၊ ကျီးသဲရွာလေးထပ်ကျောင်းတွင် စတင် သီတင်းသုံးသဖြင့် ကျီးသဲလေးထပ်ဆရာတော်ဟု တွင်သည်။

ပန်းတောင်း၊ မော်လမြိုင်၊ ဟင်္သာတ၊ အင်္ဂပူမြို့များတွင် ဒါးသကာများ၏ ဆန္ဒအရ လှည့်လည် သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

ဖိနတ္တပကာသနီအပါအဝင် ကျမ်းပေါင်း(၃၁)စောင် ပြုစုတော်မူခဲ့၍ သက်တော် (၇၇)ခုနှစ်၊ ၁၂၅၆ ခုနှစ်တွင် ကျီးသဲရွာမြောက်ဘက် (၁၀)မိုင်ခန့်အကွာ “မြောက်ဆိပ်ရွာ” တိုက်ကျောင်း၌ ပျံလွန်တော်မူကြောင်း သိရ၏။

(ဆရာတော်ကြီး၏ ပညာဂုဏ်ကို လေးစား ကော်ရော်သောအားဖြင့် အကျဉ်းမျှ ဖော်ပြပါ၏။ အကျယ်ကို ဆိုင်ရာကျမ်းများတွင် ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါသည်။)

လမ်းခွဲတွင် လက်ဝဲဘက်လမ်းအတိုင်း (၆)မိုင်ခန့် ခရီးဆက်ခြင်းဖြင့် “ဆင်သေရွာ” သို့ရောက်၏။ ဆင်သေရွာမှ တစ်မိုင်ခန့်အကွာ ဆည်ကြီးကျေးရွာသို့ မရောက်မီ ကြားခုလတ်တွင် ရွှေစက်မြှောင်သာသနာမြေကို မြင်တွေ့ လေ့လာခွင့်ရလေသည်။

လမ်းမှာ ကျောက်ခင်းလမ်းဖြစ်ရာ မော်တော်ယာဉ်များပါ လာရောက်နိုင်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ရွှေစက်မြှောင် သာသနာမြေ

ရွှေစက်မြှောင် သာသနာမြေကား ဇက(၃၀)ခန့် ကျယ်ပြန့်ကြောင်း သိရသည်။ သာသနာမြေတွင်းသို့ ရောက်သော် တောရဆရာတော်အား စံစမ်းရာ ကျောင်း၌ ရှိသည်ဟု သိရသဖြင့် သွားရောက်ဖူးမြော်သည်။

သာသနာမြေကြီး စတင် ထွက်ပေါ်လာစေရန် ဝါယမပြု ဦးဆောင်တော်မူသော ဆရာတော်ဖြစ်၍ အဖိတ်၊ ဥပုသ်နေ့များတွင်သာ ပရိသတ်ကို လက်ခံတွေ့ဆုံသည်။ ကြားကာလတွင်မူ တစ်ပါးကျောင်းအတွင်း ဇကစာရီကျင့်ကြံ အားထုတ်ကြောင်းသိရသည်။

ဆရာခင်မောင်ကြည်က မိတ်ဆက်

▲ အနောက်ဘက်အထပ်ဆီမှ အကောက်တောင်မြင့်ကွင်း
▼ တောင်ထွေရှိရူသော ဆေးကုန်းတော်ရာ

လျှောက်ထားသဖြင့် အကြောင်းစုံ သိရသောအခါ ဆရာတော်က လိုအပ်သမျှ မိန့်ကြားကူညီတော်မူသည်။

ဆရာတော်ဘွဲ့မည်မှာ ဦးကောဏ္ဍည ဖြစ်၍ သက်တော်(၆၀)နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝတွင် ကျောင်းဆရာအဖြစ် အသက်မွေးခဲ့၍ အိမ်ထောင်မဲ့လူပျိုကြီးဖြစ်သည်။ အသက်(၄၉)နှစ်တွင် လောကီကို ငြီးငွေ့ စွန့်လွှတ်ကာ သာမဏေဘဝဖြင့် ပြည်၊ သံတောင်ဒေသများ၌ သီတင်းသုံး အားထုတ်သည်။

အသက်(၅၀)ပြည့်တွင် ပခုက္ကူသို့ ကြွရောက်ကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်

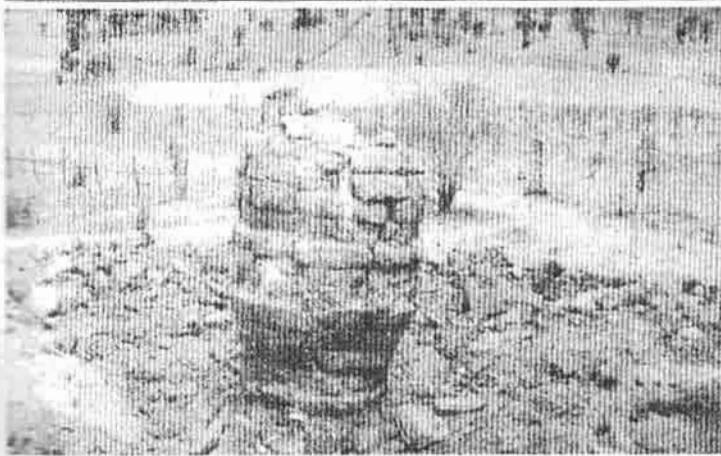
ရောက်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဇာတိမြေရွှေတောင်မြို့နယ် ညောင်ဈေးရွာ တစ်ဖက်ကမ်း မြန်အောင်မြို့နယ်တွင်း တောင်စဉ်လျှောက်၍ ကျင့်ကြံ အားထုတ်သည်။ (ထုံးဘို အကောက်တောင်ဒေသဝန်းကျင် ဖြစ်သည်။)

(၅)ဝါကျော်သောအခါ မြန်အောင်မြို့ သစ္စာမဏ္ဍိုင်တောရမှ ဇာတိမြေညောင်ဈေးရွာအနီး ဆင်သေရွာသို့ ကြွရောက်သည်။ ဆင်သေရွာအနီးရှိ သရက်သုံးပင်တောမှာ လူသူကင်းဝေး ဆိတ်ငြိမ်၍ တောရအင်္ဂါနှင့် ညီညွတ်သဖြင့် ကျေးရွာအုပ်စု သံဃာနာယကအဖွဲ့ထံ ခွင့်လောင်းကာ တောရ

◆ အကျအာရုံအတွင်းမှ ရုပ်ပွားတော်

◆ တော်ယောင်အတွင်းမှ ငှက်အဖျား

ဆောက်တည်ခဲ့သည်။

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ ဝါကျွတ်ချိန်တွင် တောင်ရောက်ရှိခဲ့သဖြင့် ယခု (၁၃၇၅ ခုနှစ်တွင်) (၄)နှစ်တာ ကြာမြင့်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

သာသနာမြေ ပေါ်ထွန်းလာခြင်း

ဆည်ကြီးကျေးရွာသား ကိုဆန်းဝင်း ဆင်သေရွာသား ဦးမောင်ငြိမ်းနှင့် ဒေသခံအချို့ထံ မေးမြန်းသိရှိရခြင်း ဖြစ်သည်။

*ဒီဆရာဟော်က ညောင်ဈေးဇာတိ ကျေးရွာ သံဃနာယကအဖွဲ့ဆီမှာ ခွင့်တောင်းပြီး တောရဆောက်တည်

တော့ ကျွန်တော်တို့က လေးတိုင်စင် ဝါးကျောင်းကလေး ဆောက်ပေးကြပါတယ်။

သရက်သုံးပင်တောဆိုတာ နှစ်ရှည် သရက်ပင်ကြီးသုံးပင်ကို အဖို့ပြုပြီး ခေါ်တာပါ။ ဧက(၃၀)လောက်ကျယ် တယ်။ မြွေကင်း အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါတွေ များသလို အခြောက်အလှန့်လဲ ပေါ တယ်။

နေ့ခင်းကြောင်တောင် အချိန်မှာ တောင် ဒီတောထဲ ဟင်းရွက်စူး၊ ဟင်းစားရှာဖို့ မလာခဲ့ကြဘူး။ ဒါကြောင့် ကျောင်းဆောက်ပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်အိမ် ကိုယ် ပြန်ကြတယ်။

ဦးပွင်းတစ်ပါးတည်း ကျန်ခဲ့တာ ပေါ့။ ည(၁၁)နာရီလောက်ကျတော့ ဦးပွင်းအတွက် စိုးရိမ်ကြတယ်။ အရင် ဂိုဏ်းဆရာတချို့ ဒုက္ခ အကြီး အကျယ် ရောက်ကြတာ အားလုံးအသိ ပဲလေ။

သန်မာဖျတ်လတ်တဲ့ လူငယ် လေးငါးဦး ဓာတ်မီးကိုယ်စီနဲ့ တဲ ကျောင်းကလေးအနား ရောက်တော့ ဦးပွင်းက “ဘယ်သူလဲ” လို့ တည်ငြိမ် တဲ့ အသံနဲ့ မေးပါတယ်။ စိုးရိမ်လို့ လာကြည့်တဲ့အကြောင်း လျှောက်ထား တော့ ဦးပွင်းက ပြုံးပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ မနက်ပိုင်းကျတော့ ဦးပွင်း က ဆည်ကြီးကုန်းတစ်လှည့် ဆင်သေ တစ်လှည့် ဆွမ်းခံကြပါတယ်။ ပတ္တဝါဏ် ဘုဉ်းပေးတယ်။ သက်သတ်လွတ်ရယ် လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ညဘက်ကျ ရင် ချုံတွေကြားက တချို့တဝက်ပေါ် နေတဲ့ ရုပ်ပွားတော်တွေကို ဖယောင်း တိုင်၊ အမွှေးတိုင် ပူဇော်တယ်။

ဒီဦးပွင်း စရဏ အားကောင်းလို့ သာ ဒီလိုကြမ်းတဲ့ တောထဲ သီတင်းသုံး နိုင်တာပဲ။ သူတောင် ဆီမီးအမွှေးတိုင် ပူဇော်နိုင်ရင် တို့လူဒါယကာ ဥပါသကာ တွေက ပို့သိတတ်ရမယ်ဆိုပြီး...

တစ်စွန်းတစ်စ ပေါ်နေတဲ့ ရုပ်ပွား တော်နောက်က ချုံနွယ်တွေကို ဝိုင်း ဝန်းရှင်းလင်းပေးကြတယ်။ အရင်က မြေပေါပေမယ့် ချုံရှင်းတဲ့အခါ မြေမဆို ထားနဲ့ ကင်းမြီးကောက်တစ်ကောင် တစ်ကောင် မတွေ့ရပါဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား တော် လေးဆယ့်ခုနစ်ဆူ ဝန်းရံထား တဲ့ မုဟာမေ့စေတီအုတ်ပုံကြီးကို တွေ့ရတာပါပဲ။ ရုပ်ပွားတော် အဖျားစု က မူလလက်ရာအတိုင်း ရှိပါတယ်။ စေတီရင်ပြင် အရံတံတိုင်း အပြင်ဘက်

မှာ မှစ်လိုက်ကိုယ်စီနဲ့ ပူဇော်ထားပါတယ်

ဟူ၍ ပြောပြကြသည်။

တစ်ပါးကျောင်းမှ

ရှေးရှုပ်ပွားတော်

ထိုနောက် ဆရာတော်က ဆွမ်းစားဆောင်၍ ကျောင်းဆောင်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၍ အစိတ် ဥပုသ်နေ့များ၌ ပရိသတ် အဖူးအမြော်ခံ တရားဩဝါဒ မြွက်ကြားပေးတော်မူ၏။ အနီးရှိ တစ်ပါးကျောင်းသို့ ခေါ်သွားသည်။

ကြားရက်များတွင် ဤကျောင်း၌ သာ သီတင်းသုံး အားထုတ်ကာ ပရိသတ်နှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုလေ့ မရှိဟု သိရသည်။

ကျောင်းအတွင်း ခုတင်တစ်လုံးရှိ၍ ခေါင်းရင်းပိုင်း၊ နံရံအမြင့်တွင် အလင်းဝင်ပေါက်ရှိရာ ကျောက်ဖြူသားရှုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။

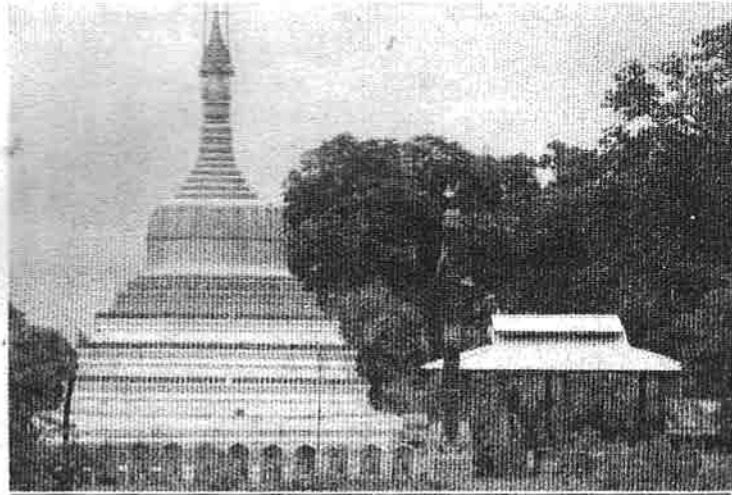
စေတီဟောင်း အုတ်ပုံအတွင်းမှ ရရှိသော ရှေးရှုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ လူအများ လေ့လာကြည့်ညှိနိုင်ကြစေရန် ဤတစ်ဆူကို ချန်ထား၍ ကျန်ရှုပ်ပွားတော်များကို ပြန်လည် ထည့်သွင်း ဌာပနာပြုခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ယင်း ရှုပ်ပွားတော် အောက်ဘက်အနီးတွင် အုတ်ခွက်ဘုရား နှစ်ဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့ရ၏။

ကျောင်းနံရံတွင် အောက်ပါ စာတမ်းကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ရွှေစက်မြောင်တောရမ္မေဓိနယ

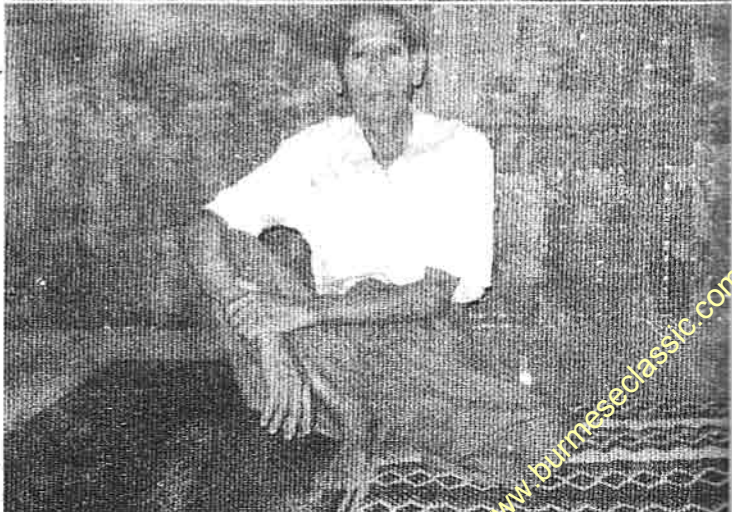
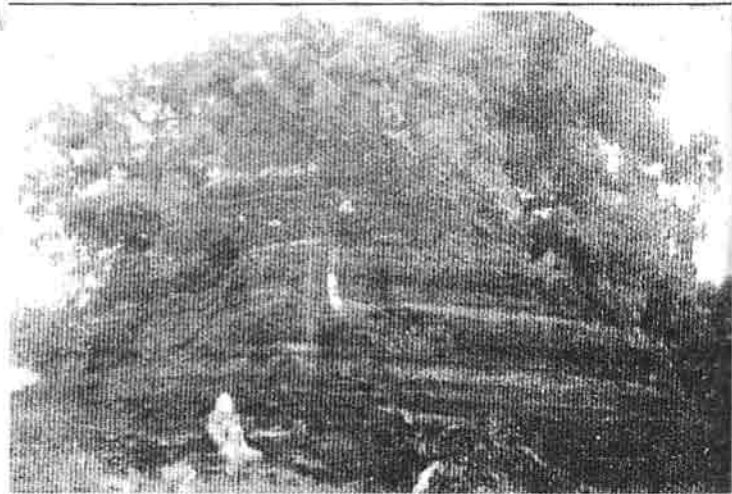
၁။ နယ်သံဃာထေရ်ကြီးများ၏ ဩဝါဒံယုလှက် ဝပ္ပဝိနယနှင့်အညီ တောရယာသနာဆောက်တည်ပါ၏။

၂။ တောပိုရဟနတို့၏ အလေ့အစိုင်း ဆွမ်းခံ

◀ စေတီနှင့် အရှေ့ဘက်တန်းဆောင်

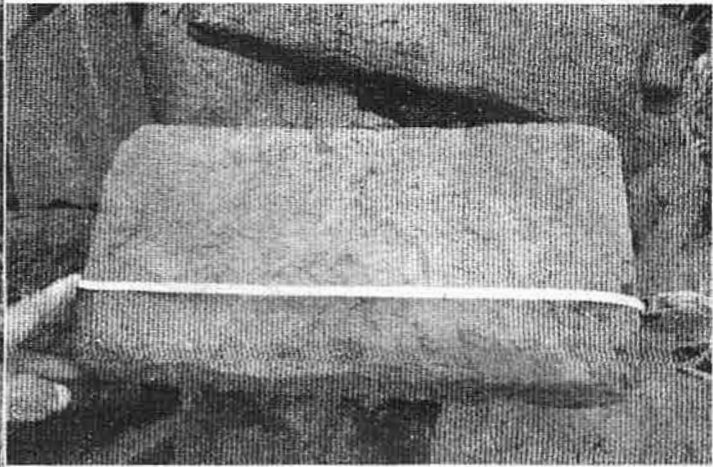
▶ ဝယ်တော်မူစေတီ မူလပုံတော်

ထင်သောရွာသား ဘာသာကြီး

၆၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

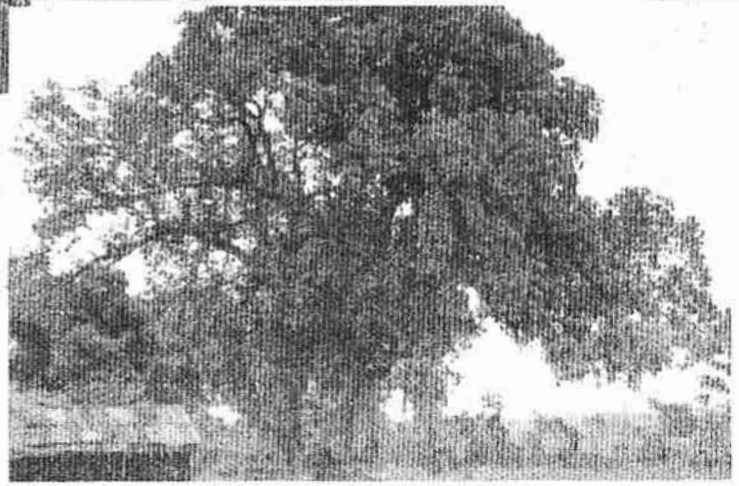
www.burmeseclassic.com

◆ (၁၄)လက်မ အလျားရှိ တုရောင်ဆွပ်

◆ ဆရာထက်နှင့် တုရောင်တစ်ဆွပ်

◆ ထောင့်ဆရာကိုင်ကြီးများ

မဟာဓမ္မစေတီ

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော် ဦးဆောင်၍ တောရမြေအတွင်း လှည့်လည် လေ့လာကြည့်ညှိကြသည်။ ဦးစွာ မဟာဓမ္မစေတီတော်အား ဖူးမြော်သည်။ စေတီတော် အရံတံတိုင်း အပြင်ပတ်လည်တွင် တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်များကို မုခ်လိုဏ်များဖြင့် အစီအရီ ပူဇော်ထားသည်။

အင်းဝနှင့် ကုန်းဘောင်ခေတ် လက်ရာများ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု သုတေသီ

များ ခန့်မှန်းကြကြောင်း ဆရာတော်က ပိန့်ကြားသည်။

စေတီပတ်လည်တွင် (၄၆)ဆူနှင့် အရှေ့အာရုံခံ တန်ဆောင်းအတွင်း ရုပ်ပွားတော်ကြီးတစ်ဆူ စုစုပေါင်း (၄၇)ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

အချို့မှာ မှော်ဇာခင်ဘာကုန်းတွင် တွေ့ရသော ပျူခေတ်ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာတော်နှင့် ဆင်တူနေသဖြင့် ပျူခေတ်မှ အစပြုကာ ခေတ်အဆက်ဆက် မွမ်းမံပူဇော်သည်ဟု

ခြင်းပြုပါသည်။

- ၁။ ဆိတ်ငြိမ်မှုကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေမည် အပူကိစ္စများကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။
  - ၂။ နှုတ်ထားသော နေရာ၌သာ သီတင်းသုံးပါ။ လိုအပ်ပါက ပြောင်ရွှေနေရာခုထာမှ ကို ကြည့်မြဲစွာ လက်ခံပါမည်။
  - ၃။ နိသက္ကပစ္စည်းများ ကိုင်ဆောင်သုံးစွဲခြင်း မပြုပါ။
  - ၄။ ရွှေငွေ မကိုင်ဆောင်ပါ။ အလှူမခံပါ။
  - ၅။ သာရေး နာရေး မလိုက်ပါ။
  - ၆။ တစ်ပါးတစ်ကျောင်းနေစနစ် ကျင့်သုံးပါသည်။
  - ၇။ အာန္တရ်ဂဟန်းများ ဩဝါဒံ ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက် ရယူ၍ သုံးရက် ခွင့်ပြုပါမည်။
  - ၈။ မိမိ သူတစ်ပါး မထိခိုက်စေဘဲ သာသနာ ဖွဲ့ပျံ့အားဖြင့် အပျားကောင်းကိန္နီချမ်းသာ ဆောင်ရွက်ပါမည်။
  - ၉။ ဥပုသ်နေ့များ၌ ယောဂီများ တရားဆွေးနွေးခြင်းကို အချိန်ပိုင်း ခွင့်ပြုပါမည်။
- (ဓုတ်ချက် ။ ။ သီလ မပေးပါ။)

● လျှင်တော်မှ လျှင်

● လျှင်တော်မှ ထိုတော်မှစဉ်က

● နောင်တော်ကြီးစေတီအရာ

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယူဆဖွယ် ရှိနေလေသည်။

စေတီအရံတံတိုင်းတွင် ရုပ်ပွားတော်များ ပတ်လည်ထားရှိခြင်းသည် ရှားပါး၍ ဆန်းသစ်သော ပူဇော်မှုဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ သဘောချင်း ဆင်တူသော စေတီကို ပျော်ဘွယ်မြို့နယ်၊ ဝတီးမြို့ဟောင်းတွင် ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်။

ဝတီးရွာဦးကျောင်းအနီး ကိန်းဝပ်တော်မူကာ ရင်ပြင်တော် အရံတံတိုင်း ပတ်လည်တွင် လိုဏ်ပါစေတီငယ်များ အစီအရီ ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ရာ ရုပ်ပွားတော်နှင့် စေတီတော်သာ ကွာခြားလေသည်။

စေတီတော်မှာ လေးထောင့်ပစ္စယ် သုံးဆင့်အထက် ခေါင်းလောင်းမှောက် စေတီ ပေါက်ထားကာ ခေါင်းလောင်းမှောက်မှာ စပါးပုတ်သဏ္ဍာန် ထောင့်ကျကျရှိသည်။ မူလ စေတီပုံစံအတိုင်း ပြန်လည် မွမ်းမံတည်ဆောက်ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၃၇၁ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ ရပ်နီးရပ်ဝေး တပည့်ဒါယကာများ ကောင်းမှုဖြင့် အသစ်တစ်ဖန် တည်ဆောက်ခဲ့ရာ (၄)နှစ်အကြာ ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် ထီးတော်တင်လှူ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

တုန်းတော်သားအချို့

စေတီထီးတော်တင် ပူဇော်စဉ်က ထူးခြားသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ဂေါပကအဖွဲ့ နာယကတစ်ဦးဖြစ်သူ ဆင်သေရွာသား ဦးမောင်ငြိမ်း(ရခဲ)နှင့် က ဤသို့ပြောပြခဲ့သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘက်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

'ဟေ့... ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ဆာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
 'ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ခြုံကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'တုတော့မှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဆေးမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတာနဲ့ပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ဆို ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (ဪပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု
 သတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 လက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။'

'ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ဆရာအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 နေရာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

*****

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးပေးပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 နှုတ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ဆန့်တတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ခြင်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ကုသပေးနေရပါတယ်'

'အဲဒီအရိုးပေါင်းနဲ့ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဖြစ်သလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

www.burmeseclassic.com

ကြောမင်းပေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက ဆောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

ကုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းပေးပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော့်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်နဲ့ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုး ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး။ သောက် ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပုံ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်မကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကံ့ . . . အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး။ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးခံယူပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေးဖြစ်စေဖို့

ပိတုန်းပဒိုင်းဖုန်

ဖူးကြစို့(၃)

၁၆၁၀၉
(မောဂဝတီ)

သိဒ္ဓိဝင် ပိတုန်းအဆောင်လေးများ အကြောင်း ဆက်ရေးရန် အကြောင်း ဖန် လာပြန်ပါသည်။ တစ်နေ့သော အခါ ကျွန်မသူငယ်ချင်း၏ သမီးဖြစ်သူ သွေးလှူဘဏ်မှ ဆရာမလေးကို ရွှေတိဂုံဘုရားရှိ ဖိတုန်းပဒိုင်းဖုန် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးရန် ခေါ်သွားပါ သည်။

ပိတုန်းပုတီးများနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေ ကြသည်ကို တွေ့ရှိ မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့် သောအခါ အဆောင်ပိတုန်းများ ရရှိနိုင် သည့်အခြေအနေကို သိရှိရပြီး ဆရာမ လေးက သေချာမှတ်သားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မလည်း ကချင်ပြည်နယ်သို့ အလည်သွားရန် သုံးလကြာမည် ဖြစ် သည့်အတွက် အဆောင်ပိတုန်းလေး များကိစ္စကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက် ထားပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်တွင် သုံးလနေထိုင် ပြီး အပြန်တွင် ရန်ကုန်သို့ တစ်ရက် ဝင်နားသောအခါ အဆောင်ပိတုန်း ကလေးများရရှိရေးကို သေချာသိရှိရ လေသည်။

ဟင်းကောင်းကလေးများ စားရ သည့် အများကိုလည်း ဝေငှကျွေးချင် သောဆန္ဒကြောင့် စာဖတ်သူများအား ဆတုလိုက်ရပါသည်။

ဆရာမလေးသည် သူရရှိထားသော ပိတုန်းပုတီးကို ထုတ်ပြပါသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ အခေါက်ခေါက် အခါခါသွားပြီးမှ ရရှိခဲ့ကြောင်း သိရပါ သည်။

သူ့အစ်ကိုအတွက်တစ်ကုံး၊ သူ့ အစ်မအတွက်တစ်ကုံး၊ သူ့အတွက် တစ်ကုံးဖြစ်သည်။ လိုချင်လျှင်တော့ ဆောင်နှစ်ခါမှ တစ်ခါရမည်ဟု သိရပါ သည်။

တပေါင်းလပြည့် မတိုင်ခင်ကတည်း
EBA, January, 2015.

◆ ပိတုန်းပဒိုင်း ဖုန်ဘုရားကြီး

က သွားရောက် စုံစမ်းထားရမည်ဟု သိရပါသည်။ ပိတုန်းပဒိုင်းဖုန်ဘုရား ကြီးတွင် အချိန်အခါကို စာရွက်များဖြင့်

အသိပေးထားတတ်သည်ဟု သိရပါ သည်။ ပိတုန်းပုတီးတစ်ကုံး ရရှိသွားသူ

နတ္ထဓမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၇

အား စာရွက်ကလေး(၂)ရွက် ပေးပါသည်။ ထိုစာရွက်ကလေးကို စာဖတ်သူ ဝါသနာရှင်များအတွက် မူရင်းအတိုင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပိတုန်းပဒိုင်းပုတီးအား စနစ်တကျ စီမံထားပြုဖြစ်သည်။ လောကီပညာရပ်များ၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများကို ဗဟုသုတအဖြစ်လည်း လေ့လာနိုင်ပါသည်။

တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ ကျန်ရစ်ပါမှ နောင်မျိုးဆက်သစ် ဝါသနာရှင်များ အလွယ်တကူ လေ့လာနိုင်ရန် နှုတ်တစ်ရာ စာတစ်လုံးဖြင့် အသုံးပြုလွယ်ကူကြပေမည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ လက်ဆင့်ကမ်းအမွေများ မပျောက်မပျက်စေလိုသော ကျွန်မ၏ စေတနာအရင်းခံဖြစ်ပါသည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဝါသနာရှင်များ၊ ပညာရှင်များသည် သိမ်းဆည်း စုဆောင်းထားကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသဖြင့် ဝမ်းသာရပါသည်။

ရိုးရိုးပိတုန်းကောင် ကိုက်လျှင်လည်း အဆိပ်တက်တတ်ကြောင်း၊ ပြဒါးပြာသောက်လျှင် ပျောက်ကြောင်းကို ကျွန်မရေးသားပြီးဖြစ်သည်။ ထိုပြဒါးပြာနှင့်ပတ်သက်၍ နောက်ဆက်တွဲ သိရှိရသည်များကို ထပ်မံ ဖြည့်စွက်ရေးသားပါမည်။

အစီအရင်နှင့် ဖန်တီးထားသော ပိတုန်းသည် ဒဏ်ရာမပေါ်ဘဲ တန်ခိုးဖြင့် ကိုက်တတ်ပါသည်။ မိမိသည် မကောင်းသောစိတ်ဖြင့် သူတစ်ပါးအား မကောင်းကြံစည်မိသည်ကို မှားမှန်းလည်း နောင်တရနေမည်။

ထိုအပြစ်ကို မိမိလည်း ခံစားရတော့မည်ကို ကြောက်နေပြီဆိုလျှင် ထိုအပြစ်များကို ထိုသူထံ သွားရောက်

ဝန်ချတောင်းပန်၍ နောင် ထိုမကောင်းမှုမျိုး ဘယ်တော့မှ မပြုတော့ပါဘူးဟု သစ္စာပြုပြီး ပြဒါးပြာကို သောက်လိုက်လျှင် ပိတုန်းအစောင့်မှ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မလိမ်မာသမို့ ခွင့်လွှတ်ပေးသည်ဟု သိရပါသည်။

ထိုပြဒါးပြာကို ရရှိနိုင်သော နေရာအား ဆရာတော်တစ်ပါး ညွှန်ပြပေးသဖြင့် စာဖတ်သူများ သိရှိစေရန် နတ်လမ်းညွှန်၍ ကုသိုလ်ပြုအပ်ပါသည်။

လိပ်စာ

ဦးစံသိန်း(သီလအဓိက)
တိုက်(၆၁) အခန်း(၁၃)
ဒေသလရပ်ကွက်၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊
ရန်ကင်းမြို့။

ကျွန်မကိုယ်တိုင် မရောက်ဘူးပါ။ မသိပါ။ စာဖတ်သူ ဝါသနာရှင်များကိုယ်တိုင် ရှာဖွေ လေ့လာစေချင်ပါသည်။

ဖားအောက်ရိပ်သာ၊ သန်လျင်မြို့၊ ဆရာတော်ဦးဥဂုံ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာတရားပြဆရာတော်ထံ သွားရောက် မေးမြန်း လျှောက်ထားလျှင်လည်း သိနိုင်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ မဟာဝေဒဗ္ဗရတနာ မန္တန်တော် အပြည့်အစုံကို ဓမ္မဒါနပြုပါ၏။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ဆို]

၁။ ပုဒုံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဣတိပိ သောဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒူ အနတ္တရော ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝတိ။
နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဗုဒ္ဓေါ မေ

သရဏံ ဝရံ
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဟောတု မေ အာယုဝမ္ပနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝမ္ပနံ။

၂။ ဝပ္ပံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္နိဋ္ဌိကော၊ အ၊ကာလိကော၊ ဖဟိ ပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံဝေဒိ တဗ္ဗော ပိညျဟိတိ။

နတ္ထိ မေ သရဏံ အညံ၊ ဓမ္မောမေ သရဏံ ဝရံ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဟောတု မေ အာယုဝမ္ပနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝမ္ပနံ။

၃။ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

သုပ္ပုပ္ပိန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥပ္ပုပ္ပိန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဉာယပ္ပုပ္ပိန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ သာပိစ္ဆိပ္ပုပ္ပိန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ အာဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ အနိဇဏယျော၊ အဂ္ဂလိ ကရဏိယော၊ အနတ္တရံပုညက္ခတ္တံ လောကသာတိ။

နတ္ထိမေ သရဏံ အညံ၊ သံဃောမေ သရဏံ ဝရံ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဟောတု မေ အာယုဝမ္ပနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝမ္ပနံ။

၄။ သဟဒိယံ ပဏ္ဍိတိ အဋ္ဌင်္ဂိယံ သုဒေသိတံ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

ဟောတု မေ အာယုဝမ္ပနံ၊ ဟောတု မေ သုခဝမ္ပနံ။

၅။ န ဇီဝိ တန္တရာယောပိ ကာတုံ ဗုဒ္ဓဿ ကေနစိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ

မင်္ဂလာ
ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၆။ န ဣက္ခန္တရာယောပိ ကာတံ ဗုဒ္ဓဿ
ဧကေနစိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၇။ န ရဗ္ဗိက္ခန္တရာယောပိ ကာတံ ဗုဒ္ဓဿ
ဧကေနစိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၈။ န ဘိက္ခုက္ခန္တရာယောပိ ကာတံ ဗုဒ္ဓဿ
ဧကေနစိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၉။ ဟိဋ္ဌေယျာနေက ဝဿိပ္ပိ သာပန္နော
ပိနာယဏော။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၁၀။ သတ္ထုဒေသနာကာလေ ပိဋိတာဂါ ဒိနံ
သိတာ။

ပုဂ္ဂဟန္တံ ဂဂနေ၊ ပုခံ ပဿန္တိ သတ္တုဒေနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၁၁။ ဗုဒ္ဓေါ အာတေဇ္ဇကာယောပိ နတ္ထိ လောဟိ
တ သူဒနံ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

• ပိတုန်မုဒိန် မုနိကာရံ ဘန်ထောင်တွင်းမှ ဘုရားများ

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ၊ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၁၂။ သဒ္ဓါ မေ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌပိ သံသယော နတ္ထိ
သဗ္ဗိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ၊ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၁၃။ သဒ္ဓါ မေ ဓမ္မသေဋ္ဌပိ သံသယော နတ္ထိ
သဗ္ဗိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ၊ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၁၄။ သဒ္ဓါ မေ သံစသေဋ္ဌပိ သံသယော
နတ္ထိသဗ္ဗိ။

ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ
မင်္ဂလာ။

ဟောတု မေ အာယုဝဗ္ဗနံ၊ ဟောတု မေ
သုဝေဗ္ဗနံ။

၁၅။ နတ္ထိမေ သရဏံ အညံ၊ ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ
ဇရံ။

ဧတံ သရဏံ ဥပေမိ၊ မယိကင်္ဂါ န ဝိဂ္ဂတိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဝဿန္တ သတ္တုဒေနာ။

၁၆။ နတ္ထိမေ သရဏံ အညံ၊ ဓမ္မောမေ သရဏံ
ဇရံ။

ဧတံ သရဏံ ဥပေမိ၊ မယိကင်္ဂါ န ဝိဂ္ဂတိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဝဿန္တ သတ္တုဒေနာ။

၁၇။ နတ္ထိမေ သရဏံ အညံ၊ သံယောမေ
သရဏံ ဇရံ။

ဧတံ သရဏံ ဥပေမိ၊ မယိ ကင်္ဂါ န ဝိဂ္ဂတိ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ပဝဿန္တ သတ္တုဒေနာ။

၁၈။ ယထိတ္ထိတ နိပ္ပိဒေန၊ အဝိပတိ မဟာမုနိ
တဏှာ ကာမသံ သိဒ္ဓနေ၊ အဝိပစ္စံ အဒါတု
မေ။ ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၁။ ဣတိ = ဒိတိ
- နတ္ထိမေ = နတ်ထိမေ
- အညံ = အင်ညံ
- ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
- ဧတေန = အေတေန
- သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
- မင်္ဂလာ = မင်ဂလာ
- အာယုဝဗ္ဗနံ = အာယုဝတ်ဇနံ
- ၂။ သုက္ခာတော = သွက်ခါတော
- ဓမ္မော = ဝစ်မော
- သန္နိဋ္ဌိကော = သန်ဒိလ်
ထိန်ကာ

ဧဟိပသိကော = ဧဟိပတ်သိကော
 ဩပနေယျိကော = အောပနေယျိ
 ကော
 ပဇ္ဇတ္ထံ = ပစ်တတ်တံ
 ဝေဒိတဗျော = ဝေဒိတစ်ဟော
 ဝိညု ဟိတိ = ဝိနိညုဟိတိ
 နတ္ထိမေ = နတ်ထိမေ
 သရဏံအညံ = သရဏံအင်ညံ
 ဝေဗျာမေ = ဝမ်မောမေ
 ၃။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော = သုပ်ပတိပန်ဇော
 ဥပုပ္ပဋိပဇ္ဇော = အုပုပ်ပတိ
 ပန်ဇော
 ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော = ဉာယပ်ပတိ
 ပန်ဇော
 သာမိဝိပ္ပဋိပဇ္ဇော = သာမိဝိပ်ပတိ
 ပန်ဇော
 ဒက္ခိဏေယျော = ဒတိဝိနေယျော
 အပ္ပလိကရဏီ
 ယော = အင်ဇလီ
 ကရဏီယော
 အနတ္တရံ = အနတ်တရံ
 ပုညက္ခေတ္တံ = ပုန်ညက်ခစ်တံ
 လောကဿာတိ = လောကတ်
 သာတိ
 ၄။ သမာဒိယီ = သမာဒိယိန်
 ပဉ္စသီလံ = ပင်စသီလံ
 အဋ္ဌဂိဋ္ဌိ = အတ်ထင်ဂစ်ပိ
 ၅။ နဇိဝိတန္တရာ = နဇိဝိတန်တရာ
 ဗုဒ္ဓဿ = ဗုတ်တော်သ
 ၆။ နညာဏန္တရာ = နညာနန်တရာ
 ၇။ နရသ္မိအန္တရာ = နရသမိ
 အန်တရာ
 ၈။ နဘိက္ခအန္တရာ = နဘိတ်ခ
 အန်တရာ
 ၉။ တိဋ္ဌေယျာ = တိတ်ထေယျာ
 ဝဿဒ္ဓိ = ဝတ်သမ်ပိ
 သမာပဇ္ဇော = သမာပန်ဇော
 ၁၀။ သဒ္ဓမ္မ = သတ်ခမ်မ
 ဝိဋ္ဌိဘာဂါ = ဝိတ်ထိဘာဂါ

ဒိနိသိတာ = ဒိနိတ်သိတာ
 ပုဏ္ဏစန္ဒံ = ပုန်နစန်ဒံ
 မုခံပဿန္တိ = မုခံပတ်သန်တိ
 သတ္တုဇော = သတ်ထုဇော
 ၁။ ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဇော
 အဘောဇ္ဇ = အဘစ်ဇ
 ၂။ သဒ္ဓါမေ = သတ်ဓာမေ
 ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမိ = ဗုတ်သေစ်ထမ်ပိ
 နတ္ထိသဗ္ဗဒါ = နတ်ထိသပ်ဗဒါ
 ၃။ ဥပေမိ = အုပေမိ
 မယိကင်္ခါ = မယိကင်ခါ
 နဝိဇ္ဇတိ = နဝိတ်တေတိ
 ပဝဿန္တူ = ပဝတ်သန်တူ
 သတ္တရတနာ = သတ်တရတနာ
 ၄။ ယထိန္ဒိတ = ယထိတ်ဆိတ
 နိပ္ပာဒနေ = နိပ်ဖာဒနေ
 သိဒ္ဓနေ = သိတ်ခနေ
 အဓိပတံ = အဓိပစ်တံ
 နမောဓာဿအာနက်
 အရဟတော - ပူဇော်အထူးကို ခံ
 ယူတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 -မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ
 အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်
 မူသော၊ တဿဘာဂဝတော - ထို
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော - ရှိရိုးပါ၏။
 ဣတိပိဿောဓာဂဝါအာနက်
 ၁။ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ -
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ - ဆည်း
 ကပ်ပါ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
 တို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်
 သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 အရဟံ - အရဟမည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - အလုံးစုံသော တရား
 တို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ
 သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်

လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
 မည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာ
 ရှစ်ပါး၊ စရဏတစ်ဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်
 စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာ
 စရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - ကောင်းသော စကား
 မြွက်ကြား မိန့်ဆိုတော်မူတတ်သော
 ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂ
 တော - သုဂတမည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - သတ္တသင်္ခါရုဩကာသ
 ဟု လောကသုံးပါးကို ထင်ရှား သိတော်
 မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊
 လောကဝိဒူ - လောကဝိဒူ မည်တော်
 မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - ဆုံးမသင့် ဆုံးမထိုက်
 သောသူတို့ကို ဆုံးမတော်မူရာ၌ အတု
 မရှိဆုံးမတော်မူနိုင်သော ဤအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ အနတ္တရော ပုရိသ
 ဒမ္မသာရဏီ - အနတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မ
 သာရဏီ မည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
 ဟူသမျှတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူပါသော
 ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သတ္ထာ
 ဒေဝမနုဿာနံ - သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ
 မည် တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိဝိ - သစ္စာလေးပါး၊ ဣ
 တရားကို ကိုယ်တော်တိုင်လည်း
 ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုလည်း သိ
 တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်
 လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဣတိဝိ-ဣဿရိယံ၊ ဓမ္မ၊
ဿဿ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တ ဟူသော
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။
ဘဂဝါ-ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။

မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အည-ဘုရား
မှ အခြားသော၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်
ရာသည်။ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ မေ-အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ-
မြတ်လှစွာသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်
ရာပါတည်း။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤ မှန်သော
စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ယေမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အာယုဝနံ-
အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သုခဝနံ-
ချမ်းသာ တိုးပွားများပြားခြင်းသည်၊
ဟောတု- ဖြစ်ပါစေသတည်း။]

မေ-တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ
-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-ဆည်း
ကပ်ပါ၏။

ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဓမ္မော-တရားတော်မြတ်ကို၊ သွက္ကာ
တော- ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူ
အပ်ပါပေ၏။

ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊
သန္နိဋ္ဌိကော- ကိုယ်တိုင်ထိမိ သိမြင်
ထိုက်သော တရားဖြစ်ပါပေ၏။

ဓမ္မော- တရားတော်သည်၊
ဘာတလိကော- အခါမလင့် အကျိုး
ကို ပေးတတ်ပါပေ၏။

ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊
အဟိပဿိကော-လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု

အစီအရင်ခံထိုက်ပါပေ၏။
ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊
ဩပနေယျိကော- ကိုယ်၌ မပြတ်ကပ်
၍ ဆောင်ထားထိုက်ပါ၏။

ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်ကို၊
ဝိညူဟိ-ပညာရှိတို့သည်သာ၊ ပစ္စတ္တံ-
အသီးသီး ကိုယ်စီကိုယ်ငါ၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော- သိအပ်ခံစားအပ်ပါပေ၏။

မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အည-တရား
မှ အခြားသော၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်ရာ
သည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊
ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊
မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ- မြတ်လှစွာ
သော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာတည်း။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော
အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ်
(၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ်
အတိုင်း]

၃။ သံယံ- သံဃာတော်မြတ်ကို၊
သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ
- ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂဝတော-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝက
သံဃာ-တပည့်သား သံဃာတော်
သည်၊ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော-ကောင်းမွန်
စွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။

ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကသံဃော- တပည့်သား
သံဃာတော်သည်၊ ဥပုပ္ပဋိပဇ္ဇော-
ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ
၏။

ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကသံဃော- တပည့်သား
သံဃာတော်သည်၊ ဥပုပ္ပဋိပဇ္ဇော-
နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် လျော်ကန်သင့်မြတ်
သောအကျင့်ကို ကျင့်တော်မူတတ်ပါ
ပေ၏။

ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကသံဃော- တပည့်သား
သံဃာတော်သည်၊ ဥပုပ္ပဋိပဇ္ဇော-
နိဗ္ဗာန်ရောက်ရန် လျော်ကန်သင့်မြတ်
သောအကျင့်ကို ကျင့်တော်မူတတ်ပါ
ပေ၏။

ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာဝကသံဃော- တပည့်သား

သံဃာတော်သည်၊ သာမီစိပ္ပဋိပဇ္ဇော
- အနိအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင်
ကျင့်တော်မူတတ်ပါပေ၏။

ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဓေ သေသော သာဝက သံဃော- ထို
တပည့်သား သံဃာတော်သည်။

အာဟုနေယျော-အဝေးမှ ဆောင်
လာသည့် ပစ္စည်းကိုလည်း ခံယူတော်မူ
ထိုက်ပါပေ၏။

ပါဟုနေယျော- ဧည့်သည်တို့အား
ရည်မှတ်ထားသည့် ပစ္စည်းအထူး
အထူးကိုလည်း ခံယူတော်မူထိုက်ပါ
ပေ၏။

ဒက္ခိဏေယျော- မြတ်သောအလှူ
ကိုလည်း ခံယူတော်မူထိုက်ပါပေ၏။

အညူလိကရဏိယော-လက်အုပ်ချီ
မိုး ရှိခိုးခြင်းကိုလည်း ခံယူတော်မူထိုက်
ပါပေ၏။

လောကဿ- လူအပေါင်း၏။

အနတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ ပုည
က္ခေတ္တံ- ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်း
ဟူသော မျိုးစေတို့၏ စိုက်ပျိုးရာ
လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်
မူပါပေ၏။

မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အည-သံဃာ
မှ အခြားသော၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်ရာ
သည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ သံဃော-သံဃာ
တော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏။ ဝရံ-
မြတ်လှစွာသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်
ရာတည်း။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော
အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ်
(၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ်
အတိုင်း]

၄။ ပဉ္စသီလံ-ငါးပါးသော သီလကို
(အဟံ-ကျွန်ုပ်သည်)၊ သမာဒိပတိ
-ဆောက်တည်ခဲ့ပါ၏။ သုဒေသိတံ
-ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်

သော၊ အဋ္ဌကမ္ပိ-ရှစ်ပါးသီလကို လည်း၊ သမာဒိယီ-ဆောက်တည် ခဲ့ပါ၏။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၅။ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဇီဝိ တန္တရာယောဝိ-အသက်အန္တရာယ် ကိုလည်း၊ ဂေနစိ-တစ်စုံတစ် ယောက်သော သူသည်၊ ကာတုံ- ပြုခြင်းငှာ၊ န-မတတ်နိုင်။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၆။ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဉာဏ တ္တရာယောဝိ- ဉာဏ်တော်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း၊ ဂေနစိ- တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ န-မတတ်နိုင်။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၇။ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရသိဒ္ဓိ အန္တရာယောဝိ- ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော ရောင်ခြည်တော်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း၊ ဂေနစိ- တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ န-မတတ်နိုင်။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၈။ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘိက္ခု အန္တရာယောဝိ- ရရှိတော်မူမည့် ဆွမ်းတော်၏ အန္တရာယ်ကိုလည်း၊

ရမ နုဏ္ဏဗ္ဗာရောဓိခြဏ္ဍိမဂ္ဂဇင်း

ဂေနစိ- တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ န- မတတ်နိုင်။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၉။ သမာပဇ္ဇော- သမာပတ်ဝင်စား တော်မူသော၊ ဝိနာယကော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကဝဿ ဖ္ဓိ-နှစ်ပေါင်းများစွာ ကာလပတ်လုံး လည်း၊ တိဋ္ဌေယျ-တည်တော်မူ နိုင်၏။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၁၀။ သဒ္ဓမ္ပဒေသနာကာလေ- မြတ် စွာဘုရား မြတ်တရားကို ဟော တော်မူသောအခါ၌၊ ဝိဋ္ဌိဘာဂါ ဒိနိဿိတာ-နောက်ကျောဘက် အရပ် စသည်၌ တည်ကုန်သော တပည့်သားသံဃာ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမတို့သည်၊ ဂဂနေ- ညစ်ကြေးကင်းစင် ကောင်းကင် ပြင်၌၊ ပုဏ္ဏစန္ဒြေ- အေးရောင် ခြည်ထွန်း လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ သော၊ သတ္တုဇော-မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ မုခံ-မျက်နှာတော်ကို၊ ပဿန္တိ-ဝမ်းမြောက် ကြည်ရွှင် ပူးမြင်ကြကုန်၏။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၁၁။ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘောဇ္ဇကာယောဝိ- မပေါက် မပြဲ မခွဲမဖျက်အပ်သော ကိုယ်

တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောဟိတ သူဒနံ- ကိုယ်တော်မှ သွေးယို ထွက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ-တစ်စုံ တစ်မရှိပါပေ။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

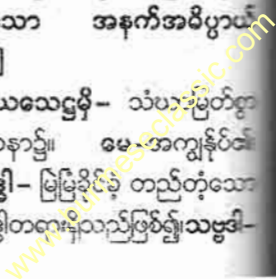
၁၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌမ္ပိ- ဘုရားမြတ်စွာ ရတနာ၌၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သဒ္ဓါ- မြဲမြံခိုင်ခံ့သော သဒ္ဓါ တရားရှိသည် ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ သံသယော- ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လေသလား မဖြစ်လားဟု ယုံမှားတွေးဆ သံသယသည်၊ နတ္ထိ- တစ်စုံတစ် မရှိပါပေ။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၁၃။ မဗ္ဗသေဋ္ဌမ္ပိ၊ တရားမြတ်စွာ ရတနာ၌၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သဒ္ဓါ- မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော သဒ္ဓါတရား ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗ ဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ သံသယော- တရားစင်စစ် ဖြစ်လေသလား မဖြစ်လားဟု ယုံမှား တွေးဆ သံသယသည်၊ နတ္ထိ-တစ်စုံတစ် မရှိပါပေ။

[ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ် (၁)၌ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ် အတိုင်း]

၁၄။ သံဃသေဋ္ဌမ္ပိ- သံဃာ့မြတ်စွာ ရတနာ၌၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သဒ္ဓါ- မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒါ-

အခါခပ်သိမ်း၊ သံသယော-
တရားစင်စစ် ဖြစ်လေသလား
မဖြစ်လားဟု ယုံမှားတွေးဆ
သံသယသည်၊ နတ္ထိ- တစိုးတစ်
မချီပါပေ။

၂၆. **ဝေတေနသစ္စဝဇ္ဇေန စသော
အနက်အဓိပ္ပာယ်များသည် အမှတ်
မပြုပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ်
အတိုင်း]**

၂၇. **မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အညံ-
ဘုရားမှ အခြားသော၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ
-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝရံ-မြတ်လှစွာ
သော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာပါ
တည်း၊ ဧတံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သရဏံ- ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊
ဥပေမိ-ကပ်ရောက်ပါ၏၊ မယိ-
အကျွန်ုပ်၌၊ ကင်္ခါ-ယုံမှားခြင်း
သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ-မရှိ။**

၂၈. **ဝေတေနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤ မှန်သော
စကားကို ဆိုရခြင်းကြောင့်၊ သတ္တ
ဇာနာ- ရတနာခုနစ်ပါးမိုးတို့သည်၊
ပဝဿန္တု- ရွာသွန်းစေသတည်း။**

၂၉. **မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အညံ-
ဘုရားမှ အခြားသော၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊
မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝရံ-မြတ်လှ
စွာသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာ
ပါတည်း၊ ဧတံ-ထို တရားတော်
မြတ်ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ခြင်း
သို့၊ ဥပေမိ-ကပ်ရောက်ပါ၏၊
မယိ-အကျွန်ုပ်၌၊ ကင်္ခါ-ယုံမှား
ခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ-မရှိ၊
ဝေတေနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤမှန်
သော စကားကို ဆိုရခြင်းကြောင့်၊
သတ္တဇာနာ- ရတနာခုနစ်ပါး**

မိုးတို့သည်၊ ပဝဿန္တု- ရွာသွန်း
စေသတည်း။

၃၀။ **မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အညံ-
ဘုရားမှ အခြားသော၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
သံယော- တရားတော်မြတ်
သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝရံ-
မြတ်လှစွာသော၊ သရဏံ-ကိုး
ကွယ်ရာပါတည်း၊ ဧတံ-ထို
သံယောတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ-
ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဥပေမိ-ကပ်
ရောက်ပါ၏၊ မယိ-အကျွန်ုပ်၌၊
ကင်္ခါ-ယုံမှားခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇ
တိ-မရှိ၊ ဝေတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-
ဤ မှန်သောစကားကို ဆိုရခြင်း
ကြောင့်၊ သတ္တဇာနာ- ရတနာ
ခုနစ်ပါးမိုးတို့သည်၊ ပဝဿန္တု-
ရွာသွန်းစေသတည်း။**

၃၁။ **မဟာမုနိ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ယထိန္ဒိတနိပ္ပာဒနေ- အလိုရှိ
တိုင်းသော အကျိုးကို ပြီးစေခြင်း
၌၊ အဓိပတိယထာ-အစိုးရ
တော်မူသကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့
အတူ၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ကာမ
သံသိဒ္ဓနေ-အလိုရှိသည့် အကျိုး
ကို ပြီးစေခြင်း၌၊ အဓိပစ္စ-အစိုးရ
ခြင်းကို၊ ဒဒါတု-ပေးတော်မူပါ
စေသတည်း။**

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ၊ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဤမန္တန်တော်ကို စွဲမြဲယုံကြည်စွာ
နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု ရွတ်
ဖတ်ခြင်း၊ ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်ဝင်ချိန်၊ မွန်း

တည့်ချိန်တို့တွင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း
ဖြင့် အကြံအစည်များ အောင်နိုင်စေ
ခြင်း၊ အသက်ရှည်ရှည် နေထိုင်နိုင်ခြင်း၊
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစေခြင်း၊
စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်ပွားများစေနိုင်ခြင်း
အကျိုးများကို ခံစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။
ရတနာ(၇)ပါး ရွှေမိုးငွေမိုးကြိုးတို့ပင်
ရွာစေနိုင်ပါသည်။ ပြီးလျှင် သာသနာ
စောင့်နတ်မင်းကြီးများအား မေတ္တာပို့
အမျှပေးပေပါ။

ရွတ်ဖတ်သူသည် ကိုယ်လက်
သန့်စင် သန့်ရှင်းအဝတ် ဖြူစင်ဝတ်က
ပိုကောင်းပါသည်။ လောကပါလနတ်
မင်းကြီးများ အမျှပေပါ။ နေ့စဉ် နဝင်း
ခေါက်ရေ ပူဇော်နိုင်ပါက ပိုကောင်းပါ
သည်။

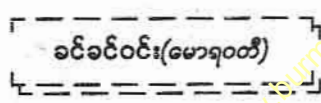
နောက်ဆုံးအနေဖြင့် ပိတုန်း
အဆောင်အစီအရင် ဂါထာလေး
ထပ်မံရေး၍ နိဂုံးချုပ်အပ်ပါသည်။

ပိတုန်းအဆောင်အစီအရင် ဆုတောင်း
(လက်ဝါးထဲထည့်ရွတ်)
ဥုံ... ပိတုန်းရောင် သိဒ္ဓိအောင် ရွှေရောင်
အလား ကြတိုင်းသွား၊ စေတိုင်းသွား ပြတိုင်း
သွား၊ ပြောတိုင်းသွား၊ ပိုအားတန်ဖိုး ဆယ်ဆ
တိုး ရွှေပိုးငွေပိုးရွာစေသော်။

ပိတုန်းမိုးဂါထာ

(လက်ဝါးထဲထည့်ရွတ်)
ဥုံ... ပိတုန်းမည်းညို အစိုအမ ဝဲယာ
သောင်းသောင်းကျ ပြဆရာပြ ဝိနိဋ်သုဂ္ဂါက
တိုက်ဟ၊
မန်းမှုတ်လွတ် (အတိုက်အခိုက်ရှိရာ
သို့)

လောကီလောကုတ် နှစ်ဖြာအလုပ်
အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ။

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်သမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမ္ဘန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့ချီဆင်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာဝန် (သမားတော်ကြီး ဦးစံရား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ခိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

..... ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားစဉ်တံ့ .....

သမားအိုဆေးတိုက်

ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နားဆေး၊ နှလုံးထောင့်နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅]
[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]
 မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတို၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိတဲ့ အူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာဝေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာခင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူစု ရှေ့မှတ်ပြီး မကြာဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊ ပုပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျဉ်းမရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၇၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

သမားအို
လေ့ထက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ် အလွန် များနေခြင်း အေအက်စ်အို သီတာ ယူနစ်(၂၀၀)ထက် ၆ ခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးကို သိရှိနိုင်ပေသည်။ လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆင့်ပွားရောဂါများဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုးဖီယပ်ရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဖက်မှား သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထုတ်လုပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအင်အားပြောင်းလဲမှု၊ တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

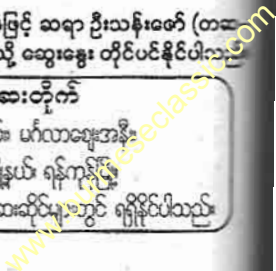
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တုဂုဏ်" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွန်းသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-၀၂၉၁၃) ဝန်-၀၉-၄၉၂၆၄၄၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၄၇) (၀၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာဈေးအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြင်၍ မြန်မာ့ဆေးတိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

ဆရာတော် တည်ထားခဲ့သည့် ရှင်ဗုဒ္ဓကောသလီ

ဝေဠိုလယ်

ယခင်လမှ အဆက်

အုတ်အင်္ဂတေဖြင့် ပြုလုပ်ထားကာ ဆရာတော် ရှိစဉ်က နတ်ရုပ်များ ရှိသော်လည်း ပျောက်ပျက်သွားပြီဖြစ်သည်။

စုတ်ချက်မပီသည့် ပန်းချီကား

မကြာမီ မြင်းကပါရွာမှ အသက် (၆၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသားသုံးဦး ရောက်ရှိလာသဖြင့် ဆရာတော်လေး၏ ကျောင်းအတွင်းဝင်ကာ ဝိုင်းဖွဲ့ပြောဆို ခြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် မြန်အောင်မြို့ ယေ၊ စိန်စုကျေးရွာတွင် မွေးဖွားခဲ့သော်လည်း မွေးရက်စွဲနှင့် မိဘအမည်များကို မသိကြပါဟု ဆိုသည်။ အသက်(၁၅)

မြင်းကပါ ရောကမိးမှ

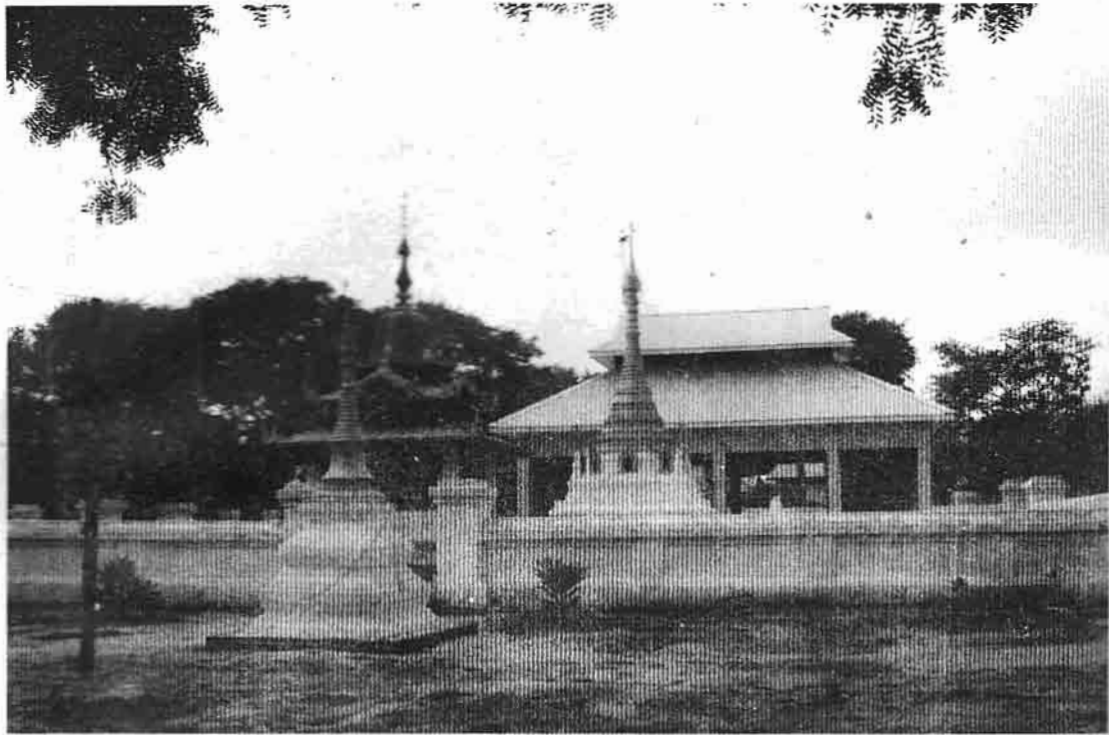
မပုဝ်သိုးသော ဆရာတော် (၂)

နှစ်အရွယ်မှ စ.၅ သက်သတ်လွတ်စားသုံးကာ ရေလုပ်သားဘဝ ငါးပုစွန်များ သတ်ဖြတ်ဖမ်းဆီးရသော တံငါအလုပ်ကို ငြီးငွေ့ကာ သာမဏေဝတ်ခဲ့သည်။

ရဟန်းဘဝ ရောက်သောအခါ ပုဂံညောင်ဦးဒေသတွင် တံငါအလုပ်

ထွန်းကားမှုမရှိ(အဓိက အသက်မွေးလုပ်ငန်းမဟုတ်)ဟု ဆိုသဖြင့် ဤလေသာကျောင်းသို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးသည်။

တာဝန်ခံ ဆရာတော် ပျံလွန်ဟော်မှု သောအခါ လေသာကျောင်းဆရာတော် ဖြစ်သည်။ ပန်းလယ်မျိုး အတတ်

◆ ရှမ်းများမှာထော် ကုန်တော်မြတ်ကွင်း

ပညာအားလုံးကို ကျွမ်းကျင်၍ ကျောင်း သား၊ ကပိယတို့အား ခေါင်းရွေပညာ (နီး၊ဝါး၊ကြိမ်တို့ဖြင့် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ပြုလုပ်ခြင်း)ဖြင့် အသက် မွေးနိုင်သည်အထိ သင်ပြပေးသည်။

တူးရွင်း၊ ပုဆိန်၊ ပေါက်ပြား စသည့် အိမ်ဆောက် (ကျောင်းဆောက်လုပ်ရန်) ပစ္စည်းများကို ကိုယ်တိုင် သွန်းလုပ်၍ ကျောင်းကိုလည်း ကိုယ်တိုင် ပုံစံချ ရေးဆွဲကာ ဗိသုကာဆရာအဖြစ် ဦးစီး တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဆို၏။

မဟုတ်မခံစိတ်နှင့် ပွင့်လင်းစွာ ပြောဆိုတတ်သော်လည်း ကျန်းမာရေး ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ညဉ့်နက်သန်း ခေါင်ဖြစ်စေကာမူ မညည်းမညူ ကူညီ ပေးတတ်သည်။

ပျံလွန်တော်မူသည့် ၁၃၃၂ ခုနှစ် ကာလအထိ ရွာနီးဝန်းကျင်လူထု၏ ကျန်းမာရေးကိစ္စအတွက် အထူးအား

ကိုးအလေးထားရသော ဆရာတော် ဖြစ်သည်။

နာစေး၊ ခေါင်းခဲ၊ အကြောတက်ခြင်း စသည့် သာမန်ဝေဒနာများအတွက် ဆရာတော်ထံမှ ဆေးတစ်ခွက်ထက် ပို၍ သောက်စရာမလိုဟု ဆိုကြသည်။

ဝေဒနာကြီးကျယ်ပါက ရွှေရောင် ဓာတ်လုံးကို ရေစိမ်၍ တိုက်ခြင်းဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းကြသည်။

၁၂၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် လေသာ ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိကာ ၁၂၅၁ ခုနှစ် ဖွား ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မှန်းဆကြသည်။

‘ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူတဲ့ အချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့က (၁၈)နှစ် သားအရွယ်ဆိုတော့ ရေရေရာရာ မသိလိုက်ကြပါဘူး။ အသက်ကြီးတဲ့သူ တွေလဲ မှတ်ဉာဏ်အားနည်းပြီး မေ့လျော့ကုန်ကြပြီ’

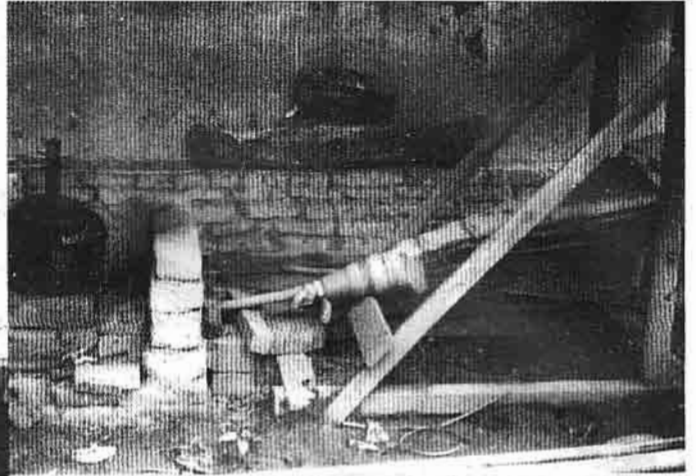
အပင်အောက်တွင် အသီးရှားပါး

နေသလို ဖြစ်နေလေပြီ။ ဆရာတော်၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်မှာ စုတ်ချက် မပီ ပြင်သည့် ပန်းချီကားတစ်ချပ်ပမာ ဝေဝါးလှသည်။

‘ဆန်တစ်ပြည် (၁၅)ပြားဖြစ်ပုံ ရုပ်အလောင်း ကို ဖီးသဖြိုက်ပါဆိုတာက ဘာအဓိပ္ပာယ်မှာ လဲ’

‘ဆရာတော်က ၁၃၃၂ ခုနှစ် ဝါခေါင်လဆန်း(၁)ရက်နေ့ နေ့လယ် (၃)နာရီ (၁၅)မိနစ်မှာ ပျံလွန်တော်မူတယ်။ အငြိမ့်တွေနဲ့(ဘုန်းကြီး)ပျံပွဲ မလုပ်နဲ့၊ မီးမရှိနဲ့၊ ဂူထဲထည့်ထားလို့ထဲ ကြလို့ မိန့်မှာခဲ့တယ်။ ဂူဗိမာန်ကိုထဲ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်ပြုလုပ် ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကာလမှာ ဆန်တစ်ပြည် ပြား(၄၀)ချေးရှိတယ်။ ပျံလွန်တော်မူပြီး အကုန် ဆောင်းအကူးမှာ ဆန်တစ် ပြားအဆမတန် မြင့်တက်သွားတယ်။ ဆန်

◆ ထာရာတော် သုံးဆွဲသည့် တာမို

◆ ရှစ်မျက်နှာတော်

အနောက်ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်း

◆ ထာရာတော် သီတင်းခန်းကျောင်းနှင့် ဖွင့်ထားသောအခါ

တစ်ပြည် ငါးကျပ်၊ ခြောက်ကျပ် ဖြစ် သွားလို့ ဆန်ပြုတ်၊ ပဲပြုတ်နဲ့ စခန်း သွားကြရတယ်'

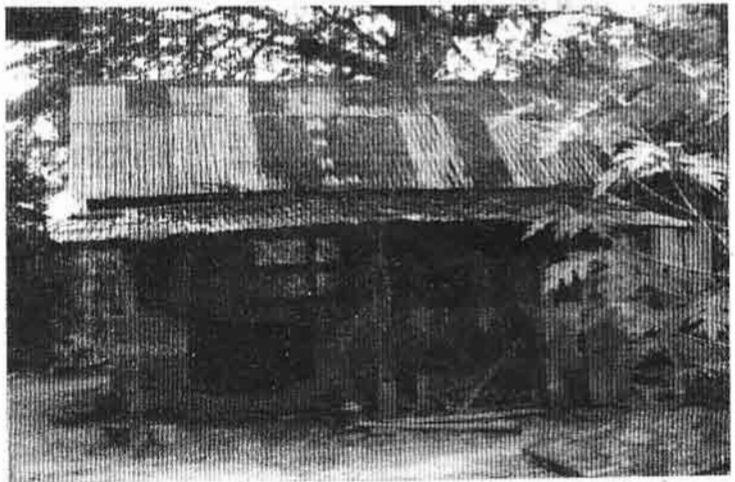
'ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သထုံ ခရိုင်ဘက်မှာလဲ ဆန်တစ်ပြည် ငါးကျပ် ဈေးပေါက်ပြီး လူတွေ ဆန်ပြုတ် သောက်၊ ပဲထမင်းစားကြရတာ သတိရ မိပါတယ်'

'ဆန်ဈေးတက်မှာကို ရည်ညွှန်းတာလဲ ဖြစ် နိုင်သလို လုံးဝ မီးမရှိပါနဲ့လို့ သတိပေးစာယ် လို့လဲ ထပ်မိပါတယ်။

စစ်ကိုင်း ဝါးချက်မင်းကျောင်းဆရာတော်က ဝါးချောင်း မီးမရှိနဲ့လို့ မှာခဲ့တာကို လှောင်း မင်းကြီးနဲ့ သားအလယ်က အဓမ္မ မီးရှို့လိုက် တော့ ဆရာတော် သီတင်းသုံးတဲ့ကျောင်း နေရာ ရွာက စာသင်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းတွေရော အားလုံး မီးလောင်သွားတာ ဖော်ရ သိရ တော့ ဆရာတော် မှာတဲ့အတိုင်း ထားခဲ့ကြ ပါတယ်'

ဗိမာန်သို့

ကျောင်း၏မြောက်ဘက် မြေကွက် ထပ်တွင် ရှစ်မျက်နှာစေတီတစ်ဆူကို

သီးခြားအရံတံတိုင်းဖြင့် ဖူးတွေ့ရသည်။ အနောက်ဘက် အာရုံခံတန်ဆောင်း ပါရှိသည်။

တန်ဆောင်းမှာ အကာမပါ။ အမိုး နှစ်ထပ် တင်၍ အထက်၌ ရှစ်မျက်နှာ ကွမ်းတောင်ပေါက်ထားသည်။ ဆရာ တော်ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ခဲ့သော တန်ဆောင်းဖြစ်၍ စေတီမှာလည်း ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်ခန့်တွင် ပြည်သူ့အများ ဘေးရန်ကင်းကွာ အေးချမ်းစေရန်

ရည်ရွယ် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

စေတီဝင်း၏ မြောက်ဘက်တွင် ဆရာတော်၏ စံကျောင်းဗိမာန် ရှိ သည်။ ဗိမာန်အလယ်တွင် အုတ်ပလ္လင် ခံကာ မှန်ခေါင်းကိုး၌ အုတ်ဂူ ပြုလုပ် ထားသည်။ နံဘေးနှစ်ဖက်တွင် ဝမ်းမီး တပ်ကာ ပူးမြော်နိုင်အောင် ခိမံထား သည်။

'ကျွန်တော်တို့က (၁၇၂၈)နှစ် အရွယ်

◆ မှန်ခေါင်းတွင်းမှ ရုပ်ကလာပ်တော်

ရှိသေးတယ်။ အရေးပါတဲ့ ကျောင်းအားကစားပွဲကြီးတွေကလဲ တောသူတောင်သားထိ ရှိအကြံတော့ ဆရာတော်မှာတဲ့အတိုင်း ဂူလွှင်းပြီး ပစ်ထားကြတယ်။

တခြားပြုရွာတွေကို ရောက်လို့ ယုပ်သိုးတဲ့ ဆရာတော်တွေရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တွေ ပူးတွေ့ရတော့ သူတို့တစ်တွေက အင်မတန် ကြည့်လိုလေးစားကြတာပဲ။ အခါမလပ် ဖုန်အမှိုက်၊ ပိုပွားတွေ မဝင်အောင် မပျက်ဆီးနိုင်အောင် ဝီရိယစိုက်ပြီး သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကြတယ်။ ထိန်းသိမ်းပူဇော်ကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ ပုံလွန်တော်မူတာ (၄၃)နှစ် ကြာခဲ့ပြီ။ အင်မတန်သားလို့ ဖွင့်မရှာ သန့်ရှင်းရေးလဲ မလုပ်ရ။ မှန်ခေါင်းဆီပေမယ့် မှန်အဆက်ကြားက ပိုပွားတွေ ဝင်ပြီး အစိတ်အပိုင်းအချို့ ပျက်စီးကုန်တာ မြင်ရတော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရတယ်။ ပုံလွန်တော်မူပြီး (၁၀)နှစ်အတွင်းမှာတော့

ခြေသည်းလက်သည်း၊ နှုတ်ခမ်းပွေးတွေ၊ ဆံပင်တွေ ရှည်ထွက်လာတာ တွေ့ရတယ်။ အခုတော့ ပျက်စီးလောက်ပါပြီ။

မှန်ခေါင်းမှာ (၄၃)နှစ်ကြာ၍ ချေးမှုန်များ ကပ်နေသော်လည်း နှုတ်ခမ်းပွေးများကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ရသည်။ မှန်မှုန်နေသဖြင့် ပီပြင်သော ဓာတ်ပုံကိုကား မရခဲ့ပါ။ သင်္ကန်းမှာလည်း ဆွေးရိပျက်စီးခြင်း မရှိသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ဆရာတော်၏ ဗိမာန်တွင် ဂါရဝပြုကန်တော့ပြီးနောက် ရသမျှ ကောက်ကြောင်းတို့ကို စုစည်း၍ ညောင်ဦးသို့ ပြန်မည်ပြုစဉ် မိုးရွာလာသဖြင့် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ကာ မိုးခိုရသည်။

‘ခင်ဗျားတို့ အောက်နယ်မှာက ဆယ့်နှစ်ရာသီ မိုးကောင်းပေမယ့် ဒီမှာက မိုးခေါင်ရေရှားဒေသ။ မိုးနည်းနည်း

စိုတာနဲ့ အပူရုပ်ပြီး အန္တရာယ်ကြုံရတတ်လို့ ဂရုစိုက်ရတယ်’

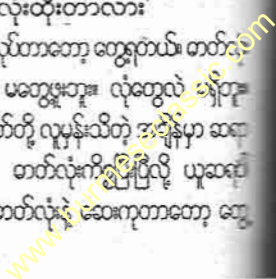
ကျောင်းဝင်းအတွင်း တောင်ဘက်ရှိ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းအောက်တွင် မိုးခိုရစဉ်...

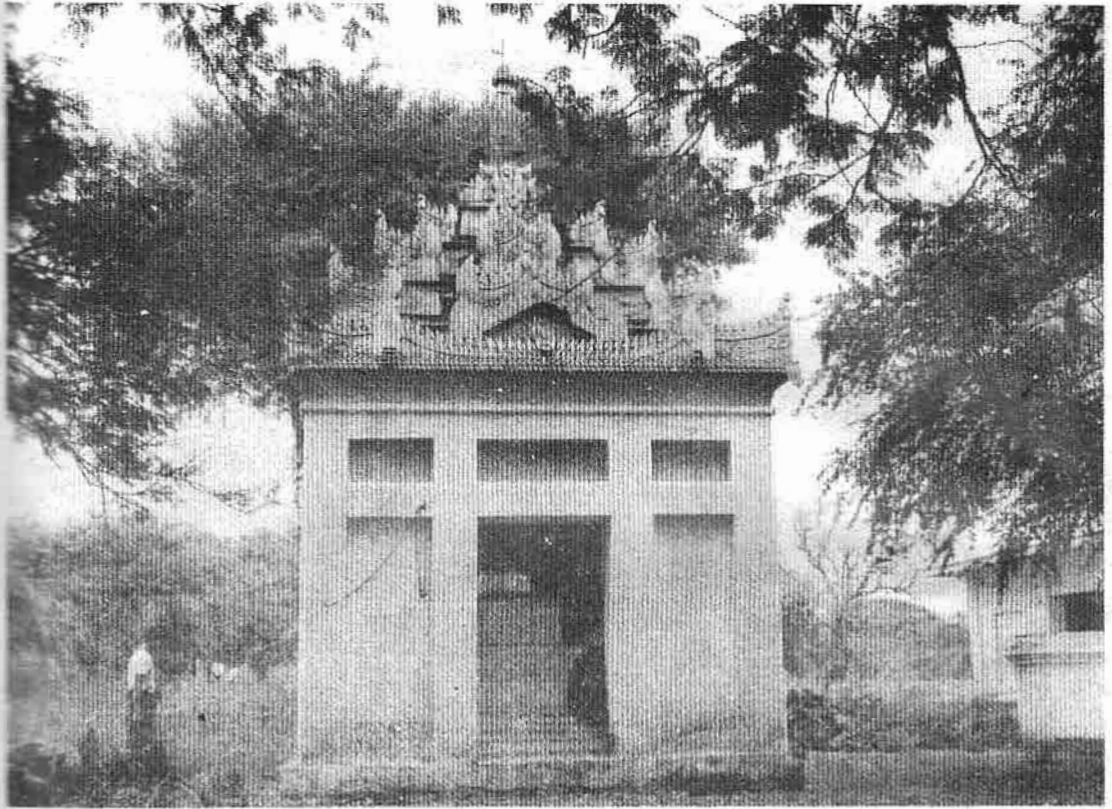
‘ဆရာတော်ကြီးက နှစ်ထပ်အုတ်ကျောင်းကြီး ဆောက်ထားပေမယ့် ဒီပျဉ်ထောင်ကျောင်းမှာပဲ သီတင်းသုံးတယ်။ ဒီဖားဖိုက ဆရာတော် အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ဖားဖိုပါ။ အခုလဲ ရေခွေးကျီတဲ့အခါ သုံးနေဆဲပါ’

ဟူ၍ ရှင်းပြကြသည်။

‘ဓာတ်လုံးထိုးတာလား’

‘ပန်းပဲလုပ်တာတော့ တွေ့ရတယ်။ ဓာတ်လုံးထိုးတာ မတွေ့ဖူးဘူး။ လုံတွေလဲ ချိတ်ကွန်တော်တို့ လူမှန်းသိတဲ့ အချိန်မှာ ဆရာတော်က ဓာတ်လုံးကိစ္စပြုလို့ ယူဆရတယ်။ ဓာတ်လုံးနဲ့ ဆေးကုတာတော့ တွေ့

ဆရာတော် ဦးဓမ္မသာမိ ရုပ်ကလာပ်တော် မုဆိုးထားရာဦးမာန်

ရတယ်
'အရွက်အမြစ် အသီးအခေါက်
တွေနဲ့ ဆေးဖော်တာကော ကြုံဖူးသ
လား'

'မကြုံဖူးပါဘူး။ ဟိုတုန်းက ဆရာဝန်တွေ
ကလဲ ကျေးလက်တောရွာ မရောက်သေး
တော့ ဆရာတော်ဆေးကိုပဲ အားကိုးကြ
တယ်။ ဆရာတော်ပေးတဲ့ ဆေးပဟာဏက
အင်မတန် နည်းတယ်။ ဆေးကောင်းတော့
သန်းခေါင်တဲ့။

သန်းခေါင် နှမ်းစေ့ခေါင်လောက်ပဲ ရှိတာ
ပိုရသာမဟာဆေး တတ်ဆေးလို့ ထင်ရတာ
ပဲ။ ဆေးက နည်းပေမယ့် သောက်ပြီးတာနဲ့
စေ့အနာတွေ ယူပစ်လိုက်သလို ပျောက်သွား
ပါတယ်'

'ဆရာတော်ရဲ့ ဆေးပညာအမွေ
တွေ ရတဲ့သူ ရှိသေးလား'

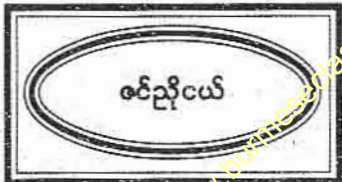
'ဆရာတော် ခန္ဓာဝန်ချတော့ ရေနံ
ချောင်းက ဦးဘတင်ဆိုတာ ဆရာ
တော်ရဲ့ တပည့်ရင်းတစ်ယောက်ပါပဲ။
သူက ဆေးစာအုပ်တွေရော၊ ဆေးတွေ
ပါ အကုန်ယူသွားတယ်။ ဆရာတော်
ထက်ငယ်တယ်။

ဆရာတော်က သက်တော်(၈၀)မှာ
ပျံလွန်တော်မူတော့ သူက (၇၀)လောက်
ရှိမယ်။ အခု ရှိမယ်ဆိုရင်တောင်
အသက်တစ်ရာ ကျော်လောက်ပြီပေါ့'
ယင်းနောက်တွင် မိုးစဲသွားသဖြင့်
အငွေတလူလူ ထွက်နေသည့် မြေလမ်း
အတိုင်း ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

မြင်းကပါရွာ မြစ်ကမ်းနံဘေး လေ
သာကျောင်းမှ ဆရာတော် ဦးဓမ္မသာမိ
မှာ ယနေ့တိုင် ဖူးမြော်နိုင်သော
ရုပ်ကလာပ်တော်မှလွဲ၍ ဘဝပုံရိပ်ကို

ပေါ်လွင်အောင် မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါ။
စုတ်ချက်မပီ ဆေးမညီသည့် ပန်းချီ
ပုံကြမ်းပမာ ရှိနေသဖြင့် သိမိတတ်
စွမ်းသူများက ကူညီဖြည့်ဆည်းပေး
ကြရန် မေတ္တာရပ်ခံ တင်ပြလိုက်ရ
ပေသည်။

(တရားအလုပ်ကိုသာ အားစိုက်
ရှုမှတ်တော်မူနေသည့် လက်ရှိ
လေသာကျောင်း ဆရာတော်လေး
ကို အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေလို
သဖြင့် ဘွဲ့တော်နှင့် ဓာတ်ပုံများ
ချန်လှပ်ခဲ့ပါသည်။)

ကိုယ်ပိုင်ကားလေး စီးချအောင်

ဤလောကကြီးတွင် လူရယ်ဟု ဖြစ်လာသောအခါ စားဝတ်နေရေးသည် ပတာန လိုအပ်ချက်တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ စားဝတ်နေရေးအတွက်ပင် ရှန်းကန်လှုပ်ရှားကြရသည်။

စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေသော အခါ သွားလာရာတွင် အဆင်ပြေစေရန် ကားတစ်စီးလောက်ရှိရင် ကောင်းမယ်ဟု စိတ်ကူးခံကြသည်မှာ မလွဲ။

အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်ရာ ရန်ကုန်ရွှေ့ပြောင်းတော်သားတို့၏ ဆန္ဒဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်တွင် သွားလာရေးက မလွယ်ကူလှချေ။ လူတိုင်းအသိ။

အထူးသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်လိုက်စွာ ဘွဲ့ယူမည့်ကိစ္စများအတွက် မရှိမဖြစ် ဆိုရမလောက် အရေးကြီးသည်လေ။ သို့သော် ကိုယ်ပိုင်ကားဝယ်ဖို့ကား အနားပင်မသိနိုင်။ သိန်း ၄၀၀,၅၀၀မှ ၃၀၀၀ကျော်အထိ ဈေးကောင်းလှသည်။ သိန်း (၅၀)ကျော် (၁၀၀)မျှနှင့် ကားစီးနိုင်သည်မှာ ဘာမှ မကြာလှသေး။ တစ်နှစ် နှစ်နှစ်မျှသာ ရှိပါသေးသည်။

ကိုယ်ပိုင်ကားလေး (Saloon)စီးနိုင်အောင် လုပ်ရမည့်အလုပ်ကား ခက်ခဲလှသည်တော့မဟုတ်။ မလုပ်ဖြစ်သည်ကသာ ခက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွေ့အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို တင်ပြချင်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ခန့်က ဖြစ်သည်။ စာရေးသူတို့မိသားစု နေထိုင်ခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းမှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးသို့ အချိန်အားရလျှင် ရသလို သွားရောက်ဖူးမြော်လေ့ ရှိပါသည်။

သွားဖြစ်သည့် အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်မှာ စာရေးသူ၏ ယောက္ခမများက ရှမ်းတန်ဆောင်းရှိ ဘာသာရေး

မောင်စိုးဖြူ
(စီးပွားရေး)

အသင်းခေါင်းဆောင်နှင့် ရင်းနှီးလေရာ ထိုတန်ဆောင်းတွင် လိုအပ်သမျှ လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ရှင်အဇ္ဈဂေါဏ တန်ဆောင်းတွင်လည်း မိသားစုအမည်များ ရေးထိုး၍ လှူဒါန်းခဲ့ဖူးပါသည်။

[ရှမ်းတန်ဆောင်းမှာ စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်မုခ် (အာဇာနည်ကုန်းဘက်မှ)တက်လျှင် ရင်ပြင်တော်ပေါ် ရောက်ရောက်ချင်း ယာဘက်မှတန်ဆောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။]

ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း စာရေးသူတို့ မိသားစုမှာ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ညနေတိုင်းတွင် တစ်ရက်ရက်၌ ဘုရားသို့ ရောက်နေကျပင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ရောက်သည့် အခါတိုင်းလည်း စေတီတော်ကြီးကိုသာမက နေလဘုရား၊ ရှင်စောပုဘုရား၊ ဓမ္မစေတီဘုရား၊ ရာဇဓနီဘုရားစသော အပြင် ရင်ပြင်တော်ပတ်လမ်းရှိ ဘုရားဆင်းတုများအပြင် တန်ဆောင်းများအတွင်းရှိ ဘုရားများသို့ ပါဝင်ရောက် ရှိခိုးပူဇော်လေ့ ရှိပါသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် ဝန်ကြီးများရုံးရှိ အစိုးရဌာနတစ်ခုတွင် အလုပ်လုပ်လျက်ရှိပါသည်။ စာရေးသူတို့ဌာနမှ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး

တစ်ဦးက သူ၏မိဘများ လှူဒါန်းသော ဆင်းတုတော်တစ်ဆူရှိကြောင်း စကားစပ်မိ သိရှိရသဖြင့် ရွှေတိဂုံသို့ရောက်သောအခါ ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်းရှိ ရာတန်ဆောင်းသို့ သွားရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

[ထိုတန်ဆောင်းမှာ အရှေ့မုခ်မှ တက်၍ ရင်ပြင်တော်ပေါ်ရောက်လျှင် လက်ယာဘက်မှ တန်ဆောင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။]

ထိုတန်ဆောင်းသို့ အမြဲတမ်းဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း၏ အကြောင်း တစ်ရပ်မှာ မိမိတို့ဌာနမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက အငြိမ်းစား ယူသွားပြီးနောက် ထိုတန်ဆောင်းတွင် အမှုဆောင်ဖြစ်ကာအလှူခံတာဝန်ထမ်းဆောင်နေသောကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။]

ရေကြည်လော် ဝတ်အသင်းရှိရာ

တန်ဆောင်းတွင် ဆင်းတုစေတီအရွယ် အစားအမျိုးမျိုး၊ ပုံဟန်သဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးဖြင့် အများအပြား ရှိရပါသည်။ မော်တော်မူစေတီတစ်ဆူလည်း ရှိပါသည်။

ထိုဆင်းတုတော်များအနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သော ကျောက်ဆင်းတုကြီးမှာ ဆော်ပြပါ လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး၏ မိဘများလှူဒါန်းခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှ တရားမင်” ဟူသော ကောင်းကဲ့သို့ပင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ ရောက်သည့်အခါတိုင်း ထို ကျောက်ဆင်းတုတော်ကြီးကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်လှူဒါန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

တစ်ရက်တွင် အိမ်သူက သဒ္ဓါစိတ်ပေါက်လာသည်ထင် ထို ကျောက်ဆင်းတုတော်ကြီး၏ အောက်ခြေဒူးတော်နှစ်ဖက်အပါအဝင် အောက်ပိုင်းကို ရွှေချချင်သည်ဟု အဆိုပြုလာပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ရေကြည်တော်ဝတ်အသင်းအမှုဆောင်များနှင့် ညှိနှိုင်းစီစဉ်ခဲ့ပါသည်။ ရွှေချရန်အတွက် (၃)ရက်ခန့်အချိန်ယူ သွားရောက်ခဲ့ရပါသည်။ ရွှေအစစ်ချခြင်းဖြစ်ရာ ထိုစဉ်မှတ်မှတ်ရရ (၁၆၅၀၀)ကျပ် ကုန်ကျခဲ့ပါသည်။

ထိုဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ အသင်း၏ ဂေါပကလူကြီးတစ်ဦးနှင့် စကားလက်ဆုံကျဖြစ်ခဲ့ရာမှ ဤ “ကိုယ်ပိုင်ကားလေးစီးရအောင်” နည်းလမ်းကို ရရှိခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒီလိုမျိုး ကျွန်တော်ပိသားစုက မရှိမရှားထဲကပါ။ စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေတယ်ဆိုရုံပါ။ အပိုအလှူ သိပ်မရှိပါဘူး။ တစ်နေ့တော့ ဒီအကြည်တော်ဝတ်အသင်းမှာ အမှုဆောင်လိုတယ်လို့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး အဆွယ်ကောင်းလို့ ဝင်လုပ်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

တယ် သိပ်လှူနိုင်မှာလဲဗျာ။ ဒါပေမယ့် အမှုဆောင်တာဝန်အရ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးကိုတော့ သေသေ နေ့တိုင်းနီးပါး ရောက်ရတော့တာပေါ့။ အိမ်ကနေ ဘတ်စ်ကားနဲ့ လာရတာပေါ့။

ဪ ဤ ကိုယ်ပိုင်ကားလေးရှိရင် ကောင်းမှာပဲလို့ မကြာခဏ တောင့်တမိခဲ့တာပေါ့။ ဒါနဲ့ အလှူလုပ်တိုင်း ကိုယ်ပိုင်ကား စီးပေါ့လို့လဲလို့ ဆုတောင်းမိပါတယ်။

ဒါပဲလဲ သာသနာ့ဝန်ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထမ်းဆောင်နိုင်မှာပါ။ မဟုတ်ဘူးလားဗျာ။ သံဃာတော်တွေကတော့ ယာဉ်စီးချင်ရင် ယာဉ်လှူလို့ မိန့်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ ဆလွန်းတစ်စီးရုံတန်ဖိုးကနည်းတာမှ မဟုတ်တာ’

‘ဒါနဲ့ စဉ်းစားရင်း စဉ်းစားရင်းနဲ့ အတွေးတစ်ခု ရလာတယ်ဗျ’
‘စာရေးသူက “လိုလျင်ကြံဆ နည်းလမ်းရ” ဆိုသလိုပေါ့နော်’

ဟု ထောက်ပေးလိုက်တော့ ထိုဂေါပကကြီးက “ဟုတ်ပဲ” ဟု ပြုံးပြုံးကြီး ပြန်ဖြေပါသည်။ ပြီးမှ ချောင်းတစ်ချက်ဟန့်ကာ...

‘ဒီလိုမျိုး ကျွန်တော် ဘတ်စ်ကားစီးတိုင်း ကားအတူစီးတဲ့ ရဟန်းသံဃာတွေ သီလရှင်တွေရဲ့ ကားခက် အပြု ပေးလှူတယ်။ ကျွန်တော့်အကြံအစည်အတိုင်း လိုက်လုပ်တာပေါ့။ ဒါပဲ ယာဉ်လှူတာပဲ မဟုတ်လားဗျာ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်ပေါ့’

စာရေးသူက စဉ်းစားရင်းမှ “ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ” ဟု ထောက်ခံလိုက်သည့်သူက ဆက်ပြောသည်။
‘ကျွန်တော် ခရီးဝေးသွားရင်လဲ ဒီလိုပဲ လှူခွင့်ရတိုင်းလှူတယ်။ ခရီးသွားရင်း ဆွမ်းကပ်ချိန်ရောက်ရင် ဆွမ်းကပ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ နှစ် အတော်လေး ကြာလာတော့ဗျာ ဆလွန်းတစ်စီး လက်ထဲရောက်လာပါတယ်။

သူငယ်ချင်းက အရစ်ကျသာပေးပါဆိုပြီး ထိုးအပ်လာတာဗျ။ ဒါနဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကားလေးစီးရရော။ ခုတော့ နှစ်စီးဖြစ်လာတယ်ဗျ။ ဒီအလှူဝတ်ကိုတော့ ဆက်လုပ်နေတုန်းပါပဲ’

တဲ့။
ထို ဂေါပကကြီး၏ ဝတ်စားပုံကို အကဲခတ်ကြည့်မိရာ တောက်တောက်ပြောင်ပြောင် မရှိလှ။ သူလိုငါလို ဝတ်စားထားရုံသာ။ ကိုယ်ပိုင်ကားရှိသည်ဟု ဘယ်လိုမှ ထင်စရာမရှိ။ သို့သော် ကားနှစ်စီးရှိသည်တဲ့ အံ့ဩခဲ့ရပါရဲ့။

ကံ စာရှုသူရေ ထိုဂေါပကကြီးက သူ့ကိုယ်ပိုင်ကားစီးနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကိုတော့ အထက်ပါအတိုင်းပင် ပြောသွားခဲ့ပါသည်။ အခြားသော သူကျင့်ဆောင်နေသည့် ဘာသာရေးဝတ်များလည်း ရှိပါလိမ့်မည်။

အနိမ့်ဆုံးအားဖြင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသို့ နေ့တိုင်းနီးပါး ရောက်ရှိနေသည့် ကုသိုလ်ကပင် မနည်းမနောဟု စာရေးသူ ထင်မြင်မိပါသည်။

ကိုယ်ပိုင်ကား စီးနိုင်ခြင်း၏ အဓိက အကြောင်းအရင်းကို သိရသော်လည်း စာရေးသူ ယခုတိုင် ကားမစီးနိုင်။ ဘတ်စ်ကားကို အားကိုးရဆဲ။ ကျင့်စဉ်ရှိသော်လဲ သူ့လိုမှ အာရုံထားပြီး မလုပ်နိုင်တာလေ။ စာရှုသူရော ကိုယ်ပိုင်ကား မလိုချင်ဘူးလားဗျာ ဘုရားရှင်ကတော့...

“ဆန္ဒတော့ ကိံနာမ နသိဗ္ဗတိ”
လို့ ဟောသဗျ။ ဆန္ဒရှိရင် ဘာမဆို ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ ပြင်းပြတဲ့ဆန္ဒဖြစ်ဖို့ တော့ လိုမှာပေါ့နော်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

注册

商標

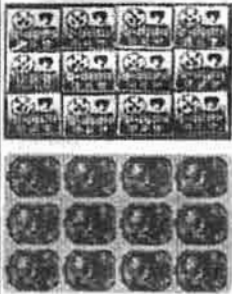
ရိပို- ကျားရတနာဆေးသည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ကေရာဂ်မင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳寶

ရိပို- အမျိုးသားအားစေး ကျားရတနာဆေး

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆိုင်တိုင်းတွင် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမထီရတနာ (လုံဖုန်ပေါင်)

(ယောက်ျားသုံးအဆင့်မြင့်အားစေး) မှတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

ရိပို- ကျားရတနာဆေး (ပူလအမည်) နဂါးကျားအားဟန်ဆေး(လုံး)သည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ကေရာဂ်မင်း နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရင်မှ မောင်မယ်သံများ၊ ချောမောလှပသည့် ဖိဖုရားတို့နှင့် ကာမပျော်ပါရာတွင် သီးသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤကျိုးဂွန်ဆေးသည် ယနေ့အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူ့လောက၏ နတ်သီကြားဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်နုပျိုစေပါမည်။ မန်ချူးမင်းဆက် ဝေကရာဂ် ချွန်လုံသည် ကာမစည်းစိမ်ပျော်စံ၍ အသက်(၈၉)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရိပို-ကျားရတနာဆေးကို ရေရှည်မှီဝဲသုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကုသမှု ။ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သက်ရှည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၍ ဖယ်နိုးနိုင်ဘဲ သက်လွတ်စောခြင်း။

အာနိသင် ။ ကာမရာဂ်စိတ် ပိုစေ၍ နုပျိုလာစေမည်။ ကျောက်ကပ်အားပေး၍ လူသန့်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။
ဖြန့်ချိရေး- ဦးမြင့်ဆွေ၏သားများ- မြန်မာဆေးဖွဲ့ဆိုင် C-264(D)ရုံ ဓမ္မအောက်ထပ်၊ သိမ်ကြီးရော့၊ ဖုန်း-၂၅၄၃၂၅ ငရုဇွဲရော့၊ *ဆိုင်အမှတ်(၂၈) ရော့ကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ *ဒေါ်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၀၂၆၂၊ *မဉ္ဇူရီမြန်မာဆေးဆိုင်-(၂၉)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းထောင့်၊ မန္တလေး၊ *မြန်မာဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀)မင်းလမ်း၊ ဗိုင်းကုန်းတောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ *မောင်ဖျိုးဆေးဆိုင်-၅/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ-ကန်တော်ရုံး၊ အမှတ်(၈၁/၈)၊ လားရှိုးမြို့မရော့၊ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၀၆၊ *နေလကြယ်ဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ တောင်ငူမြို့၊ ဖုန်း-၀၅၄-၂၁၈၃၉၊ *အစန်း(၈) အစေးပြေကိတ်ဝင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁၊ *ကိုသိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၇)ရွှေပြည်သာရော့၊ ပုသိမ်မြို့၊ *ရွှေစွန်လုံတိုက်-ဒေါ်ခင်စန်းရီ(၃၁/အေ) ကုန်သည်လမ်းပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၁၅၊ *အောင်-အမှတ်(၅၂/၈) ကုန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ *စော်ထွန်းဦး-ည/၁၅၀ ဦးကြီးခမ်းလော်လမ်း၊ ဦးကြီးခမ်း၊ တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅၊ *မြတ်ပွန်ဆေးဆိုင်၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၀၄၄-၂၂၅၉၉၊ *ဝါးခယ်ပျို အမှတ်(၆၂/၆၃) ရော့ချိ(၈)ရော့ချိကွက်-ဦးကျော်လင်း၊ *အမှတ်(၁၂၂)ရာဇာလမ်း၊ ပိန်းကန်ရွာ၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဖုန်း-၂၄၄၃၀၄၊ *စကားဝါဆေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၇)၊ မြင်းခြံမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁၊ *Topကုန်မာဆိုင်- လားရှိုးလမ်း(နာရီဝင်အနီး) ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၅၆၊ *ဒေါ်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၉၉)တရုတ်တန်း၊ ပြည်မြို့၊ ဖုန်း-၂၀၂၆၂၊ ၀၈၅-၂၁၂၅၆၊ *ဦးစိန်သန်း+ဒေါ်နီနီဝင်း-ဆေးပစ္စည်းဆိုင်အမှတ် (၁/၁၂)၊ ဘုတာတောင်ဘက်လမ်း၊ အရှေ့မြင်ရပ်၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄၂၊ တက်ဆေးဝန်မြန်မာဆေးလုပ်ငန်း-ရော့အရှေ့ဘက်၊ ရေပြည်တော်လမ်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ဖုန်း-၀၄၂-၂၂၀၀၂၊ ထွန်းသောင်းတိုင်း-ဖုန်း-၂၁၆၄၄၊ ဆောင်းဟေဟန်ဆေးမစ္စည်း၊ မြို့မ ၆၃၊ အင်းဝတံတား၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ *ပျင်းမနားမိတ္ထီ၊ ဓမ္မကတော်ဆေးတိုင်း အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာရပ်ကွက်-ဦးထင်ဦး+ဒေါ်မြသန်း၊ *ဦးကျော် ကုန်ပျူတာဆိုင်-ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ ဝမ်းကောင်းရပ်၊ တာချီလိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၄၁၂၂၄၊ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရော့အတွင်း-ဦးညိုနောင်ဆေးဆိုင်၊ *ကရုဏာဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားဒေါင်း၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၁၇၂၊ *ဝေရာထွန်းတော်(မြန်မာဆေးဖွဲ့ဆိုင်အလှူကုန်ဆိုင်)ရုံ(၁)၊ လိုင်(အေ)၊ *ဆိုင်အမှတ်-(၂၈)ရော့ကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ *ကိုအင်ငယ် (ဆေးတိုက်) ထိုတိုလိပ်စာ၊ ဆိပ်ငယ်ရပ်၊ မြိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၄၆-၄၁၆၀၄။

ပင်ရင်းဖြန့်ချိရေး- ဒီပိုဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄)၊ ပထမထပ်၊ ထီးတန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိမင်္ဂလာရော့အနီး၊ ဟူးမင်းလမ်းမှတ်တိုင်ဆင်း။ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၉၂-၃၃၀ ဧရပ်စီ၊ ၀၉-၅၀၅ ဓာဂလ၊ ၀၉-၄၂၀၀ ၁၈၅၁။

ဗိသုဒ္ဓိမယ်တော် စံမြန်းရာ

မဟာမြိုင် တောရသားဝန်းဆီသို့

ကလေး ၀၆၃၅

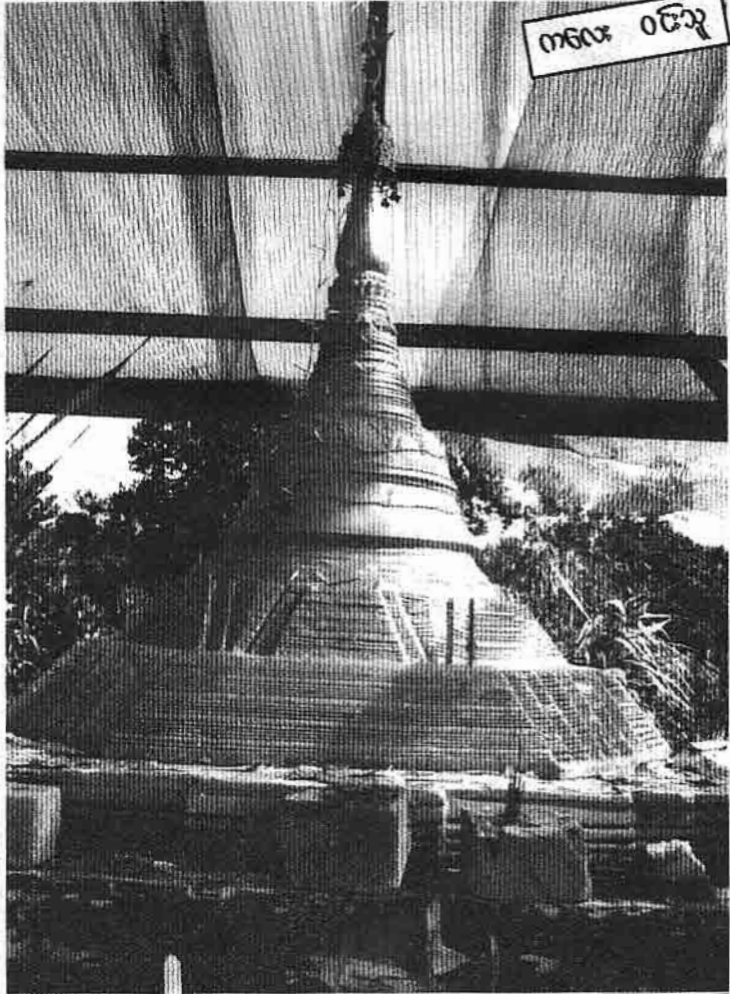
'နွယ်သာကီ၊ နွယ်သာကီ၊ ယန်ပြတ်နွယ်သာကီ
 သရဖီ အပ်ကြင်းတွေကစည်...
 သရဖီ အပ်ကြင်းတွေကစည်...
 ပန်းပျိုလေး စုံလှပါသနော်...
 မဟာမြိုင်တွင်းမှာ ကြိုင်သင်းပါလို့နော်'
 ကျွန်တော်သည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ
 ရောက်ဖူးခြင်းမရှိသော မဟာမြိုင်တော
 ကြီးထဲ ရောက်ရှိသွားသောအခါ
 ငယ်စဉ် စစ်ကိုင်း ဆရာအတတ်သင်
 ကျောင်းတွင် သင်ကြားခဲ့ရသော
 မဟာမြိုင်သီချင်းကို သတိရ ရွတ်ဆို
 နေမိပါသည်။

မဟာမြိုင် တောနက်ကြီးကား
 စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးခရိုင်၊
 ကလေးဝမြို့နယ်နှင့် မင်းကင်းမြို့နယ်
 ရွှေဘိုခရိုင်၊ တန့်ဆည်မြို့နယ်(သုံးမြို့
 နယ်)အတွင်း တည်ရှိပါသည်။ မြန်မာ
 နိုင်ငံ၏ အကျယ်ဝန်းဆုံး၊ အနက်
 ရှိုင်းဆုံးသော တောကြီးလည်း ဖြစ်ပါ
 သည်။

မဟာမြိုင်တောကြီးသည် ဧရိယာ
 ၈၇၇၆ ဧကခန့် (၃၈၂.၁၃) မိုင် ကျယ်
 ဝန်းပါသည်။ မဟာမြိုင်တောကြီးသည်
 မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်တောင်
 တန်းဒေသတွင် ရှိပါသည်။

“ဂန္ဓာမြိုင်၊ စုံနံ့သာမြိုင်၊ စုံတော
 မြိုင်၊ မဟာမြိုင်” ဟူ၍ မြိုင်ကြီး
 လေးမြိုင်ရှိရာ မဟာမြိုင်တောကြီး
 သည် အကြီးဆုံးသော တောမြိုင်ကြီး
 ဖြစ်ပါသည်။

မဟာမြိုင်တောကြီးသည် စုံနံ့သာ
 မြိုင်၊ မဲဇာမြိုင်၊ မြိုင်ကြီးဝိုင်း၊ အင်ကြင်း
 မြိုင်နှင့် မဟာမြိုင် သစ်တောကြီးများ၏
 F.11A, January, 2015.

ဗိသုဒ္ဓိမယ်တော်စံမြန်းရာ မဟာမြိုင် တောရ ဗိသုဒ္ဓိမယ်တော်တို့တွင် ကိုးကွယ်မည့် (၁၀၀)ထောင် အပြန်အလှန်သည့် ရွှေဘိုပုံစံတူ သာသနာ့ဗုဒ္ဓိဆိုင် လေးကျွန်း ရန်ကင်းတော်တော်မြတ်ကြီးနှင့်တက်

အလယ်ဗဟိုတွင် တည်ရှိနေခြင်း
 ကြောင့် “မဟာမြိုင်ချက်မကြီး” ဟု
 ဒေသခံတို့က ခေါ်ဆိုကြပါသည်။
 ထိုမဟာမြိုင်ချက်မသို့ စာရေးသူ
 သည် လွန်ခဲ့သော ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊
 နတ်တော်လဆုတ်(၁)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့

က ရောက်ရှိသွားခဲ့ရပါသည်။
 အကြောင်းမှာ မုံရွာဇာတိဖွား တမူး
 မြို့က ဦးဖုန်းမင်းရှိန်+ဒေါ်သန်းသန်း
 အေး(City Light မိသားစု)တို့၏ ရှင်
 (၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုပွဲသို့ ပါဝင်ဆင်နွှဲရန်
 ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

• မဟာဗြင်္သောကဂူ သာသနာ့ထွဋ်ဆိုင် လေးကျွန်းရန်အောင်
ဧတီတော်ကြီးတွင် ငွေနာထာ၊ ကိုးကွယ်မည့် ရုပ်ပွားတော်ကြီး
လေးဆူ(ကောသလုံ၊ ကောဇာနုံ၊ ကသယ၊ ဝေါတမ)

• မဟာဗြင်္သောက ဦးစီးအားပြုရန်တော်ထံတွင် တည်ထားလျှောက်ရှိမည့်
(၁၀၀)တောင် အမြင့်ဆောင်မည့် သာသနာ့ထွဋ်ဆိုင်
လေးကျွန်းရန်အောင်ဧတီတော်ကြီး

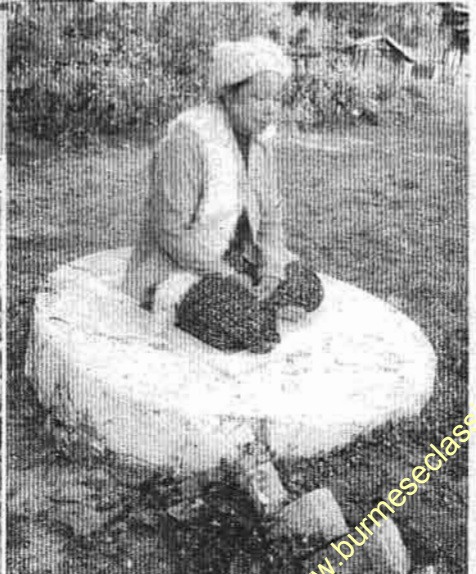

• ကလေးစရိုင်း ကလေးစဗြိနယ်
မဟာဗြင်္သောက၌ စိသနိဇမယ်တော်
ဖန်ကြားနူးကြောင့် (၁၀၀)တောင်
အမြင့်ဆောင်မည့် သာသနာ့
ထွဋ်ဆိုင် လေးကျွန်းရန်အောင်
ဧတီတော်ကြီးကို
ဦးဆောင်တည်ထားတော်မူနေသော
သံဃိထရာတော် အရှင်ဗညာဝေဓာ

• မဟာဗြင်္သောကလွှတ်မထွက်၊ အနီရို
အောင်မြေတွင် လိုရာထုတောင်နေသော
အရှင်သီကြီးအား ထွေ့ရမည်

• မဟာဗြင်္သောကဂူ ဆွန်မတုထွက်(တုတွင်း)

www.burmeseclassic.com

▲ မဟာဗြင်တောရတနာမကျောင်းတော်ရှိ
တု၊ဟောင်းထေရီတစ်ဆူ

▲ မဟာဗြင်တောရတနာမကျောင်းတော်ရှိ
ကျွန်းလုံးထေရီတော်

ဒေါ်အေးအေးမြင့်နှင့် ညီအစ်မ တစ်စုက ပါဂျုရိုကားတစ်စီး၊ ဒံပေါက် ချက်ပြုတ်ရေးအဖွဲ့က ထော်လဂျီတစ်

စီး၊ ကျွန်တော်တို့ နတ်ချောင်းအဖွဲ့က လိုက်ထရပ်တစ်စီး စုစုပေါင်း ကား (၃)စီးသည် ကလေးဗြို့မှ ကလေးဝ

ဆီသို့ ဦးတည် မောင်းနှင်လာခဲ့ကြ သည်။ ညနေ(၄)နာရီချိန်တွင် ကလေးဝ-

◆ မဟာဗြင်တောရတနာမကျောင်းထောင့်တွင် ဦးဇိလတောင်တွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသော ဇိယနိယံတော်ရုပ်တု

ဇိယနိယံတော် စံပြုရာ မဟာဗြင်တောရတနာတွင်ရှိ နတ်နန်းထောင်

ဇိယနိယံတော်

◆ မဟာဦးတောရတွင် ထိုဥ ဖျောက်ဥ
တစ် (၁၆)နှစ်ကြာ တရားစာထုတ်ဖူးသော
ထုတ်ဖော်ဦးစိုလ သက်တော် (၇၆)နှစ်

◆ စိသနိမယ်တော် ပုဗ္ဗနိမိတ်ပြုရာ သဘာဝ သစ်ဖွယ်ကွင်းကြီးတစ်ခု
မဟာဦးတောရ ထုတ်ဖော် အရှင်ညောင်တော တရားစာထုတ်
တရားထိုင်ရာ သစ်သားကျောင်းကလေး

စိသနိမယ်တော် (ပန်ထာဘူရင်) မှတော်အား ဖုန်းရတု၍
စက်နှုန်းဆောင်တွင် ထားရှိပူဇော်ရန် အင်အားပြုရာ ဇွန်လ
ရက်မှစပြီးလောက ၂၂ နှစ်အထိရှိလာ၍ ၁၁ ည ခင်းထု နှုတ်
ရိုက်ကူးထားစဉ် ဒီပဲခေါင်မြို့တော်၊ ဓမ္မာပြိုင်တော၊

◆ စိသနိမယ်တော်မှတစ်ဆင့် ထုတ်ဖော်ကွယ်ရန်
အဓိကပြုရာမှ ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ(၂၂)ရက်
ည(၁၉:၀၅)မှာတိုင် ကြားနာရန်
အင်အားပြုလာသော နတ်တော်
◆ ကလေးတို့နှင့် မဟာဦးတောရ
နတ်နန်းဆောင်ကတွင်
ထွေပြန်ရသော စိသနိမယ်တော် ရုပ်တု

◆ ဝိသယနီမယ်တော်(ယိုးဒယားဘုရင်မ)၏ အင်္ကျီနံပါတ်
ကျောက်ထပ်ပုံကို အနီးကပ် တွေ့ရမည့်
(ဝိသယနီမယ်တော်၏ ဆန္ဒအရ ဖတ်တတ်ပတ်ပေးထားရမည်)

◆ ကလေးစာရိုင်း ကလေးစာရိုင်း၊နယ်
မဟာမြိုင်စတုရန်းပုံ နှုတ်မတွင် တွေ့မြင်နေကြရာသော
ဝိသယနီမယ်တော်၏အင်္ကျီနံပါတ် သဘာဝထပ်ပုံပင်

ချင်းတွင်းမြစ် ဇက်ဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်
ရှိပါသည်။ ကလေးဝ ဇက်ဆိပ်ကမ်း
ကား အထက်ချင်းတွင်းသွား ရေယာဉ်
များဖြင့် စည်ကားမြဲ စည်ကားနေဆဲ
ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ ကား(၃)စီး ဇက်
ပေါ်တက်၍ ချင်းတွင်းမြစ်ကြီးကို
ဖြတ်ကျော်နေသောအခါ ညနေခင်း
နေရောင်ခြည်သည် ချင်းတွင်းမြစ်ပေါ်
သို့ ဖြာကျနေသည်။
ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်း နဖူးပေါ်ရှိ
ကလေးဝမြို့ ရွှေငူငွေစေတီတော်ကြီး

ကား နေရောင်တွင် ရွှေရောင်တောက်
နေပါ၏။ မကြာမီ ဇက်သည် ကိုင်းဘက်
ကမ်းသို့ ထိုးရပ်သွား၏။ ကားများ
လည်း ဇက်ဆိပ်မှ ကိုင်းရွာဘက်သို့
တက်မောင်းခဲ့ကြသည်။
အချိန်မှာ နေဝင်စ ပြုနေပြီ။ မဟာ
မြိုင်ကို ခရီးဆက်ဖို့က ကျန်သေး၏။
ကိုင်းရွာ ရောက်သည်ဆိုလျှင်ပင် ချင်း
တွင်းမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ယုစလယ်
တောင်သို့ တက်ကြရတော့မည်။
နာရီဝက်အကြာတွင် ယုစလယ်တောင်
ကို စတက်ကြရသည်။ ယုစလယ်

တောင်ကား မြင့်လှ၏။ မတ်စောက်
လှ၏။ အတက် အဆင်း (၄)ခုပင် ရှိ
သည်။
ညကမောင်မောင် တောင်တက်
တောင်ဆင်းက များများဖြင့် ခရီးဆက်
ခဲ့ကြရာ တစ်နေရာ သဲချောင်းအကူး
တွင် ကားသမား အမောင်းမကျွမ်း၍
သဲထဲမြုပ်သွားလေသည်။ သို့အတွက်
မဟာမြိုင်တောရချက်မသို့ ည မှား
မှောင်မည်းမည်းအထဲ ည(၉)နံရံခွဲ
ကျမှ ရောက်ရှိသွားရတော့သည်။
ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကား မွှားရုံကြီး

◆ ကလေးဆိုင် ကလေးဇေယျနယ်
တောကြီးလေးရေ၍ ရရှိသည့်
သဘာဝကျောက်ဆုံမှ အပိုက်
ဗိသုန်းမယ်တော်၏ ကျောက်ဆုံကို
မဟာမြိုင် ဦးသုတမှ ပြသနေပုံ

◆ ၁၃၇၄ ခုနှစ် နတ်ယုတ်လဆန်း(၁)
ရက်နေ့ နံနက်က ထွက်လျှင် သုံးကြိမ်
တန်လှည့်၍ ဖွဲ့ဆိုပြဿာ မဟာမြိုင်
တောကျာတွင်းက ဗိသုန်းမယ်တော်အား
ခန္ဓာသန်လျာအေးရာ

◆ ဗိသုန်းမယ်တော် ဖွဲ့ဆိုပြဿာ
သဘာဝ သစ်ဖွယ်ကွင်းကြီး

ပေါ်တွင် နေရာချပေးသဖြင့် ပါလာ
သော စောင်တစ်ထည်ဖြင့် ညချမ်းချမ်း
အိပ်ခဲ့ရသည်။ ဆောင်းအအေးတတ်က
စိမ့်ဝင်နေဆဲမို့ တော်တော်နှင့် အိပ်
မပျော်ခဲ့ရပါ။

နံနက်ပိုင်းတွင် မေ့ရှုကြီးအောက်
ထပ်၌ ကောက်ညှင်းပေါင်း လက်ဖက်
ရည် သုံးဆောင်ပြီး တမူးမြို့က ဂေါပက
အဖွဲ့နှင့်အတူ မဟာမြိုင်တောအတွင်း
လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြသည်။ လေ့လာ
ကြသည်။

မဟာမြိုင် တောအတွင်း၌ကား
တောပန်းတောင်ပန်းတို့သည် သဘာဝ
အလျောက် ဖူးပွင့်ဝေဆာ အလှဖြာ
လျက်ရှိကြသည်။ ပန်းမျိုးစုံသည်
မဟာမြိုင်တောပါတည်း။

မဟာမြိုင်တောအတွင်း ဗဟိုချက်မ
၌ တည်ဆောက်နေသော “တစ်ရာ
ရှစ်တောင် အမြင့်ဆောင်သည့်
သာသနာ့ထွဋ်ခေါင် လေးကျွန်း
ရန်အောင်စေတီတော်မြတ်ကြီး” ကား
၈၆ နေရာကျရောက်ခြေပါမူရင်း

ကြီးမူကြီး။ ရွှေတိဂုံပုံစံ တည်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ အုတ်မြစ်စီရုံနှင့်ပင် ငွေကျပ်
သိန်းပေါင်း တစ်သောင်း ကုန်ကျနေပြီ
ဟု သိရသည်။

စေတီတော်ကြီးကို ရန်ကုန်မြို့
ဦးကိဝိ+ဒေါ်မာလာဝင်း မိသားစုက
မတည်၍ အများကောင်းမှု ပေါင်းစု
တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့သည် လေးကျွန်း
ရန်အောင်စေတီတော်ကြီးကို လှည့်
ပတ်ကြည့်ရှုနေကြရာ စေတီတော်
တည်နေသည့် ဦးဆောင်ဆရာတော်
အရှင်ပညာဇောတ (သဲဖြူဆရာ
တော်)က စာရေးသူတို့အား စေတီ
တော်ကြီးပေါ် တက်စေ၍ စေတီတော်
ကြီး တည်ထားပုံကို အသေးစိတ်
ရှင်းပြပါသည်။

စေတီတော်ကြီးမှာ အောက်ထပ်
တွင် “ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊
ကဿပ၊ ဂေါတမ” ရုပ်ပွားတော်ကြီး
(၄)ဆူ ပူဇော်ထားရန် အမြင့်ပေ(၁၂)

ပေခန့် လိုက်ဂူထား၍ တည်ဆောက်
နေခြင်း ဖြစ်သည်။ စေတီတော်ကြီး
မှာ ကြီးလည်းကြီး၍ ကျယ်လည်း
ကျယ်ပေသည်။

ထို ရုပ်ပွားဆင်းတုစေတီတော်ကြီး
(၄)ဆူမှာလည်း ထုလုပ်ရောက်ရှိပြီး
ဖြစ်၍ ရှင်အပါး(၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုသည့်
နံနက်စောစောတွင်ပင် ပင့်သံဃာတော်
အပါး(၅၀)က ဘုရားအနေကဇာတင်
တော်မူပြီး ဖြစ်သည်။ ရုပ်ပွားတော်ကြီး
(၄)ဆူမှာ ကျောက်ဆင်းတုတော်ကြီး
များဖြစ်၍ အလွန်တရာ သပ္ပာယ်တော်
မူလှပေသည်။

ထို့နောက် မဟာမြိုင်တောရရှိ
ဗိသုန်းမယ်တော်စံမြန်းရာ နတ်နန်းနှင့်
နန်းတော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှ
ချက်မရေထွက်နှင့် ချက်မကျောင်း
တို့ကို လည်းကောင်း လေ့လာကြပါ
သည်။

မဟာမြိုင် ချက်မကျောင်းတွင်
ချက်မဆရာတော် ဦးဇွဲလှ (၇၆)နှစ်
သီတင်းသုံးလျက် ရှိသည်။ ထိုဆရာ
တော်မှာ မဟာမြိုင်တောရတွင်

မဟာမြိုင်တောကြီး ကျော်စွာ (၆)ဌာန ရှင်(၁၀၀)ပါဏာ သာသနာ့ကောင်းသို့ သွတ်သွင်းစီမံခန့်ခွဲနေပုံ

ထေမဦးဆုံး လာရောက် တရားအား ဆုတ်နေသော ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ သုဇိဝ ပြည့်နှစ်ကစ၍ တောထွက် တရားအား ထုတ်ခဲ့ရာ (၁၆)နှစ်ရှိပြီဟု သိရသည်။

“ဘာတွေ ဘယ်လိုစားပြီး တရား အားထုတ်ပါသလဲ”

ဟု လျှောက်ထားမေးမြန်းရာ “ဝိန်းဥ၊ မြောက်ဥတို့ကို စားသုံး ဆုဦးပေး၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ ကြောင်း” ရှင်းပြပါသည်။

စတင် တရားအားထုတ်စဉ်က သီလူးနှစ်ကောင်က နှောင့်ယှက်ရာ ခိဿနိုးမယ်တော်က ကူညီစောင့်မ ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ဗိဿနိုး မယ်တော်၏ ရုပ်တုတော်ကိုလည်း ဆုက်မဆရာတော် ဦးဇဋိလကျောင်း တွင် တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။

ဦးဇဋိလဆရာတော်အား မဟာမြိုင် ချက်မအကြောင်း သိသမျှ ရှင်းပြပါဦး ဟု မေတ္တာရပ်ခံရာ ဆရာတော်က အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြပါသည်။

‘မြိုင်ကြီး(၄)မြိုင်၊ တောကြီး(၄) တောရှိတယ်။ မြိုင်ကြီး(၄)မြိုင် ကတော့ “ဂန္ဓာမြိုင်၊ စုံနံ့သာမြိုင်၊ စုံတောမြိုင်နဲ့ မဟာမြိုင်” တို့ ဖြစ်

တယ်။ အခု မဟာမြိုင်တောကြီး ကတော့ အကြီးဆုံးပေါ့ကွယ်။

တောကြီး (၄)တောကတော့ လောဘတော၊ မောဟတော၊ ဒေါသတော၊ အဝိဇ္ဇာတောကြီးတွေ ပေါ့ကွယ်’

‘မဟာမြိုင်တော သမိုင်းလေး သိရင် လဲ မိန့်ပါဦး ဘုရား’

‘မဟာမြိုင်တောလယ်ဝ ပေါ့ကြယ်ဝရှုပ်ပွေ ပေါ့ကြယ်ဝ ဒုက္ခယ် အဟုတ်လေခံစား... ကာမဂုဏ်က သဘောမှောင်တာ တော ကောင်ယာ တဏှာကြိုက်တဲ့ မြိုင်ရှင်ခွင်ကို ချိုင်ဖြတ်ထွင် ခုတ်ရှင်းကြလေး’ ဆိုတဲ့ တေးထပ်နဲ့...

‘ရေထွက်တော့ မြိုင်ပေါ်တယ် မြိုင်ပေါ်တော့ တောရှင်းတယ် တောရှင်းတော့ သဲပေါ်တယ် သဲပေါ်တော့ ကြာမယ်’

ဆိုတဲ့ အတိတ်တဘောင် ရှိတယ် ကွယ်’

‘ပြည့်စုံအောင် ရှင်းပြပါဦး ဘုရား’

“ရေထွက်တော့ မြိုင်ပေါ်တယ်” ဆိုတာက ချက်မရေမှာ ဘုန်းကြီး စပြီး တရားအားထုတ်တယ်။(ဦးဇဋိလ)

“မြိုင်ပေါ်တော့ တောရှင်းတယ်” ဆိုတာက ဦးပဉ္စင်း ချက်မရေ ဆရာ

တော်(၇)နှစ်ကြာ တရားအားထုတ် ပြီးတော့ ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော် တရား အားထုတ်လာတယ်။

“တောရှင်းတော့ သဲပေါ်တယ်” ဆိုတာ ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ပြီးရင် သဲဖြူဆရာတော် တရားအားထုတ် လာတယ်။ သဲချောင်းတွေလဲ ပေါ်လာ တယ်။ ဒီသဲတွေနဲ့ သဲဖြူဆရာတော်က ဘုရားတည်တယ်။

“သဲပေါ်တော့ ကြာမယ်” ဆို တာက သဲဖြူဆရာတော် အရှင်ပညာ ဇောတ တည်ထားတော်မူတဲ့ တစ်ရာ ရှစ်တောင် အမြင်ဆောင်တဲ့ သာသနာ့ ထွင်ခေါင် လေးကျွန်းရန်အောင် စေတီ တော်မြတ်ကြီးဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာရှည် ခိုင်ခံ့မယ်၊ သာသနာ့ရှည်ကြာ မယ်လို့ အဓိပ္ပာယ် ရပါတယ်။

ဒီမဟာမြိုင်ချက်မပျေတာ စည်ပာ ညီညွတ်တယ်။ ဖန်းတွေက လက်ယာရစ်၊ ရစ်ပတ်ပွင့်ကြတယ်။ အနုငါးရာရင့်မှာ တစ်ကိုယ်ကုန်းသုံးရာ နေရာဖြစ်တယ်’ ဟုလည်း မဟာမြိုင်ချက်မရေ ဆရာတော် ဦးဇဋိလက မိန့်ကြားပါ သည်။

ဆရာတော်မှာ ယနေ့တိုင် သဲဖြူ ဆရာတော်နှင့်အတူ မဟာမြိုင်တောရ တွင် တရားအားထုတ်နေသော ဆရာ တော်တစ်ပါးဖြစ်သည်။

ယနေ့တိုင် ထမင်းခြောက်နှင့် ပိန်းဥ ကို ဘုဦးပေးနေဆဲဖြစ်သည်။ ပိန်းဥ ပန်းကန်ကို စာရေးသူရှေ့မှောက် ချ ကျွေးရာ ပိန်းဥတစ်လုံး မြည်းစားခဲ့ပါ သည်။ အနည်းငယ် ယားပါသည်။

ထမင်းခြောက်များကို မူကား ကျောင်းရှေ့တွင် ဖျာကြီးတစ်ချပ်ပေါ် နေလှန်းထားသည်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထို ချက်မဆရာတော် သီတင်းသုံး ရာ ကျောင်းဆောင်အနီး၌ ကမ္ဘာလုံး

စေတီတော်တစ်ဆူနှင့် ရှေးဟောင်း စေတီတစ်ဆူတို့ကိုလည်း ဖူးမြော်ကြည့်ညိုခဲ့ရပါသည်။ ထိုစေတီတော်အနီးတွင် “အောင်မြေ”ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုအောင်မြေပေါ်တွင် ထိုင်၍ ဆုတောင်းပါက လိုရာပြည့်သည်ဟု ယုံကြည်ကြပါသည်။

နောက်နေ့တွင်ကား စေတီတော်ကြီး တည်ထားရာ အရှေ့ဘက်ရှိ သဲဖြူဆရာတော် တရားထိုင် သီတင်းသုံးရာ သဘာဝဓွယ်ရွှေစံကျောင်း၊ ဦးသိန်းထွန်းအောင် တရားထိုင် အာရုံပြုရာ နွယ်ကွင်းထိုးနှင့် ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်လွင်မိုး လှူဒါန်းဆောက်လုပ်ထားသော ဓမ္မာရုံကျောင်းကလေးတို့ကို သွားရောက် လေ့လာကြပါသည်။ အပြန်တွင် တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး နန်းဆောင်သို့ ဝင်ရောက်လေ့လာကြပါသည်။

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် (၄)ရက် စနေနေ့တွင် ရှင်(၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုပွဲကို ဆင်နွှဲပါသည်။

နံနက်စောစောပိုင်းတွင် မဟာမြိုင်တောရ ဒီပဲအေးကုန်းတော်ပေါ်တွင်

◆ မဟာမြိုင်တောရ ရှင်(၁၀၈)ပါး ရှင်ပြုပွဲတွင် တမုဇ္ဈိ၊ ဦးနန်းမင်းရှိန်၊ ဒေါ်သန်းသန်းထား၊ ဒီသာစရာ ဖဋံသဟာတော်(၅၀)ကျော်အား ဤသို့ ထက်ကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ကြသည်

တည်ထားတော်မူသည့် လေးကျွန်းရန်အောင် စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ဌာပနာ တည်ထားတော်မူသည့် “ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ” ကျောက်ဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်ကြီး(၄)ဆူကို သဲဖြူဆရာတော် ဦးဆောင်သော ပဋိသံဃာအပါး (၅၀) ကျော်တို့က ဘုရားအနေကဇာတင်တော်မူကြပါသည်။

ထို့နောက် ရှင်လောင်း(၁၀၈)ပါးက

လေးကျွန်းရန်အောင် စေတီတော်ကြီးကို သုံးပတ်ပတ်၍ ကြည့်ညိုကြပါသည်။ မဟာမြိုင်တောရကား ဗိဿနိုးမယ်တော်(ပန်ထွာဘုရင်မ) နေထိုင်စံမြန်းရာဒေသ ဖြစ်ပါသည်။ မဟာမြိုင်တောရတွင် ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ နန်းဆောင်နေရာ၊ နွယ်ကွင်းထိုး၊ ဗိဿနိုးမယ်တော်ပုံ၊ ကျောက်ဆစ် ကျောက်ဆင်းတု မယ်တော်ပုံတို့လည်း အတိတ်အရိပ်ပြ ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိနေပါသည်။ သာသနာတစ်ဝက်တွင် ကျွတ်တမ်းဝင်ကြမည်ဟု သိရသည်။

မဟာမြိုင်တောရရှိ လေးကျွန်းရန်အောင်စေတီတော်ကြီး တည်ထားပြီးပါက ထို မဟာမြိုင်တောရချက်မသည် နောင်အခါ “သဗ္ဗာပန်းတောင်းမြို့” ဟု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး မင်းကောင်းမင်းမြတ်များ ပေါ်လာကာ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတိုးတက် သာယာဝပြောလာမည်ဟု သိရှိမှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ကလေး ဝင်းသူ

ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ နောက်ဆက်တွဲသတင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လကုန်က ကလေးမြို့၊ သပြေညိုဆေးခန်းပိုင်ရှင် ဒေါက်တာ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ဦးက စာတစ်စောင်နှင့် ဗိဿနိုးမယ်တော်ကျောက်ဆင်းတုနှင့် ကျောက်ဆင်းတုရသော မဟာကန္တာရခရီးသည် ဦးသုတတို့၏ ပုံများကို စာရေးသူထံသာ လာရောက်ပေးအပ်ပါသည်။

ထိုပုံနှင့်စာတွင် ဦးသုတက ဗိဿနိုးမယ်တော် စေလွှတ်သဖြင့် ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ အဆက်အနွယ်များကို ဖော်ထုတ်နေရာ ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ မောင်နှမ(၇)ဦးအနက် (၆)ဦးကို

ဖော်ထုတ် ရရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း... ဗိဿနိုးမယ်တော်၏ အသားအရောင်မှာ ဥသျှစ်သီးနှစ်ရောင်ရှိကြောင်း၊ ဗိဿနိုးမယ်တော်လာလျှင် ပန်းရနံ့ သင်းနေကြောင်း၊ ဗိဿနိုးမယ်တော် နှစ်သက်သော အဝတ်အစားအရောင်မှာ ပန်းနုရောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ အရပ်မှာ (၇)ပေခန့်ရှိကြောင်း၊ တောင်တွင်းကြီးမြို့ဟောင်းတွင် ပုံစံတူရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ထို့ပြင် ဗိဿနိုးမယ်တော်မှာ မောင်ခတောင်၊ သံတော်ဖြူတောင်၊ ဝေဘုံတောင်တို့၏ အလယ်ဗဟိုမှာ ပလ္လင်နှင့်နေကြောင်း၊ ပေါင်းချောင်းမှာ မှခါဦးဖြစ်၍ ချင်းတွင်းတံတား တည်

ဆောက်မည့် ကလေးဝ-ကိုင်း ဇော်ကူးတို့ဆိပ်မှာ ဗိဿနိုးမယ်တော် ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းမှ ပြေးဝင်လာသော အဝင်လမ်းဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ယခု လေးကျွန်းရန်အောင်စေတီတော်ကြီး တည်ထားသော နေရာမှာ ဗိဿနိုးမယ်တော်ကို ကယ်တင်ခဲ့သည့် ယက္ခမယ်တော်ကြီး စံမြန်းဆုနေရာဖြစ်ပြီး စေတီတော်ကြီး ထီးတော်တင်ပြီးပါက ဗိဿနိုးမယ်တော်(ပန်ထွာဘုရင်မ)နှင့် အပေါင်းပါတို့ ကျွတ်လွှာကြမည်ဖြစ်ပြီး မဟာမြိုင်ချက်မသည်လည်း မြို့ဖြစ်လာမည်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံ သိရှိရပါသည်။

(စာရေးသူ)

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ

၏ အောင်မြေနှင့် ပြီးပူဇော်ဂါထာတော်များ (၂၃)

စောကြွမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ညီအစ်မကောင်းမှုစေတီတော်

(၂)ဆူ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ်ရွတ်ပါ။]

ကာရိတေ ဒွိဟိ ဒေဝီဟိ
စေတီယေ ဂုဏ်ဇာယကေ။
သဗ္ဗန္ဓေ ယသန္ဓောဟုတ္တံ။
ဝန္ဓာပိ သိရိ သာအံ။

မြန်မာပြန်

ရာမဏီယကေ- စိတ်ဓာတ် ကြည်ပျော် မွေ့လျော်ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းမွန်သော။

ဒွိဟိ ဒေဝီဟိ- ဘုရင် နရပတိ၏ သမီးတော်နှင့် ညီမတော် ပခန်းမိဖုရား ဟူသော မိဖုရားနှစ်ပါးတို့သည်။

ကာရိတေ- ပြုလုပ်စေအပ် တည်ထား ကိုးကွယ်အပ်သော။

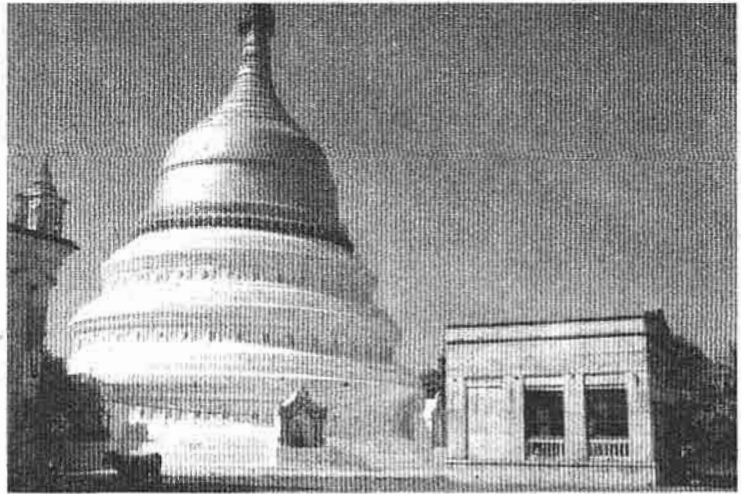
စေတီယေ- ညီအစ်မ ကောင်းမှု စေတီတော်တို့ကို။

အဟံ- "....." ဟု နာမသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်။

[မှတ်ချက်။ ။ "....." နေရာတွင် ရွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်ပါ။]

သိရဿ- ဦးခေါင်းရတနာ မြတ်အင်္ဂါဖြင့်။

အာဒရံ- လေးမြတ်ကြည်ညို ရိုသေလှစွာ။

မြဝေတီတော်အား အာရုံစိုက်ကြိုဆိုရာတွင် ဖူးမြော်ရုံ

အမတော်ကြီး မင်းလှထွဋ်၏ ကောင်းမှု "မြဝေတီ" မှ ထောင်ထွေ

ဝန္ဓာမိ- ရိုခိုးဦးချ ကန်တော့ပါ၏။

ဘုရားတည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၈၀၈ ခုနှစ်။

ဘုရားဒါယကာ

အင်းဝဘုရင် နရပတိ၏ သမီးတော် စစ်ကိုင်းမိဖုရား မင်းလှထွဋ်နှင့် ညီမ

တော် ပခန်းမိဖုရား မင်းများထွဋ်။

တည်နေရာ

ထားဝယ်ဈေးရပ်ကွက်၊ ငါးထပ်ကြီး

ဘုရားအနီး။

ပွဲတော်ရက်

နတ်တော်လပြည့်နေ့။

◆ အမတော်ကြီးကောင်းမှ "မြဝတီ"မှ ဗြဲကျလှည့်ထဲ အာရုံတော်

◆ ဗြဲကျလှည့်ထဲ အာရုံတော်အတွင်းမှ ကြည့်လိုမိသော ရုပ်ပွားတော်ကြီး

◆ မြဝတီမှ နတ်ရံညောင်ပင်ကြီးနှင့် အစိဋ္ဌာန်တော်

◆ အမတော်ကြီး မင်္ဂလာထွင်၍ မြဝတီအတွင်းမှ သိုက်နန်း

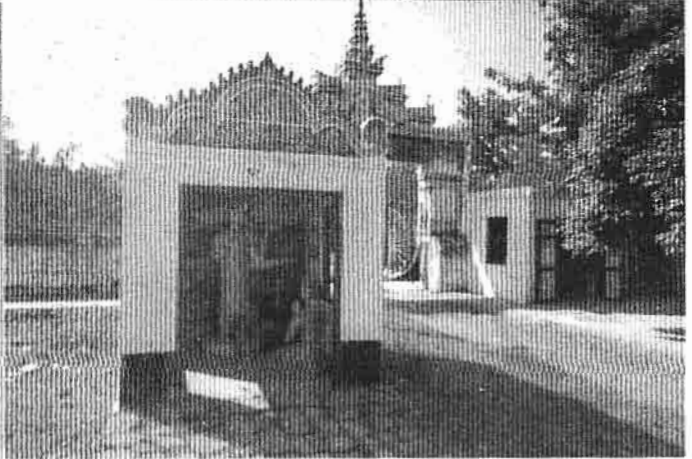
◆ မြဝတီတော်မှ ထူးယောင်းကျောက်သပိတ်တော်ကြီး

ဥပ နတ္ထုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ မြဝတီရပ်မြိုင်တော်မှ ရှင်သီလဝါတထောင်တော်

◆ **မြဝတီ**မှ မြတရား၊ ဗိမ္ဗိယံတော်မူသော အပူတော်ဝံတိုက်

◆ မြဝတီတော်မှ တောင်တံခွန်တိုင်

◆ မြဝတီတော်မှ နဂါးမယ်တော်

◆ မြဝတီတော်မှ သိုက်နန်းရှင်စာဉ္ဇနာနှင့် စောနန်းထွဋ်

◆ အင်းဝထွန်းရင် နရပတိမင်းကြီးနှင့် သမီးတော်များ

◆ မြဝတီမှ အစောင့်အရှောက် ယက္ခဦးရောင်

◆ ပွတ်စေတီတော်မှ အလွန်နံ့ညားကြီးမားသော မုန့်ဦးတော်

အောင်မြင်-၁

အစ်မတော်ကြီး၏ ကောင်းမှုစေတီ
ရင်ပြင် အင်္ဂါထောင့်။

အောင်မြင်-၂

ညီမတော်၏ ကောင်းမှုစေတီ
ရင်ပြင်တော် တနင်္ဂနွေထောင့်။

အစောင့်အရှောက်-၁

အမတော်ကြီး၏ စေတီတွင် နဂါး
မယ်တော်။

အစောင့်အရှောက်-၂

ညီမတော်၏ စေတီတွင် နဂါးမယ်
တော်။

ထူးခြားချက်

ဆရာတော် အရှင်ကေလာသ(ဓမ္မာ
စရိယ၊ ဂဏာဝါစက)ရေးသားအပ်သော
“စစ်ကိုင်း သာသနာဝင်ကျမ်းကြီး”
တွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထား
ပါသည်။

အာရုံ(၆)ပါး၊ မဂ္ဂင်(၈)ပါး၊ သစ္စာ
(၄)ပါးဟုဆိုအပ်သော သက္ကရာဇ်

၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

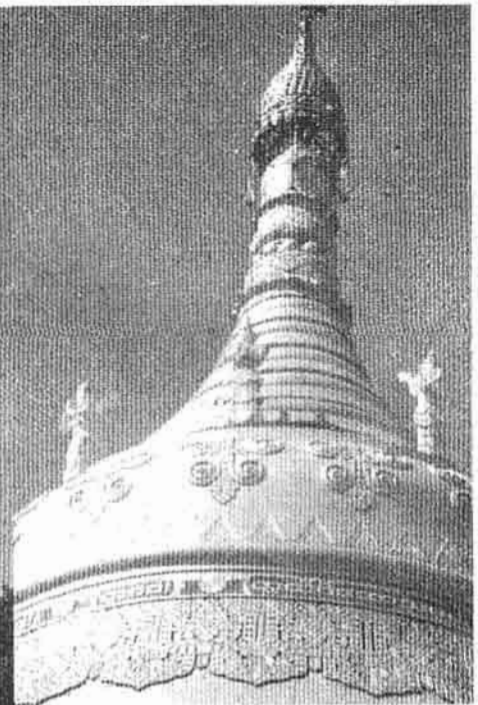
၆၈၄ ခုနှစ်တွင် မင်းပြုခဲ့သော
အသင်္ခယာစောယွန်းမင်းတည် စစ်
ကိုင်းမြို့တော်၏ အနောက်တောင်
ယွန်းယွန်း နရပတိအရပ်တွင် အင်းဝ
ဘုရင် နရပတိ၏ သမီးတော် စစ်ကိုင်း
မိဖုရားနှင့် သမီးတော် ပခန်းမိဖုရား
ညီအစ်မနှစ်ပါးတို့က ထူပါရာမ စေတီ
တော်(၂)ဆူကို အရှေ့ အနောက်
ပြိုင်၍ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့လေ
သည်။

ယခုအခါ ညီအစ်မဘုရားဟု ခေါ်ဆို
ကြလေသည်ဟု ရေးသားထားလေ၏။

စာရေးဆရာကြီး သပြေပြသောင်း၏
သမိုင်းပေါင်းချုပ်တွင်လည်း အောက်
ပါအတိုင်း ဖော်ပြထားပါ၏။

“အစ်မဖြစ်သူ စစ်ကိုင်းမိဖုရား မင်း
လှထွဋ်”က အရှေ့ဘက်အရပ်တွင်
နေရာယူ၍ စေတီတည်လေသည်။
ဘွဲ့တော်ကို “မြစေတီ”ဟု သမုတ်
ခဲ့သည်။

ညီမဖြစ်သူ မင်းမုကထွဋ်က
အနောက်ဘက်အရပ်တွင် နေရာယူ
စေတီတည်လေသည်။ ဘွဲ့တော်ကို
“ပွတ်စေတီ”ဟု သမုတ်လေသည်။

◆ ညီမတော် ယခင်မိဖုရား မင်းများထွဋ်၏ ကညိုဝ်ထော် “ပွတ်ထော်” ဘား အနီးကမ်းဖူးမြော်ရပုံ

‡ ညီမတော်ကောင်းမှ ပွတ်ထော်ဘား ဖူးမြော်ရပုံ

ဘုရင့်သမီးတော် ညီအမနှစ်
ယောက် ပြိုင်တူ တည်ထားကိုးကွယ်
ထား ဘုရားများဖြစ်သောကြောင့်
“ညီအမဘုရား” ဟုပင် ခေါ်တွင်နေ
ကြလေသည်။

အစ်မတော် မင်းလှထွဋ်၏ မြောက်
ဘက်ကား ဦးရီးတော် မင်းရဲကျော်
စွာ၏သား စစ်ကိုင်းနှင့် ဆယ်မြို့စား
များဖြစ်သော “မင်းကြီးဖြူ” ဖြစ်လေ
သည်။

ညီမတော် မင်းများထွဋ်၏ ကြင်ယာ
မြောက်သားတော်ကား ဦးရီးတော်
မိုးညှင်းသီဟပတေ့၏သား ပခန်းမြို့နှင့်
တကွ ဗန်ချီဆယ်တိုက် ရဲလှေဆယ်စင်း
ကို စားရသော သီဟပတေ့ငယ် ဖြစ်
သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့ကို စစ်ကိုင်းမိဖုရား၊
ပခန်းမိဖုရားဟု ခေါ်ကြလေသည်ဟု
ဖော်ပြထားလေသည်။

အင်းဝရွှေနန်းရှင် နရပတိမင်းကြီး

နှင့် အံတုလမဟာ ရာဇဒေဝီမိဖုရားကြီး
တို့၏ သမီးတော် စစ်ကိုင်းမိဖုရား
မင်းလှထွဋ်၏ ကောင်းမှု မြစေတီတော်
၏ ပုံဟန်မှာ...

ပိနပ်တော်တွင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၌
ဂြိုဟ်ပြေနာမ်ပြေ ရုပ်ပွားတော်များဖြင့်
ကြည်ညိုဖွယ် တန်ဆာဆင်ထားလေ
သည်။

ပစ္စယံ(၃)ဆင့်တွင် အဆင့်တိုင်း
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ရုပ်ပွားတော်များနှင့် အရံ
စေတီများကို အချိုးကျ နံကပ်ဖောင်း
ကြွများဖြင့် တည်ထားလေ၏။

ပစ္စယံ(၃)ဆင့်၏ အထက်တွင်
ခေါင်းလောင်းမောက်ကို ရိုးရှင်းစွာ
ပြောင်ချောပုံဟန်ဖြင့် တည်ထားလေ

◆ ပွတ်ထေတီတော်၏ အောင်မြင်နဂါး

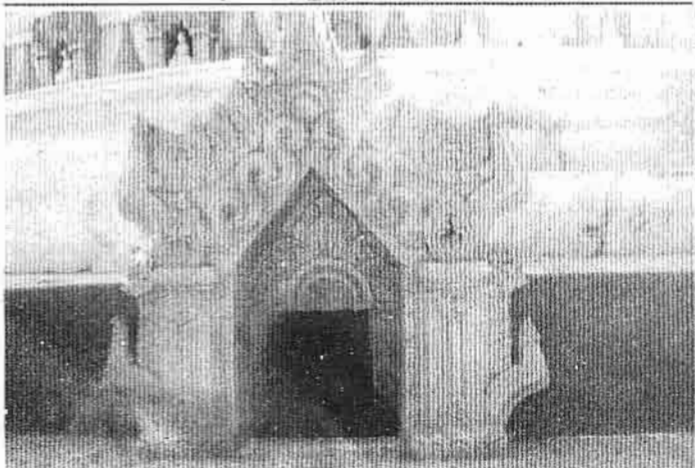

◆ ပွတ်ထေတီတော်၏ အစောင့်အရှောက် နဂါးမယ်တော်ပုံ

◆ ပွတ်ထေတီတော်ကြီး၏ ဗိနယ်တော်အင်္ဂါတွင် သိုက်စောင့်ထွန်းကြီးများ၏ ဂူတနဂါး

◆ ပွတ်ထေတီတော်မှ သိုက်နန်းနှင့် ညီတော်မော်
◆ ပွတ်ထေတီတော်မှ ထူဠာအသော သင်တံခါးပင်ကြီး

ပွတ်စေတီတော်တွင် အပူဆော်ခံ ရုပ်ပွားထားခြင်း

ညီမတော် ပဒန်းမိဖုရား

မင်းများထွဋ်၏ ပွတ်စေတီတော်

စေတီတော်၏ ပုံဟန်မှာ အမတော် ကြီး၏ မြစေတီပုံဟန်ကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော် အနည်းငယ် နိမ့်ထားလေ သည်။

ပစ္စယံ(၃)ဆင့်စလုံး (၂၈)ဆူရုပ်ပွား တော်များ၊ ဖောင်းကြွအရံ စေတီငယ် များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားလေသည်။
ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ ခါးစည်း အထက်အောက်တွင် လှပသေသပ်၍ အနုပညာမြောက် ကနုတ်ပန်းများဖြင့် ပူဇော်ထားလေ၏။

ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အထက် ပတ်လည်တွင် နတ်မင်းကြီး ရှစ် ယောက် စောင့်ရှောက်နေဟန် ရုပ်လုံး များဖြင့် စီမံထားလေသည်။

ဤပွတ်စေတီတော်ကြီး၌ အလွန် ခမ်းနားလှသော မုခ်ဦးကြီးများ အရပ် လေးမျက်နှာတွင် ပြုလုပ်ထားရှိလေရာ ယနေ့တိုင်အောင် အကြွင်းအကျန် အုတ်ရိုးကြီးများကို တွေ့ရှိနိုင်ကြလေ

ခေါင်းလောင်းမှောက်၏ အထက် တွင် သေးသွယ်သော ဖောင်းရစ်များ ဖြင့် ချွေထီးတော်ကြီးကို အထွတ်တင် ထားလေသည်။

သမီးတော်ကြီး၏ မြစေတီတော် တွင် အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော သက္ကညီနောင်၏ နတ်ကွန်းတွင်လည်း ထား၏။ သိုက်နန်းရှင် စောဥမ္မာနှင့် အနန်းထွေးတို့၏ အဆောင်တော် များတွင်လည်းကောင်း အပ်စပ်ရာကိစ္စ များကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြလေ၏။

မင်းမယ်တော်၏ နန်းဆောင်၌ ညည်း ဘဝရေစက်ရှိကြသော ဒကာ များအတွက် အဓိဋ္ဌာန်နေရာတစ်ခု ထားလေ၏။

စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက် မြို့အနီးရှိ သက်တမ်းရင့် နတ်ရံ ညောင်ပင်ကြီးမှာ ဂြိုဟ်ပြေနှာမ်ပြေ မြို့တော်များဖြင့် ကုသိုလ်ပြုရာ ညည်းဖြစ်လေ၏။

အကြီး အမိအရာဓာတ်"နှင့် ညည်းသော နေရာထူး ဖြစ်လေသည်။

သည်။
ပွတ်စေတီတော်ကြီး၏ ဖိနပ်တော် အနောက်ဘက်မျက်နှာစာတွင် အလွန် ကြီးမားသော စပါးကြီးမြွေကြီးများ နေထိုင်လျက် ရှိလေသည်။

ထိုမြွေကြီးများမှာ စေတီတော်ကြီး ၏ မြေပြင်ညီဖိနပ်တော်၏ အောက် လိုဏ်အတွင်း နေထိုင်ကြသော လိုဏ် ပေါက်ကို ဂေါပကအဖွဲ့မှ ပြုလုပ်ထား ရှိပေလေရာ ယင်းမြွေကြီးများကို လပြည့်လကွယ်ညများတွင် တွေ့မြင် နိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။

ညီအမကောင်းမှု စေတီတော်နှစ်ဆူ သည် ယက္ခစည်း၊ ဘီလူးစည်းဖြစ် ခြင်း၊ နဂါးစည်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဂန္ဓာရီပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဘုရားဖူးများအတွက် သွားရောက် ဖူးမြော်ကြည်ညိုနိုင်ရန် အဓိဋ္ဌာန်နေရာထူးပင် ဖြစ်လေသည်။

ကြီးပွားချမ်းသာ လွန်ကျန်းမာ၍ လိုရာဆုနှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိတ်ညီလှပဖို့ဆိုရင်

တင်တင်အောင်

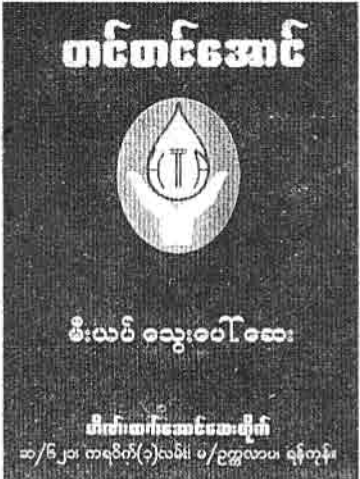
အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၇)

ဣတ္ထိယ မိန်းမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း။ ဟု လောကနီတိဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိတ်ညီလှပဖို့ဆိုရင် သွေးစါ သွေးလယ်၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။

အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန်ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလများမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ၎င်း၊ ချွမ်း၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(စာဆ-၄၉၅၅)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်း၊ ၎င်းခြင်း၊ နည်းခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန့်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွက်များပေါ်ခြင်း၊

အသားအရေ ညှစ်ထေးပွဲခြောက်ပြာ နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနံ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိတ်ညီသန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်း ကင်းဝေးစေပါတယ်။

ဒီမိထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သား သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက် ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြား တွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးဝေး ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နဲ့ (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အခိုးပုပ်များ ကင်း စင်ပြီး တစ်သားမွှေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ၎င်းချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ခုန် လိုက်ပုလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း၊ သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှီဝဲသုံးစွဲပါက သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ဆေးကုသမှုခံယူလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိတ်ညီသွားမှာပါ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ပါဏိ၊ထက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (၁၁/ ၆၂၀၁) ကရဝိတ် (၁)လမ်း၊ ဆရာမတိုက်၊
 (မြောက်ဥက္ကလာမဆေးရုံကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာမပျို့နယ်။

မေမြတ်နိုးဦး (ပိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

ဗောဓိတထောင်သာသနာမြေနှင့် ဗောဓိတထောင် ဆရာတော်ကြီး

ဦးနုရဒ၏ ဘဝဖွံ့ဖြိုးမှုများ (၇)

ယခင်လူမှု အဆက်

ညာတင်ကုတ်ပုံတော်ကို ငှက်ပျော ခြံရွာနေ ကိုညာဏ်တင်က လာရောက် လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုညာဏ်တင် ကိုရင်ဘဝ (၁၅)နှစ်သားအရွယ်တွင် ဦးနုရဒ ရဟန်း(၇)ဝါအရည် ပေါ်တော် မူဘုရား တူးဖော်ခဲ့ရာ] မြိုင်တောတွင်း ဝေတီဟောင်း၊ ဌာပနာတိုက်တွင်းမှ ဖွေးလက်နေသည့် ညာတင်ကုတ်ပုံ တော်ကို ရရှိခဲ့သည်။

အရွယ်ရောက်၍ လောကီ၌ အိမ်ရာ ထူထောင်နေစဉ် ဝေဒနာရှင်တို့အား ညာတင်ကုတ်ရုပ်တုစိမ်းရေဖြင့် တိုက် ကျွေးကုသပေးခဲ့သည်။

တစ်နေ့တွင် အိမ်မက်ထဲ၌ "ငါ့ကို ဗောဓိတထောင်ပို့" ဟု ပြောသဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်းကြောင်း လျှောက် တင်သည်။

ဆရာတော်က အလွန် တန်ဖိုးရှိလှ သော ညာတင်ကုတ်ပုံတော် ထက်ဝက် ကိုသာယူ၍ ထိုက်သင့်သော ငွေကြေး များ စွန့်လှူသည်။ နောင်နှစ်အတန် ကြာသော် ကိုညာဏ်တင်သည် ကျန် သော ညာတင်ကုတ်ထက်ဝက်ကို ဆရာတော်ထံ လာရောက် ရောင်းချခဲ့ သည်ဟု ဆိုသည်။

(၁၁)ဆင့် ဓာတ်လုံးကိုကား ဤ သို့ ဖော်ပြသည်။

'အဆင့်ဆိုတာ အဲဒီဓာတ်ကို ကျွေး တဲ့ ဓာတ်သားအပေါ်မှာ မူတည်တယ်။

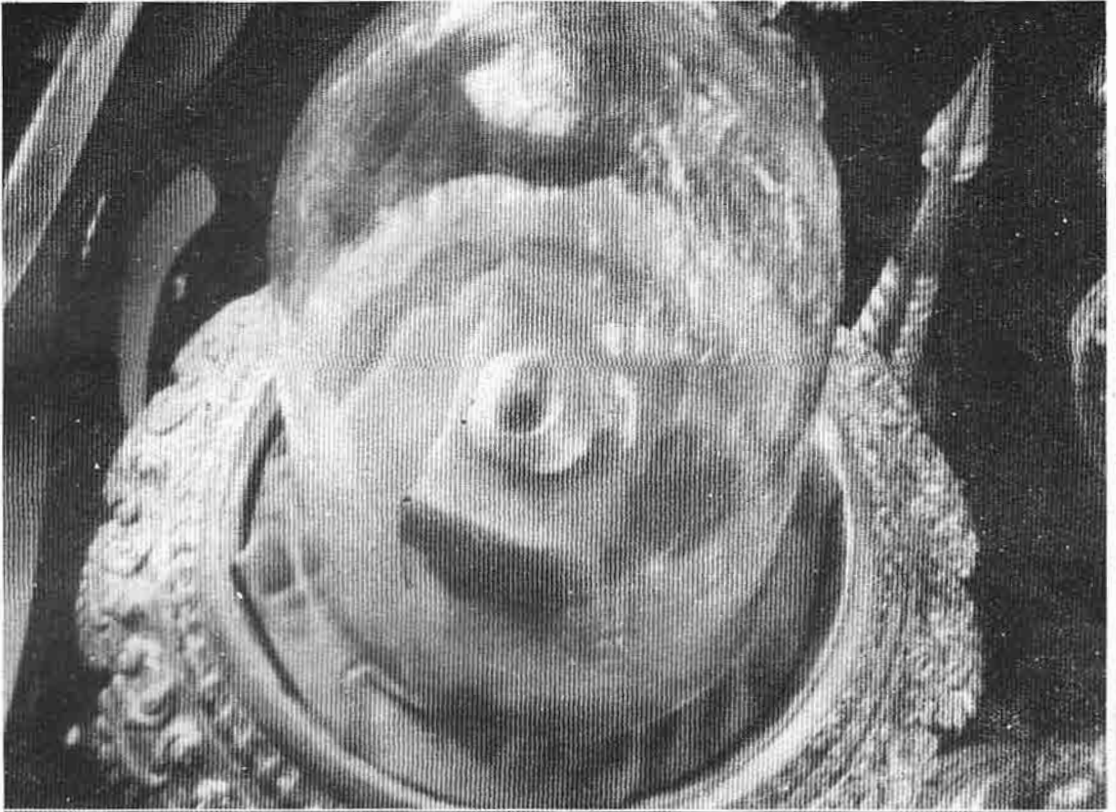
ခံတွန်းသာ

ညာတင်ကုတ်ဓာတ်လုံး

များသောအားဖြင့် သူ့ဓာတ်နဲ့သူ ဖမ်းလို့ရတဲ့ ဓာတ်သားကို ပြန်ကျွေးတာ များတယ်။

ကျွေးလိုက်တော့ အလေးချိန် တိုး လာတယ်။ ဓာတ်က တဖြည်းဖြည်း

စားသွားလိုက်တာ နောက်ဆုံးမှာ အဆီ အနှစ် ဖြစ်သွားတယ်။ မူလ အလေး ချိန် ပြန်ရောက်သွားတယ်။ သူ့အလေး ချိန် ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားရင် ဟစ်ဆင့် တက်သွားပြီ။

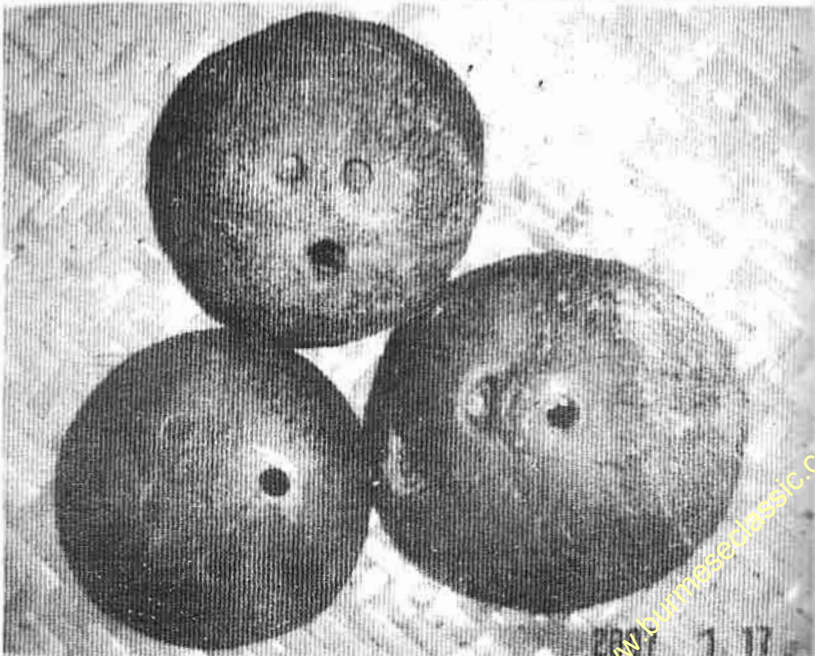
◆ (၁၁)ဆင့်ဓာတ်လုံး

◆ သားခပ်လုံးထွက်အုန်း(အထက်) ရှားပါးသော လေးထွက်အုန်း(ဝဲ)နှင့် နှစ်ထွက်အုန်း(ယာ)

နောက်သူ့အကြိုက် ဓာတ်တစ်မျိုး ပြောင်းပြီး ထပ်ကျွေးရပြန်တယ်။ အဲဒီလို ကျွေးလိုက်၊ စားလိုက်၊ တိုးလိုက်၊ သူ့ပုံမှန် ပြန်ဖြစ်လိုက်နဲ့ တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် တက်သွားရင်း (၁၁)ဆင့် ရောက်သွားတဲ့ ဓာတ်လုံးမျိုးပဲ'

ဆရာတော် ဦးနာရဒနှင့် တွဲဖက် သီတင်းသုံးဖော် ဦးအဂ္ဂံသ(ပြင်ဦးလွင် ကံကော်တထောင်ဆရာတော်)က ရှင်းပြကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

ဆရာတော်သည် တပည့်ဒါယကာများ၏ ကျန်းမာရေးအတွက် (၁၁)ဆင့် ဓာတ်လုံးကို ရေခွေးပူ ထည့်ထားသော

ကြွေကရားတွင်စိပ်၍ တိုက်ကျွေးလေ့
နို့သည်ဆို၏။

ညာတင်ကုတ်ဓာတ်လုံး အသုံးပြု
ပုံကို ဤသို့ တွေ့ရသည်။

စမ်းချောင်း နေနတ်သား စာသင်
တိုက်ဆရာတော်နှင့် ပုဇွန်တောင်၊
ဟင်္သာတသုံးထပ်ကျောင်း ဆရာတော်
တို့ ဆေးရုံတက်နေရစဉ် ဗောဓိ
တထောင်ဆရာတော်လည်း ဆေးရုံသို့
ရောက်လာသဖြင့် မုံရွာ သထုံဝံသ
ဆရာတော်က “ဆရာတော် ဦးနာရဒ
၏ ပညာအားဖြင့် ဆရာတော်နှစ်ပါး
၏ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို
စစ်ဆေးပေးပါရန်” လျှောက်ထား၏။

ဗောဓိတထောင်ဆရာတော် အိတ်
တွင်းမှ (ညာတင်ကုတ်) ရွှေဓာတ်လုံး
လေးကို ထုတ်၍ နေနတ်သားဆရာ
တော်၏ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်တင်ရာ ငြိမ်နေ၏။

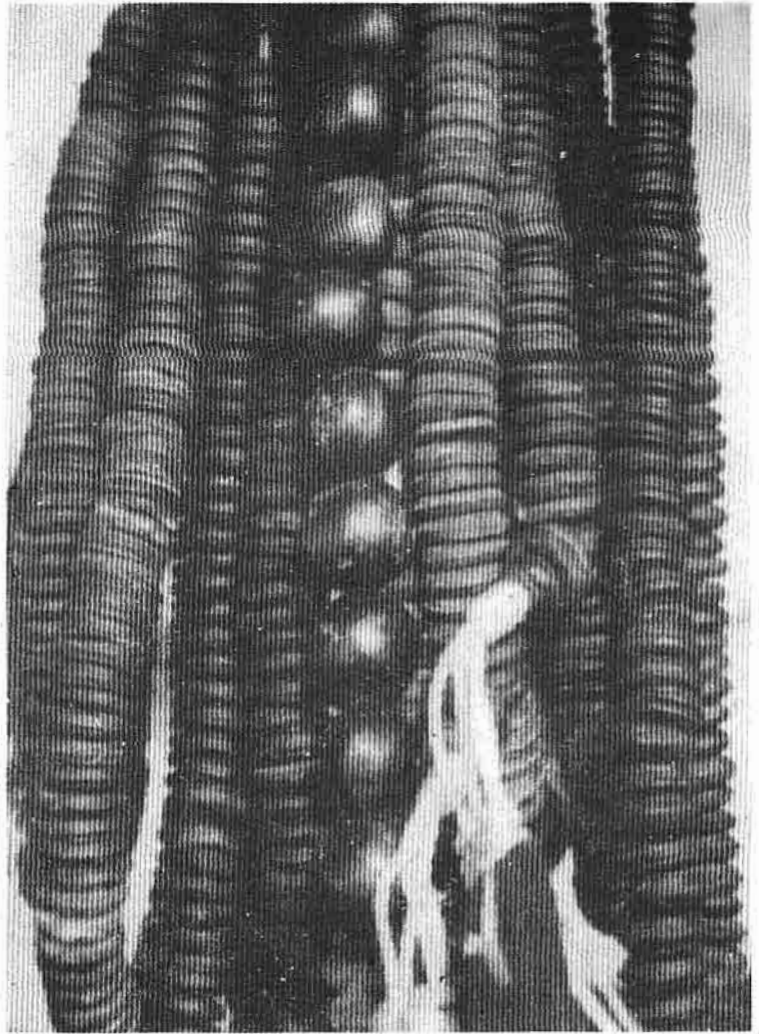
ဟင်္သာတ သုံးထပ်ကျောင်းဆရာ
တော်၏ ဝမ်းဗိုက်ပေါ်၌မူ ဓာတ်လုံးက
ခုန်ဆွခုန်ဆွ ပြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့်
သထုံဝံသဆရာတော်အား ဤသို့
တီးတိုးလျှောက်ထား၏။

‘နေနတ်သား ဆရာတော်ရဲ့ အခြေအနေ
ယိပ်အားမရဘူး။ ဟင်္သာတသုံးထပ်ကျောင်း
ဆရာတော်ကတော့ တူနဲ့ ထုသတ်တောင်
မသေနိုင်ဘူး’

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ သထုံဝံသဆရာ
တော်က...

‘ကျိနာရဒ ကြည့်လုပ်ဖူးနော်၊ နေနတ်သား
ဆရာတော်က အရှင်ဘုရား တွေ့ရတဲ့
အတိုင်းပဲ ရယ်ရယ်မောမော ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်
ဟင်္သာတ သုံးထပ်ကျောင်းဆရာတော်က
လက်မှာရာ နှာဆီငါ့မှာပါ (ဂိုက်တန်းလန်းနဲ့
ဟု ပြော၏။ ဗောဓိတထောင်ဆရာ
တော်က...

‘အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ပြောတာ

◀ ရှားပါးတုန်းပုတီးများ

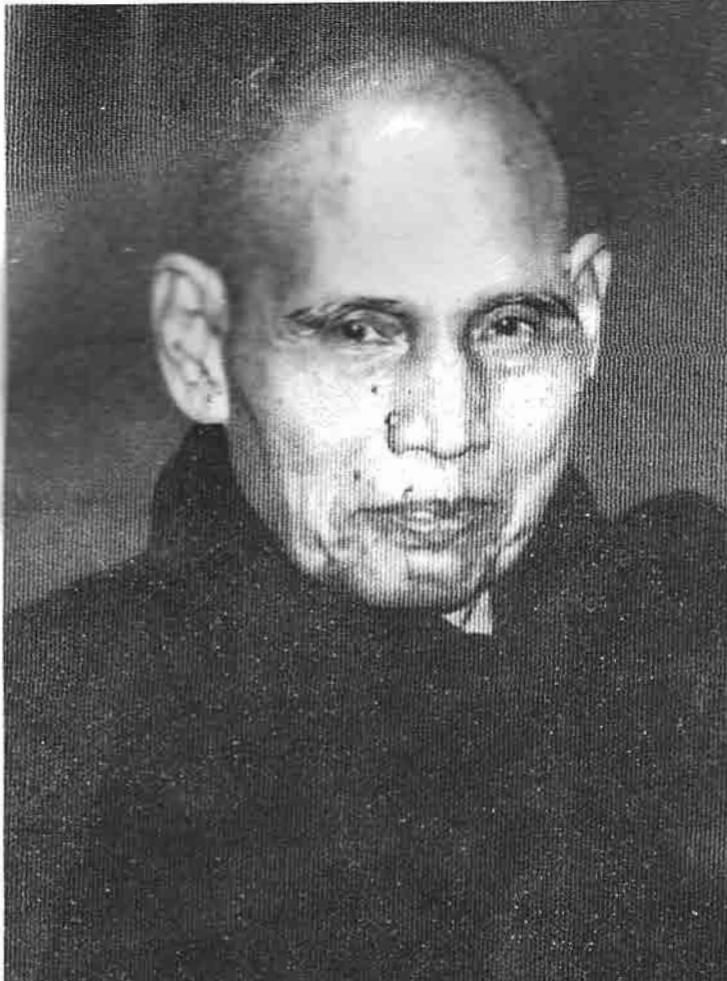
တပည့်တော် တာဝန်ယူပါတယ်’
ရဲဝံ့စွာ ပြန်ပြောလေသည်။ နောက်
တစ်နေ့ညတွင် နေနတ်သားဆရာ
တော် ပျံတော်မူ၍ ဟင်္သာတလေးထပ်
ကျောင်းဆရာတော်မှာ ပြန်လည်
ကျန်းမာကာ ဆေးရုံမှ ဆင်းရလေ
သည်။

ဆရာတော်ဦးနာရဒ အင်းစမပညာ၊
အဂ္ဂိရတ်ပညာ စတင် သင်ယူခဲ့ရာ
နေရာ၊ အချိန်ကာလနှင့် ပညာပေး
သော ဆရာတို့ကို ဖော်ပြထားခြင်း

ပရိပါ။
နိုင်ငံခြား သာသနာပြုခရီး

ဆရာတော် ဦးနာရဒသည် (၁၀-
၅-၁၉၈၈)နေ့မှ (၁၇-၅-၂၀၀၄)နေ့
အထိ နိုင်ငံပေါင်း (၁၃)နိုင်ငံသို့
သာသနာပြုခရီး (၄၈)ကြိမ်မျှ ကြွ
ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ထိုင်း၊ အိန္ဒိယ၊ နီပေါ ဗုဒ္ဓဂယားရီး
ကို ၁၉၈၈၊ ၁၉၉၁၊ ၁၉၉၃၊ ၁၉၉၈
ခုနှစ်များ၌ ကြွရောက်ခဲ့သည်

မဟာမောဓိတထောင် ဆရာတော် ဘုရားကြီး
မဟာမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိတဇေ တဒန္တ နာရဒ

• မဟာမောဓိတထောင် ဆရာတော် ဦးနာရဒ (၁၉၂-၁၃၆)

မောဓိတထောင် ဆရာတော်နှင့် အတူ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ် ညောင်ပင်အိုင်ဆရာတော် ဦးနန္ဒောဘာသလည်း အတူကြွရောက်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလန်၊ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် တောင်ကိုးရီးယား၊ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်သို့ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် နယူးဇီလန်နိုင်ငံ၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ်

၁၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင် အမေရိကန်သို့ တတိယအကြိမ်နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ ၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်သို့ စတုတ္ထနှင့် နောက်ဆုံးအကြိမ်၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် တရုတ်နိုင်ငံသို့ ကြွရောက်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများစွာ တွေ့ရလေသည်။

နောက်ဆုံးကာလများ

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူခါနီး နှစ်နှစ်ခန့်အလိုတွင် ငယ်တပည့်

ဦးဘချစ်အား “ဘချစ်ရေ ငါ လက်မှတ်ဖြတ်ပြီးပြီ” ဟု အဆက်အစပ်မရှိ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်သို့ စတုတ္ထအကြိမ် ကြွရောက်ရာ၌ ဒေါ်ငယ် အမည်ရှိ ဒါယိကာမကြီးအား “ငါ့လက်ထက်မှာ (ရပ်တော်မူ)ဘုရားကြီးကို အပြီးသတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး” ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ရပ်တော်မူဘုရားကြီး၏ နဖူးသင်း ကျစ်တော်နှင့် ဥက္ကဋ္ဌလုံတော် ပြုလုပ်ပေးရသူ ကြေးသွန်း(ပန်းတဦး)ပညာရှင် ဦးတင်ထွန်းအောင်အား...

‘မင်းတို့ ဘုရားကြီး ဘယ်တော့ပြန်မှာလဲ’
‘၂၀၀၇ ခုနှစ်ထဲမှာတော့ ပြန်ပါလိမ့်မယ် ဘုရား’

‘ဒါဆိုရင် ငါက မသေချာတော့ဘူး’
ဟူ၍ မေးမြေ့ခဲ့ဖူးသည်။ ကျန်းမာရေး ဖောက်ပြန်မှုကို မတွေ့ရသော်လည်း ဆရာတော်က...

‘ဝိရှိရန် ဘုရားကြီးကို ဖူးချင်တယ်’ ဝိအသက် ပီအောင်လုပ်’
ဟု မိန့်ခဲ့သည်။

(၂၆-၁၀-၂၀၀၆)နေ့မှစ၍ ကျန်းမာရေး ဖောက်ပြန်လာသဖြင့် မုံရွာမန္တလေးဆေးရုံတို့မှ ဘစ်ဆင့် (၁၅-၁၁-၂၀၀၆)နေ့တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ နယူးဒေလီသို့ ပို့ဆောင်ကုသကြသည်။ ကုသအောင်မြင်ရန် မျှော်လင့်ချက်နည်းပါးလှသဖြင့် (၁၉-၁၁-၂၀၀၆)နေ့တွင် မန္တလေးသို့ ပြန်ပင့်လာကြသည်။

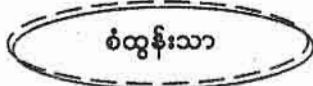
(၂၀-၁၁-၂၀၀၆)နေ့တွင် လာရောက်ပူးမြော်ကြသည့် ဘပည့်သာတများအား ဆင်းတုကလေးများ ပုတီးများ ချီးမြှင့်တော်မူသည်။ (၂၁-၁၁-၂၀၀၆)နေ့တွင် ကျောင်းတိုက်နှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စအဝဝကို နှုတ်

www.burmeseclassic.com

အဘား စာအမှတ်အသားတို့ဖြင့် ပြည့်စုံ
မှာ ကြားခဲ့သည်။
'သံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များ၊ ကိုးကွယ်
သော အာဟာရအားလုံး အပြစ်ရှိက ဘုန်းကြီး
ခွင့်လွှတ်ပါဟယ်'
ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်။ (၂၂-
၁၁-၂၀၀၆) နေ့လယ် (၁၂)နာရီ
(၂၂)မိနစ်တွင် ငွေဆင်းတုတော်
အား လက်အုပ်ချီ ပူးမြော်လျက်
ညင်သာစွာခန္ဓာဝန်ချတော်မူခဲ့သည်။
ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ဗောဓိ

တထောင်သို့ ပင့်ဆောင်၍ (၂၈-
၁၁-၂၀၀၆)နေ့တွင် တေဇောဈာပန
သဘင် ကျင်းပုဇော်ကာ အရိုးတော်
တော်ကို နန်းဦးဆရာတော်၏ အရိုးအိုး
စေတီခြေတော်ရင်း၌ ဌာပနာပြု စေတီ
တည်ကြလေသည်။

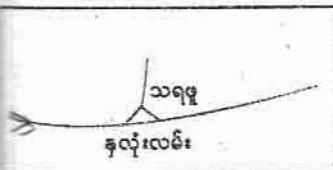
[ဗောဓိတထောင် ဆရာတော်
အားလုံးသို့ ဦးတင်လျက်...]

ကျမ်းတို့
ဤဆောင်းပါးအတွက် အချက်
အလက် အားလုံးကို နာယကဆရာ
တော်များ စွန့်လှူသည့် ဗောဓိ
တထောင်ဆရာတော်၏ ဘဝသမိုင်း
မှတ်တိုင်များစာအုပ်၊ စေတီယကထာ
အဖြာဖြာနှင့် ဗောဓိတထောင် ဆရာ
တော်၏ ယေဂုပ္ပတ္တိစာအုပ်တို့မှ
ထုတ်နုတ်ရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ (၁၀၂)မှ အဆက်

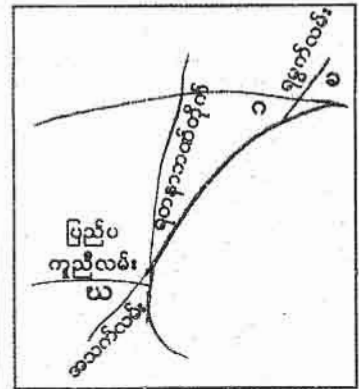
ဆတူကာပဟေဠိ အခြေများ
အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင်
နိုင်မြဲခြင်းရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရေး
ကံကောင်းနိုင်သူဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...
လက်သူကြွယ်အောက် နှလုံးလမ်း
ကြောင်းပေါ်မှာ သရဖူသင်္ကေတရှိခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သည်။
စစ်ဖက်လက်နက်ကို အဖွဲ့အစည်း
နှင့် ပတ်သက်သူကို အိမ်ထောင်ပြုရ
အတိအကျ အောင်မြင်ကျော်ကြား လူသိ
များ၍ ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်သောကြောင့်
အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်းနိုင်ခြင်း
ထည်း ဖြစ်ပါမည်။ "က" အက္ခရာနှင့်
ညွှန်ပြထားသည်။
***

ဘဝမှာ အဆင့်အတန်း အခြေ
အနေ မြင့်မားတိုးတက်နိုင်သူ
ဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

အသက်လမ်းကြောင်း အပေါ်မှ
လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်နံသို့ ထောင်တက်နေသော ရမ္မက်
လမ်းကြောင်းရှိခြင်း။ "ခ" အက္ခရာ
နှင့် အသက်လမ်းကြောင်း၊ ကံလမ်း
ကြောင်းနှင့် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းတို့
ဆုံပြီး ရတနာဘဏ်တိုက် သင်္ကေတ
ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်
သည်။

***

၃။ ပြည်ပနိုင်ငံခြား လူမျိုးခြားတို့နှင့်
ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်ရသော
လုပ်ငန်းမျိုး ရှိနိုင်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...
အသက် လမ်းကြောင်းသည်
တနင်္လာဂြိုဟ်နံဘက်သို့ ကားထွက်နေ

ပြီး ပြည်ပ အကူအညီလမ်းကလည်း
ကံလမ်းကြောင်းကို လာရောက်ထိတွေ့
နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

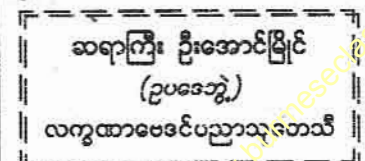
"ယ" အက္ခရာ
မှတ်ချက် ။ ။ အထက်ပါ လက္ခဏာ
ရှင်မှာ စစ်ဖက်မှ ရာထူး အတော်
မြင့်မားသော အရာရှိကြီးတစ်ဦး၏
ကတော် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် အီလက်
ထရောနစ်ပစ္စည်းများကို မြန်မာနိုင်ငံ
အနှံ့ လက်လီလက်ကား ဖြန့်ဖြူး
ရောင်းချသော ကုမ္ပဏီကြီး တည်
ထောင်လုပ်ကိုင်နေသည်။

ထိုကုန်ပစ္စည်းများကို တရုတ်
နိုင်ငံမှ အဆက်အသွယ်ဖြင့် မှာယူ
လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြ
ရရှိပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး
ပွားအောင်...

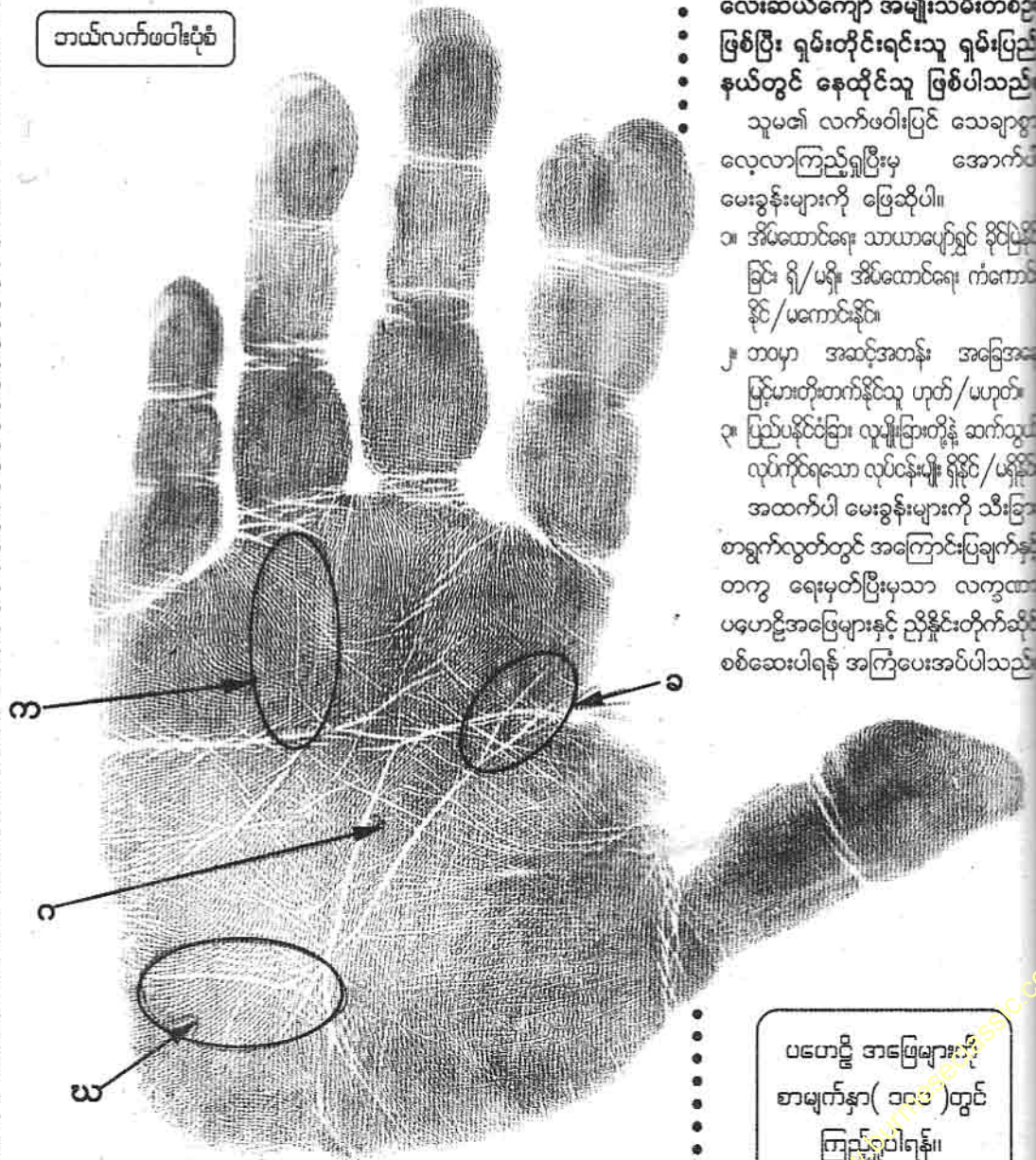

လက္ခဏာပဟေဠိ

သရဏိဒ္ဓိအောင်မြင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အခြေညိုကြရုံ

ဘယ်လက်ဖဝါးပုံစံ

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ဝဲလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ အသက်လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ရှမ်းတိုင်းရင်းသူ ရှမ်းပြည်နယ်တွင် နေထိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

သူမ၏ လက်ဖဝါးပြင် သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှုပြီးမှ အောက်ဖိုမေးခွန်းများကို ဖြေဆိုပါ။

၁။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲနိုင်ခြင်း ရှိ/မရှိ၊ အိမ်ထောင်ရေး ကံကောင်း/ဆိုး/မကောင်းနိုင်။

၂။ တာဝန် အဆင့်အတန်း အခြေအမြင့်မားတိုးတက်နိုင်သူ ဟုတ်/မဟုတ်။

၃။ ပြည်ပနိုင်ငံခြား လူမျိုးခြားကိုးနဲ့ ဆက်သွယ် လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းမျိုး ရှိ/မရှိ/မရှိဘဲ အထက်ပါ မေးခွန်းများကို သီးခြားစာရွက်လွတ်တွင် အကြောင်းပြချက်နှင့် တကွ ရေးမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာပဟေဠိအဖြေများနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင် စစ်ဆေးပါရန် အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို စာမျက်နှာ(၁၀၁)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

သောကြာ သားသမီးများအတွက် သာဓိဋ္ဌိချမ်းသာ ကံကောင်းစေဖို့ရာ နှယ်ကောင်းယတြာ ဖြစ်ပါတယ်။

သောကြာ သားသမီးများသည် သောကြာနေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ သောကြာသားသမီးများသည် ဖျာနမုဒြာရုပ်ပွားရှေ့တွင် စတီးခွက် ခြင်္သေ့သန်ကြည်ကြည်ကို သက်ဆော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရား ရည်စူးပြီး ညှုလိုက်ပါ။

ပြီးရင်...

သောကြာ သားသမီးများအတွက် မဟာဘုတ်ဆိုင်ရာ ပွားအတွက် သံသန်လှူရမည့် ယတြာဝတ္ထုပစ္စည်းများကို ဇယားတွင် ကြည့်ပြီး လှူရပါမယ်။

ပြီးရင် သံ-ရှစ်ချက်ဂါထာတော် ခြင့် ဘုရားရှိခိုးပါ။

ထိုနောက် "ဟေတုပစ္စယော" ကို ပုတီး(၃)ပတ်ကို သီးသားပုတီးဖြင့် စီရံရပါမယ်။

သံ-ရှစ်ချက် ဂါထာတော်

သံသာရ စက္ကဝိဒ္ဓံသံ သံသုဒ္ဓံ မဿဩရဿံ သံဆိန္ဒကံ ဘလ အာသံ သံသံ အပိယုနသံ

ဒက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

စက္ကဝိဒ္ဓံသံ = စက်ကတိတ်ဝံသံ

သံသုဒ္ဓံ = သံသုတ်ခ

မဿ = မတ်သ

ဩရဿံ = အောရသံ

သံဆိန္ဒကံ = သံဒိန္ဒဒေကံ

ရန်ကင်းမြို့၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် မယ်လမုဆော်တော်ရှိ မုဒြာ(၄)မျိုးရှိသော ဖျာရုပ်ပွားတော်ဝေဇာ

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

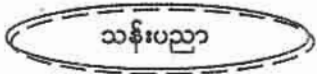
နှင့် လွယ်ကောင်းယတြာ

အနက်အဓိပ္ပာယ်

သံသာရစက္ကဝိသုဒ္ဓံ၊ သံသရာစက်ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူပြီးထသော... သံသုဒ္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာကင်းသဖြင့် ဖြူဝင်းစင်ကြယ်သောစိတ် ရှိတော်မူထသော... အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏... ဩရဿံ၊ ရင်သွေးတော်အစစ် ဖြစ်သော... ဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါး၌... အာသံ၊ တွယ်တာသည့် တဏှာကို... သံဆိန္ဒကံ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်

တောက်တော်မူပြီးသော... သုမာနသံ၊ ကောင်းမြတ်သော စိတ်နုလုံး ရှိတော်မူသော... သံသံအပိ၊ အရိယာသံဃာတော် မြတ်ကိုလည်း... အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပုတီးစီရံရမည့် ဂါထာမှာ... ဟေတုပစ္စယော(ပုတီးတစ်လုံးချ) [၃-ပတ်]

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သောကြာသားသမီးများအတွက် မဟာဘုတ်ပွားဆိုင်ရာ ပွားအလိုက် လှူရမည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းပြဇယား

အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	အဓိပတိ	ဘင်္ဂ	မရဏ	ပုတီး
သပြေ	သပြေ	သပြေ	သပြေ	သပြေ	သပြေ	သပြေ
အုန်း	နှင်းဆီ	ကံ့ကော်	ပျဉ်းမ		ပိတောက်	ရွက်လှ

ကျန်းမာပါစေဆေးတိုက်မှဖြန့်ဖြူးသောဆေးဝါးကောင်းများ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်လှသိန်းနှင့် သားဆရာ ဦးသီဟတို့က နှစ်(၃၀)ကျော် ကုသ
အောင်မြင်ခဲ့သောဆေးများကို ရောဂါဝေဒနာရှင်များ တောင်းဆိုချက်အရ ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါကြောင်း။
ဆီး ၊ ဝမ်း ၊ လေ မှန်ပြီး အကြောများပြေစေဖို့အတွက်

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011801(1215)

အကြောတက်ခြင်း၊ သွေးကြောလေးကြောပိတ်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါ၊ အတွင်းတိမ်၊
အပြင်တိမ်၊ စအိုနားဆီးဝမ်းလေချုပ်ရောဂါများအတွက်၊ ဝမ်းတွင်းရှိအပူအပုပ်
အညစ်ကို လျှော့ထုတ်ပစ်သလိုကင်းစေပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးကျန်းမာစေပါသည်။

နေပူ ၊ မီးပူ ၊ ရင်တွင်းသောစာအပူ မှန်သမျှ ငြိမ်းစေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အပူငြိမ်းသွေးဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011800(1215)

နွလုံးတုန်၊ ရင်ခုန်မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မီးယပ်သွေးမမှန်ခြင်း၊
သွေးသားမကြည်လင်ခြင်း၊ အသားအရေခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်
ကင်းစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ငုပ်လျောင်နေသည့် အခိုးအကင်းမှန်သမျှ ပွင့်စေမည့် ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အခိုးပွင့်ဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011825(1215)

တိုယ်လက်၊ ခြေကိုက်ခဲခြင်း၊ ချွေးငုပ်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းအုံခြင်း။
အနားရောဂါအမျိုးမျိုးတို့အတွက် ငန်းမန်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေခြင်းနှင့်
အဖျားရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲလေးဖက်နာ နှင့် လေငန်းလေပြတ်ရောဂါရှင်များအားထားရတို ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး ၏ ကျန်းမာပါစေ အကြောလိမ်းဆေး

အမှတ်တံဆိပ် မှတ်ပုံတင် TMR 011826(1215)

အကြောတင်ခြင်း၊ အကြောတပ်ခြင်း၊ အကြောထုံခြင်း၊ အကြောရောင်ခြင်း။
အသစ်အမျက်ရောင်ခြင်း၊ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲ၍လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ မေးခွံပါးခွံ ခြင်း။
ခြေကပ်လက်ကပ်ခြင်းနှင့် လေငန်းရောဂါ တို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျန်းမာပါစေ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဌာန

အမှတ်(၈၂)ဧယျလမ်း၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပဗြူနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ဖုန်း- ၀၉ ၇၃၀၈၅၄၄၀၊ ၀၉ ၇၃၀ ၂၉၉၃၀၊ ၀၉ ၄၂၀၀၆၆၃၉၀

သက်တော်ရှည် အဘွား

နှင့် ထူးဆန်းသော အင်ကြင်းပင်ကြီးများ

တနင်္ဂနွေ

အဘွားအလှူနှင့် ထောင်ကြီးအလှူရင်းများ ထီးတော်တင်လျှင်သည့် ရှေးစေတီအဟောင်း

အသက်(၈၀)ရှိ အဘွားရသေ့

[၁]

စာရေးသူ ကျွန်တော် ယခင် ကျေးရွာ ခွဲခြားရေးလုပ်ငန်း သွားရောက်ဆောင်ရွက်ခဲ့စဉ် ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ဆောင်ရွှေမြို့နယ်ရှိ နာမည်ကျော်ကြားသော သီဟသူတို့ ခေါင်တိုင်သဘာဝ ရေပူစမ်းရုံရာ ခေါင်တိုင်ကျေးရွာ၌ မိသားစုတစ်စုလို နေထိုင်ခဲ့ဖူးတဲ့ အင်းသူမလေး ချောစုဆီမှ ဖုန်းဆက်လာသောကြောင့် ယခုခရီးစဉ်ကို ထွက်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဖုန်းထဲတွင်...

လေးလေး...လေးလေးကို ပြောချောရုံလို့ သမီး ဖုန်းဆက်လိုက်တာ။ ပြီးခဲ့တဲ့လ သမီးအမေ ဆုံးပါးသွားတာလေးလေး သိတယ်နော်။ အဲဒီမှာလေးလေးခရီးလွန်နေလို့ မလာဖြစ်ဘူး။ E.14A. January, 2015.

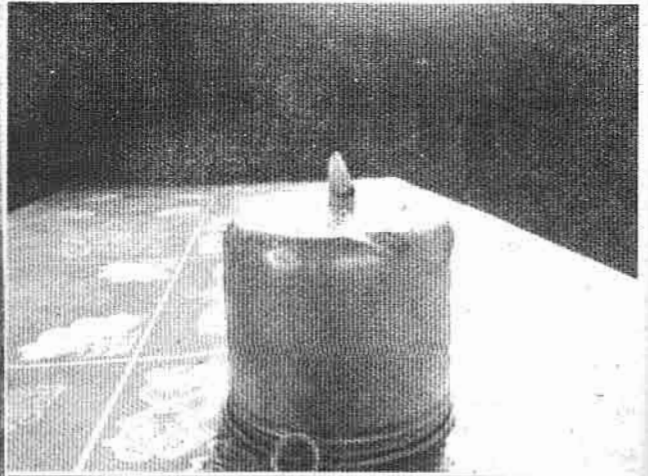
လေ။ အဲဒါ အခု အမေရှိတုန်းက တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေထိုင်ပြီး သာသနာတော်ကြီးရဲ့ အကျိုးကို အားကြီးမာန်တက် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ဘွားရသေ့ အတော် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေတယ်လို့ သိရတယ်။

သူ ဒီဒေသကို ဘယ်လိုဘယ်နည်း ရောက်လာတယ်။ ဘယ်လို ပါရမီပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ ပါလာတယ်ဆိုတာရယ်။ သမီးတို့ အနောက်ဘက်က မြင့်မားလွန်းတဲ့ ကျောက်တောင်ကြီးပေါ်မှာ နှစ်အကြာကြီး တစ်ပါးတည်း စေတီဟောင်းတစ်ဆူကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီး အခုဆို ဘွားရသေ့ရဲ့ လုံ့လအား ထုတ် မှုကြောင့် ထီးတော်အသစ်

တင်နိုင်ခဲ့ တာရယ်... သူ တစ်ခုခု မဖြစ်သွားခင် ခရီးသွားဆောင်းပါးလေးတွေ ရေးနေတဲ့ လေးလေး သိချင်တာလေးတွေ သိခွင့်ရသွားအောင်နဲ့၊ မေးချင်တာလေးတွေ မေးလို့ ရအောင်လို့ သမီးအကြောင်း ကြားလိုက်တာ လာဖြစ်အောင် လာခဲ့ပါ။ သမီး စောင့်နေမယ် ဆိုတာနဲ့ စာရေးသူ ကျွန်တော်လဲ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ ရွာသွန်းတဲ့ မိုးတွင်းကာလတစ်ခုဖြစ်တဲ့ မိုးထဲလေထဲ တစ်ရက်မှာပဲ အရောက်သွားခဲ့ပါတော့တယ်။

[၂]

အောင်ပန်းမြို့အထွက်က ကွေ့ကာပိုက်ကနဲ့ တီကောင်တောင်ဆင်း

❖ စောင့်ဆိုသလိုသည်ဟု ဝဠာကြာသည့် ဘွားရသေ့ အံ့သွား
❖ သိက်ဘွားနှင့် ဘွားရသေ့ ဓာတ်ပုံကော်ပီ
❖ အင်းလေးကန်ကြီး၏ အထဲမြင်ကွင်းအလှ

အတိုင်း ဆင်းလိုက်လို့ သိပ်မကြာခင် မှာပဲ ဟဲဟိုး ထိုမှတစ်ဆင့် ရှမ်းပြည် နယ်တောင်ပိုင်းက တစ်ခုတည်းသော အင်းလေးခေါင်တိုင် ရေပူစခန်းဆီ သွားရမယ့် လမ်းနံဘေးက လမ်းခွဲ ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်ရပါတယ်။

အဲဒီကနေ တောင်စူးစူးအတိုင်း (၁၀)မိုင်လောက် ဝင်သွားလိုက်ရင် ရေပူစခန်းကို ဝိုင်းရံထားပြီး အင်းတိုင်း ရင်းသူလေးများ ရောင်းချတဲ့ ဒေသခံ အစားအသောက်နဲ့ လက်ဆောင် ပစ္စည်း ဆိုင်တန်းလေးများကို အစီအရီ တွေ့ရပါတယ်။

ပြည်တွင်း ခရီးသွားဧည့်သည်နဲ့ နိုင်ငံခြားဧည့်သည်များကို နွေးနွေး ထွေးထွေးနဲ့ ဧည့်ဝတ်ကျေပွန်အောင် ဝန်ဆောင်မှုတွေ ပေးနေတဲ့ ဟိုပင် ဟိုတယ်နဲ့ တစ်ခုနားကနေ ဖြတ်သွား လိုက်ရင် ငါးရက်တစ်ချေးရှိတဲ့ ခေါင် တိုင်ရွာကို ရောက်ပြီး ကားလမ်းနံဘေး မှာရှိတဲ့ ကုန်စုံဆိုင်ကြီးနဲ့ သီးနှံ အရောင်း အဝယ် လုပ်နေတဲ့ ချောစုတို့အိမ်ကို ရောက်ပါတယ်။

စာရေးသူ ကျွန်တော်လဲ ခရီးရောက် မဆိုက်ပါဘဲ သမီးချောစု ဖျော်တိုက် တဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်သောက်ပြီး လမ်း ညွှန်လေးအဖြစ် လိုက်ပါပေးမယ့် အဖော်ဖြစ်သူ မောင်ငြိမ်းချမ်းလေးကို ခေါ်လို့ ဘွားရသေ့ သီတင်းသုံးရာ တောင်တက်ခရီးလမ်းကို စ, လှမ်း လိုက်ပါတော့တယ်။

တစ်ဆင့် ဆိုင်ကယ်နဲ့ တက်ရောက် မယ့် ဘွားရသေ့ရှိရာ တောင်ခြေဆီလို့ (၁၀)မိနစ်လောက် သွားရပါသေး တယ်။ ဆိုင်ကယ် ဆက်စီးတက်လို့ မရတော့တဲ့ နေရာရောက်မှ နီးစပ်ရာ ခေါင်တိုင်ရွာထဲက အိမ်တစ်အိမ်မှာ အပ်ရပါတယ်။

တောင်ပေါ်ကို တက်ရမယ့်လမ်းက နှစ်လမ်းရှိပြီး အရှေ့ဘက် လူသွားလမ်း လေးအတိုင်း တက်လို့ရသလို တောင်

[၃]

အိမ်ရဲ့ တောင်ဘက်ကနေမှ

ဘွားရသေ့ သွမ်းတန်ခိုး

ဘွားရသေ့ သုံးနှစ် အိမ်ခြာရင်နဲ့လည် အိမ်ခြာရင်

တက်က ကျွဲကျောင်းသား၊ နွားကျောင်းသားလေးများ တက်တဲ့လမ်းကို ရွေးပြီး တက်ခဲ့ကြတာပါ။ အတော့်ကို မတ်စောက်ပြီး ပေနှစ်ထောင်ခန့် တက်ရတဲ့ အတက်မှာ ငါးခါလောက်နားတာ တောင် သိပ်မလုံလောက်ခဲ့ကြပါဘူး။ အမောဖြေလိုက် တက်လိုက်နဲ့ ခနဲသုံးချိုး တစ်ချိုးမှာ အနောက်ဘက် ဆီ လှည့်ပြန်ကြည့်လိုက်မိတော့မှ နားသမျှတွေ အမောပြေခဲ့ရပြီး လှပတဲ့ မြင်ကွင်းကြီးကို အရှေ့တောင်ဘက်ဆီ မှာ လှမ်းလို့ မြင်တွေ့လိုက်ကြတယ်။

အဲဒါကတော့ အင်းလေးသဘာဝ ချောက်ပြင်ကြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ခံ တောင်တန်းပြာပြာကြီးတွေ ဝိုင်းရံ ထားပြီး ဖြူလှလွတ်တိမ်ခိုးလေးတွေ ကြားကနေ ပြာလဲ့နေတဲ့ ကန်ရေပြင် ကျယ်ကြီးရဲ့ သာယာလှပကြည့်နူးဖွယ် ကောင်းတဲ့အလှကို စာရေးသူ ကျွန်တော် စာမဖွဲ့တတ်လို့ နက္ခတ္တ ချောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများကိုယ် တိုင် လာရောက်မြင်တွေ့ကြမှ စိတ် တိုင်းကျ ခံစားကြည့်ကြပါလို့ ညွှန်းဆို ပါရစေ။

[၄]

သိပ်မကြာခင်မှာ တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေထိုင်တဲ့ ဘွားရသေ့ရဲ့ ကျောင်းသခမ်းဆီ ရောက်ပါတယ်။ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေတဲ့အတွက် စာရေးသူမှ ချောင်းဟန်သံပေးပြီး အတန်ကြာ ခေါ်ကြည့်မှ ကျောင်းခန်း လေးထဲက ညည်းညူသံနဲ့အတူ တံခါး ဖွင့်သံ ကြားရပါတယ်။

တံခါးကြားကနေ အဖျားဝေဒနာကို ခံစားနေရတဲ့ မျက်နှာနဲ့ တုန်ယင်စွာ ရပ်နေတဲ့ ဘွားရသေ့ကို စာရေးသူတို့ စိတ်မကောင်းကြီးစွာ မြင်တွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။

'လာကြ ဒကာလေးတို့ လာကြ' ဆိုပြီး ဘုရားစင်ရှေ့ဆီ ခေါ်သွားပါ တယ်။ စာရေးသူနဲ့ မောင်ငြိမ်းချမ်းလေး ဘုရားထံပါးမှ ဝတ်ပြုပါလာတဲ့ လှူဖွယ် လေးတွေကပ်ပြီး လာရောက်ရတဲ့ လိုရင်းကိုပဲ လျှောက်ထားလိုက်ပါ တယ်။ အဲဒီမှာ ဖွားရသေ့က...

'အင်း...ဒကာလေး၊ ရောက်လာတာ အတော်ပဲ။ ဒကာလေးလို့ပဲ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်က စာရေးဆရာနှစ်ယောက် လာသွားသေး

တယ်။ လည်ဟက်ကြည့်ရုံပဲ ပြန်သွားကြ တာပဲ။

အခု ဒကာလေး မေးပြန်းသလိုတော့ ဘာမှ သိပ်ပြီး မပေးသွားကြဘူး။ ဆရာ လေးလဲ လူတာပဲ။ သိပ်နေချိန်မရှိတော့မှန်း သိတယ်။ ပြောချင်တာလေးတွေ ရှိနေတာနဲ့ အတော်ပဲ

ဆိုပြီး စာရေးသူ ကျွန်တော် သိလို သမျှကို အခုလို ပြန်လည်ဖြေကြားပေး ခဲ့ပါတယ်။

[၅]

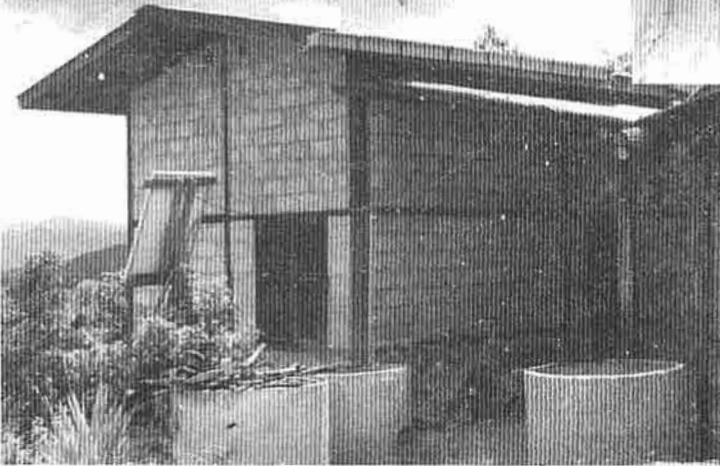
သက်တော်(၈၀)၊ ရသေ့ဝတ်(၃၂) နှစ် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ဘွားရသေ့ ဒေါ်နန္ဒ စာရီကို ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း မိုင်းပန်မှာ အဘဦးအောင်ခမ်း(ခေါ်) ဦးအောင်ရွှေနဲ့ အမိဒေါ်လှရင်တို့မှ စနေနေ့မှာ မွေးဖွားခဲ့တယ်လို့ သိရပြီး ညီမတစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ ဆိုပါ တယ်။ ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း၊ မြောက်ပိုင်းတွေမှာ တစ်ပါးတည်း သာသနာပြုခရီးတွေ ထွက်လာလိုက် တာဟာ ယခု ခေါင်တိုင်ရေလှစမ်းရွာ အနောက်ဘက် “ရွှေစက်တော် နက္ခတ္တချောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၇

ဘွားရသေ့ တရားကျွန်းရာ စုတေတွင်ပိုင်

◆ နောင်မှ ထောက်လှမ်းပေးထားသည့်

ဘွားရသေ့တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းသစ်ပေး

တော့ ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ပြည်နယ်လုံး နယ်လှည့် သာသနာပြုနေရင်းကနေ အိမ်မက်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်အရ ဒီဒေသကို ရောက်လာရတယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။

အိမ်မက်အရနဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ကြောင့် လို့ ပြောရတာကတော့ ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်း လားရှိုးမှာ သီတင်းသုံးနေ တဲ့ ညတစ်ညမှာ အိမ်မက် မက်ပိ တယ်။ အိမ်မက်ထဲမှာ သူယောင်မယ်

တွေ့လိုလို၊ ဥစ္စာစောင့်မလေးတွေ လိုလိုက မှုန်ဝါးဝါးပုံရိပ်တွေနဲ့ သူတို့ စောင့်ရှောက်နေရတဲ့ စေတီတစ်ဆူမှာ သူတို့နဲ့ အတူလာနေပြီး တရားအား ထုတ်ရင်းနဲ့ -ရှေးစေတီကို အရင်ဘဝ ဟောင်း ရေစက်အရ အတူစောင့်ရှောက် စေလိုကြောင်းကို အိမ်မက်လာပေး တယ်လို့ဘွားရသေ့က ပြောပြပါတယ်။

အိမ်မက်ထဲမှာလဲ စေတီဟောင်း လေးတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရပြီး တောင်မ အရှေ့ဘက်မှာ ပင်လယ်လိုလို၊ ကန် ရေလိုလို ရေပြင်ကျယ်ကြီးကိုတစ်ခု

သာဝတီသာ စကြာဘုရားတောင်" ပေါ်ကို သက္ကရာဇ် ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်မှာ စတင် ရောက်ရှိလို့ သာသနာပြုရင်း သီတင်းသုံးခဲ့တာဟာဆိုရင် နှစ်ပေါင်း (၂၅)နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီလို့ သိရပါတယ်။

အသက် ရှစ်နှစ်သမီးအရွယ်က တည်းက ညီအစ်မနှစ်ယောက်စလုံး အတန်းပညာကို ခဏတာပဲ သင်ကြား ခဲ့ပြီး သာသနာ့ဘောင်ဝင်ဖို့ ဆုံးဖြတ် ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ မိဘနှစ်ပါး လုံးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံကုံလုံကြွယ်ဝ ကြပြီး သာသနာတော်ကို ဦးစားပေး

ဆောင်ရွက်တာကြောင့် ဘွားရသေ့တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တားဆီးမပိတ်ပင်ခဲ့ကြပါဘူး။ ပိုလို့ တောင် အားပေးအားမြှောက် ပြုပေး ကြပါတယ်။

ပထမဦးဆုံး မိမိတို့ရဲ့ မွေးဖွားရာ ဇာတိမှာပဲ တရားအားထုတ်ကြရင်း ကနေ ပိုမိုအားထုတ်လိုတဲ့ ဆန္ဒတွေ အရ နယ်လှည့်သာသနာပြုကြရာမှာ ညီမတော်ဖြစ်သူကတော့ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ တောင်းပန်မှုကြောင့် ဇာတိဖြစ်တဲ့ နမ့်ပန်ကို ပြန်သွားပြီး ဘွားရသေ့က

• ဘွားရသေ့ တရားကျင့်လှူထိန်းသိမ်းရေး ကျောက်တံဆိပ်ဖယ်

• ထူးဆန်းသည့် အင်ကြင်းပင်များ

သီလိက်ရလို့ မြန်မာနိုင်ငံက ရှိရှိသမျှ ဆူကန်ကြီးများရှိရာ အရပ်ကို သာသနာလှည့်လည်ပြုရင်း ရှာဖွေ ချိတ်တာ ကချင်ပြည်နယ်က အင်း ဆော်ကြီးအိုင်အထိ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အိပ်မက်ထဲမှာ ကြားခဲ့ရ တဲ့ **စကြာဘုရားတောင်**ဆိုတဲ့ အမည် နဲ့ဘာတော့ မရှိတာရယ် သူ့ယောင်မယ် သေ့လိုလို၊ ဥစ္စာစောင့်တွေလိုလို မိန်းကလေးတွေကို မတွေ့တာရယ် ကြောင့် ပြန်လာလိုက်တာမှာ ယခု နေပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ ညောင်ရွှေမှာ နေတဲ့ အင်းလေးကန်ကြီး အနောက် ဘက်က ဒီတောင်ပေါ် ရောက်လာခဲ့ရ တယ်လို့ ပြောပြပါတယ်။

တောင်ပေါ်မရောက်ခင် စုံစမ်းကြည့် ချိတ်တော့ **စကြာဘုရားတောင်**လို့ သိပြီး စေတီရဲ့ ဘွဲ့အမည် အပြည့် အမှာ ရွှေစက်တော်သာဝတီသာ

ဘုရားတောင်ဆိုတာ သီလိက်ရပြီး ရှေးရေစက်နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်အရ နေရာ မှန်ဆိုတာ သီလိက်ရပြီး သန္တိဋ္ဌာန် ခိုင်ခိုင်ချလို့ တရားစခန်း ၈, ၀၀ ခဲ့တယ် လို့ ပြောပြပါတယ်။

ရှေးစေတီဟောင်းလေးရဲ့ အနောက် တောင်ဘက် အင်ကြင်းကျောက်ဆောင် ကြားရှိ လူတစ်ကိုယ်စာ ကောင်းကောင်း ဝင်ဆုံတဲ့ ကျောက်ဂူလေးအတွင်း တရားအားထုတ်တဲ့ညမှာပင် လူသူ မရှိတဲ့ တောကြီးမျက်မည်းထဲမှ မိန်းကလေးများရဲ့ စကားပြောသံများ ကို ကြားခဲ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

တရားပြီးချိန် ဂူပြင်ထွက်လိုက်မှ လူပုံသဏ္ဍာန် ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေတဲ့ အင်ကြင်းပင်များဆီမှ အသံတွေဖြစ် ကြောင်း သိရပါတယ်။ အဲဒီအခါမှ ဘွားရသေ့ လားရှိုးမှာ ညအိပ်စဉ် အိပ်မက်ထဲမှ သူ့ယောင်မယ် ဒါမှ

မဟုတ် ဥစ္စာစောင့်မလေးများက ယခု လို ပုံသဏ္ဍာန်တွေနဲ့ သူ့ကို စောင့်ကြို နေကြကြောင်း သိရတယ်လို့ စာရေးသူ တို့ကို ပြောပြပြီး ဘွားရသေ့ တရားကျင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဂူနဲ့ ဆွမ်းစား ဂူနေရာကို လိုက်လံပြသပေးပါတယ်။

ဘွားရသေ့ ခေါ်ဆောင်ရာနောက် လိုက်သွားကြည့်မိမှ ဘွားရသေ့ တရား ကျင့်ဂူနဲ့ ဆွမ်းစားဂူ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိတဲ့ အင်ကြင်းပင်များရဲ့ ပုံစံများမှာ သူ့ယောင်မယ်ပုံစံမျိုးတွေလို ဖြစ်နေ တာကို ထူးဆန်းစွာ မြင်တွေ့ရပါတယ်။ သေချာကြည့်မိရင် မိန်းကလေးများရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားများ ဖြစ်နေတာ ကို တွေ့ရပါတယ်။

စာရေးသူ ကျွန်တော်လဲ ပါလာတဲ့ ကင်မရာလေးနဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းစာချစ်သူများ မြင်ဖူးအောင် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ

● လှုံ့သလှာန်ထူထပ်သည့် အင်ကြင်းပင်များ

● လှုံ့သလှာန်ထူထပ်သည့် အင်ကြင်းပင်များ

တယ်။ ယခုကဲ့သို့ လူသူမနီးတဲ့ တောကြီးများမည်းထဲမှ ရုတ်တရက် မြင်မိရင် နာနာဘာဝတွေများ ဝိုင်းရံ ထားသလားလို့ ထင်မှတ်မှားနိုင်တဲ့ အင်ကြင်းတောကြီးထဲ၌ တစ်ပါးတည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်နေနိုင်သော ဘွားရသေ့ရဲ့ သတ္တိကို မချိုးကျူးဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ပါ။

အမှန်ဝန်ခံရရင်ဖြင့် စာရေးသူရဲ့ မျက်စိထဲတွင် မကောင်းဆိုးဝါးကြီးများဖြင့် ကခုန်နေသယောင်လို့ ထင်မှတ်မိခဲ့ပါတယ်။

ဘွားရသေ့အား တစ်ဦးတည်း ဒီလိုနေရတာကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု မရှိဘူးလားလို့ မေးကြည့်ရာ...

'ဘွားရသေ့ရဲ့ အရင်ဘဝက ဆွေမျိုးတွေ ပဲကွယ်တာလို့ ကြောက်ရမလဲ၊ ဘွားရသေ့ ရောက်လာတော့ သူတို့ ပျော်တော်နေကြ

သေးတယ်။ ဘွားရသေ့ ဒီတောတောင်ကို သန့်ရှင်းရေးတွေတာတွေလုပ်ရင် သူတို့လဲ ပိုင်းကျကြတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ စကားပြောဖော် မရှိရင် ဘွားရသေ့ သူတို့နဲ့ပဲ ပြောဖြစ်တယ်'

လို့ ပြောလိုက်ရာ စာရေးသူ ကျွန်တော်နဲ့ အဖော်လိုက်ပါလာသူ မောင်ငြိမ်းချမ်းတို့မှာ တစ်ယောက် မျက်နှာတစ်ယောက် လှမ်းကြည့်ပြီး ယုံရအခက် မယုံရအခက် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

ဘွားရသေ့ တရားကျင့်ကြရာ သူယောင်မယ် အင်ကြင်းတောမှ အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ရှေးစေတီဟောင်းကို ပြန်လည်ပြုပြင်၍ ထီးတော် တင်ထားတာကို သပ္ပယ်စွာ ပူးတွေ့ရတယ်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း(၁၄)ရက် (၂၁.၁၂.၁၉၉၉)

ခုနှစ်တွင် တောင်ကြီးမှ အလှူရှင်များ ပူးပေါင်း၍ ထီးတော် တင်နိုင်ခဲ့ကြောင်းကို ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။

[၆]

ထီးတော်တင်ဖြစ်အောင် အဓိဋ္ဌာန်နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် ပေးနှစ်ထောင် အမြင့်ကြီးကို အတက်အဆင်း ကြိုးပမ်းလှမ်းပမ်းခဲ့တဲ့ဒဏ်တွေကြောင့် ဘွားရသေ့ အပြင်းအထန် နေမကောင်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတစ်ခါ ဖြစ်လို့ တာမှာ တစ်လခွဲလောက်က ပြုစုသူ တစ်ယောက်မှမရှိ၊ ဆေးပေးမီးသောက် မရှိနဲ့ နေပြန်ကောင်းရင်တော့ လူမလဲပြီး ဇာတိပြန်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့လို့ ပြောပြပါတယ်။

ပြန်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်မပေးမနက်မှာဘဲ ရွာထဲက ဓာတ်ပုံဆွဲ ဦးမျိုးအောင်နဲ့ ဝကျောင်းဆရာမ

www.burmeseclassic.com

ဆောင်နဲ့ ရောက်နေတဲ့ အခိုက်ပေါ့။ သူတို့ကို ပြောပြပြီး အထုပ်အပိုးပြင် ဘေးတဲ့ အတွင်းခန်းဆီ ဝင်သွားပြီး ယူမယ်အလုပ် အထုပ်ပေါ် ကြည့်လိုက်တာက ဘွားရသေ့ အပြောအရ ဆတ်ဘူးလောက်ရှိတဲ့ မြွေနဂါးကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်လို့ ဆိုပါသည်။

နောက်မှ ပြောပြလို့ သိရတာက ဆီအထုပ်ကို ယူပြီးပြန်မယ်လုပ်တိုင်း မြွေနဂါးကြီးက ရောက်ရောက်နေတော့ "ခါ ငါ့ကို မပြန်စေချင်လို့ တားတာ ဆရာပဲ" ဆိုပြီး ဒီကနေ့ထိ မပြန်ဖြစ်တာကြောင်းနဲ့ မပြန်တော့ဘူးလို့ နိဗ္ဗာန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့နောက်ပိုင်း မြွေနဂါးကြီးကို တစ်ခါမှ ပြန်မတွေ့ရတာဘူးလို့ စာရေးသူကို ပြောပြပါသည်။

ထူးခြားပြီး အိပ်မက်ထပ်ရတာက ဆရာ ဂူပိတ်တရားကျင့်ဖို့ အကြောင်း ခိုက်ဆိုင်လာတာပါ။ အိပ်မက်ထဲမှာ သူနှစ်လုံးလုံး ဆွမ်းသုံးချိန်ကလွဲရင် နိဗ္ဗာန် တရားကျင့်ရမယ်လို့ အာရုံရလို့ ဆယ့်နှစ်နဲ့ သက္ကရာဇ် ၁၃၆၃ ခုနှစ်၊ နိဗ္ဗာန်ပြည့်ကျော်(၂)ရက်နေ့က စပြီး သူ့နှစ်နဲ့ ခိုင်ခိုင်ချလို့ ဂူဝင်လိုက်တာက အိပ်မက်အရ ဆွမ်းသုံးဂူသပ်သပ်၊ တရားကျင့်ကြံ အားထုတ်တဲ့ ဂူသပ်သပ်နဲ့ သုံးနှစ်ပြည့်ခဲ့တယ်လို့ သိရပါသည်။

သူနှစ်ပြည့်တဲ့ ၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၂)ရက်နေ့ ဂူက ဆရာမှာပဲ ဘွားရသေ့ရဲ့ ဘယ်ဘက်အထိ အံသွားတစ်ချောင်းဟာ မနာမောင် မကိုက်ခဲပါဘဲနဲ့ လက်ထဲကို သွေ့သလို ကျွတ်ကျလာတယ်လို့ ဆိုပါသည်။

အံသွားကို လက်ထဲ ထည့်ကြည့်တော့မှ အံသွားအတွင်းမှာ စေတီတစ်ဆူပုံ ထင်ထင်ရှားရှား မြင်တွေ့ရတာကို ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ မြင်လိုက်ကြရတယ်။

ဘွားရသေ့ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်အောင် ဂူထွက် လာစောင့်ကြတဲ့ ရွာသူရွာသား ပရိတ်သတ်က ရွှေအိုရောင် ပေါက်နေတဲ့ ဘွားရသေ့ရဲ့ အံသွားကိုဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူကြပြီး ဓလေ့အရ အဆောင်အဖြစ် သိမ်းထားကြတာ ကျန်းမာလာဘိရွှင်ကြတယ်ဆိုပြီး စာရေးသူတို့ကို ပြောပြလို့ အမှတ်တရ အလို့ငှာ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး စာဖတ်ပရိသတ်ကို တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

စာရေးသူတို့နှစ်ယောက်လဲ အချိန်အတော်ကြာလင့်ခဲ့ပြီမို့ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်နေတဲ့ ဘွားရသေ့ကို နှုတ်ဆက်လို့ ညခင် နေမစောင်းခင် ပြန်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာကို ရေးသားတင်ပြရင်း...

ဒီကနေ့အထိ ရှိနေသေးတဲ့ သက်တော်ရှည်ဘွားရသေ့နဲ့ သူယောင်မယ်တွေလိုလို၊ ဥစ္စာစောင့်တွေလိုလို ထူးဆန်းတဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ရှိတဲ့ အင်ကြင်းပင်ကြီးတွေမှာ မကြောက်မရွံ့ တစ်ဦးတည်းနေထိုင်ရင်း သာသနာကို စောင့်ရှောက်နေတဲ့ သက်တော်ရှည်ဘွားရသေ့ တစ်ဦးတည်း သီတင်းသုံးနေတဲ့ ခေါင်တိုင်ရွာနောက်ဘက်က ရွှေစက်တော်သာဝတီသာ စကြာဘုရားတောင်ရှေးစေတီကို လာရောက်ဖူးမြော်စေလိုကြောင်း လေးစားစွာ ဖိတ်ကြားရင်းဖြင့်...

တနိုင်းခ

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ရေးစားစွာဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

သားမင်း ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပူရှိန်းငုံဆေးပြား

အမှတ်တံဆိပ်

၀.၂၀၀ Y ၀၉၉၅၀၀ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်

တဆထက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀.၂၀၀၀

လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော်စာရေး ဆရာများ ဆုံကြသည်။ ကိုဇော်ရဲနိုင်၊ ကိုအောင်မြတ်ဦး၊ ကိုနေမျိုးသီဟတို့ကို တစ်ဝိုင်းတည်းတွင် တွေ့ရသည်။ ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “လာထိုင် ကိုယ့်တင့်... အဟွပ်... အဟွပ်... အဟွပ်”

“ချောင်းဆိုးလှူညှိလား... ကိုဇော်ရဲနိုင်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... ဆေးလိပ်မသောက်၊ ကွမ်းမစားဘဲနဲ့ ဘာကြောင့်များ ဒီလောက်ချောင်းဆိုးမှန်းမသိဘူး”

“ရာသီဥတု အကူးအပြောင်းမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ အာဂန္ဓာကရောဂါပဲ”

“ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီမို့ ကျွန်တော်တို့ထက် ရောဂါအကြောင်း ပိုနားလည်မှာပါ ရှင်းပြစမ်းပါဦး”

“ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါး ညီညွတ်မှုအောင် နေထိုင်နိုင်ရင် ကုန်းမာနေတာပါပဲ... ဒါပေမဲ့ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်နဲ့ ဥတုသမုဋ္ဌာန် လွန်ယုတ်လွှား ပြုဖန်များရင် အာဂန္ဓာက ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ စလာတယ်... ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်ရတာ ရေချိုးစောတာမျိုး ရာသီနဲ့ မတည့်တဲ့အစားအစာကို စားတာကစပြီး ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်စလာတာပါ”

ဆရာနေမျိုးသီဟက ဆက်ပြောသည်။ “ကျွန်တော်တို့လို ကွမ်းစားတဲ့သူတွေ၊ ဆေးလိပ်သောက်တဲ့သူတွေအတွက် ချောင်းဆိုး ရင်ကျပ်ရောဂါ မကင်းဘူးဗျာ... ဒါကြောင့် ဘယ်ဆေးကို ဆောင်ပြီး သုံးစွဲရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး”

“ရာသီမရွေးလဲ စားသုံးနိုင်ပြီး ရာသီအကူးအပြောင်းတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ် သလိပ်ကပ်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေးတစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ... ကျွန်တော်တို့မိတ်ဆွေ သမားတော် ဦးကိုကိုကြီးက ရောဂါရှင်များကို လက်တွေ့ကုသပေးခဲ့ပြီး အစွမ်းထက်ထိရောက်မှုကို သိရှိပြီး ဈေးကွက်ထဲမှာ ဖြန့်ချိနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော် ပူရှိန်းငုံ ဆေးပြားရှိတယ်။ ကလေး၊ လူကြီးအရွယ်မရွေး သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျာ”

“အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော်ပူရှိန်းငုံဆေးပြားရဲ့ ဆေးအညွှန်းကိုလဲ ပြောပြပေးဦးမုပေါ့”

“ဆရာတို့အားလုံး သုံးစွဲချင်ရင် သုံးစွဲရအောင် ဆေးအညွှန်း

သလိပ်ပျော်၊ ရင်ချောင်၊ အစာကြေဆီ၊ ဝမ်း၊ သွေးလေညီညွတ်အောင်

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်) ချောင်းဆိုးပျောက် သလိပ်ပျော် ပူရှိန်းငုံဆေးပြားကိုဆောင်

ကျပ်ခြင်းများကို ကွမ်းရွက်စိမ်းရည် (သို့) ရေခွေးနဲ့ သောက်ရင် သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျာ”

“ကောင်းတယ်ဗျာ... ဆက်ပြောပါဦး”

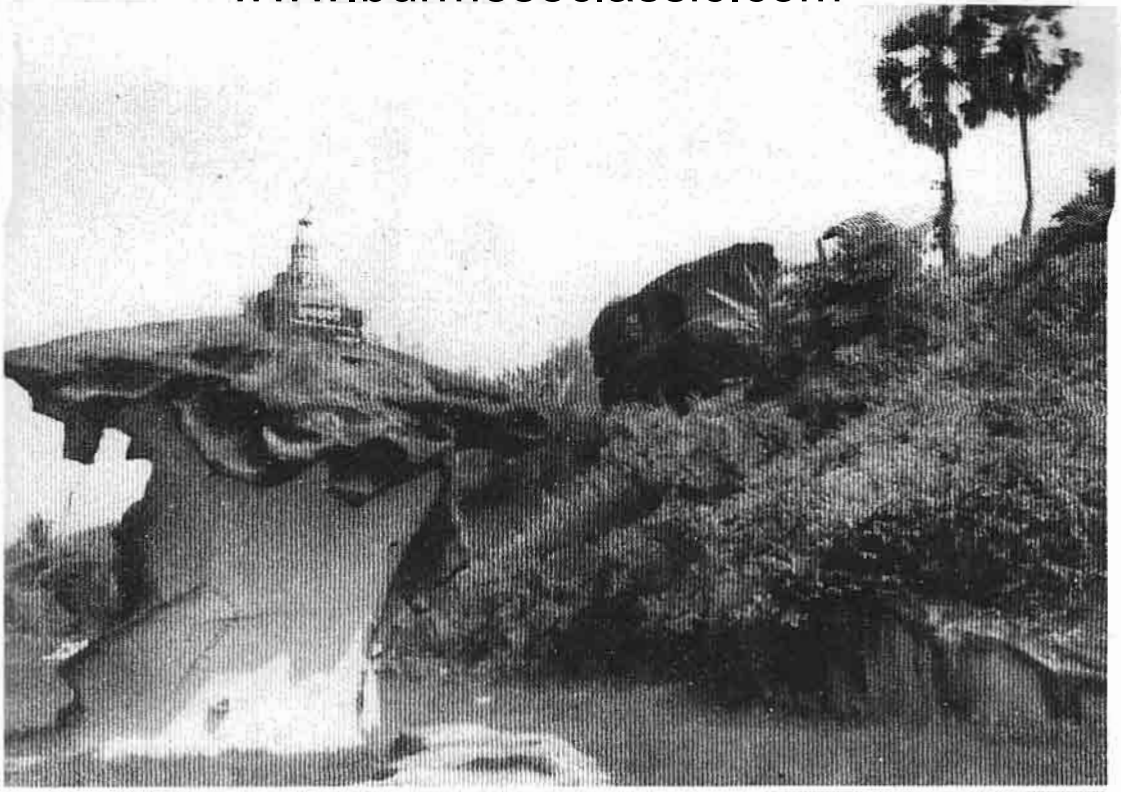
“အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်ဖြစ်ခြင်း၊ လေထိုး၊ လေအောင်၊ လေနာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေပူခြင်း၊ လေချုပ်၍ မအီမသာဖြစ်ခြင်းများ ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေချုပ်ခြင်းများကို မှန်ကန်ညီညွတ်စေတဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျာ... ခံတွင်းအနံ့မကောင်းသူများနဲ့ မူးဝေ၊ ပျို့အန်ခြင်းများအတွက် ငုံပေးပါက ခံတွင်းလဲရှင်း၊ မူးဝေခြင်းလဲ ကင်းလျက် ချွဲသလိပ်ပျော်စေပါတယ်။ ကလေး၊ လူကြီး နေ့စဉ် သုံးစွဲရင် အစာကြေ ရင်ချောင်ပြီး အစားအစာ စားချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်စေတယ်တဲ့ဗျာ”

ဆေးညွှန်းများ တရစပ်ပြောပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားဆက်ပြတ်သွားချိန်တွင် ဆရာဇော်ရဲနိုင်က “ဆရာကိုယ့်တင့် တိုက်လိုက်တဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ်သလိပ်ပျော် ငုံဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းတွေ့ပြုပြီဗျာ... ဆေးသောက်ပြီး နာရိမိတ်အတွင်းမှာ ခံတွင်းလဲရှင်း၊ သလိပ်လဲပျော်ပြီး ရင်ချောင်သွားတယ်... သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် သလိပ်ပျော် ပူရှိန်းငုံဆေးပြားရဲ့ အစွမ်းကို လုံးဝယုံကြည် လိုက်ပြီ... ကျွန်တော်လဲ သုံးစွဲမယ် အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်း ဂုဏ်သတင်းကို တစ်အိမ်တက်တစ်အိမ်ဆင်း သတင်းပေးရဦးမယ်ဗျာ...”

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၀၁၃)၊ ဣန္ဒာ(၁၀)လမ်း၊ ၉/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ☎ ၀၁-၇၀၁၂၆၂၊ ၀၉ ၅၀ ၉၇၉၇၃

၁၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

◆ ဇေယျဝတီမြို့ဝင်တီ ကာလင်ဘုရား

ထိပ်စွန်းခရီးစဉ်နှင့်

ဇေယျဝတီမြို့

(၁)

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၏ တောင်ဘက်အစွန်းဆုံးဖြစ်သော ထိပ်စွန်းခရီးစဉ်ဖြစ်သည်။ အကြိမ်ကြိမ်သွားရန် စီစဉ်ခဲ့ကြသော်လည်း အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ခရီးစဉ် ပျက်ခဲ့ကြရဖူးသည်။ ရေတစ်တန်၊ ကုန်းတစ်တန်ကြောင့်လည်း ပါသည်။

ဘုရားဖူးခရီးစဉ် အဖြစ်လည်း လူတိုင်း မသိကြသလို သမိုင်းဝင် ရှေးဘုရားများ ရှိသည်ကို မသိကြသေးဟန် တူသည်။

ထိပ်စွန်းခရီးထက် ပို၍ ဝေးသော မြတ်မော်တင်ဘုရားပွဲ၊ ဒီပါရုံဘုရားပွဲ၊ ကျုံမငေးစွယ်တော်ဘုရားပွဲများ

သာ လပွတ္တာမြို့သူမြို့သားများ နှစ်စဉ် အကြိမ်ကြိမ် သွားနေကြသည်။ လူသိများ၍ လူသွားများသဖြင့် သွားဖြစ်ကြသည်ထင်၏။

စာရေးသူနှင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ဒီဇင်ဘာ ဆောင်းရာသီ နံနက်ခင်း၏ အအေးဒဏ်ကို မမူကြ။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ချိန်းထားကြသည့် အတိုင်း မိုးမလင်းမီ ခရီး စတင်ထွက်ကြသည်။

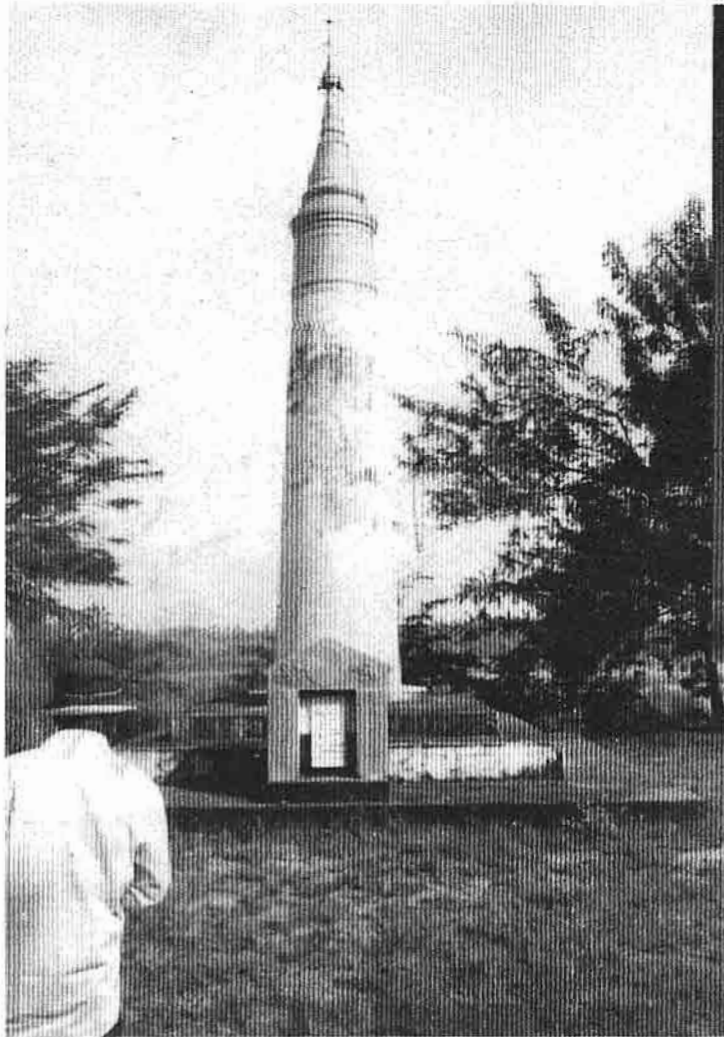
ဆိုင်ကယ်မောင်းသူ တစ်ယောက်၊ နောက်ထိုင်တစ်ယောက်ဖြင့် ဆိုင်ကယ် (၃)စီး၊ လူ(၆)ယောက် လပွတ္တာမြို့မှ လပွတ္တာလုပ်တောင်ရွာကြီးသို့ ဆိုင်ကယ်

နာရီပုံ ဘရာသိန်း (လပုဏ္ဏ)

ဖြင့် သွားကြသည်။ နှင်းများ တဖွဲဖွဲနှင့် စိမ့်နေအောင် အေးလှသည်။

ဆိုင်ကယ်အရှိန်ကြောင့် ရှေ့မှတိုးသော လေအေးသည် မျက်နှာနှင့် နားရွက်များ အေးခဲလာမလား ထင်ရလောက်သည်။ အအေးဒဏ်ကို ကြိုကြိုခံအန်တု၍ မိမိတို့သွားမည့် ခရီးစဉ်အတွက် စိတ်အား ထက်သန်နေကြသည်။

ကတ္တရာလမ်းဖြစ်ပြီး လမ်းက ကောင်းသည်။ မိနစ်(၃၀)နီးပါး မောင်းရပြီးလပွတ္တာလုပ်တောင်ရွာ မော်တော်

ထူးပါရုံကျောင်းမှ ဘုရား

အုတ်တွင်းတံခွန်တိုင်ဘုရား

ဆိပ်သို့ ရောက်သည်။ မော်တော်ဆိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ဆိုင်ရှင် မိန်းကလေးက ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ပြီး...

‘ဦးလေးတို့က ထိပ်စွန်းကို သွားကြ မယ့် ဘုရားဖူးအဖွဲ့လား’

‘အေး ဟုတ်တယ် သမီးရေ ဒီက စောင့်ဖို့ မှာထားတဲ့ ပဲ့ထောင်(စက်လှေ) မတွေ့လို့’

ဟု မေ့မိတ်ဆွေ ဦးအောင်သွင် (အငြိမ်းစားကျောင်းဆရာ)မှ ဖြေ သည်။

‘ဒါဆိုရင် မပူနဲ့ ဦးရေ သူတို့က

အစောကြီးက ရောက်နေကြတာ။ ထိပ်စွန်းသွားမယ့်အဖွဲ့ကို လာစောင့် တာလို့ ပြောတယ်။ ဦးတို့ရှေ့က ရောက်လာကြတဲ့ ဗုဒ္ဓတောင်းဘုရား ထီးတင်ပွဲသွားမယ့်အဖွဲ့တွေကို လိုက်ဖို့ တယ်။ အခုပဲ ပြန်ရောက်တော့မယ်။ လာ ဒီမှာ ရေနှေးပူလေး သောက်ရင်း စောင့်လိုက်နော်’

ဟု ဆက်ဆံရေး ဖော်ရွေစွာဖြင့် ဆိုင်ရှင်မိန်းကလေးက ပြောသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ပဲ့ထောင်(စက်လှေ)နှင့် ဖြတ်ကူးမည့် ခရီးစဉ်ကဲ့သို့ပင်

ဗုဒ္ဓတောင်ရွာ ဘုရားထီးတင်ပွဲ သွားကြ သူများလည်း လပွတ္တာလုပ်တောင်ရွာမှ ဖြစ်တစ်ဖက်ကမ်း အထက်ပြန်ရွာသို့ သွားကြရသည်။ ခေတ္တတော့ စောင့်ရ တော့မည်ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ လက်ဖက်ရည်ထိုင် သောက်နေစဉ် ဗုဒ္ဓတောင်းဘုရား ထီးတင်ပွဲသွားကြမည့် နောက်အဖွဲ့များ တဖွဲ့ဖွဲ့ ထပ်ရောက်လာကြသည်။ အားလုံး လပွတ္တာမြို့မှ ဖြစ်သည်။

အထက်ပြန်ကျေးရွာအနီးရှိ ဗုဒ္ဓ ဝေတင်းကျေးရွာ၊ ဗုဒ္ဓတောင်ဘုရားအား လပွတ္တာမြို့မှ စေတနာရှင်များ သွား ရောက်ထီးတင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ယနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ထီးတင်ပွဲရှိ သဖြင့် တစ်ဖွဲ့ပြီးတစ်ဖွဲ့ ရောက်လာ ကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ ခရီးထွက် သည်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေသည်။

ဗုဒ္ဓတောင်းဘုရားပွဲ သွားမည့်အဖွဲ့

• ဘုရားထီး မူလထုတ်ကောက်ကြီးတို့က

များမှ အသိမိတ်ဆွေများက ကျွန်ုပ်တို့အား ထီးတင်ပွဲသို့ အပြန်လှည့်ဝင်ရန် ပြောသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း အချိန်မီလျှင် လှည့်ဝင်ခဲ့မည်ဟု ကတိပေးခဲ့သေးသည်။ သို့သော် မူးတောင်းဘုရားသို့ အချိန်မီမရှိ မဝင်ဖြစ်ခဲ့။

ဘုရားထီးတင်သွားမည့် အဖွဲ့များသည် ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စု ထိုင်ကြကာ တစ်ဖက်ကမ်းကူးရန် ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ထိုင်စောင့်နေကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ရောက်လာသူက ကိုဝကြီးတို့လင်မယား ဖြစ်သည်။

‘ဟေး မင်းတို့လင်မယား နောက်ကျလှချည့်လာ။ ထွက်လာတုန်းက အတူတူလေ ဘယ်ဝင်နေလဲ’

ဘုရားထီးတင်သွားမည့် အဖွဲ့ထဲက

လှမ်းမေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုဝကြီးဆိုသူမှာ ကျွန်ုပ်တို့ နံနက်တိုင်း ထိုင်နေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။

‘ဟာ မပြောပါနဲ့တော့ကွာ၊ အမြဲလာနေကျလမ်းကို လမ်းမှားပြီး ဟိုးကလယ်ကွင်းထဲရောက်သွားလို့ နောက်ကျသွားတာဟေ့’

ဟာသအဖြစ် အားလုံး ရယ်မောကြသည်။ နှင်းပိတ်သဖြင့် လမ်းချော်သွားခြင်းဖြစ်မည် ထင်သည်။

ကိုဝကြီးပြောရင်း သဘောကျနေသည်။ ဒီနေ့သူတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိတ်၍ ဘုရားထီးတင်ပွဲသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ထိပ်စွန်းသွားမည့်အဖွဲ့အားပို့မည့် ပဲ့ထောင်(စက်လှေ) ရောက်လာသည်။ ဆိုင်ကယ်များကို လူအုပ်

နှင့် ဝိုင်း၍ ပဲ့ထောင်(စက်လှေ)ပေါ်သို့ မ.တင်ကြရသည်။

ဆိုင်ကယ်များ ပဲ့ထောင်တွင် ထည့်၍ ရနိုင်သည့် ပဲ့ထောင်အကြီးကို အော်ဒါ အသွားအပြန် ငှားထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘုရားထီးတင်သွားမည့် အဖွဲ့ထဲမှ အသိများအား လှမ်းနှုတ်ဆက်၍ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ လပတ္တလုပ်တောင်ရွာမှ စတင်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ ရွာချောင်းမှ ထွက်၍ မြစ်ကို ဖြတ်ကူးပြီး မောင်းရသည်။

မြစ်အလယ်ရောက်လျှင် လက်ယာဘက်တွင် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နေရသည့် ရေလယ်မှ ဘုရားတစ်ဆူ၊ တောင်ပေါ်တွင် ဘုရားတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ “ကျေးဇူးတန်းလေး

▲ မင်းလယ်စပ် ဘုရားတွင်းထောက်ကြံ့

◆ ထူပါရုံမှ ထောင့်ညောင်ဘုရား

ဘုရား”ဟု ဦးအောင်သွင်မှ ပြောပြသည်။ (ထိုသမိုင်းဝင် ဘုရားများအား နောက်လပိုင်းတွင် ဆက်လက်ရေးသားပါမည်။)

အထက်ပြန်ရွာသို့ မိနစ်(၃၀)ခန့်သာ မောင်းရသည်။ ထိုရွာသည် ပုသိမ်သဘော ပုသိမ်ရုပ်ပြေး ဆိုက်ကပ်သောရွာကြီး ဖြစ်သည်။ တရုတ်ဆိုင်ကြီးများနှင့် စည်ကားသော ရွာကြီးဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ စီးလာသော ပဲ့ထောင်သည် ထိုရွာတွင် ဝင်မကပ်ပါ။ ဆက်မောင်းသည်။ (၁၅)မိနစ်ခန့် ဆက်မောင်းရသည်။ ဆောက်လက်စတံတားကြီးကို မြင်ရသည်။ ချောင်းကူးတံတားဖြစ်သည်။ ကွန်ကရစ်တိုင်ကြီးများသာ ထူထားသည်။ အခင်းမခင်းရသေး။ ထိုတံတားကျော်လျှင် ရေပေါ်ကြီးရွာ ရောက်မည်။

ရေပေါ်ကြီးရွာတွင် ပဲ့ထောင်ဆိုက်ကပ်သည်။ ဆိုင်ကယ်များကို တံတားသစ် နုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များ လမ်းပေါ်ရောက်သည်နှင့် ပဲ့ထောင်ပိုင်ရှင်မှ ခေတ္တနားကြရန် ပြောသော်လည်း မနားဖြစ်ကြပါ။ သွားချင်ရောက်ချင်သည့်ဆန္ဒက စောနေကြသည်။

ရေပေါ်ကြီးရွာမှ ထွက်လျှင် ကားလမ်းကို ရောက်သည်။ မိုင်တိုင်အမှတ် (၂၂)မိုင်ကို တွေ့ရသည်။ ကားလမ်းသည် ကျောက်ခင်းလမ်းဖြစ်သည်။ လမ်းက သိပ်မကြမ်းလှ။ သွား၍လာ၍ ကောင်းပါသည်။

(၂၅)မိနစ်ခန့် မောင်းသွားကြရာတွင် ဥယျာဉ်များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းနေသော ကညင်ငူရွာကို ရောက်သည်။ ရှေ့မှ ညိုညိုခိုင်းခိုင်းနှင့် နောက်တစ်ရွာကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ထိုရွာမှ သက်န်းကုန်းရွာဖြစ်သည်။ ရွာဆိုသော်လည်း မြို့ငယ်တစ်မျှ စည်ကားသည်။

စတိုးဆိုင်ကြီးများ၊ အထည်ဆိုင်များ၊ အသားငါးဈေး၊ ကုန်စိမ်းဈေး ရှိသည်။ ထိုရွာအရောက်တွင် ကျွန်ုပ်

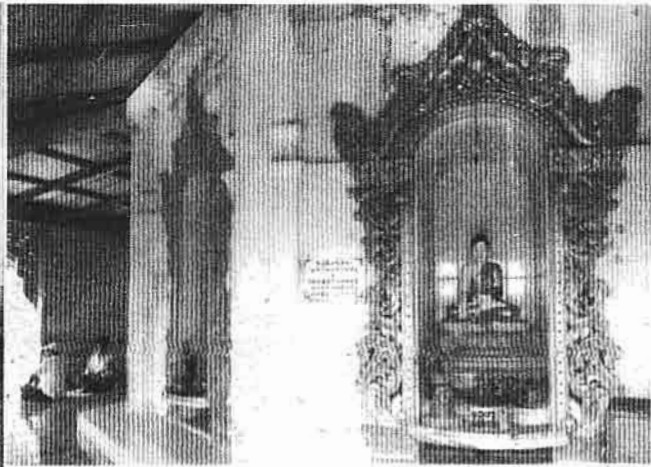
တို့နှင့်အတူပါသော မွေမိတ်ဆွေ ဦးမောင်မောင်(ဆားလုပ်ငန်း)မှ ဆိုင်ကယ်ကိုရပ်လျှက် ကျွန်ုပ်တို့အား လှမ်းပြောသည်။

‘သက်န်းကုန်းမှာ မုန့်ဝင်စားကြမယ်။ တို့အဖွဲ့တွေ မိုက်ဆာလှပြီ’

ဆိုင်ကယ်ကို ကားလမ်းမှ လှည့်ပြီး သက်န်းကုန်းရွာဘက် မောင်းဝင်လိုက်ကြသည်။ ရွာ၏ ကုန်းဘက်ခြမ်းတွင် ဥယျာဉ်များ၊ ကိုယ့်ခြံနှင့်ကိုယ် နှစ်ရှည်သီးပင်များ၊ ဝါးပင်များ စိုက်ပျိုးထားကြသဖြင့် အေးချမ်းသော ရွာကြီးဖြစ်သည်။

မွေမိတ်ဆွေ ဦးမောင်မောင်မှ ဤရွာသို့ မုန့်ဝင်စားရန် ပြောစဉ်က လိုက်သာ လိုက်လာရသည် သိပ်ပြီး စိတ်မပါလှပါ။ သို့သော် ရွာလယ်သို့ ရောက်သောအခါမှ ဤရွာသို့ ဝင်လာရသည်မှာ မုန့်သည်ဟု ကျေနပ်မိသည်။

အကြောင်းမှာ သက်န်းကုန်းရွာကြီးသည် ထိပ်စွန်းသို့ ဘုရားဖူးသွားလိုသူများနှင့် ပင်လယ်ဖွဲ့တွင်းသို့ ထိုးထွက်နေသော သဘာဝအလှများ

ထုပါရုံ ရှမ်းနတ်နာဟာရာအတွင်း

မေတ္တာတိုင်းရင်းရင်း

ဆရာလောကီသုများအတွက် အချက် အချာကျသည့် ရွာကြီးဖြစ်သည်။

ထိုခရီးစဉ်အတွက် ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီများ၊ ဒိန်းဒေါင်းခေါ်သော ဆော်လာဂျီယာဥ်များ၊ သုံးဘီး ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီများ၊ ကားများ အားလုံး ရှိသည်။

အချိန်မရွေး လိုက်ပို့ပေးမည့် ယာဉ် များ သူ့ဂိတ်နှင့် သူ့ရိုးကြေသည်ကို ဆရာမှ သေသေချာချာ သိရတော့ သည်။ ပုသိမ်၊ ငပုတော၊ လပွတ္တာ သင်္ဘောများလည်း နေ့စဉ်ရှိသော ရွာကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ သင်္ဘောကုန်းရွာမှ အထွက်တွင် နံနက်(၉)နာရီ ကျော်နေ ပြီဖြစ်သည်။ ထိပ်စွန်းနှင့် သင်္ဘောကုန်း ရွာသည် နေ့စဉ် ဆိုင်ကယ်များ၊ ဒိန်း ဒေါင်းများ၊ ကားများ အသွားအလာ များသည် ထင်သည်။ ကားလမ်း (ကျောက်ခင်းလမ်း)မှာ အနည်းငယ် ကြမ်းလာပါတော့သည်။

များ ကြမ်းသည့်နေရာ ကြမ်းသည်။ အချို့နေရာများ သိပ်မကြမ်းလှပါ။ ဖြည်းဖြည်း ထိန်းမောင်းရင်းဖြင့် သောင်လေးရွာသစ်ကို ရောက်သည်။ နာဂစ်မုန်တိုင်းတွင် ရွာပျက်သွား သဖြင့် နိုင်ငံတော်နှင့် NGOအဖွဲ့များမှ ပုံစံတူအိမ်ငယ်များ ဆောက်လုပ်ထား ပြီး ရွာသစ်တည်ထားသည်။

ကားလမ်းဘေး ဝဲယာတို့တွင် စပါး လယ်ကွင်းများရှိကြသလို ရေတင်၊ ကွင်းပြင်နေကြသော ဆားလယ်ကွင်း များလည်း အများအပြား တွေ့ရသည်။ ဆားဂိုထောင်များအား အုတ်ကြွပ်မိုး ထားသော ဆားဂိုထောင်များ၊ သွပ်မိုး ထားသော ဆားဂိုထောင်များ တွေ့ရ သည်။

ဆားလုပ်ငန်းရှင်များနေသော အိမ် ကို တိုက်ဆောက်ထားသော ဆား ကွင်းများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အမြင် ထူးခြားတာကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဇနီး၊ ဇနီးက တဲလေးများအချို့တို့မှာ

မနိမိုးပေါ်မှာ တပ်ဆင်ထားသော ဆိုလာပြားများနှင့် တီဗွီအင်တင်နာများ တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ နယ်အနှံ့ တော အနှံ့ တိုးတက်လာခြင်း ဖြစ်မည်ထင် သည်။

သက်ကယ်သောင်ရွာနှင့် အုန်း ချောင်းရွာများ ဆက်နေကြသည်။ ယခင် အလွန်စည်ကားသော ရွာကြီး များဖြစ်သည်။ နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံရသော ရွာကြီးများ ဖြစ်သည်။

ယခု ယခင်လောက် မစည်ကား တော့။ တစ်ဆက်တည်း ဘုန်းတော် ပြည့်ရွာကြီးကိုလည်း အုန်းတောများ ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်းဖြင့် ဆက်မြင်ရသည်။

'ရှေ့ကမြင်နေရတာ ဘုန်းတော် ပြည့်ရွာပဲ။ အဲဒီရွာကြီးကလဲ အရင်က စည်သလောက် အခုတော့ အုန်းခြံ အချို့နဲ့ အိမ်အနည်းငယ်လောက်ပဲ ကျန်တယ်'

ဦးအောင်သွင် (ကျောင်းဆရာ)မှ ရှင်းပြသည်။

ဘုန်းတော်ပြည့်ရွာမှာ ယခင်က ဒီ နာမည်မဟုတ်ဟု ပြောပြသည့် ဗုဒ္ဓနှင့်

◆ ဒီဇိုင်း၊ ထုတ်ဝေ ကျောက်တောင်တောင်တွင် ထွင်ထုထားသော ရုပ်ပွားတော်များ

ကျော်ပစ်သည့်အရပ် ဖြစ်သည်။
ယခင်ရွာနာမည်မှာ ခုံးကျော်ပစ်ရွာ
ခေါ်ကြကြောင်း၊ ကာလရှည်လျား
လာသောအခါမှ ဘုန်းတော်ပြည့်ရွာဟု
ခေါ်ကြသည်ကို ရွာခံတစ်ဦးပြောပြမှ
သိရသည်။

ယခုမှ ရွာနာမည်ကို ဘုန်းတော်ပြည့်
ဟု စာများတွင် တွေ့ရသည်။

ကျောက်တောင်အစ ဘုတ်ထွင်းက

လမ်းတစ်လျှောက် မြေပြန့် ကျောက်
ခင်းလမ်းများဖြစ်သည်။ အုတ်တွင်းရွာ
အရောက်တွင် ကျောက်တောင်ပေါ်
စရောက်တော့သည်။ အုတ်တွင်းမှ
စတင်၍ ထိပ်စွန်းအထိ ကတ္တရာလမ်း
ဖြစ်သည်။ အုတ်တွင်း တောင်ပေါ်
ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်သည်။

သဒေ နုဗ္ဗရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပထမဆရာတော်ကြီး တရားအား
ထုတ်သော ဂူဘုရားနှင့် အခြားသော
အုတ်တွင်းကျောင်းနှင့် ရန်မျိုးအောင်
ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားအား ဖူးမြော်
ကြသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်သည်။

အုတ်တွင်း ကျောင်းတောင်ပေါ်မှ
အပေါ်စီး လှမ်းမြင်ရသော ဘုန်းတော်
ပြည့်ရွာမှ ယခင်ပြုတ်သိပ်နေသော ရွာ
တန်းကြီးမှာ အိမ်မရှိတော့။ တောများ
ပင် ပြန်ပေါက်နေပြီဖြစ်သည်။

နာဂစ်မုန်တိုင်း၏ နာရီပိုင်းအတွင်း
နင်းခြေဝါးမျိုပစ်ခြင်း အပြင်းထန်ဆုံး
ခံရသောဒေသ ဖြစ်သည်။

တောင်ပေါ် ကတ္တရာလမ်း၏ ဝဲယာ
တို့တွင် အုတ်တွင်းရွာဖြစ်သည်။
အိမ်များမှာ နာဂစ်အလွန်တွင် နိုင်ငံ
တော်နှင့် NGOအဖွဲ့များ ပုံစံတူဆောက်

ပေးထားသော အိမ်များဖြင့် စည်ကား
နေပြီ ဖြစ်သည်။

အုတ်တွင်းရွာမှ ဆက်၍ ကတ္တရာ
လမ်း အတိုင်းသွားကြရာ လမ်းခေါင်း
ဝဲယာတို့အား သတိထားကြည့်မိသည်။
နေရာအနှံ့ ကွက်ပြီးပေါ်နေသော
ကျောက်သားများသည် မည်းနက်
သည်။

မြက်မပေါက်၊ အပင်မပေါက်နိုင်
ထင်ပါသည်။ ကျောက်ဖျာကြီးများ
ကျောက်တုံးကြီးများ အလွန်ပေါသော
ဒေသ ဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

အရဟံ ဆရာသိဒ္ဓါ (လပုတ္တ)

ပြောပြသောအခါ

အဆီကျ အလုပ်ပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အစားအရောက်ပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ခေါင်းပါး။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညှမ်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဆိုက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး များ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် သင်္ကေတ နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညှိ ပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ တာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက တက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ ကို အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုတူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးမလုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

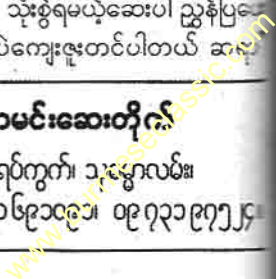
၁၂၀ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်စ ဆေးအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ ရေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေပွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အတွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်များ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလဲအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝတ်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မပြင်းသေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနာဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗလယ်၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဗန်း - ၀၁၆၂၀၀၃၊ ၀၉၇၃၁၂၇၇၂၄

ကျွဲခြံရွာသစ် တောင်ခြေမှ

မယုကတော် အရှင်အာစာရ

၏ ဘဝပုံရိပ်များ (၁)

ခရီးသုတ်တော်

နိဒါန်း

နံနက်ခင်း လက်ဖက်ရည်ပိုင်းတစ်ခုတွင် စာတည်းချုပ်က လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ခန့်က ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည့် ဆရာတော်တစ်ပါးအကြောင်း ပြောကြားသည်။

'ပေါင်ကျွဲခြံရွာနားမှာ ဆန်စက်ကြီးတစ်ခု ရှေ့ကနေ တောထဲ ဝင်သွားရတယ်။ သက်တော်(၈၀)ကျော်လောက်ရှိမယ်။ အင်မတန် ကြည်ညိုစရာကောင်းတယ်။ လူ့အတော်များများလဲ လာဖူးလေ့ရှိတယ်'

'ကျွဲခြံရွာသစ်တောရ ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကောင်းကင်မှာ ရိုက်ထားတဲ့ဓာတ်ပုံလဲ ရှိတယ်လေ'

'ဟုတ်တယ် ဒီလို ထူးခြားတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါးအကြောင်း အများသိရှိ ကြည့်ညှိခွင့်ရအောင် ဖော်ထုတ်သင့်တယ်'

ဆရာ၏ လမ်းညွှန်အကြံပေးချက်ဖြင့် ကျွဲခြံရွာသစ်တောရ ဆရာတော်ကြီး အရှင်အာစာရ၏ တပည့်ဒါယကာ ဆွေမျိုးသားချင်းများရှိရာ သထုံ၊ ပေါင်၊ မော်လမြိုင်မြို့နယ်များအတွင်း လှည့်လည်သွားရောက်ကာ ဆရာတော်၏ ဘဝပုံရိပ် ဖြစ်စဉ်တော်များကို တတ်နိုင်သမျှ စုစည်းပူဇော် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

သာမညဆရာတော် လမ်းညွှန်ခြင်း

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ပေါင်မြို့မှ ဒေါ်ခင်

ဆရာတော်အာစာရ

ခင်နှင့် ကျောင်းဆရာမများအဖွဲ့သည် ကျောင်းပိတ်ရက်တစ်ရက်၌ သာမညဆရာတော်အား သွားရောက် ဖူးမြော်ကြသည်။

'ဘယ်က လာကြသလဲ' 'အပေါင်(ပေါင်မြို့)ကပါ ဘုရား' 'အပေါင်မှာလဲ ထူးခြားတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေရှိပါတယ်။ ကျေးကုန်းဆရာတော်တဲ့

နက္ခတ္တဇာတ်မြို့စာရေး: ၁၂၁

ကျွဲခြံရွာသစ်တောရ ဆရာတော်တို့လဲ ဖူးရ
ခဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲ။ သွားဖူးလိုက်ကြပေါ့။
ဟူ၍ လမ်းညွှန်မိန့်ကြားတော်မူခဲ့
သည်။

သို့ဖြစ်၍ ပေါင်မြို့သို့ ပြန်ရောက်
သောအခါ ဆရာမများ စုပေါင်း၍
ကျော့ကရင်ရွာကျောင်း ဆရာတော်
အား လည်းကောင်း၊ ကျွဲခြံရွာသစ်
တောရ ဆရာတော်အား လည်းကောင်း
ဝါဆိုသက်န်းတစ်ထည်စီ ဖူးမြော်
ကပ်လှူ ဒါနပြုခွင့် ရရှိခဲ့ကြလေသည်။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျာကို ပေါင်မြို့
နယ်၊ အလုပ်ဝဲပတန်ကျေးရွာအုပ်စု၊
ပိတောက်ကုန်းရွာနေ ဦးရီ၊ ဒေါ်လေး
ရင်တို့မှ ၁၂၆၁ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း
(၁၂)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

ငယ်မည် **မောင်အောင်စစ်တီး**ဟု
တွင်၍ သားအကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ညီမ
မမာ၊ မတင်နှင့် ညီ မောင်ပါကြီး ဟူ၍
မောင်နှမ(၄)ဦး ရှိကြသည်။

မောင်အောင်စစ်တီးအား မွေးဖွားပြီး
နောက် မကြာမီ ပေါင်မြို့ ကျွဲခြံရွာသစ်
သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြရာ ကျွဲခြံရွာ
သစ်သည် မောင်အောင်စစ်တီး၏
ပဝတ္တိဒေသ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဇာတိ
ပိတောက်ကုန်းရွာကလေးမှာ ယခုအခါ
ကမ်းပြို၍ ပင်လယ်အောက်သို့ ရောက်
ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်။

မောင်အောင်စစ်တီးသည် ငယ်စဉ်
ကပင်လျှင် အနေအေး၍ သနား
ကြင်နာတတ်သည်။ လူမျိုးပေါက်အရွယ်
တွင် မိဘများနှင့်အတူ **တပ်မှူးချောင်**
ရွာသို့ သွားကာ လယ်ယာလုပ်ကိုင်
ကြရာ သားအကြီးဆုံးဖြစ်သည့်
အားလျော်စွာ မိသားစုစား သောက်ရန်
အိုးသူကြီးတာဝန် ယူရသည်။

၁၂၂၂ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စင်မဂ္ဂဇင်း

• ကျွဲခြံရွာသစ် တောရတောင်လမ်း

တစ်နေ့တွင် မိခင်က ကဏန်းများ
ငယ်ယူကာ ချက်ပြုတ်ထားရန် မှာကြား
၍ မိဘများ လယ်ကွင်းသို့ ထွက်သွား
ကြသည်။ ပင်လယ်ကမ်းမြောင်ဒေသ
ငါး ပုစွန် ပေါများသည်ဖြစ်ရာ ကဏန်း
များမှာလည်း လတ်ဆတ်သော အရှင်
များ ဖြစ်ကြသည်။

မောင်အောင်စစ်တီးက ဇောက်နက်
ဒန်အိုးတစ်လုံးအတွင်း ကဏန်းများ
ထည့်ကာ အပူပေးသည်။ **(ကဏန်း
များ အရှင်ကို ရေဖြင့် ပြုတ်ကာ
အရသာပေါ့သွားသည်ဟု ယူဆ၍
မီးဖြင့် လှော်လေ့ရှိကြသည်။)** အိုးပူ
လာသည်နှင့်အမျှ ကဏန်းများသည်
ယောက်ယက်ခတ်ကာ ဟိုဒီ ပြေးလွှား
ကြလေသည်။

ဤသည်ကို ကြည့်နေရင်းမှ သနား
လာသဖြင့် ဖိုပေါ်မှချကာ ကဏန်းများ
ကို အနီးရှိ ချောင်းအတွင်းသို့ လွှတ်ပစ်
လိုက်လေသည်။ ထမင်းစားချိန်တွင်
မိဘများ ပြန်ရောက်လာသောအခါ
အကြောင်းစုံသိရလျှင် **“ဒီလောက်
သနားတတ်နေမှတော့ ဘုန်းကြီး
ဝတ်နေပါလား”**ဟု မြည်တွန်ကြလေ
သည်။

ထိုနေ့သည်ကား အောင်စစ်တီး
အတွက် ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲခဲ့
သည့်နေ့ဖြစ်သည်။ မိဘများ ဆိုမြည်
သောစကားသည် သူ့အတွက်
ဝမ်းနည်းစရာ စိတ်ဆိုးစရာ မဖြစ်ဘဲ
ရှည်လျားသော ညဉ့်အမှောင်ကို လွန်
မြောက်၍ အရက်ကျင်းလာသကဲ့သို့
မိမိလျှောက်လိုသောလမ်းကို ထင်ထင်
ရှားရှား မြင်တွေ့လိုက်ရသကဲ့သို့ ရှိလေ
သည်။

ဇနက်တစ်နေ့တွင် ရုတ်တရက်
ပျောက်သွားသဖြင့် လိုက်ရှာကြရာ
ကျွဲခြံရွာသစ် ကျောင်းကြီးတွင်
ရှင်အာစာရအဖြစ် ဖူးတွေ့ကြရသည်။
မိဘများက ချောမော့၍ ပြန်ခေါ်သော်
လည်း မရသဖြင့် လက်လျှော့ကြရ
သည်။

ထို့နောက် အသက်(၂၀)ပြည့်သော
၁၂၈၁ ခုနှစ်တွင် ကျွဲခြံရွာသစ်ကျောင်း
ကြီး၌ “ပတ” ဆရာတော်ကြီးအား
ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့
ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ရွာသစ်ကျောင်း၌ပင်
ဇာဝါသင်ယူကာ (၂)ငါးအရတွင်
အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ပရိ
သုဒ္ဓါပြုသည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် ဘားအံမြို့နယ် ကျဲဖဲရွာကျောင်း၌ ဆရာတော်ကြီး ဦးအဂ္ဂဉာဏအား ဥပရွာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက် သည်။

ယင်းနောက် မော်လမြိုင်မြို့ ဗုဒ္ဓ ရက္ခိတကျောင်းတွင် (၆)ဝါ၊ ကျဲဖဲရွာ ကျောင်းတွင် (၄)ဝါ စာပေရိယတ္တိများ သင်ယူခဲ့သည်။

သက်တော်(၃၃)နှစ်အရွယ် (၁၀)ဝါ အရတွင် သပိတ်အိုင်တောရ ဆရာ တော်ကြီး ဦးကိတ္တိထံမှ ကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းနာ သြဝါဒများခံယူ၍ ပေါင်မြို့ နယ်၊ ဘန်ဘွေးကုန်းကျေးရွာ၊ ရွှေဘုံသာ စေတီကုန်းတော်နှင့် ချောင်းရိုးတစ်ခု ခြားသော ကုန်းတော်မြေတွင် တစ်ပါး တည်း ကေစာရီ တောရဆောက်တည် တော်မူသည်။

[ထိုကာလသည် ၁၂၉၄ ခုနှစ် ကာလဖြစ်ရာ မော်လမြိုင် တောင် ဝိုင်း ကလေးတိုက်ကျောင်းမှ စာချ ဆရာတော် ဦးသောဘနသည် ရွှေ ရောင်ပြတောရ (ဘီးလင်းမြို့နယ်) ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုန်းခိုင်ထံတွင် သုသာန်တင် ဆောက်တည်၍ နည်းခံယူပြီးနောက် သထုံမြို့ မင်းကွန်းဇေတဝန် ဆရာတော်ကြီး ထံသို့ ခိုလှုံကာ နည်းနာခံယူနေချိန် ဖြစ်သည်။

နောင်တွင် မဟာစည်သာသနာ့ ဝိသုဒ္ဓိသင်တန်းဆရာတော်အဖြစ် ကျော် ကြားလာခဲ့သည်။ တောရဆရာ တော် ဦးအာစာရထက် သက်တော် (၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၃)ဝါမျှ ငယ်သည်။

၁၃၃၃ ခုနှစ်တွင် တောရ ဆရာ တော် ဦးဆောင်၍ ဗုတ္တမဉ္စ သာသနာ့ ဝိသုဒ္ဓိသင်တန်း ထူထောင်သောအခါ ထိုစဉ် က ကမ္ဘာသီ ကျော်ကြားနေသော

◆ မောင်တွင် ဝိပဿနာသင်တန်း

မဟာစည်ဆရာတော်အား လျှောက် ထား အကူအညီတောင်းခဲ့သဖြင့် မုတ္တမ မဟာစည် သာသနာ့ဝိသုဒ္ဓိသင်တန်း ပေါ်လာကာ ဆရာတော်နှစ်ပါး လည်း အထူးရင်းနှီး ခင်မင်မှု ရှိလာ ခဲ့လေသည်။]

ရွှေဘုံသာစေတီ ကုန်းတော် အထက် ချောင်အထက်မှ ကုန်းမြေ သည် ထိုစဉ်အခါက ကျူကရွာအနီး နွားလည်ဘုံတောင်ခြေရှိ သပိတ်အိုင်

တောရကဲ့သို့ပင် သားရဲတိရစ္ဆာန် ပေါများ၍ မမြင်အပ်သော ပရလောက သားများလည်း ထူပြောသောနေရာ ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ဦးအာစာရသည် မိမိ ထက် သက်တော် (၆)နှစ်မျှကြီးသော သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဦးကိတ္တိထံတွင် သြဝါဒ ခံယူရာ ဆရာတော်ဦးကိတ္တိ လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း သုသာန်တင် ကို အထူးအားပြု ဆောက်တည်တော်

www.burmeseclassic.com

ထုတ်တော်နှင့် မြင်းပျံတော်

မူခဲ့သည်။

အရှင်အာစာရသည် သထုံ၊ ပေါင်၊ မော်လမြိုင်နှင့် ဘားအံမြို့နယ်များ အတွင်းရှိ သုသာန်ပေါင်း(၃၀)ကျော်သို့ ကြွရောက် အားထုတ်တော်မူခဲ့လေသည်။

သရဏဂုံခြံ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော် အားထား၍ မေတ္တာကို ပွားများပါက ပရလောကသားများအပါအဝင် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသူ တိရစ္ဆာန်များအားလုံးကို မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်ကြောင်း နောင်တွင် ဆရာတော်ဦးအာစာရက မိန့်ကြားတော်မူလေ့ ရှိပေသည်။

သပိတ်အိုင်ဆရာတော် ဦးကိတ္တိသည် ဦးအာစာရထက် သက်တော်(၆)နှစ်မျှ ကြီးရင့်သည်သာမက ထိုစဉ်က သပိတ်အိုင်တောရသို့ ကြွရောက် အား

ထုတ်နေသည်မှာ (၆)ဝါမျှရှိပြီဖြစ်သည်။ [၁၂၈၈ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၁၃)ရက်နေ့တွင် သပိတ်အိုင်သို့ စတင်ကြွရောက်ခဲ့သည်။]

ထို့ကြောင့် အတွေ့အကြုံ ပိုမိုရင့်ကျက်သည့်အလျောက် ဂုဏ်၊ ဝရအလေးအနက်ထားကာ ဆည်းကပ်ပူဇော်၍ ဆရာတော်ဦးကိတ္တိကလည်း ကရုဏာထား၍ ကူညီ လမ်းညွှန်တော်မူခဲ့လေသည်။

ရွှေဘုံသာစေတီအနီး ကုန်းတော်တွင်(၄)နှစ်မျှ သီတင်းသုံးပြီးနောက် ၁၂၉၈ ခုနှစ်တွင် သပိတ်တစ်လုံး၊ သင်္ကန်းသုံးထည်၊ သားရေနယ်တစ်ချပ်ဖြင့် မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ် တောတောင်များအတွင်း လှည့်လည်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့သည်။

သက်တော်(၆၀)ပြည့်ချိန် ၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျွဲခြံရွာသစ်အနီး 'တောင်စောင်းတစ်နေရာတွင် ကေစာရီ တောရဆောက်တည်၍ သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ကျွဲခြံရွာသစ်တောရတွင် သီတင်းသုံးရာ၌ ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွခြင်းမလွဲ၍ သာရေးနာရေး ကိစ္စများအတွက် ကြွရောက်ခြင်း မရှိပေ။

ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးသောအခါ တံကျောင်းကလေးအတွင်း၌ တစ်ပါးတည်းကျင့်ကြံ အားထုတ်နေလေ့ရှိသည့် တပည့်၊ ကျောင်းသား၊ ကပ္ပိယ ဒေက္ခမထားပေ။

ဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိဂုဏ် သတင်းကြောင့် လူပရိသတ်ဖူးမြော်ကြည့်သို့သူ များလာသောအခါတွင်မှ

သာ ကပ္ပိယတစ်ဦး နေခွင့်ပြုသည်။
သီးခြားရပ်တွင်နေကာ ဆရာတော်၏
ဆွမ်းကိစ္စကို ကူညီပေးရသည်။

ထူးခြားသည့် လူတစ်စု

ရွာသစ်တောရတွင် စတင် သီတင်း
သုံးစဉ် ညတစ်ည၌ ဖြစ်သည်။ တဲ
ကျောင်းကလေးအတွင်းမှ ထွက်ကာ
တူညီသို့အလာ မီးအုပ်ဆောင်း၏ မှိန်
ဖျေ့ အလင်းရောင်အောက်တွင် လူ
တစ်စုကို တွေ့ရသည်။

တုတ် ဓား လက်နက် ကိုယ်စီကိုင်၍
(၁၀)ယောက်ခန့်ရှိ၏။ ကျောင်းရှိရာ
တောင်စောင်းသို့အတက် ကျောက်
လှေကားထစ်များ၌ စုဝေးနေကြသည်။

'ဒကာတို့ ဘာအလိုရှိသလဲ'
ဟု မေးမြန်းသော်လည်း ဖြေကြား
ခြင်း မရှိကြချေ။ သုံးလေးကြိမ်မျှ
မေးသော်လည်း တိတ်ဆိတ်နေကြ
သဖြင့် ဆရာတော်က...

'ဒကာတို့ မပြောကြတော့ ဘုန်းကြီး
လဲ ရှိတာပေးရမှာပေါ့'

ဟု မိန့်ကြားကာ မြေပြင်တွင်
သားရေနယ်ခင်း၌ ငါးပါးသီလံပေး၏။
ထိုသူများက ရပ်လျက်ပင် ရှိကြကာ
ဆရာတော် သီလပေးပြီးအဆုံးတွင်
တစ်ဦးက တောင်အောက်သို့ ပြန်ဆင်း
သွားသည်။

ဆရာတော်က ဆက်လက်၍
မေတ္တာပို့သလေရာ ခဏမျှအကြာတွင်
ကျန်လူများလည်း ပြန်ဆင်းသွားကြ
လေတော့သည်။ (ဤအကြောင်းကို
ညီမတော်ဖြစ်သူ ဒေါ်မာအား ပြန်
လည် မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။)

ဆရာတော်သည် ဆွမ်းခံကြရာတွင်
တူရုန်းကျင် လေးတောင်အကွာအဝေး
ထက်ပို၍ မကြည့်ပါ။ မျက်လွှာချ၍
အိမ်စဉ်အတိုင်း ဆွမ်းခံကြွတ်တတ်သည်။

ဆရာတော် သီတင်းသုံးနေရာကျောင်း

ဒေါ်မာ၊ ဒေါ်တင် စသည် နှမရင်းများ
က နေအိမ်တွင်းသို့ ပင့်ဖိတ်သောအခါ
ယောက်ျားအဖော်၊ ကပ္ပိယ မပါလျှင်
ကြွရောက်ခြင်းမရှိ၊ စကားပြောဆို
မိန့်ကြားလေ့ မရှိပေ။

တောရကျောင်းသို့အပြန် ကျောင်း
၌ မာတုဂါမတစ်ဦးဦး ရောက်နေပါက
ကျောင်းအနီး ကျောင်းမြေအပြင်ဘက်
သစ်ပင်ရိပ်တွင်သာ ရပ်နေ၏။

ဒါယကာတစ်ဦးဦး သို့မဟုတ် တော
တက် ထင်းရှာ ယောက်ျားတစ်ဦးဦး
ရောက်လာမှသာ ကျောင်းမြေသို့ ခြေချ
တော်မူသည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်
သော် သပိတ်အဖုံးတွင် မိမိတစ်ပါးစာ
ဆွမ်းများဖယ်ကာ ကျန်သမျှ ပိုသမျှကို
ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များအတွက် ခွဲဝေ
ကျွေးမွေးသည်။

ကပ္ပိယရောက်လာသော ကာလ
တွင် ကပ္ပိယက မိမိအတွက် ချန်၍
ကျန်သမျှ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပေးရ
သည်။ ထို့နောက် သပိတ်ကို ဆေး
ကြော၍ သပိတ်အဖုံးမှ ဆွမ်းများ
ထည့်လျက် မြတ်စွာဘုရားအား ကပ်
လှူသည်။

ဆွမ်းဘုဉ်းချိန်ရောက်လျှင် စွန့်ယူ

ဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။ သက်သတ်
လွတ် ဘုဉ်းပေးခြင်း မဟုတ်ပါ။ သဒ္ဓါ
ပေါ်၍ လှူဒါန်းသမျှကို အလှူခံယူ
တော်မူပါသည်။

ဝေဟင်မှ မာတ်ပုံ

၁၉၇၈ ခုနှစ် နွေအကုန် မိုးအကူး
ကာလဖြစ်သည်။ ကပ္ပိယကြီးသည်
ဆွမ်းစားရပ်ပေါ်တွင် အရုဏ်ဆွမ်း
အတွက် ပြင်ဆင်ကာ ဆရာတော်၏
တဲကျောင်းအနီးတွင် စောင့်ဆိုင်းနေ
သည်။ အသံပြုခြင်း၊ လျှောက်ထားခြင်း
မပြုရပါ။

အရုဏ်တက်သည်နှင့် ဆရာတော်
ထွက်ကြွလာကာ အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်း
ပေးမြဲ ဖြစ်သည်။ ဤတစ်နေ့တွင်ကား
အရုဏ်ကျင်း၍ မိုးစင်စင်လင်းပြီဖြစ်
သော်လည်း ဆရာတော် ထွက်လာခြင်း
မရှိသေးပါ။

ကျောင်းနံရံတွင် နားကပ်၍ နား
ထောင်ကြည့်သောအခါ တိတ်ဆိတ်
နေသည်။ ဆရာတော် ကျိန်းစက်နေ
ဟန် ရှိသည်။ ဆရာတော်သည် အိပ်
ရာ၊ ခုတင်၊ ခြင်ထောင်မရှိ၊ လုံးလျောင်း
အိပ်စက်ခြင်းမရှိသော နေ့သဇ္ဇိတင်

ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရာ ဆရာတော် ကျိန်းစက်သည်ကို မတွေ့ရဘူးပေ။

သို့မို့ကြောင့် ကျိန်းစက်နေခြင်း လည်း မဟုတ်တန်ရာ။ တစ်ဦးတည်း အတွေးရခက်စွာ ဗျာများနေချိန် နံနက် (၆)နာရီခွဲခန့်တွင် ဆရာတော် ထွက်ကြွလာကာ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည်။ ကပ္ပိယကြီးက မေးလျှောက်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ မိန့်ကြားခြင်းမရှိချေ။

တစ်လခန့်ကြာသောအခါတွင် ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများဖြစ်ဟန်ရှိသော လူသုံးဦးက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကိုင်၍ တောရကျောင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်လခန့် နံနက် (၆)နာရီအချိန်တွင် မုတ္တမ ပင်လယ်ကွေ့အနီး တနင်္သာရီကမ်းမြောင် (သထုံခရိုင်)အထက် ဝေဟင်ယံ၌ စာနိပုတ္တရသော ဆရာတော်တစ်ပါးကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံ ဖြစ်သည်။

အနီးဝန်းကျင် မော်လမြိုင်ခရိုင်၊ သထုံခရိုင်နှင့် ဘားအံခရိုင်အတွင်း လှည့်လည်စုံစမ်းခဲ့ရာ တစ်လအကြာ ဤအချိန်ကျမှသာ ရွာသစ်တောရ

• တောရကျောင်းမြင်ကွင်း

ဆရာတော်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသဖြင့် လာရောက် ဖူးမြော်ကြသည်ဆို၏။

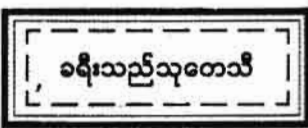
ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကိုလည်း ဆက်ကပ်သွားသည်။ ဆရာတော်က ဝန်ခံခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းမရှိ။ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေတော်မူလေသည်။

ထိုမှ နောက်ပိုင်းတွင် တောရကျောင်းသို့ ပစ္စည်းလေးပါးလှူဒါန်းသူ၊ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်သူ ရပ်ဝေးရပ်နီး ပရိသတ်ဒါယကာ များပြားစည်ကားလာကာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုဆုတောင်းသမျှ လောကီလောကုတ္တရာ

ကိစ္စအဝဝ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းကြသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ဖူးမြော်လာသူ ပရိသတ်ကို သီလပေး၍ ဗုဒ္ဓါနုဿင်္တကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြရန်၊ မေတ္တာပွားကြရန်သာ မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စာမျက်နှာ (၁၂၇)မှ အဆက်

သိဒ္ဓိမြောက်သစ်ကွင်း မဟုတ်ပါ။ ယင်းအောက်က သစ်ကွင်းကြီးက တော့ ပင်စည်၏ အောက်ခြေတစ်တောင်လောက်ကစ၍ ကိုင်းနှစ်ကိုင်း ခွဲထွက်ကာ အပေါ်နား ခြောက်ပေခန့်တွင် ယင်း ခွဲကွဲသွားသော ကိုင်းနှစ်ကိုင်းသည် ကိုင်းအတိုလေး တစ်ကိုင်းဖြင့် တိတိကျကျ ဆက်နေတာကို တွေ့ရှိရပါသည်။

သစ်ကွင်းကြီး၏ အမြင့်မှာ လူတစ်ယောက် ကောင်းကောင်း ဝင်ထွက်နိုင်လောက်အောင် ခြောက်ပေခန့်

မြင့်ပြီး အလယ်တွင် နှစ်ပေခန့် ကျယ်ပါသည်။

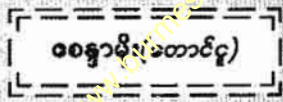
သစ်ကွင်းကြီးသည် ခြုံပေါက်ဝ အဝင်အထွက်မှာ ရှိသည်ကတစ်ကြောင်း၊ လူတစ်ယောက် ဝင်ထွက်၍ ရလောက်အောင် ကြီးသည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် သစ်တံခါးဟု ခေါ်ဆိုချင်ပါသည်။ မှန်၊ မမှန် ပညာရှင် သုတေသီများမှ ဖော်ထုတ်တင်ပြပေးကြပါ။

ဆရာဦးလောတို့ မိသားစုသည် ဤသစ်တံခါးသစ်ကွင်းကြီး ပိုင်ဆိုင်ထားသောကြောင့် တိုက်ဆိုင်မှုကြောင့်လား မသိ။ သူတို့မိသားစု ငါးဦးသည် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊

လူမှုရေး အစစအရာရာ အဆင်ပြေပေပါသည်။

ဂန္ထီရဆန်ဆန် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသော သစ်တံခါး (သို့မဟုတ်) သစ်ကွင်းကြီးကို ကြည့်ရှုလေ့လာလိုပါလျှင် တောင်ငူမြို့၊ ကံရိုးရွာရှိ ကန်တစ်ဝင်း၊ ဝေးမြားရေး သမဝါယမအသင်း ဆရာဦးလော၊ ဒေါ်စန်းစန်း၊ ဝိသားနေအိမ်ရွေ့တွင် ရှိပါကြောင်း ချစ်သူအပေါင်းတို့ခင်ဗျား...။

ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည့်မီကြပါစေ

ပိတောက်ပင်မှ ထူးထူးခြားခြား

ဂဗ္ဘိရ သစ်တံခါးဂေဟာ

သစ်ကွင်းလော

ဧကန် (တောင်ငူ)

(၃-၆-၁၄)နေ့ နံနက်(၁၀)နာရီ
အချိန်ခန့်တွင် စာရေးသူသည် သတင်း
အရ လိုအပ်သော ပစ္စည်းကိရိယာများ
ယူဆောင်၍ တောင်ငူမြို့၊ အုတ်ကျွတ်
အနီးကမ်းနာလမ်းရှိ ကိုကျော်ဇောနေ
အိမ်သို့ ဆိုင်ကယ်လေးနှင့် ရောက်ရှိ
ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် နှစ်ယောက်သား
သတင်းကြားသိရာ တောင်ငူမြို့
အောက်ဘက်အထွက် ကံရိုးရွာရှိ ကန်
တစ်ရာ သမဝါယမ ငါးမွေးမြူရေးကန်
သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

ကံရိုးရွာထဲသို့ အတန်ကြာ မောင်း
ခင်လာပြီး လမ်းအဆုံးတွင် ကိုကျော်
ဇော သိရှိခဲ့သည့် နေအိမ်သို့ ရောက်
ခဲ့ပါသည်။ ရောက်လျှင်ပင် ပိုင်ရှင်
နေအိမ်ရှေ့ ခြံစည်းရိုးဝင်ပေါက်၏
အယ်ဘက်တွင် ပေါက်ရောက်နေ
သော ပိတောက်ပင်ကြီးမှ သစ်တံခါး
(သို့မဟုတ်) သစ်ကွင်းကြီးကို ထင်ထင်
ရှာရှားကြီး တွေ့ရှိရပါသည်။

နေအိမ်နှင့်ဆိုလျှင် သစ်ကွင်းကြီးက
အားတိုက်အနေအထား ဖြစ်ပေါ်နေပါ
သည်။ သစ်ကွင်းရှိသော ပိတောက်ပင်
နှင့် နေအိမ်မှာ ပေ နှစ်ဆယ်ခန့် ကွာ
ဝေးပါသည်။

အဆိုပါ သစ်တံခါး (သို့မဟုတ်)
သစ်ကွင်းရှိသော ပိတောက်ပင်၏
အရွယ်မှာ ဆရာလော့ ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်း
၏ မိသားစု ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာလော့
ကန်တစ်ရာ သမဝါယမ ငါးမွေးမြူ
ရေးကန်မှ ဆေးပျူတာဝန် ထမ်းဆောင်
နေသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည်မှာ (၂၅)
နှစ်ခန့် ရှိပါပြီ။

ပိတောက်ပင်ကြီး၏ ကိုင်းများမှာ
အညှာမှု မရှိသောကြောင့် တစ်ပင်လုံး
ကိုင်းများကို နတ်နေကိုင်းချန်၍

▲ ဂဗ္ဘိရသစ်ကွင်းကြီး

သစ်ကွင်းကြီး၏ အထက်နားမှနေပြီး အထက်နားကပ်လျက် ကွင်းပုံသဏ္ဍာန်
ခုတ်ပစ်ထားပါသည်။
ယခု ရေးသားတင်ပြသည့် သစ်
ကွင်းကြီး (သို့မဟုတ်) သစ်တံခါး၏
အဝေးသေးသေး တစ်ကွင်း ရှိသော်လည်း
အပေါ်နားက နှစ်ကိုင်းမှာ ထပ်လက်
ဖြစ်နေသဖြင့် ကွင်းဖြစ်နေလေ့ရှိလည်း

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူကုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆံ့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ.နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတယ်”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြင်ဆိုတာ အစိုးကူးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းက လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် ဖြန့်မာနိုင်င် တစ်နိုင်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်တိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါး၊ ခြေဖဝါး

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၁ YR ၀၀၆၀ ၂၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၄/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါး ခြေဖဝါး ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

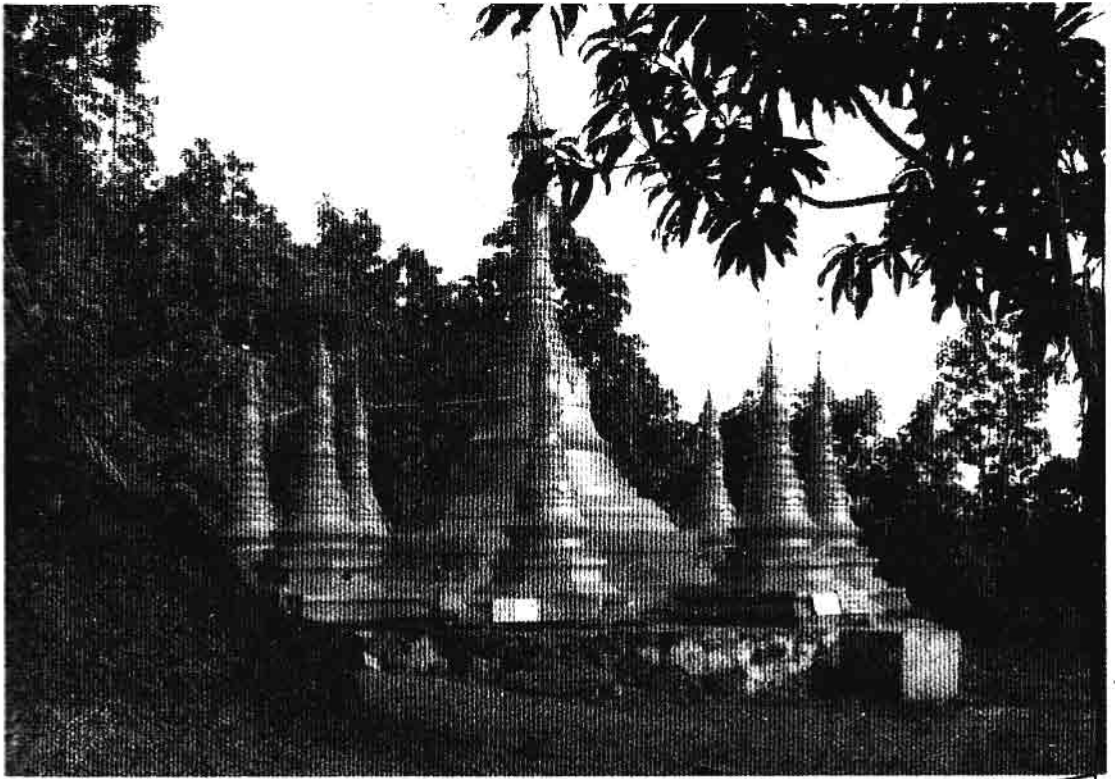
အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကော၊ ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အော့ ပိုင်းများ လေးလံ သောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါးခြင်း ခြင်း၊ အစိုးကူးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း အစိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်မိ အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ်တို့ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မပေးနော်”

စကြာမင်း
စကြာမင်းတိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုမ္မာလမ်း၊ ကြို့က
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ဝန်း-၄၂၂၅၆၁

◆ ကိုးနင်းဝေတီ

ခမောက်တောင် နောက်ဘက်အပူက

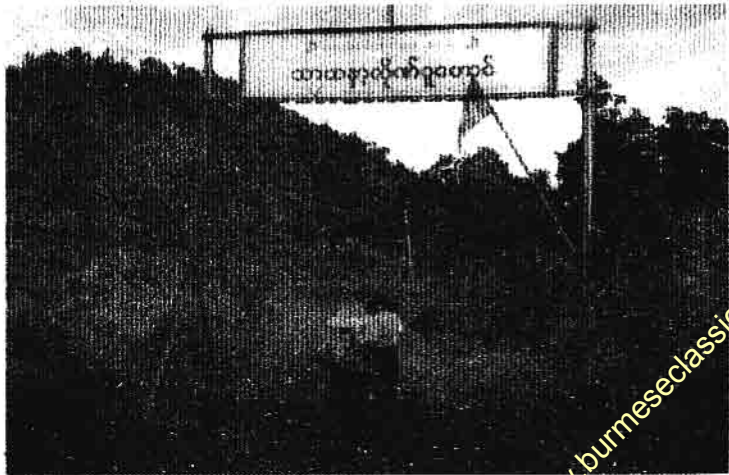
စောသိပင်လ

သာသနာ့လှိုက်ဂူစောင်သို့ (၁)

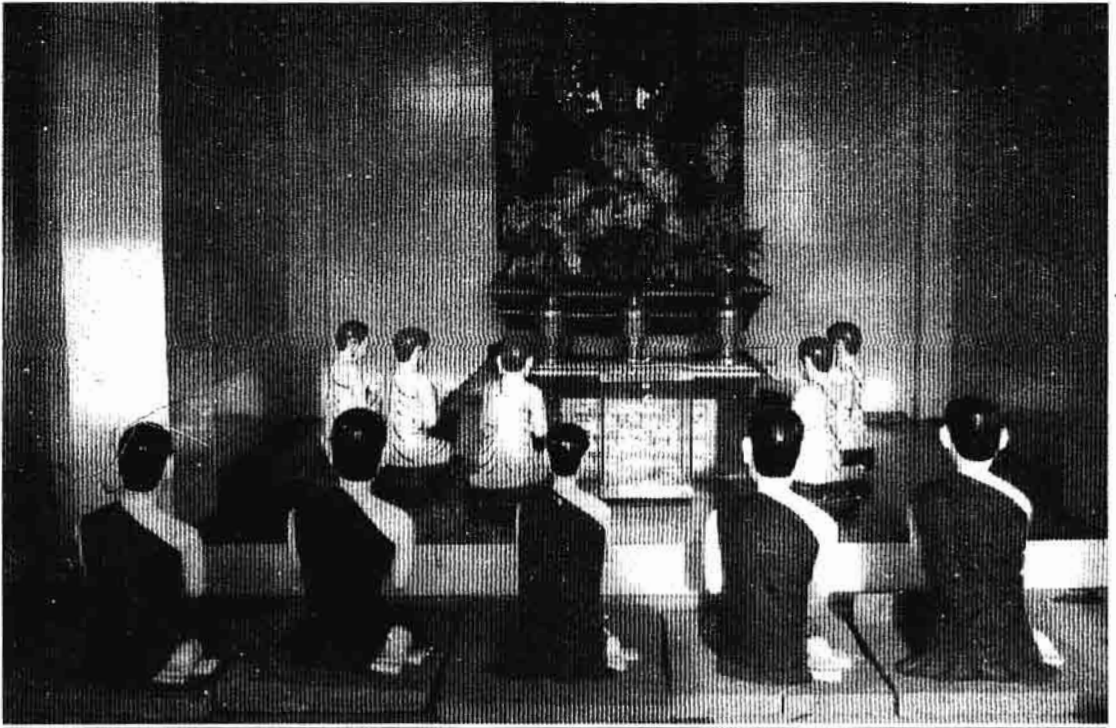
နိဒါန်း

အမှောင်ထုကြီးစိုးဆဲ ဖြစ်သော်လည်း ကောလင်းမြို့မှ ဈေးကြီးမှာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေလေပြီ။ သုံးဘီးဆိုင်ကယ်များဖြင့် ကေးရွာအသီးသီးမှ ရောက်လာကြသော ဈေးသည်၊ ဈေးဝယ်များကို ငေးမောကြည့်နေရင်း တက်ကျမ်း စာရေးဆရာ ဦးဝမ်ထိန်၏ “လူတွေကို ဖတ်ပါ” ဆောင်းပါးကို သတိရမိသည်။

ဆရာကြီးက ခရီးသွားစဉ် စာအုပ်စာစောင် ဖတ်နေခြင်းထက် လူတွေကို

◆ လွိုက်ဂူတောင်ဘက်လမ်းအစ

◆ မွေတက္ကသိုလ်ရုံးပွားတော်

◆ တောင်ပေါ်မှ တောင်လက်စကော့ဒ်

ဖတ်ပါ။ လူအသီးသီး၏ လှုပ်ရှားမှု၊ ပြောဆိုမှု၊ မျက်နှာသွင်ပြင်တို့က အတွင်းစိတ်သန္တန်ကို ထင်ဟပ်စေကြောင်း ရေးသားထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်းသို့ ထီးကောက်ကိုင်၍ ဝင်လာသော အရပ်မြင့်မြင့် အသက်(၇၀)ခန့် လူကြီး တစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။ ကောလင်း ရောက်စတွင် မိတ်ဖွဲ့ခင်မင်ခွဲရသော ကျော်ဇေယျာရပ်နေ ဦးအောင်တိုးဖြစ်သည်။

‘အခုမှ ရောက်တာလား ဦးအောင်တိုး’

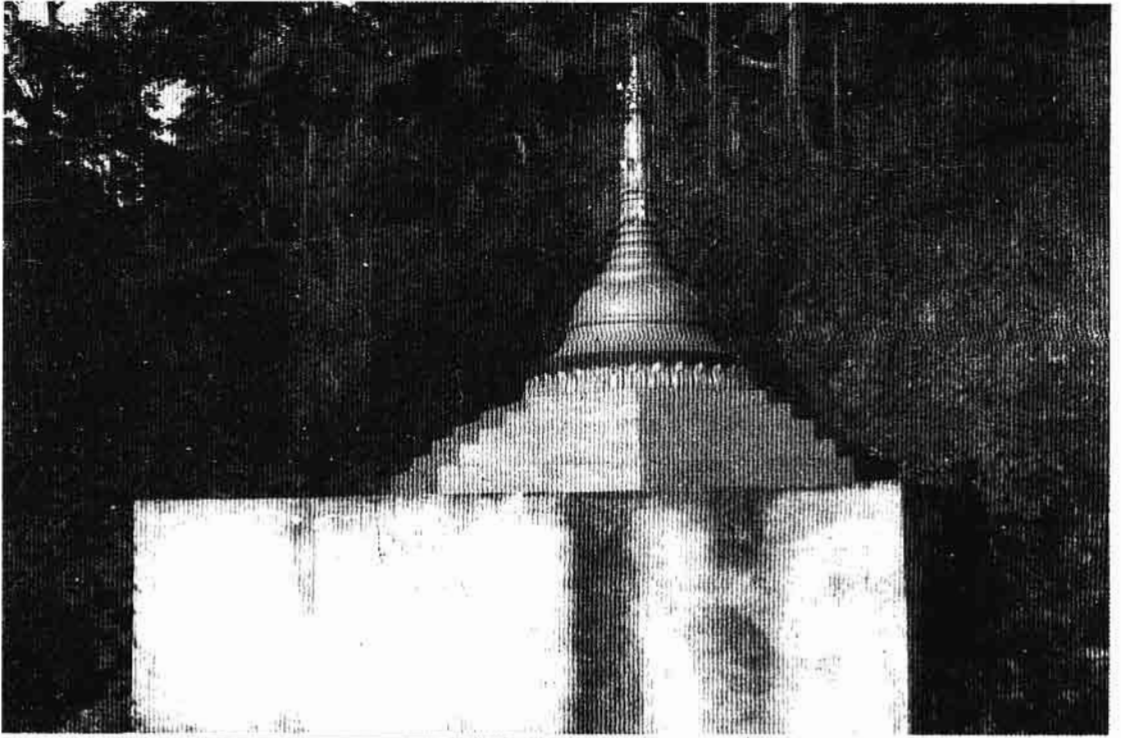
‘မဟုတ်ပါဘူး ဒီနေ့ ငြီးစိစိ ရှိတာနဲ့ မြို့တစ်ပတ်လျှောက်ပြီး ဝင်လာတာပါ’

သူက ‘လက်ဖက်ရည်မှာရင်း ထီးကို နံရံတွင် ချိတ်လိုက်ပြီးနောက် ဤသို့ဆို၏။

‘ခမောက်တောင် အနောက်ဘက်က ဥပင်တောင်ကိုလဲ သွားသော်တယ်နော်။ မြေတိုင်းဌာနမှာ Tural Hill ဥပင်တောင်လို့ ရေးထားပေမယ့် ဖတ်တော့အသံဆိုတဲ့ အတိုင်း “အုံးပင်” လို့ ခေါ်ရာကနေ နှောင်းလူတွေက အုံးပင်လဲ ယူပါလားလို့ ဆိုကြ

တယ်။
ဒီနှယ်က ရှမ်းပလောင်လွှားချင်းတိုင်းရင်း သားတွေ ကူးလူးနေထိုင်ကြတော့ ရှမ်းလေ ဝဲသံနဲ့ ပြောဆိုတတ်ကြတယ်။ အုံးပင်တောင်လဲ အုံးပင်တောင်သာ ပြောင်းသွားတာပေါ့။ အခုတော့ လိုက်ရတောင်လို့

▲ ဓာတ်ပုံပျက်သတိ

အမည်ပေးထားတယ်

'အေးဗျာ ကောလင်းနယ်က စကား ပြောရင် ကလေးဆန်ဆန် ချစ်စရာ ကောင်းပါတယ်။ မတီဘူး၊ မတွားဘူး စသဖြင့် နားထောင်ကောင်းသား။ ဒါထက် ဥမင်တောင်က ဘယ်လို ထူးခြားတာလဲ'

'ကျွန်တို့ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် လက် ဆင့်ကမ်းခဲ့ကြတဲ့ ပါးစပ်ရာဇဝင်ပေါ့ ဗျာ။ သီပေါမင်းနန်းတက်တော့ စုဖုရား လတ်ကသာ ခြယ်လှယ်သတဲ့။ ဘုံဘေ ဘားမားသစ်ကုမ္ပဏီက ၁၃၂၆ ခုနှစ် အတွက် အခွန်ငွေ တစ်သိန်းပေးပြီး ပေမယ့် ၁၃၂၇ ခုနှစ် မကုန်မီ အခွန် ငွေကို ကြိုတောင်းတယ်။ နှစ်စေ့ရင် ပေးပါ့မယ်ဆိုတာ ပြောလို့မရတာနဲ့ ပေးသွင်းရတယ်။

ဒါကို အိန္ဒိယက မူလာဆမန်အင်နဲ့ သူဌေးကြီးသုံးဦးက မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး

● လိုက်လံထောင်ဆရာတော် ဦးဥက္ကဋ္ဌမရာဇာ

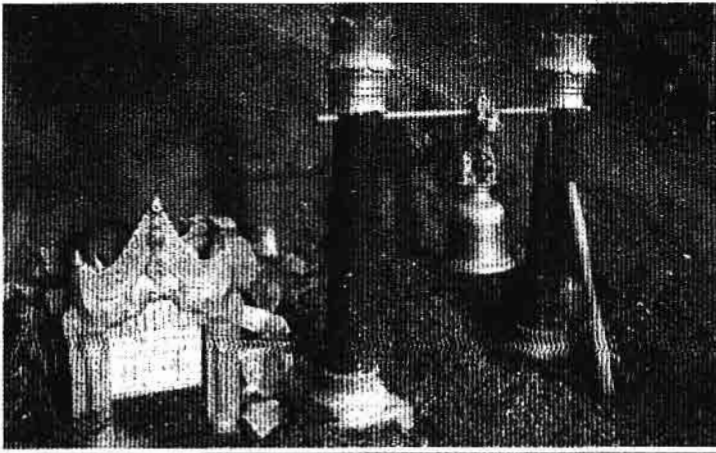

ငွေပြန်ပေးမလား၊ စစ်ဖက်မလားလို့ သီပေါမင်းဆီ စာသွင်းတယ်။ ပိဖုရား က အက္ကပတ်မြို့ဝန်၊ တိုင်တားအတွင်း ဝန်တို့နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး စစ်ဖက်မယ်လို့ အကြောင်းပြန်တယ်။

သူဌေးကြီးတွေက ဘီလပ်ဘုရင်မ

ကြီးဆီ မြန်မာနိုင်ငံကို သိမ်းယူပါ။ စစ်စရိတ် သူတို့ ခံပါမယ် လျှောက် တင်လို့ လူသူလက်နက်အပြည့်အဝနဲ့ စစ်ဆန်တက်လာပါတယ်'

(သူ ပြောပြသည်မှာ သိပြီးဖြစ် သော မြန်မာ့သမိုင်းအချက်အထက်

တရားစိမ်း

တရားစိမ်း

များဖြစ်သော်လည်း အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ရှိပေမည်ဟု သဘော ရသဖြင့် စိတ်ဝင်တစား နားထောင်မိ သည်။)

'ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါဦး ဦးအောင်တိုး' အဲဒီအချိန်မှာ စစ်သေနာပတိ ချုပ် သေနတ်ဝန် ကင်းဝန်မင်းကြီး ဦးကောင်းက နက္ခတ်အယူနဲ့ မြန်မာမှု ရေးရာလဲ ကျွမ်းကျင်သူမို့ တွက်ချက် ကြည့်တော့ သူရနဝင်းသုဉ်း၊ ထီးသုဉ်း၊ နန်းသုဉ်းနဲ့ လုံးဝ ကြုံနေတာ တွေ့ရ တယ်။ စစ်တိုက်ရင် မအောင်မြင်နိုင် မြို့ရွာကျောင်းကန် တိုင်းသူပြည်သား ပျက်စီးဆုံးရှုံးမယ်။ တိုင်းပြည်လဲ လက် လွှတ်ရမယ်။

ဘုရင်ကို အသာတကြည် အပ် လိုက်ရင် ငါတို့သခင်ကို သတ်မည် မဟုတ်၊ ဘိလပ်သို့ သွားရောက် လေ့လာစဉ်ကပင် အင်္ဂလိပ်တို့ စိတ် သဘောသိပြီးဖြစ်လို့ ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုရ အမိန့်ချပြီး ၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် (၈)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့မှာ သီပေါမင်း ပါတော်မူ ပြီး မြန်မာနိုင်ငံလဲ နယ်ချဲ့လက်အောက် ရောက်ရတယ်။

လူတွေက တိုင်ကပ်လို့ ကင်းရှပ် တယ် ဆိုကြတယ်။ တိုင်တားမင်းကို အရေးပေးလို့ ကင်းဝန်မင်းက အငြိုး ထားပြီး ဘုရင်ကို နယ်ချဲ့ လက်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်လို့ ရိပ်စောင်းပြောကြ တယ်။

အမှန်က သီပေါမင်းက အိန္ဒိယပြည် ကို မပါသွားဘူးတဲ့။ ရုပ်ချင်းဆင်တူတဲ့ တိုင်တားမင်းကြီးရဲ့သား မောင်ချိုနဲ့ လူစားလဲပြီး ထည့်ပေးလိုက်သတဲ့'

'သီပေါမင်းက ဘယ်ရောက်သွား တာလဲ'

'အဲဒါပြောချင်လို့ အရှည်ကြီး ချီလာ ရတာ။ နေဦး လက်ဖက်ရည်ကလေး သောက်ပါရစေဦး'

ဦးအောင်တိုးက လက်ဖက်ရည် တစ်ကျိုက်မျှ ယူသောက်သည်။

'သီပေါမင်းကိုတော့ လျှို့ဝှက်စွာ ခေါ်လာပြီး ခမောက်တောင်နောက်က အခုပြောတဲ့ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းထဲမှာ နေစေသတဲ့။ မန္တလေးကနေ ဧရာဝတီ မြစ်ကြောင်းစုန်ပြီး မူးမြစ်ရောက်တော့ အထက်ဆန်တက်၊ ကန့်ဘလူနား ကနေ ဥမင်လမ်းအတိုင်း အဲဒီတောင် ကို ရောက်တယ် ဆိုပါတယ်'

'နောက်တော့ ဘယ်ရောက်သွား သတဲ့လဲ'

'အဘဘိုးဘိုးအောင် လာကယ် သွားတယ်လို့ ပြောတာပဲ။ ဒါဟာ မှန်တယ်၊ မှားတယ် ပြောလို့ မရပေ မယ့် လိုဏ်ဥမင်ပုံစံက ထူးခြားလို့ သွားသင့်ပါတယ်'

လိုဏ်ဂူတောင်သို့

လိုဏ်ဂူတောင်သို့ ကောလင်းမြို့ နေ ဦးနီ၊ ဦးဝင်းရွှေတို့က ကူညီ ပို့ ဆောင်ပေးကြသည်။ လိုဏ်ဂူတောင် သည် ခမောက်တောင်၏ အနောက် ယွန်းယွန်း တစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိသည်။

ခမောက်တောင်၏ တောင်ဘက် အခြေ လွယ်မောက်ရွာကလေးကို ကျော်ဖြတ်ကာ မြောက်ဘက်ဆီသို့ ကွေ့ဝိုက်သွားသည်။ ယုဉ်းလမ်း အတိုင်း သွားနိုင်သည်။

တောင်တန်းအစတွင် သစ်သား

အောက်လိုက်စာဝင်စမှ ရုပ်တုရုပ်ပွားတော်များ

ယက္ခမယ် သံတော်လီရ်ဘာ

တိုင်ထူကာ "သာသနာ့လိုဏ်ဂူ တောင်" ဟူ၍ ကမ္ဘည်းတင်ထားလေ သည်။

တောင်တက်လမ်းအတိုင်း (၁၅) မိနစ်ခန့် လျှောက်ခဲ့ရာ ကုန်းမော့ တလေးအဆုံးတွင် ဆောက်လက်စ သွပ်မိုး အုတ်ကာ တစ်ထပ်ကျောင်း တစ်ဆောင်ကို တွေ့ရသည်။ ကျောင်း ဆောင်အတွင်း၌ ဆရာတော် ဦးဥတ္တမ ခာဇာကို အခန့်သင့်စွာ ဖူးမြော်ရသည်။

ဆရာတော်သည် (၁၃-၃-၂၀၁၀) ဇွန်က ဤတောင်ကို စတင် ရောက်ရှိ ကာ ခမောက်တောင်ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ၏ သြဝါဒကို ခံယူပြီးလျှင် သီတင်းသုံး သာသနာပြုတော်မူလျက် ရှိကြောင်း သိရသည်။

သာသနာ့လိုဏ်ဂူတောင်တွင် လွန်ခဲ့ သော (၈)နှစ်ခန့်က ခမောက်တောင် ဆရာတော်၏ တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဦးစိန်မောင်က ဦးဓမ္မတွဲမည်ဖြင့် ရဟန်း

ဝတ်ကာ သီတင်းသုံး သာသနာ ပြုခဲ့ဖူးသည်။

ယခုတိုင်လည်း ဦးစိန်မောင် မိသားစုက မီးစက်(၂)လုံး အပါ အဝင် တောင်တော်အတွက် လိုအပ် ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းလှူဒါန်းလျက် ရှိကြောင်း သိရသည်။

ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့သောအခါ တောင်ပေါ် ဥမင် များဆီသို့ ဦးစွာ လေ့လာရန် အကြံပေး သဖြင့် တောင်ထက်သို့ တက်ရောက် ဖြစ်သည်။

ဥမင်များဆီသို့

ကျောင်းမှအထွက် အရှေ့တောင် ထောင့်ကုန်းမြင့်ထက်တွင် ကိုးနင်း စေတီကို ဖူးမြင်ရသည်။ ပင်မစေတီ တော်ကြီးတစ်ဆူနှင့် အရံစေတီ(၈)ဆူ ဝန်းရံ စံပယ်တော်မူကြသဖြင့် စုစုပေါင်း (၉)ဆူရှိရာ ကိုးနင်းစေတီတွင် ကြောင်း သိရသည်။

ကိုးနင်းစေတီကုန်းတော်မှ မြောက် ဘက် တောင်ကုန်းသို့ ဆက်တက်ခဲ့ရာ တန်ဆောင်းငယ် တစ်ဆောင်အတွင်း၌

ကျောက်ဖြူသား မွေစက္ကမုဒြာရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။ ရှေ့ တော်မှောက်တွင် ပဉ္စဝင်္ဂါငါးဦး ရုပ်တု များ ဝန်းရံတည်ရှိ၏။

ဘုရားခန်းအပြင်ဘက် ကြမ်းပြင်တွင် ပုဆစ်ဒူးတပ်၊ လက်အုပ်ချီနေသည့် ရဟန်းငါးပါးရုပ်တုများ စီတန်းထားရှိ သည်ကို တွေ့ရသည်။ တန်ဆောင်း၏ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် ရေလှောင် ကန်တစ်ခု တည်ဆောက်ထားသည်။ လိုဏ်ဂူတောင်ထက်တွင် တောင်ကျ ရေ၊ စိမ့်ရေ မရှိပါ။

တောင်ခြေမှ စက်ဖြင့် စုပ်တင်ကာ ဤကဲ့သို့ ကန်များဖြင့် လှောင်ထားရ သည်ဟု သိရသည်။ တန်ဆောင်းအနီး ၌ အမျှဝေ ခေါင်းလောင်းငယ်တစ်ခု တွေ့ရသည်။ တတ်နိုင်သမျှ အင်အား ဖြင့် ကုသိုလ်ပြုထားခြင်းဖြစ်ရာ သာဓု အနုမောဒနာ ပြုမိပါသည်။

ထိုတန်ဆောင်းမှ ပြန်ထွက်ကာ မတ်စောက်သော တောင်တက်လမ်း အတိုင်း တက်ခဲ့ကြရာ မြောက်ဘက် တောင်ခါးပန်းတွင် အုတ်ခုံမြင့်နှင့် စေတီငယ်တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

အောက်လိုက်အတွင်းဥမင်မှ ရွှေစေတီနှင့် သင်တန်းများ

အောက်လိုက်အတွင်းဥမင်အား

ဓာတ်ပုံနောက်စေတီခေါ်၍ နောက်ခံ ဖြစ်စဉ်တော်ကို မသိရှိရပေ။

ထိုမှအထက်သို့ ဆက်တက်ခဲ့ရာ တောင်ခါးပန်းတွင် အောက်ဂူခေါ် ပထမဥမင်အဝသို့ ရောက်သည်။ ထပ်မံပြုပြင် မွမ်းမံထားဟန်ရှိသော ဥမင်အဝကို ညီညာသေသပ်စွာ မြင်ရ သည်။

ဥမင်အတွင်း အဝင်လမ်းတည့်တည့် တွင် ပလ္လင်ထက် စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူနှင့် အောက်ခြေ တွင် သုံးဆူပူဇော်ထားသည်။ တင်ပျဉ် ခွေရုပ်ပွားတော်လေးဆူရှေ့ လက်အုပ် ချီ၍ ပုဆစ်ခူးတုပ်ထားသော ယက္ခ မယ်ရုပ်တု(၂)ခု တွေ့ရသည်။

ဥမင်တောင်ခေါ် လိုဏ်ဂူတောင် စောင့် ဘိုးတော်ယက္ခ၏ နှမတော်များ ဖြစ်ကြကာ ခင်ဇာလီနှင့် ခင်ဇာနည် အမည်ရှိကြောင်း ဆရာတော် ဦးဥက္ကမ ရာဇက မိန့်ကြားတော်မူသည်။

တောင်စောင့် ဘိုးတော်ယက္ခမှာ အမည်နာမ မသိရ။ အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်လေ့ရှိကာ တောင်တော်သို့ လာရောက် ကုသိုလ်ပြုသူများအား

စောင့်ရှောက်ပေးကြောင်း ကြား သိရသည်။

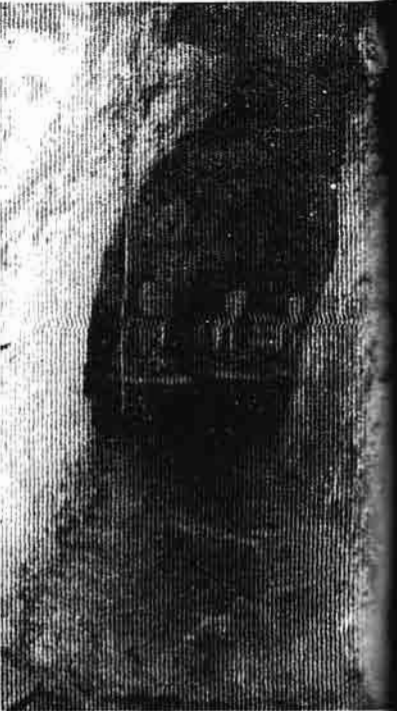
ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဥမင်လိုက် သုံးတွင်းဖြစ်စေ၊ ကျောင်းသင်တန်း တွင်းစေ ကမ္ဘာ့ဌာန၊ ဆောက်တည်သော အင်အားတွင် အင်အားတော်ကြီးက ဖောင့်ကျက်ပေးသည့်ကို ကြံ့ရသည် ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။

လိုဏ်ခေါင်းမှာ လက်ဝဲဘက် အတွင်းသို့ နိမ့်လျှောသွားကာ လက်ဝဲ ဘက်ခန်းမ၌ ရုပ်ပွားစေတီများ ပူဇော် ထားသည်။

တောင်နံရံရံခံတွင်း တင်ပျဉ်ခွေ ဆင်းတုတစ်ဆူ၊ ဂူကြမ်းပြင်တွင် သုံးဆူ တန်းနှင့် အတွင်းလိုဏ်မုခ်တွင်း၌ စေတီ ငယ်တစ်ဆူတို့ ဖူးမြင်ရသည်။ ရွှေစေတီ ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်ဆို၏။

ဦးဓမ္မလက်ထက်က တည်ဆောက် ပူဇော်သည့် စေတီဖြစ်ကြောင်း ဦးနီက ပြောပြသည်။ လက်ဝဲဘက် လိုဏ် ခေါင်းမှ ကွေ့ဝိုက်တက်သွားပါက အပေါ်ဥမင်ဆီသို့ ရောက်သည်ဆို၏။

အလင်းရောင် မရှိသဖြင့် ဓာတ်မီး ဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ လင်းနီများ ကြောက် လန့်တကြားဖြင့် အုပ်စုလိုက် ပျံထွက်

လာသည်ကို တွေ့ရသည်။
'ပီးယိုနွဲဆရာ၊ လင်းနီတင် ယက္ခ၊
ပိုးကောင်၊ မြေ၊ ကြီးတွေ ထွက်လာတယ်
တယ်။ ဒီတော့တောင်တွေက ပိုးကောင်
အင်ပတန် ပေါများတယ်။ အခု ဆရာဆေး
အမြဲ သီတင်းသုံးမှ နည်းနည်း ကျဲလွှားတယ်
ဟု ဦးနီက သတိပေးသည်။

လိုဏ်ခေါင်းအတွင်း ပဲ့တင်သံများ
အရ လိုဏ်ဥမင်မှာ အတန်ပင် ရှည်
လျားသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိလေသည်။
ဦးအောင်တိုး၏ ဘိုးဘွားများ လက်ဆံ
ကမ်းစကားအရ ကန့်ဘလူနယ်နား
မူးမြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းသို့လည်
ပေါက်ရောက်နိုင်ကောင်းပေသည်။

'ဒီဥမင်လမ်းက ဘယ်လောက်ရှည်
သလဲဆိုတာ ကြားမိသလား ဦးနီ'

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ဖို့နဲ့
တေးသီင်းလ

ကျွန်ုပ်တို့အားပေးပါ။

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

နိုင်ငံရေးဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၁၃ Y ၀၁၀၆၇၂) (တဆ၀၀က(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အညီလိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ဆဲပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံအောင်ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများသည်ရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းမရှိဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုမယူမီ မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်းဆာတင်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံချင်စိတ်မျှ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တဂုံးဂုံး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်ဆင်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ မိန့်ခြားလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်နေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ဆေးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတွဲလေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေဖို့ကပ်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲ့ဒါ
ဦးအိုက်ခံ ယုသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲမိသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ “ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း
မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်ခံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်ခံကို အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်ခံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်ခံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးမိ
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်
ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသ
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရော
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာ
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏။ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်ခံ (လက်မှတ်)

**ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။**

**ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နု(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉၆၃၀၉၃၊ ၀၉၇၂၂ ၄၃၀၉၄**

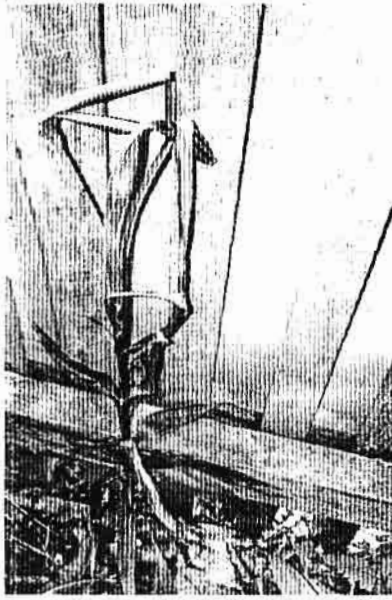
**ဝမ်းပြည့်နှယ်မြို့နယ်ဆေး-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတလမ်း၊ ဝမ်းပြည့်၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၈၂ ၂၆၂၃၁၊ ၀၄၇၂၂ ၂၂၂၃၂**

(၉)ကွင်းထိုး ကျောက်စိမ်းပန်းပင်

ပင်စည်နှင့်အရွက် (၉)ကွင်း, ကွင်းထိုးနေသော

ကျောက်စိမ်းပန်းပင်

၉၉ (ကောလင်း)

● ပုံ(၁) ပင်စည်နှင့်အရွက်(၉)ကွင်း (သို့မဟုတ်)(၁၀)ကွင်းခန့် ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းပန်းပင် (ဆီ) စိမ်းပန်းပင် (ပုံဆွဲလျှင်စေရန် ဝမ်းထောင့်ကန်အောက်တွင် ကွင်းထိုးပြီးနောက် ထုတ်ယူထားသည်။) ဖြစ်ရုံဖြစ်စဉ်အတိုင်းဆိုလျှင် ဝမ်းထောင့်ကန်သားများပတ်လည်တစ်ဝိုက်ရှိ အရွက်များ အတိုင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤဖြစ်ရပ်မှာ သဘာဝဖြစ်ရုံဖြစ်စဉ်ထက် အထူးကုန်ကို ထုတ်ပြီး ထူးဆန်းသော ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ် တစ်မျိုးဖြစ်သည်။)

ဤစာရေးသူ၏နေအိမ် မြောက်ဘက်မျက်နှာပြုထားရာ တံခါးမကြီး နှစ်ပေါက်၏ အလယ်လောက် မြောက်ဘက် ဝင်းထရုံ၏ ဝင်းခြံအလယ် လောက်တွင် ပင်စည်နှင့်အရွက်(၉) ကွင်း (သို့မဟုတ်) (၁၀)ကွင်းခန့် ကွင်း ထိုးနေသော “ကျောက်စိမ်းပန်းပင်” (ဆီ) “စိမ်းပန်း(အချို့ဒေသအခေါ် နီနီပန်း)ပင်” တစ်ပင်ရှိပါသည်။ (မှတ်ချက်။ ။ အဘိဓာန်များ၌ ဤပန်းပင် အမည်ကို မတွေ့ရပါ။

ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရာတွင် ပုံပေါ်လွင်စေရန် ဝင်းအပြင်ဘက်မှ ကျပ်သားပြားကြီးတစ်ပြားခံ၍ ရိုက်ကူးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောက်စိမ်းပန်းပင်သည် နေရာဒေသမရွေး ပေါက်ရောက်တတ်ပြီး လျှင် တစ်ပင်လုံး အစိမ်းရောင်ဖြစ်၏။

စာရေးသူ၏ နေအိမ်ခြံဝင်း အတွင်း အပြင်တို့တွင် ကျောက်စိမ်းပန်းပင်များ အပင်တစ်ထောင်ခန့် ရှိသည့်အနက် သူ့အလိုလိုအတိုင်း ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်စိမ်းပန်းပင်သည် - ယင်း အပင်တစ်ပင်တည်းသာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ လွန်စွာ ထူးဆန်းပြီး ထူးခြားလွန်းလှသည်ဟု ထင်ပါသည်။ ကွင်းထိုးနေခြင်းသည် ဘုရားပူဇော်ရန်ပန်းခြံ ဖြစ်နေပြန်၍ ပိုမို ထူးခြားနေပါသည်။

ဤ ကျောက်စိမ်းပန်းပင်သည် အခြင့်(၂)ပေနှင့် (၉)လက်မ၊ အပေါ်ပိုင်းအနံ(၅)လက်မ၊ အောက်ပိုင်းအနံ (၁၂)လက်မအတွင်းရှိ၏။ (ပင်စည်နှင့် အရွက်အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။)

ပိုမို၍ ထူးခြားနေပြန်သည်မှာ ယင်း အပင်သည် နဂါးမောက်ပုံသဏ္ဍာန် နှစ်ပေါင်း နဂါးပါးပျဉ်ထောင်သလို ဖြစ်နေ

နှစ်တုန်းက ယင်းနေရာမှာပင် ကျောက်စိမ်းပန်းပင်သည် ကွင်းလေး ကွင်းခန့် ထိုးနေသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရှိခဲ့ရသေးသည်။

ဓာတ်ပုံရိုက် မှတ်တမ်းတင်ရန် ဆန္ဒ ရှိခဲ့သေးသော်လည်း ယင်းကျောက်စိမ်း ပန်းပင်မှာ ဝင်းခြံအတွင်းအပြင်၌ လုံးဝ မတွေ့ရှိရတော့ပါ။ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ သည်မှာလည်း အလွန်ထူးဆန်းလှ သည်။

ပိုမို၍ ထူးဆန်းနေပြန်သည်မှာ ယင်းနေရာမှာပင် ကျောက်စိမ်းပန်းပင် သည် (၅)လပိုင်း(၂၀၁၄ ခုနှစ်)ခန့်တွင် ကွင်း(၉)ကွင်းထိုး၍ ထူးခြားစွာ ပြန် လည် ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။

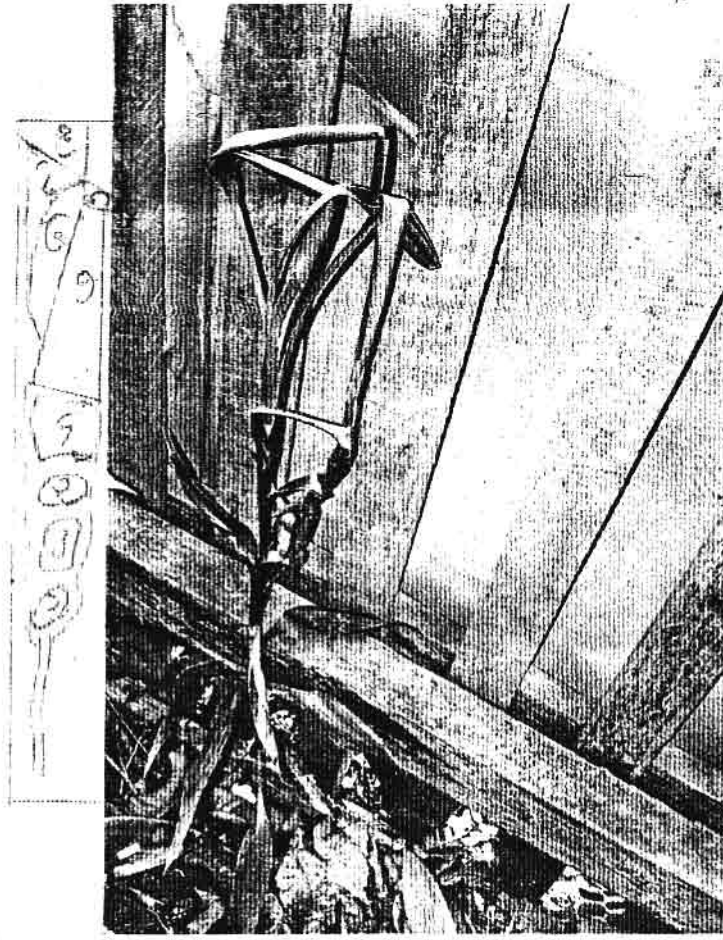
ယင်းဓာတ်ပုံကို ၁၁-၇-၂၀၁၄ (၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်၊ သောကြာ နေ့) ညနေတွင် ရိုက်ကူးထားလိုက်ပါ သည်။ စာရေးသူ စိုက်ပျိုးထားသော “ထားဝယ်မိုင်း” ပန်းပင်များသည် ဤ နှစ် ဆောင်းတွင်းတွင် (၂)လခန့် ပွင့်ကြ သည်။

ဤနှစ်တန်ခူးလမှ ဝါဆိုလကုန် လောက်အထိအချိန်တွင်လည်း အိမ် ရှေ့ မျက်နှာစာတွင် စင်ထိုးထားသော ထားဝယ်မိုင်းပန်းပင်များနှင့် အိမ်ခြံ၏ မြောက်ဘက်၊ အရှေ့ဘက်အပြင်၌ စိုက်ထားသော ထားဝယ်မိုင်းပန်းပင် များသည် ခါတိုင်းနှစ်များကထက်

သည်။ ဝင်းအပြင်ဘက်ဆီသို့ လှည့်နေ သည်။

ဖြစ်စဉ်နှင့် အကြောင်းများ

ကျောက်စိမ်းပန်းပင်၏ သဘာဝမှာ တစ်ပင်လုံး အမြဲစိမ်းစိုနေပြီးလျှင် လ၊ နှစ်ကြာစွာ တာရှည်ခံတတ်၏။ ယခင်

● ပုံ(၂)စာရာလှ၏ ဇာတ်ပုံပြင်စာတွင်
ဖင်ညော်နှင့်အောက်(၉)ကွင်း
(သို့မဟုတ်)(၁၀)ကွင်းခန့် ကွင်းထိုးနေသော
ကျောက်စိမ်းပန်း(သို့) စိမ်းပန်းပင်
(ကွင်းထိုးနေမှုကို ရှင်းလင်းစွာသိမြင်နိုင်ရန်
ဓာတ်ပုံထားတွင် ကွင်းများကို
လက်များဖြင့် ခြုံထားသည်။)

အမြောက်အမြား ဖူးပွင့်ကြပြီး နေ့နေ့
ညည လှပမွှေးပျံ့နေကြပါသည်။
ထားဝယ်ပိုင်းသည် အပွင့်၊ အဖြူ၊
အနီ၊ ပန်းရောင် အဆုပ်လိုက်ပွင့်သော
အမြင့်တက်နွယ်ပင် တစ်မျိုးဖြစ်သည်။
ညမွှေးပန်းကဲ့သို့ ညတွင် ပိုမို၍ မွှေးပျံ့
တတ်ပြီး ထူးခြားသော ဆေးဖက်ဝင်
အပင်မျိုးဖြစ်သည်။

ကျောက်စိမ်းပန်းပင်ကိုမူ တရုတ်
ပြည်နိုင်ငံဘက်မှ ယခင်နှစ်များက
ဆေးဖော်ရန် မြောက်မြားစွာ ဝယ်ယူ
သွားကြဖူးပါသည်။ ကျောက်စိမ်းပန်းပင်သည်ကား လ
နှင့်ချီအောင် ကြာကြာခံ၍ “နေ့မိုး
ဆောင်း မညှိုးပန်းပင်” ဖြစ်သည်။
ဘုရားစင်၌ ပူဇော်ထားရှိပါလျှင် ရေ

သစ် လဲ၍ လဲ၍ ပေးပါက တစ်လကိုး
သီတင်းခန့် စိမ်းစိုလန်းဆန်းနေတတ်ပြီး
အောက်ခြေ ဖြတ်ထားသောနေရာမှ
အမြစ်ထွက်လာတတ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ အထက်ပိုင်းဒေသ
များတွင် ပန်းပေါင်းစုံ ရှားပါးတတ်သော
ဆောင်းလယ်မှ နွေရာသီအချိန်
လောက်တွင် ကျောက်စိမ်းပန်းပင်များ
ကို ဘုရားပူဇော်ခြင်း ပိုမို များပြားတတ်
ပြီး အဝယ်လိုက်တတ်၏။ ကျောက်စိမ်း
ပန်းပင်သည် တစ်ခါတစ်ရံမှသာ
ထူးခြားစွာ အပွင့်ပွင့်တတ်သည်။

စာရေးသူက ဤပင်စည်နှင့် အရွက်
(၉)ကွင်း၊ ကွင်းထိုးနေသော ကျောက်
စိမ်းပန်းပင်ကို အမြစ်ပါနုတ်၍ ဘုရား
ပန်းအိုးသစ် တစ်အိုးတွင် ရေထည့်ပြီး
ဘုရားအား လှူဒါန်းပူဇော်ရန် စိတ်ကူး
ထားပါသည်။ ခြောက်သွေ့သွားလျှင်
တစ်မျိုးစိတ်ကူးစီစဉ်ထားပါသည်။

ကွင်းထိုးနေခြင်းသည် (၁)ကွင်း၊
(၂)ကွင်း၊ (၃,၄)ကွင်းမျှမကဘဲ ဤ
ကဲ့သို့ ကျောက်စိမ်းပန်းပင် (၉)ကွင်း
တို့ကို ကွင်းထိုးနေခြင်းသည် ထူးခြား
ထူးဆန်းစွာ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်တည်
နေရသည်၊ မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရ
မည်၊ မည်ကဲ့သို့ အကျိုးထူးမည်
စသည်တို့ကို သိရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်များက
ဝေဖန်သုံးသပ် အကြံပြု ရေးသားဖော်
ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

(ကျေးဇူးတင်လွှာ။ ။ ဤဆောင်းပါး
ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ဓာတ်ပုံများ
ကို စေတနာဖြင့် ရိုက်ကူးပေးပါသော
ကောလင်းမြို့ FAMILY ကွန်ပျူတာ
ဗာစီမှ မပုံပုံမီသားစုအား အထူး
ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။)

ဦးနီ(ကောလင်း)

မဒေါက်မြို့၊ အောင်စကြာ
ကျောင်းတိုက်မှ အောင်စကြာဆရာ
တော်သည် စာရေးသူထံသို့ လေငန်း၊
လေဖြတ်ရောဂါပျောက်ကင်းစေသော
ဆေးနည်းကို ပေးခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ညီဖြစ်သူ ဦးတိုးလေး
(မုန့်မြောင်းရွာ၊ ညောင်လေးပင်မြို့၊
နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး)သည် လေ
ဖြတ်၊ လေဖြန်း၊ လေငန်းရောဂါ ဖြစ်နေ
သည်။

ဦးတိုးလေးအတွက် အောင်စကြာ
ဆရာတော်က ဤဆေးနည်းကို ချီးမြှင့်
ခြင်းဖြစ်သည်။

အာဟာရဦးတိုးကို ဒီဆေးကို ဖော်စပ်ပြီး
မှန်မှန်သုံးဆောင်ပုံစံ ပြောပါ။ လက်တွေ့
ပျောက်ကင်းတဲ့လူတွေကို ဘုန်းကြီးကိုယ်
တိုင် ကိုယ်တွေ့ တွေ့ပြီးမှ ဒီဆေးနည်းကို
သေသေချာချာ ပေးပြန်လေ့လာပြီးမှ ပေး
တာပါ။

ဟဲ့ အလေးအနက် မိန့်တော်မူခဲ့
သည်။

စာရေးသူ ဤဆေးနည်းကို
ညီတော်မောင် လယ်သမားကြီးဦးတိုး
ထံသို့ ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းမှာ
စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းလှပါသည်။

လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါများ
သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသည်
မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။

လေကြောင့် သောကပွား၊ ဒုက္ခများ
နေကြသူများ၊ မထနိုင်၊ မထိုင်နိုင်၊
သောင်ဝှေးတကိုင်ကိုင်နှင့် ယိမ်းယိုင်
ပြီးလဲနေသူတို့အတွက် မေတ္တာထား
ဆင်ပြုလိုက်ပါသည်။

ဆေးဖော်စပ်နည်းမှာ လက်ာ
ဆောင်ပုဒ်ကလေးနှင့်ဖြစ်၍ လွယ်ရွာ
ကျွဲစွာ မှတ်သားနိုင်ပါသည်။

'ကျီးလေးကောင်(၄) ဆင်နွန်း လေငန်း
ပျောက်ကင်း'

ကျီး(၄)ကောင်၊ ဆင်နွန်း၊

လေငန်းပျောက်ကင်း

ဟူ၍ ဖြစ်သည်။
ရှင်းလင်းချက်မှာ...

ကျီး(၄)ကောင် ဆို
သော စကားအရ...

၁။ ပထမကျီးမှာ သက်
ရှင်းကြီးဖြစ် (၁)ကျပ်
သား ဖြစ်သည်။

၂။ ဒုတိယကျီးမှာပေါင်း
ကြီးဖြစ် (၁)ကျပ်သား
ဖြစ်သည်။

၃။ တတိယကျီးမှာ လက်ထုတ်ကြီး
ခေါက် (၁)ကျပ်သားနှင့်၊

၄။ စတုတ္ထကျီးမှာ သပ္ပတ်ကြီးဖြစ်
(၁)ကျပ်သားတို့ ညီမျှစွာ စုရပါ
သည်။

[ယင်းဆေးဖြစ်၊ ဆေးခေါက်တို့
ကို ပရဆေးဆိုင်များ (သို့မဟုတ်)
မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး သမားတော်
များထံတွင် ရယူနိုင်ပါသည်။]

ဆင်နွန်းဆိုသော စကားမှာ
ဆင်တုံးမနွယ်(၂)ကျပ်သားနှင့် ကင်ပွန်း
ချဉ်နွယ်(၂)ကျပ်သား ဖြစ်သည်။ ဆေး
အမည်(၆)မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆေး(၆)မျိုးတို့ကို ရေသန့်ရေ
ကောင်း(၅၀)ကျပ်သားနှင့် (၃)ခွက်
(၁)ခွက်တင် ကျိုရပါသည်။

အအေးခံပြီးသော် ဖန်ပုလင်းတွင်
ထည့်၍ နံနက်၊ ည ဆေး(၁)ခါ၊
ပျားရည်(၁)ခါ မှန်မှန် သောက်ပေးရပါ
သည်။ ဆေး(၁)ခွက်လျှင် ပျားရည်(၁)
ခွက်နှင့် ရောစပ် သောက်သုံးရန် ဖြစ်

သည်။
ဤနည်းဖြင့် ရောဂါ ပျောက်ကင်း
ချမ်းသာ၍ ထူထူထောင်ထောင် ရှိလာ
သူများကို တွေ့ရပါသည်။

ငွေကုန်ကြေးကျမများ၊ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိ အိုးမကွာအိမ်မကွာ လေ
ရောဂါဆိုးဘေးမှ လွတ်မြောက်၍ စိတ်
လက်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာပြီး
လောကကောင်းကျိုး သယ်ပိုးနိုင်ကြပါ
စေကြောင်း စေတနာကောင်းနှင့်
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

(ဆေးနည်းပေးသူ ပဲခူးတိုင်း
ဒေသကြီး၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊
မဒေါက်မြို့၊ အောင်စကြာဘုရား
ကျောင်း ဆရာတော်ဦးပဝါရကို
ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်...)

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

ရုပ်ပုံစာပေ

အစီအရင်

၆၀ ဒသန္တာ
သရုပ်ရေစာပေ

ကျွန်ုပ်သည် ဂန္ထီရပညာများကို လွန်စွာလျှင် မြတ်နိုးတန်ဖိုးထား၏။ ပညာကောင်းတစ်ခု အစီအရင်တစ်ရပ် ရရှိမည်ဆိုလျှင် တောတောင်ခရီးလမ်းကို အပင်ပန်းခံ သွားလျက်ပင် ရှာဖွေခဲ့၏။ ထိုခရီး၏ တစ်ဆစ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သော ကလေးခရိုင်၊ မင်းကင်းမြို့နယ်ခရီးမှ ရခဲ့သော လွန်စွာ ပြည့်စုံသည့် ရှင်သီဝလီ အစီအရင် တစ်နည်းကို “သိမြင်လေ့လာ လောကီသုတရတနာ” အဖြစ် ဖော်ပြလိုက်ရပါ၏။

* * *

- ❶ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အုန်းမြစ်ကို တနင်္ဂနွေသားက ကြိုတ်။
- ❷ တနင်္လာနေ့တွင် ကံကော်မြစ်ကို တနင်္လာသားက ကြိုတ်။
- ❸ အင်္ဂါနေ့တွင် ဆီးမြစ်ကို အင်္ဂါသားက ကြိုတ်။
- ❹ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် လိန်မြစ်ကို ဗုဒ္ဓဟူးသားက ကြိုတ်။
- ❺ ကြာသပတေးနေ့တွင် ပေမြစ်ကို ကြာသပတေးသားက ကြိုတ်။
- ❻ သောကြာနေ့တွင် သီပေါမြစ်ကို သောကြာသားက ကြိုတ်။
- ❼ စနေနေ့တွင် ထန်မြစ်ကို စနေသားက ကြိုတ်။ နေ့အစဉ်အတိုင်း ကြိုတ်ရမည်။

လောင်းအံ့သောဆေးကား နံ့သာမျိုးငါးပါး၊ ပိနံ့သာ၊ ကန့်ပလူဥတို့ကို အမြစ်စုံနှင့် ရောကြိုတ်။

- ထို့နောက်...
  - ၁။ ဂါထာပေါင်းပြု။
  - ၂။ အင်းပေါင်းပြု။
  - ၃။ ရတနာရွှေရိပ်ပြု။

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မရရင်း

- ၄။ ယောင်းကိုးတန်းပြု။
- ၅။ ဂုဏ်တော်ပြု။
- ၆။ သမ္မုဒ္ဓေါပြု။
- ၇။ နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်းပြု။
- ၈။ နှစ်ကိုယ်ရစ်ဆူဂါထာပြု။
- ၉။ အတွင်းအောင်ခြင်းပြု။
- ၁၀။ အပြင်အောင်ခြင်းပြု။
- ၁၁။ စိန္တာမဏိမန္တန်ပြု။
- ၁၂။ အာဇာနည်ယပရိတ်ပြု။
- ၁၃။ ပရိတ်ကြီးစောင်လုံးပြု။
- ၁၄။ ကမ္ဘာစောင်လုံးပြု။
- ၁၅။ နတ်ဆေးပေါင်း

ယင်း (၁၅)မျိုးကို ပေါင်း၍ကြိုတ်။ ကြိုတ်သောအခါ ကျောက်ပျဉ်တွင် (၇)နေ့နံ့ပေါ်အင်းကိုချ။ ကျောက်လုံးကြိုတ်လုံးတွင် စမ္မာနဝအင်းကိုချ။ ဘုရားရှေ့တွင်ကြိုတ်။ ဘုရားကို ကန်တော့ပွဲ၊ ဆွမ်း၊ မုန့်စုံ၊ ဆီမီး၊ တံခွန်၊ ကြက်လျှာ လျှာ၍ ကြိုတ်ပါလေ။ ကြိုတ်ပြီးက အတောင်လှုပ်၍ အရိပ်တွင် သွေစေကာ ရှင်သီဝလီရုပ်တု ထုသော အခါ သင်္ကန်းရုံဟန်၊ တောင်ဝှေးထောက်ဟန်၊ သပိတ်လွယ်ဟန်၊ ယပ်ထမ်းပုတီးစိပ်ပါ ပီသအောင်ထု။

ပြီးလျှင် စုတ်ရန် ဂါထာကား... 'ဥုံ သီဝလီစ မဟာနာမံ မဟာထေရော၊ သဗ္ဗဇာတံ တပိဿတံ၊ ထေရဿအာနုဘာဝေန၊ မဟာသိဒ္ဓိ သီဝလီယော၊ မဟာထေရော မသီယေ၊ ဌာပတ္တာ ဗြဟ္မာက္ကန္တာ စဒေါ၊ ပနုဿာနံ ဒေါပိနံ ဒေါနာပသ္မာဟု သ္မာဟ' (၃၇)အုပ် ဘုရားရှေ့စုတ်၊ နောက်

ရေဆိပ်မှာ (၃၇)အုပ်စုတ်၊ သစ်ထေးသုံးခါ၊ ရွှေသုံးထပ်ချ။

နိုးရမည့်ဂါထာကား...

'ဥုံ သီဝလီစ မဟာနာမံ၊ ကန္တာဒေသဗြဟ္မကာ ရာဇာပနုဿ ပုရိယော ဣဉ္ဇိမဟာလာတံ ပိယံမ'

(၃၇)အုပ် ဘုရားရှေ့မှာ နိုးလေ။ သွားလေရာဆောင် လာဘ်များ၏ မျက်နှာပွင့်၏။ ကုန်မစွံသော် နံ့သာသေ့သပွါလ်၍ပက် စွဲ၏။ သူပြုသော် ပလ္လင်နစ်အောင် ရေစိမ်၍ ပေါက် ပြေ၏။ အပါး(၃၀)ပြီး၏။

ကျောက်ပျဉ်တွင် ချရမည့် နံ့ပေါ်အင်းများသည် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

၃	၂	၂	၂	၂	၃
၅	၆	၆	၆	၆	၅
၇	၅	၅	၅	၅	၇
၇	၅	၅	၅	၅	၇
၅	၆	၆	၆	၆	၅
၃	၂	၂	၂	၂	၃

၁-နေ့နံ့ပေါ်အင်း

၇	၅	၃	၃	၅	၇
၄		၈	၈		၄
>	၆	/	/	၆	>
>	၆	/	/	၆	>
၄		၈	၈		၄
၇	၅	၃	၃	၅	၇

၂-လာနံပေါ်အင်း

၅	၃	၈	၈	၃	၅
၇		/	/		၇
၄	>	၆	၆	>	၄
၄	>	၆	၆	>	၄
၇		/	/		၇
၅	၃	၈	၈	၃	၅

၆-ကြာနံပေါ်အင်း

၆	၅	၄
၃	>၀	၃
၇	>>	၇

တတိယ

၇	၆	၅
၄	>>	>၀
၇	>/	၃

စတုတ္ထ

၇	၇	၆
၅	>/	>>
၃	>၃	>၀

ပဉ္စမ

၃	၇	၇
၆	>၃	>/
>၀	>၄	>>

ဆဋ္ဌမ

>၀	၃	၇
၇	>၄	>၃
>>	>၃	>/

သတ္တမ

>>	>၀	၃
၇	>၅	>၄
>/	>၄	>၃

အဋ္ဌမ

>	၄	၇	၇	၄	>
၆		၅	၅		၆
>	၈	၃	၃	၈	/
/	၈	၃	၃	၈	/
၆		၅	၅		၆
>	၄	၇	၇	၄	>

၃-ဂါနံပေါ်အင်း

/	၆	>	>	၆	/
၇		၄	၄		၇
၃	၅	၇	၇	၃	၃
၃	၅	၇	၇	၃	၃
၇		၄	၄		၇
/	၆	>	>	၆	/

စနေနံပေါ်အင်း

ကွက်လပ်များတွင် “နတ်လူ
ချစ်ခင်စေ”၊ “လာဘ်များဝင်စေ”
စသည်များစေရန်။

ဆေးကြိတ်တုံး(ကျောက်တုံး)တွင်ချရန်
အဝင်(၉)ကွက်အင်း

၄	၃	/
>	၇	၇
၅	၃	၆

ပထမ

၅	၄	၃
/	၃	၇
၆	>၀	၇

ဒုတိယ

၆	>	၄	၄	>	၆
/		၇	၇		/
၇	၃	၅	၅	၃	၆
၇	၃	၅	၅	၃	၆
/		၇	၇		/
၆	>	၄	၄	>	၆

၅-တေးနံပေါ်အင်း

>၁	>၂	>၃
>၄	>၅	>၆
>၇	>၈	>၉

နဝဓ

ရရှိခဲ့သော ပညာစဉ်မှတ်တမ်းသည် အထက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါ၏။ အစီအရင်၏ အာနိသင်ကို ဖော်ပြထားရာ၌ လွန်စွာ ကျဉ်းမြောင်းနေ၏။ တကယ်မူ (၇)နေ့ နံပေါ်အင်းတို့သည်ပင် (၇)ရက်သားသမီး တစ်ဦးချင်း အတွက် အလိုဆန္ဒများကို ပြည့်ဝစေ၏။ စိတ်ချမ်းသာမှုကို ဖြစ်စေ၏။ အကြံ

အောင်မှုကို ဖြစ်စေ၏။ လာဘ်ဝင်စေ၏။ အန္တရာယ်ကင်းစေ၏။ စာမေးပွဲအောင်စေ၏။ ကွပ်လပ်လေးခုတွင် လိုရာစေ၍ သုံးနိုင်၏။

ကျောက်သင်ပုန်းတွင် ချ၍ ရေစိမ်အင်းအဖြစ် သုံးနိုင်၏။ မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင်ချ၍ ဖယောင်းတိုင်တွင် မီးပူဇော်နိုင်၏။ ပညာရှင်တို့ ဉာဏ်ကူသမျှ သုံးနိုင်သောအင်းဖြစ်၏။

ဓမ္မနဝ အဝင်(၉)အင်း၏ အသုံးသည်လည်း အလွန် ကျယ်ပြန့်လှ၏။ အထွက်(၉)အင်းလည်း ရှိသေး၏။ နောက်လတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။

သုတေသီတို့အတွက် အင်းချနည်း

ကိုပါ ပြသွားပါမည်။ သဲလွန်စကို ပြရသော် (၇)နေ့ နံပေါ်အင်းတို့သည် **အောင်ပ၊ ကုလာ၊ ဆွေသာ၊ တော်ရင်း** (၄)အင်းဆိုင် နေ့သားအလိုက် ချထားသောအင်းဖြစ်ပြီး စမ္မာနဝအင်းတို့သည် **ဓမ္မာ နဝင်း၊ ဖာလင်း၊ သတ္တ ပဉ္စ ကြိဆ ဝေ အဋ္ဌ**ကို အဝင်နည်းအရ ပထမမှ နဝမတိုင် ချသွားသော အင်းများဖြစ်ပါ၏။ စမ္မာနဝသည် ဖုန်းရွှေပညာ၏ အသက်လည်းဖြစ်၏။ အလျဉ်းသင့်သော ကာလများတွင် လင်းသွားကြပေမည်။

ဝေဒသဇ္ဇာ ဆရာဝရအောင်

စာရှုသူ သုတေသီနှင့် အင်းပညာရှင် အပေါင်းတို့ဆင်ဖျား...

အထက်ပါ “ရှင်သီဝလီအစီအရင်” အသေးစိတ်ကို တတ်ကျွမ်းနားလည်သူ သုတေသီပညာရှင်များမှ ငြီးပြည့်စုံစွာ ရေးသားပေးသို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စုဇင်

လူသား တော်တော်များများမှာ ဒုလ္လာမီးယပ် ကိုက်ခဲ ထုံကျဉ်ခြင်းများစွာ ဖြစ်လေ့ရှိပါသည်။ ဤသို့သော ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်းစေရန်အတွက် စာရေးသူ ကြံတွေ့သောနည်းကို တင်ပြပါမည်။

ဆေးနည်းမှာ...

သင်္ဘောမဲလီရွက် (၂၅)ကျပ်သား ခူးပါ။ ခူးပြီး ရေဖြင့်သုံးပုံတစ်ပုံကြွင်း အောင်ကျိုပါ။ ယင်းရေကို စစ်ယူပြီး အိုးသစ်တွင်ထည့်ပါ။ ထည့်ပြီး ထန်းလျက်(၂၀)ကျပ်သား၊ မန်ကျည်းမှည့်(၂၀)ကျပ်သားထည့်ပါ။ ဆား(၅)ကျပ်သား၊ စမုန်မျိုးငါးပါး (၄)ပဲသားစီထည့်ပါ။ အိုးကို အလုံပိတ်၍ စပါးတွင် (၇)ရက်မြှုပ်ပါ။ ဆေးဖြစ်ပါပြီ။

ဒုလ္လာမီးယပ်

ထုံကျဉ်တိုက်ခဲ လက်တွေ့ဆေးရည်

ဆေးအကျိုးသွားမှာ ခေါင်းစဉ်အတိုင်း ဒုလ္လာမီးယပ် ပိန်ခြောက် ဒုလ္လာပါဒရက် သောင်းနာ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲခြင်းနှင့် ရိနာ။

ဆေးသောက်ရန်မှာက စတီးဇွန်းနှင့်တစ်ဇွန်း သောက်သုံးပါရန် တင်ပြပါသည်။

အရောဂါ သုဒိတာ ဟောစွူ

မောင်အောင်ဝင်း တိုင်းရင်းဆေး(မိတ္ထီလာ)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါမလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား။ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညောင်ညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

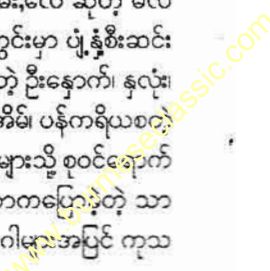
“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျောတာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှူး၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခိုအောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဟုတ်ပါ့”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မာ တောရွှေကတ်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခဲတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ငိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၂။

ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီ

၂၀၁၅ ခုနှစ်

ကျင့်စဉ်ပေါက်မြောက်ရာ ရမည်းသင်း

ရွှေမြိုင်တင်စောင်

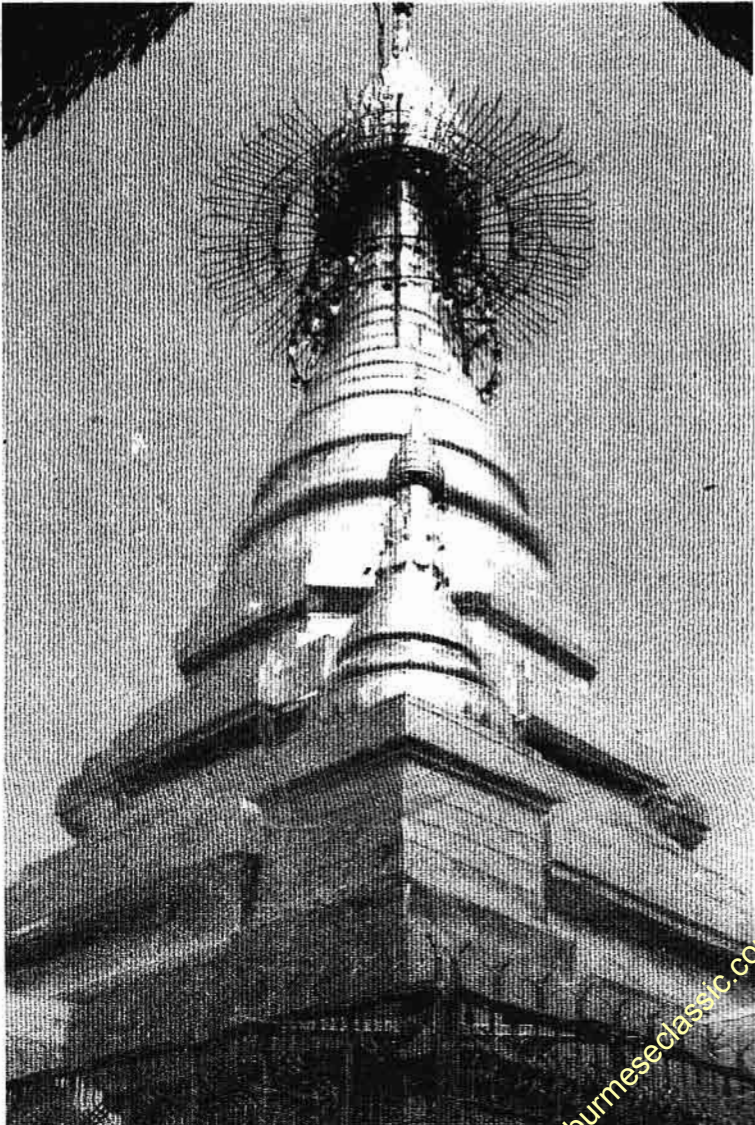
လေ့လာကြည့်သိမှုခရီး (၁)

နိဒါန်း

ဗန်းမော်ဆရာတော်ကြီး ဦးကုမာရ အလုံမြို့တွင် “ယုန်ကလေး” တရားကို ဟောကြားစဉ် စကားချီးအနေဖြင့် ဆရာတော်မှ ဦးခန္တီသည် ရမည်းသင်းမြို့ အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသော ရွှေမြိုင်တင်စောင်တွင် သီတင်းသုံး၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ ကျင့်စဉ်စခန်း ပေါက်မြောက်အောင်မြင်ခဲ့ကြောင်းနှင့် ဦးခန္တီစိပ်ပွားလေ့ရှိသော သိဒ္ဓိပေါက်ဂါထာကို အသံထွက် မှန်ကန်စေရန် တိုင်ပေးတော်မူသည်။

ထိုဂါထာ (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ် စိပ်ပွားခြင်းဖြင့် ဦးခန္တီသည် ရွှေဒဂါး (၁၀၈)ပြား အလှူခံရရှိသည်။ ဝါးချက်မင်းကျောင်းဆရာတော် စိပ်ပွားရာ၌ သက်န်း(၁၀၈)စုံ အလှူခံရရှိသည် စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် မိန့်တော်မူပြီး “များများစားစား မလိုချင်၊ မရချင်၊ လျှော့ပြီးတော့ ရချင်ရင်လဲ လျှော့ပြီးတော့ စိပ်ကြပေါ့” ဟု ရယ်မောမိန့်ကြားခဲ့လေသည်။

“ကုန်းတွင် ခန္တီ၊ ရေတွင် စန္ဒီ” ဆိုရိုးရှိခဲ့သည် ကိုလိုနီအစိုးရလက်ထက် အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် အတွင်းလမ်းမှ သာသနာပြုကြသူများသည် ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်

◆ ရွှေမြိုင်တင်စောင်ပေါ် တွေ့ဖော်

◆ ဝေဠုဘူတသေတိပု ဝေဠုဘူတ

◆ ဘဝနာဂါဘာဂါမုနိဗြဟ္မာသင်္ဂါ

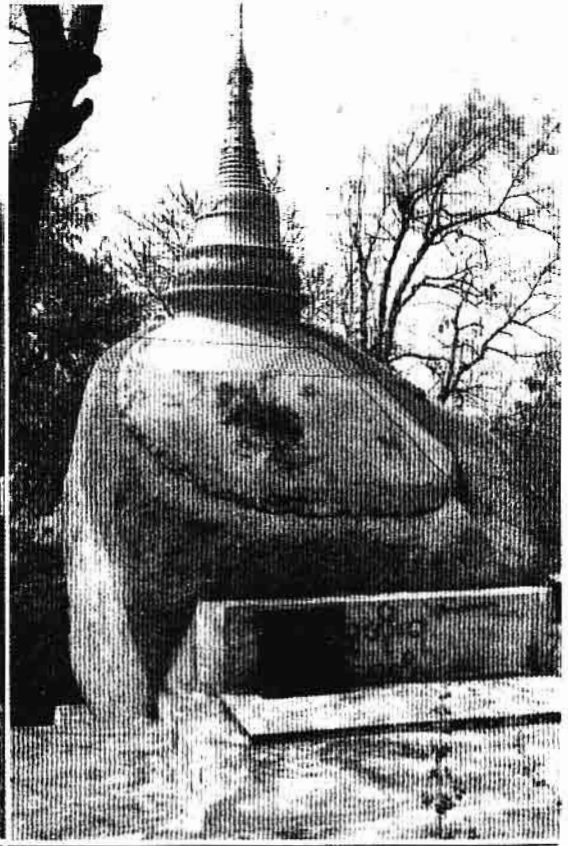
၁၆၆ နက္ခတ်ကျော်စင်-ရိမ္မာစင်

E.198, January, 2015

www.burmeseclassic.com

• ကျောက်ဟား

• တွင်္ဂါရာဇဝတီ

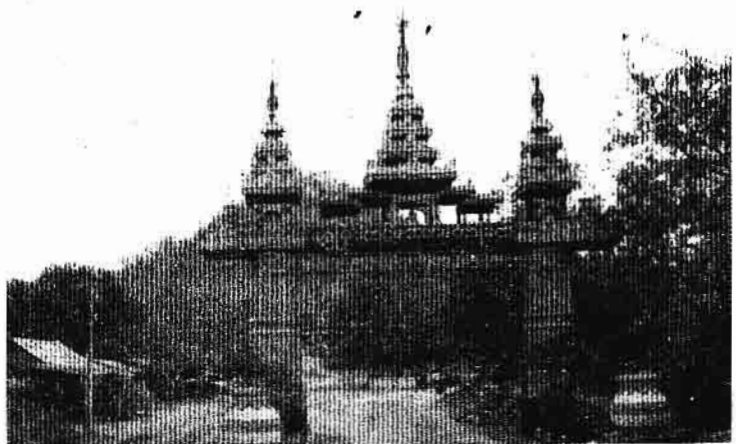
ဆောင်ကြရာ ရေနှင့်ထိစပ်သော အရပ် ဒေသများတွင် ရသေ့ကြီးဘိုးသုစန္ဒိက လည်းကောင်း၊ ကုန်းတွင်းပိုင်းဒေသ များတွင် ရသေ့ကြီးဦးခန္တိက လည်း ကောင်း ပြုပြင်မွမ်းမံ သာသနာပြု ကြခြင်းကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤသို့လျှင် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် ကျော်တစ်ပါးဖြစ်သော ဦးခန္တိကျင့်စဉ် ပေါက်မြောက်တော်မူရာ ရွှေမြင်တင် တောင်ကို ရမည်းသင်းမြို့ ရောက်ခိုက် ဝါမယစိုက်၍ သွားရောက် လေ့လာ ကြည့်ညိုခဲ့သည်။

တောင်တော်အိမ်

ရမည်းသင်းမြို့ အရှေ့ဘက်(၈)မိုင် ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိ၏။ တောင်ခြေ

• တောင်ပုဏ္ဏား

အနီးတွင် တောင်မြောက်သွယ်တန်း ဖောက်လုပ်ထားသော ဗျူဟာလမ်း ရှိသည်။ ထိုလမ်းအတိုင်း တောင်ဘက်

ညောင်လွန်ရွာသို့ လည်းကောင်း၊ မြောက်ဘက် ပျော်ဘွယ်-တောင်ကြီး လမ်းသို့ လည်းကောင်း ရောက်ရှိနိုင်

သည်ဟု သိရသည်။

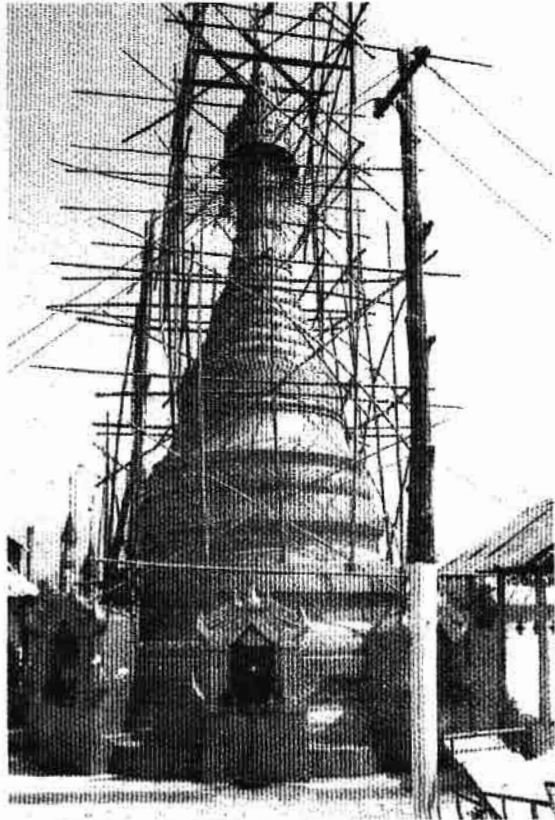
တောင်ခြေမှစ၍ အလွန် တွင် လက်ဝဲဘက်သို့ ချိုးကွေ့သွားသော တောင် တက်ကားလမ်း ရှိသည်။ မတ်စောက်လှခြင်း မရှိပါ။ ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ သုံးဘီး ယာဉ်များပင် တက်ရောက် လေ့ ရှိကြသည်ဟု သိရ၏။ တောင်တော် ရှုခင်းကို စုံလင်စွာ မြင်တွေ့နိုင်ရန် အနောက်ဘက် စောင်းတန်း မှ ခြေကျင့် တက်ရောက်ခဲ့ သည်။

အနောက်ဘက် စောင်း တန်းထိပ် မှစ၍ပြာသာဒ် အနီးကွင် "ကျောက်ဖား ကြီး" ရှိသည်။ ဒေသခံတို့ ၏ ဒဏ္ဍာရီအရ ဘုန်းတန်ခိုး ရှိသော မင်းသည် ဤ ကျောက်ဖားကြီးကို စီမံခိုင်း နိုင်သည်။

ဤဟာကြီးသည် ဓမ္မဒီပါလက်ယာ တောင်ဘက်ရှိ နေ့စွဲအရောက်လှည့် လှည့် ခုန်ကျော်နိုင်သည့် ဆိုလေသည်။ ကျောက်ဖားထိပ်တွင် ဝေဇီထိပ်တပေ တည်ထားသည်။ ဖား၏ ဖုံးပိတ်များ မြောက်အရပ်သို့ ခုန်ကျော်မည့်ဟန် မျက်နှာပြင်ထားလေသည်။

"ကျောက်ဖား" သည် ဂဗ္ဘေပထဝီ ဓာတ်မိတ်ဆောင်သဖြင့် သာမန်လူတို့ အတွက်လည်း တည်တံ့ခြင်း၊ မြဲမြံခြင်း၊ ခိုင်ခံ့ခြင်း နိမိတ်ကောင်းဆောင်ကာ ကုသိုလ်ပြု ဆုပန်မှုများ ပြည့်စုံနိုင်ပေ သည်။

ကျောက်ဖားကို ကျော်လွန်၍ လှေကားထစ်တစ်ရာခန့်ရှိသော် လက် ယာဘက်တွင် ရွှေအိုးရစေတီသို့ ဟူ၍ မြားပြထားသဖြင့် သွားရောက် ကြည့်

• တွေ့မြင်တောင် စေတီ

သည်။ တောင်စောင်းရှိ ကျောက်တုံး ကြီးတစ်လုံးအထက်၌ ကြာပွင့်ခံ၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် ထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။

ယင်း၏အောက်တွင် ဘုန်းကြီး ကျောင်းတစ်ဆောင်နှင့် သံဃာတစ်ပါး အား ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ဝင်ရောက် ဖူး မြော်လျှောက်ထားရာ ရွှေတူးဖော်ရေး လုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်သူတစ်ဦး ရည် ရွယ်ချက် အောင်မြင်သဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် အတိုင်း စေတီတည်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ် သည်သိရသည်။

ရွှေမြင်တောင်တောင်မှ အရှေ့ဘက်ရှိ တောင်ကြောတွင် ရွှေတူးဖော်ရေး လုပ်ငန်းခွင်ရှိသည်။ ရမည်းသင်းမြို့သို့ ရောက်ရောက်ချင်းပင် ဆိုင်ကယ်

ကယ်ရီသမားများ အပြေး လာကာ "မနက်ဖြန် တောင်ပေါ် တက်မှာလား" ဟု မေးကြ၏။ "အင်း... တက်မယ်၊ ရွှေမြင်တင် တောင်ပေါ်ကို" ဟု ပြန်ဖြေ သည်နှင့် စိတ်ပျက်စွာ နောက်ဆုတ်သွားကြသည်။

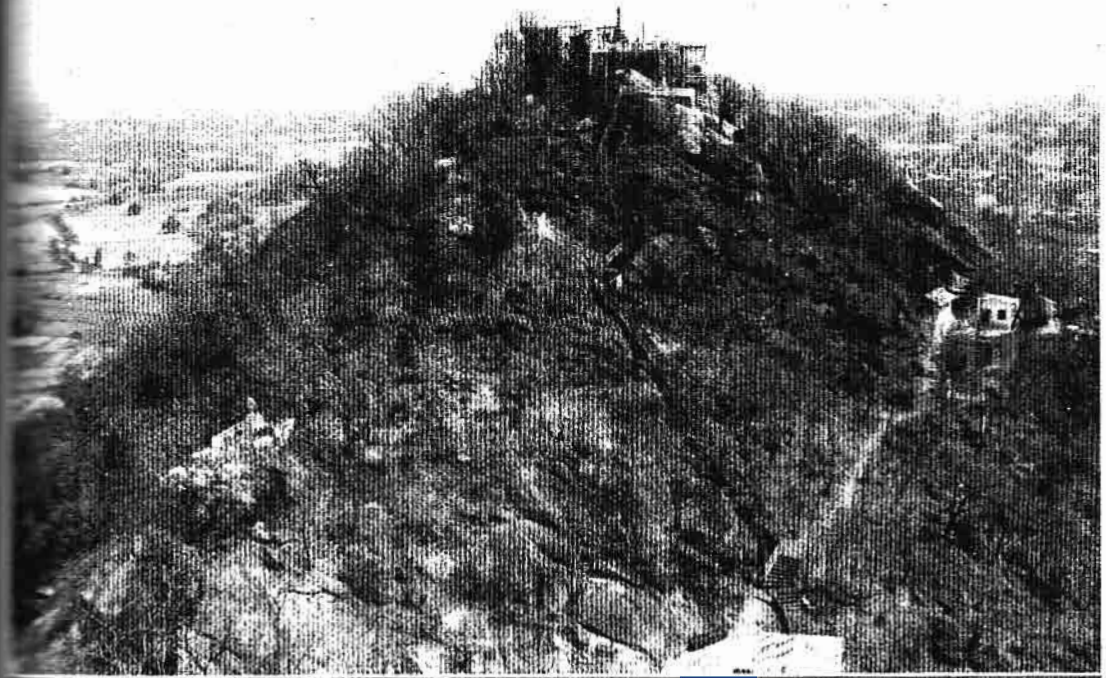
ရွှေတူး လုပ်ငန်းခွင်ရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ လိုက်ပို့ရပါက သူတို့မှာ မြိုးမြီးမြက် မြက်ကလေး ရရှိကြသည် ဆိုလေသည်။

စေတီဒါယကာ၏ ဆု တောင်း အဓိဋ္ဌာန်ကို မသိ ရသော်လည်း လုပ်ငန်း အောင်မြင်သောအခါ စေတီ တည် ကောင်းမှုပြုခဲ့သည့် သူ၏သဒ္ဓါတရားကို ဝမ်း မြောက်သာရ ခေါ်ရပေ သည်။

ထိုမှ မူလလမ်းအတိုင်း စောင်းတန်း သို့ပြန်၍ အပေါ်သို့ ဆက်တက်သည်။ အပူပိုင်းရပ်ဝန်းဖြစ်သော်လည်း အမိုး စောင်းတန်းနှင့် အုတ်လှေကား၊ နား နေခုံတန်းများကြောင့် သက်သောင့် သက်သာ တက်ရောက်နိုင်သည်။ မိနစ် (၅၀)ခန့်ကြာသောအခါ ပေပေါင်း (၁၀၀၈)ပေမြင့်သည့် ရွှေမြင်တင် တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိလေသည်။

ရွှေမြင်တင် ရွှေစေတီ

ရှေးဦးစွာ ရွှေမြင်တင်တောင်၏ အဓိကရစေတီဖြစ်သော ရွှေစေတီကို ဦးခိုက် ဖူးမြော်သည်။ မူလကောင်းမှုနှင့် မှာ သိရှိမှောသောကမင်းဖြစ်၍ ပုဂံ၊ အင်းဝ၊ ညောင်ရမ်း၊ ကုန်းဘောင်မင်း အဆက်ဆက်တို့ မွမ်းမံခဲ့ကြပြီး ၁၂၆၁

ရွှေယင်တောင်

BURMESE CLASSIC

အထဲတွင် ဦးခန္တိက ဉာဏ်တော်(၄၅)ပေ အထိ တိုးမြှင့်ပူဇော်ခဲ့သည် ဆို၏။

ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသောအခါ ဂေါပက အဖွဲ့က တည်ခင်းထားသော ရေခွေး ကြီးကို အမောပြေ သောက်သုံးပြီး နောက် ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ရှုမျှော်ကြည့် သည်။ ရွှေမြင်တင်တောင်ကား ကုန်စင်မင်းသား ရာဇမာန်ရှုသဖြင့် ချွတ်ပြေးရစဉ် စီးတော်မြင်း ကိုယ်ထင် ပြုရာမြင်တွေ့ရာ)တောင်ဖြစ်၍ ရွှေ မြင်းထင်တောင်မှ ရွှေမြင်တင်ဟု ခေါ်တွင်လဲလာသည်ဆို၏။

ထို့ပြင် သာစည်ရွှေယင်မျှော်သမိုင်း အင်ဆက်စပ်ကာ ကြီးမားသော ယင် တောင်ကြီး ကိုယ်ထင်ပြရာတောင် ဖြစ် ၍ “ရွှေယင်ထင်တောင်”မှ “ရွှေ မြင်တင်တောင်”ဟု ပြောင်းလဲခဲ့သည် သည် ဆိုစမှတ်ရှိကြလေသည်။

ရွှေမြင်တင်ဟောင်၏ အရှေ့ဘက်

လျှိုတစ်ခုခြားတွင် မြင်ရသော တောင် ထွတ်ကား “ရွှေယင်မိ”တောင်ဖြစ်၍ တောင်ထိပ်တွင် ရွှေယင်မိစေတီ ကိန်း ဝပ်တော်မူသည်။

တောင်နစ်လုံးကြား လျှိုမြောင် ကလေးတွင် အောက်မှလာသော တောင်တက်ကားလမ်း အဆုံးသတ် သည်။ ထိုနေရာတွင် ကားရပ်၍ တောင်ပေါ်သို့ လှေကားဖြင့် တက်ရပေ သည်။

ရွှေယင်မိတောင်၏ တောင်ဘက် အဆင်း ထက်ဝက်ခန့်တွင် ဇော်ဂျီဂူ ရှိသည်။ ဂူအတွင်း၌ ရုပ်ပွားစေတီ မရှိသော်လည်း ဂူနံရံမှာ ချောမွတ် ပြေပြစ်၍ သန့်ရှင်းလှသည်ဆိုသဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရာ သော့ခတ်ထား သဖြင့် တောင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်ကာ စုံစမ်းရသည်။

ဂေါပက လူကြီးတစ်ယောက်က

တောင်ဘက်စောင်းတန်းအနီးမြေပြင်ရှိ အဆောင်တစ်ဆောင်သို့ ညွှန်ပြကာ...

‘သော့ကိုင်တဲ့လူက အဲဒီမှာ နေ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ ခရီးထွက်သွား တယ်။ ညနေမှ ပြန်ရောက်မှာတဲ့။ ပွဲ တော်ကာလတွေဆိုရင်တော့ သူ အမြဲ ရှိပါတယ်’

ဟု ရှင်းပြလေသည်။

ဇော်ဂျီဂူသည် ကျောက်တောင်နံရံ တွင်း (၁၅)ပေခန့်နက်၍ (အလျားရှိ၍) ဂူဝတွင် အုတ်တိုက်တန်ဆောင်း ဆောက်လုပ်ထားသည်။ သော့ကိုင်မရှိ သဖြင့် ဂူတန်ဆောင်းကိုသာ မှတ်တမ်း ပြု ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်
ရွှန်စိုင်းဝင်း

လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်က ကျိုက်လတ်မြို့၊ မြို့လယ်ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၏ အပေါ်ထပ်ထပ်ခိုးတွင် ဗေဒင်သင်တန်းတစ်ခုကို ဖွင့်လှစ်သင်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

ထိုဗေဒင်သင်တန်းတွင် သင်တန်းသား (၇)ဦးတို့ကို ခိုပါသည်။ ထူးဆန်းသည်မှာ ထိုသင်တန်းသား (၇)ဦးသည် နေ့(၇)နေ့၊ နံ(၇)နံ၊ (၇)နေ့သားများ ဖြစ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သင်တန်းပြဆရာကြီးက ဦးဝင်း (နာမက္ခရာပညာရှင်)ဖြစ်၏။ ဆရာဖြစ်သူ၏ နာမည်ကို ဦးဝင်းဟူသော ဗုဒ္ဓဟူးပညတ် ဖြစ်နေခြင်းကလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တစ်မူထူးခြားနေပြန်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် အဋ္ဌလက်ခွင်ရှိ ဂြိုဟ်ကြီး (၈)လုံးတွင် ဆရာကြီးဂြိုဟ်၊ အဓိပတိဂြိုဟ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ (ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သည် ဂြိုဟ်ကြီး (၈)လုံးတွင် ဆရာကြီးဂြိုဟ်၊ အဓိပတိဂြိုဟ်ဖြစ်ကြောင်း အကျယ်ရှင်းမပြတော့ပါ။ နီးစပ်ရာ ဗေဒင်ဆရာများကို မေးမြန်းကြည့်ကြပါလေ။)

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗေဒင်သင်တန်းသည် (၇)နေ့သား စုံစုံလင်လင်နှင့် သင်ကြားသူ အုပ်ချုပ်သူ ဆရာကြီးကလည်း အဓိပတိဂြိုဟ်၊ ဆရာကြီးဂြိုဟ် ဗုဒ္ဓဟူးပညတ်ဖြင့် အံဝင်ခွင်ကျ အပ်အပ်စပ်စပ် လိုက်လျောညီထွေ တစ်မူထူးခြားနေသော သင်တန်းတစ်ခုပင်ဖြစ်နေပါတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် အသက်(၇၀)ကျော်နေပြီဖြစ်သော အဘဦးဝင်းသည် ဗေဒင်သင်ခန်းစာများကို သင်ကြားပို့ချပေးအပြီး သင်တန်းသားများအား...

'သားတို့အဘ မနေ့က ဂြိုဟ်စောင့်

ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးများ

အကူအညီ တောင်းခံနည်း

ဂြိုဟ်စောင့် (ကျိုက်လတ်)

နတ်မင်းကြီး(၈)ပါးကို မိတ်ဖွဲ့တဲ့နည်းကို သင်ပေးခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီနေ့ ဘာဆက်သင်ပေးမလဲဆိုတာ အဲဒီ ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး(၈)ပါးဆီမှာ အကူအညီတောင်းခံတဲ့နည်းကို ထပ်သင်ပေးပါမယ်။ သင်ကော သင်ချင်ကြရဲ့လား၊ စိတ်ကော ဝင်စားကြရဲ့လား 'ဟာ... သင်ချင်ပါတယ် အဘ၊ စိတ်ဝင်စားပါတယ် အဘ'

ကျွန်ုပ်တို့ (၇)ဦးလုံး စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် အားတက်သရော သံပြိုင်ပြန်ဖြေလိုက်ကြရာ အဘသည် ပြုံးစိပြုံးစိ အမူအရာ ခေါင်းလေးတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား တစ်ယောက်စီ တစ်ယောက်စီကို လိုက်လံကြည့်ကာ အကဲခတ်နေ၏။ ပြီးမှ...

'ဒီဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး (၈)ပါးဆီမှာ အကူအညီ တောင်းခံတဲ့ နည်းဟာ အဘ ထွင်ထားတဲ့နည်း အဘရဲ့နည်း မဟုတ်ဘူးနော် သားတို့ရဲ့။ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝါးခယ်မမြို့နယ်က ချွန်းစုဆရာတော်ကြီးရဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

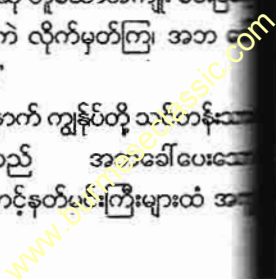
သားတို့ ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်မဟုတ် တစ်ကြိမ် တစ်ခါမဟုတ် တစ်ခါမှာ

တော့ အကြောင်းကြီးငယ် ကိစ္စတစ်ခုဟာ ပေါ်ပေါက်လာတတ်တယ်။ အဲဒီအခါကျရင် ဒီနည်းကို လက်တွေ့သုံးကြည့်ကြပါ။ ထူးထူးခြားခြား အံ့ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် အဆင်ပြေ အောင်မြင်သွားပါလိမ့်မယ်။

အဲ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကိုယ့်ဘဝကတော့ မှန်ရလိမ့်မယ်။ တရားသဖြင့်လဲ ဖြစ်ရမယ်။ ကိုယ့်နဲ့ အပ်စပ်အရာလဲ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒါဆိုရင် သားတို့ အဆင်ပြေပြီ။

ဟုတ်မဟုတ် လက်တွေ့သာ ထူးကြည့်ကြပါ။ ယုံယုံကြည်ကြည် အာရုံမိစေတနာပါပါ ဆောင်ရွက်ကြပါ။ ထူးကို ထူးပါလိမ့်မယ်။ အဘအာမခံတယ်။ အဓိကကတော့ စေတနာဆိုတဲ့ ကောင်းကံရယ်။ သူဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုရယ်တော့ ပြည့်စုံမယ်။ ဒါဆို တူသောအကျိုး ပေးပြီးကွယ်။ ကဲ လိုက်မှတ်ကြ၊ အဘ ပေးမယ်'

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ သင်တန်းသား (၇)ဦးသည် အဘခေါ်ပေးသော ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးများထံ အကူ

ညီတောင်းခံနည်းကို စိတ်ပါဝင်စား
စာအုပ်ထဲတွင် လိုက်၍ရေးမှတ်
ကြပါတော့သည်။

**ဗြိတိန်အစိုးရအဖွဲ့များနှင့်
မိတ်ဆွေဖွဲ့၍
အကူအညီ တောင်းခံခြင်း**

- မိမိ၏ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ သန့်ရှင်း
အောင် ပြုပြင်ပါ။
- အချိန်အခါမှာ နံနက်ပိုင်း ဖြစ်ပါ
သည်။ (အကောင်းဆုံးမှာ အရက်
တက် ဖြစ်ပါသည်။)
- စားပွဲတစ်လုံးကို ဘုရားစင်ရှေ့၌
သန့်ရှင်းသပ်ရပ်စွာ စီစဉ်ပါ။
- စားပွဲပေါ်တွင် ငွေစက္ကူအသစ်ကို
သုံး၍ ငွေမွေ့ရာခင်းပါ။ (မတတ်
နိုင်ပါက မလုပ်လည်း ရသည်။)
- ယင်းအပေါ်တွင် သင့်တော်
သန့်ရှင်းလတ်ဆတ်သော ပန်း
များနှင့် ပန်းမွေ့ရာခင်းပါ။
- ယင်းအပေါ်တွင် ပန်းအိုး(၃)အိုး
စိုက်ပါ။ အိုးတိုင်းတွင် အပွင့်ပန်း
အရွက်ပန်း၊ အညွန့်ပန်း (၃)မျိုးစီ
တူညီစွာ ပါဝင်ပါစေ။ ပန်းအိုးတိုင်း
၌ ဤအမှုကို ဆောင်ရွက်မည့်သူ
၏ မွေးနံပန်းကို (၃)အိုးစလုံး၌
တူညီစွာ ပါဝင်ပါစေ။ (ဥပမာ
တနင်္ဂနွေသား - အုန်းညွန့်၊
တနင်္လာသား-ကံ့ကော်၊ အင်္ဂါ
သား-စံပယ်)
- သက်သတ်လွတ် ဆွမ်းတော်ပွဲ
(၃)ပွဲ တင်ထားပါ။
- သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်တင်
ထားပါ။
- အလင်းတိုင်(၃)တိုင်ကို မီးမညှိ
သေးဘဲ စိုက်ထူထားပါ။
- နံ့သာတိုင်(၃)တိုင်ကို မီးမညှိသေး
ဘဲ စိုက်ထူတင်ထားပါ။

၁၁။ သစ်သီးဆွမ်း(၃)ပန်းကန် တင်
ထားပါ။ ပန်းကန်တိုင်းတွင်
မျိုးမတူ သစ်သီး(၃)မျိုး ပါဝင်ပါ
စေ။ (၁)ပန်းကန်နှင့် (၁)ပန်းကန်
သစ်သီးချင်း တူညီပါစေ။

၁၂။ ယင်းနောက် ဘုရားထံတွင်
ဘုရားရှိခိုး သရဏဂုံဆောက်
တည်ကာ အနည်းဆုံး ငါးပါး
သီလကို မြဲမြမည်ဟု စိတ်ချရ
သော တစ်ထိုင်ဥပုသ် ဆောက်
တည်ပါ။

အဲဒီနောက် ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး
ရှစ်ပါး ဖြစ်ကြသည့် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၊
တနင်္လာဂြိုဟ်၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၊ ဗုဒ္ဓဟူး
ဂြိုဟ်၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်၊ သောကြာ
ဂြိုဟ်၊ စနေဂြိုဟ်၊ ရာဟုဂြိုဟ် စတဲ့
ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းများအား အတူ
တကွ ဒါနပြုရန် ဖိတ်ကြားပါ။

ပင့်ဖိတ်ရာတွင် ရွတ်ဆိုရန်မှာ...

ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးများ ဖြစ်ကြသော
တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး၊ တနင်္လာ
ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်စောင့်
နတ်မင်းကြီး၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး၊
ကြာသပတေးဂြိုဟ်စောင့် နတ်မင်းကြီး၊
သောကြာဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး၊ စနေ
ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီး၊ ရာဟုဂြိုဟ်စောင့်
နတ်မင်းကြီး အပေါင်းတို့...

ကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့နှင့် အတူတကွ
မြတ်ဒီနကုသိုလ်အမှုကို ပြုနိုင်ကြရန် အလို့
ငှာ ငွေမွေ့ရာ၊ ပန်းမွေ့ရာ၊ မိမိ၏ မွေးနံပန်း
အပါအဝင်ဖြစ်သော အရွက်ပန်း၊ အညွန့်
ပန်း၊ အပွင့်ပန်းတို့ စိုက်ထားသည့် ပန်းအိုး
(၃)အိုး၊ သောက်တော်ရေ(၃)ခွက်၊ ဆွမ်း
တော်(၃)ပွဲ၊ သစ်သီးဆွမ်း(၃)ပွဲ၊ အလင်း
တိုင်(၃)တိုင်၊ နံ့သာတိုင်(၃)တိုင် အစရှိ
သည့် လှူဖွယ်ပစ္စည်း ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို
စီစဉ်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း လှူဖွယ်
ဝတ္ထုတို့ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ကျွန်ုပ်နှင့်

အတူတကွ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းနိုင်ရန် ရိုသေ
စွာ ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။

ကြွရောက်တော်မူကြပါကုန်လော့... ကြွ
ရောက်တော်မူကြပါကုန်လော့... ကြွရောက်
တော်မူကြပါကုန်လော့'

၁၃။ **နတ်မင်းကြီးရှစ်ပါး အမှန်ပင်
ကြွရောက်လာပြီဟု** ယုံယုံ
ကြည်ကြည် မှတ်ယူထားပါ။
ယင်းနောက် အလင်းတိုင်(၃)
တိုင်နှင့် နံ့သာတိုင်(၃)တိုင်ကို
ထွန်းညှိပါ။

၁၄။ ယင်းနောက်...
'အကျွန်ုပ် ယုံဖိတ်၍ ကြွရောက်လာကြ
ကုန်သော ဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးအပေါင်း
တို့ ကျွန်ုပ်တို့အား ပြင်ဆင်ထားသော လှူဖွယ်
ဝတ္ထုပစ္စည်းများတို့ကို အကျွန်ုပ်နှင့်တကွ
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ဆက်ကပ်လှူဒါန်း
ကြပါကုန်လော့'

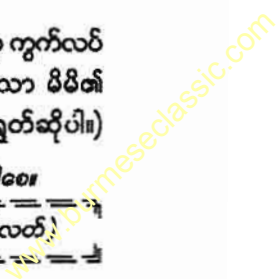
ဟု ရွတ်ဆိုကာ စားပွဲအား မ.၍
ဘုရားကို ကပ်လှူပါ။

၁၅။ ယင်းနောက်...

'အကျွန်ုပ်သည် အသင်တို့အား မေတ္တာ
စေတနာ ရှေးထား၍ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားအား
မြတ်ဒီနအမှု ပြုနိုင်ရန် စီစဉ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ
သည်။ အကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာစေတနာကို
ထောက်ထားသောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်နှင့်
တကွ မိသားစုများအား မေတ္တာစေတနာ
ထားရှိပြီး ကူညီစောင့်ရှောက်ကြပါ။

ယခု ကြံ့တော့နေရသော .....
ကိစ္စရပ်အတွက် ကူညီစောင့်ရှောက်၍
ဆောင်ကြဉ်းပေးပါရန် ရိုသေစွာ မေတ္တာရပ်ခံ
ဖန်ကြားအပ်ပါသည်'

ဟု ရွတ်ဆိုပါ။ (အထက်မှ ကွက်လပ်
တွင် တရားသဖြင့်ဖြစ်သော မိမိ၏
လိုအင်ဆန္ဒကို ထည့်၍ရွတ်ဆိုပါ။)

ကြော်ငြာဆေးဝါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယ် တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

‘မင်္ဂလာပါ ဆရာ’

‘မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့’

‘ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်ညာကောက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလို့လို့ နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ခေါ်လာတာ’

‘ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ’

‘ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ’

‘အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ’

‘အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်မှိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်ညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။’

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းမှိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်ညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်’

‘ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ’

‘ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီပဲပါ’

‘စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ’
‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။’

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြ သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မမြဲခြ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြ လက်မြောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အော ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသား ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကို ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျော့အဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ဆေး အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စား နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်ညာလာခြင်း တစ်ကိုယ် သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ကျန်းမာသန့်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်’

‘ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ’

‘ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်’

‘အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအ ကြောင့် ကျန်းမာသန့်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အ အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အ သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြီး အကြံပြုပါရစေ’

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈ / ၆၆၆၊ သုဗ္ဗဟလမ်းမကြီး၊ သန္တာပတ်လ်ဒိုင်အန်၊
မြောက်ဥက္ကလာပုဗ္ဗိနယ်၊ ဖွန်း ၅၂၅၄၀

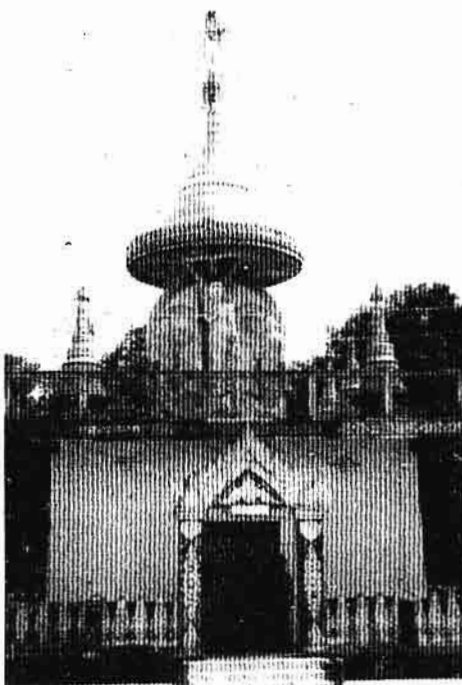
ဦးဇော်ထွန်း

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်

ဦးသိန်းခိုင်

နှင့် ယတြာကျင့်စဉ်ထူးများ

မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း၊ ဂေါတမောစ-ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ကုမေ-ဤ လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သုက္ကဝါရေ-သောကြာနေ့၌၊ အဘိဇာတာ - ဖွားမြင်တော်မူကြကုန်၏။ တေ-ထိုဘုရားရှင်တို့ကို သာဒေရံ- ရိုသေလေးစားခြင်း ရိုသည်ဖြစ်၍၊ နမဿာမိ-ရိုခိုးပါ၏။

၀-ကြွင်း
မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များအတွက်

ကြည့်ပါ။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် (၇) ခုက သားသမီးများအတွက် ကောင်းကျိုးအပြုဆုံးငြိဟ်သည် အထွန်းငြိဟ်ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်အတွက် သောကြာ ငြိဟ်(၆-ကြာ)သည် ကောင်းကျိုးအပေးနိုင်ဆုံး ငြိဟ်တစ်လုံးလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဤတွင်...

၀-ကြွင်းမဟာဘုတ် ပိုင်ရှင်များအတွက် ယတြာကျင့်စဉ်ထူးမှာ...

† သောကြာနေ့ဖွား ဘုရားရှင်အား ရိုခိုးကန်တော့ပါ။

- သုမနော သုမေစော ပုဒွေါ
- ဖုဿဖိနောစ ဂေါတမော
- သုက္ကဝါရေ အဘိဇာတာ
- တေ နမဿာမိ သာဒေရံ
- နဝေနာနေန ကမ္ပေနိ
- ပေါရာဏကံ ဝိနဿတု
- စတန္တံ ပုဒ္ဒတေဇေန
- သဒါ သုဝိ ဘဝန္တမေ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ပုဒွေါ = ပုတ်ခေါ
- ဖုဿ = ဖုတ်သ
- သုက္က = သုတ်က
- နမဿာမိ = နမတ်သာမိ
- ကမ္ပေန = ကမ်မေန
- ဝိနဿတု = ဝိနတ်သတု
- စတုန္တံ = စတုန်နံ
- ဘဝန္တမေ = ဘဝန်တုမေ

အနက်

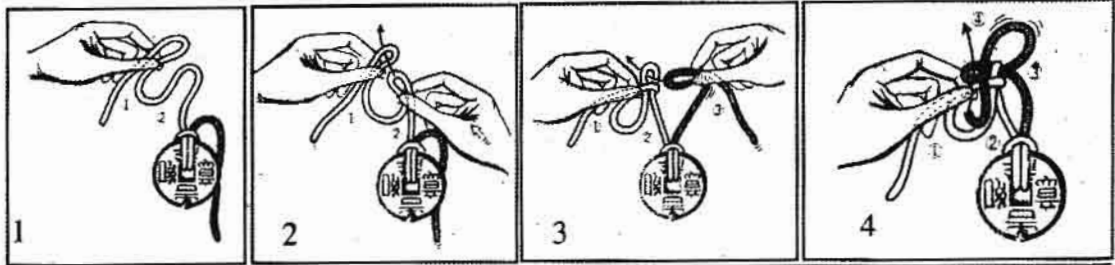
- သုမနောစ - သုမနမြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ သုမေစော
- ပုဒွေါ - သုမေမြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း၊ ဖုဿဖိနောစ-ဖုဿ

နဝေန- အသစ်အညီးဆည်းပူအပ်သော၊ အနေနကမ္ပေန-ဤဘုရားလေးဆူသဗ္ဗညုတို့ကို ကြည်ဖြူမြတ်နိုးရိုခိုးရသော ကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စတုန္တံ ပုဒ္ဒတေဇေန- လေးဆူကုန်

သော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတေဇောအာနဘော်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပေါရဏကံ-ရှေး၌ မကောင်းကံအဟောင်းသည်၊ ဝိနဿတု- ပျောက်ပျက်ပါစေသတည်း။ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ သုဝိ- ချမ်းသာခြင်းတို့သည်၊ ဘဝန္တ-ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

† သံရှစ်ချက်ဂါထာကို (၂၁)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါ။

- သံသာရ စက္ကဝိဒ္ဓံသံ
- သံသုဒ္ဓ ယယဩရသံ
- သံဝိနကံ ဘဝေ အာသံ
- သံသံ အဝိ သုဟနသံ

ယခင်လူ့ အဆက်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၉၇)

双钱头群浆草结

Shuang Qian Tou Cù Jiāng Cǎo Jié
 ရှမ်း ချွန်း ထို ဆု ကျန်း ဆောင် ကျ
 အသပြာမောင်နံ့ မှော်ချဉ်ပန်းကြိုးထုံး

အသပြာမောင်နံ့ ကြိုးထုံးနှင့် မှော်ချဉ်ပန်း
 ကြိုးထုံး နှစ်ခု ပေါင်းစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။
 ပုံ(၁) ငွေဒဂါးတစ်စေ့၏ အလယ်
 ပေါက်တွင် ကြိုးလျှိုပါ။

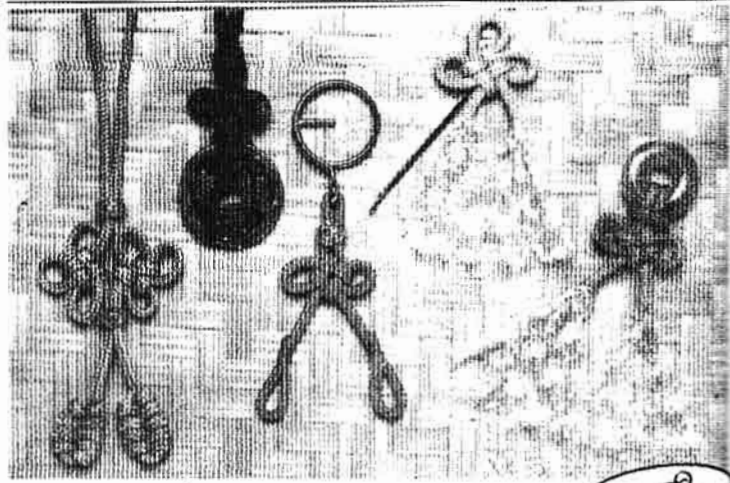
ပုံ(၂) မြားပြထားသည့်အတိုင်း လျှို
 သွင်းပါ။

ပုံ(၃) ဒုတိယအကြိမ် ထပ်လျှိုပါ။

ပုံ(၄) လေးကြိမ်မြောက် လျှိုသွင်းပြီး
 ပါက ကြိုးထုံးနည်း ပြည့်စုံပါပြီ။

ပုံ(၅) အသပြာမောင်နံ့ မှော်ချဉ်ပန်း
 ကြိုးထုံးနည်းဖြင့် အလှဆင်
 ထားသော အသုံးအဆောင်များ
 ပုံစံဖြစ်၏။

ပုံ(၅)အသပြာမောင်နံ့ မှော်ချဉ်ပန်းကြိုးထုံး

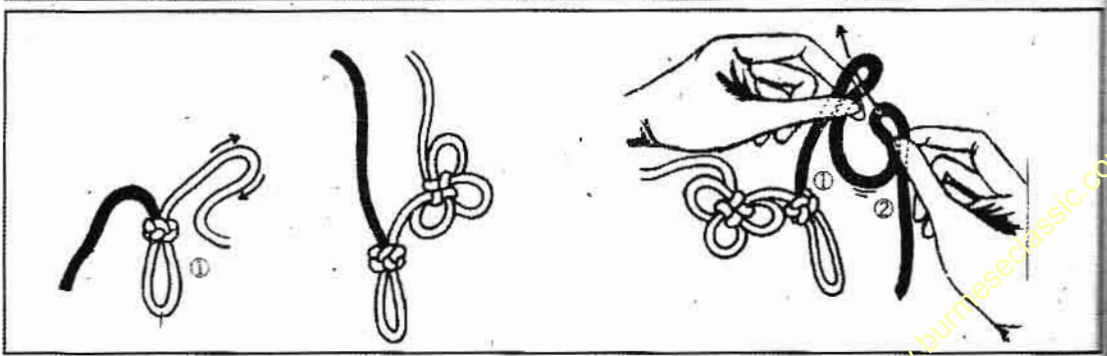

ပုဂ္ဂလိက

တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ (၉၇)

မှော်ချဉ်ပန်းကြိုးထုံးနှင့် အသပြာ ကို နှစ်ဆတိုး၍ ဂုဏ်တင်ရည်ညွှန်း
 မောင်နံ့ကြိုးထုံးတို့၏ မူလ ဖွင့်ဆိုချက် ထားသော ကြိုးထုံးနည်းဖြစ်လေသည်။

ကံ့မွှိတ်ညီကြိုးထုံးနည်းလုပ်ခြင်း

ကံပွင့်စိတ်ညီကြီးထုံး

幸运同心结

Xìn Yùn Tóng Xīn Jié

ယျင်း ယွင့် ထုံး ယျင်း ကျဲ

ကံပွင့်စိတ်ညီကြီးထုံး

အသပြာမောင်နံ မော်ချည်

ပန်းထုံးနည်းအတိုင်း နှစ်ခုဆိုင် အဆောင်ကလေး ဖြစ်လေသည်။
 ထုံးနှောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အသေး စိတ်ကို သရုပ်ပြပုံ၌ ထပ်ကြည့်၍ ကြိုးစားပါ။ ချစ်သူမောင်နှံနှစ်ဦး စိတ်တူကိုယ်တူ သဘောထား တူညီ၍ ကံကြမ္မာ ပွင့်လင်းစေသောကြိုးထုံး

တရုတ်ကြိုးထုံးပညာ ဤတွင် ငြိုးထုံးပါပြီ။

ဟူရင်းစီ

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

- ခက်ခဲလော ပါဠိအသံထွက်
- စက္ကဝိဒ္ဓံသံ = စက်ကဝိတ်ဝံသံ
- သံသုဒ္ဓ = သံသုတ်ရ
- မဿ = မတ်သ
- ဩရသံ = အောရသံ
- သံဆိန္ဒကံ = သံဆိန်ဒကံ
- အနက်အဓိပ္ပာယ်

- သံသာရစက္ကဝိသုဒ္ဓံ၊ သံသရာစက်ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးတော် မူဦးထသော...
- သံသုဒ္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာကင်းသဖြင့် ဖြူဝင်းစင်ကြယ်သောစိတ် မှူးတက်မှုထသော...
- အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏...
- ဩရသံ၊ ရင်သွေးတော်အစစ် ဖြစ်သော...
- ဘဝေ၊ ဘဝသုံးပါး၌...
- အာသံ၊ တွယ်တာသည့် တဏှာကို...
- သံဆိန္ဒကံ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်တောက်တော်မူပြီးသော...
- သုမာနသံ၊ ကောင်းမြတ်သောစိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော...

သံယံအပိ၊ အရိယာသံယာတော် မြတ်ကိုလည်း... အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒာမိ၊ ရိုခိုးပါ၏။
 [ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ [ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)]၊ ဒီယ ဘာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆို ပေးပါသည်။]
 * ဂုဏ်တော်(အမှတ်-၄ ဂုဏ်တော်) ပုတီးစိပ်ပါ။
 ထုဂဏော(ပုတီးတစ်လုံးချ) ၆၀၀၀
 ဤယတြာကျင့်စဉ်ကို...
 ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်ပိုင်ရှင် (၇)နေ့သားသမီးသည် သောကြာနေ့တိုင်း များဒိတ်ပေးရှပ်ပွားတော်ရှေ့တွင် အား ထုတ်ဆောင်ရွက်ကြရန်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။
 ၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များသည် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရားကို ရည်စူးပြီး သပြေညွန့်(၆)ညွန့်လှူပြီး ယတြာကျင့်စဉ် စတင် ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ၊
 ဦးခင်မောင်နိုင်

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး ဇာတိဖြစ်
တဲ့ အသက်(၃၀)ခန့် အမျိုးသားတစ်ဦး
ရဲ့ ပညာလက်ဖဝါးပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်
ပါတယ်။

“က”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ
ဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအဖျား ဖြစ်ပါ
တယ်။ လက်ညှိုးရင်း ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်နဲ့ အပေါ်ပိုင်းအထိ ထောင်တက်
နေတယ်။

***

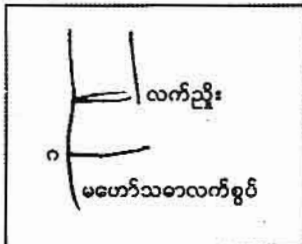

ပညာရေးညှိပေးချက် အထူးပြင်ပေးတဲ့
ပင်ကိုစီရိန်ဖြစ်သလို ပညာပါရမီလဲ ရှိသူ
ဖြစ်တယ်။

“ဂ”

အက္ခရာနဲ့
ညွှန်ပြထားတာဟာ
လက်ညှိုးအောက်
ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့မှာ
ရှိတဲ့ ဆော်လမွန်ကွင်း
သင်္ကေတ မြန်မာ
လက္ခဏာပညာ အလိုအရ
မဟော်သဓာလက်စွပ်
အမှတ်အသား ဖြစ်ပါတယ်။

***

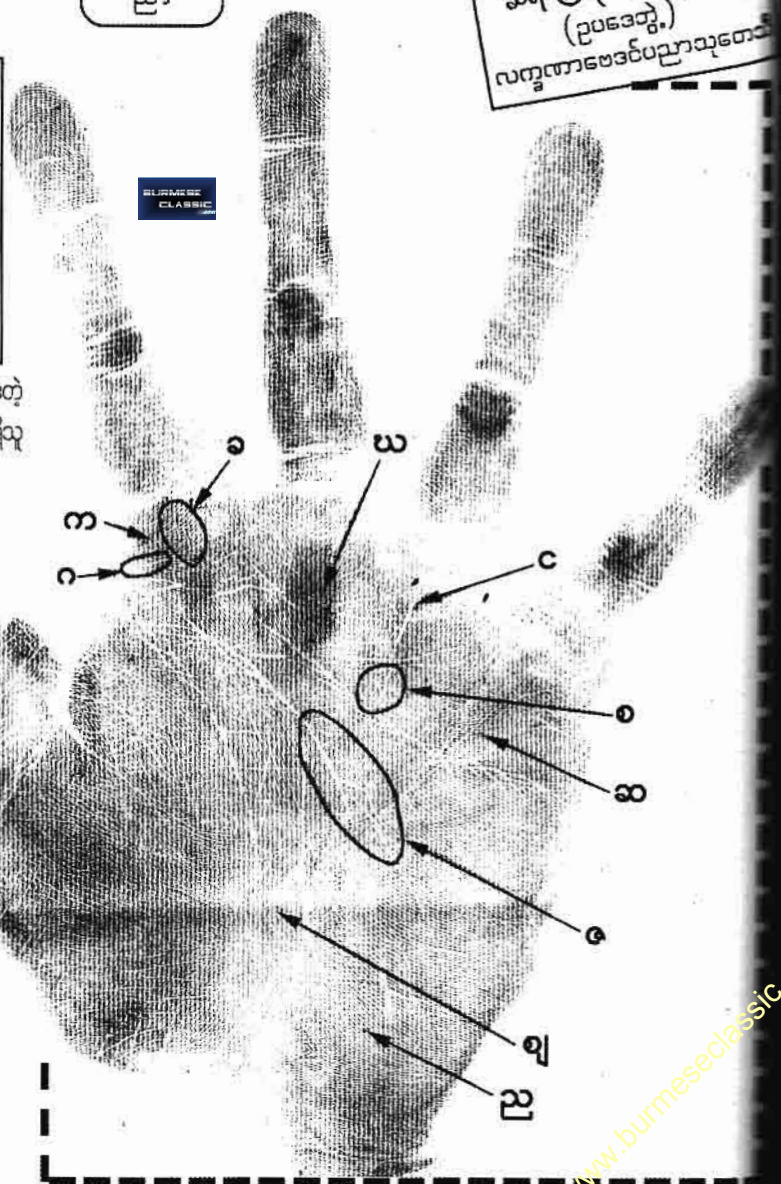

ပညာရေးနှင့် သက်ဆိုင်သော

ညာ

သင်္ကေတများ

သရဏိဒိုးဘောလိမြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒပညာသုတေသီ

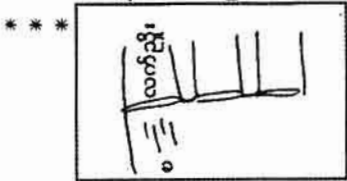

BURMESE CLASSIC

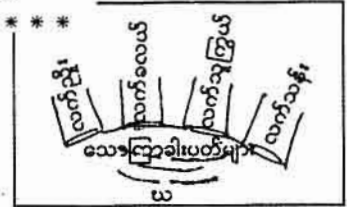
ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ထူးချွန်ခြင်း ဆရာသား ဖြစ်ခြင်းဆိုတဲ့ အတိတ်ကံကို ဖော်ပြတာပါ။

“ခ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်ညှိုးရင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ်နဲ့ အပေါ်ပိုင်းမှာ ထောင်လိုက်မျဉ်းတို့ လေးတွေ ရှိပါတယ်။

(၁၀)တန်း တက္ကသိုလ်ဝင်စာမေးပွဲမှာ ဂုဏ်ထူးများများ အမှတ်ကောင်းကောင်း ရရှိအောင်ပြင်သူများ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်း ရာထူး ဝင်စာမေးပွဲများ အထွေထွေတိုး စာမေးပွဲများ ထူးချွန်အောင်ပြင် ရွေးချယ်ခံရခြင်း ဖြစ်စေ တတ်တဲ့ အမှတ်အသား ဖြစ်ပါတယ်။

“ယ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ သောကြာခါးပတ်လမ်းများ ရှိခြင်း ဖြစ်တယ်။

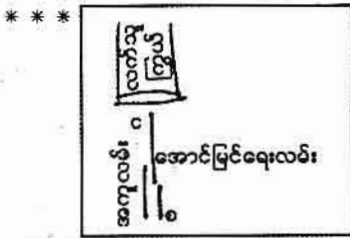

လက်ရောင်း သေးသေးသွယ်သွယ် လက်ဖက်ပဲ၊ ပဲ၊ တွေမှာ အဲဒီလို သောကြာခါးပတ် တွေရှိခြင်းဟာ ပညာကို အထူးလိုလား ကြိုးစားထူးချွန် အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်တတ် တယ်။

ကျွန်ုပ်ရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ဆေးတက္ကသိုလ် တက်ခွင့်ရတဲ့ ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေမှာ အများ အားဖြင့် တွေ့မြင်ရတယ်။

“င”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်သူကြွယ်အောက်ရှိ အောင်မြင်ရေးလမ်း ထင်ရှားရှိခြင်း ဖြစ်

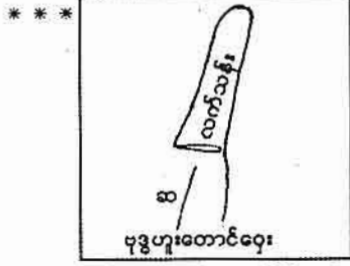
တယ်။ ဒီလမ်းကြောင်းကြောင့် ဘဝမှာ အောင်မြင်မှု သရဖူ ရယူနိုင်သူ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပညာရေးမှာ လဲ ကြီးစားသလောက် အောင်မြင်နိုင်တယ်။

“စ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ အောင်မြင်ရေးလမ်းအောက်က အကူလမ်းများဖြစ်တယ်။

ဒီအကူလမ်းကြောင့် ပညာသင်ချိန်မှာ ငွေကြေးအခက်အခဲတွေ မကြုံရဘူး။ ပညာ ရေး ပြီးဆုံးသည်အထိ ချောချောမောမော သင်ယူနိုင်လိမ့်မယ်။

“ဆ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နဲ့ မှာ ထောင်တက်နေတဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးတောင် မွေး မင်္ဂလာအခြံအရံ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီသင်္ကေတဟာ သင်္ချာထူးချွန်ခြင်း သိပ္ပံ ပညာ ဝိသနာပါခြင်း ဆေးပညာ အကျိုးပေး ခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။

“ဇ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအဆုံးမှာ ကြာဖူးသင်္ကေတရှိခြင်း၊ ဉာဏ်လမ်း ကြောင်း တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့ဘက်ကို ရှည်လျားစွာ ခွဲဆင်းခြင်း ဖြစ်တယ်။

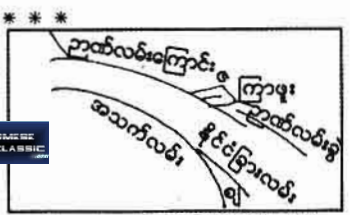
ဒီသင်္ကေတဟာ ပညာရေးမှာ တွဲထူး

ဂုဏ်ထူးတွေရှိခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးဉာဏ် ရှိခြင်း ပြည့်ပုံမှာ ပညာသင်ကြားခြင်းမျိုး တွေ ဖြစ်တတ်တယ်။

“ဈ”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ အသက်လမ်းအောက်ပိုင်းက နိုင်ငံခြားခရီးလမ်းတိုလေး ထွက်နေ ခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒီလိုလမ်းမျိုးဟာ နိုင်ငံခြားခရီး (အာရှတိုက် အတွင်း) ပြန်ဟန်ငံရဲ့ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ ကို သွားရောက် ပညာသင် လုပ်ကိုင်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။

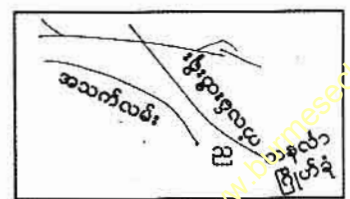
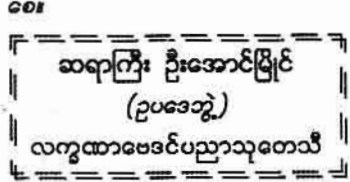
“ည”အက္ခရာနဲ့ ညွှန်ပြထားတာ ဟာ ကံလမ်းထီးရိုး တနင်္လာဂြိုဟ်နဲ့မှ ထင်ရှားစွာ ထွက်ပေါ်ခြင်းဖြစ်တယ်။

ဒီသင်္ကေတကြောင့် ပြည်ပနိုင်ငံရပ်ခြားမှာ လုပ်ကိုင်ခြင်း အကျိုးပေးတတ်ပါတယ်။

ယခုဖော်ပြထားတဲ့ လက္ခဏာရှင် ဟာ ဆေးပညာဘွဲ့ရ ဆရာဝန်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင် နေသူဖြစ်ပါတယ်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားကြပါ

အီဘိုလာ ဝိုင်ဒဲရပ်စ်

ဘယ်လို ကာကွယ်ကြမလဲ

ဒီဗီဒီစီ (ရွှေနဝင်း)

၁၉၆၇ ခုနှစ်များလောက်မှ စပြီး ကမ္ဘာပေါ်မှာ အီဘိုလာဗိုင်းရပ်စ် (Ebola virus) ပိုးရယ်လို့ အမည်ပေး ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ရသည်။

ကူးစက်မြန်ရောဂါသည် ထိုစဉ် အချိန်များက ယင်း(Ebola virus) ပိုး စတင်ရာ အာဖရိက ဒေသတစ်ဝိုက်မှာ ပင် ဒုက္ခပေးခဲ့ပြီး ထို ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးကို လည်း ပြန့်ပွားမှု နည်းပါးအောင် ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့ကြပါသော်လည်း။

သို့သော်လည်း ယနေ့ ကမ္ဘာအရပ် ရပ်တွင် ပြောင်းလဲဖောက်ပြန်နေကြ ကုန်သော ရေ၊ မြေ၊ လေ၊ ရာသီဥတု ဂေဟစနစ်များ ပျက်စီးပွားများလာခြင်း ကြောင့် အမျိုးမျိုးသော ဗိုင်းရပ်စ်ပိုး တို့မှာလည်း ဆထက်ထမ်းပိုးတိုးလို့ ခံနိုင်ရည် ခုခံအားများ မြင့်တက်လာပြီး ဗီဇများ ပြောင်းလဲ၍ ပိုမိုဆိုးရွားစေ သော ရောဂါလက္ခဏာများနှင့် လူသား များကို ဒုက္ခပေးလာကြလေပြီ။

အီဘိုလာဗိုင်းရပ်စ် ရောဂါသည် ကမ္ဘာကပ်ရောဂါအသွင် ဆောင်လာပြီး ရောဂါဖြစ်ပွားသူများ၏ (၉၀)ရာခိုင်နှုန်း ခန့် သေဆုံးမှု မြင့်တက်လာခြင်း ကြောင့် ရောဂါဆိုးကြီးစာရင်းဝင်အဖြစ် သတ်မှတ်ရမည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက် ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

ယခုအခါ အာဖရိကအနောက်ပိုင်း (၄)နိုင်ငံဖြစ်သော ဂီနီနိုင်ငံ(Guinea)၊ လိုက်တေးရီးယား(Liberia)၊ နိုင်ဂျီးရီးယား(Nigeria)နှင့် ဆီရာလီယွန် (Sierraleone)တို့တွင် ကူးစက်ပြန့်ပွား လျက်ရှိသော အီဘိုလာဗိုင်းရပ်စ်ရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုကြောင့် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ မှစ၍ (၂၇.၇.၂၀၁၄)ရက်နေ့အထိ ရောဂါဖြစ်ပွားသူ (၁၃၂၃)ဦး ရှိခဲ့ပြီး ယင်းတို့အနက်မှ သေဆုံးသူ (၇၂၉)ဦး ရှိခဲ့ပါသည်။

အီဘိုလာဗိုင်းရပ်စ် ကူးစက်ခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ရောဂါ လက္ခဏာများမှာ...

- ◆ စပြီး ဖျား၍ ကိုယ်ပူရှိန် တက်လာပြီး ခေါင်းကိုက်ခြင်း
- ◆ ရုတ်တရက် အားနည်းသွားခြင်း
- ◆ ယည်ချောင်းနာခြင်းတို့ကို ရုတ်ခြည်း ခံစားလာရပြီး အနံ့ခြင်း၊ အနည်ဝမ်းများ သွားခြင်း
- ◆ ကြွက်သားများ နာကျင်ကိုက်ခဲ၍ ပအိယာ ဖြစ်ခြင်း
- ◆ အရေပြားပေါ်မှာ နီပြန့်လာခြင်း
- ◆ ပျက်လုံး၊ နားတို့မှ သွေးယိုထွက်လာခြင်း နှင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပသို့ သွေးယိုစီးထွက်လာခြင်း
- ◆ ကျောက်ကပ်နှင့် အသည်းတို့ ချို့ယွင်းခြင်း... များ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

အီဘိုလာဗိုင်းရပ်စ်ပိုး
 ကူးစက်နိုင်ခြေ ဒါများဆုံးဖြစ်သော
 လူများမှာ

၁။ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှု ပေးနေရသည့် ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းများ။

၂။ ရောဂါပိုး ကူးစက်ခံရသူနှင့် လက်ပွန်းတတီး အနီးကပ် ပြုစုနေသူများ။
 ၃။ ဗိုင်းရပ်စ်ကြောင့် သေဆုံးသူများ၏ ရုပ်၊ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို တိုက်ရိုက်ထိတွေ့သောသူများ။
 ၄။ ဗိုင်းရပ်စ်ကြောင့် သေဆုံးနေသည့် တိရစ္ဆာန် များကို ကိုင်တွယ်ထိတွေ့ စားသောက်မိသူ များ

စသည်များသည် အီဘိုလာဗိုင်းရပ်စ် ပိုး ကူးစက်မှု ခံရနိုင်ခြေ အမြင့်ဆုံးသူ များ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိနှင့် မိမိ ပတ်ဝန်းကျင် မှ တစ်ဦးတစ်ယောက်သောသူသည် အထက်ပါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ် ခံစားနေရပြီဟု သိရသည်နှင့် ဗာစ်ပြိုင် နက် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုဌာန များသို့ အမြန်ဆုံး အကြောင်းကြား၍ ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူပါ။

စာရေးသူ အထက်ပါ တင်ပြချက်များသည် အိတ်လာခိုင်းရင်စီရောဂါနှင့် ဆက်သက်သမျှ ယနေ့ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးမှ သိမှတ်ပြု ဖြန့်ဝေထားသည့် (Guide Line) မှ ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္ဘာဆေး (အနောက်တိုင်းဆေးဝါး) ရှာဖွေ၍ မရရှိသေးချိန်မှာ အားကိုး၍ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ စိတ်ပြေရာ စာရေးသူတို့ မြန်မာလူမျိုးများ နီးစပ်ဘောင်ဆက် လက်စွဲထားခဲ့သော ဘုရားကုနည်းကို မေ့လျော့မနေသင့်ပါဟု ဆိုချင်ပါသည်။

သို့သော် ဘာသာတရား အဆုံးအမများနှင့် နေထိုင်ကြီးပြင်းလာကြသူများသည် ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်မှုမရှိတိုင်း ရှိကြသူများတွင် ထိုဘုရားကုနည်းက စိတ္တဗေဒနည်းပညာအရ ယုံကြည်မှုတည်းဟူသော အဓိပတိအင်္ဂါများဟု ပစ္စည်းအရ အစွမ်းထက်မှု မရှိကြပါသည်ဟု ပြောချင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မယုံကြည်သူများအတွက် "အပ" ထားခဲ့ပြီး ယုံကြည်သူများအတွက် ရှေးဘိုးဘွားများ သုံးစွဲခဲ့သော ကျောက်၊ ဝက်သက် စသော ကမ္ဘာနာ ကပ်ရောဂါများရန်မှ ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့် အစွမ်းရှိသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သော ဘုရားကုနည်းဆန်ခဲကို ယုံကြည်သူများအတွက် ဆက်ပြပေးပါမည်။

ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဘုရား၊ တရား၊ ဆံဃာကို အာရုံထား ပြုလုပ်ပါက အကျိုးထူး ပေးပါလိမ့်မည်။

ဘုရားက ကာကွယ်နည်းမှာ သန့်စင်ပိုးသတ်ထားသော သံ၊ ကြေး၊ တံ၊ စက်၊ ချောင်းဖြင့် ကမ္ဘာနာ ကပ်ရောဂါများကို ကာကွယ်လိုသော သူ၏ လက်သည်းခွံပေါ်တွင် ညာဘက်

လက်မလက်သည်းခွံပေါ်မှစ၍ "တေ၊ ဇ၊ သု၊ နေ၊ မ" အက္ခရာ(၅)လုံးကို ညာဘက်လက်မတွင် "တေ" အက္ခရာ ရေးပြီးလျှင်၊ လက်ညှိုးလက်သည်းခွံတွင် "ဇ"၊ ထိုကဲ့သို့ လက်ခလယ်လက်သည်းခွံတွင် "သု"၊ လက်သူကြွယ် လက်သည်းခွံတွင် "နေ"၊ လက်သန်းလက်သည်းခွံတွင် "မ" အက္ခရာ ရေးပါ။

ပြီးလျှင် ဝဲဘက် လက်မမှစ၍ "ဘု၊ စံ၊ နာ၊ ဝိ၊ ဝေ" ဟူ၍ တစ်လုံးချင်း ရေးသွင်းပြီး ဘုရားရှေ့တော်တွင် ငါးပါးသီလခံယူပြီး နေ့စဉ် ရေစင်တစ်ခွက်တွင် သရဏဂုံသုံးပါးကို မိမိတို့ သက်စေ့ ရွတ်၍ ပူဇော်သော ရေစင်ကို နေ့စဉ်ပုံမှန် သောက်သုံးပေးသွားမည် ဆိုပါက...

ကမ္ဘာနာ ကပ်ရောဂါများ မှချကာကွယ်ပေးပါသည်ဟု "လယ်တီဆရာတော်ကြီး" ကဲ့သို့ ပညာရှိသူတော်ကောင်းကြီးများမှ အတိအလင်း မိန့်ဆိုမှာကြားခဲ့ပါသည်ဟု စေတနာတရားဖြင့် ဖြန့်ဝေလိုက်ပါသည်။

ဘာကိုမှ အာကိုးစရာ မရှိသည့် အချိန်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာကို အာရုံပြုပြီး ကြည်ညိုစိတ် ပွားများခြင်းက ဘေးရန်ရောဂါအန္တရာယ်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းပပျောက်စေသည်ကို မည်သူ ငြင်းနိုင်ကြပါမည်နည်း။

လူသားများ မိမိတို့ ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတရား၏ အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်သုံးကြပြီး ကမ္ဘာနာ ကပ်ရောဂါဘေးအမျိုးမျိုးတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်ကြပါစေ။

ဦးမင်းဇင်(ရှေ့စောင်း)

ကွမ်းသီးဘာနီ

ကွမ်းသီးဘာနီ

ဖန် မမူး အသားငါးလည်း အမြန်နှူးစေသည်

ရန်ကုန်နှင့် မြေလတ်ပိုင်းအပါအဝင် မြန်မာနိုင်ငံ အထက်ပိုင်းဒေသများတွင် ကွမ်းသီးပင်များ ပေါက်ရောက်သော်လည်း ကွမ်းသီးအစိုကို စားလေ့ မရှိကြချေ။ အခြောက်လွန်ပြီးမှသာ စားသုံးကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကွမ်းသီးအစိုက အဖန်ဓာတ်လွန်ကဲ၍ မူးတတ်တောက်တတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လျှင် ကွမ်းသီးဘာနီကို အခွံ နှာတုတ် ထားစားနည်းထပ်ထည့် ခြတ်ပါ။ ငါးမိနစ်ခန့်ထည့်ကာ အသားပင် ကျစ်ကာ စားသုံးနိုင်ပါပြီ။ ဖန် မမူး သည်အားဖြင့် ကွမ်းသီးခြောက်ကဲ့သို့ မာကျစ်ခြင်းမရှိဘဲ ကွမ်းသီးအစိုကို အကြီးအကျယ် စားပါလိမ့်မည်။

အသားငါးများ အနူးမြန်စေရန် ကွမ်းသီးခြမ်းကို ထည့်ချက်ပြုတ်နိုင်သည်။ ကွမ်းသီးအစိုက ပိုမို လျှင်မြန်စွာ နူးနပ်စေပါသည်။

နန်းဖြူဖြူဝင်း

တော်တို့အောင်ပေး

တိုင်းရင်းဆေးဆိုင်မှအမှတ်-0112 YR 007991

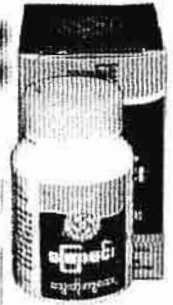
သွေးတိုးရောဂါရှင်များ . .

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

"အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့" "အော် မမမြင့်၊ လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ" "ဘာဟင်းချက်လဲဟင်" "မမမြင့်ရေ၊ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ" "အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး" "မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရိုပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရိုလို့ ဟိုဟာမစားရဲ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့" "အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘနန်းပဲ" "ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရိုနေပြီ မမမြင့်ရဲ့" "ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ" "လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တင်ကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်" "ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်" "အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး" "စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ" "ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့ များများသာထည့်" "ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

"မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတို့ကတွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တာဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ"

"ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော ရော၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်"

"မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး" "ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

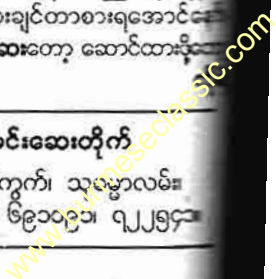
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်" "သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြားဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်"

"သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်းအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်"

"ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ" "ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်" "အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြေးရတော့တာပဲ" "ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို" "ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲအတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ" "ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထားပြီးပြီ၊ ရော၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရိုက်ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့"

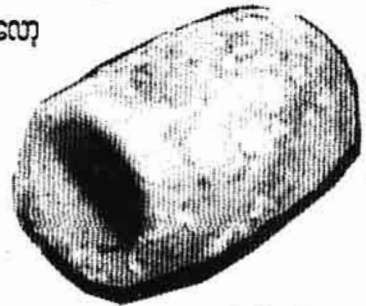
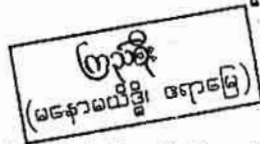
"အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်" "ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသမီးခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်တုတ်ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျွန်ုပ်တို့ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်ဆေး ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးကော ဆောင်ထားခိုင်းလို့လိမ့်မယ်..."

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုလမ္မာလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၃၁၊ ၇၂၂၅၄၁

ဂဠုန် နဂါး

နိုင်ငံ စားလော့

စာရေးသူသည် ဂဠုန် နဂါး ကိစ္စကို နှစ်နှစ်လောက် ၂၀၀၃ နှစ်လောက်က အင်္ဂုရတ်လိုက်စား သည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်နှင့် ဆွဲဆံ့၍ ဆွေးနွေးဖူးပါသည်။

အမည်နာမကိုတော့ မဖော်ပြစေချင် သည်အတွက် စာရေးသူ ထည့်မရေး ဆော့ပါ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ စာရေးသူ အား...

'ငါ့တူ အင်္ဂုရတ်ထိုးတာ ဝိသနာပါတယ် ဆိုတာ ဦး တစ်ခု ပေးဦးနော်။ ဂဠုန် နဂါးကို ကျွဲပြားအောင် သိရဲလား'

ဟု စာရေးသူလည်း လေ့လာမှု ဆေးသည့်အတွက် မိမိသိသလောက် ခြောက်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ သိပ်ပြီး ကျေနပ် ဆောက်ပံ့ပေးပါ။

'ငါတူရာ မင်းပြောတဲ့ ဂဠုန်နဂါးက ဆူတိုင်းသိတဲ့ဂဠုန်-နဂါး၊ပြဒါး-နဂါး။ နဂါး ယမ်း-ဂဠုန်ဆိုတာ လူတိုင်း သိ သော့။

တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက နဂါးတွေ အများကြီး ဂဠုန်တွေလဲ အများကြီး ချီလျှိုဝှက်ပြီး ရောပြွမ်းပြောကြတယ်။

ပြဒါးနဂါးမှာလဲ ကာယ ဝေ နှစ် သိဒ္ဓိ ဆောက် ပေါက်နိုင်ရောက်နိုင်တဲ့ ပြဒါး နဂါး သိဒ္ဓိကွီးပါးလုံးပေါက်နိုင်တဲ့ ပြဒါး နဂါးလို့ အမျိုးမျိုး ခွဲသိရမှာကွယ်။

ဒီလို မသိပြန်ရင်လဲ မှန်းချက်နဲ့ မိတ္တူက မကိုက်ဆိုတဲ့ ရှေးလူကြီးများ ဆိုရဲကား မေ့မထားရဘူး။ ငါတူက နှစ်စားတာ မကြာသေးတော့

အတွေးအကြံကလဲ နည်းဆိုတော့ သူပြောပြော လျှောက်လုပ်တော့ နယ်သိဘယ်ထိမလဲ။ လေ့လာနိုင်မှ သိမှအကုန်းရှိမှာကွယ်လို့ စာရေး သူကို သင်ပြ သြဝါဒပေးပါတယ်။

ဒီလိုဆိုရင် ဦးလေးကြီးရယ်။

ဂဠုန်တော့်ကို ဒီဂဠုန်နဂါးအကြောင်း လေးကို သိလွယ်မှတ်လွယ်တဲ့ နည်း လေးနဲ့ မှတ်သားပါရစေခင်ဗျာ'

လို့ စာရေးသူ တောင်းပန်တော့...

'အေး ငါတို့ အင်္ဂုရတ်သမားတွေ မှာ အရေးကြီးဆုံးက စိတ်ထားဖြူစင် ပြီး မြင်မြတ်တဲ့ အကျင့်စရဏနဲ့လဲ ပြည့်စုံဖို့လိုတယ်။ စိတ်ဓာတ်မဖြူရင် ရပြီးသားတွေတောင် ပျောက်ပျက် တတ်တယ်။

ယခုအချိန်အထိ မင်းတို့ငါတို့ သိရ တဲ့ဒီအင်္ဂုရတ်ပညာဟာရှေးဆရာတော် ကြီးများနဲ့ ဆရာကြီးများ ပေပုရဂိုက်များ ဖြင့် ထားခဲ့ကြလို့ ယနေ့ ယခုအချိန် အထိ သိခဲ့ရတာ ဖြစ်တယ်။

ဒီပညာရပ်ဟာ အလွန် သိမ်မွေ့ နက်နဲရုံမျှမကဘဲ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ စီရိယ ကြီးမား အသိဉာဏ်တရားနဲ့ ပြည့်စုံမှ ဖြစ်မှာ။ ဒီလိုမှမဟုတ်ရင် ဖွတ်မွဲပြာကျ ဆိုသလို ဘဝတုန်းသွားမယ်။

အဓိက သိရမှာက **ဂဠုန်(၄)မျိုးနဲ့**

နဂါး(၄)မျိုးကို သိအောင်ပြောပြမယ်။ ဒါကိုသိမှ ဘယ်နဂါးကို ဘယ်ဂဠုန်နဲ့ ချုပ်ရကုတ်ရ ဖမ်းရမယ်၊ သတ်ရမယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက် နားလည် သွားမယ်။ ဒါမှ လုပ်သလောက် အကုန်း ရှိမှာ ဖြစ်တယ်ကွယ်။

ကဲ ငါတူ လိုက်မှတ်တော့လို့ အင်္ဂုရတ်ဆရာကြီးကဆိုတော့ စာရေး သူလဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ စာရွက်

ဘော့လုပ်ပင်တောင်း၍ လိုက်မှတ်သား လိုက်ပါတယ်။

ဂဠုန်(၄)မျိုးကား...

- ၁။ လောဘူဂဠုန်
  - ၂။ အဏ္ဏဂဠုန်
  - ၃။ ဥပပတ္တိဂဠုန်
  - ၄။ သံသေဒဂဠုန်
- လို့ (၄)မျိုးရှိတယ်။ အဲဒါက ဂဠုန် (၄)ကောင်။

နဂါး(၄)မျိုးကတော့...

- ၁။ အာကာသနဂါး
  - ၂။ ကျောက်နဂါး
  - ၃။ မြေနဂါး
  - ၄။ ရေနဂါး
- လို့ (၄)မျိုးရှိတယ်။ အဲဒါက နဂါး (၄)ကောင်။

ဒီနဂါး(၄)ကောင်ကို ဂဠုန်(၄) ကောင်နဲ့ သူ့နိုင်ရာနိုင်ရာစား လုပ်ဖို့ပဲ လိုတယ်။

ဒီတော့ ဘယ်ဓာတ်ကို ဘာဂဠုန်၊ ဘယ်ဓာတ်က ဘာနဂါးဆိုတာရယ်။ ဘယ်နဂါးကို ဘာဂဠုန်နဲ့ဖမ်းမှ ချုပ်မှ ကုတ်မှ မိနိုင်မယ်ဆိုတာတွေကို အသေးစိတ် အတိအကျသိဖို့တော့ လိုအပ်တယ်။ အသေးစိတ်ကို ဦးမှတ်မိ သလောက်ပဲ ပြောပြမယ်။

အတိအကျ သိချင်ရင်တော့ ဦး

ကျမ်းညွှန်းပေးမယ်။ အဲဒီကျမ်းကိုသာ တွေ့အောင်ရှာပါ'

ဟု စာရေးသူအား ပြောပါသည်။

'ဦးညွှန်းတဲ့ ကျမ်းကိုရမှ ကိုယ် တိုင်လဲ ကြံစည်အားထုတ်၊ သူတစ်ပါး ကိုလဲ သိအောင် ကြိုးစားပေးပါ'

ဟု စာရေးသူအား တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သည့်အတွက် အဂ္ဂိရတ်ပါရမီ ရှင် ဝါသနာရှင်အပေါင်းအား စာရေး သူ လေ့လာတွေ့ရှိချက်များအရ တင်ပြရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူမှ "ဂဠုန်နဂါး နိုင်ရာ စား" ဟူ၍ တင်စား ရေးသားထားပါ သည်။ ဤအကြောင်းကို မဟာဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာဝိရိကျမ်းမှ ထုတ်နုတ်၍ ရေးသား တင်ပြပါသည်။

၁။ လင်္ကာ
စိန် ဟင်း ပွင့် ပုတ် ပြဒါးထုတ် သရုပ် နာဂအာကာသ။

ရှင်လင်္ကာချက်

၁။ စိန်၊ ဟင်းရိုင်း၊ တောင်သလဲပွင့်၊ အပုတ်ပြဒါး၊ ဒီဓာတ်တွေမှ ပြဒါး ထုတ်ယူ၍ ရသောပြဒါးကို အာကာ သနဂါးဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဒီအာကာသပြဒါးကို လောဘူဇ ဂဠုန်ဖြင့် ဖမ်းချုပ်မှ မိနိုင်ပါသည်။ လောဘူဇဂဠုန်ဆိုသည်မှာ...

၁။ မြေထွက်ယမ်း

၂။ ရေထွက်ဆား

၃။ ကျောက်ထွက်နာတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဒီဓာတ်သုံးပါးကို ပေါင်းပြီး အာကာသပြဒါးနဂါးကို ဖမ်းချုပ် ကုတ် သတ်မှသာလျှင် မိ၍ မပြေးနိုင်ဘဲမိမိ လိုသလို ကြံစည်ပြုလုပ်၍ အောင်မြင် နိုင်သည်။

၂။ လင်္ကာ

ဆေးဒန်းပြဒါးကျောက်နဂါး မှတ်ထား သိစေကြ။

၁၆၂ နက္ခတ္တရာဇင်မြတ်ဗုဒ္ဓစာပေ

ရှင်လင်္ကာချက်
၂။ ဆေးဒန်းမှထုတ်၍ရသော ပြဒါးမှာ ကျောက်နဂါးပင်ဖြစ်သည်။

ယင်းကျောက်နဂါးပြဒါးကို အဏ္ဏဇ ဂဠုန်ဖြင့် ဖမ်းချုပ်ကုတ်သတ်မှ မပြေး နိုင်ဘဲ မိလေသည်။

အဏ္ဏဇဂဠုန်ဆိုတာကတော့...

၁။ ကျောက်ထွက်အင်း

၂။ ကျောက်မှထွက်သောထုံး

၃။ ထန်းသားကန်

ယင်းတို့ကို အဏ္ဏဇဂဠုန်ဟု ခေါ်

သည်။ ယင်းဓာတ်(၃)ပါးကို ပေါင်းစပ်၍ အရှိုးအကျောမာသော ထူသော ကျောက်နဂါးကြီးကို ဖမ်းချုပ်သတ် မှသာ မပြေးနိုင်ဘဲ မိ၍ မိမိလိုသလို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

၃။ လင်္ကာ

လေးပုံးချသံ မြေအောင်းမှန် မှတ်ရန် တာဝ မြေနာဂ။

ရှင်လင်္ကာချက်

၃။ လေပုံးသံ၊ ချသံတို့မှာ မြေနဂါးဟု ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းမြေနဂါးပြဒါးကို ဥပပတ္တိဂဠုန် ဖြင့် ဖမ်းချုပ်သတ်မှသာလျှင် မပြေး နိုင်ဘဲ မိလေသည်။

ဥပပတ္တိဂဠုန်ဆိုသည်မှာ ကျောက် ထွက်သွပ်ဝါ။ ၎င်းအဖြူ၊ ပြဒါးစား ဒုတ္တာ (ဒုတ္တာအဖြူ) ယင်းတို့ကို ဥပပတ္တိ ဂဠုန်ဟုခေါ်ပါသည်။ ယင်းတို့ကိုပေါင်း စပ်၍ မြေနဂါးပြဒါးကို ဖမ်းချုပ်သတ် မှ မိနိုင်၍ မိမိလိုရာ သုံးနိုင်ပါသည်။

၄။ လင်္ကာ

ယယံဇာတ စမ်းကျပြဒါး ရေနဂါး မှတ်ထား သိရန်ထား။

ရှင်လင်္ကာချက်

၄။ သယံဇာတသံကို ရေနဂါးဟု မှတ် သားရန်ဖြစ်ပါသည်။ ဒီရေနဂါး

ပြဒါးကို သံသေဒဂဠုန်နှင့် ဖမ်းချုပ်သတ်မှ မိနိုင်သည်။ သံသေဒဂဠုန်ဟုသည်...

၁။ ကျောက်ထွက်လက်ချား

၂။ မီးစားဇာတ်သာ

၃။ မြေထွက်ဆပ်ပြာ

ယင်းဓာတ်သုံးပါးကို သံသေဒဇ ဂဠုန်ဟု ခေါ်သည်။

ယင်းဂဠုန်ဖြင့် ရေနဂါးကို ဖမ်းချုပ် သတ်မှ မပြေးနိုင်ဘဲမိ၍ မိမိလိုရာကို ကြံစည်ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

ယင်း နဂါး(၄)ကောင်ကို ဂဠုန်(၄) ကောင်ဖြင့် နိုင်ရာနိုင်ရာစားမှ ဘာမဆို အောင်မြင်မှုရလဒ်ကို မလွဲမသွေ ရရှိနိုင် မှာ ဖြစ်ပါသည်။

အာဏူးမှတ်ချက်

၁။ ဟင်းရိုင်းနီ

၂။ စိန်နီ

၃။ ဆေးဒန်းရွှေဝါ

၄။ သံသံ

၅။ လေးပုံးချသံ

၆။ အပုတ်စားပြဒါး

ယင်း(၆)ပါးတို့သည် ကာယသိန္နီ နေသိန္နီမျှပေါက်နိုင်သည်။ ထွက်ရပ်သို့ မရောက်နိုင်။

ဟင်းရိုင်းဖြူ၊ စိန်ဖြူ၊ ကျောက် ဆေးဒန်း၊ မြေအောင်းစမ်းကျ သယံ ဇာတ။ တောင်သလဲပွင့်မှရသော ပြဒါး။ ယင်းတို့မှာ သိန္နီ(၉)ပါး ပေါက်၍ ထွက်ရပ်သို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။

ယင်း ဂဠုန်နဂါးအကြောင်း စာရေးသူ သိသမျှ ဆရာစားမေ့ တင်ပြအပ်ပါသည်။

မိမိအား ပြောပြ ပညာပေးသော အဂ္ဂိရတ်ဆရာကြီးအား ကျေးဇူးအသိ အသိအမှတ် ပြုအပ်ပါသည်။

ကြည်နိုး (မနောမယိန္တိ၊ ရောမေဗြ) ၂၀၂၁B. January, 2021

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ

အိမ်ထောင်ရေးစာအုပ် (၈၇)

ထက်စားကြံစွာ

ကုန်း၊ Jiam၊ အသွားနှစ်ဖက်ရှိသော တရုတ်ပြည်
ကာ ရှေးခေတ်ကာလက တိုက်ခိုက်နေသော
သိုင်းယားနှင့် စစ်သည်များ ကိုင်ဆောင်လေ့
ရှိကြသည်။
ပြန်မာရေးပြတွင် ထန်းလှီးစားနှင့် ဆင်တူသည်။
ထန်းလှီးစားထက် ပြားကွန်၍ အလှူပြုသည်။
ပြန်မာကို ကြီးတောင်စားသို့ အစောင့်အဆောင်
ပြုလေ့ ရှိကြသဖြင့် စာရှည်ဟူသော လှံနှင့်ပါသည်။
စာရှည်ကို ပြန်မာခြင်းကား အခါခါပင် ကောင်း
လှသည်တော့ ယူတ်ပါ။ ကြံတွေ့ရင်ဆိုင်နေရ
သော အခြေအနေ ပြဿနာများတွင် သတ်သိရ
ထားရန် အကြံပေးခြင်း ဖြစ်၏။

⊙ အသွားထက်မြက်သော စာရှည်ကို မြင်မက်ခြင်း
သည်...

❖ အမျိုးသားဖြစ်သူက မြင်မက်ပါက...
အန္တရာယ် ရန်ဘေးတစ်စုံတစ်ရာ ကြုံ
တွေ့ရတတ်၏။

❖ အမီးသည်က မြင်မက်လျှင်...
အမျိုးသမီးများဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာ
ခံစားရဖွယ်ရှိ၏။

❖ အမိန်းမပျိုက မြင်မက်လျှင်...
ကာယိန္တရုပ်ပွားအောင် ကြံစည်သူ
နှင့် ဆုံတွေ့ရကိန်းရှိ၏။

⊙ အမီးသား ကျောက်ပျက်စိခြယ်သော စား သို့မဟုတ်
အဖိုးတန်တို့ကို အမျိုးသားက မြင်မက်ပါက
ပိတ်သောက ဖြစ်စရာ ပေါ် ပေါက်တတ်သည်။

❖ အမျိုးသမီးက မြင်မက်လျှင်...
နေအိမ်ဂေဟာတွင်သို့ သူ့နီးဝင်လိမ့်မည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ရန်သူ ဖျက်ဆီး၍ ကုန်ရှုံးမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...
လယ်ယာမြေ ဆုံးရှုံးတတ်သည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်
လျှင်...
ပညာရေး ဆုံးခန်းမတိုင်ပါ။

❖ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူ မြင်မက်
ပါက...
ဝေဒနာ ပြင်းထန်နိုင်သည်။

❖ အမိန်းမသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...
သားသွားစဉ်သား သတ်ထားပါ။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မြင်မက်ပါက...
ခက်ခဲစွာ မွေးဖွားရကိန်းရှိသည်။

❖ အဆရာဝန် သမားတော်က မြင်မက်လျှင်...
နေထိုင်ရာ ဒေသတွင် ကပ်ရောဂါဘေး
တူးရောက်တတ်သည်။

❖ စစ်သည်က မြင်မက်လျှင်...

တာဝန်ကို ချွတ်ချွတ်ခွဲခွဲ ထမ်း
ဆောင်ရလိမ့်မည်။

❖ မန်နေဂျာ စီစဉ်သူကြား
သူ တာဝန်ခံက မြင်မက်
လျှင်...
လုပ်ငန်းခွင်တွင် တာဝန်
ပျက်ကွက်မှု၊ ငွေကြေးကွာဟ
လိုအပ်ချက်များ ပေါ်ပေါက်
ရင်ဆိုင်ရကိန်းရှိသည်။

⊙ စားကိုလွယ်၍ ရွှေပြောင်သွားလာသူ
ကို မြင်မက်ပါက အကုအညီပစ္စည်း
နိမိတ်ဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်
မက်လျှင်...
လုပ်ငန်း စီးပွားအတွက်
အထောက်အပံ့ ရရှိခံစားရမည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
ပြဿနာ အခက်အခဲများ
အတွက် သူတစ်ပါး၏ အကူ
အညီရရှိမည်။

❖ အလုပ်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အလုပ်အကိုင်အတွက် အ
ဆက်အသွယ်ကောင်း ရရှိမည်။

❖ အလုံမပျိုက မြင်မက်လျှင်...
အောင်သွယ်ကောင်းမှုဖြင့် အိမ်ထောင်
ဖက် ရရှိမည်။

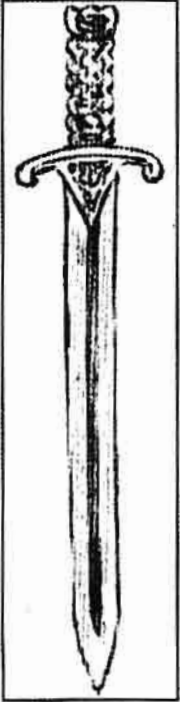
❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
ဈေးကွက်၊ အကျိုးတူ ပူးပေါင်းမှုများ
အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...
စိုက်ပျိုးစရိတ်နှင့် လယ်ယာသုံးစက်
ကိရိယာများ အထောက်အပံ့ ရရှိမည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...
ပညာသင်စရိတ် အကူအညီရမည်။

❖ အမိန်းမသွားစဉ် မြင်မက်လျှင်...
အကူအညီကောင်း ခရီးဖော်ကောင်း
ရရှိမည်။

❖ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားရစဉ် မြင်မက်ပါ
က...

ဆေးဝါးကောင်းတွေ၍ ရောဂါ
သက်သာမည်။

❖ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်က
မြင်မက်လျှင်...
တောနာပြုညှိဝသော ဆရာ
ဝန် သူနာပြုများကြောင့် ချော
မောစွာ မျက်နှာမြင်နိုင်လိမ့်မည်။

⊙ (စားအိမ်နှင့်တကွ) ခိုက်ထားသော
စာရှည်ကို မြင်မက်ပါက ဟ်လာ
နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်သည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်
မက်လျှင်...
မိသားစုဘဝ အေးချမ်း
သာယာ ပျော်ရွှင်မည်။

❖ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
စားရေးရိက္ခာ ဖူလုံလောက်စ
၍ စိတ်ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရ
မည်။

❖ လူပျိုလူလွတ်က မြင်မက်
လျှင်...
အဆင်းကော အချင်းပါ
ပြည့်စုံသည့် ဇနီးကောင်းရမည်။

❖ အပျိုလူလွတ်က မြင်မက်ပါက...
ကြေးရတတ်မိသားစုဝင် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

❖ ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်ပါက...
ပညာရည် ထူးချွန်မည်။

❖ အချစ်အကွင်းကုန်သူက မြင်မက်လျှင်...
မကြာမီ ပြန်လည် လွတ်မြောက်လာမည်။

❖ အမိန်းမသွားစဉ်က မြင်မက်ပါက...
ချောမောစွာ ရောက်ရှိမည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်ပါက...
အရောင်းအဝယ်ကောင်း၍ အမြတ်
အစွန်း များစွာ ရရှိမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်ပါက...
သီးနှံအထွက်ကောင်း၍ ဈေးကောင်း
ရရှိမည်။

❖ ကုန်စားရမကောင်းသူက မြင်မက်လျှင်...
မကြာမီ ပြန်လည် ကုန်းဟုပြည့်လာမည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြယ်မှုရင်း ၁၆၃

ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိခင်လောင်းက
မြင်မက်ပါက...

ကျန်းမာဝခြားသော သားယောက်ျား
လေးမွေးမည်။

ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

လုံးဝ ပုံသဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲသွားပြီ။
(အစအန မကျန်ရစ်တော့ပါ။ လုံးဝ တွေ့ရ
ဖွယ်မရှိဟု ဆိုလိုသည်။)

လူပျောက်စဉ်၊ ချိန်းဆိုထားသူကို

စောင့်မျှော်နေစဉ် မြင်မက်ပါက...

မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်ဆုံတွေ့မည်။

သူတစ်ပါးက မိအား တရုတ်နှင့် ထိုးလည်ဟု
ပြောကာ အပျား၏ နှိုးနှိတ်ကို ပြသည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

အားလုံးသော စိတ်ညစ်ပူဆွေးမှု သောက
များ ချုပ်ငြိမ်းပြီးဆုံးသွားခြင်းကို ရည်ညွှန်းသည်။

အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ကြွေးပူ၊ ကြွေးအေး၊ မြေရှင်းစရာ အခက်
အခဲ ပြဿနာအားလုံး ပြေလည်ပျောက်ပြယ်
သွားမည်။

လူလင်ပျိုက မြင်မက်ပါက...

လူအများနှင့် သင့်မြတ်၍ မျက်နှာ
ပွင့်လန်းမည်။

လှပပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ဖွယ် ကိစ္စများ
အားလုံး ကင်းရှင်းမည်။

တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ရာသီဥတု အပင်ရောဂါနှင့် ပိုးမွှား
အပျက်အဆီးများမှ ကင်းလွတ်မည်။

ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

ကုန်စည် စီးဆင်းမှု လွယ်ကူမြန်ဆန်၍
လုပ်ငန်းသွက်လက်လာမည်။

နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်က မြင်မက်လျှင်...

အနောက်ဘက်ကောင်းကင်သို့ ပြန်ရ
တော့မည်။ (တမလွန်လောကကို အနောက်

ဘက်ကောင်းကင် ချီးထူးခြင်း (Xī Tiān)

ဟု သုံးနှုန်းခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထိခိုက်ကျိုးပဲ့ ခဏ်ရာအနာတရဖြစ်သူ

မြင်မက်လျှင်...

ပြန်လည်၍ နာလန်ထလာမည်။

ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

မြေဆိုထားသည့် စာမေးပွဲတွင်
ချောမောစွာ အောင်မြင်မည်။

လမ်းခရီးတွင် မြင်မက်ပါက...

မျှော်လင့်ထားသည်ထက် ဆောလျင်စွာ
ခရီးပေါက်မည်။

၁၆၄ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း

ယိက သူတစ်ပါးကို တရုတ်ပြန်ထိုးလည်ဟု မက်
ပါက ရန်သူ၏ ထိုးနှက်မှုကို သတိပြုရန်ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါက...

မသင့်မြတ်သူက ချောက်ချ ခုက္ခပေးခြင်း

ခံရမည်။

အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

ယုံကြည်အောင် သိမ်းသွင်းလိမ့်မဟုတ်

သတိပြုပါ။

လူလင်ပျိုက မြင်မက်လျှင်...

စာရိတ္တမကောင်းသော မိန်းမနှင့် ငြိစွန်း

တတ်သည်။

အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ကာယခြေ ပျက်စီးတတ်သည်။

ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အကျိုးဆောင်သယောင်နှင့် အမြတ်ရှာ

တတ်သူနှင့် တွေ့ကြုံရက်နိုးရိမ်၏။

တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

သီးနှံ နည်းစနစ် မှားယွင်း၍ စရိတ်

ထောင်ကား ငွေကြေးဆုံးရှုံးနိုင်သည်။

နာမကျန်းဖြစ်နေသူက မြင်မက်ပါက...

ဆေးဝါးမှားယွင်း၍ ဒုက္ခရောက်ဖွယ်ရှိ၏။

ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ပင်ပန်းခက်ခဲ၍ ကြန့်ကြာနေတတ်သည်။

အကျပ်အတည်း ရင်ဆိုင်နေရစဉ်

မြင်မက်ပါက...

တစ်ပုပေါ် နှစ်ပုဆင့် ပွားတတ်သည်။

ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

ရေလိုက်လွဲ၍ စာမေးပွဲ ကျနိုင်သည်။

ပဋိသန္ဓေ ဆောင်ယူထားစဉ် မြင်မက်

ပါက...

ကိုယ်ဝန် ဒုက္ခပေးတတ်သည်။

* သူတစ်ပါးအား တရုတ်လက်ဆောင် ပေးရ

သည်ဟု မြင်မက်လျှင် အပြစ်အလဲ ကြုံမည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်ပါက...

ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းကြ၍ စီးပွား

အလုပ်အကိုင် တိုးတက်အဆင်ပြေလာမည်။

ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် အလွယ်တကူ အောင်မြင်

မည်။

ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

အရောင်းထိုင်း ပစ္စည်းများ ရောင်းထွက်

၍ ငွေပေါ်မည်။

တောင်သူလယ်သမားက မြင်မက်လျှင်...

ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်တိုးမည်။

အချုပ်အကျဉ်း ကျနေသူ အကျပ်

အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူတို့ မြင်

မက်ပါက...

မကြာမီ လွတ်မြောက်ပြေလည်သွားမည်။

ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

နောက်ဆံတင်းနေသော ကိစ္စများ

အဆင်ပြေသွားမည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်က မြင်မက်ပါက...

အဆင်ပြေ ကျန်းမာစွာ မျက်နှာမြင်မည်။

ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါက...

ပြန်ရနိုင်သည်။

* တစ်ဦးတစ်ယောက်က မိအား တရုတ်

လက်ဆောင်ပေးလာသည်ဟု မြင်မက်လျှင်

တိုးတက်ပိုမိုမာခြင်း နှိပ်စက်ခြင်း

ဖြစ်သည်။

ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားပြိုင်ဘက်၏ သော့ချက် အညှာ

ကိုင့်၍ အလဲထိုး ဖယ်ရှားနိုင်လိမ့်မည်။

စစ်ဖက်ဆိုင်ရာအရာရှိက မြင်မက်လျှင်...

စစ်စွမ်းရည် ဂုဏ်ထူးဆောင် ဘွဲ့တံဆိပ်

များ အပ်နှင်းခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။

စစ်သည် အကြပ်က မြင်မက်လျှင်...

ရာထူးတာဝန် တိုးတက်မြင့်မားလာမည်။

အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်လျှင်...

စီးပွားရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာမည်။

အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...

အိုးကောင်းအိမ်ကောင်း ရတတ်သည်။

လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

လိမ္မာရေးခြားရှိသူ ဇနီးသည်နှင့်

လက်ဆက်ရမည်။

အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ငွေကြေးနေဂုဏ် ပြည့်စုံသူနှင့် ထိမ်းမြား

ဖြစ်မည်။

ကျောင်းသူကျောင်းသားက မြင်မက်လျှင်...

စာမေးပွဲတွင် ဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်

မည်။ ကုန်သည်လယ်သမားက မြင်မက်

ပါက အလှူအတန်း ပေးရမိကိန်းရှိသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

၆

မှိုင်ကုထုံး

ကျွန်တော်တို့ မြဝတီမြို့ အမှတ်(၁) ရပ်ကွက်တွင် ကျွန်တော်နှင့် ညီရင်း အစ်ကိုသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရှိ၏။ အမည်က ကိုကျော်ညွန့်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် တစ်ရပ်တွက်တည်း နေကြသော်လည်း မတွေ့ဆုံ ဖြစ်ကြသည်မှာ နှစ်အတန်ကြာပါပြီ။ သွားရင်းလာရင်း ဆုံမိကြသည်တော့ ရှိ၏။ ပြုံးပြနှုတ်ဆက်ရုံမှလွဲ၍ ကောင်းကြာကြာ မပြောဖြစ်ကြပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လဆန်း ရက်တစ်ရက်တွင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်- ခွာညိုလမ်းရှိ "စုပါဆန်း" လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဆုံဖြစ်ကြ၏။ တွေ့တွေ့ချင်း ကိုကျော်ညွန့်မှစ၍...

'ဟေ့ ကိုညို ခင်ဗျား ဆောင်းပါးတွေ ကျွန်တော် မြဝတီမြို့နယ်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရော နက္ခတ္တရောင်ခြည်မှာရော ဖတ်ရတယ်ဗျ။ ခင်ဗျား စာတွေ ရေးနေတာကိုး။ ကျွန်တော်တောင် စာရေးချင်စိတ် ပေါက်နေပြီဗျ'

'ဟုတ်တယ် ကိုကျော်ရေ။ ကျွန်တော်တို့ မြို့နယ်စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်း ဥက္ကဋ္ဌ ကိုသက်ဦး (သက်ဦးနိုင် (မြဝတီ) ကျွန်တော့်ကို စာရေးဖို့ တိုက်တွန်းလို့ ရေးဖြစ်သွားတာဗျ။ ခင်ဗျားလဲ ရေးလေဗျာ။ ခင်ဗျား စာတွေလဲ ဖတ်တယ်။ အရည်အချင်းရှိ ပညာတတ်တစ်ယောက်ပဲဗျာ'

'ရေးမယ် ရေးပါမယ်ဗျာ။ အခုလောလောဆယ် ခင်ဗျားကို ကုန်ကြမ်းပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျား အရင်ရေးလိုက်ပါ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်က ရသစုံတယ် မဟုတ်လား။ ဆေးမြီးတို့တွေလဲ ပါတယ်။ နောက်ပြီး ရောဂါကို ဂါထာနဲ့ ကုတာတွေလဲ ပါတယ်လေ။

ဒီတော့ ကျွန်တော် ကိုညိုကို "မှိုင်" ကုတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ပေးမယ်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိသတ်တွေလဲ သိရှိရအောင်ပေါ့ဗျာ'

'ကောင်းတာပေါ့ကိုကျော်ရာ ကျွန်တော်လဲကုန်ကြမ်းရာနေတာနဲ့အတော်သိ'

'ဂါထာကတော့ လွယ်တယ်။ လွယ်လွန်းလို့ အထင်တော့ မသေးနဲ့နော်။ ကျွန်တော် ကယားပြည်နယ်ရောက်တုန်းက ကယားဆရာကြီးတစ်ဦး သင်ပေးလိုက်တဲ့ ဂါထာဗျ။ ကယားတိုင်းရင်းသားစကားနဲ့သင်ပေးလိုက်တာ။ အဲဒါကို မြန်မာလို ပြန်ထားတာ လွယ်တယ်ဆိုပြီး မယုံတော့မရှိနဲ့ကိုညိုရေ 'ယုံပါတယ်ဗျာ'

'ကျွန်တော် ဒီဂါထာနဲ့ မှိုင်ဖြစ်တဲ့ လူတွေ ကုလာတာ လူပေါင်း (၁၀၀) ကျော်ပြီ။ ခင်ဗျားလဲ မှိုင်သမားနဲ့တွေ့ရင် ကုကြည့်ပေါ့ဗျ။ အဲဒီတော့မှ ယုံသွားမယ်။ ကျွန်တော်က ငွေကြေး မယူဘူးဗျ။ ဒါပေမယ့် ပုဆိုး၊ အင်္ကျီတွေနဲ့ လာကန်တော့ရင်တော့ လက်ခံလိုက်ရတာပေါ့ဗျာ'

'ကိုကျော်ရေ ခင်ဗျား ဒီလောက် ခင်ဗျားဂါထာကို ညွှန်းနေမှတော့ ကျွန်တော် သိပါရစေတော့ဗျာ'

'ကဲ ခင်ဗျား မှတ်စုစာအုပ်ပေး ကျွန်တော်ရေးပေးမယ်'

ကျွန်တော်လည်း မှတ်စုစာအုပ်နှင့် တော်လှပင်ပေးလိုက်ရာ အောက်ပါ အတိုင်း ရေးပေးပါတော့သည်။

ဤ သွေးနီ သွေးနက် သွေးပျက် သက်ဆရာသက် ဆင်းဆရာဆင်း ဒါပါပဲဗျာ ဆက်ပြောရဦးမယ် ကိုညိုရေ'

ဟုဆိုကာ ဆက်ပြော၏။

'ဒီဂါထာကိုရွတ်ပြီး မှိုင်ဖြစ်နေတဲ့ နေရာကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ သပ်ချပေးရတယ်ဗျာ တစ်ခေါက်ရွတ် တစ်ကြိမ်သပ်ချရတယ်။ ကျွန်တော်ရွတ် ကြိမ်သပ်ချပေးရတယ်ဗျာ တစ်ရက် နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်ကုရင်

ပျောက်ပါတယ်ဗျာ။ ဂါထာကလွယ်လို့ ကုသခံယူသူက ယုံကြည်ရင်တော့ မပျောက်ဘူးနော် အဲဒီ သတ်ထား မကုသင် ဂါထာကို ရွတ်ပြီး ဖင်း ယုံရင်ကု ယုံရင် မကုနဲ့လို့ ကြံပြောထားရတယ်'

'အေး ကိုညိုရေ အဓိကကျပြီး အထူးသတိပြုရမယ့် အချက်ကတော့ အဲဒီလို ကုသခံနေတဲ့အချိန်မှာ ကုသခံနေတဲ့ မှိုင်ရောဂါသည်က ငါးပိရည် ကျိုကို လုံးဝမစားရပါ။ ရေခဲရပါမယ်။ အထူး သတိမှတ်ချက်ပဲဗျ။

ကျွန်တော်က ကုသတယ် ဒီဂါထာကို တခြားဘာသာခြားထဲနဲ့ တိုင်းရင်း သားထွက် ကြီးမာလို့ မရွတ်ဆိုတတ်ဘူးဆိုရင် မိမိတို့ တတ်ကျွမ်းတဲ့ ဘာသာစကားနဲ့ ဘာသာကြီးပြီး ရွတ်ဆိုဖို့ရတယ်လို့ ကျွန်တော် သိထားတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ကယားဘာသာက ကြီးမာလို့ ကြံထားတာလေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်တွေသိရှိပြီး ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်နိုင်ကြရအောင် ခင်ဗျားရေးဖြစ်အောင်ရေးလိုက်စမ်းပါဗျာ' ကောင်းပါပြီဗျာ စိတ်ချပါ။ ကျွန်တော် ရေးဖြစ်အောင်ရေးလိုက်ပါ့မယ် ကိုကျော်'

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ခင်ဗျာ ဂါထာလေးကတော့ဖော်ပြပါအတိုင်းပါပဲ။ ကိုယ်တွေ့ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ကြပါစို့။ မှတ်ချက်

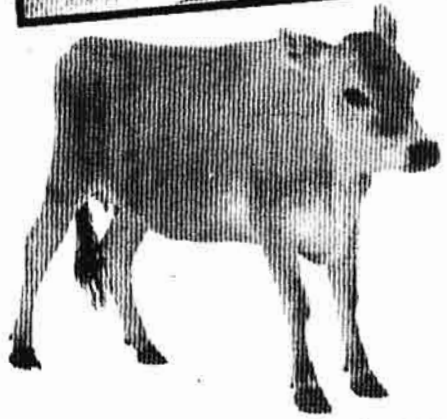
မှိုင်ဖြစ်တာကြားပြီး ရင့်နေပါက ရက်အတန်ကြာသည်အထိ ကုရသည်ဟု သိရပါသည်။

ဦးမင်းညို (မြဝတီ)

ကျွဲနွား

မြန်မာ့လယ်ယာမြေတွင် အသုံးပြု နေရဆဲဖြစ်သော ကျွဲနွားများသည် အစဉ်ထာဝရ ကျန်းမာသန်စွမ်း ဖျတ်လတ်နေဖို့ လိုပါသည်။

ဆီးရွှင်ဝမ်းမှန် ဝါးပေး

ကျွဲနွားများ ကျန်းမာသန်စွမ်းဝါးပေးမှုသာလျှင် လယ်ယာမြေ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အပြည့်အဝ အသုံးချနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး သီးနှံ ဆန်ရေစပါး ပေါများကြွယ်ဝမည်ဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် တောင်သူလယ်သမားတိုင်း ကျွဲနွားများ လက် မလွှတ်နိုင်သေးဘဲ မျိုးပွားမျိုးသန့် မျိုးကောင်းသားမွေး နွားမ ကြီးများပါ မွေးမြူနေရဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတင်ပြမည့် ကျွဲနွားများ ထာဝစဉ် ကျန်းမာဝါးပေးပြီး ဆီးရွှင်ဝမ်းမှန်စေသည့်ဆေးနည်းမှာ ကျေးလက်လက်စွဲသုံး မြန်မာ့ရိုးရာ နွားဆေးနည်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်ပြီး **နတ်မောက် ဖြူနယ်၊ စမ်းတောရွာဆရာကြီးဦးဆိုင်**ထံမှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

ဒီလိုရှိတယ် စာရေးဆရာရဲ့ တောင်သူလယ်သမားတွေမှာ လုပ်ခွင်ထဲ အမြဲလို အာရုံရောက်၊ စိတ် ခန္ဓာ လုပ်အားတွေ နေ့စဉ်လို ပေးနေရတော့ ကိုယ်တိုင် ဆေးဖော်နိုင်သူ ရှားပါ တယ်။ ဆယ်ဦးမှာ တစ်ဦးလောက်ပဲ ဆေးဖော်နိုင်ပါတယ်။

အချိန်မပေးနိုင်တာလဲ ရှိတယ်။ ငွေကြေး ချက်ချင်းထုတ်ဖို့လဲ ခက်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲ ဖော်ပေးရတာ များပါတယ်။ ငွေကြေးအဓိက မထားပါဘူးဗျာ။

ဒီဆေးနည်းကို လိုချင်တဲ့သူ၊ မှတ်ချင်တဲ့လူ ရှိရင်လဲ ကျုပ် သေချာပြောပြပါတယ်။ ရေးမှတ်တော့ သွားကြတာ ပါပဲ။ တချို့လဲ လက်တွေ့ဖော်ပြီး အသုံးပြုတယ်။ တချို့လဲ ကျုပ်ဆီပဲ ပြန်လာပြီး ဖော်ခိုင်းတယ်။

ဆေးဖော်ဖို့က မလွယ်မခက် ဆိုသလိုပါပဲ။ ဒီလို... ဒီလို...'

ဆရာ ဦးဆိုင် ပြောပြသည်ကို အသံဖမ်းယူခဲ့ပြီး တင်ပြအပ်ပါ သည်။

လိုအပ်သော ဆေးအမည်များမှာ...

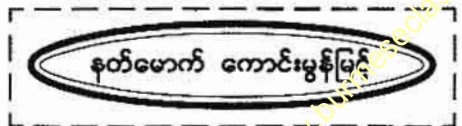
- ၁။ မန်ကျည်းမှည့် (၂၅)ကျပ်သာ။
- ၂။ ထန်းလျက် (၂၅)ကျပ်သာ။
- ၃။ ကြက်သွန်နီ (၂၅)ကျပ်သာ။
- ၄။ ဝန်ဖျိုးဝါး(တစ်မျိုးလျှင်) (၅)ကျပ်သာ။
- ၅။ ဇီရာ (၁၅)ကျပ်သာ။
- ၆။ မုတ်ခါး (၃)ကျပ်သာ။
- ၇။ ဘုမ္မရာဇာ (၂)ကျပ်သာ။

ဆေးအမည်အားလုံးကို ထောင်းသင့်သည်ကို ထောင်း ခြေသင့်သည်ကိုခြေပြီး သမအောင် ရောတေထားရ ပါမည်။

ကျွဲနွားများကို တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ် ကြက်ဥ တစ်လုံးစာခန့် ကျွေးပေးရပါမည်။ နွေအခါတွင် အစာ ခြောက်၊ မြက်ခြောက် စားရသဖြင့် ဝမ်းချုပ်လျှင် ကြက်ဥ တစ်လုံးထက် ပိုမိုကျွေးပေးပါ။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး မရှိ ပါ။

ကျွဲနွားတို့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်ရောဂါ ကာကွယ်ပြီး ဖြစ်သည့်အပြင် ဆီး၊ ဝမ်း ရွှင် အပူအပုပ်ကင်းပြီး အထူးပင် ဝါးပေး ကျန်းမာစေပါသည်။

တိုးတက် ကြီးပွားကြပါစေ။

တပင်တိုင်မြေနန်း

ဆေးအသုံး သိပ္ပံများမှ ဖော်ပြပေးစေချင်

ကျွန်တော်အိမ်တွင် ယခင် (၃)နှစ်ခန့်မှ စတင်စိုက်ပျိုးထားသော ဆေးဖက်ဝင် တပင်တိုင်မြေနန်း(အဖြူ-အနီ) နှစ်မျိုးလုံး ရှိပါသည်။

မည်ကဲ့သို့သော နည်းလမ်းများဖြင့် အသုံးပြု ဆေးဖက်ဝင်ကြောင်းကို အစုံ မသိရပါ။

လေထိုးလေအောင့်နှင့် ဆီးမသွားနိုင်ခြင်း စသည်များကိုတော့ ရိုးရိုးရေနွေး ဖြင့်ပင် စိမ်ပြီးသောက်ပါက အတော်များများ သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရှိပါသည်။

လူကြီးမင်းများအနေဖြင့် အခြားရောဂါများကိုလည်း မြစ်ပွားနာများကိုတောင် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆေးအသုံးကို သိလို ပါသည်။

ယခုအချိန်တွင် အသီးများ နီရဲမည်ဝင်းပြီး စား၍ အလွန်ချိုပါသည်။

တပင်တိုင်မြေနန်း အနီကောင်

မှီသေလေးမာစွာဖြင့်...

ထွန်းအောင် (ရွှေတူမြေစားသောက်ဆိုင်း) (ပင်လောင်းတူတာကြီး၊ ပင်လောင်းမြို့)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့တွင် နှင့်လုပ်မည့် အောင်ဘာလေထိမှင့်ပွဲတွင် ထွက် ဝေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအားအောက် မိအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၃၁၂
ဇန်နဝါရီလ	၁
ခုနှစ်	၂၀၁၅
	၂၃၂၈ = ၁၅ = ၆

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံးတည်း ဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၆)ဂဏန်းရသည်။ သို့ ဖြစ်၍ (၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈) ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်း များကို ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၂...၂	၃...၂	၆...၂	၈...၂
၂...၃	၃...၃	၆...၃	၈...၃
၂...၆	၃...၆	၆...၆	၈...၆
၂...၈	၃...၈	၆...၈	၈...၈

မှတ်ချက်။ ။ (...ကွင်းအတွင်းတွင် ၆၊

ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။
“အကြိမ်”ဂဏန်းမပါဘဲ “လ”ဂဏန်းနှင့်

“နှစ်”ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၁+ ၂+ ၀+ ၁ +၅) = ၉ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၉” ဂဏန်း ကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မရပါ။

စ... ဆုံး

၂... ၂	၃	၆	၈	၉
၃... ၃	၆	၈	၉	၂
၆... ၆	၈	၉	၂	၃
၈... ၈	၉	၂	၃	၆
၉... ၉	၂	၃	၆	၈

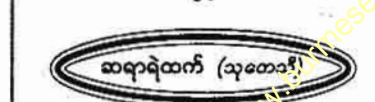
ဤလတွင် တနင်္လာနှင့် သောကြာသား သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့အသိုက် စာသင်တိုက်ကြီး များသို့ သွားကာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း တတ်နိုင် သမျှ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါ။ ပြီးနောက် ကျောင်းဝင်းအတွင်းရှိ ဘုရား(သို့မဟုတ်) ကျောင်း၏ ဘုရားခန်းတွင် သမ္မုဒ္ဒေါကာတော် ကြီးအား သက်စေ့ရွတ်ဖွား ပူဇော်ပေးပါ။ (၃) ရက်တိတိ ဆောက်ရွက်ပေးပါ။

အထက်ပါအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပါက မိမိ တို့ ရပ်ကွက်ရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အတိုးအဘွား တို့အား တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပြီးမှ နီးစပ်ရာ ဆိုင်တွင် ထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 ♦ ၂၆၆၆၃၂ ♦ ၉၈၈၆၃၃ ♦ ၃၆၆၆၉၂
 ထိက် မွင့်ပါစေ

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

။ ပုစိန်တင် - ၀၁၁၄၄ ၀၀၇၃၆ ဂျီစီစီ ၇၂၃၀၁ တာသယလစို (၁၃၁၂) ။

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ ဆရာမိုးကိုယ့်တိုင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယ့်တိုင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု အာဟာရဆိုတဲ့ သမုတုနဲ့လေးပါး ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုရဲ့အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ဖောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိပ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။ ”

“ နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။ ”

“ နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ၊ ညပတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်ဝင်စာသို့စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဟသံသူမှ စကားပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း၊ (စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွဲအရောင်မပန်းခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးခမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမပန်းခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းထုတ် လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။ ”

“ ကိုယ့်တိုင် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးစနစ်ပြုရမှာပေါ့။ ”

“ ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ”

“ ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ”
“ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တိုင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။ ”
“ သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

“ ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။ ”

“ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညှန်ခြင်း စူးခြင်း အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်စုန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောဂါခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လှန်၍ နုလုံးစုန်မပန်း မောပန်းခြင်း မှုဝေခြင်း၊ စိတ်ပိုမိုမူးခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝင် စိတ်ပျက်ညှပ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးပွဲနိုင်တယ်တဲ့။ ”

“ ကိုယ့်တိုင် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးတိုးဆေးဟာ ဇီဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အိမ်ဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။ ”

“ အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း ပုန်ဝေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိမြည်ကျော်မြင် ပြီးသားပို့ အထူးညွှန်းဝေရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုဆဲသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း ပြန်မှာဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ဖြန့်ချိဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅၂/၇၆) ဝေဇာလမ်းမကြီး၊ ပျောက်ဘူရှာလမ်းမ

ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းထ-၆၉၀၇၉ ၊ ၀၉-၅၁၀၀၆၅၂

မြိုင်မြိုင် ဖောင်ယုံတင်

အာလူးကျောက်နင်း ရေပါကင်း

အာလူးကျောက်လျှောက်၊ တရားပေါက်

ကောဇမြင့်မြတ်စိန်

ကျွန်တော်နေထိုင်ရာ အေးသာယာ မြို့လေးဟာ ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီး မြို့နယ်မှာ တည်ရှိပါတယ်။ အေးသာယာ မြို့တည်ခဲ့သည်မှာ ယခု ၂၀၁၄ ခုနှစ်မှာ (၂၅)နှစ်ပြည့်ပါပြီ။

အေးသာယာမြို့တည် အထိမ်းအမှတ် ငွေရတုမဂ္ဂဇင်းကို မြို့နေစာပေ ဝါသနာရှင်များက ကြိုးစားပမ်းစား ထုတ်ဝေခဲ့ကြပါတယ်။ 'မဂ္ဂဇင်းလေး ဖြစ်မြောက်လာတော့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ် လေးကိုကြည့်ကာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြည့်နူးခဲ့ရပါတယ်။

ဒီမဂ္ဂဇင်းလေးထဲမှာ "အာလူး ကျောက်ကို နင်းကြမို့" ဆိုတဲ့ ဆောင်း ပါးတစ်ပုဒ်ကို ထူးထူးခြားခြား ဖတ်ရပါတယ်။ ရေးသူက [ဇော်ရှိန်း(ပန်းချီ)] ဖြစ်ပါတယ်။ အာလူးကျောက်များပေါ် နင်းလျှောက်ခြင်းဖြင့် ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်ပုံ၊ သမာဓိစွမ်းအား ကောင်းပုံ၊ စိတ်အပန်းဖြေပုံတွေနဲ့ ထူးခြားတဲ့ အကျိုးခံစားရပုံတွေကို သူ ကိုယ်တွေ့ ရေးသားထားပါတယ်။

အာလူးကျောက်နင်းတဲ့ နေရာက အေးသာယာမြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် ဖောင်တော်ပေါက်စေတီ ပရိဝုဏ် အတွင်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော် အလွန်စိတ်ဝင်စားသွား ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ဖောင်တော်ပေါက် ကျောင်း ဆရာတော်နဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်ပါ တယ်။

အဲဒီနေ့ ညနေ(၅)နာရီလောက်မှာ

• အာသာယာမြို့၊ ဇော်ရှိန်တွင် တည်ထားသော ကျောက်ပန်းချီပေါ် ဖောင်တော်ပေါက်စေတီမြတ်ကြီး

ဖောင်တော်ပေါက်ကျောင်းသို့ သွားခဲ့ ပါတယ်။ ဆရာတော်ကို သွားရောက်ဖူး တွေ့ပါတယ်။

'ဆရာတော်ဘုရား... နေကောင်း တယ်မဟုတ်လား ဘုရား'

'ဪ... ဒကာကြီးဦးမြင့်စိန်ပါ လား။ နေကောင်းပါတယ် ဒကာ။ မတွေ့တာတောင် ကြာပြီနော်'

'တင့်ပါဘုရား၊ တပည့်တော်က ခရီး သွားနေတာများတယ်ဘုရား။ အိမ်မှာ သိပ်မနေဘူး ဘုရား။ အေးသာယာ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ "အာလူးကျောက်နင်းတဲ့ အကြောင်း" ဖတ်ရလို့ပါ ဘုရား။ လျှောက်ကြည့်ချင်လို့ပါ ဘုရား။ အဲဒီ အကြောင်းကိုလဲ ဆရာတော်ထံ မေး လျှောက်ချင်လို့ပါဘုရား'

'အင်း... ဒါလား၊ ကဲ... လာ... လာ၊ ဘုန်းကြီးလိုက်ပြပေးမယ်'

ဖောင်တော်ပေါက် စေတီတော်ကြီး ရင်ပြင်တော်အောက်ဘက် မနီးမဝေး လေးမှာပဲ "အာလူးကျောက်လမ်း" စီမံထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ သာ ယာလှတဲ့ ဥယျာဉ်ပန်းခြံလေးရဲ့ ဘေး ပတ်ပတ်ပတ်လည်မှာ လူသွားလမ်း ရိုးရိုးမဟုတ်ဘဲ ကွန်ကရစ်အတွင်းမှာ အာလူးကျောက်ကလေးများကို လှလှ ပပစီပြီး ခင်းကျင်း မြှုပ်နှံထားပါတယ်။ ပန်းခြံလေးအတွင်း ရေကန်လေး တစ်ကန်ရှိပါတယ်။ ကြာပန်းရောင်စုံ၊ သစ်ခွပန်းရောင်စုံ၊ နင်းဆီစသော ပန်း ပေါင်းစုံ စိုက်ထားပါတယ်။

နဂါးရုံဘုရားတစ်ဆူကိုလဲ တည် ထားပါတယ်။ နဂါးရုံဘုရားကို ကြည့်ညို ရင်း၊ ပန်းကလေးများကို ရှုမြင်ခံစားရင်း အာလူးကျောက်လမ်းပေါ် လက်တွေ့ နင်းလျှောက်လိုက်ပါတယ်။

▲ ယန်ခြံတိုက်လည်း ဝီဝင်ထားသည့် အာလူးကျောက်စင်လမ်းအား အနီးကပ် မြင်တွေ့ရပုံ

ဆရာ 'မကွေးဝင်းမြင့်' ရဲ့ အုန်း မှုတ်ခွက်နင်းခြင်းအကြောင်း သတိရမိ ပါတယ်။ အုန်းမှုတ်ခွက်နင်းသလိုပါပဲ။ နင်းလျှောက်ရတဲ့အရသာက တစ်ကိုယ် လုံးက အကြောတွေအထိ ရောက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က မိန့်ပါတယ်။

'ဒီအာလူးကျောက်လမ်းကို တဖြည်းဖြည်း ချောနေရာက ကြမ်းလွှားအောင် စီမံပေး ထားတယ်။ အကြောအခြင်တွေ တဖြည်း ဖြည်း ထိလာအောင်လို့လေ။

ပြီးတော့ ခြေဖဝါးနဲ့ နင်းရတော့လဲ ချောနေ တဲ့နေရာက ကြမ်းလာတဲ့နေရာကို တဖြည်း ဖြည်းချင်းရောက်တော့ နင်းနိုင်တာပေါ့။

ဒီပေယျံ စာရင်းနင်းတဲ့အခါတော့ ခြေဖဝါး က နာကျင်လို့ ခံနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အကျင့်ရ လာတဲ့အခါ နင်းရင်နင်းရင် အနာယာ သိလာ လိမ့်မယ်။'

'တင့်ပါဘုရား... ဆရာတော် စိတ်ကူး

အတော်ကောင်းပါတယ် ဘုရား။ တခြား ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ဖူးလို့လဲ ဘုရား'

'တစ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့ဖူးတာပါ။ ဒါ ပေမယ့် ဘုန်းကြီးက ထပ်ပြီး စိတ်ကူး ကွန့်ပြီး ဒီလိုဖန်တီးလိုက်တာပါ။ ကဲ... လာ ဒကာကြီး ကျောင်းထဲသွားရအောင် အဲဒီကျမှ ပြောကြတာပေါ့'

ဆရာတော်ရဲ့ တစ်ထပ်တိုက်ကျောင်း ဆောင်ထဲ ရောက်တဲ့အခါ...

'အေးသာယာ မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ "အာလူးကျောက်နင်းကြစို့" ဆောင်း ပါးရေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ ဆရာတော် ရင်းနှီး လားဘုရား'

'ရင်းနှီးပါတယ်။ ကျောင်းအတွက် ဆိုင်းဘုတ်တွေ၊ ပန်းချီကားတွေ အပြု ရေးပေးနေတဲ့ ပန်းချီဆရာ၊ စာရေး ဆရာကြီးပဲ။ နောက်နေ့မနက် (၉)နာရီ လောက်လာလိမ့်မယ်။ ဒကာကြီးနဲ့

တွေ့ပေးမယ်။ ဒကာကြီးလာခဲ့ပေါ့'

'တင့်ပါဘုရား... သူ့အတွေ့အကြုံ ကိုလဲ မေးကြည့်ချင်လို့ပါ ဘုရား'

, အဲဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်ဟာ ဆရာတော်အား ကျွန်တော်သိချင်တဲ့ အခြားအကြောင်းတွေ မေးလျှောက်ခဲ့ ပါတယ်။ ည(၇)နာရီခွဲမှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

နောက်နေ့နံနက် (၉)နာရီခွဲ လောက်မှာ ကျွန်တော် ဖောင်တော် ပေါက်ကျောင်းကို သွားပါတယ်။ ရောက်ရောက်ချင်း ဆရာတော်က မိတ်ဆက် တွေ့ဆုံပေးပါတယ်။

'ကဲ...ဒကာကြီး ဦးဇော်ရှိန်း၊ သူ့အတွေ့ တွေ့ရေးနေတဲ့သူပဲ။ ဒကာကြီးနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့'

ထိုအခါ ဦးဇော်ရှိန်းက...

'တင့်ပါဘုရား... တပည့်တော်တို့

ဟိုဘက်နားမှာ အလုပ်လုပ်ရင်း ဆွေး
နွေးပါမယ်ဘုရား။ ကဲ... ကျွန်တော်တို့
ဟိုဘက်နားသွားရအောင်'

ဦးဇော်ရှိန်းဟာ သူ့ရဲ့ ပန်းချီဆွဲတဲ့
ပစ္စည်းတွေ ထည့်ထားတဲ့ လက်ဆွဲခြင်း
ကိုဆွဲကာ မနီးမဝေးမှာရှိတဲ့ အရိပ်စင်
လေးအောက်ကို သွားပါတယ်။
ကျွန်တော်လဲ သူနဲ့အတူ လိုက်သွားရင်း
အာလူးကျောက်ပတ်လမ်းနဲ့ ပန်းဥယျာဉ်
လေးကို ငေးကြည့်မိပါတယ်။

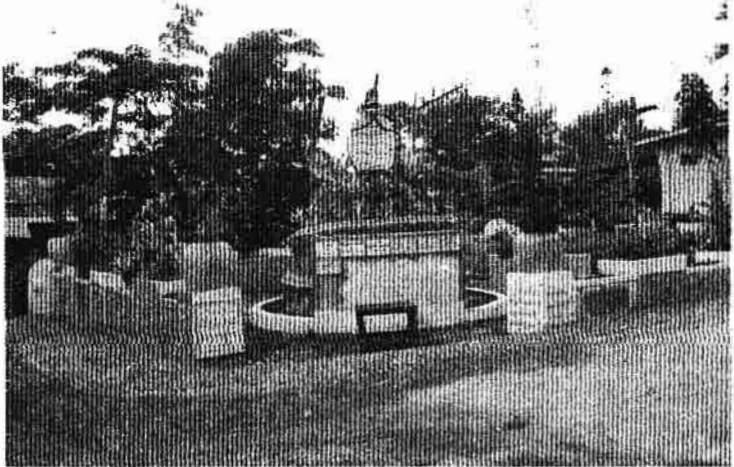
'လာဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်းဘုတ်
ရေးရင်း စကားပြောကြတာပေါ့။ ဆရာ
သိချင်တာလဲ မေးပါ'

'ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်။ အေးသာယာ
မလှစင်းထဲမှာ "အာလူးကျောက်နင်း
ကြန့်" ဆောင်းပါးဖတ်ရလို့ပါ။
အန်ကယ်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ရေးထားတာ
ဆိုတော့ ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်စားလို့
ပါ'

'ဪ...ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် ရည်
ရွယ်ချက်ကတော့ ဆရာတော်ရဲ့ ကြီး
စားမှုတွေ၊ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ဖော်
ထုတ်ပေးချင်တာလဲ ပါပါတယ်။
အာလူးကျောက်နင်းတာလဲ တကယ်
ကို ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပရောဂါတွေ
ပျောက်ခဲ့ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ခေါင်းကြည့်ပြီး ဉာဏ်
ပွင့်တယ်။ အညောင်းအညာပြေတာ
တော့ ပြောစရာတောင် လိုမယ်ထင်ပါ
ဘူး။ ကျွန်တော့်ဇနီးလဲ အာလူး
ကျောက်နင်းတာ ကျန်းမာရေး တော်
တော် ကောင်းသွားတယ်။

အခြားလူတွေလဲ လာလာ နင်းကြပါ
တယ်။ သွေးတိုး၊ လေဖြန်း၊ အရိုး၊
အဆစ် ကိုက်ခဲ၊ နှလုံးအားနည်းသူတွေ
က အစ ကျန်းမာရေးညံ့တဲ့သူတွေ
ပျောက်ကုန်ကြတယ်'

• အေးသာယာမြို့၊ ဆောင်တော်ထိပ်ကျောင်းတိုက်တွင် တွေ့ရသော
နန်းရံ ဘုန်းနှင့် ယိုးဒယားလူတို့ စီမံထားသည့် အာလူးကျောက်ပတ်လမ်း
• အေးသာယာမြို့၊ နေ ယိုးဒယားကျောက်ကြီးတိုက်ရှိ

'ဟုတ်ကဲ့ တခြားထူးခြားတာတွေ
ရော ရှိသေးလား အန်ကယ်'

'ဟာ ရှိတာပေါ့။ ဒီအာလူးကျောက်ပတ်
လမ်းလေးက ပေကိုးဆယ်လောက်ပဲ ရှည်
တာပါ။ လမ်းအကျယ်က တစ်ပေခွဲပေါ့။
သယံဇာအာရုံ ဒီမှဟုတ် ပီပသနာအာရုံ
ယူပြီး လျှောက်တော့ပိုပြီး ထူးပါတယ်။
သယံဇာအာရုံတွေ တက်လာတယ်။
ကျွန်တော့် ကိုယ်တွေ့ပါပဲဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်၊ ကျွန်တော်လဲ
ယုံကြည်လက်ခံပါတယ်။ နောက်ပြီး

ကျွန်တော် ဆရာတော်အကြောင်းကို
လဲ သီးသန့် ဆောင်းပါးရေးပါဦးမယ်။
အခုတော့ အာလူးကျောက်နင်းတဲ့
အကြောင်းပဲ ရေးမှာပေါ့'

'ရေးပါဗျာ၊ ရေးပါ။ အားပေးပါ
တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ အသက်
ကြီးပြီဆိုတော့ ရေးအား သိပ်မကောင်း
တော့ပါဘူး'

မှန်ပါတယ်။ ဦးဇော်ရှိန်းက အသက်
(၆၈)နှစ်ပင် ရှိနေပါပြီ။ ဒါပေမယ့်
ကျန်းမာသွက်လက် လန်းဆန်းလျက်

ပါပဲ။ အေးသာယာမြို့က ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများအတွက်ဆိုရင် အခကြေးငွေမယူဘဲ မေတ္တာစေတနာ သန့်သန့်နဲ့ ဆိုင်းဘုတ်များ၊ ပန်းချီများ ရေးဆွဲပေးနေသူပါ။ ပညာဒါနပြုနေသူပါ။ ချီးကျူးအတုယူစရာ ပန်းချီပညာ ရှင်တစ်ဦးပါ။

ဖောင်တော်ပေါက် ကျောင်းကို မကြာမကြာ (ဆိုင်းဘုတ်၊ ပန်းချီများ) ရေးဆွဲရန် ရောက်ပါတယ်။ ရောက်တိုင်းလဲ အာလူးကျောက်ပတ်လမ်း ပေါ်နင်းလျှောက်ပါတယ်။

ကုသိုလ်လဲရ၊ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပလဲ ရောက်ကင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းတွေရနေတဲ့ ပန်းချီဆရာကြီး ဦးဖော်ရှိန်းကို ကျွန်တော်ဟာ နှုတ်ဆက်ပြီး အိမ်ပြန်

ခဲ့ပါတယ်။

အာလူးကျောက် ဆိုတာကတော့ မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့အပြားမှာ တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ မြစ်များ၊ ချောင်းများ၊ တောင်ခြေများ၊ မြစ်ချောင်းများ၊ တောင်ခြေများအနီး ကျောက်ကျင်းများတွင် တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ရေတိုက်စားခံရတာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာတဲ့အခါ ရေနဲ့အတူ မျောပါတိုက်စားခံရနေရတာတွေ အခါ မာကျောတဲ့ကျောက်တွေဟာ တဖြည်းဖြည်း လုံးချောလာပါတယ်။

အာလူး၊ ကြက်ဥ၊ ဘဲဥသဏ္ဍာန် လုံးချောလာပါတယ်။ အရွယ်အစားလဲ အမျိုးမျိုးရှိတတ်ပါတယ်။ အရပ်သုံးအနေနဲ့ "အာလူးကျောက်" လို့ပဲ

ခေါ်ကြပါတယ်။

အဲဒီ အာလူးကျောက်လေးတွေကို ဖောင်တော်ပေါက် ဆရာတော်နည်းအတိုင်း မိမိတို့အိမ်ခြံထဲမှာ၊ အလုပ်ထဲမှာ၊ ရုံးဌာနတွေမှာ စိပ်ဖန်တီးကြမယ်ဆိုပါက အလွန်လှပ တင့်တယ်ပါလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေးအတွက်လဲ ဆေးတစ်ခွက် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဒီထက် ထူးခြားချင်ရင်တော့ အေးသာယာမြို့ကို အရောက်လှမ်းလို့လာခဲ့ပါ။ ဖောင်တောင်ပေါက် စေတီတော်ကြီး ကြည့်ညိုရင်း အာလူးကျောက်ပတ်လမ်းကို အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ လျှောက်ကြည့်လှည့်ပါလို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

သက်တန်နာနှင့်

ကြေးမိုးကြိုးသွား

အသုံး သိသူများမှ သက်တန်ဖော်ထုတ်ပေးကြပါ

စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီးမှာ တိုင်းရင်းဆေးရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ဖခင်ကြီးမှာ မရှိတော့ပါ။ ဖခင်ကြီး ရှိစဉ်က ကြေးမိုးကြိုးသွားဖြင့် သက်တန်နာကို ကုသပျောက်ကင်းကြောင်း သိရကာ ဖခင်ကြီး မရှိတော့သော်လည်း အမွေခံအဖြစ်ဖြင့် ကြေးမိုးကြိုးသွားဖြင့် သက်တန်နာကို ကုသပေးရာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နိုးပါး ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ကုသပုံမှာ ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါ။ သက်တန်ဖြစ်သော လူနာကို ကြေးမိုးကြိုးသွားဖြင့် စိတ်ပိုင်းပေးခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကြေးမိုးကြိုးသွားဖြင့် ရေတိုက်ယူပြီး အနာကို ပိုင်းပါသည်။ ပြီးလျှင် လေးစိတ် စိတ်ပိုင်းခြင်းဖြင့် သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် ပျောက်ကင်းမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခု သတိထားရမည့်မှာ အနာကို ကြေးမိုးကြိုးသွားဖြင့် ပတ်မီအောင် မပိုင်းမီလျှင် အနာမှာ သိသိသာသာ ဓွေလျား၍ နေရာပြောင်းသွားကြောင်း တွေ့ရသည်။

နောက်တစ်ခုက သက်တန်မဟုတ်လျှင် ကြေးမိုးကြိုးသွားဖြင့် စိတ်လိုက်ရင် မူလထက် ပိုကြီးသွားကြောင်းလည်း ကြုံဖူးပါသည်။

သို့ပါ၍ ကြေးမိုးကြိုးသွား လက်ဝယ်ရှိသူများ အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် အခြားအသုံးပြုနည်းများ ရှိခဲ့ရင်လည်း ထပ်မံတင်ပြနိုင်ရန် စာရေးသူ အသုံးပြုဖူးသူများကို စေတနာပြု ဆက်ထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထွန်းရီ(သံပရာကွင်း)

အကျယ်ရဝေ အဆင်ပြေ

ကောသလ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် မကွေးမြို့၊
ဒီဂရီ၊ သရဖီလမ်းရှိ ကျွန်ုပ်၏ ဗေဒင်
ဥက္ကဏ္ဍဟောခန်း၌ နက္ခတ်ဗေဒင်
ကျွမ်းတစ်စောင်ကို ဖတ်ရှုလျက် ရှိလေ
၏။ ထိုစဉ် ကျွန်ုပ်၏ တပည့်ကျော်
ချာလီဆွေသက်မှာ ဗေဒင်မှတ်စုကို
ဖိုင်ကာ ငေးမောနေကြောင်း တွေ့ရ
လေ၏။

ချာလီဆွေသက်မှာ ကျွန်ုပ်၏
ဥက္ကဏ္ဍခန်း၌ လိုအပ်သမျှ လုပ်ကိုင်ပေး
ဆောင်ပညာယူနေသော တပည့်ဖြစ်လေ
၏။ ပညာရည် အတန်အသင့် ရှိ
သဖြင့်ဖြစ်သော်လည်း လူငယ်ပီပီ
မိတ်အာရုံများပြားပြီး တစ်ခါတစ်ရံ
ချွန်ကြောင်ကြောင်နိုင်သူဖြစ်၏။

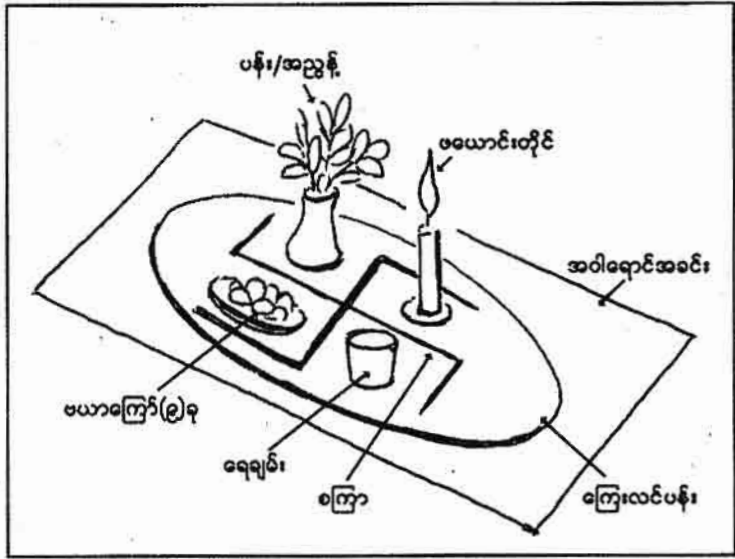
ငယ်စဉ်ကတည်းက မိမိ၏ ညီအရင်း
ဥစ္စာ နေလာခဲ့သူဖြစ်၍ ပြောမနာ
ဆိုမနာ တပည့်လည်းဖြစ်လေ၏။
မူလအားဖြင့် ပျော်ပျော်နေတတ်
သူဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ငေးမိုင်းနေသဖြင့်
အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းရလေ၏။
ဆိုအခါ ချာလီသက်ဆွေက...

‘ငေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ။
အေးနေတာပါ’
ဟု ဖြေလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်
အလည်း...

‘ငေးငေးတွေးတွေး ဘာကိစ္စလဲလို့
အေးနေတာပေါ့ကွာ’
ဟု ပြောရလေ၏။

‘ဒီလိုပါဆရာ ကျွန်တော့်ညီမလေး
အစ်ယောက်က M.E(civil)နဲ့ ကျောင်း
ပြီးထားပါတယ်။ အလုပ်ကလဲ နှစ်ခါ
ပြောင်းပြီးပြီ။ အခုလုပ်နေတာက ပညာ
နဲ့ပဲ မဆိုင်တဲ့ Toll Gateမှာ စာရေးလုပ်
နေတာပါ။ သူ့အိမ်ကလဲ ဆင်းရဲတော့
နေတာလုပ် ဝင်လုပ်တဲ့သဘောလဲပါ
လေ။’

‘ခုလဲ သူ့ကို သူငယ်ချင်းတွေက

ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို
အလုပ်ပြောင်းလာဖို့ ခေါ်နေပါတယ်။
Toll Gateမှာက အလုပ်ဂုဏ်နဲ့ မကိုက်
ပေမယ့် မိဘတွေနဲ့ အတူနေရတယ်။
အလုပ်ပြောင်းရင်တော့ လစာလုပ်ခ
ပိုရပြီး သူ့ပညာနဲ့လဲ ဆီလျော်တယ်။
ဒီတော့ သူက ပြောင်းသင့်ရဲ့လား
မေးတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ မပြော
တတ်ဘူး။ ငါ တွက်ချက်ပြီး ပြန်ပြော
မယ်လို့ ပြောထားရတယ်။ အဲဒါကြောင့်
အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ယတြာတွေ
လိုက်ဖတ်ရင်း အတွေးထဲ မျောသွား
တာပါ။ အဲဒီယတြာတွေကိုသိရင်
ပြောပြပါဆရာ’
‘အလုပ်အတွက် အကောင်းဆုံးယတြာက

တော့ ငါ အမြဲ လူတိုင်းကိုပေးပြီး အောင်မြင်
တဲ့ နည်းပေါ့ကွာ။ ငွေနေနံနက် (၀၉:၄၅)
နာရီမှာ လှုပ်ရမယ်။ ကြော်လင်ပန်း ဒီယူဟုတ်
အဝါရောင်ရှိတဲ့ လင်ပန်းပေါ့မှာ soft penနဲ့
စကြာပုံကလေး ဆွဲရမယ်။ အကွက်(၄)
ကွက်ရမယ်။
တစ်ကွက်မှာ ရေချမ်း တစ်ကွက်မှာပန်း။
တစ်ကွက်မှာ ဖယောင်းတိုင်အဝါရောင်
တစ်ကွက်မှာ ဗယာကြော်(၉)ခု ထည့်ရ
မယ်။ ပြီးတော့ အဝါရောင်ပန်း အဆင်းလေး
ခင်း ပြီး ဘုရားမှာ (၉)ရက်တိတိ ကပ်လှူ
ရမယ်။
အရဟံ တစ်ဖို့တည်း ပုတီး(၉)ပုတ်စိပ်
ပြီး ဆုတောင်းရမယ်။ ဒီနည်းက အလုပ်
အကိုင် ရခေမိတင်မကဘူး ဒေယုန်မှာ

အခက်အခဲမရှိ အောင်မြင်စေတယ်။
 ဝန်ထမ်းတိုင်း ပြောတာ လုပ်သင့်တယ်ကွ။
 အလုပ်ရစေ အဆင်ပြေစေတယ်’
 ‘ဆရာယတြာမှာ ပန်းက ဘာပန်း
 ဆိုတာ မပါသေးဘူး။ အတူတူပဲလား’
 ‘ပန်းကတော့ တနင်္ဂနွေသား
 အတွက် ပေါက်ပန်းဖြူ၊ မေမြို့ပန်း၊
 မြေစာ ရရာ(၅)ပွင့်၊ တနင်္လာသား
 အတွက် သပြေ(၆)ညွန့်၊ အင်္ဂါသား
 အတွက် ဒန်း(၇)ညွန့်၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား
 အတွက် အုန်း(၁)ညွန့်၊ ကြာသပတေး
 သားအတွက် ကံ့ကော်(၂)ညွန့်၊
 သောကြာသားအတွက် ဆီး(၆)၊
 ဒါမှမဟုတ် စံပယ်(၃)ညွန့်၊ စနေသား
 အတွက် ရွက်လှ(၄)ညွန့် သုံးရတယ်။
 ပညွတ် အညွန့် အခက် အပွင့်ပေါ့ကွာ’
 ‘ဒါကို ကြေးလင်ပန်း ဒါမှမဟုတ်
 လင်ပန်းအဝါ၊ ဖယောင်းတိုင်အဝါ၊
 လင်ပန်းအောက်က အခင်းကလဲ အဝါ
 ရောင် ဘာလို့ သုံးရတာလဲဆရာ’
 ‘မြန်မာ့ရိုးရာ ပညာရပ်မှာ အလုပ်အကိုင်နဲ့
 ပတ်သက်ရင် အရောင် အဝါကို သုံးရတယ်။
 ကြေးလင်ပန်း သုံးရင်လဲ လင်ပန်း
 ကို စက္ကနက် ဆေးသုတ်ပြီး အဝါရောင်လုပ်
 ဒါမှမဟုတ် အဝါရောင်လင်ပန်းကို သုံးနိုင်
 တယ်။
 နောက်ပြီး အောက်မှာ လင်ပန်းအတွက်
 အခင်း ခင်းရင်လဲ အဝါရောင်အစဉ်စ၊
 စက္ကနက်ပြား အသုံးပြုနိုင်တယ်။ အလုပ်
 အကိုင်အတွက် ပညွတ်အညွန့်ကို သုံးတယ်။
 ပြီးတော့ လောကီပညာအရ သုံးတာလဲ
 ရှိတယ်။ ဖယာကြော် ဆိုတာက ဆန်းပညာ
 အရ ဘေးဗာယာ ဝေက္ခာ အခက်အခဲ
 ကျော်လွှားစေတဲ့ နိမိတ်ဖြစ်ပြီး ရှေးက
 လောကီပညာရပ်တွေ ထွက်ရပ်ပေါက်ပျက်
 တွေ သုံးတယ်’
 ‘နားလည်ပါပြီ ဆရာ၊ ဒါပေမယ့်

တစ်ဆက်တည်း (၉)ရက် လုပ်ရမယ်
 ဆိုတော့ နည်းနည်းမခက်ဘူးလား’
 ‘တစ်သက်လုံး လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို
 (၉)ရက်နဲ့ မလဲနိုင်ဘူးလား၊ (၉)ရက်နဲ့
 လုပ်ရင် မြန်မြန် ပြီးမြောက်အောင်မြင်
 တယ်။ တကယ်လို့ ခက်ခဲရင်တော့
 (၉)ကြိမ် ခွဲလုပ်ပေါ့ကွာ’
 ‘အချိန်က (၉း၄၅)နာရီဆိုတာ
 အဆင်ပြေပါ့မလား ဆရာ။ ဝန်ထမ်း
 တွေအတွက် လုပ်တဲ့ ယတြာဆိုရင်
 အလုပ်ချိန်ထဲ ရောက်နေပြီ။ ကိုယ်စား
 လုပ်ပေးရင် ရနိုင်သလား’
 ‘မင်းပြောတာ သဘာဝကျပါတယ်။
 အလုပ်ရှာပဲ ဆိုရင်တော့ (၉း၄၅)နာရီ
 (မနက်)ဆိုတာက သိပ်မခက်ပေမယ့်
 အလုပ် လုပ်နေတဲ့သူအတွက်တော့
 မနက်(၆း၃၀)နာရီမှာ မိမိမွေးနေ့ကစပြီး
 လုပ်ပေါ့ကွာ။ ကိုယ်စားလုပ်တာထက်
 ကိုယ်တိုင်လုပ်တာကတော့ ပိုပြီး
 အာရုံရတာပေါ့။
 ဒါပေမယ့် အဝေးရောက်နေတဲ့သူ
 လုပ်ရမှာလဲအဆင်မပြေဘူး ဆိုရင်
 တော့ တစ်ယောက်ယောက်က လုပ်
 ပေးနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီအဝါရောင်အခင်း
 ရဲ့အောက်မှာ ကာယကံရှင်ရဲ့ ဓာတ်ပုံ
 ဒါမှမဟုတ် အဝတ်အစားသန့်သန့်
 တစ်စုံထားပေါ့ကွာ။
 ပြီးတော့ လုပ်ပေးတဲ့သူကလဲ
 ဘယ်နေ့သား ဘယ်နေ့သမီး မောင်
 ဘယ်သူ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်သူ့အတွက်
 လှူဒါန်းပါတယ်လို့ စိတ်အာရုံ လွှတ်
 ပေးရမယ်။ ယတြာဆိုတာက စိတ်ရဲ့
 အလုပ်က အရေးကြီးတယ်’
 ‘သဘောပေါက်ပြီ ဆရာ၊ သေချာ
 မှတ်ထားပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ အကြံပြု
 လိုက်ပါ့မယ်’
 ‘အေး အေး ဒါနဲ့ နေပါဦးကွ။

မင်းက တစ်ဦးတည်းသောသား
 မဟုတ်လား။ ဘယ်က ညီမလေး
 ရှိနေတာလဲ’
 ထိုအခါ ချာလီသက်ဆွေ ပါးစပ်မှာ
 စပ်ဖြူဖြူ ဖြစ်သွားလေ၏။ မလုံမလဲ
 ရှက်ပြုံးပြုံးရင်း...
 ‘ဟုတ်ကဲ့ အရင်းအချာတော့ မဟုတ်
 ပါဘူး။ ဒီလိုပဲ ရှိပါတယ်’
 ‘သဘောပေါက်ပြီ၊ ဒါကြောင့် ဒီ
 လောက် အာရုံများနေတာကို။ မင်း
 အိုပါး ဖြစ်ချင်နေတာပေါ့ကွာ’
 ထို့နောက် (၆)လလောက်ခန့်ကြာ
 သောအခါ အလုပ်အတွက် ယတြာ
 ရန် ဟောစာတမ်း ရေးနေစဉ် ချာလီ
 ဆွေသက်၏ မရိုးမသား တော်စပ်သည့်
 ညီမလေးကို သတိရသဖြင့် စကား
 ရှာပြီး...
 ‘မင်းရဲ့ ဟိုညီမလေးဆိုတာ
 အလုပ်အဆင်ပြေသွားပြီလားကွ’
 ဟု မေးလိုက်ရလေ၏။
 ချာလီဆွေသက်က မျက်နှာ
 ပွင့်တွေချပြီး...
 ‘ပြေလွန်းလို့ မဖြေနိုင်ပါဘူး ဆရာ
 ရယ်။ သူက ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ
 တစ်ခုမှာ လစာကောင်းကောင်း
 အလုပ်ဝင်သွားပြီး သုံးလေးလကြာ
 တော့ အဲဒီအလုပ်ထဲက သူနဲ့ ပညာ
 ရာထူးတူတဲ့ ကောင်လေးနဲ့ အဆင်မပြေ
 ချစ်ကြိုက်သွားပြီး ဝါကျွတ်ရင် မင်း
 ဆောင်ကြတော့မယ် ဆရာရဲ့’
 ဟု စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်း
 လိုက်သဖြင့် တပည့်ကျော် ချာလီ
 သက်အား ကြည့်ပြီး ရယ်မော
 တော့သည်။

ကောင်းသူခ

အချိန်တိုအတွင်း

မီးထိုးခံပြုဒါး ပဖမ်းနည်း

ဘောလိက်မြင့်
(တမ္ပဝတီ)

အရည်ဖြစ်သော ပြဒါးကို အခဲ
ဆင့် ရောက်စေရန်ပင် နည်းမျိုးစုံ
သုံး၍ ချောတစ်ခါ၊ ခြောက်တစ်လှည့်
ကြပါသော်လည်း မိသူ ရသူမှာ
အထွန်းပင် နည်းပါးလှပါသည်။

ပြဒါးဆိုတာ ချောဖမ်းမှဟု ပြောကြ
သာကြောင့် ချော၍ ဖမ်းကြည့်ရာ
အတော့ရပါသည်။ သို့သော် မီးထိုး
ခံပါ။

မီးထိုးခံအောင် လုပ်ပြန်တော့
ထူးသည့် ပြဒါးခဲလေး ကုန်သွား
သည်။ မီးထိုးခံပြဒါး ဖြစ်မလာခဲ့ပါ။
ကုန်ပစ္စည်းတူ အင်္ဂါရတ်ဝါသနာရှင်
များလည်း မရကြသည်ကို တွေ့ရ
မြင်ရ ကြားနေရပါသည်။

ပြဒါးကို ခဲရာတွင် ပြဒါးကို ခဲစေ
သော ဓာတ်ကုမစ္စည်း တစ်ခုခု ပါမှ
သာလျှင် ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်
အချို့က ရုက္ခမူခေါ် အသီးအရွက်များ
ကို သုံးကြသည်။

တချို့က နာ စသော ဓာတ်မများကို
သုံးကြသည်။ တချို့က ဟင်းရိုင်း
စသော ဓာတ်မများကို သုံးကြသည်။
ညည်ညည် ဓာတ်ကုမစ္စည်းကိုသုံးသုံး
တွင်းကျင်ပါက ရမြဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ဖော်ပြမည့်နည်းမှာ
ကျွမ်းကျင်သေးသည့်တိုင် ပုံသေနည်း
ဖြစ်သောကြောင့် နည်းစနစ်အတိုင်း
လုပ်ဆောင်ပါက ရကို ရ၊ ရမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

ပြဒါးဖမ်းနည်း

ဓာတ်သတ်တော့ချော် (သေသည်
ဟု မဆိုပါ။)ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း
ချော်ဖြင့် သတ်ပုတ်ဖမ်းယူသော နည်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဦးစွာ အန္တော့ချော် ရှိသူများက
အန္တော့ချော်ကို ဓာတ်သား မကျန်စေ

ရန် အကြိမ်ကြိမ် သန့်စင်ထားရပါမည်။
မသန့်စင်ပါက ပြဒါးထဲသို့ အန္တော့
ဓာတ်သားများ ကျရောက်ကာ စိတ်
အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရပါသည်။

အန္တော့ချော်ကို အလွယ်တကူ မရ
နိုင်ပါက နာကို ပြာရိုက်၍ ချော်ထုတ်
သုံးနိုင်ပါသည်။ ထိုနာချော်ကိုလည်း
အန္တော့ချော်ကဲ့သို့ အကြိမ်ကြိမ် သန့်စင်
ထားရပါမည်။ သို့မှသာ မီးထိုးခံ ပြဒါး
သန့်သန့်ကို ရရှိမည် ဖြစ်ပါသည်။

မီးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း အသုံးပြု၍
မီးအားနှင့် အုပ်ပြီး ဖမ်းဆီးရသော
နည်း ဖြစ်သောကြောင့် လုံရွေးချယ်ရာ
တွင် မိမိဖိုနှင့် အံဝင်ဝှင်ကျ ဖြစ်စေရန်
အထူး သတိထားဖို့ လိုအပ်လှပါသည်။

တစ်ကြိမ်ဖမ်းလျှင် (၁)ကျပ်သား
(၅)မတ်သားထက် ပိုမဖမ်းသင့်ပါ။
တစ်နည်း လောဘမကြီးသင့်ပါ။
အသင့်တော်ဆုံး လုံမှာ နံပါတ်(၃)လုံ
ဖြစ်ပါသည်။

နံပါတ်(၃)လုံထဲသို့ ကြက်ချေးစု
ပြဒါး (၁)ကျပ်သား သို့မဟုတ် (၅)မတ်
သားကို ဦးစွာထည့်ပါ။ ထို့နောက်မှ
အန္တော့ချော်ထည့်ပါ။ အန္တော့ချော် မရ
ပါက နာချော်ကို အလေးတူ (သို့)
အနည်းငယ် ပို၍ထည့်ပါ။ ချော်ပွက်လာ
စေရန် ချန်ပါ။ လုံအပြည့် မထည့်သင့်
ပါ။ အရ နည်းတတ်ပါသည်။

တိတ်ကျကျ ဆိုရပါသော် (၅)မတ်

သား ဖမ်းလျှင် (၁)ကျပ်သား၊ (၁)ကျပ်
သားဖမ်းလျှင် (၃)မတ်သား မီးထိုးခံ
ပြဒါးသန့်သန့် အပျော့ကို ရပါလိမ့်မည်။

ပြဒါးမဖမ်းမီ ဖိုအတွင်း မီးတက်
ညီစေရန် ဦးစွာ ဆောင်ရွက်ထားပါ။
မီးညီပြီဆိုမှ ဖိုအတွင်းသို့ နာတိုက်
အနေ လုံကို ထားပြီး စလောင်းငှား
ဖုံးပါ။

မည်သည့် လေပေးစနစ်နှင့် ဖြစ်ဖြစ်
သတိထားရန်မှာ စလေပေးသည်မှ
ဖိုခွင် လုံချသည်အထိ လေကို မလျှော့
ရပါ။ လေပြင်းပြင်းဖိ၍ အဆက်မပြတ်
သွင်းပေးနေရပါမည်။

(၄၅)မိနစ် (သို့မဟုတ်) (၁)နာရီခန့်
ကြာသော် လေမရပ်ဘဲ လုံကို သံခွက်

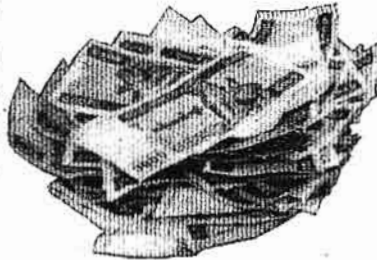

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ ဇူလိုင်လအတွင်း

ငွေကြေး လာဘ်လာဘ

ရွှင်လန်းစေဖို့

ဤလတွင် ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိသော ငွေကြေးကိစ္စများ အဆင်ပြေချောမွေ့၍ ငွေကြေးလာဘ်လာဘ သွက်လက်စေရန် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါ ဇယားတွင် ရှာဖွေ၍ အလှူအတန်း ပြုလုပ်ပေးပါ။

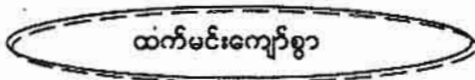
* * *

မွေးနှစ်	ခုရေ	အရပ်မျက်နှာ	အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်	လှူရန်နေ့
ကြက်	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ခွား ကျား	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ယုန်	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး ပြွေ	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဆိတ်၊ ပျောက်	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ကြက်	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ခွေး၊ ဝက်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

ဥပမာ။ ။ ကြက်နှစ်တွင် မွေးဖွားသူသည် သစ်သီး(၉)လုံးကို အင်္ဂါနေ့၌ တောင်အရပ်ရှိ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတစ်ယောက်အား လှူဒါန်း၍ ငွေကြေးလာဘ် လာဘ်များ ရွှင်လန်းသွက်လက် စေဆာစေရန် သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်တည် ဆုတောင်းရန် ဖြစ်သည်။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး ညီညွတ်မျှတ ဒါနကုသိုလ် အကျိုးအားကြောင့် ငွေကြေး ဆိုင်ရာ အဆိုးတရားများ လျော့ပါးပျောက်ကွယ်လျက် သုခအသွယ်သွယ်ပြည့်စုံ နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းသွက်လက် ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၇၅)မှ အဆက်

ထဲသို့ ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်း သာစွာ ချရပါမည်။ ပြီးမှ လေကို ရုပ်ရပါမည်။

ဖိုခွင်ထဲထည့်၍ ထိုးနေစဉ်အတွင်း ပြဒါးများ ထွက်ပါလိမ့်မည်။ စိတ်လှုပ်ရှားခြင်း မရှိဘဲ တစ်နာရီပြည့်သည်အထိ စိတ်ရှည်စွာ စောင့်၍ ထိုးပါ။

ဖိုအတွင်း လေမဟာစေရန်လည်း အထူး ဂရုပြုရပါမည်။ လေဟာသွားပါက လုံ့ကို လေစိမ်းထိ၍ ကွဲအက်ကာ ဓာတ်သား ဆုံးရှုံးသွားနိုင်ပါသည်။

နာရီနှင့် ပြောရခြင်းမှာ လုံ့ချခိုက်လွဲသွားမည် စိုးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မီးညွှန်မှာ ပန်းရောင်မှစ၍ ပြဒါးထွက်သည်အခါ အဖြူရောင်၊ ပြာလုံထဲ အရောင်များဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံး အထိ ရောင်တွင် ပန်းရောင် စွက်လာပါက ပြဒါးမိပြီဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်ပါသည်။

လုံ့ချ အအေးခံ၍ ခွဲကြည့်သော် ချော်မှာ ကတော့ဆွဲနေပါမည်။ ဖမ်းရင်း ပြဒါး လေးပုံ သုံးပုံ(သို့မဟုတ်) ငါးပုံ လေးပုံ စိ၍ မီးထိုးခံ အပျော့ ပြဒါးသန်သန် မည်းမည်းပြောင်ပြောင်လေးကို တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ချော် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် နှစ်နှစ် လက်သည်း ဖောင်းတင်ကြည့်ပါ။ လက်သည်း ဖောင်းစားပါလိမ့်မည်။ ထိုမှ လိုရာသို့ မိမိတို့ ပိုင်နိုင်ရာ နည်းလမ်း ဆေးဝါးတို့ဖြင့် တက်လှမ်းနိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

အခြားသော သံလုံး စသော ဓာတ်လုံးတို့ကို ကျွေးလိုကလည်း ထောပတ်ခံရည် (၇)ကြိမ် လောင်း၍ ကျွေးနိုင်ပါသည်။

ဤနည်းလမ်းလေးမှာ အချိန်တိုတိုနှင့် မီးထိုးခံပြဒါးကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဖမ်းယူနိုင်သော နည်းလမ်းဖြစ်ပါသည်။

သေချာသည်ထက် သေချာစေရန် အကြိမ်ကြိမ် စမ်းသပ်ထားသော နည်းလမ်းကောင်းလေး ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အောင်ကိုမြင့် (တမ္ပဝတီ)

စားတစ်လက်နှင့်တူသော

သစ်ကွင်း

သာယာကျစ်ဖြူ (မကျော)

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် မကျောမြို့နယ်၊ မြင်ကွန်းအုပ်စုအတွင်းရှိ အိမ်မြေ(၇၀) ကျော်သာရှိသော သာယာကျစ်ဖြူဟူသည့် ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေ ရွာကလေးသို့ အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြန်လေသည်။

ရွာတံခါးဝက ဝင်လျှင်ဝင်ချင်း ဆိုသလို ငယ်ပေါင်းကြီးဖော်များက လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ နှုတ်ဆက်ကြသဖြင့် ခရီးပန်းလာသမျှ ရင်ကို အတိုင်းအဆမဲ့ အေးချမ်းသွားစေ၏။

'ဟ...ဆရာသာထက်ဇော် ရွာကို အလည် ပြန်လာတာလား။ ခင်ဗျားနေတဲ့ တဟနန်း အကြောင်း ၂၀၁၄ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ဒုတိယ (၃၃) ရက်၊ စာပျက်နား(၁၄) နက္ခတ္တရောင်ခြည် ယူဇင်းမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်ရတယ်။ တော်တော်ရှားပါးပြီး ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခု ပါပဲ။

ဒါနဲ့... စကားမစပ် ဆရာသာထက်ဇော် သစ်ကွင်း၊ ကျောက်ကွင်းတွေအကြောင်း ကော ရေးပြီးပေး၊ ရေးကော ရေးဖို့ အစီအစဉ် ရှိရဲ့လား'

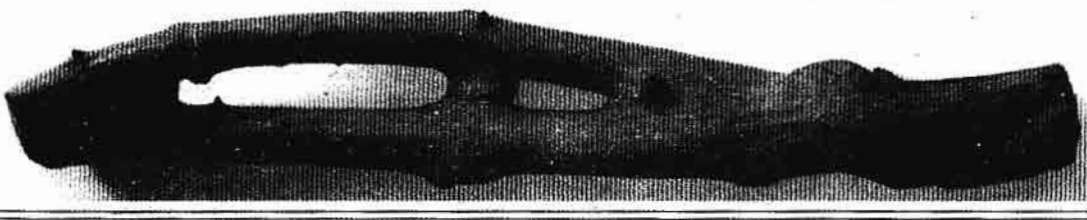
မပိုးအိဖြူတို့ မုန့်ဆိုင်ထဲကနေ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာပြီး နှုတ်ဆက်စကား ဆိုလာသူ ကိုဝင်းကိုကို(ခေါ်) စာရေးဆရာမင်းသီလ (ဝေဒသူတေသီ) ဖြစ်သည်။

'သစ်ကွင်း၊ ကျောက်ကွင်းတွေ အကြောင်းတော့ မရေးဖူးသေးဘူး။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်တဲ့ တစ်နေ့မှာ အစ်ကို ရေးဖြစ်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ငိုညီက အစ်ကိုကို ဘာဖြစ်လို့ မေးရတာလဲ'

'တခြား ဟုတ်ပါရဲ့လားဗျား။ ကျွန်တော့်မှာ ဘိုးစဉ်တောင် ဆက် အမြတ်တန်း ယုံကြည်စွာ ဆောင်ထားခဲ့တဲ့ သစ်ကွင်း

◆ နှစ်ဆင့်သစ်ကွင်းနှင့် ကိုဝင်းကိုကို

◆ ဓားမြှောင်ပုံသဏ္ဍာန် နှစ်ဆင့်သစ်ကွင်းတောက်လွှက်ပုံ

◆ ဓားမြှောင်ပုံသဏ္ဍာန် နှစ်ဆင့်သစ်ကွင်းပုံ

www.burmeseclassic.com

ပုထိုးကျင့်စဉ်နှင့်

ဗေဒင်ပညာ

တက္ကသိုလ်ဘိမ္မာန်

စာရေးသူသည် ငယ်စဉ်ကပင် ပုထိုးစိပ်သောအကျင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝမှ စ၍ ပုထိုးကို အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ စိပ်လေ့ရှိ၏။ ဘွဲ့ရပြီး အလုပ်ခွင်သို့ ဝင်ရောက်လာသည့်အချိန်များတွင်လည်း မကြာခဏ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တတ်ပါသည်။

ထို့အပြင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝဖြစ်စဉ်ကပင် ဗေဒင်ပညာကိုပါ ဝါသနာထုံခဲ့၏။ ကျောင်းစာများအားလပ်ချိန်တွင် ဗေဒင်စာအုပ်များကို လေ့လာသည်။ မဂ္ဂဇင်းများတွင်ပါလေ့ရှိသော ဗေဒင်အခန်းကဏ္ဍကိုလည်း မလွတ်တမ်းဖတ်၏။ ဝါသနာပါ၍ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများကို စမ်းသပ်၍ ဗေဒင်ဟောကြည့်သည်။ ရွာ ရာခိုင်နှုန်းတော့ မှန်သည်ဟု အားပေးစကားပြောကြသည်။

အစိုးရဂန်ထမ်းဘဝသို့ ရောက်လာသောအခါ အားလပ်ချိန်တိုင်း ပုထိုးကို အမြဲမပြတ် စိပ်လေ့ရှိပြီး တန်ခိုးကြီး ဘုရားများ၌ သွားရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုထိုးစိပ်သောအခါ နှုတ်မှ ဓာတ်စီးလာပါသည်။ ဗေဒင်ဟောပြောသောအခါ ရံဖန်ရံခါ ဓာတ်စီး၍ နှုတ်မှ ဖွင့်ဟပြောလာတတ်၏။ ဟောပြောသည့်အချိန်တိုင်း မဖြစ်တတ်ပါ။ တစ်ခါတလေ မလိုအပ်ဘဲ ဟောပြောသွားတာလည်း ရှိ၏။

ဗေဒင်မေးသူ၏ မေးခွန်းကို ဖြေဆိုရာတွင် တွက်ချက်ထားသော ဗေဒင်ကိန်းဂဏန်းများကို သုံးသပ်ချင့်ချိန်၍ ဟောပြောရပါသည်။ ထိုသို့ပြန်လည်ဟောကိန်းထုတ်ရာတွင် နှုတ်တွင် ဓာတ်စီးလာပါက မှန်ကန်တတ်ပြီး ဓာတ်မစီးပါက ဓာတ်စီးပုဂ္ဂိုလ်အား မနောဖြင့် မေး၍ ဟောပြောရသည်။

ဥပမာ...

'စာမေးပွဲအောင်မည်လား'

ဟု မေးလာလျှင် ဗေဒင်ပညာဖြင့် တွက်ချက် သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ ကြာသပတေးဂြိုဟ် အနေအထားမှာ ကောင်းမွန်နေသဖြင့် အောင်ရမည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်ရမည်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင် ဓာတ်စီးလာပါက "အောင်မည်" ဟု နှုတ်မှ မမျှော်လင့်ဘဲ ထွက်လာ တတ်၏။ စာရေးသူက ပြောရန် အဆင်သင့် မဖြစ်သေးဘဲ ထိုသို့ အမှတ်တမဲ့ ဟောပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ဓာတ်စီးမလာပါက ဓာတ်စီးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို မနောဖြင့် မေးရပါသည်။ ဥပမာ-ဗေဒင်လာမေးသူက စနေသားဖြစ်ပါက "စနေသားလေး စာမေးပွဲအောင်မည်လား" လို့ မေးရပါသည်။ ဓာတ်စီးသောပုဂ္ဂိုလ်က မနောအာရုံဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြပါက အောင်မြင်မှာဖြစ်ပြီး မနောအာရုံတွင် ခေါင်းခါပြပါက စာမေးပွဲကျရှုံးမှာ အသေအချာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ အောင်မြင်သည်ကို သိရှိပြီးနောက် ရရှိမည့် ဂုဏ်ထူးဘာသာကိုလည်း တစ်ဘာသာချင်းထပ်၍ မေးရ၏။ ဥပမာ-"သင်္ချာဘာသာ ဂုဏ်ထူးရမည်လား" ဟု မေးကြည့်သောအခါ မနောအာရုံဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလျှင် ဂုဏ်ထူးထွက်မည်ဖြစ်ပြီး ခေါင်းခါပြပါက ဂုဏ်ထူးမရနိုင်ကြောင်း ထင်ရှားစွာပြသည်။

ဓာတ်စီးမလာသောအခါ စာရေးသူ

မှာ အလုပ်ရှုပ်ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သူက အမြဲတမ်း နှုတ်မှ ဖွင့်ဟပြောမထွက်သည့်အခါ မနောဖြင့် ထပ်တလဲလဲ မေးနေရပါသည်။ သတိထားမိသည်မှာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူများဖြစ်ပါက နှုတ်မှ အလိုလို ဖွင့်ဟလာပြီး ပဋ္ဌာန်းဆက်မရှိသူများဖြစ်ပါက ထိုသို့ မနောအာရုံဖြင့် ခေါင်းညိတ်ခေါင်းခါသာ ပြောပြတတ်သည်။ တစ်ခွန်းချင်း ထပ်တလဲလဲ မေးနေရသဖြင့် စိတ်တော့ရှည်ရသည်။ တစ်နေ့တွင် ပုထိုးစိပ်နည်းကို သင်ကြားပြသပေးသော ဆရာကြီး တယော ဦးဆန်နီအိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ ဦးဆန်နီသည် ခေတ်ဟောင်းကာလတွင် နာမည်ကြီး တယောဆရာတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ဆရာဦးသုခတို့နှင့် ခေတ်ပြိုင်အပညာသည်တစ်ဦးဖြစ်၏။ ဓာတ်ဟောင်းတေးသီချင်းများတွင် သူ၏ လက်သံမမြဲ။ ရုပ်ရှင်နောက်ခံတေးနှင့် မြန်မာ

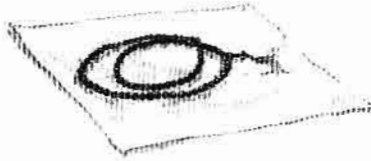
အသံတွင် အသံသွင်းလျှင် ဆရာကြီး မပါ၍ မပြီးပါ။

ဆရာကြီးဦးဆန်နီသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ တစ်နေ့တွင် ဘုရားပွဲတစ်ခုသို့ ဖျော်ဖြေရန် တီးဝိုင်း အဖွဲ့နှင့် လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။ တော တန်းတစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်စဉ် နားနေ ခိုက် ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးနှင့် တွေ့ပြီး ထိုဝိဇ္ဇာ၏ မြေလျှိုး၊ ဝိပဿနာ အတတ်ပညာကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ရပြီးနောက် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ဦးအဖြစ် ပြောင်းလဲ ခံယူထားသူဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးသည် အင်္ဂါရတ်ထိုးသော အတတ်ပညာကို ထူးချွန်စွာ တတ်မြောက်သွားသည်။ ဗေဒင်ပညာကိုလဲ နှစ်ပညာကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂါရတ်ကို နေ့စဉ် တစ်နေ့ကုန် ထိုးလေ့ရှိပြီး လိုအပ်သောအခါမှသာ ဗေဒင်တွက်ပေးသည်။ ယတြာချေရန် လိုအပ်ပါက ညွှန်ကြားပေး၏။

စာရေးသူသည် ဆရာကြီးနည်းတူ အကူအညီ တောင်းလာသူများကိုသာ ဗေဒင်တွက်ချက်ပေးသည်။ ဆရာကြီး ရောက်လာသောနေ့တွင် စာရေးသူ သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးက အတင်း အကူအညီ တောင်းသောကြောင့် ဗေဒင်တွက်ပေးနေ၏။

ဗေဒင်ပညာ အခြေခံသဘောအရ မဟာဘုတ်၊ ဂြိုဟ်တိုင်း၊ နံတိုင်း၊ ဂြိုဟ် စာ၊ သက်ရောက် စသည်တို့ကို

အသေးစိတ် တွက်ချက်နေရာ ဆရာ ကြီးက ပြုံး၍ ကြည့်နေ၏။ မိတ်ဆွေ အား ဟောပြော ပြီးနောက် ဆရာ ကြီးက...

'ကိုပန် ဗေဒင်တွက်တာကို ကြည့်ရ တာ စိတ်မောစရာပဲ'

ဟု ပြောပါသည်။ စာရေးသူက...

'ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာကြီး၊ တွက်တာ မှားနေလို့လား'

ဟု ပြန်မေးလိုက်သောအခါ ဆရာ ကြီးက...

'မမှားပါဘူး ဒီလောက်အထိ တွက် စရာ မလိုတော့ဘူး။ ဆရာကြီးက ဂြိုဟ်ခွင်တစ်ခုတည်းပဲ ကိုင်တယ်။ ဒီ ဂြိုဟ်ခွင်ကို ကြည့်ပြီး အများကြီး ဟော လို့ရတယ်လေ'

ဟု ပြောပြီး ဂြိုဟ်ခွင်ချနည်းကို သင်ကြားပေးပါတော့သည်။ ဆရာကြီး သင်ကြားပေးသော ဂြိုဟ်ခွင်ကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဂြိုဟ်ခွင်ကို အောင်၊ လံ၊ ထူ၊ စစ်၊ သူ၊ ကြီး၊ ပွဲအတိုင်း အစဉ်လိုက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်အိမ်မှ စတင် ရေ တွက်ရမည်။ နမူနာကို အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

*** (ဇယား-၁)

ဥပမာ- ၁၃၀၅ ခုနှစ်ဇွား သားသမီး ကို တွက်ချက်ကြည့်မည်ဆိုပါက မူလ ဇာတာကို အောက်ပါအတိုင်း တွက်ရပါ မည်။ မွေးသက္ကရာဇ်ကို (၈) နှင့်စားလျှင် (၁) ကြွင်းမည်။ အကြွင်းကို ကြာသပ တေးအိမ်မှစ၍ ချသော်...

*** (ဇယား-၂)

ဇယား-၂		
၀	၅	၆
	၃	
၄	၁	၂
ထူ	ပွဲ	သူ
	စစ်	
လံ	အောင်	ကြီး

အသက်(၇၂)နှစ်ရှိပြီဖြစ်၍ (၈)နှင့် စားပါက သုညကြွင်းမည်။ သုညကြွင်း ကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်မှစ၍ ချသော်...

*** (ဇယား-၃)

ခွင်ချပြီးပါက ဂြိုဟ်အနေအထားကို ဂြိုဟ်ခွင်နှင့် အောက်ပါအတိုင်း နှိုင်း ယှဉ်ပြပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီး ဟော

ဇယား-၁			ထူ	ပွဲ	သူ	၃	၄	၅
တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ						
သောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး		စစ်			၄	
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ	လံ	အောင်	ကြီး	၂	၁	၆

ဇယား-၃		
၆	၄	၅
	၂	
၃	၀	၁
သူ	လံ	ပွဲ
	ကြီး	
စစ်	ထူ	အောင်

ပြောရမည်။

*** (ဇယား-၄)

အထက်ပါခွင်အရ အင်္ဂါသည် ရာဟု ဂြိုဟ်တွင်ရှိပြီး တနင်္ဂနွေသည် စနေ ဂြိုဟ်တွင် ရှိနေပါသည်။ တစ်ဖန် မဟာ

ဇယား-၄		
တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
သောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ
၆	၄	၅
	၂	
၃	၀	၁

ဘုတ်ခွင်အရ အင်္ဂါသည် မရဏအိမ်တွင် ကျနေပြီး တနင်္ဂနွေသည် ပုတီးအိမ်တွင် ရောက်နေပါသည်။ ဗေဒင်အကြံဆိုသည့်အတိုင်း အယူအဆကို ဉာဏ်ရှိသရွေ့ ကြံစည်တွေးဆ ဟောပြောရန်

ဖြစ်ပါသည်။

တချို့သော နတ်ကတော်များ ဗေဒင်ဆရာများသည် အဆိုပါတွက်နည်းကို စိတ်ဖြင့် အမြန်တွက်ချက်နိုင်အောင် လေ့ကျင့်ထားကြကြောင်းနှင့် ထိုသို့ တွက်ချက်၍ ဟောပြောခြင်းဖြင့် ဗေဒင်မေးသူများက အကြားအမြင် ရနေသယောင် ထင်မြင်တတ်ကြောင်း ဆရာကြီးက မှတ်ချက်ပြုသွားပါသည်။

အဆိုပါတွက်နည်းသည် လွယ်ကူသော်လည်း ဟောပြောရာတွင် အယူအဆ အတွေးအခေါ်ပေါ် မူတည်၍ အောင်မြင်မှု ရနိုင်ပါသည်။ နမူနာ ဟောစာတမ်းကို ဆောင်းပါး ရှည်သွားမည်ဖြစ်၍ မဖော်ပြတော့ပါ။ ဉာဏ်ရှိသလို ကွန်မြူရှ် ဟောပြောနိုင်ကြပါသည်။

စာမျက်နှာ (၁၇၇)မှ အဆက်

လေးတစ်ခုရှိတယ်။ အစ်ကိုနေမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အိမ်လိုက်ခဲ့ဖူး။
 ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကိုဝင်းကိုကိုနေအိမ်သို့ လိုက်သွားခဲ့လေသည်။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ထူးဆန်းစွာ ဓားပြောင်တစ်လက် ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အင်မတန်တူသော "နှစ်ဆင့်သစ်ကွင်း" တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။
 ထိုသစ်ကွင်းကို ကျွန်တော်သည် တိုင်းထွာကြည့်ရာ အလျား (၁)ပေ (၈) လက်မ အနံ (၁)ပေတိတိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ကိုဝင်းကိုကို၏ အဘိုးဖြစ်သူ ဦးဘကြင်+ ဒေါ်ဘွားနှစ်ဦး လက်ထက်မှနေ အဖေဖြစ်သူ ဦးထင်ပေါ်+ဒေါ်သိုက် ဦးတို့မှ တစ်ဆင့် ယခု တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သူ ကိုဝင်းကိုကို လက်ထက်တိုင် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ကျော် နီးပါးမှ အစဉ်အဆက် နေအိမ်မှာ ချိတ်ဆွဲဆောင်ထားခဲ့ကြောင်း သိရှိရပေ၏။
 ထိုသို့ ဆောင်ထားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဘိုးဘွားမိဘများ လက်ထက်မှတိုင် ယနေ့အထိ အလုပ်အကိုင် ခက်ခဲမှုနှင့် ခြင်းစီးပွားရေး အဆင်ပြေခဲ့ခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။
 သစ်ကွင်းအသားကို ခွဲခြားပယ်ရသော်လည်း အစိမ်းရောင် သုတ်ထားခြင်းအား ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ပေ၏။ ကျွန်တော်

အထင်မှ ဓွေကြေးလတ်လတ်အစိမ်းရောင်ကို ခြယ်မှုမ်းထားခြင်းကြောင့် စီးပွားရေး ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။
 ထို့ပြင် ဓားတစ်လက်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ငွေကြေး ကိစ္စ အထစ် အငဲ့၊ မှန်သမ္မုကို ဖြိုခွင်းနိုင်ခဲ့ခြင်းဟု ယူဆမိပြန်သည်။
 အချုပ်အားဖြင့် တင်ပြရသော် သစ်ကွင်းနှင့် သမ္မုသည် ခိုလှောင်ထားရာ အသုံးပြုမည်ဆိုပါက အောင်မြင်မှုအပေါင်း တို့ပိုင်ဆိုင်ရာ၊ လာဘ်လာဘတို့ ပွင့်ထွန်းရာ၊ ကြီးပွားတိုးတက်ရာ၊ အန္တရာယ်အပေါင်းကို ကျော်လွှားနိုင်ရာ၊ ဘေးရန် လုံခြုံမှု၊ မီးကွင်းစေရာ၊ ဈေးရောင်းဈေးဝယ် ကောင်းမွန် ရာတစ်ပါးသတို့မှ အမှောင်ပယောဂ (မကောင်းသောအတတ် ပညာရပ် အောက်လမ်း) ကင်းဝေးစေရာ မဟုတ်ပါလား။
ပြုဆောင်ပါး ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ရှင်းပြနေခဲ့သော ကိုဝင်း ကိုကို(ခေါ်) မင်းသီလ (လေသုတေ အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတမ်းတစ်ပါးပါသည်။)
 ဓမ္မော တေ ဓုက္ခတိ ဓမ္မော
 သာထက်တော်(ဓမ္မော)

ပြန်ပေါင်းအင်းနှင့်

ဝေဒစွမ်းအင်

မန္တလေးမြို့ ရွှေဘုံသာစေတီငါးဆူ ပုဏ္ဏားအပြားတွင် ရွှေတရားရောင်းမြောင်း နံဘေး (၈၆)လမ်းအတိုင်း တည်းခိုခန်း ဆီသို့ပြန်လာခဲ့သည်။ (၂၂)လမ်းအနီး သို့ ရောက်သောအခါ (၈၆)လမ်းနှင့် (၂၂)လမ်းထောင့်ရှိ အလွှာကပ္ပတိုက်၊ သီရိမင်္ဂလာကျောင်း အဝင်လမ်းကို မြင်ရသည့်ခဏ **ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မဝိယ စွန့်လှူတော်မူသော "ပြန်ပေါင်းအင်း"** ကို အမှတ်ရမိလိုက်သည်။

သီရိမင်္ဂလာကျောင်း ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မဝိယသည် လုပ်ရပ်နှင့် အင်း ပညာတို့၌ အထူးနှံ့စပ် သိလွန်တော် မူသော ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ကာ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ခန့်က သက်တော် (၈၄)နှစ်အရွယ်တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန် တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော် သက်ရှိထင်ရှား မရှိ တော့သော်လည်း ဆရာတော် စွန့်လှူ သည့် ထိုအင်းအစီအစဉ်ကိုမူ ယခုတိုင် မှတ်မိနေဆဲဖြစ်၏။ လင်္ကာသွားဖြင့် ပေးထားသောကြောင့် အမှတ်ရလွယ် ပေသည်။

ပြန်ပေါင်းအင်း

ပြည်ပန်းညို ချိုချင်ပါလျက် ဆားက ဖျက်၍ အခက်ကြီးကြုံရသကဲ့သို့ ဇနီး မောင်နှံ သံယောဇဉ် ချစ်မေတ္တာတို့ မပြယ်ပါသော်လည်း အခြားအခြား သော အကြောင်းကိုစွ အမျိုးမျိုးကြောင့် ဝေးကွာနေကြသည့် မောင်နှံနှစ်ဦး ပြန်လည်ဆုံတွေ့ ပေါင်းဖက်စေနိုင် သည့်အင်း ဖြစ်သည်။

- (က) လေပြေဆော်သွေး အေးရင်ကစာနံ့။
- (ခ) သက္ကာတုံလျှေ တွေ့ကြုံရအောင်။
- (ဂ) သည် မိမိအတွက်အင်း ဖြစ် သည်။ လင်္ကာသွားပါ နံ့များအတိုင်း

အင်းပညာသုတေသီတစ်ဦး

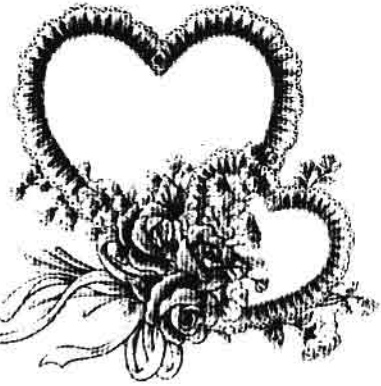
(၉)ကွက်အင်းတွင် (*)ခရေပွင့်ပြ ရာနေရာမှ လက်ယာရစ်လှည့်၍ အင်းဆန် သွင်းရသည်။

က။ လေပြေဆော်သွေး
အေးရင် ကတုန်

***

စတင်ရန်

	လေ	ပြေ	ဆော်
ဆုံး→	တုန်	နံ	သွေး
	က	ရင်	အေး

၄	၅	၃
၇	နံ	၆
၂	၄	၁

(အင်းသင်္ချာဖြင့် ရေးသွင်းလိုပါက = $\sqrt{49/21} \times 21 \times 99 \times 69$ ဟူ၍ အစားထိုး ရေးသွင်းနိုင်သည်။ ပြန်မာ ဂဏန်းခြေသည်လည်းတူသောအကျိုး ပေးနိုင်သည်ဟု ဆရာတော် အရှင် ဓမ္မဝိယက မိန့်မြွက်တော်မူပါသည်။) မိမိအတွက်ဖြစ်၍ (နံ) နေရာတွင် မိမိ၏မွေးနံကို ရေးသွင်းရန်ဖြစ်သည်။

ခ။ သဠာတုံလျှေ
သော့ကျုံ့ရအောင်

ဤတွင် "လျှေ"သည် "များသော ပြည့်ဝသော" ဟူသည့် ရှေးမြန်မာ စကားဖြစ်သည်။ "သဠာ" ကား "ခုတ်ညှောင်စောင်းအိပ်ရာ" ဖြစ် သည်။ ကြင်စဦးဇနီးမောင်နှံ၏ အတွေး

အကြံကို ဖော်ညွှန်း၏။ (နံ) နေရာတွင် အိမ်ထောင်ဖက်၏နေနံကို ရေးသွင်း ရ၏။

စီရင်ပုံ

အိမ်ထောင်ဖက် နေနံအင်းကို အောက်၊ မိမိ၏နေနံအင်းကို အထက် ကပ်၍ ဆီမီးခွက်တွင် ထည့်ပါ။ (အင်း ကို မိုင်းကိုင်စက္ကူတွင် ရေးသွင်းရန် ဖြစ်သည်။) ဆီဖြည့်ပါ။ မီးစာကျိုးခြေ ထည့်၍ ဆီမီးထွန်းရန် အသင့်ပြင် ထားရပါမည်။

နေ့တော်ချိန်ခါ

ပြုလုပ်ရမည့်နေ့မှာ (သု.ကိုနိုင်လှီ ဆ.ကိုချီ)အဆိုနှင့်အညီ မိမိ အိမ်ထောင်ဖက်၏ နေနံမှ (၆) ခုမြောက်

ဆပွတ်ကျသောနေ့ကို ရွေးပါ။

ဥပမာ။ သင်သည် တနင်္လာသား/
သမီးဖြစ်ပါက...

(က)အင်းတွင် အလယ်၌ ၂ သို့
မဟုတ် ✓ ကိုသွင်းပါ။ အိမ်ထောင်
ဖက်မှာ ကြာသပတေးနေ့မှာဖြစ်လျှင်
ကြာသပတေးနေ့၏ (၆)ခုမြောက်
ဆပွတ်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ပြုလုပ်ရပါမည်။
**(အခြားနေ့မှာဖြစ်လျှင် ဤအတိုင်း
ရေတွက်ယူပါ။)**

(ခ)အင်းတွင် အိမ်ထောင်ဖက်၏
နေ့နံ (၅)ကို ဖြည့်သွင်းရန်ဖြစ်၏။

အင်္ဂါနေ့ နံနက် (၉)နာရီမှ ၁၀း၃၀
နာရီအတွင်း ထိုဆီမီးခွက်ကို ဘုရား
ရှေ့တွင် ဆီးမီးထွန်းကာ လိုရာဆန္ဒကို
လျှောက်ထားပါ။ ဤအချိန်ကာလ
သည် ထိုနေ့၏ စတုရန်းဂြိုဟ်
ပိုင်ဆိုင်သောအချိန်ဖြစ်သည်။ **ဥပမာ
အင်္ဂါနေ့တွင်...**

▲ နံနက် ၆း၀၀နာရီမှ ၇း၃၀ နာရီ
အတွင်း → အင်္ဂါဂြိုဟ်ပိုင်၏။

▲ နံနက် ၇း၃၀နာရီမှ ၉း၀၀ နာရီ
အတွင်း → တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ပိုင်၏။

▲ နံနက် ၉း၀၀နာရီမှ ၁၀း၃၀ နာရီ
အတွင်း → သောကြာဂြိုဟ်ပိုင်၏။

သောကြာဂြိုဟ်သည် အင်္ဂါဂြိုဟ်၏
စတုရန်း (လေးခုမြောက်)ဂြိုဟ် ဖြစ်
သည်။ “အောင်လံတေသေကျမှီ
အုံး(ဦး)နန္ဒီသေနထုံး”ကို အားပြု
လျက် အောင်ဓာတ်ဆောင်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။

ခ။ သဗ္ဗာဘုံလွေ တွေ့ကြုံရအောင်

***

ထိပ်အလယ်ကွက်မှစတင်ကာ မြင်း
သွားရေးသွင်းရသည်။ ပိုမိုနားလည်
စေရန် အင်းအပြင်မှ အစီအစဉ်များ
ရေးပြထားပါသည်။

၁၈၂ နက္ခတ္တဓာတ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ထိုဆီမီးခွက်ကို နေ့၊ ညဉ့်နှစ်ကြိမ်
ထွန်းညှိပူဇော်ရသည်။

ဝေဒဗ္ဗင်္ဂအင်

***

၅၅၅

	၄	၅	၃	
၆	၇	(က) အင်း	၆	၆
	၂	၈	၁	
	ကိုရု			

၈၈၀

	၂	၆	၄	
၆	၅	(ခ) အင်း	၈	၆
	၁	၇	၃	
	အက္ခော			

(က)အင်းတွင် “ဦးသာ၊ စိန်ပန်း၊
ဒန်းလှကိုရွာ” အတွင်းမိတ်ခေါ်
အိမ်ထောင်မိတ်ဂြိုဟ်တွဲဖြင့် အင်း
ဆန်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

စည်းလုံးညီညွတ်ခြင်း၊ လိုက်ဖက်
ညီချင်း၊ ရေကိုသားသော်လည်း အခြား
မထင်သကဲ့သို့ တစ်ဆက်တစ်စပ် တစ်
စိတ်တစ်ဝမ်းတည်းရှိခြင်းကို ပေးစွမ်း
၏။

(ခ)အင်းတွင်ကား “အက္ခော၊
ဂဗ္ဗေ၊ စရေ၊ ဝံသေ” ဓာတ်မိတ်
ဂြိုဟ်တွဲဆင်ကာ အင်းဆန်သွင်းထား
၏။

အဖွဲ့အစည်းအတွင်း ခြပ်ထုအတွင်း
လူ၏အတွင်းသန္တာန်တို့ရှိ ရန်များကို
ပျောက်ပြယ်စေသည်။

ဤသို့သော စွမ်းအင်များကြောင့်
အစွမ်းထက်မြတ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု
သိမှတ်ခဲ့ရပေသည်။

ဇနီးမောင်နှံတို့ တစ်ဦး၏ အားနည်း
ချက်ကို တစ်ဦးက ဖေးမကူညီကာ
ရွှေလက်တွဲမြဲမြံနိုင်ကြပါစေ...။

[ဆရာတော် အရှင်ဓမ္မပီယအာ
ဦးစိုက်လျက်...]

|| အင်းပညာသုတေသီတစ်ဦး ||

ပထမ

ဆဋ္ဌမ	ကြံ	သ	လွေ	စတုတ္ထ
	၆	၁	၄	
တတိယ	ဘုံ	နံ	၇	သတ္တမ
	၃	၅	၈	
အဋ္ဌမ	အိုင်	တွေ	ဇွာ	ဒုတိယ
	၈	၅	၂	
	ပဉ္စမ			

	၂	၆	၄
	၅	နံ	၈
	၁	၇	၃

တစ်ချက်တောင့်

ဟောကွတ်

တယ်

ကြည့်ပါ။

- အင်္ဂါအစိန်ပြုတ်ခုံက စတင်ထား တဲ့ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို တွေ့ ရတယ်။ ဒါကတော့...
- ယှဉ်ပြိုင်လိုစိတ်ရှိမယ်။
- စိတ်ဆိုးလွယ်၊ ဒေါသဖြစ်လွယ်မယ်။
- ရန်လိုမယ်။
- ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက် တိုက်ခိုက်လိုစိတ်ရှိမယ်။
- ဒေါသဖြစ်ရင် ကိုယ်ထိလက်ရောက်ဖြစ်မယ်။
- စိတ်ရှည်သည်းခံနိုင်မှု နည်းမယ်။
- ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရတာမျိုး ဝါသနာပါမယ်။
- လက်ရုံးကို အားကိုးမယ်။
- ပြဿနာကို ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း ပြေရှင်းနိုင် စွမ်းမရှိဘူး။
- စိတ်ကောက်မယ်။
- ဇီတကြောင်းမယ်။
- ကြေးပျားမယ်။
- အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းတတ်ဘူး။
- အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲတတ်တယ်။
- တကုက်ကုက် ပြည်ဆူညံတဲ့ အိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်မယ်။

● အိမ်တွင်း ရေး ပုဂံဟွေရှိမယ်။
 စသည်ဖြင့် ဟောပြောလို့ရပါတယ်။
 လက္ခဏာရှင်ရဲ့ အမေးကို ကြည့်ပြီး ဖြေပေး လိုက်ရုံပါပဲ။ ဗဟုသုတ အလို့ငှာ တင်ပြ ပေးလိုက်ပါတယ်။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္တာနံ ရက္ခတိ။

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာထ)

ဤလတွင် အောင်ဘာလေ ထိဆု
ငွေများနှင့် နီးစပ် အဆင်ပြေနိုင်ကြစေ
ရန် ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းခြေများကို
အဓိက အားပြုရွေးချယ်ပါ။ တွဲဖက်သင့်
သော အက္ခရာများမှာ ၁၊ ၄၊ ၈၊ ၉
တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဂဏန်းတူ၊ ဂဏန်းထပ်များကို
နှစ်သက်ပါက ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများ
နှစ်လုံးထက် ပို၍ ပါဝင်သော ထိလက်
မှတ်များကို ရွေးပါ။

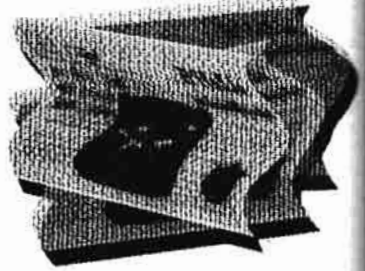
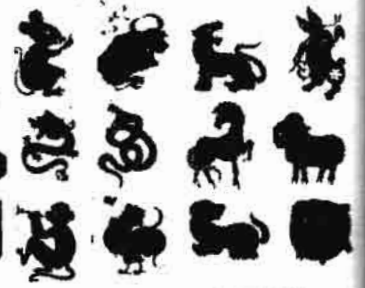
မိမိတို့မွေးနှစ်အရ ကံအခွင့်အလမ်း
များကို အသုံးပြု ကံစမ်းလိုပါက ဇယား
၌ကြည့်ပါ။

* * *

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

ဆိုင်တည်ရှိရာ ဌာနဗလစွမ်းအင်
အကူအညီရယူလိုပါက...
မြစ်ချောင်းကမ်းနံဘေး၊ လှေ
သင်္ဘောဆိပ်၊ ရေဆိပ်၊ ရေစက်ရေစင်၊

မွေးနှစ်	အရောင်	ဂဏန်း	အရပ်	စပ်တူထိုးလျှင်	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	အနီ	၉	တောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ခွေး ကျား	အဖြူ	၇	အနောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ယုန်	အပြာ	၂	အနောက်တောင်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး ချွေ	အစိမ်း	၃	အရှေ့	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြင်း	အညို	၈	အရှေ့မြောက်	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဆိတ် ယောက်	အပြာ	၁	မြောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ကြက်	အဖြူ	၆	အနောက်မြောက်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
မွေး ဝက်	အစိမ်းနှင့်	၄	အရှေ့တောင်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

ဆိုင်များ ဖြစ်ပါက သောက မကင်း
သော ငွေကြေးများ ဖြစ်လာနိုင်သဖြင့်
ရှောင်ရှားသင့်သည်။

ကျယ်လောင်သော အသံများသည်
ရေဓာတ်၏ နှစ်သက်ဖွယ် အေးချမ်း
ဆိတ်ငြိမ်မှုကို ဖျက်ဆီးပစ်သောကြောင့်
ရှေးအတိတ်ကံ အကြောင်းပြု၍
ငွေကြေးအစုအပုံလိုက် ရရှိသော်မှ
သောကမကင်းဘဲ ပူလောင်ပြင်မြ
သောဖြစ်ရပ်များ ကြုံဆုံရတတ်ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

ဥပမာ ။ ကြွက်နှစ်ဖွားတို့သည်
အဖြူရောင်ကို အဆောင်ပြုပါ။
ဘတ်စ်ကားလိုင်းနံပါတ်၊ ထိစောင်ရေ၊
လမ်းနံပါတ်၊ အဆောက်အအုံနံပါတ်၊
နေရက် စသည်တို့၌ (၆)ဂဏန်း ပါဝင်
ပတ်သက်နေလျှင် ပို၍ ကံကောင်းစေ
လိမ့်မည်။

မိမိ၏ နေအိမ်၊ အလုပ်ခန်းမှ
အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်ရှိ
ထိလက်မှတ်အရောင်းဆိုင်တွင် ကံစမ်း
သင့်သည်။ စပ်တူထိုးလိုပါက ကြာသ
ပတေးသားသမီးနှင့် ကံစပ်ပါ။ တနင်္ဂနွေ
နေ့တွင် ကံစမ်းနိုင်လေသည်။

၁၈၄ နဂါးကျဆောင်ခြင်းမဂ္ဂဇင်း

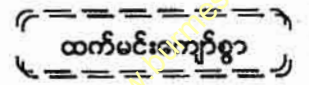
ရေကန်၊ ရေပေးဝေရာ၊ ရေသိုလှောင်
ရာဌာန၊ အဖျော်ယမကာများ ရောင်းချ
သော သောက်သုံးဖွယ် ပစ္စည်းများ
အရောင်းဆိုင် စသည်တို့အနီးတွင်
ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော ထိလက်မှတ်
အရောင်းဆိုင်များ၌ ကံစမ်းသင့်သည်။
မြစ်ကူးချောင်းခြား ခရီးသွားစဉ်၌လည်း
ကံစမ်းနိုင်သည်။

မော်တော်ယာဉ် လက်တွန်းလှည်း
များဖြင့် လှည့်လည်ရောင်းချသော
ဆိုင်များတွင်လည်း ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။
သို့သော် အသံဗလံ ကျယ်လောင်
စွာ ဖွင့်လှစ်အော်ဟစ် ရောင်းချသော

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက...

စနေနေ့တွင် မိခင်အရွယ် အမျိုး
သမီးတစ်ဦးအား ဖျော်ရည်တစ်ခွက်
(တစ်ဘူး တစ်ပုလင်း) လျှာခြမ်းကာ
အတိတ်ကံ ပိတ်ပင်မှု အဆိုးများ
လျော့ပါးစေရန် ဆုတောင်းပါ။ ရရန်ရှိ
သော ကုသိုလ်အကျိုးဆက်များ ပွင့်
လင်းသွက်လက်၍ ဆုကြီးများ ပိုင်ဆိုင်
ရတတ်ပါသည်။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကူအညီဖြင့် သံဆု
ကြီးများ ပေါက်ကြပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လိုပူတယ်

ဘယ်

ကြည့်ပါ။

○ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း တို
ပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့...

တရုတ်လို ဆောင်ရွက်တတ်ခြင်း
ပါပဲ။

○ အခက်အလက်ဖြင့် စတဲ့
နည်းလမ်းကြောင်းပါတယ်။
(ခ)

ဒါကတော့...

စိတ်ကောင်းနဲ့လုံးကောင်း ရှိ
ကြောင်းပါပဲ။

○ စတုဂံလွင်ပြင် ကျယ်လွန်း
ပါတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့...

သဘော

အကောင်းလွန်ခြင်းပါပဲ။
ကဲ... ဒါဆိုရင်...

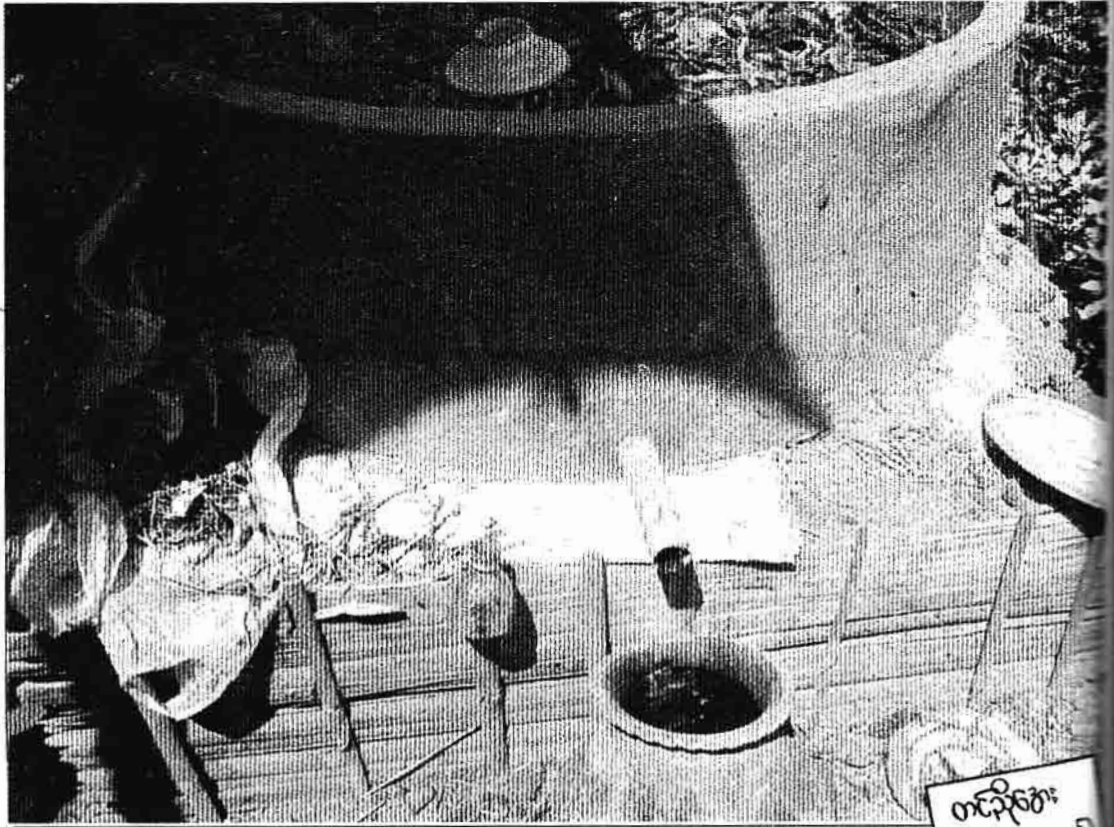
သူ

ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ
သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ၊ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

www.burmeseclassic.com

◆ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘာသာရေး ဝိသုဒ္ဓါရေး

တင်ပို့ရေး
(နဂါးမြို့တော်)

ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း တောင်ကြီး၊ အောင်ပန်း၊ ညောင်ရွှေနှင့် ဖယ်ခုံ ရှိ တောင်သူဦးကြီးများ၏ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ပင်များမှာ အထူးပင် သန်စွမ်း၍ သီးနှံများမှာလည်း ပုံမှန်ထက် ကြီးထွားကာ အထွက်နှုန်းမှာလည်း ပိုမိုသည်ကို တွေ့ရှိရပါသဖြင့် ထိုတောင်သူဦးကြီးများ လက်တွေ့ အသုံးပြု အောင်မြင်နေသည့် တီကောင်အားဆေး ထုတ်လုပ်ခြင်းကို ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဥပုလုပ်ပုံ

အချင်းအကျယ်(၂)ပေ၊ အမြင့် (၁.၅)ပေရှိ သစ်သားပုံး(သို့မဟုတ်) ကျောက်စည်ခွေဖြစ်စေ၊ ပလတ်စတစ်ပုံးဖြစ်စေ တစ်ခုခုကို အောက်ခြေတွင် ၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သီးပင်များ သန်စွမ်းစေရန်

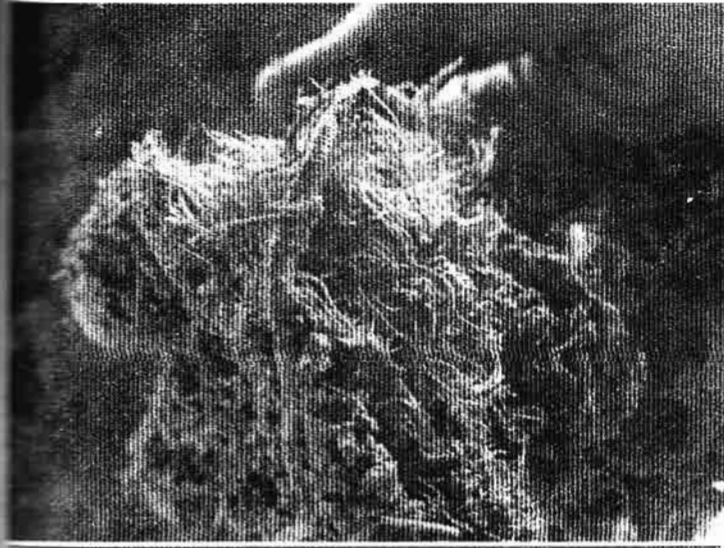
တီကောင် အားဆေး သုံးစွဲပေး

(၁)လက်မ အပေါက်ဖောက်ပြီး အရှည် (၄)လက်မခန့် ဝိုက်တပ်ပေးပါ။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ တီကောင်စွန့်ပစ် အားဆေးရည် ထုတ်ယူရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ပုံး၏အောက်ခြေတွင် အုတ်ခဲကျိုးကို ခပ်ကျဲကျဲ ထည့်ပေးပါ။ ထိုအုတ်ခဲကျိုး

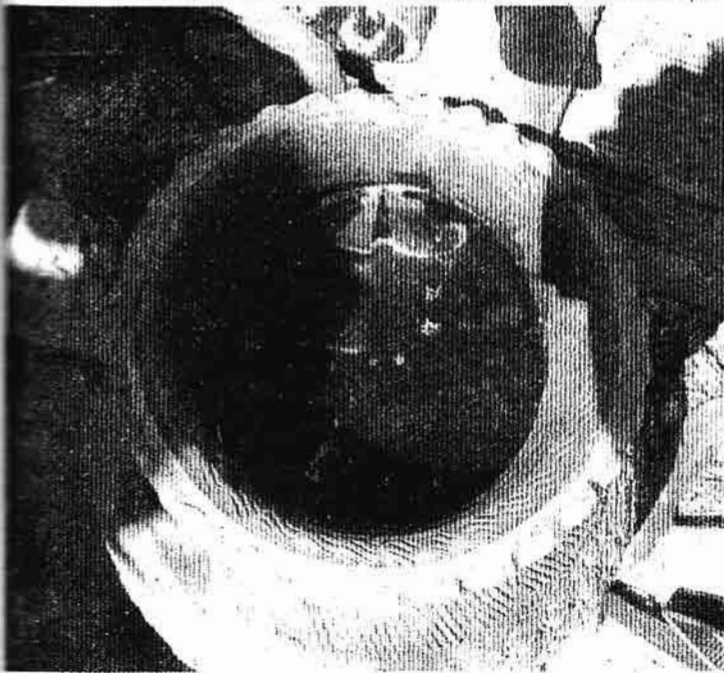
အပေါ်မှ နီးစပ်ရာ သစ်ရွက်ခြောက်ပဲခိုးများ၊ ပြောင်းရိုးများ (၂၀)ကျပ်သာ ခန့်ခင်း၍ ငှက်ပျောအူ (၄)ပိဿာစင်းထည့်ပါ။ ယင်းအပေါ်မှ နူးနေဆွေး(၆)ပိဿာခန့် ထပ်ထည့်ပါ။

မိမိအနီးနား ပတ်ဝန်းကျင်မှ ငါးကောင် အကောင်ရေ (၁၀၀)ခန့်

◆ တီပဲ့ထဲမှ "တီ"တောင်သူများ၏ခိတ်ထွေ

◆ တီကောင် အားထောင်ရည်

(၄၀၀)ခန့် စုဆောင်းထည့်ပေးပါ။ တစ်ကြိမ်တည်းနှင့် မရပါက အကြိမ်ကြိမ် ခွဲထည့်နိုင်ပါသည်။ (မြန်မာ့စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းမှ မြန်ဖြူးသော အိန္ဒိယနှင့် ပြင်သစ် တီကောင်မျိုးများ ပေါင်းစပ် ထည့်ပေးပါက ပိုမို

ကောင်းမွန်ပါသည်။) ထိုတီကောင်များပေါ်မှ စင်းထားသော ငှက်ပျောအူ(၂)ပိဿာခန့် ထပ်အုပ်ပေးပါ။ ထိုငှက်ပျောအူပေါ်မှ ပဲရိုး၊ ပြောင်းရိုး၊ သစ်ရွက်ခြောက် (၁၅)ကျပ်သားခန့် ထပ်မံအုပ်ပေးပါ။ အပေါ်ဆုံး

တွင် ဂုန်နီအိတ်အဟောင်း အပိုင်းအစများ ဖုံးပေးပြီး နေ့စဉ် ရေအနည်းငယ်စီ အစိုဓာတ် မပြတ်ရုံ လောင်းလောင်းပေးပါ။

တစ်ပတ်လျှင် တစ်ကြိမ်ခန့် သစ်ရွက်၊ ပေါင်းပင်များ၊ စက္ကူစုတ်၊ လွှစာမှုန့်နှင့် ကောက်ရိုးများ ထည့်ပေးရန် လိုပါသည်။

တီကောင်တို့၏ အကြီးကံထုံး အစားအစာမှာ ငှက်ပျောအူနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းတွင် အဓိကစိုက်ပျိုးသော ဖာပူပီအဖွံ့များ ဖြစ်ပါသည်။

အထွက်နှုန်း

(၃)လကြာလျှင် လစဉ် တီကောင်စွန့်ပစ်ရည်(၂)ဂါလန်ခန့်နှင့် တီကောင်မြေဆွေးမြေဩဇာ(၅၅)မှ (၁၀၀)ပိဿာခန့် ရရှိနိုင်ပါသည်။

အသုံးပြုနည်း

တောင်သူဦးကြီးများ စိုက်ပျိုးထားသည့် စပါးခင်းများအတွက် တစ်ဧကလျှင် တီကောင်စွန့်ပစ် မြေဩဇာပိဿာ (၆၀၀)ခန့် လှည်းတစ်စီးခွဲတိုက်ခန့် သုံးစွဲပေးရပြီး ဟင်းသီးဟင်းရွက် သစ်သီးဝလံအပင်များအပေါ်သို့ ရေတစ်ဂါလန်တွင် တီကောင်အားဆေးရည် (၂၀)စီမီမှ (၅၀)စီမီအထိ ဖျော်စပ်ပက်ဖျန်း၍ သုံးစွဲပေးနိုင်ပါသည်။

တန်ဖိုးကြီးမားသော ဓာတ်မြေဩဇာကုန်ကျစရိတ်များ သက်သာသည့်အပြင် သီးနှံများ အုံ့မခန်း ကြီးထွားသည်ကို လက်တွေ့မြင်တွေ့ရမည် ဖြစ်ကြောင်းကို စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်အခန်းကဏ္ဍမှ ဖော်ထုတ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

တင်ညိုအေး(နဂါးမြို့တော်)

အင်္ဂါရတ်ပညာနှင့်

ကျွန်တော်က အတွေ့အကြုံများ

ကောင်းသန့်
(ပုသိမ်ကြီး)

ကျွန်တော် စိုက်ပျိုးရေးတက္ကသိုလ် (မန္တလေး)က ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်မှာ သွဲ့ရသည်။ ၁၉၇၁ ခုနှစ်တွင် စိုက်ပျိုးရေးဌာနမှာ အလုပ်ဝင်နေပြီ။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှာ ပဲလှောင်ချောင်ဦးသန်းမောင် (ရွှေပန်းထိမ်ဆရာကြီး)နှင့် တွေ့၍ အင်္ဂါရတ်ပညာကို စတင် လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။

ဆရာ ဦးသန်းမောင်(လေးသန်း) ထံမှ ဖိုဆွဲပုံ၊ ဖိုခွင်ပြုပြင်ပုံနှင့် မီးနေမီးထား၊ ညှပ်ကိုင်၊ လုံကိုင်၊ ခံရည်လောင်း စသည့် အင်္ဂါရတ်အခြေခံပညာများကို လေ့လာသည်။

လေးသန်း ပြောပြ၍ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ၊ အင်္ဂါရတ်ရွှေလုပ်နည်းမျိုးစုံအကြောင်း ကြားသိရသည်။ ဟင်းရိုင်း၊ ပြဒါး၊ သွပ်၊ သံနှင့် ဘော်ဝါဆိုးနည်းများ၊ သွပ်၊ ဒုတ္တာ၊ နာ၊ ပြဒါးထိုးနည်း၊ ဘော်၊ ဒန်၊ သံ၊ ရွှေနည်း၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါးနည်း၊ သွပ်၊ သံ၊ ဆေးဒန်းနည်းများ၊ နာ၊ ဂျွတ်၊ သွပ်၊ ပြဒါးနည်း၊ ဟင်းရိုင်းဖမ်း၍ ရွှေလုပ်နည်း စသည့် လောကီလုပ်ရတ်ပညာများကို ဆည်းပူးခဲ့ရသည်။

လေးသန်းက လက်တွေ့ ဓာတ်ဖမ်းပြသည်။ ရွှေနှင့်တွဲပြသည်။ မှတ်ငရဲမီးခံမခံ စမ်းပြသည်။ လေးသန်းနှင့်တွဲ၍ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၆ ခုနှစ်အချိန်ကာလများထိ အင်္ဂါရတ်ပညာကို လေ့လာဆည်းပူးခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။

လေးသန်းက လုပ်ရတ်ပညာမှာ နာမည်ကြီးသည်။ အင်္ဂါရတ်ပညာမျိုးစုံ ဓာတ်ကျွမ်းသည်။ စကားပြော မာဆတ်

သည်။ မထင်လျှင် မထင်သလို ဘုပြောတတ်သည်။ စိတ်ရင်းကတော့ အလွန်ကောင်းသည်။

ကျွန်တော့်ကို ညီငယ်လေးတစ်ယောက်၊ တူသားတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ချင်ခင်ဆက်ဆံ၍ ကျွန်တော် ကံကောင်းခဲ့ပါသည်။

လေးသန်းနှင့်မတွေ့မီ ၁၉၇၂ ခုနှစ်က ကျွန်တော် ဗေဒင်ပညာအခြေခံနှင့် အဆင့်မြင့်ပညာကို ဆရာဦးမြကြီး (အာကာသိပွဲ)ထံမှ လေ့လာသင်ယူခွင့်ရခဲ့သည်။

ဆရာဦးမြကြီးထံမှာ အခြေခံ ဗေဒင်ပညာသင်တန်း (၂)ကြိမ်နှင့် အဆင့်မြင့်သင်တန်း (၃)ကြိမ် တက်ရောက်သင်ကြားခဲ့သည်။ ဆရာဦးမြကြီး မန္တလေးက ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းသွားသည်အထိ ကျွန်တော် လေ့လာခွင့်ရခဲ့သည်။

ဗေဒင် အခြေခံပညာလေးရှိတော့ ကျွန်တော်က ဗေဒင်ကျွမ်းတွေသာမက အင်္ဂါရတ်ပညာကျွမ်းတွေကိုပါ ဆက်လက် လေ့လာမိသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက်က ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သော အင်္ဂါရတ်ပညာကျမ်းများကို လေ့လာသည်။

ကျွန်တော် ဖတ်၍ နားမရင်းသည်များကို အင်္ဂါရတ်ပညာရှင်များအား မေးမြန်းဆည်းပူးရသည်။ အင်္ဂါရတ်ကျမ်းများမှာ သွယ်ဝိုက်ကွယ်ဝိုက်၍

လင်္ကာများ၊ အရုပ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ စသဖြင့် ပညာရှင်ပီပီ လက်စွမ်းမြဲရေးထားသည်က များပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျွန်တော် သေသေချာချာ နားမလည်ခဲ့ပါ။ ဉာဏ်ချင်းတူရင် ယူတော့တဆိုသော်လည်း ကျွန်တော် ဉာဏ်မရှိခဲ့ပါ။

အင်္ဂါရတ်ဆိုင်ရာ အဆိုအချို့ကို တော့ ကျွန်တော် နားမလည်နေပါသည့် မိမိကိုယ်ကို ပြန်သုံးသပ်တော့ အားမထုတ်အားမရ ဖြစ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်က ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများကို လေးစားသည်။

ကျွမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများမှာ ဆရာတော်ကြီးများ၊ နာမည်ကြီးဆရာကြီးများ ဖြစ်နေ၍ သီလလုံခြုံသူများ၊ ဝိနည်းလေးစားလိုက်နာသူများ ဖြစ်ကြမည်ကို ကျွန်တော် အလေးအနားယုံကြည်ခံယူထားပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကြီးများက အဆက်ဆက် ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ပြုမြန်းသွားပြီး သူတို့ ရေးသားခဲ့သည့် ကျမ်းအဆူဆူကို လေ့လာကြည့်သူများသာ ဘာမှ နားမလည်နိုင်ခြင်းသည် သူတို့ ဉာဏ်ရည်ကို ကျွန်တော် မိမိအလေးမလိုက်နိုင်၍ ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။

www.burmeseclassic.com

မိမိကိုယ်ကို "ငါ လိုနေသေးလို့ပဲ" ဟု သတ်မှတ်ထားရင်း အင်္ဂိုရတ်ပညာ ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျမ်းများအား လက်တွေ့ လိုက်နာလိုက်စားနေသူ ပညာရှင်များ ကို အချိန်နှင့်အမျှ ချဉ်းကပ်၍ အင်္ဂိုရတ် ပညာကို ဆက်လက် ဆည်းပူးနေခဲ့ပါ သည်။

အင်္ဂိုရတ်ပညာသည် ရွှေစင်ကိုယ် လေး ထိုက်သည့်ပညာဖြစ်ကြောင်း လူ့အန္တ၊ လူ့ဗာလများနှင့် မထိုက်တန် ကြောင်းကိုလည်း ပညာရှင်များက ထုတ်ဖော် ရေးသားခဲ့ကြပါသည်။ သာမန်အတွေးအခေါ်နှင့် လိုက်၍မမိ အောင် ကျွန်တော် တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်အနေနှင့် ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်သည့်အတွက် မြို့နယ် တော်တော် များများ နေရာအနှံ့အပြားသို့ ပြောင်း ရွှေ့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ရောက်သည့် မြို့နယ်တိုင်းမှာ အင်္ဂိုရတ် ပညာရှင်များကို လေ့လာစုံစမ်းပြီး မိတ်ဖွဲ့သည်။

မိတ်ဆွေများ ဖြစ်လာကြတော့ အပြန်အလှန်ဆွေးနွေးသည်။ မိမိ မသိ သေးသည်များကို မေးမြန်း လေ့လာ၍ မိမိသိသမျှကိုလည်း မျှဝေပေးသည်။ နိုင်ငံအနှံ့မှာ လူလတ်၊ လူကြီး၊ ပညာရှင် များကို တွေ့ရပါသည်။

များသောအားဖြင့်တော့ လုပ်ရတ် ဘက်ကို အားသန်ကြသူများ ဖြစ်ကြ၍ ထွက်ရပ်သို့ ဦးတည် လိုက်စားနေသူ များ အလွန် နည်းပါးသေးကြောင်း တွေ့ရှိရကာ ကျွန်တော်အနေနှင့် အားမလိုအားမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဘာကြောင့် ဒီပညာကို နက်နက် နဲနဲ မဆောင်ရွက်နိုင်ကြသည်ကိုလည်း လေ့လာမိသည်။ ထွက်ရပ်(ဓာတ်ကြီး) ဓာတ်လုံးထိုးဖို့ မလွယ်ကြောင်း

တဖြည်းဖြည်း သိလာသည်။

ကျွန်တော် အသိဉာဏ်ထဲတွင် ထွက်ရပ်ဓာတ်လုံး ထိုးတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လျှင် ကျန်းမာရေးကောင်းနေဖို့ လိုသည်။ ထိုက်သင့်သည့် ငွေကြေးခေ ဖြည့်စုံနေဖို့လိုသည်။ အင်္ဂိုရတ်နှင့် ပတ်သက်သည့် မီးနေမီးထား၊ လုံကိုင်၊ ညှပ်ကိုင်နှင့် လက်တွေ့ဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံများ ရှိဖို့လိုသည်။

အင်္ဂိုရတ်ပညာနှင့် သက်ဆိုင်သော ကျမ်းများကို နားလည်အောင် လေ့လာ ထားဖို့ လိုသည်။ ထွက်ရပ်ပေါက်ဓာတ် ကြီးတက်စဉ်များကို သေသေချာချာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောပေါက် နားလည်ထားဖို့၊ နည်းပညာဆိုင်ရာ များကို စုံလင်စွာ လေ့လာထားဖို့ လိုသည်။

မိမိမှ အင်္ဂိုရတ်ပညာကို အပတ် တကုတ် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နိုင်ဖို့ အချိန် ပေးရန်လိုသည်။ သီလာ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ရှိဖို့ အရေးကြီးသည်။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ပီရိယ ရှိဖို့လိုသည်။ လမ်းညွှန်ပြသ ဆုံးမ သင်ကြားပေးနိုင်သော အတွေ့အကြုံ၊ ပညာ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာ

ရှင် ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့ဆုံရန် သာမက ထိုကဲ့သို့သော ဆရာကြီးများ ၏ သြဝါဒအတိုင်း လိုက်နာကြိုးစား လုပ်ကိုင်ဖို့ အရေးကြီးသည်။

အင်္ဂိုရတ်ဆိုင်ရာ ဓာတ်ကြီး(ထွက် ရပ်) ဓာတ်လုံးတစ်မျိုးတည်းကိုသာ စဉ်ဆက်မပြတ် ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ လိုသည်ဟု သဘောပေါက်လာပါ သည်။

သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံ စေဖို့ များစွာ ခက်ခဲလှပါသည်။ ကျွန်တော်အနေနှင့် ဝါသနာ၊ ပညာရှင် များ၏ အတွေ့အကြုံများ၊ နည်းလမ်း များကို အခါအားလျော်စွာ ဆည်းပူး လေ့လာခွင့်ရ၍ များစွာ ကျေးဇူးတင်မိ ပါသည်။

မိမိ မသိသေးသော မိမိ မလုပ်နိုင် သေးသော နည်းလမ်းမျိုးနှင့် လုပ်ပုံ လုပ်နည်းသဘောတရားများ၊ လမ်းစဉ် များကိုလည်း လေ့လာမှတ်သား ပညာ ယူမိပါသည်။

ပညာဆိုသည်မှာ ပြည့်စုံသည် မရှိ ပါ။ ရှာဖွေလေ တွေ့ရှိလေ ဖြစ်ပါသည်။ နယ်ပေါင်းစုံ၊ နေရာပေါင်းစုံမှ ပညာရှင် များ၊ ဝါသနာရှင်များ၊ လေ့လာသူများ ၏ အတွေ့အကြုံ အသိအမြင်များကို နည်းပေးလမ်းညွှန်မှုများကို လစဉ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးသည့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကိုလည်း ကျွန်တော် အထူး ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ဟိုတစ်စ ဒီတစ်စနှင့် စုဆောင်း ထားရှိသည့် မှတ်တမ်းများကို အားလပ် ချိန်တိုင်းမှာ ပြန်လည် လေ့လာတိုင်း မိမိမှာ အတွေ့အမြင်ဗဟုသုတများ တိုးပွားလာပါသည်။ သို့သော် ဘာမှ ဖြစ်မြောက်အောင် မစွမ်းဆောင်နိုင် သေး၍ အားမလို အားမရ ဖြစ်မိပါ

သည်။

ကံကောင်းချင်တော့ ဆရာကြီး ဦးအုန်းခိုင် (ဟေမိကုန်း-မန္တလေး) နှင့် တွေ့ဆုံရန် မိတ်ဆွေ အစ်ကိုကြီး ဦးချစ်သန်း(ဖိုးပေကုန်း)၏ မိတ်ဆက် ပေးမှုကြောင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးခွင့် ရခဲ့ သည်။

ဆရာကြီးထံသို့ ရုံးအားရက်များမှာ သွားရောက်ပြီး ဆရာကြီး၏ အင်္ဂါရတ် ပညာဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံများကို ဆည်းပူးလေ့လာသည်။ ဆရာကြီး ဦးအုန်းခိုင်ကလည်း စိတ်ရင်းစေတနာ အမှန်နှင့် ရောက်တတ်ရာရာ အင်္ဂါရတ် ပညာဆိုင်ရာ အတွေးအမြင် အတွေ့ အကြုံများကို ရှင်းလင်းဆွေးနွေး သင် ကြားပေးပါသည်။

ဆရာကြီးက သံကောင်းကောင်း ရှာခိုင်းသည်။ လုံပူလျှော(လျှော)သံ၊ ခြံသံကို ရှာခိုင်းသည်။ ကျွန်တော် ဓာတ်လုံးထိုးဖို့အတွက် ခြံသံ နေရာအနှံ့ စုံစမ်းရှာဖွေခဲ့သည်။

ရသမျှသော ခြံသံများကို ယူဆောင် ပြီး ဆရာကြီးထံသို့ နမူနာပြသပေး သည်။ ဆရာကြီးက ခြံသံနမူနာကို မီးဖြင့်ထိုး၍ စမ်းသပ်ကြည့်သည်။ သူ လိုချင်သော လုံပူလျှော ခြံသံမရခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်က...

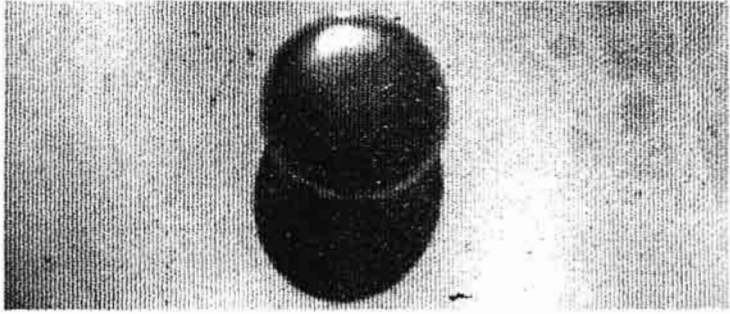
'ဆရာကြီး လုံပူလျှောခြံသံရရင် ဘယ်လို ဆက်လုပ်မရလဲ'

ဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ ဆရာကြီး က...

'လုံပူလျှောခြံသံရရင် ဝါမှာ ရုက္ခပူအား (၉၉) ချိန်ချက်ပြီး စုဆောင်းထားတာနဲ့ ထိုးရ ယယ် အဲဒီအားတွေနဲ့ ထိုးလွှားရင် သိပ်ကြာ ပါတူ။ ဓာတ်လုံး ပြီးနိုင်ပါတယ်'

ဟု ပြောခဲ့သည်ကို ယနေ့အထိ ကျွန်တော် အမှတ်ရနေပါသည်။

ကျွန်တော် ခြံသံရဖို့ ကြိုးစားရှာဖွေ

နေရင်း ဆရာကြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါ သည်။ ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်တော် (၆)လ ခန့်သာ တွေ့ဆုံ ပညာယူခွင့် ရလိုက် ပါသည်။

ကျွန်တော့်အနေနှင့် သံ,ရွတ်, ပြဒါးလုံးလေးထိုးလိုက်၊ ခြံသံလေးထိုး လိုက်၊ အန္တောဓာတ်လုံးလေး ထိုးလိုက် ဟင်းရိုင်းပြဒါးလေး ဖမ်းလိုက်နှင့် ယောင်လည်လည် ဘဝတွင်သာ ကျင် လည်နေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်က လုပ်ရတ်ဓာတ်လုံးကို အားမသန်ပါ။ ဓာတ်ကြီးကိုသာ အား သန်ပါသည်။ စိတ်ထဲမှာ ထွက်ရပ် ဓာတ်လုံးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် နားလည် သဘောပေါက်ပြီး အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် ရည်မှန်းချက် အပြည့် ထား၍ လိုအပ်သည်များကို ထပ်မံ ဖြည့်ဆည်းချင်သည့် ဆန္ဒများသာ ကိန်းအောင်းနေပါသည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ကျွန်တော် အင်္ဂါရတ်ပညာ၏ အနှစ် သာရအပိုင်းကို လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မရရှိသေးပါ။ ကြိုးစား နေဆဲကာလ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော့်နေအိမ်သို့ တပည့်တစ်ယောက် ရောက်လာ၍ စကားလက်ဆုံကျရင်း အင်္ဂါရတ်ပညာ ရှင်ကြီးတစ်ဦး ကံကောက်ကျေးရွာမှာ ရှိကြောင်းနှင့် မြန်မာဆေးဆရာကြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ဓာတ်ယတြာပညာလည်း

ကျွမ်းကျင်ကြောင်း သတင်းကို ကျွန်တော် ကြားသိရပါသည်။

ကျွန်တော် များစွာစိတ်ဝင်စားသွား ၍ ဆရာကြီးနှင့် ဆက်သွယ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ရာ တပည့်က ဆရာကြီး ကို ပြောပြပေးပါမည်ဟုပြော၍ မကြာမီ ကာလအတွင်း တွေ့ဆုံမိတ်ဆက်ပေးမှု ကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရရှိ ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး၏ အမည်မှာ "ဦးစံမြင့်" ဖြစ်ပါသည်။ "ပညတ္တသီရိကျမ်း" နှင့် "ဓာတစ်လုံးဋီကာ" (လက်ရေးမူ) ကျမ်းပြုဆရာကြီးဖြစ်၍ မန္တလေးမြို့၊ အာလကပ္ပကျောင်းတိုက် ဆရာ တော်ကြီး၏ တပည့်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ဆရာကြီးက...

'မောင်အောင်သန့်ရေ ဝါအနေနဲ့ တပည့် ပျားပျား ယထားတူး ပြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်း မှာ တစ်ယောက် သင်ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ အခု အညာမှာတော့ မင်းကို သင်ပေးဖို့ ငါ သဘောတူတယ်။

မင်း ရုံးဆင်းခိုနဲ့ ညနေတိုင်း (၅)နာရီ လောက်ကစပြီး နေ့စဉ် လာခဲ့တာ။ ငါ ကပ္ပလင်္ကာရကျမ်းကြီးကို ဖွင့်ပြပေးမယ်' ဟု ဆိုပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော် နေ့စဉ် ညနေ (၅-နာရီ မှ ၇-နာရီခန့်အထိ) ဆရာ ဦးစံမြင့်ထံ တပည့်ခံ၍ ကပ္ပလင်္ကာရ ကျမ်းကို လေ့လာဆည်းပူးခွင့် ရရှိခဲ့ပါ

သည်။ သင်တန်းကာလ (၄)လကျော် ကာလအတွင်း သင်ယူ ပြီးဆုံးခဲ့ပါ သည်။

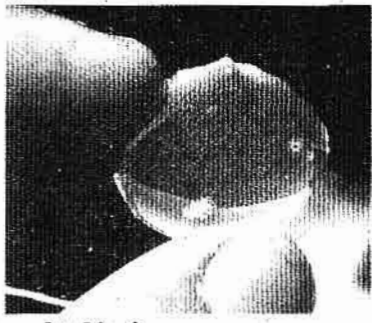
ဆရာက ကပ္ပလင်္ကာကျမ်းကို တစ်ပိုဒ်ချင်း လက်ကရွတ်ပြု၊ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းပြ၊ အင်းဆန် သွင်းပြပေးခဲ့ပါသည်။ **မူလကိန်း၊ အာဒိကိန်း၊ မဇ္ဈကိန်း၊ အဝသာန်ကိန်းများ** ဆင်ပုံဆင်နည်း ကို သင်ပေးသည်။ နောက်ဆုံးမှာ ဓာတ်ကောက်ပုံ ကောက်နည်းကို သင် သည်။

ကျွန်တော် ကံကောင်းပါသည်။ ယခင်က နားမလည်ခဲ့သော ဓာတ်ကြီး (ထွက်ရပ်ဓာတ်လုံး) တည်ပုံတည်နည်း၊ ဓာတ်ကောက်ပုံ အယူအဆနှင့် မီးတက်ပုံ အယူအဆများကို နားလည် သဘောပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ ရေနံ ချောင်း(စံပယ်ရုံချောင်း) ဆရာတော် ခံ **“စတုစာတု”** အင်္ဂါရတ်ကျမ်းကို ကျွန်တော် လေ့လာနိုင်ပါသည်။

ထွက်ရပ်ပေါက်ဓာတ်လုံးကို အဓိက အားဖြင့် **ဓာတ်မ(၉)ပါး** အသုံးပြု၍ ဆုံးရသည်။ **“ခဲ(နာ)၊ ဂျတ်၊ သံ၊ ဘင်၊ ကြေး(ဒန်)၊ ပြဒါ၊ ဘော်၊ သွပ်၊ ရွှေ”** ဟူ၍ ဓာတ်မ(၉)ပါး ရှိ သည်။

ဤနေရာ၌ အယူအဆတစ်ခုကို နှင်းပြရန် လိုပါမည်။ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ ဧတဇော၊ ဝါယော၊ အာကာသ ဟူ၍ ဓာတ်(၅)ပါး ရှိပါသည်။ အဓိကမှာ ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော ဓာတ်တို့ ဖြစ်သည်။ အာကာသဓာတ် မှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ပေါင်းစပ်သည့် အခါ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အကြားအလပ် ဟု သဘောပေါက်ပါသည်။

ထို အဓိကဓာတ်(၄)ပါး သဘော တရားများကို နားလည်သဘောပေါက် ရန် လွန်စွာ အရေးကြီးသည်။ ကမ္ဘာ

ပျက်ပုံကိန်းစဉ်အရ ပထမမှာ **တေဇော ဓာတ်(မီးဓာတ်)** စတင် လောင်ကျွမ်း သည်။ ပြီးက **ဝါယောဓာတ်(လေ ဓာတ်)** လာသည်။ ဝါယောဓာတ်ပြီးမှ **အာပေါဓာတ်(ရေဓာတ်)** လွှမ်းမိုး သည်။ နောက်ဆုံးမှာ **ပထဝီဓာတ်(မြေ ဓာတ်)** ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ကမ္ဘာကြီး ဖြစ် တည်လာကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါ သည်။

ထိုဓာတ်ကြီးများ အစဉ်အတိုင်း ဓာတ်လုံးကြီးအတွက် ဓာတ်မများကို စီစဉ်ထည့်သွင်း ပူးပေါင်းတတ်ရန် အရေးကြီးကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါ သည်။ ယင်းသို့ ကမ္ဘာပျက်ပုံ ဖြစ်တည် ပုံ အစီအစဉ်အတိုင်း ထွက်ရပ်ဓာတ် လုံးကို ဓာတ်မများ အစဉ်အလိုက် ပေါင်းစပ်ပေးရန်သာမက မီးတက်စဉ် မှာလည်း အခြောက်(၇)လုံး၊ ချော်(၁) လုံးနှင့် (၆၄)လုံး ပြည့်ပါက ခံရည်တစ် ကြိမ်(လေ)တစ်ကြိမ် လောင်းရန်ကို လည်း ဆရာကြီးများ၏ ဩဝါဒလမ်း ညွှန်ချက်များအရ သဘောပေါက်လာခဲ့ ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်တော် နားလည် လေ့လာထားသော ထွက်ရပ်ဓာတ်ကြီး လုံး၏ အစအဆုံး တည်ပုံကို စေတနာ အပြည့်ဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။ ပထမဆုံး **ခြံသေ့ထီးဆောင်းကိန်း**ကို ဆင်ရ သည်။ ဤအဆင့်ကို **မူလကိန်း** ဆင် သည်ဟု ဆိုပါသည်။ **မူလကိန်းပြီးက အာဒိကိန်း** ဆင်ရသည်။ **အာဒိကိန်း**

မှာ **အ-ပေါင်း-ဝင်-ရာ**ဖြစ်သည်။ **အာဒိ ကိန်းပြီးတော့ မဇ္ဈကိန်း** ဆင်ရသည်။ **မဇ္ဈကိန်းမှာ ဦး-သာ-စိန်-ပန်း**ဟု ကောက်ယူရသည်။ **မဇ္ဈကိန်းပြီးက အဝသာန်ကိန်း ဒန်း-လှ-ကို-ရှာ**ကို ကောက်ယူ၍ ဓာတ်လုံးတည်ပုံ ပြီးဆုံး ခြင်းသို့ ရောက်ပါသည်။

မူလကိန်းမှာ ဓာတ်လုံးဖြစ်၍ ယင်း ဓာတ်လုံးကို **အာဒိကိန်း** ဓာတ်ပေါင်း အား **အခံတစ်ကျပ် အသတ်တစ်မူး** နှုန်းဖြင့် ကျွေး၍ အဆင့်ဆင့် တက်ရ သည်။

ပြီးက မဇ္ဈကိန်း ဆင်ထားသည့် ဓာတ်ပေါင်းကို တစ်မူး၊ တစ်မတ်နှုန်း ဖြင့်ကျွေး၍ နောက်ဆုံးတွင် **အဝသာန် ကိန်း** ဆင်ထားသည့် ဓာတ်ပေါင်းကို ကျွေးရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ယခု တင်ပြခဲ့သည့် ဓာတ်ဆင် အတိုင်း အဆင့်ဆင့်ကျွေး၍ တက်သွား ပါက ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မလွဲမသွေ ရောက်နိုင်ကြောင်း ဆရာကြီး ဦးစံမြင့် က လမ်းညွှန်ပေးခဲ့ပါသည်။

လမ်းကြီးဖြစ်၍ လွယ်လွယ်နှင့်တော့ မပြီးမြောက်နိုင်ပါ။ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ စိရိယ ကြီးမားစွာဖြင့် စဉ်ဆက်မပြတ် လျှောက် လှမ်းဖို့ အရေးကြီးပါသည်။

ဓာတ်ကြီးအနေနှင့် (၄)ဆင့်မှ စတင်၍ ထူးခြားမှုများ တွေ့ရပါသည်။ အင်္ဂါရတ်ပညာရှင်များအနက်မှ စိတ်ဝင် စားသူများ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်နိုင် ကြပါစေရန် စေတနာအမှန်ဖြင့် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကျေးဇူးရှင် ဆရာကြီးများအားလုံးကို ဦးညွှတ် ဝါရဝ ပြုပါ၏။)

အောင်သန့်(ပုသိမ်ကြီး)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အပြုပေးချက်များ

ပုံစံ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	အရောင်	ဂဏန်း	စားဖွယ်	အရသာ	အရုပ်	မိတ်ဖက်	ကူညီသူ	ကံပွင့်နေ့
ကြက်	နုလုံး	အနီ	၉	ပြောင်း	အခါး	တောင်	ပြင်း၊ ခွေး၊ ကျား	ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး	အင်္ဂါနေ့
ခွေး	အူပု	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ကျား	အူပု	ရွှေဝါ	၇	ဆန်	အစပ်	အနောက်	ကြက်၊ ခွေး၊ မြွေ	ကြာသပတေးသားသမီး	သောကြာနေ့
ယုန်	သရက်ရွက်	ဖြူဝါ	၂	ကောက်ညှင်း	အချို	အနောက်တောင်	ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်	စနေသားသမီး	တနင်္လာနေ့
နဂါး	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
မြွေ	အသည်း	အစိမ်းနု	၃	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သောကြာသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ပြင်း	အစာအိမ်	အညို	၈	ကောက်ညှင်း	အချို	အရှေ့မြောက်	ကျား၊ ပြင်း၊ ခွေး	တနင်္လာသားသမီး	စနေနေ့
ဆိတ်	ဆီးအိမ်	အပြာ	၁	ပဲအပျိုးပျိုး	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
မျောက်	ကျောက်ကပ်	အပြာ	၁	ပဲအပျိုးပျိုး	အငန်	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ မျောက်	အင်္ဂါသားသမီး	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့
ကြက်	အဆုတ်	အဖြူ	၆	ဆန်	အစပ်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	ကြာသပတေးသားသမီး	တနင်္ဂနွေနေ့
ခွေး	ယဉ်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့တောင်	နဂါး၊ ကြက်၊ မျောက်	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့
ဝက်	ယဉ်းခြေ	အစိမ်းရင့်	၄	ဂျုံ	အချဉ်	အရှေ့တောင်	မြွေ၊ ကြက်၊ ခွေး	တနင်္ဂနွေသားသမီး	ကြာသပတေးနေ့

***
 ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ယုန်နှစ်ဖွား၊ မြင်းနှစ်ဖွားနှင့် ဆိတ်နှစ်ဖွားတို့မှာ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်း တတ်ပါသည်။ ဤလအတွင်း ယုန်နှစ်ဖွားအတွက် ဝေယျာကို ရှင်းပြပါမည်။
 ယုန်နှစ်ဖွားတို့မှာ သရက်ရွက်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ ဂရုစိုက်၍ ကာကွယ်ကုသပါ။ မြေဝါရောင်၊ (၂)ဂဏန်းတို့ ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေပါမည်။ ချိုသောအရသာ၊ ကောက်ညှင်းနှင့် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်များနှင့် သင့်လျော်ပါသည်။
 အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်
 ၁၈။ နဂါးရောင်ခြည်မပူရင်း

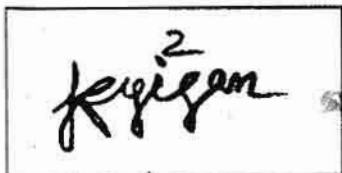
ကံပွင့်ကံကောင်းစေ၍ ဆိတ်၊ ဝက်၊ ယုန်နှစ်ဖွားတို့မှာ ကောင်းကျိုးပေးမည့် မိတ်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည်။
 အရေးကိစ္စ တစ်စုံတစ်ရာ ကြုံဆုံရပါက စနေသားသမီးတစ်ဦးက ကူညီပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ တနင်္လာနေ့နေ့ကောင်းနေ့မြတ်ဖြစ်သည်။ ကျန်နှစ်ဖွားများ ဤအတိုင်း ကောက်ချက်ချ စေလိုပါသည်။
 အာရောဂျ ဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြ။
 ၁၈။
 ။ ဟူဂျင်းစီ (Hu Sin Zhi) ။

စိတ်ပိုင်းဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။

***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော်ဒေသက အသက်လေး ဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းဘူးတဲ့ သူ့ခင်ပွန်းက တခြားမိန်းမတွေနဲ့ ခဏခဏ ရှုပ်ထွေးတယ်တဲ့။

“ကြည်ကြည်စန်း”ဆိုတဲ့ သူမရဲ့ နာမည် အပြည့်အစုံကို အင်္ဂလိပ် အက္ခရာနဲ့ လက်မှတ်ထိုးတာ ဖြစ်ကြောင်း သိရတယ်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်သင်္ကေတ အဓိပ္ပာယ် အရဆိုရင် လက်မှတ်အောက်မှာ အပြိုင်သင်္ကေတတွေ များနေတာ မကောင်းပါဘူး။ လက်မှတ်အပေါ်မှာ အင်္ဂလိပ် အက္ခရာ“2” တင်ထားတာလဲ မကောင်းပါဘူး။

၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ တနင်္လာနေ့ဖွား ဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ်ခွင့်နဲ့ နာမက္ခရာ တိုင် ချကြည့်ရင်...

*** [နံပါတ်-၁] ————

တနင်္လာသိုက်ဖွားကို တနင်္လာအစ၊ အင်္ဂါအဆုံး မွေးနံကို အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်းမှန်ပေမယ့် သိုက်+

မရဏ=က္ခဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ဖြစ်လို့ နာမည်ညံ့ပါတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်တယ်။

ဒီနာမည်ကို လက်မှတ်အပြည့်ထိုးဖို့ မကောင်းဘူး။ သိုက်ဋ္ဌာနမှာရှိတဲ့ တနင်္လာနံ အက္ခရာစာလုံး“ကြည်” တစ်လုံးသာ လက်မှတ်ထိုးသင့်တယ်။

***

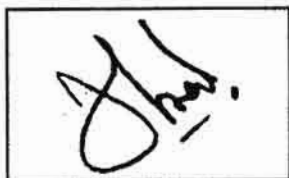

❖ ဩဂု ပွင့်အိတ်သင်္ကေတ ယဉ်ပါ။
❖ ပွင့်ဖတ်(၄)ခုဖြစ်စေ၊ (၅)ခုဖြစ်စေ၊ (၆)ခုဖြစ်

ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

စေပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတပါ။ လက်မှတ် အောက်က မျှင်ပသားသင့်ဘူး။
❖ ပွင့်ဖတ်(၆)ခုကတော့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

၂။
***

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ ရေနီမြို့တော် အသက်သုံးဆယ်ကျော် အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်ပနိုင်ငံခြား သွားရောက် လုပ်ကိုင်ဖို့ ဖြေဆိုရတဲ့စာမေးပွဲ ခဏခဏ ကျန်းမာနေလို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက္ခဏာ ဗေဒင် ဟောခန်းကို လာရောက် တွေ့ဆုံသူ

နံပါတ်-၁						
		အဓိပတိ				
			၄		၆	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၆	၂	၅	
			၃	၀	၀	
မရဏ	ဘင်	ပုတိ				
			(မူလမဟာဘုတ်)		(နာမက္ခရာပြိုင်)	

ဖြစ်ပါတယ်။

လက်မှတ်သင်္ကေတမှာ ကြည့်ရင် အပြိုင်သင်္ကေတတွေ လက်ဝဲဘက် စောင်းနေတာတွေ အောက်မှာ မျဉ်းတို ပိတ်၊ အစက်ချထားတွေဟာ မကောင်း ပါဘူး။

ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက်၊ အယှဉ်အပြိုင်တွေ ရှုံးနိမ့်တတ်တဲ့ သင်္ကေတမျိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

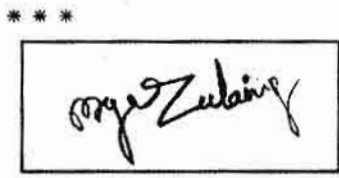
“ဝင်းဇော်သန်း”ဆိုတဲ့ နာမည် စာလုံး သုံးလုံးထဲက နောက်ဆုံးစာလုံး ဖြစ်တဲ့ “သန်း”ကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ စာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း ပြောပြတယ်။

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မွေးသူဖြစ်လို့ မူလမဟာ ဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်ချကြည့်ရင်...

*** * [နံပါတ်-၂]

- ❖ လက်မှတ်ရဲ့အညွှန်းနေရာမှာ ပြာဦးလက်တာ ထည့်ရမယ်။
- ❖ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းပထားရဘူး။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက်နှစ်ဆယ်

ယခုလ ပြည်ပနိုင်ငံခြား ပညာသွား သင်ဖို့ကိစ္စနဲ့ အချစ်ရေးကိစ္စတွေ အဆင် မပြေ စိတ်ဆင်းရဲပြီး ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက္ခဏာ ဗေဒင်ဟောခန်းကို ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

၁၃၅၂ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ ကြာသပ တေးနေ့ မွေးသူဖြစ်လို့ မူလမဟာဘုတ် ခွင်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်နဲ့ ဝုဒ္ဓိဆွဲကြည့် ရင်...

*** * [နံပါတ်-၃]

နံပါတ်-၄

	အမိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

(မူလမဟာဘုတ်)

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

	၂	
၁	၀	
၆	၅	
၄	၃	

(နာမက္ခရာတိုင်)

ဗုဒ္ဓဟူးပုတီးဖွားကို ပုတီး+ဘင်+ မရဏ= အနိဋ နာမည်ပေးထား တယ်။ နာမည် အလွန်ညံ့တယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်တယ်။ ထိုးမြဲ လက်မှတ်က...

မရဏဌာနရှိ သောကြာနံအက္ခရာ စာလုံးဖြစ်လို့ မကောင်းဘူး။ ပုတီးဌာန က ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာစာလုံး တစ်လုံး တည်း လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်တယ်။

*** *

ကျော် မိန်းမပျိုလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ တယ်။

“မြတ်ဇူလိုင်”ဆိုတဲ့ နာမည်သုံး လုံးကို အင်္ဂလိပ်အက္ခရာစာလုံးတွေနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။

လက်ဝဲဘက် စောင်းနေခြင်းဟာ ကြိုးစားသလောက် ခရီးမရောက် ဖြစ် တတ်ပြီး အောက်မှာ အပြိုင်သင်္ကေတ ရှိခြင်းက အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အပြိုင်တွေ ပေါ်ပေါက်တတ်တယ်။

နံပါတ်-၃

	အမိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

(မူလမဟာဘုတ်)

	၀	
၆	၅	
၄	၃	
၂	၁	

(နာမက္ခရာတိုင်)

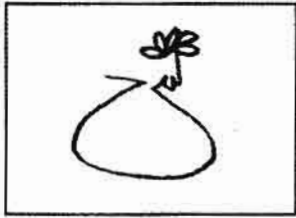
၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၀ ၁

(လွှဲ)

ကြာသပတေး အဓိပတိဖွားကို ကြာသပတေးအစ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအဆုံး မွေးနံကို အမြစ်အုပ် နာမည်ပေးမှားနေ တယ်။ အဓိပတိ+မရဏဖြစ်လို့ အတော်ညံ့တယ်။ ပက္ခမိနေတဲ့ နာမည် ပါပဲ။ နာမက္ခရတိုင်စဉ်ရော ဝုဒ္ဓိပါ မှား တယ်။

ဒီနာမည်အတိုင်းဆိုရင်တော့ သိုက် ဌာနမှာရှိတဲ့ အင်္ဂါနံအက္ခရာစာလုံး "ဇ" တစ်လုံးတည်းကိုသာ လက်မှတ် ရွေးထိုးသင့်တယ်။

* * *

"Z" ဆိုတဲ့ အက္ခရာကို အောက်ခြေ ပြားငွေအိတ်ပုံနဲ့ ပွင့်ဖတ်(၅)ခုပါတဲ့ ပန်းပွင့်သင်္ကေတပါအောင် လက်မှတ် ထိုးရမယ်။ လက်မှတ်အောက်ကတော့ မျဉ်းမသားရဘူး။

၄။

* * *

ယခုလအတွက် နိပါတ်(၄)နေရာ မှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးပြလက်မှတ် ပိုင်ရှင်ကတော့ မန္တလေးမြို့က အသက်သုံးဆယ်ကျော် အမျိုးသား တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

"တင်မောင်" ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံး တွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက် မှတ်ရေးထိုးထားကြောင်း သိရတယ်။ လက်မှတ်သင်္ကေတကို ကြည့်ရင်

အလုံးကြီးတစ်လုံးက လက်မှတ်ပေါ် မှာ ပိနေတယ်။ ဒါကြောင့် အလုပ်ပိ၊ တာဝန်ပိဖြစ်နိုင်တဲ့အပြင် အကြွေးတွေ ပါ ပိနေနိုင်တယ်။

အခုလဲ လုပ်ငန်းက ငွေတွေကို ယူသုံးထားမိလို့ သိန်းရာချီ အကြွေးပိ နေတယ်။ အဲဒီငွေကြေးကိစ္စ၊ လုပ်ငန်း ကိစ္စ ဘာပြဿနာမှ မပေါ်အောင်၊ အမြန်ဆုံး အဆင်ပြေသွားအောင် ယတြာအစီအရင် လာရောက် တောင်း ခံသူ ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ ကဆုန်လ၊ စနေနေ့မွေးသူဖြစ်လို့ မူလ မဟာဘုတ်ခွင်၊ နာမက္ခရတိုင်စဉ်၊ ဝုဒ္ဓိ တို့ချကြည့်ရင်...

* * * [နိပါတ်-၄] ———→

စနေသား အဓိပတိဖွားဖြစ်သူကို စနေအစ၊ ကြာသပတေးအဆုံး အဓိပတိ+သိုက် နာမည်ပေးထားတာ ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ ဖြစ်ပေမယ့် နာမက္ခရတိုင် မှား၊ ဝုဒ္ဓိမှားဖြစ်နေတယ်။ အတွင်းရန် ဓာတ်လဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီ နာမည်ကို လက်မှတ်နှစ်လုံးထိုးဖို့ မသင့် ဘူး။

"တင်" တစ်လုံးတည်း ထိုးတာ ပိုကောင်းမယ်။

* * *

လက်ရှိ အလုပ်နေရာမှာ ခိုင်မြဲပြီး၊ အစွပ်အစွဲ အတိုင်အတော၊ ဘေးဥပဒ် အမှုအခင်းတွေ မဖြစ်ပေါ်ရအောင်၊ တြိဂံပုံ ငွေအိတ်သင်္ကေတပါအောင် လက်မှတ်ထိုးပါ။ လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရပါဘူး။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

နိပါတ်-၄

	အဓိပတိ	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ
မရဏ	ဘင်	ပုတိ

၀

၂	၅	၁
၆	၃	၄

၂

၁	၀
၆	၅
၄	၃

၄ ၅ ၆ ၀ ၁ ၂ ၃

နေရောင်တာ(Sun-Shade)

ပြတင်းပေါက်များနှင့် အဖီအဆွယ်၊ ကဲလားများတွင် နေရောင်ကို ကာကွယ်ပေးသော အမိုးစွန်းကလေးဖြစ်သည်။

လမ်းဘေးချေးဆိုင်များတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိသော မြေပိုက်ထိမ် ဆွမ်းလောင်းတံ (မွန်ပြည်နယ်ဒေသများတွင် လမ်းဆုံလမ်းခွဲများ၌ သံဃာတော်များအား ဆွမ်းလောင်းလှူနိုင်ရန် အခင်းအကာမဲ့ အမိုးရေပုံများ ဆောက်လုပ်ထားလေ့ရှိရာ ယင်းတို့ကို "ဆွမ်းလောင်းတံ" ဟု ခေါ်ကြသည်။

ဆွမ်းကိစ္စအပြင် ခရီးသွားများပါ နားနေနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ခါးပြတ်အခင်း (လမ်းအပြည့်မဟုတ်ဘဲ နံဘေးနေရာအနည်းငယ်ကို ကွပ်ပျစ်ခင်းထားခြင်း) များလည်း ပြုလုပ်ထားတတ်ကြသည်။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းချိန်တွင် ဆွမ်းကို အဆင်ပြေစွာ လောင်းလှူနိုင်ရန် ဖြစ်သည်။ လုံခြုံရေးအစောင့်တံစသည်တို့လည်း ဤသဘော သက်ရောက်သည်။ နေရောင်ကို (အတန်အသင့်) ကာကွယ်ထားသော ပစ္စည်းကို ဆိုလိုသည်။

ဤသင်္ကေတသည် ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ပမာ အားကိုးအားထားပြုနိုင်မည့် မျှော်လင့်ချက်ရောင်နီဟု အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုသကဲ့သို့ ဘေးရန်အန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှ ကာကွယ်ပေးခြင်းဟုလည်း အနက်ဆောင်သည်။

ဤသင်္ကေတ၏ မူလဇစ်မြစ်မှာ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့၏ အထွတ်အမြတ်ထားရာ သာသနာ့ဘောင်မှ ရတနာရုပ်ပါး Fó-Mèn Bā Bǎo

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်း

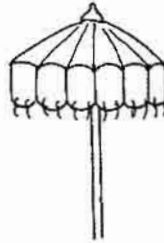
သင်္ကေတများ၏

ဘာသာစကား (၄၂)

ပုဂ္ဂိုလ်

(ဖောမဲန်ပါးပေါင်း) အပါအဝင်ဖြစ်သော ရတနာတီး Bān Sān (ပေါင်းစန) ကို အခြေပြုခြင်းဖြစ်သည်။

***

ပုံသဏ္ဍာန်မှာ မြန်မာ့ရေမြေ ထုံးစံလေ့တွင် မြင်တွေ့ရလေ့ရှိသော ထီး၏ အနားရေးပတ်လည်တွင် အမြိတ်ရည်ချထားသည့်ပုံ ဖြစ်သည်။

တရုတ်နှင့် ကိုးရီးယား၊ ဂျပန်၊ ထိုင်းစသည့် နေရာဒေသများ၌ အသုံးပြုကြသော ရိုးရာလေ့သုံး ထီးဖြစ်သည်။ လေးထောင့်ပုံစံ (နံဘေးမြင်ကွင်း) က မြေဓာတ်၏ပုံစံ မိခင်၊ မူလဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

မြေဓာတ်သည် မိခင်၏ သားအိမ်ကို လည်းကောင်း၊ သက်ရှိသက်မဲ့ အားလုံးတို့၏ ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေခြင်း (အနိစ္စ) သဘောကို လည်းကောင်း သဘာဆောင်သည့် အားလျော်စွာ လူသားတို့သည် မြေ(မိခင်၏ ဝမ်းကြွာတိုက်)မှ လာ၍ မြေ(အနိစ္စသဘောသို့ လိုက်နာသက်ရောက်ခြင်း)သို့ သွားသည်ဟု ဆိုကြ၏။

မြေဓာတ်ကား (လူ့ဘဝ) ခဏတာ ကွန်းခိုရာ နေရာတစ်လျှောက်ကို ပိုင်စိုးသဖြင့် ဘေးကင်းလုံခြုံခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက်ပြည့်ဝခြင်းသဘောကို ဆောင်ပေ

သည်။

ယင်းတွင် ယောက်ျားအာဇာနည် (လောကသုံးပါးတွင် တုန့်တံ့မဲ့သူ- မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။) ၏ မြင့်မြတ်သော အဆင်တန်ဆာဖြစ် ဂုဏ်ရည်ပေါင်းစပ်ကာ အဘယနိမိတ်ဆောင် သင်္ကေတ ဖြစ်လာရလေသည်။

ငန်း(Swan)

နက်နဲရှုပ်ထွေးလှသည့် အဓိပ္ပာယ်များ သက်ဝင်နေသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ရှေးအခါက အပိုလိုနတ်ဘုရားထံ ဆက်သွယ်ပေးသည့် စေတမန်ဟု ယူဆသုံးစွဲကြသည်။

ငန်းသည် ဂီတကို ပိုင်စိုးသော နတ်ဘုရား ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် အခြားယုံကြည်မှုတစ်ရပ်မှ ငန်းသည် ချိုမြိန်သာယာသော တေးသွား ဂီတများကို ဖန်ဆင်းကာ တမလွန်သို့ လမ်းပြပေးသည်ဆို၏။

သေကောင်ပေါင်းလဲ ခံစားနေသော (ခက်ခဲကြီးမားသည့် ခရာဝေဒနာ ပိစီးနှိပ်စက်ခြင်း ခံစားနေသော) နာတာရှည်ဝေဒနာရှင်များအတွက် အဆိုပါ ငန်းကွေးကြီးမှ ကင်း

www.burmeseclassic.com

လွတ်ငြိမ်းမြောက်ရာ တမလွန်ဘဝသို့ လမ်းညွှန် ပို့ဆောင်ပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။

အနီရောင်ငန်းသည် သူရိယနေမင်း ကို ကိုယ်စားပြု၍ အဖြူရောင်ငန်းမှာ သောကြာဂြိုဟ်မင်း (အချစ်နတ်သမီး) ကို ရည်ညွှန်းသည်။

“ငန်းတို့သံစဉ်” ဟု ဆိုလျှင်ကား တစ်စုံတစ်ယောက်၏ နောက်ဆုံးဘဝ ခရီးကို လျှောက်လှမ်းအပြီးသတ်ခြင်း၊ ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းသွားခြင်းကို ဖော်ပြသည်။

အဂ္ဂိရတ်ပညာတွင်ကား “ငန်း” သည် “ပြဒါး” ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ် လေသည်။ “ဂဏိတဗေဒ” ၊ အတွက် အချက်ဆိုင်ရာ သင်္ချာပညာရပ်တွင်မူ ကောင်းမွန်ပြည့်စုံသောအဖြေကို ထုတ် ဖော်နိုင်ခြင်း၊ အမေးပစ္စာအား အကျယ် တဝင့် တွက်ချက်ဖြေရှင်း ပြီးစီးခြင်း အတွက် ကိုယ်စားပြုလေသည်။

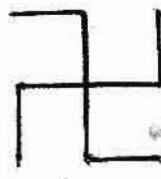
ငန်းကို ယေဘုယျအားဖြင့် တမလွန် ဘဝ၊ ဇီဝအသက်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းနှင့် ပတ် သက်၍ ကိုယ်စားသင်္ကေတအဖြစ် သုံး စွဲလေ့ရှိရာ မြွေ(သို့မဟုတ်) စောင်း(ပျပ် စောင်း)နှင့် ငန်းကို ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြပါက သေခြင်းတရားမှ ဖဲခွာလွတ်မြောက် ခြင်း၊ အာယုဒါယအသက်ကို စောင့် ရှောက် ဆက်စပ်ပေးခြင်း ဟူသော စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အခြေအနေတစ်ရပ်ကို ဖော်ညွှန်း၏။

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ အယူ ခလေ့တွင်ကား ငန်းသည် ရေနှင့်မီးကို ဆက်သွယ်ပေးသည့် ဝင်ရိုးအလယ် မှတ်ဟု ဆို၏။ **ဗျပ်စောင်းနှင့် ဥဒေါင်း တို့မှာ မြေနှင့်လေတို့၏ ဆက်သွယ် ချက်ဖြစ်ကြ၏။**

နေနတ်မင်းကြီးသည် နေအခါတွင် အချိန်ယန္တရားကို မြှင်းအား မောင်းနှင်

စေ၍ ညအခါတွင် ငန်းအား မောင်းနှင် ရန် တာဝန်ပေးစေခိုင်းသည်ဟု ဆိုကြ လေသည်။

ဆွာစတိကာ(Swastika)

သင်္ကေတတို့ဘာသာမှ တည်မီ ဖြစ် ပေါ်လာသော သင်္ကေတဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ဤ သင်္ကေတကို တွေ့ရလေ့ရှိသည်။ ဗြိတိန်၊ အိုင်ယာလန်၊ မိုင်ဆန်နေးနှင့် ဂစ်စကိုနီဒေသ ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများ၌လည်း တွေ့ရ တတ်သည်။

အီတလျံစကန်(Etruscan) ဒေသ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များက အများဆုံး အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

ဆစ်လူမျိုး ဂျာမန်လူမျိုးတို့နှင့် အာရှ အလယ်ပိုင်းဒေသ ကိုလံဗီယာ အမေရိကဒေသများ၌ လည်းကောင်း၊ ဂရိလူမျိုးများက လည်းကောင်း သုံးစွဲ ကြ၏။

ဂရိတို့က ယင်းသင်္ကေတကို ဆွာစတိကာ သို့မဟုတ် တက်ထရာ စကေလီယန် Tetraskelionဟု ခေါ်ကြ ၏။ ဂမ္ဘာဒီယမ်ဟုလည်းခေါ်၏။ ဣ ပုံသဏ္ဍာန်အရ ဂမ်မာ(Σ) နှစ်ခု ကြက်ခြေခတ်ထားသော ပုံစံရှိခြင်း ကြောင့် ဖြစ်၏။

သံခေတ်ကာလက ဤသင်္ကေတ သည် တန်ခိုးကြီးမားသော နတ်သမီး တစ်ပါးကို ကိုယ်စားပြုသည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြသည်။

ဝင်ရိုး၊ ဆုံမှတ်တွင် ရပ်တည်ကာ

လည်ပတ်နိုင်သော သံလိုက်အိမ်ကြောင်း နှင့် သဏ္ဍာန်တူနေသဖြင့် ဘဝလမ်းညွှန် သင်္ကေတအဖြစ် ဆွာစတိကာကို ဖွင့် ဆိုကြ၏။

ဤတွင် ရေးဆွဲရသည့် ဦးတည် ချက်၊ ပုံသဏ္ဍာန်လားရာအရ ဣ လက်ယာရစ်နှင့် ဣ လက်ဝဲရစ် ဟူ၍ နှစ်မျိုး ခွဲခြားထားကြ၏။ **(မြန်မာ မူတွင် စကြာနှင့် လုံးဝတူညီသော သင်္ကေတ ဖြစ်ပေသည်။)**

လက်ဝဲရစ်စကြာကို မိမိအတွက်၊ ကျဉ်းမြောင်းသော နယ်ပယ်၊ လျှို့ဝှက် နက်နဲသောပညာရပ်၊ အထူးပြု ရည် ညွှန်ခြင်းဆိုင်ရာတို့အတွက် လည်း ကောင်း၊ လက်ယာရစ်စကြာကို အများ အကျိုး ပရဟိတဆိုင်ရာ၊ ကျယ်ပြန့် သော လူ့ဘောင်လောက၊ ယေဘုယျ ဆန်သော၊ လူသုံးများ၍ လူအများနှင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံခြင်းတို့အတွက် လည်း ကောင်း ရည်ညွှန်းသုံးစွဲခဲ့ကြ၏။

အလယ်ခေတ်ကာလတွင် (စကြာ) ဆွာစတိကာသည် အလွန်ကျယ်ပြန့်စွာ သုံးစွဲသောသင်္ကေတတစ်ခု ဖြစ်လာ သည်။ ရွှေလျားဖြစ်မြောက်ခြင်းနှင့် ဘာဏျရာဇာနေမင်း၏ မဟာစွမ်းအင် အဖြစ် တင်စားခဲ့ကြ၏။

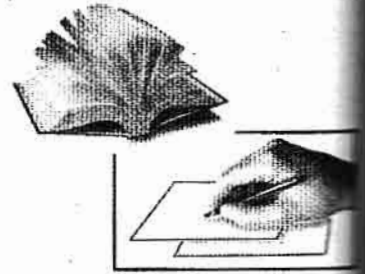
တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မူလ၊ ဗဟို အင်အားစုများကို လေးပြင်လေးရပ်သို့ ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ပျံ့နှံ့သွားခြင်း၏ သင်္ကေတအဖြစ်လည်း သုံးနှုန်းကြ၏။

ဆွာစတိကာ(စကြာ)သည် ခြေ ထောက် လေးချောင်းဆိုင်ကာ အရပ် လေးမျက်နှာသို့ ဦးတည်နေသည့်ပုံစံ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

နက္ခတ္တပညာရပ်တွင်မူ စကြာဝဠာ၏ မူလ ဗဟိုချက်ဆုံရပ်အဖြစ် သင်္ကေတ ပြုကြ၏။ အလယ်ဗဟို(ကြက်ခြေ)ဆုံ ရပ်သည် မျိုးနွယ်ဆက် ယောင် ပေါက်

သုံးထောက်ခြောက်ဘုမ္မိခေါ် ဂြိုဟ်စားသက်ရောက်တို့၏

အညံ့ဆုံးနှင့် ထွက်နုဆုံး

ကောလိန္ဒ (သဒ္ဒါစာပေ) ဝက်လက်

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း လေးငါး ဆယ်ခန့်က ကျေးလက်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတို့တွင် ကျောင်းသား၊ ကိုရင်၊ တပည့်ပေါင်းများစွာ မွေးမြူကာ လောကီ နံနက်ခင်းနေခြည်နု၏ အောက်တွင်...

'နောင်... ဝေ... ဝေ... ဝေ... ဆွမ်းတော်ဗျို'

ဟု ရွာလမ်းတစ်လျှောက် သာယာ နာပျော်ဖွယ်အသံနှင့် ဆွမ်းခံလေ့ရှိသော မောင်ကျောင်းသားနှင့် ကိုရင်တို့၏ အသံသည်လည်း ယခုအခါ၌ ပျောက်ကွယ်လုနီးနီး ရှိခဲ့လေပြီ။

ခေတ်ကာလတွေ ရွေ့လျားလာသည်နှင့်အမျှ သိပ္ပံပညာတို့သည်လည်း အလွန် ထွန်းကားလာခဲ့ရာ ယခု မျက်မှောက်ခေတ်မှာတော့ ကလေးသူငယ်တို့သည်လည်း အတန်းပညာသင် ကျောင်းများမှာသာ ပညာသင်ကြားနေကြသဖြင့် ကျေးလက်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတို့တွင် ကျောင်းသား၊ ကိုရင် နည်းပါးလာတော့၏။

မိမိတို့၏ သားသမီးများအား ခေတ်ပညာတတ်ဘွဲ့ရလေးတွေ ဖြစ်စေချင်သော မိဖေတို့၏ စေတနာကိုလည်း အပြစ်တော့ မဆိုချင် မဆိုသင့်။

သို့သော်လည်း ယဉ်ကျေးလိမ္မာ ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်းသူလေးတွေ ဖြစ်လာအောင် နွေကျောင်းပိတ်ရက်

တွေမှာတော့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ ပို့ဆောင်အပ်နှံကာ ဘုရားရှိခိုးမှ အစ ဘာသာရေးစာပေတို့ကို တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားပေးသင့်ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်ကဆိုလျှင် ရှင်မပြုသေးမီ၌ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင်သာ နေစေ၍ ရှင်လူထွက်မှ အတန်းကျောင်းသို့ ပေးထားလေ့ရှိကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးစာတို့ကိုလည်း စာရေးသူအနေနှင့် သင်ယူခဲ့ရပါသည်။ စာရေးသူ နေခဲ့သော ကျောင်းသည် လောကီ လောကုတ် နှစ်ဖြာသော ပညာတို့ကို သင်ကြားပေး

ဘုတ် သက်ရောက်ဂြိုဟ်စားတွက်နည်း အဟောတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂြိုဟ်တို့၏ မိတ်ရန် ဥဒါသိန် စသဖြင့် လည်းကောင်း...

ဆောင်ရန်ရောင်ရန် ပစ္စည်းနေရာ လောကီရေးရာ အမျိုးမျိုးတို့ကို လည်းကောင်းနှင့် သင်ယူခဲ့ကြရ၏။

ထို သင်ယူခဲ့သော နည်းတွေထဲမှ ယခု တင်ပြမည်ဖြစ်သော ဂြိုဟ်စားသက်ရောက်တို့၏ အညံ့ဆုံးနှင့် ထွက်နုဆုံးကို ဝါသနာအရ လေ့လာဖတ်ရှုလိုသော သူတို့အတွက် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

သုံးထောက်ခြောက်ဘုမ္မိလင်္ကာ

'ဥက္ကဋ္ဌ... ကြာတာသား... ဗျာအေ... လေ့ရွာက... ပြီးလူ... သူမောင်... ထောင်သားစွဲ' အထက်ပါလင်္ကာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ...

၁နွေ၏	ဘုမ္မိသည်	၄ဟူး။	၄ဟူး၏	ဘုမ္မိသည်	ရာဟု
၂လာ၏	ဘုမ္မိသည်	စနေ။	စနေ၏	ဘုမ္မိသည်	ဇိကြာ
၃ဂါ၏	ဘုမ္မိသည်	၅တေး။	၅တေး၏	ဘုမ္မိသည်	၁နွေ
၄ဟူး၏	ဘုမ္မိသည်	ရာဟု။	ရာဟု၏	ဘုမ္မိသည်	၂လာ
၅တေး၏	ဘုမ္မိသည်	၁နွေ။	၁နွေ၏	ဘုမ္မိသည်	၄ဟူး
ဇိကြာ၏	ဘုမ္မိသည်	၃ဂါ။	၃ဂါ၏	ဘုမ္မိသည်	၅တေး
စနေ၏	ဘုမ္မိသည်	ဇိကြာ။	ဇိကြာ၏	ဘုမ္မိသည်	၃ဂါ

ခဲ့၏။ လောကီပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည့် ဗေဒပညာ အခြေခံဖြစ်သော မဟာ

ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ မိမိမွေးနံ၏ ကျေးဇူးရာ ဘုမ္မိအရပ်ကို သိလိုလျှင် အောက်တွင်

ရေးပြထားသော အဋ္ဌလက်အိမ်ကို ကြည့်ပါ။

***

၁	၂	၃
၆	၁၅	၈
၆	၂၁	၁၇
၁၂	၁၉	၁၀
၈	၅	၀

ငြိမ်း-ငြိမ်းသက်နှင့် အဋ္ဌလက်အိမ်

မိမိမွေးနံအိမ်မှ လက်ယာရစ် လှည့်၍ထောက်ပါ။ လေးတန်းကျသော အိမ်ရှင်ဂြိုဟ်သည် မိမိ၏ ဘုမ္မိဂြိုဟ် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအဋ္ဌလက်အိမ်မှ အပြင်ဝဏန်း ဆိုသည် အိမ်ရှင်ဂြိုဟ်တို့ဖြစ်၍ အတွင်း ဝဏန်းတို့မှာ ထိုဂြိုဟ်တို့၏ ဂြိုဟ်သက် များ ဖြစ်ပါသည်။

အဋ္ဌလက်ဂြိုဟ်အိမ်နှင့် ဂြိုဟ်သက်၊ ဘုမ္မိဂြိုဟ်တို့ကို သိပြီးဆိုတော့ ယခု ဂြိုဟ်စားသက်ရောက် တွက်နည်းတို့ကို ဆက်လက် ရေးသားပါမည်။

ငြိမ်းစားတွက်နည်း

တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကို ထည့်ပါ။ ထိုသူ၏ မွေးနံဂြိုဟ်သက်မှ ထောင်၍ လက်ယာရစ်လှည့်ပြီး နတ် သွားပါ။ မနတ်လောက်ရာအိမ်သည် မိမိ၏ ကျရောက်ရာ ဂြိုဟ်စားအိမ် ဖြစ်ပါသည်။

သက်ရောက်ထွက်နည်း

တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကို ထည့်ပြီး (၈) နှင့်စားပါ။ အကြွင်းအတိုင်း မိမိမွေးနံအိမ်မှ စတင်၍ လက်ယာရစ် လှည့်ထောက်သွားပါ။ ကျရောက်ရာ အိမ်သည် မိမိ၏ သက်ရောက်ဂြိုဟ်

အိမ် ဖြစ်ပါသည်။

(နောက်ပိုင်းတွင် ရှင်းလင်းစွာ သိစေ ရန် ဥပမာ တွက်ပြပါဦးမည်။)

အထက်တွင် ပြဆိုခဲ့သည့် လက်ာ အတိုင်း ဂြိုဟ်စားသက်ရောက်တို့၏ အညွှန်းဆုံးနှစ် အဟောတို့ကို ရေးပြပါ မည်။

ငြိမ်းစားသက်ရောက် အညွှန်းဆုံးနှစ်အဟော

၁။ (ဥလုရွာ) ၁ နွေသားသည် ငှူး ဂြိုဟ်စား၍ ရာဟုသက်ရောက် သောနှစ်နှင့် ကြုံမူ...

၁ နွေ မီးဓာတ်ကို ငှူး ရေသတ်၍ လည်းကောင်း၊ ငှူး ရေကို ရာဟု လေမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်၍ လည်း ကောင်း ထိုနှစ်သည် ၁ နွေသား အတွက် အညွှန်းဆုံးနှစ် ဖြစ်ပါသည်။

၂။ ၂ လာ သားသမီးသည် စနေဂြိုဟ် စား၍ မြေကြာ သက်ရောက်မူ...

၂ လာ မြေဓာတ်ကို စနေ မီးလောင် ကျွမ်းစေ၍ စနေ မီးဓာတ်ကို မြေကြာ ရေက ဖျက်ဆီး၍ ထိုနှစ်သည် ၂ လာ သားအတွက် အညွှန်းဆုံးနှစ် ဖြစ်ပါ သည်။

၃။ ၃ လာ သားသမီးသည် ခြွေးသို့ ဂြိုဟ်စား၍ ၁ နွေသို့ သက်ရောက် မူ...

၃ လာ လေဓာတ်သည် ခြွေး မြေ ဓာတ်ကို လွှင့်အောင်မတိုက်နိုင်၊ ခြွေး မြေဓာတ်ကို ၁ နွေ မီးဓာတ်သည်

လောင်ကျွမ်း ဖျက်ဆီးနိုင်သောကြောင့် ထိုနှစ်သည် ၃ လာသားအတွက် အညွှန်းဆုံးနှစ် ဖြစ်ပါသည်။

၄။ ၄ လာ သားသမီးတို့သည် ရာဟု ဂြိုဟ်စား၍ ၂ လာ ဂြိုဟ်သက် ရောက်နှစ်နှင့် ကြုံမူ...

၄ လာ ရေဓာတ်သည် ရာဟု လေ မုန်တိုင်းဒဏ်ကို မခံနိုင်၊ ၂ လာ မြေ ဓာတ်ကို ရာဟုမုန်တိုင်းက လှုပ်ရှား အောင် တိုက်ခတ်နိုင်ခြင်းကြောင့် ထို နှစ်အတွက် ၄ လာသားတို့ ညံ့၏။

၅။ ၅ တေး သားသမီးတို့သည် ၁ နွေ သို့ ဂြိုဟ်စား၍ ငှူး သက် ရောက်သော နှစ်ဖြစ်မူ...

၅ တေး မြေဓာတ်ကို ၁ နွေ မီးဓာတ် က လောင်ကျွမ်း၍ ၁ နွေ မီးဓာတ်ကို ငှူး ရေဓာတ်က ဖျက်ဆီးသတ်ဖြတ် သောကြောင့် ထိုနှစ်အတွက် အညွှန်း ဆုံး နှစ် ဖြစ်၏။

၆။ မြေကြာ သားသမီးတို့သည် ၃ လာသို့ ဂြိုဟ်စား၍ ခြွေးဂြိုဟ် သက် ရောက်မူ...

မြေကြာ ရေဓာတ်သည် ၃ လာ လေဓာတ် ကို မတွန်းလှန်နိုင်၊ ၃ လာ လေဓာတ်သည် ခြွေး မြေဓာတ်ကို မလှုပ်ရှားနိုင်သော ကြောင့် ထိုနှစ်အတွက် မြေကြာသား တို့ ညံ့၏။

၇။ စနေသားသမီးတို့သည် မြေကြာ ဂြိုဟ်စား၍ ၃ လာ သက်ရောက်ဖြစ် မူ...

စနေ မီးဓာတ်ကို မြေကြာ ရေဓာတ်မှ ငြိမ်းသတ်၍ မြေကြာ ရေဓာတ်ကို ၃ လာ လေဓာတ်မှ လှုပ်ရှားတိုက်ခတ်နိုင် သောကြောင့် ထိုနှစ်တွင် စနေသား သမီးတို့သည် အညွှန်းဆုံးနှစ်ဖြစ်၏။

အထက်ပါ တွက်နည်းနှင့် အဟော တို့ကို ကြည့်၍ သဘာဝယုတို့ရှိမအောင် ဟောပြောနိုင်ပါသည်။

ယခု လေ့လာသူတို့အတွက် ရှင်းလင်းစွာ သိရှိစေရန် နမူနာအဖြစ် တွက်ပြပါမည်။

ဥပမာ ။ အသက် (၃၁)နှစ် ရှိ ဘန္ဓေးသားကို တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

*** ----->

အထက်တွင် ပြဆိုခဲ့သော တွက်နည်းတို့နှင့် အဋ္ဌလက်အိမ်ဇယားတို့အတိုင်း ထောက်ကြည့်ရာ အသက် (၃၁)နှစ်ရှိ ဘန္ဓေးသားသည် ထိုနှစ်တွင် သူ့အတွက် အညံ့ဆုံးနှစ်ပိုင်း ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့် ကြံ့ခိုင် ကောင်းကျိုးသုခ ရရှိကြပါစေ။

ကောင်းခန့်(သစ္စာတိဓြေ) ဝက်လက်

☉ ငြိမ်စားထွက်ပုံ

အသက်	၃၁
ဘန္ဓေးဂြိုဟ်သက်	- ၆
<hr/>	
၂လ်ာဂြိုဟ်သက်	၂၅
	- ၁၅
<hr/>	
	၁၀
၃ဂါဂြိုဟ်သက်	- ၈
<hr/>	
	၂
၄ဟူးဂြိုဟ်သက်	- ၁၃
<hr/>	
	၁၁

☉ သက်ရောက်ထွက်ပုံ

၈ ÷ ၃၁ = ၃	၁	၂	၃
<hr/>			
၂၄	၆		၉
၃ အကြွင်းယူရန်			၉ ငြိမ်စား
	၈	၅	၀
	၈		

သက်ရောက်

စာမျက်နှာ (၁၉၇)မှ အဆက်

ပွားခြင်းဖြစ်၍ ခြေထောက် သို့မဟုတ် လက်မောင်းလေးခုသည် ဖြစ်တည်လာသော မျိုးဆက်သစ်၏ ဘဝနေမှုအဖြစ် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ကြ၏။

ထို့အပြင်လည်း မူလ ဖြစ်တည်လိုသော ရည်ရွယ်ချက်မူရင်းနှင့် ဖြစ်ပေါ်ရပ်တည်နေရသည့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအခြေအနေကိုလည်း ရည်ညွှန်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။

ဆွာစတီကကို (မြန်မာမှုတွင် စကြာဟု ခေါ်သကဲ့သို့) တရုတ်စာပေ ထုံးစေလေ့တွင် Wan Zi(ဝမ်စိန်)ဟု ခေါ်၏။ သောင်းကိန်းအက္ခရာဟု အဓိပ္ပာယ်ရသကဲ့သို့ “မင်း ဘုရင်”ဟုလည်း အနက်ဆောင်၏။ ဖွင့်ဆိုချက်ကား “သုခအပြာဖြာ ဖြစ်တည်စေခြင်း” ဟူ၏။

သက္ကရာဇ်ဝင် မင်းမျိုးမင်းနွယ်မှ

ကျင့်ကြံအားထုတ် = ဗုဒ္ဓဖြစ်လာသော သက္ကရာဇ် (Shi Jia Mu Ni = ရှိကျား မုနိ = သက္ကမုနိ) ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်စားရပ်ပွားတော်၏ ရင်ညွန့်တွင် ထိုဆွာစတီကစာလုံးကို တန်ဆာဆင်ပူဇော်ထားတတ်ကြသည်။

ဖြည့်ဆည်းတော်မူခဲ့သည့် များပြားလှစွာသော ပါရမီအဟုန်ကြောင့် ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ ပွင့်ထွန်းသည့်အခါ လောက (၃၁)ဘုံသားအားလုံးကို သုခဝတီ (နိဗ္ဗာန်ဘုံ)သို့ ပို့ဆောင်ပေးတော်မူသည်ဟု ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုဆွာစတီကစာလုံးကို မိမိ၏ နေအိမ်၊ မိသားစု၊ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် စည်းလုံး တည်တံ့စေရေးအတွက် တန်ဆာဆင် ပြုလုပ်ထားတတ်ကြသည်။

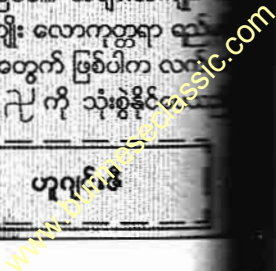
များသောအားဖြင့် သစ်သား(နွီး) ဝါးကြိမ်အပါအဝင်)ဖြင့် ပြုလုပ်ကာ လည်ပတ် လှုပ်ရှားနေစေရန် စီစဉ်ထားရှိတတ်သည်။

သစ်သားဓာတ်သည် သတ္တဓာတ်၏ အောင်နိုင်ခြင်း၊ ထိန်းကွပ်ခြင်း၊ Xing (ခွဲယိုင်း)ဆက်သွယ်မှုဓာတ် ဖြစ်သည်။ ငွေကြေးလာဘ်လာဘ အပုံလိုက် ဖြစ်တည်စေ၏။

တစ်နည်းအားဖြင့် သတ္တဓာတ်သည် ငွေကြေးကို သရုပ်မှထုတ်ပေးစားနှစ်ရိက္ခာကိုလည်း ကိုယ်စားပြုရာ နေအိမ်၊ မိသားစု၊ မျိုးနွယ်ဆက်အတွက် ငွေကြေးလာဘ်လာဘ စားနှစ်ရိက္ခာ ဖြစ်လာပုံစံအရ ငွေကြေးဖြည့်စွန်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ၂ လက်မခန့် စကြာပုံဖြစ်၏။ အများအကျိုး ဖတ်တတ်အကျိုး လောကုတ္တရာ ရည်ရွယ်ချက်များအတွက် ဖြစ်ပါက လက်ဝဲဘက်စက်ကြော ၂ ကို သုံးစွဲနိုင်သည်။

ဟူရင်းခံ

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေး ဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မရှင်း၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးကော်မရှင်း

ဆရာ ဦးနီတွတ်

(တဆ-၀၄၈၃၉) နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အနာပဆုပ်ရောဂါ

သိကောင်းစရာများနှင့် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြော်မြော် မောင်ညိုတင်

ကင်ဆာ (ခေါ်) မြစ်ပွားနာလိုပဲ ကြောက်စရာကောင်းပြီး အသက် အန္တရာယ် ပေးနိုင်တဲ့ အနာတစ်မျိုးက အနာပဆုပ်ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေး ကုသမှု မကျွမ်းကျင်ရင် အသက် အန္တရာယ် ဆုံးရှုံးနိုင်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်ပါ တယ်။

အဲဒီ အနာပဆုပ်ရောဂါသာမက အနာရောဂါမျိုးစုံကို ကုသမှု ကျွမ်းကျင် တဲ့ ဆရာကြီး ဦးနီတွတ်ကို သယ်နိုး ကျွန်းမြို့နယ်ရောက်တဲ့အခါ သွား ရောက် ဂါရဝပြု တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့ပါ တယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၄၀)ကျော် ရှိနေပြီ ဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးဦးနီတွတ်နဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေး မေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ *ဆရာကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးခြင်းဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆွေးနွေးချင်းတဲ့ အကျိုးအမြတ်က ဆရာကြီးနဲ့ ဆွေးနွေးမှု ဦးစားပေး ကုသမှုပေးတဲ့ အနာပဆုပ်ရောဂါတွေ ထဲက အနာပဆုပ်ရောဂါအကြောင်း ကို ဆွေးနွေးချင်းပါတယ်။ ဒီ ပထမ အနာပဆုပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဖြောင့် ဖျော့ပေးတာ

◆ ဆရာကြီး ဦးနီတွတ်(၄၈-၀၄၈၃၉)

- 'အနာပဆုပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့... ကြောင့် အနာပဆုပ်ရောဂါ ဖြစ်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
- ၁။ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်သော အစားအစာ များ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်း ရင်းတွေဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာ ရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးကို လွန် ယုတ်လွဲမှား ပြုဖန်များတဲ့အခါ လူရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း အဇ္ဈတ္တိကတေဇော ဓာတ် အားကြီးခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ဝါယောဓာတ်များ လွန်ကဲ ပွားများလာပြီး အာပေါဓာတ်များ ခန့် ခြောက်ကာ၊ ပထဝီဓာတ် ဖျက်ခီး လျက် အာကာသဓာတ် ယုတ်လျော့ ခြင်း (သို့မဟုတ်) ၎င်းလျှိုးခြင်း (သို့ မဟုတ်) မရရှိခြင်းကြောင့် အနာပဆုပ်
- ၂။ ကြေကျက်ခဲသော အစားအဟာရ များကို လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊
- ၃။ အချင်းချင်း တွဲဖက်မစားကောင်း သော အစားအစား စားသောက်ခြင်း၊
- ၄။ အပူအအေး မှုတစွာ ကျင့်သုံး နေ ထိုင်မှု မရှိခြင်း၊
- ၅။ အနေအထိုင် မသန်ရှင်းခြင်း၊
- ၆။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ အချုပ်ခြင်း၊
- ၇။ ဆီးချိုရောဂါရှိခြင်း စတဲ့ အကြောင်းကြောင်းတွေ

ရောဂါဖြစ်ပေါ်လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'အနာပဆုပ်ကျော့ကို ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာများကိုပဲ သိပါက ဆရာ'

□ 'အနာပဆုပ်ရောဂါရဲ့ ရှေ့ပြေး ပုဗ္ဗရုပ်လက္ခဏာကတော့ အနာဖြစ်ပေါ်မယ့် နေရာနဲ့တကွ အနီးပတ်ဝန်းကျင်နေရာတွေမှာ ငရုတ်ကောင်းပေးပဲနဲ့သာစေခန့် အဖုအကျိတ်ငယ်ပေါ်လာပါတယ်။

အဲဒီအဖုက အနည်းငယ် ယားယံမှုရှိပါတယ်။ အပူရှိန်ရှိတယ်။ အဖုပတ်လည် မာကျောတယ်။ ရောင်ရမ်းမှုရှိပြီး ပူနေမယ်။

အဲဒီလက္ခဏာတွေကို ရောဂါရှင်က မသိဘဲ ဝက်ခြံ၊ သွေးစုနာလို့ထင်ပြီး ကုတ်ခြစ်မိတဲ့အခါ အနာအဆင့်ရောက်လာပြီး ညှော်နံ့ရှူမိခြင်း၊ မသန့်ရှင်းခြင်းတို့ကြောင့် အနာအပြင်ကြီး ဖြစ်လာပါတယ်။

ဆေးမတွေ့ခဲ့ရင် ကုသမှု မကျွမ်းကျင်ရင် "အနာပဆုပ်ကျော့လုံးပုပ်" ဆိုတဲ့အတိုင်း အသက်အန္တရာယ်ပါ ဆုံးရှုံးတတ်ပါတယ်'

■ 'အနာပဆုပ်ပေါက်တတ်တဲ့ ဝန်ရာတွေကိုထက်မြဲ ပြောပြပေးပါ ဆရာ'

□ 'အနာပဆုပ်ပေါက်တဲ့နေရာ (၆) နေရာ ရှိပါတယ်။

- ၁။ ကုပ်ဆက်၊
- ၂။ ပခုံး၊
- ၃။ ကျောပြင်၊
- ၄။ ခါး၊
- ၅။ ကျောရိုးအပေါ်၊
- ၆။ တင်ပါးအောက်ပိုင်း

စတဲ့ နေရာ(၆)နေရာမှာ ပေါက်တတ်ပါတယ်။ အများအားဖြင့် အနာပဆုပ်ကျော့လုံးပုပ်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အညီ ကျောပြင်မှာ ပေါက်တာများပါတယ်'

■ 'အနာပဆုပ်ရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာများကိုပဲ သိပါက ဆရာ'

□ 'အနာပဆုပ်ရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာတွေကတော့ ရောဂါရှင်ရဲ့ ပေါ့လျော့မှုတွေ၊ မသန့်ရှင်းတာတွေ၊ အနာပဆုပ်မှန်း မသိတာတွေကြောင့် ကုတ်ခြစ်မိပြီး အဖုကတစ်ဆင့် အနာစ၊ ထောင်လာပြီး အလယ်ချိုင့်လာတယ်။ ဇာပေါက်များလို့ဖြစ်ဖြစ်၊ ကွန်ရက်များလို့ဖြစ်ဖြစ်၊ ပဆုပ်ပန်အုံလို့ဖြစ်ဖြစ် သဏ္ဍာန် တူလာပါတယ်။

အနာပတ်လည် ညိုမည်းလာပြီး အတွင်းတွင်လို့က်ပြီး အသားစများ ဆွေမြည့်လာပါတယ်။ အပေါက်ကလေးများမှ မန်းရည်များ စီးယိုခြင်း၊ အပုပ်နံ့များ ထွက်လာခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းအချက်တွေဟာ အနာပဆုပ်ရဲ့ ဖြစ်ဆဲလက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'အနာပဆုပ်ပေါက်တတ်တဲ့ ဝန်ရာတွေကိုထက်မြဲ ပြောပြပေးပါ ဆရာ'

□ 'အနာပဆုပ်ရောဂါကို မကုသမိရောဂါရှင်ကို အထက်ဖော်ပြခဲ့တဲ့ သဘောလက္ခဏာတွေကို စစ်ဆေးရပါတယ်။ ဥပမာ အနာ၊ အနု၊ အရင့်၊ အပူကြောင့်လား၊ အအေးကြောင့်လား၊ ငန်း၊ မန်း ရှိ၊ မရှိ ဆီးချိုရောဂါ ရှိ၊ မရှိ စစ်ဆေးရပါတယ်။

ငန်း၊ မန်း ရှိရင် မန်းဆေးတွေနဲ့ ချရပါတယ်။ ဆီးချိုရောဂါရှိရင် ဆီးချိုကျဆေး တိုက်ကျွေးပြီး ကုသရပါတယ်။ အနာပဆုပ် အဖုငယ်တွေပေါ်မှာ အနုမြူမန်းဆေးကို ဇာတိပျိုလ်သီးဆန်နဲ့ ပျစ်ပျစ်သွေးပြီး အုံပေးရပါတယ်။

မန်းဆေးကို ရေကျွန်းဖျော်ပြီး အနာပတ်ဝန်းကျင် လိမ်းပေးရပါမယ်။

တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်မှ (၃)ကြိမ်ထိ လိမ်းပေးရပါတယ်။

မနက်ပိုင်းမှာ ဆေးအမှတ် (၆) ဟလီဒူစုဏ္ဏဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ် (၁၆) အပူငြိမ်းဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး လက်ဖက်ရည်တစ်ဖွန်းခန့် တိုက်ရပါတယ်။ နေ့လယ် (၁၂)နာရီခန့်မှာ အနုမြူမန်းဆေး လက်ဖက်ရည်တစ်ဖွန်းခန့် ရေနွေးနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။ မန်းဆေးကို မိုင်းရှူပေးခြင်းဟာ ငန်းမန်းကို ကျောစေပါတယ်။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ရောဂါရှင် ဝမ်းချုပ်ရင် ဆေးအမှတ် (၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနုတ်ဆေးကို တိုက်ကျွေးရပါတယ်။

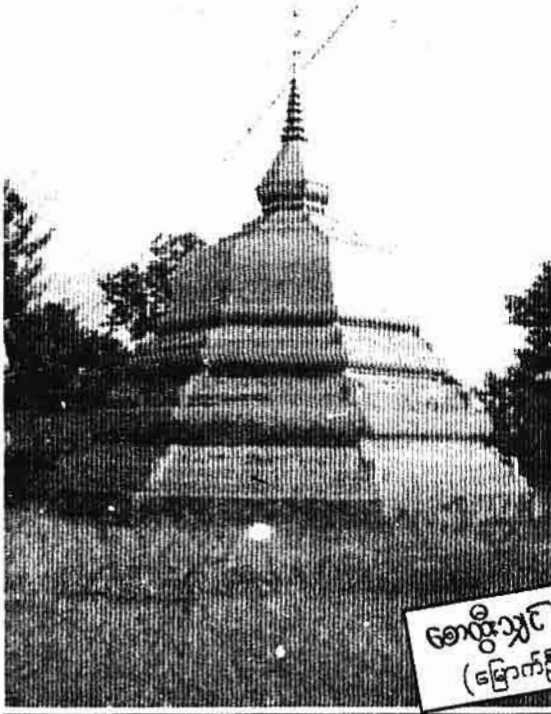
ဝမ်းနုတ်ဆေးပြင်းပြင်း မတိုက်ကျွေးရပါဘူး။ အဲဒီလို စားဆေး၊ လိမ်းဆေးများနဲ့ကုသရင် တဖြည်းဖြည်းသက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်'

■ 'အနာပဆုပ်ပေါက်တတ်တဲ့ ကုသရင် ဘယ်နှုတ်အတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါသလဲ ဆရာ'

□ 'ဒါကတော့ အတိအကျ ပြောလို့မရပါဘူး။ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အနာရဲ့ အနု၊ အရင့်၊ ရောဂါ အကြီးအသေး ခွဲခြားရပါတယ်။ နုရင်တော့ (၂၅) ရက်လောက်ဆိုရင် သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ ဖြစ်ကာစဆိုရင် (၇)ရက်လောက်နဲ့ ပျောက်ပါတယ်။

ရောဂါကြီးမားလာရင် လန့်ချီပြီး ကြာတတ်ပါတယ်။ လူနာက ဆရာရဲ့ စကားကို ဂရုစိုက် လိုက်နာတဲ့အပေါ် မူတည်ပါတယ်။

အနာပဆုပ်ရောဂါရှင်ဟာ ငှက်ပျောသီး၊ ပြောင်းဖူး၊ ဝက်သား၊ သားငါးအစို့၊ ပင်လယ်ငါး၊ စိမ်းစားငါးစိ၊ ငါးပိရည်ကျို၊ မြေအောင်းသားစား၊ သတ္တဝါတွေရဲ့ အသားများ၊ ညှော်နံ့ အပုပ်နံ့များကို ရှောင်ဖို့လိုပါလိမ့်။

မောဇ္ဇိယျင်
(မြောက်ဦး)

◆ မာတ်လိပ်ကျွန်းတော်အား
ဖူးမြော်ရပုံ

◆ မာတ်လိပ်ကျွန်းတော်ရှိ သိမ်ထဲတွင် ကိန်းဝပ်တပုဒော
ဆင်တုတော်အား ဖူးမြော်ရပုံ

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၃) ရက် (၂၄-၇-၀၉) သောကြာနေ့။

ထိုနေ့တွင် ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်တော် ငါးမြေး မောင်စန်းဝင်းကျော်တို့သည် နံနက်(၈)နာရီခန့်တွင် စက်ဘီးကိုယ်စီ နှင့် ဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရားသို့ လှေလာ ရေးဘုရားဖူး ထွက်ခဲ့ကြ၏။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး မိုးလေဝသ သာယာလှပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ သည် ကျွန်တော်နေအိမ် ဝါဇွေးရပ်ကွက် စတင်၍ ထွက်ကြ၏။ ငါးခြောက်ဈေး ရပ်ကွက်၊ ထို့နောက် ဘားဗူတောင် ရပ်ကွက် စသည်တို့ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ ကြပါသည်။

ဘားဗူတောင်ရပ်ကွက် ဆိုသည်မှာ ရှေးက ကျီတော်ဟောင်း ဖြစ်ခဲ့ဖူး၍ တစ်ရပ်ကွက်လုံးလိုလို သွင်ကျောက် (ကျောက်မာတစ်မျိုး)ဖြင့် ပြည့်နှက်နေ

ဒံ့ဖွယ်ထူးလှ ကျိတော် ဂါထာတော်

၏။ ထိုဘားဗူတောင်ရပ်ကွက်ကို ကျော် လွန်ပြီး ဆည်ဝတ်တား(မင်းထွက် ဆည်တံတား)ပေါ်သို့ ရောက်လာကြ ၏။

ထိုဆည်ဝတ်တားမှ တစ်ဖန် စန္ဒာ မုနိဘုရားသို့ သွားလမ်းအတိုင်း မလိုက် ဘဲ စန္ဒာမုနိ(ဗန္ဓုလ)ရပ်ကွက်၏ ယာ ဘက်အတိုင်း သွားပါက မကြာမီ လမ်း ၏ ဝဲဘက်၌ မောလိပ်ကန်(မောစလိပ် ကန်)သို့ ရောက်ကြပြန်သည်။

မောစလိပ်ကန် ဆိုသည်မှာ ရှေး က မီးသတ်ဌာန အကြီးအကဲမှ တူးဖော် ခဲ့သော ကန်ကို ခေါ်ပါသည်။ ရှေးခေတ် က ဤကန်မှ ရေများကို ဆင်များဖြင့် စုပ်ယူပြီး မီးသတ်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့ သည်ဟု သိရပါသည်။

မောလိပ်ကန်လွန်လျှင် မြင်းဝန် တောင်ဘုရားကို ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။ ရှေးရခိုင်ဘုရင်များ လက်သက်က မြင်းဝန်၊ ဆင်ဝန်ဟူ၍ မြို့စားနယ်စား များ ခန့်ထားခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

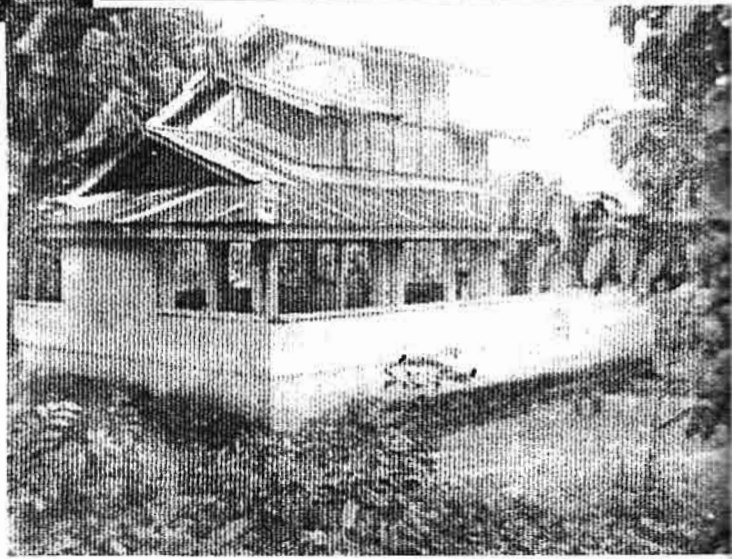

◆ သိင်္ဃောကျိန်ရှိ မုနိတော်အား ဖူးမြော်ရပုံ
◆ မုနိတော် သီတင်းသုံးရာ သိင်္ဃောကျိန်အား ဖူးမြော်ရပုံ
◆ ဝေဠုထော် သစ္စာစွတရဟန္တာအထိတည်ခဲ့သော သမုတ်သိင်္ဃောကျိန်

မြင်းဝန်တောင်လွန်လျှင် အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်သို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်အလယ်သို့ ရောက်သောအခါ လမ်း၏အရှေ့ဘက်၌ အောင်မင်္ဂလာခံတပ်တည်ရှိရာ တောင်ကို မြင်ကြရပါသည်။ အောင်မင်္ဂလာ ခံတပ်သည် မြောက်ဦးမြို့ရှိ အမြင့်တောင်ခံတပ်၊ ရဲလှခံတပ်၊ ကြောင်လည်ခံတပ်၊ ပုဏ္ဏားတောင်ခံတပ်၊ ငွေတောင်ခံတပ်၊ မြတောင်ခံတပ်၊ လီဘာတောင်ခံတပ်၊ ပိန္နဲချောင်းစားခံတပ်၊ ခွံပွဲခံတပ် စသည်အားဖြင့် ခံတပ်(၁၀)ကျော် ရှိသည့်အနက် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။

အောင်မင်္ဂလာခံတပ်ပြီး လမ်းအရှေ့ဘက်၌ ဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရားဝင်းလမ်းသို့ ရောက်ကြလေသည်။

ထို ဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရားလမ်းအတိုင်း ဝင်သွားပြီး ဝဲဘက်တွင် လေးတံခါးဘုရားနှင့် အောင်မင်္ဂလာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို မြင်ခဲ့ကြပါသည်။

သည့်။ လေးတံခါးဘုရားသည် မြောက်ဦးမြို့၏ "အကာကြီးတစ်ရာ အကာငယ်တစ်ထောင်" ရှိသည့်အနက် အကာငယ်တစ်ထောင်တွင် ပါဝင်သော ဘုရားတစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမှ ဆက်၍သွားသော် မင်္ဂလာဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရားရှိရာ တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်သည်။

တောင်ခြေရင်းမှ မတ်စောက်သော လမ်းအတိုင်း တက်သွားပါက တောင်ထိပ်သို့ ရောက်ရှိကြလေသည်။ တောင်ထိပ်အမြင့်မှာ ပေ(၁၀၀)ကျော်ခန့်မြင့်လေသည်။

ထို့နောက် ဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရားကို ပါလာသော အမွှေးနံ့သာဟိုင်များဖြင့် ပူဇော်သက္ကာရပြုကြလေသည်။ ထိုဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူဘုရား၏ သမိုင်း

www.burmeseclassic.com

ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စ သီတင်းသုံးရာကျောင်းထောင်

ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စထုတ်ဝေအား ပူးပေါင်းရန်

ဖြစ်စဉ်မှာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၈၁၈ ခုနှစ်၊ လေးမြို့၊ ဆတ်ပညာမြို့တော်ရှင် ခေတ္တ သင်မင်း ဦးလက်ထက် သစ္စဗန္ဓဝ ရဟန္တာမထေရ် ပဋိနိဗ္ဗာန်စံခဲ့လေသည်။

ထိုအရှင်မြတ်၏ ဓာတ်တော်များနှင့် ဆည်းပူးဝတ်တော်တို့ကို ဌာပနာပြီး သက္ကရာဇ် ၁၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကိုးနဝင်း ဆတ်နှင့် မင်္ဂလာဓာတ်ပေါင်းရွှေဂူကို ဆည်ထားခဲ့လေသည်။

တစ်ဖန် ဒုတိယအဆင့်တွင် သစ္စဗန္ဓဝရဟန္တာမထေရ် တည်ထားခဲ့သော သမုတ်သိမ်ကြီးတစ်ခု ရှိလေသည်။

ထိုသိမ်တော်ကို ဘဒ္ဒန္တဉာဏစက္က မြောက်ဦးမြို့၊ စိတ္တသုခကမ္မဌာန်း ဆောင်းတိုက် ယခု မင်္ဂလာသီရိ မဟာ ဆတ်ပဌာန်ကျောင်းတိုက် ရွှေနံသာ ဆင်ရာ ပုလဲ မြို့သစ်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်) ဆက်ထက်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။

ထို့နောက် ပထမအဆင့်တွင် မွှားကြီးတစ်ဆောင်နှင့် ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စ သီတင်းသုံးရာကို ဝတ်ပြုကြလေသည်။

ဘဒ္ဒန္တအာဒိစ္စနှင့် ကျွန်တော်မှာ

ယခင်ကပင် ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်၍ ကျွန်တော် စာရေးသည်ကို သိပြီးဖြစ်ရာ ဆရာတော်ထံမှ အောက်ပါ ဂါထာတော်အား ပေးကမ်းချီးမြှင့်လိုက်ပါသည်။

ဘုံဖွယ်ထူးလှ လှီတရဂါထာတော်
 ပုဒ္ဒေ ပစ္စေက ပုဒ္ဒေ အရဟန္တေ မဟိဒ္ဓိကော၊
 ဉာဏစက္က မယုံနာထော၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ မနော
 သုခေါ
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇန ဝေယျ သုခိ ဘဝန္တေ
 ဝေ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ပုဒ္ဒေ = ဗုတ်ခေ
- ပစ္စေက = ပစ်စေက
- အရဟန္တေ = အရဟန်တေ
- မဟိဒ္ဓိကော = မဟိတ်မိကေ
- ဉာဏစက္က = ဉာဏစက်က
- မယုံနာထော = မယ်ရုံနာထော
- သဗ္ဗသိဒ္ဓိ = သပ်ဗသိတ်မိ
- သစ္စဝဇ္ဇန = သစ်စစ်ဇေန
- ဘဝန္တေမေ = ဘဝန်တုမေ
- အနက် မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးမြတ်သော

တန်ခိုးအာနဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပုဒ္ဒေ-သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင် အဆူဆူတို့အား လည်းကောင်း...

ပစ္စေက ပုဒ္ဒေဝ - သစ္စာလေးပါး သိမြင်ပါသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမည်သာ ထင်ရှား မြတ်ဘုရားရှင် အဆူဆူတို့အားလည်းကောင်း၊ **အရဟန္တေ**-အဂ္ဂမဟာပီဝင် ပကတိ ထင်ရှားရှိသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အားလည်းကောင်း...

ဉာဏစက္က - တစ်ဆယ့်ခြောက်ချက် ဉာဏ်စဉ်စက်ကို ဆင်းလျက် ဆက်ကာ လည်ပတ်ကာဖြင့် အများဒါယကာပေါင်း သိသာတို့အား သိပါစေကြောင်း မေတ္တာလောင်း၍ ဝိပဿနာမြတ်ပညာကို လမ်းညွှန်ပြသတော်မူသော ဉာဏစက္ကနာမတွင်လတ်အရှင်မြတ်အား...

မယုံ-နှစ်ရပ်ရပ်နာမ် ပေါင်းစပ်ယှဉ်သည့် ခန္ဓာငါးသမုတ် အကျွန်ုပ်သည်၊ **နာထော**-နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း နေရာ ညပါ

ဆည်းကပ်ပါ၏။

သုခေါ-လောကုတ်လောကီ နှစ်လီ ချမ်းသာဖြစ်သော သဗ္ဗသိဒ္ဓိ-အလုံးစုံ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်ပြီးမြောက် သော သိဒ္ဓိအပေါင်းကို၊ **မနော**-စိတ်ရှိ တိုင်းကိုယ်ပါ လိုရာပြီးမြောက် ခရီး ရောက်အောင်၊ **ဒေတု**-ရတာလို လို တာရ ပေးသနားတော်မူပါဘုရား။

တောနသစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့ ဟုတ် မှန်စွာဆိုရသော သစ္စာစကားကြောင့်၊ **မေ**- ဘုရားတပည့်တော်အား၊ **ဇယော**-အရာရာ အောင်မြင်လျက်၊ **သုခိ**- ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာအေးမြ ခြင်းသည်၊ **ဘဝန္တု**- မုချမျက်မှောက် ဖြစ်ပါစေကုန်သတည်း။

အာကျိန္ဒကျေးဇူး

ဤဂါထာတော်သည် ဘုရားအစ ရှိသော ရဟန္တာအပေါင်းတို့နှင့် သမ္မာ ဒေဝနတ်အပေါင်းတို့၏ တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်တို့ကြောင့် မကောင်းဘေးအတန်တန် ရန်မာန် ခပ်သိမ်းတို့ကို ဖယ်ရှားစောင့်ရှောက် ကြပါရန် တိုင်တည်ဆုတောင်းသော ဂါထာတော်ဖြစ်သည်။

ဘုရားရဟန္တာ နတ်သိကြား ဗြဟ္မာ တို့ လိုက်ပါကူညီစောင့်ရှောက်နေ ကြောင်း စိတ်ချယုံကြည်ထားပါ။

ဤဂါထာတော်သည် အံ့ဖွယ်ထူးလှ လိုတရဂါထာတော် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှု

ရေးကိစ္စဟူသမျှ အောင်မြင်ချင်သူတိုင်း ကိုးစားစွာ ရွတ်ဖတ်သင့်ပေသည် ထို့ပြင် စုန်း၊ ဖုတ်၊ တစ္ဆေ့ မှင်စာ သရဲတို့ ဘေးရန်မှလည်း ကင်းဝေးနိုင် ပေသည်။

❖ ဝိပိက္ခဏ်သမျှ တစ်ဖန်လုံးကြိမ် သစ္စာပွဲ ရွတ်ပါ။

❖ သက်စေ့ ပုတီးစိပ်ပါ။

❖ တိုနေက် ဝိပိဋ္ဌသမျှ အပူပေးပါ။
တိုနေက် ကျွန်တော်တို့သည် နံနက်(၁၀း၃၀)နာရီတွင် အရှင်ဘုရား ကို နှုတ်ဆက်၍ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန် ကြလေသတည်း။

စောထိုးသျှင်(မြောက်ဦး)

စာမျက်နှာ (၂၀) မှ အဆက်

ငန်း၊ မန်းကို နိုင်စေတဲ့ ကန်စွန်းရွက်၊ ကင်းပုံရွက်၊ ဟင်းနု နယ်ရွက်၊ မန်ကျည်းရွက်၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ရှောက်ရွက်၊ သံပရာရွက်၊ ကြက်ဟင်းခါးရွက်၊ လဲလူရွက်၊ ကြောင်ပန်းရွက်၊ ဥသျှစ်ရွက်၊ ခွေးတောက်ရွက်၊ ရဲယိုရွက် စတဲ့ အရွက်တွေကို သင့်လျော်သလို ကြော်၊ ချက်၊ ပြုတ် စားသောက်နိုင်ပါတယ်။

■ 'ဘာဟုမထင်တော့ပါ မဖြစ်အောင် ကြိုတင် ကာကွယ်ရည်များ ကို သိပါရစေ ထော့'

□ 'ဟုတ်ကဲ့ ဒါဟာ အရေးကြီးတဲ့အချက်ပါ။ ကြိုတင်ကာကွယ် ခြင်းဟာ ကုသခြင်းထက် ပိုအရေးကြီးပါတယ်။ အဓိကက တော့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတုအာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါး ကို လွန်ယုတ် လွဲမှားအောင်မပြုဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဆေးလိပ်သောက်တာ၊ ကွမ်းစားတာ၊ အရက်သောက်တာ တွေကို ရှောင်ကြဉ်ဖို့ လိုပါတယ်။ လောဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟစိတ် တွေကို နည်းအောင်ကြိုးစားပြီး အေးချမ်းတဲ့စိတ် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရပါမယ်။ ဇွေ့မိုး၊ ဆောင်း ဥတု(၃)ပါးမှာ အပူအအေး မျှတအောင် နေထိုင်ရပါတယ်။ ချို၊ ချဉ်၊ ငန်၊ စပ်၊ ခါး၊ ဖန်ဆိုတဲ့ အရသာ (၆)ပါးကို မျှတအောင် စားရပါမယ်။ အစပ်စာ အပူစာတွေကို လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်းကို ရှောင် ကြဉ်ရပါမယ်။ တစ်ကိုယ်ရေ သန့်ရှင်းရေးကို အထူးဂရုစိုက် ရပါမယ်။

မြွေ၊ ကြက်၊ ဗား၊ လိပ်၊ ကထန်း၊ ငါးရှဉ့်စတဲ့ တွင်းအောင်း

သား သတ္တဝါတွေကို လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။ ဆိုးဆေး ပါတဲ့ အသီးအရွက်များ၊ အစားအစာများကိုလဲ မစားသင့် ဘူး။ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အနာပဆုပ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ဆင်ခြင်နေထိုင် သောက်ပြီး သွေးသား သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် နေထိုင် စားသောက်သွားမယ်ဆိုရင် အနာပဆုပ်ရောဂါသာမက ရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ထော့'

□ 'ဆရာကြီး ဦးနီတွတ်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာ ကတော့...

ဆရာကြီး ဦးနီတွတ်
ဓမ္မူအေး တိုင်းရင်းစေးကုစန်း
တိုက် (၁)၊ အဆန်း (၂)၊ သံသုဟလမ်း
သုဝဏ္ဏလမ်းဆုံ
သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း - ၀၉ ၄၅၀၀၀၃၃၂၆

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

တနင်္ဂနွေ

အလုပ်၊ လုပ်ငန်းများကို မိမိအသေတွင်သာမက အခြားသူများသို့ သွားရောက် လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ ခရီးဝေးသွားရသော်လည်း အကျိုးအမြတ်များမည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

မိမိအထက်လူကြီးများ အပြောင်းအလဲ ရှိမည်။ မိမိနဲ့ နေရာ သို့မဟုတ် ဌာနပြောင်းရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ငွေရေးကြေးရေးအဆင်ပြေ၍ အစစအရာရာ သာယာချမ်းမြေ့မည်။ သားသမီးများ၏ နာရေး၊ ပညာရေး၊ စီးပွားရေးကောင်းမည်။

အချစ်ရေးကတော့ မရေရာ မသေချာဖြစ်နေသေးသည်။ သဘာဝမှာပဲ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာနေပါဦး။ မင်္ဂလာဆင်နွှဲရန် မစဉ်းစားပါ။

ပညာရေးတွင် အချစ်ရေးက ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ ပညာရေးကိုတော့ အထိခိုက်မခံပါနှင့်။

ဝမ်းနိုးစရာများ မစားပါနှင့်။ ဇိုက်နာခိုက်အောင့် ဖြစ်တတ်သည်။ ဝမ်းရင်ကို အအေးမခံပါနှင့်။

၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈

၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၉၊ ၃၀။

၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

၁၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

တနင်္ဂနွေကြီးတစ်ပါးအား ရွက်ညွှန်ဆွဲယူပါ။ (၆) တံ

တနင်္လာ

လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုပါက တိုးချဲ့နိုင်သော ကာလဖြစ်ပါသည်။ ခရီးလုပ်ငန်းများ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။

ခရီးထွက်စရာရှိလျှင် ထွက်လိုက်ပါ။ အောင်မြင်သော ငွေရသော ခရီးဖြစ်မည်။ သူတစ်ပါးအလုပ်များကို တွဲဖက်ကိုင်ပေးရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးတို့ အစစအရာရာအဆင်ပြေတိုးတက်သောကာလဖြစ်သည်။ အကျိုးမဲ့အကြောင်းမဲ့ ငွေသုံးပါးနှင့်။

ခွင့်လွှတ်သည်းခံမှ အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ သံသယ ခြေရင်းပစ်ရမည်။

ပညာရေးကံကောင်းသော ကာလဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားတွင် သွားရောက် သင်ယူခွင့်ရမည်။

ခြေ၊ လက်တို့တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရတတ်သည်။ မီးပူလောင်တတ်သည်။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇။

၂၊ ၅၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ယောစာတမ်း

ဆရာမောင်ဇော်

အထောင်စွာ... အနည်ဆုံးလျှင်လူငယ် (၅)ယောက်ကို ပုန့်ဟင်းခါးအဝ ကြွေးပါ။

အင်္ဂါ

ဗွား... ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ ဖောက်သည်သစ်များ ရရှိမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

အလုပ်များ... အလုပ်များ တာဝန်များကို သတ်မှတ်ချိန်အတွင်း ပြီးအောင် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပါ။ လုပ်ငန်းများတွင် အခက်အခဲများကြုံ တွေ့ရလိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းရေး... ငွေကြေးလိုအပ်ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စကားပြော အဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ စိတ်ရှည်သည်းခံပါ။ အသုံးနှင့်အမြန်းကို ခွဲခြားသိပါ။

အချစ်ရေး... အချစ်ရေးတွင် ဆွေမျိုးမိဘများကြောင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ လက်ထပ်ရန်ကိစ္စကို မဆွေးနွေးပါနှင့်ဦး။

ပညာရေး... ပညာရေးတွင် ဇွဲ၊ လုံ့လအပြည့်ဖြင့် ကြိုးစားပါ။ အခက်အခဲ ပြဿနာကြုံရလျှင် စိတ်မပျက်ပါနှင့်။

ကျန်းမာရေး... ခေါင်းကိုက်ခေါင်းခဲခြင်းတတ်သည်မှအပ ရောဂါဝေဒနာကြီးများ မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်... ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျန်းမာရေး... ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၈။

ထိခိုက်ရန်... ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်... ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်စွာ... မြတ်စွာဘုရားအား လိမ္မော်သီး (၃)လုံး ကပ်လှူပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဗွား... အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်များ၊ အလှကုန်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်ရေး ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

အလုပ်များ... သက်ဆိုင်ရာဌာန အကြီးအကဲများ၏ ချီးကျူးခြင်းကို ခံရမည်။ မနာလိုသူများလိမ့်မည်။ ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး... အိမ်တွင်းမှာ မိသားစုနှင့် စကားပြော အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ ချိုချိုသာသာ ပြောဆိုဆက်ဆံပါ။ ဒေါသများလျှင်

အမှားများလိမ့်မည်။

အချစ်တော်။ ။ ဘဝတစ်သက်တာကိစ္စဖြစ်၍ သေသေချာချာ စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ချစ်သူရွေးချယ်ပါ။ နှလုံးသားတစ်ခု တည်းဖြင့် မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်။

ပညာတော်။ ။ ပညာရေးကံဇာတာ ကောင်းနေပါသည်။ ခရီးပြုတ်ကလည်း နဝင်းစီးနေ၍ နိုင်ငံခြားပညာတော်သင် အတွက် ကြိုးစားလျှင် အောင်မြင်ကိန်းရှိသည်။

ကျန်းမာတော်။ ။ ခြေ၊ လက် အရိုးအဆစ်များ နာကျင် ကိုက်ခဲ သော ဝေဒနာ သို့မဟုတ် လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ ကြိုတင်ကာကွယ် ကုသပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၅၊ ၈၊ ၉၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံတြား။ ။ ဝမ်းနည်းနှက်(၉)နာရီ ထိတိအချိန်ပစ္စု (၁၀)လုံပတ်ကံပြုင့် "အရဟံသုဒ္ဓေါ" ကို ပတ်ီး ၄၂၀၀ ဖိပေပါ။ ဝမ်းနည်း (၄) ကိုပါ။

ကြာသပတေး

စီးပွားတော်။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့နိုင်၍ လုပ်ငန်းသစ်များ ထူထောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ လျှင်စစ်ပစ္စည်း အိတ်ကံထရော့နစ်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းတော်များ။ ။ လုပ်ငန်း၊ ဝိဇာနည်များ၊ သတ်မှတ်ချိန်မတိုင်မီ ပြီးစီးမည်။ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်၍ ချီးကျူးခံရမည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ သားသမီးများ နိုင်ငံခြား ပညာတော်သင်သွားရကိန်း ရှိသည်။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။

အချစ်တော်။ ။ အချစ်ရေးတွင် အဆင်မပြေစရာလေးများ ရှိနေသည်။ အိမ်ထောင်ပြုရန် မစဉ်းစားပါနှင့်။

ပညာတော်။ ။ ပညာရေး ကံဇာတာကောင်းနေပါသည်။ ကျောင်း၊ သင်တန်း၊ ကြိုက်ရာတက်ပါ။ စာမေးပွဲရှိလျှင် ရဲရဲဝံ့ ဖြေပါ။ ထူးထူး ခြားခြား အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာတော်။ ။ အအေးနာဖြစ်တတ်၍ ညဘက် ရေမချိုးပါနှင့်။ လေစိမ်းတိုက်မခံပါနှင့်။ ရေချိုးလျှင် ရေခဲခွေးဖြင့် စပ်ချိုးပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၃၀၊ ၃၁။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံတြား။ ။ လုပ်ဆောင်ရန်ကိစ္စများရှိပါက ကံကော်ညွှန် (၁၅)ညွှန်ကို အံ့တွင် ထည့်၍ တုနားတွင် ကပ်လှူပါ။ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

သောကြာ

စီးပွားတော်။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့လိုက တိုးချဲ့နိုင်သောကာလ ဖြစ် သည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ထူထောင်နိုင်ပါသည်။ စီးပွားရေးအခြေအနေ ကောင်းမည်။ ရဲရဲရင့်ရင့် ဆောင်ရွက်ပါ။

ဝန်ထမ်းတော်များ။ ။ ငွေစာရင်းကြောင့် ပြဿနာပေါ်တတ်သည်။ ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြဲ မှန်တာလုပ်လျှင် ပြဿနာ မပေါ်နိုင်ပါ။

၂၀၀၈ နတ်ရွာ့ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

အိမ်တွင်းတော်။ ။ သားသမီးများ၏ ပညာရေးကြောင့် ငွေကြေး ကုန်ကျမှုများမည်။ ဒီလ ဝင်ငွေထက် ထွက်ငွေများနေ၍ အိမ်ရှိလူများ အပြစ်တင်ခံနေရမည်။ သတိဖြင့် သုံးစွဲပါ။

အချစ်တော်။ ။ အချစ်ရေး အဆင်မပြေမှု လွန်ကဲ၍ ရုတ်တရက် လက်ထပ် မတ်လာပြုလုပ်ရမည်။ ဘဝတစ်သက်တာကိစ္စဖြစ်၍ ပညာသတိဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ပါ။

ပညာတော်။ ။ အသွားအလာ အပျော်အပါးလျော့ပါ။ ပညာရေး တွင် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အချစ်ရေးကြောင့် ပညာ ရေးကို လာရောက် ထိခိုက်တတ်သည်။

ကျန်းမာတော်။ ။ လေထိုးလေအောင် အစာအိမ်ရောဂါ ဖြစ်တတ်၍ မကြံလွယ်သော အစားအစားများကို မစားသောက် ပါနှင့်။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံတြား။ ။ ဖိခံနှင့် ဖိခံ(သို့မဟုတ်) ဖိရွယ်ဖိရွယ်နှစ်ဦးကို ကြက်ဟင်းနှင့် ထပ်မံကျွေးပါ။

စနေ

စီးပွားတော်။ ။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ပွင့်နိုင်လိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းထူထောင် လိုက စတင် ထူထောင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ် သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။

ဝန်ထမ်းတော်များ။ ။ ကိုယ့်အားကိုးကိုး၍ လုပ်ငန်းပြီးစီးအောင် ထပ်မံ လိမ့်မည်။ မည်သည့် အနှောင့်အယှက်၊ အတားအဆီးအခက်အခဲများ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ပြီးစီးမည်။

အိမ်တွင်းတော်။ ။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ သားသမီးတို့၏ ငွေရေး၊ ကျန်းမာရေးကောင်းမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်ကြောင့် ငွေဝင်ငွေထွက် အချစ်ရေး အဆင်မပြေမည်။ အဆင်ပြေလွန်း၍ ရုတ်တရက် လက်ထပ်ကိန်းရှိသည်။

ပညာတော်။ ။ ပညာရေးကံကောင်းနေသည်။ သင်ယူချင်သည့် ပညာ သင်ယူပါ။ တက်ချင်သည့်သင်တန်းကို တက်ပါ။

ကျန်းမာတော်။ ။ အစာများ ဆေးများတတ်သည်။ အစားအသောက် သတိထားစားပါ။

ထောင်ဂြိုဟ်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

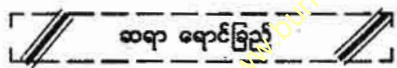
ကျွန်းကျွန်းများ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုများ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်မှုကုသမှုများ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်သံတြား။ ။ ဖိခံ သို့မဟုတ် ဖိခံ ချစ်ခင်လေးစားသော ဖိရွယ် (၂)ဦးတို့ကို ကြက်ဟင်းနှင့် ထပ်မံကျွေးပါ။ ကော်ဖီနှင့် ကိုက်ဖန် ကို

ကျန်းမာ ချမ်းသာပါစေ။

www.burmeseclassic.com

မိုးသက်လေးလေးနှင့်အတူ လွင့်ပျံ့လာသော မြေသင်းနံ့ကို ရှုရှိုက်၍ ဘဝအမောကိုဖြေရင်း အေးချမ်းမှု ရသလို ခံစားနေမိပါသည်။ တောင်ခိုးနှင့် တိမ်ခိုးငွေမျှင်များကို ကြည့်ရင်း တောင်ခိုးနှင့်တိမ် ရောယှက်လိမ်၍ တိမ်နှင့်တောင်ခိုး တောင်ကို မိုးထားရာ နတ်ပြည်ကို ရောက်နေရောသလား အတွေးပင် ဝင်မိပါသည်။

မိုးရွာပြီးစ ပြည်နယ်၏ ကျက်သရေဆောင် “သီရိမင်္ဂလာတောင်ကွဲစေတီ” ပေါ်သို့ ဘုရားဖူး ရောက်ရှိခဲ့ရာ နယ်ရှစ်ခွင် တစ်ပြင်လုံး မှိုင်းညွှိကာ ထွမ်းမောဖွယ်အတိ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ဟိုအဝေးကို မျှော်ကြည့်လိုက်ရင်း ထွမ်းရောင်သန်းသည့် ရှမ်းတောင်ထန်းနှင့် အင်းလေးကန်ကို ဝိုးတဝါး မြင်နေရသလို နွေစပါး စိုက်ပျိုးထားသည့် လယ်ကွင်းပြင်များမှာလည်း မိန်းမိုကာ မြသားကမ္မလာကို လွှမ်းခြုံထားသည့်နယ် ပသာဒမြင်ကွင်းမှာ သာယာလှပ ကြည်နူးဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။

မြို့လယ်ကို ပတ်ခွေစီးဆင်းနေသည့် ဘီလူးချောင်းအလှမှာလည်း ဆည်သည်အခါမျှ မရိုးနိုင်သည့် သဘာဝ ရှုမျှော်ခင်းရယ်ပါ။ တောင်ကွဲစေတီပေါ်မှစီး၍ ကြည့်ပါက မြိုင်ကော်တစ်မြို့လုံးကို သာမက ဆင်စန်းကျင်ကျေးရွာများကိုပါ သံသံကွဲကွဲ မြင်နိုင်ပါသည်။

အရှေ့ဘက် တန်ဆောင်းရှိ ဘုရားဆင်းဘုတော်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီး ဆောက် စေတီတော်တစ်ပတ် လက်အုပ် ဖူးမြော်ကာ ဆည်းလည်းသံလေး ဆင် သာယာမှုကို နားဆင်ရင်း ဘုရားအာရုံပြုကာ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးဖြင့်

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားအကျူ

ပုဇွန်ယတြာ ပြကြပါ

အံ့ကြွယ်

ပုတီးစိပ်လိုက်ပါတော့သည်။	အတ္တဒဿီ	= အတ်ထဒတ်သီ
ပုတီး(၉)ပတ် ပြည့်ပြီးနောက် ရွတ်ပွား ပုဇွန်ကျေဖြစ်သော “နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ စက်ပရိတ်တော်ကြီး”အား အသံထွက် ရွတ်ဆိုခဲ့ပါသည်။	ဓမ္မဒဿီ	= ဝမ်ဒတ်သီ
	သိဒ္ဓတ္ထော	= သိတ်တော်ထော
	တိဿော	= တိတ်သော
	ဖုဿော	= ဖုတ်သော

တဏှင်္ဂရော၊ မေဂင်္ဂရော၊ သရဏင်္ဂရော၊ ဒီပင်္ဂရော၊ ကောဏ္ဍညော၊ မင်္ဂလော၊ သုပနော၊ ရောတော၊ သောတိတော၊ အနောမဒဿီ၊ ပဒုပေါ၊ နာရဒေါ၊ ပဒုပုတ္တရော၊ သုပေတော၊ သုတတော၊ ဝိယဒဿီ၊ အတ္တဒဿီ၊ ဓမ္မဒဿီ၊ သိဒ္ဓတ္ထော၊ တိဿော၊ ဖုဿော၊ ဝိပဿီ၊ သီဝီ၊ ဝေဿတူ၊ ကကုသန္ဓော၊ ကောဏကမနော၊ ကဿပေါ၊ အမှာကံ(၄၀)စာပေါ၊ ဘဂဝိ၊ ဣပေ သွာဟံ ဘိဝနာမိ နိစ္စံ တိဋ္ဌန္တု၊ မေ သီလံ၊ အဋ္ဌပီသတိ သပ္ပန္နံ၊ ဣဒ္ဓိန္ဒော ဇုတိန္ဒရာ၊ ဣဒ္ဓိယာ ဇုတိယာ တေသံ အန္တရာယာ သပေန္တုပေ၊ သဗ္ဗေ ဒူရေ၊ ပလာယန္တု၊ ဝိယာစာ ယက္ခကုက္ကော။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်	ဝိပဿီ	= ဝိပတ်သီ
တဏှင်္ဂရော = တနှင့်ကရော	ဝေဿဘူ	= ဝမ်သဘူ
မေဂင်္ဂရော = မေမင်္ဂကရော	ကကုသန္ဓော	= ကကုသန်စော
သရဏင်္ဂရော = သရနှင့်ကရော	ကဿပေါ	= ကတ်သပေါ
ဒီပင်္ဂရော = ဒီပင်ကရော	အမှာကံ	= အန်မှာကံ
ကောဏ္ဍညော = ကုန်ဒင်ညော	ဣပေ	= အိပေ
မင်္ဂလော = မင်ဂလော	ဘိဝနာမိ	= ဘိဝန်ခါမိ
အနောမဒဿီ = အနောမဒတ်သီ	နိစ္စံ	= နိတ်စံ
ပဒုပုတ္တရော = ပဒုပုတ်တရော	တိဋ္ဌန္တု	= တိတ်ထန်တု
ဝိယဒဿီ = ဝိယဒတ်သီ	အဋ္ဌပီသတိ	= အတ်ထပီသတိ

သမ္ပုဒ္ဓါ = သမ်ပုတ်စာ
 ကုဒ္ဓိမန္တော = အိတ်မိမန်တော
 ဇုတိန္ဒရာ = ဇုတိန်ရော
 ကုဒ္ဓိယာ = အိတ်မိယာ
 အန္တရာယာ = အန်တရာယာ
 သမေန္တမေ = သမင်တုမေ
 သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
 ပလာယန္တု = ပလာယန်တု
 ယက္ခရက္ခသာ = ယက်ခရက်ခသာ
အနက်

- ၁။ တဏှက်ရော - တဏှက်ရာ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၂။ မေကေရော - မေကေရာ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၃။ သရဏကရော - သရဏကရာ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၄။ ဒီပက်ရော - ဒီပက်ရာ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၅။ ကောဏ္ဍညော - ကောဏ္ဍည မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၆။ မင်္ဂလော - မင်္ဂလ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၇။ သုမနော - သုမန မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၈။ ရေဝတော - ရေဝတ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၉။ သောဘိတော - သောဘိတ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၀။ အနောမဒဿီ - မနောမဒဿီ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၁။ ပဒုမော - ပဒုမ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၁၂။ နာရဒေါ - နာရဒ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၁၃။ ပဒုမုတ္တရော - ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၄။ သုမေဓော - သုမေဓ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။

၁၅၀ ဒုတိယအောင်မြင်ပစ္စည်း

- ၁၅။ သုဇာတော - သုဇာတ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၆။ ပိယဒဿီ - ပိယဒဿီ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၇။ အတ္ထဒဿီ - အတ္ထဒဿီ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၈။ ဓမ္မဒဿီ - ဓမ္မဒဿီ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၁၉။ သိဒ္ဓတ္ထော - သိဒ္ဓတ္ထ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၂၀။ တိဿော - တိဿ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၂၁။ ဖုဿော - ဖုဿ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၂၂။ ဝိပဿီ - ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရား သည် လည်းကောင်း။
- ၂၃။ သိဒ္ဓိ - သိဒ္ဓိ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၂၄။ ဝေဿဘူ - ဝေဿဘူ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၂၅။ ကကုသန္ဓော - ကကုသန် မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၂၆။ ကောဏဂမနော - ကောဏဂံ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၂၇။ ကဿပေါ - ကဿပ မြတ်စွာ ဘုရားသည် လည်းကောင်း။
- ၂၈။ ဂေါတမော - ဂေါတမ မည်တော် မူသော...
- အမှာကံဘဂဝါ - ငါတို့ မြတ်စွာ ဘုရား လည်းကောင်း။ ကုမေ-ဤ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ ကို၊ သောဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ အဘိဝန္ဓာမိ-အလွန်ရှိသောစွာ ရှိနိုးပါ ၏။ တေ-ကိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ မေသီသေ-အကျွန်ုပ်ဦးခေါင်း ထက်၌၊ တိဋ္ဌန္တု-တည်တော်မူပါစေ ကုန်သတည်း။**
- အဋ္ဌဝီသတိ သမ္ပုဒ္ဓါ - နှစ်ကျိပ်**

ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကုဒ္ဓိမန္တော- တန်ခိုးတော် ကြီးမားကြ ကုန်၏။ ဇုတိန္ဒရာ-ကြီးမားသော အရောင်အဝါ ရှိတော်မူကြကုန်၏။ တေသံ - ထိုနှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏။ ကုဒ္ဓိယာ ဇုတိယာ- တန်ခိုးတော် အရောင်အဝါတော် အစွမ်းကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အန္တရာယာ - အန္တရာယ်အပေါင်းတို့ သည်၊ သမေန္တု-မက်နိုးမရောက် ငြိမ်းပျောက်စေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော၊ ပိသာဇာ- မြေဘုတ်တိလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ယက္ခရက္ခသာ-ဘီလူး ရက္ခိုက်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ ဒုရေ-မနိုးမက် အဝေးရပ်သို့ ပလာယန္တု-ပြေးစေကုန် သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်တို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝီမဂ္ဂဇင်း တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနာ ဝုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာ- ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)၊ မှု ပြန်ဆိုပေး ငါသည်။]

စက်ပရိတ်တော်အား အသံထွက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပြီး မေတ္တာပို့ အမှုဆောင် ဆုတောင်းလျက် ရိုနှိုးပူဇော်မှုကို အသံ သတ်၍ ခါးဆန့်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်မိပါသည်။

သံသံမဲမဲ ရွာနေသော မိုးမှာ တိမ် မည်အရိပ်အယောင် မမြင်ရသေး။ တန်ဆောင်း၏ လက်ယာဘက်ထိ တွင် ထိုင်ကာ သီတင်းသုံးနေသော သံဃာတော်တစ်ပါးကို တွေ့ရသလို ထိုင်နေရာမှထကာ အနီးကပ် ရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ပါသည်။

'လာ...လာ ဒကာကြီး ဒီနေရာထိုင်ပါ။ ဘုရားလှိုင်း ပုတီးစိပ်ခဲ့သေး

ညောင်းလာရော့ပေါ့။ သပ္ပာယ်မှု အောင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါ။

ဘုန်းကြီးက ခွင့်ပြုပါတယ်’

သူ့ရှေ့ဘက်တွင် နေရာပေးကာ ကြည့်လင်ပြတ်သား အသံဩဇာ ကောင်းလှသဖြင့် မော့၍ ဖူးမြော်မိရာ သက်တော် (၇၀)ကျော်ခန့်ရှိပြီး အေးချမ်းတည်ကြည်သော ရုပ် လက္ခဏာတော်ဖြင့် ကြည့်ညိုဖွယ် ကောင်းလှသော ရဟန်းတစ်ပါးကို ဖူးမြင်လိုက်ရပါသည်။

‘တင်ပါ့ဘုရား... ဆရာတော်က ဘယ်ကျောင်းကပါလဲ ဘုရား၊ မိုးက သည်းနေတော့ ကျောင်းကို ပြန်ကြွဖို့ အခက်အခဲ ရှိနိုင်လို့ မေးလျှောက်ရ တာဘုရား’

‘ဘုန်းကြီးက အာဂန္တုပါ။ ရုက္ခမူ ခုတင်ဆောင်ပြီး တောတောင်များကို လှည့်လည် ကေစာကျင့်သုံးနေတဲ့ ကိုယ်တော်ပါ။ အခုလဲ အင်းလေး မောင်တော်ဦးဘုရားကို ဖူးပြီး တောင် ကွဲစေတီကို ဖူးချင်လွန်းလို့ မနေ့က ရောက်တာပါ။

ဒီဘုရားနဲ့ နီးတဲ့ ပုဗ္ဗိရုံ စာသင် တိုက်ကြီးမှာပဲ ခေတ္တ သီတင်းသုံးနေ တာမို့ သွားလာရေး အခက်အခဲ မရှိ ပါဘူး။

ဒီနှစ် ဝါတွင်းကာလကိုတော့ ချိုကယ်တောင်သုံးလုံးမှာပဲ ဝါဆိုဖို့ စီစဉ်ထားပါတယ်။ ဝါဝင်ဖို့ကလဲ နှစ်ရက်သာ ကျန်တော့တာကြောင့် အခုလို ဆုံးဖြတ်ရတာပါ။ ခုနက ဒကာ ရွတ်ဆိုပူဇော်သွားတာ “**နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုး**” ဂါထာနော်’

‘မှန်ပါဘုရား နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ပရိတ် တော်လို့ ဆိုပါတယ်ဘုရား ရှိခိုးဂါထာ တော်ဆိုလဲ မှန်ပါတယ်ဘုရား’

‘အေး...အေး ရှေးသူတော်စင်

သူတော်မြတ်များ စီကုံးပူဇော်ခဲ့တဲ့ ရှိခိုးဂါထာမို့ အတိုင်းမသိ တန်ဖိုးကြီး လှတယ်။ တန်ခိုးကလဲ ထက်မြက်လှ သပေါ့။ အခုအခါမှာ ရွတ်ဆို ပူဇော်သူ အတော်ရှားနေပါပြီ။

ဒကာတို့လို လူပုဂ္ဂိုလ်တွေက ရွတ်ပွားတာ တွေ့ရတော့ ဘုန်းကြီး အလွန်ပဲ ဝမ်းမြောက်လှတယ်။

စားဝတ်နေရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွား ရေး၊ သားသမီးရေးတွေကြောင့် ဒီ ဂါထာတော်မြတ်ကြီးကို မရွတ်ဆိုနိုင် ဘူးဆိုရင် “**နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုး အချုပ်ဂါထာ**” ဆိုတာလဲ ရှိသေးတယ် ကွယ်’

‘မှန်ပါ အမိန့်ရှိပါဘုရား’

‘ဒီဂါထာကတော့ အလွန်မတန် ထင်ရှားတန်ခိုးကြီးလှတဲ့ လွန်မြို့က “**ပြည်တော်ပြန် မာရ်အောင်မြင်မှန် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး**” ရဲ့ လက်ဝဲ လက်ရုံးတော်မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ ဂါထာတော်ပေါ့ကွယ်။

ပြည်တော်ပြန် ဘုရားကြီးရဲ့ “စမ္မဇဏ်” ဂါထာကတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အတော်များများက သိပြီးသားပါ။ အဲဒီဘုရားကြီးမှာ စမ္မဇဏ်ဂါထာသာမကဘဲ “**သင်းကျစ် တော်မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ ဂါထာ၊ လက်ယာလက်ရုံးတော်မှာ ရေးထိုး ထားတဲ့ဂါထာ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးတော် မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ဂါထာ**” ဆိုပြီး ဂါထာ(၃)ပုဒ်လဲ ရှိသေးတယ်။

ဒီဂါထာတွေကတော့ လူသိနည်းလှ သကွယ်။ အခု ဘုန်းကြီးရွတ်ဆိုပေး

မယ့်ဂါထာက လက်ဝဲလက်ရုံးတော်မှာ ရေးထိုးထားတဲ့ ပွင့်တော်မူပြီးသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများအား ဒကာ ကြီး ရွတ်ဆိုခဲ့သလို ဘွဲ့မည်ရည် အပြည့်အစုံ မဖော်ပြဘဲ အများဆွတ် ဦးဆုံး ဘွဲ့အမည်ကိုသာ ရွတ်ဆိုပူဇော် တဲ့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူအနှစ်ချုပ် ရှိခိုးဂါထာ ပါပဲ’

‘တင်ပါ့ ဘုရား နာယူပူဇော်လိုပါ တယ် ဘုရား’

‘ကဲ...ကဲ လက်အုပ်ချီပြီး နာယူနိုင် သလို လိုက်ဆိုရင်းလဲ မှတ်သားနိုင်ပါ တယ်’

ဟု အမိန့်ရှိရင်း ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန် ရွတ်ဆိုပေးခဲ့ပါသည်။

ပြည်တော်ပြန်ဘုရား၏

လက်ဝဲလက်ရုံးတော်တွင်

ရေးထိုးထားသည့်

နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားရှိခိုးဂါထာ

တံ မေ သ ဒီ ဧကော ပံ သု ရေ
သော အ ပ နာ ပ သု သု ပိ
အ ပံ သိ တိ ဖု ဝိ ဝေ
က ဧကော က ဂေါ နယောနယေ။

အနက်
တံ၊ တဏှက်ရာဘုရား လည်း
ကောင်း။

မေ၊ မေကော်ရာဘုရားလည်း
ကောင်း။

သ၊ သရဏာက်ရာဘုရားလည်း
ကောင်း။

ဒီ၊ ဒီပက်ရာဘုရားလည်းကောင်း။

ကော၊ ကောဏ္ဍညဘုရားလည်း
ကောင်း။

မံ၊ မင်္ဂလဘုရားလည်းကောင်း။

သု၊ သုမနဘုရားလည်းကောင်း။

ရေ၊ ရေဝတဘုရားလည်းကောင်း။

သော၊ သောဘိတဘုရားလည်း
ကောင်း။

အ၊ အနောမဒဿီဘုရားလည်း
ကောင်း။

ပ၊ ပဒမဘုရားလည်းကောင်း။

နာ၊ နာရဒဘုရားလည်းကောင်း။

ပ၊ ပဒမုတ္တရဘုရားလည်းကောင်း။

သု၊ သုမေဘေဘုရားလည်းကောင်း။

သု၊ သုဇာတဘုရားလည်းကောင်း။

ဝိ၊ ဝိယဒဿီဘုရားလည်းကောင်း။

အ၊ အတ္ထဒဿီဘုရားလည်း
ကောင်း။

မံ၊ ဓမ္မဒဿီဘုရားလည်းကောင်း။

သိ၊ သိဒ္ဓတ္ထဘုရားလည်းကောင်း။

တိ၊ တိဿဘုရားလည်းကောင်း။

ဖု၊ ဖုဿဘုရားလည်းကောင်း။

ဝိ၊ ဝိပဿီဘုရားလည်းကောင်း။

သိ၊ သိခီဘုရားလည်းကောင်း။

ဝေ၊ ဝေဿဘုရားလည်းကောင်း။

က၊ ကကုသန်ဘုရားလည်းကောင်း။

ကော၊ ကောဏဂုံဘုရားလည်း
ကောင်း။

က၊ ကဿပဘုရားလည်းကောင်း။

ဂေါ၊ ဂေါတမဘုရားလည်းကောင်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပဓိသတိသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
နှစ်ကျိပ် ရှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်
တို့ကို။ နမောနမေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တဓာတ်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး

ပါသည်။]
'ဒီဂါထာကတော့ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
ဘုရားရှိခိုး အချုပ်ဂါထာပေါ့ကွယ်။
ခုနက ဒကာ ရွတ်ဆိုသလို ဆုတောင်း
တွေ၊ ဘုရားရှင်တို့ရဲ့ တန်ခိုးရှိန်စော်
အာနုဘော်နဲ့ ဟိတ်တွေတော့ မပါဘဲ
ရှိခိုးဂါထာ သက်သက်ပေါ့လေ။

အချိန်မရလို့ မပြတ်နှလုံးသွင်း
ရွတ်ဆိုချင်ရင်တော့ ဒီအကျဉ်းဂါထာ
ကိုရွတ်၊ အချိန်ပေးနိုင်လို့ ဘုရားရှေ့
မှာ ရှိခိုးချင်ရင်တော့ ဒကာရွတ်ဆိုတဲ့
စက်ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ပွားနိုင်ရင်
တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။

ဒီဂါထာတွေကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ရင်
ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်က
လွတ်မြောက်ပြီး ကောင်းကျိုးလို့ရာဆန္ဒ
တွေ ပြည့်စုံစေတယ်။ ပဉ္စာနန္ဒရိယက
မထိုက်သူများအဖို့တော့ အပါယ်
ဘေးက ကင်းစေတယ်လို့လဲ ဆိုပါ
တယ်'

'မှန်ပါ့ဘုရား၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရား
တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ တပည့်တော် အသိ
အမြင် မရှင်းတာများ မေးလျှောက်လို
ပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ရဲ့
ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ သုမေဓာ
ရှင်ရသေ့ဘဝနဲ့ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ
ဘုရားထံပါး နိယတ ဗျာဒိတ်ခံပြီး
လေးအသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းကာလ
ပါရမီ(၁၀)ပါးကို ပြည့်ဆည်းတော်မူပြီး
မှ ဘုရားအဖြစ်ကို ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်
ဘုရား။

ဒီရှည်လျားလှတဲ့ ကာလများမှာ
ဘုရားမြတ်စွာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသာ
ပွင့်တော်မူခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်
ဘုရား။

ဒါကြောင့် ပွင့်တော်မူပြီးခဲ့သော
နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားများမှာ
သုမေဓာရသေ့ဘဝတွင် နိယတဗျာ

ဒိတ် ခံယူခဲ့တဲ့ ဒီပင်္ကရာဘုရားဟာ
အဦးဆုံးသော ဘုရားရှင် ဖြစ်ပါသလား
ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်ဘုရား'

'အလွန်မတန် မေးသင့်တဲ့ မေးခွန်း
ပေါ့။ ဒကာလို့ပဲ လူတော်တော်များများ
က နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများဟာ
ဂေါတမဘုရားရှင် ဗျာဒိတ်ခံယူပြီး
ပွင့်တဲ့ဘုရားများလို့ ယူဆနေကြတယ်။
တချို့စာတွေထဲမှာဆိုရင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ
ဘုရားများရဲ့ အဦးအစအဖြစ် ဒီပင်္ကရာ
ဘုရားလို့ လွဲမှားဖော်ပြထားတာတွေ
တောင် တွေ့ရတယ်။

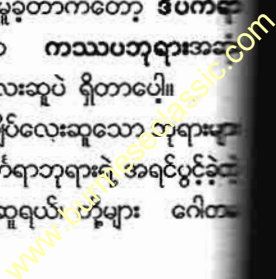
ဘုန်းကြီးတို့ ဂေါတမဘုရားရှင်
ဗျာဒိတ်ခံယူခဲ့တဲ့ တစ်ခုသော ကမ္ဘာ
ထက်မှာ ဒီပင်္ကရာဘုရား မပွင့်ခင်
တထွက်ရာမြတ်စွာဘုရား၊ မေဓာ
ရာမြတ်စွာဘုရား၊ သရဏကရာ
မြတ်စွာဘုရားဆိုပြီး ဘုရား(၃)ဆူ
အစဉ်အတိုင်း ပွင့်တော်မူခဲ့ကြတယ်။

ဒီဘုရား(၃)ဆူပွင့်တဲ့ ကမ္ဘာမှာပဲ
သုမေဓာရှင်ရသေ့အဖြစ် နိယတဗျာ
ဒိတ် ခံယူခဲ့တဲ့ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာ
ဘုရားလဲ စတုတ္ထမြောက်ဘုရားရှင်
အဖြစ် ပွင့်ခဲ့တာလေ။

ဗျာဒိတ်ခံတဲ့ ကမ္ဘာမှာပဲ ဘုရားလေး
ဆူ ပွင့်ခဲ့တာကြောင့် လေးသင်္ချေ
ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပွင့်တော်မူပြီး နှစ်ကျိပ်
ရှစ်ဆူဘုရားတွေထဲမှာ ဒီပင်္ကရာ
မြတ်စွာဘုရား အရင် (၃)ဆူ ရှိနေသေး
တယ်ဆိုတာ မှတ်ကြ သိကြဖို့ လိုတယ်
ကွယ့်။

ဂေါတမဘုရားရှင် နိယတဗျာဒိတ်
ခံယူတော်မူခဲ့တာကတော့ ဒီပင်္ကရာ
ဘုရားအစ ကဿပဘုရားအထိ
နှစ်ကျိပ်လေးဆူပဲ ရှိတာပေါ့။

ဒီနှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားများ
ရယ်၊ ဒီပင်္ကရာဘုရားရဲ့ အရင်ပွင့်ခဲ့တဲ့
ဘုရား(၃)ဆူရယ်၊ ဟဲ့များ ဂေါတမ

ဘုရားရယ် ပေါင်းမှ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူလို့ သက်မှတ်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားထားပေါ့ကွယ်'

'အလွန်တရာ တန်ဖိုးကြီးလှပါ တယ်ဘုရား၊ တပည့်တော် အမှတ်မှား၊ အသိမှားတာတွေကို ယခုလို အမှန် သိရလို့ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ကျေးဇူး ကြီးလှပါ တယ်ဘုရား'

တန်ဆောင်း အပြင်ဘက်ကို လှေလာအကဲခတ်ကြည့်မိရာ ဝါဆိုမိုး ကား အငြိုးကြီးစွာဖြင့် သဲသဲမဲမဲ ရွာသွန်းမစ် ရှိနေဆဲပင်။ အသင့်ပါလာ သည့် မဖွင့်ရသေးသော သောက်ရေ သန့်ဘူးအား ဖွင့်ကာ ဘုန်းတော်ကြီး အား ကပ်လှူလိုက်ပါသည်။

ဘုန်းဘုန်းက သောက်ရေဘူးကို ဘုရားအား ရည်စူးကပ်လှူ၍ သရဏဂုံ သုံးပါး ရွက်ဆိုသောက်သုံးသည်ကို နှုတ်တွေ့ရပါသည်။

'နာရီဝက်လောက်ဆိုရင် မိုးက ခိတ်တော့မှာပါ။ မပြန်ခင်မှာ ဒကာရဲ့ သသာတရားအပေါ် စိတ်ဝင်တစား အလေးထားမှုကို တုံ့ပြန်တဲ့ အနေနဲ့ ဘုန်းကြီးက လက်ဆောင်ကောင်း ဆစ်ခု ချီးမြှင့်လိုက်ပါမယ်။

ဒီကတော့ ကုသိုလ်ကံဆက်ယတြာ ဆိုရမယ့် ကျင့်စဉ်လေးတစ်ခုပေါ့ ကွယ်။ ဒကာသာမကဘဲ ခုနစ်ရက် သားသမီးများအတွက် အခက်အခဲ အတားအဆီးများ၊ အန္တရာယ်များ ကင်းဝေးစေပြီး စီးပွားလာဘ်လာဘ ချိတ်ဆက်ခိုင်မြဲဖို့၊ စားမေးပွဲအောင်မြင် နေဖို့ ပညာရေးကောင်းမွန်ဖို့၊ ရာထူး မြင့်တက်ဖို့တို့တက်ခိုင်မြဲဖို့စတဲ့ လောကီ အဆင်တွေ ပြည့်စုံမြင့်မားစေတဲ့ ကျင့်စဉ်ယတြာလေးပါပဲ။

ကျင့်စဉ်လေးကို ဘုန်းကြီးရဲ့ ဆရာ ထွက်ရပ်စခန်းမြန်းသွားပြီဖြစ်တဲ့

အမည်မဖော်လိုသူ ဆရာတော်တစ်ပါး က ခုနစ်ရက်သားသမီးများကို ကယ် တင်နိုင်ရန်ဆိုတဲ့ စိတ်စေတနာနဲ့ စီမံ ခဲ့တာပါပဲ။

ခုနက ဘုန်းကြီးနဲ့ ဒကာတို့ ရွတ် ပွားပူဇော်ပြောဆိုခဲ့တဲ့ ပွင့်တော်မူပြီး သော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများကို သက်ဆိုင်ရာ နေ့သားအလိုက် ဆန္ဒရှိ ရာ ဆုတောင်းမယ့် ဘုရားရှင်ဘွဲ့တော် အလိုက် ရွတ်ပွားပူဇော်မှုပြုရတဲ့ ကျင့်စဉ်ယတြာလေးပါပဲ'

'ဒီ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားများမှာ တနင်္ဂနွေ၊ တနင်္လာ စသဖြင့် နေ့ အလိုက် ပွားမြင်တော်မူတဲ့ ဘုရား (၄)ဆူစီ ရှိကြတယ်။ နေ့သားအလိုက် ဘုရား(၄)ဆူအနက်မှ မိမိဆန္ဒရှိရာ ဆုတောင်းခံဆိုတဲ့ ဘုရားရှင်ကို

နမောတဿရှေ့ကတင်ပြီး ရွတ်ဆို ပူဇော်မှု ပြုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ မိမိက **တနင်္ဂနွေနေ့သား** ဖြစ်ပြီး အန္တရာယ်တွေ အခက်အခဲတွေ နဲ့ ကြုံနေရရင် **မေဂေါ်ရာပြတ်စွာ ဘုရား**ကို ရည်စူးပြီး **"နမောတဿ မေဂေါ်ရဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ"** လို့ ရွတ်ဆို ပူဇော်ဖို့ပါဖြစ်တယ်။ ဒကာ ပိုပြီး ရှင်းလင်းနားလည်သွားအောင် ဘုန်း ကြီးက ဇယားကွက်လေး ချပြီး ရှင်းပြ ပါမယ်'

ဟုဆိုကာ နေ့အလိုက် ဆောင်ရွက် ရမည့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူဘုရားရှိခိုးယတြာ နှင့် ရွတ်ပွားပူဇော်ပုံကို ရှင်းလင်းရေးပြ ခဲ့ပါသည်။

* * *

မွှေးနွေ	ဘေးရန်ကင်းကျာ ကျန်းမာစေရန်	စီးပွားရေး/လုပ်ငန်း တိုးတက်ခိုင်မြဲစေရန်	စာမေးပွဲ/ပညာရေး အောင်မြင်စေရန်	ရာထူး/နေရာ ခိုင်မြဲစေရန်
တနင်္ဂနွေ	မေဂေါ်ရာ	သောဘိတ	ပိယဒဿီ	သိဒ္ဓိ
တနင်္လာ	သရဏဂံရာ	အနောမဒဿီ	အတ္တဒဿီ	ဝေဿတူ
အင်္ဂါ	ဒီပင်္ဂရာ	ပုဒဿ	ဓမ္မဒဿီ	ကကုသန်
ဗုဒ္ဓဟူး	ကောဏ္ဍည	နာရဒ	သိဒ္ဓတ္ထ	ကောဏဂုံ
ကြာသပတေး	မင်္ဂလ	ပဒုပ္ပတ္တရ	တိဿ	ကဿပ
သောကြာ	သုမန	သုမေတ	ဗုဿ	ဂေါတမ
စနေ	တဏှင်္ဂရာ	ရေတ	သုဗတ	ပိပဿီ

တနင်္ဂနွေနေ့ပွားများအတွက်

၁။ နမောတဿ မေဂေါ်ရဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ သောဘိတဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ ပိယဒဿိဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ သိဒ္ဓိဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

တနင်္လာနေ့ပွားများအတွက်

၁။ နမောတဿ သရဏဂံရဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ အနောမဒဿိဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ အတ္တဒဿိဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ ဝေဿတူဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

အင်္ဂါနေ့ဖွားများအတွက်			
၁။ နမောတဿ	ဒီပက်ရဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ	ပဒုမဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ	ဓမ္မဒဿိဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ	ကကုသန္ဓဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဖွားများအတွက်			
၁။ နမောတဿ	ကောဏ္ဍညဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ	နာရဒဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ	သိဒ္ဓတ္ထဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ	ကောဏဂမနဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

ကြာသပတေးနေ့ဖွားများအတွက်			
၁။ နမောတဿ	မင်္ဂလဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ	ပဒုမုတ္တရဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ	တိဿဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ	ကဿပဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

သောကြာနေ့ဖွားများအတွက်			
၁။ နမောတဿ	သုမနဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ	သုမေဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ	ဖုဿဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ	ဂေါတမဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

စနေနေ့ဖွားများအတွက်			
၁။ နမောတဿ	တဏှက်ရဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၂။ နမောတဿ	ရေဝတဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၃။ နမောတဿ	သုဇာတဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။
၄။ နမောတဿ	ဝိပဿိဿ	ဘဂဝတော	အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ။

'ဘုန်းဘုန်းက သေချာကျန ရှင်းပြ တဲ့အတွက် နေ့သားအလိုက် မိမိဆန္ဒ ရှိရာ ဘုရားရှင်ကို ရည်စူးပြီး ရွတ်ပွား ပူဇော်ရန်ဆိုတဲ့ အချက်ကတော့ ရှင်းပါ ပြီ ဘုရား။ ဘယ်လို ရွတ်ဆိုဆုတောင်း ရမလဲဆိုတာပဲ ရှင်းပြမိန့်ကြားပေးပါဦး ဘုရား'

'အေးကွယ် ပူဇော်မှုကတော့ သက်ဆိုင်ရာ ဘုရားရှင်ကို ရည်စူးပြီး မိမိမွေးနေ့ အရက်တက်ချိန်ကနေ ၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မနက်(၉)နာရီအတွင်း စတင် အဓိဋ္ဌာန် ကာလ သတ်မှတ်လို့ သက်သတ်လွတ် ဆွမ်း(၁)ပွဲ၊ သစ်သီးဆွမ်း(၁)(၁)ပွဲ၊ သောက်တော်ရေ(၁)ခွက်၊ ဖယောင်း တိုင်(၉)တိုင်၊ အမွှေးတိုင်(၉)တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ရမယ်။ မိမိလိုအပ်ဆန္ဒနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးဂါထာကို ခေါက်ရေ သက်စေ့ ဒါမှမဟုတ် ပုတီး (၁)ပတ်၊ (၉)ပတ် စသဖြင့် သတ်မှတ် ရှိခိုးရွတ်ပွားရတယ်။ ပြီးရင် မေတ္တာပို့

အမျှဝေပြီး မိမိ လိုလားတဲ့ ဆန္ဒနဲ့ ညီတဲ့ဆုကို ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြု ဆုတောင်းနိုင်တယ်။

တရားနည်းလမ်းတကျ မှန်ကန်တဲ့ ဆုတောင်းဆိုရင် တစ်လုံးတစ်ဝတ်တည်း ပြည့်စုံစေပါတယ်လို့ ဘုန်းကြီးက ကိုယ်တွေ့နဲ့ယှဉ်ပြီး အာမခံပေးလိုက် ပါတယ်။ အိမ်က ဘုရားမှာဖြစ်ဖြစ် အခုလို တန်ခိုးကြီးဘုရားမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ဆောင်နိုင်ပါတယ်'

'တင်ပါ့ဘုရား ဘုန်းဘုန်းရဲ့ထင် ညွှန်မိန့်ကြားချက်များက ပြည့်စုံပြီး ရှင်းလင်းလှလို့ လျှောက်ထားမေးကြား ရန် မရှိတော့ဘူးဘုရား။ မိုးလဲ တိထိ မို့ တပည့်တော်ကို ပြန်ခွင့်ပြုမိန့် ဘုရား။ ဘုန်းဘုန်းမှာ လိုအပ်တာမှာ ရှိပါကလဲ အမိန့်ရှိပါရန် လျှောက်ထား ပါတယ်ဘုရား'

'ဘုန်းကြီးက တောတွေ တောင်တွေ လှည့်ပတ်နေတာမို့ သပိတ်တစ်ထပ် သက်န်းသုံးစုံရှိရင် ပြည့်စုံတာမို့ ဘာမှ အထူးအထွေ လိုအပ်တာ မရှိပါဘူး ဒကာသား ဘာသား သာသနာလုပ်ငန်း များကို ဆထက်ထမ်းပိုး ဆောင်ရွက်ဖို့ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆန္ဒပြုလိုက်ပါ တယ်ကွယ်'

ဆရာတော်အား ရိုးသေစွာ ငိုနိုးတော် မှု ဝါဆိုဦး မိုးစက်မိုးမွှားလေးများ အတူ စိတ်နှလုံး အေးမြကြည်ညို ဖြင့် သီရိမင်္ဂလာတောင်ကွေ့ ဆုတောင်းတော်ပေါ်မှ ဆင်းသက်လာ တော့သည်။

[တဒဂ် ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော နက္ခတ္တ မူတင်ဆောင် အရှင်သူမြတ် ဩဘာသအား ဦးထိပ်ပန်လှ]

ရှင်မထီးနှင့်

ရှင်အဇ္ဈင်္ဂါဏတို့အတွက် ရှင်းတမ်း သိသမျှ တင်ပြပါရစေ

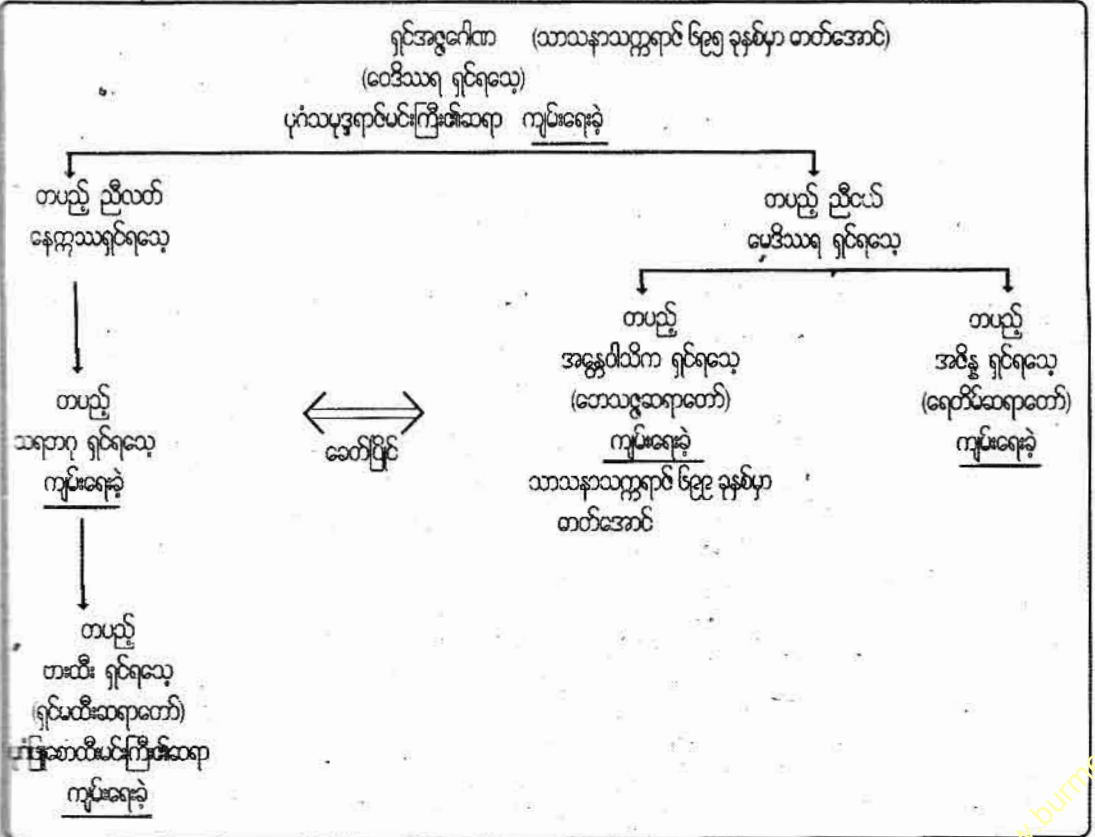

ဦးကျော်မိုးသိန်းခင်ဗျား...
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ
ဆုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာမျက်နှာ(၁၄၅)မှာ ပါရှိသည့် ရှင်မထီး
နှင့် ရှင်အဇ္ဈင်္ဂါဏ ဆရာတော်တို့သည်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတည်းပဲလား ဆိုသည်ကို
ယခုခေတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေက မသိရှိကြ
တော့ဘဲ၊ ဝေခွဲမရဝေဘူးပါ။ အမှန်စင်
စစ် ယင်းတို့မှာ...

ဆရာတော် ရှင်အဇ္ဈင်္ဂါဏမှာ
သာသနာသက္ကရာဇ် ၆၉၅ ခုနှစ်၊ နတ်
တော်လဆန်း(၅)ရက်၊ ကြာသပတေး
နေ့မှာ ဓာတ်ကိစ္စအောင်မြင်ပြီး
သက္ကရာဇ် ၆၉၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်
နေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ပေါက်ကွဲ သမုဒ္ဒရာဇ်
မင်းကြီးနှင့်အတူ ထွက်ရပ်စခန်း မြန်း
ခွဲကြပါသည်။
သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီးသည် ပေါက်ကွဲ
သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းကျမ်းကို **“ပေါက်ကွဲစိုးမူ”**

ရန်ကုန် စာသား

**မိန့်ခွန်းကြူးပိဋ်၊ အထူးနိမိတ်၊
အောင်မြေထိပ်ဝယ်...**”အစရှိရေးသား
ခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်ဘောသဇ္ဇမှာ...
‘ဟိုင်းမှာစွယ်စုံ ကျွန်နှင့်ကျား၊ ခြင်္သေ့သား
လေးပါးတတ်ကို သိလှစေ...’
အစရှိ သထုံပိဋ္ဌာဒိဋ်ကျမ်းကို ရေး
သားခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည်

သာသနာသက္ကရာဇ် ၆၉၉ ခုနှစ်မှာ ဓာတ်အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

ရှေ့တိမ်ဆရာတော်လည်း...
'ရေတိမ်ဆရာ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် သက္ကဝါဒအား မေတ္တာပွား၍ နဂါးရေနှစ် ခန္ဓာပြတ်အောင် လုပ်ရတ်ပညာ ထားခဲ့ပါသည်...'
အစချီ ရေးသားခဲ့သည်။

သရတဂု ရှင်ရသေ့သည်လည်း ဆရာတော်ဘေသန္တနှင့် တိုင်ပင်ကာ သင်္ဘောလမ်းစနစ်ထွင်ပြီး...

'သရတဂုပယ်သည်ပြု၊ လေးခုအက္ခရာ၊ လေးလုံးစာကို သိသာခြားနား ရိပ်ကာထား သည် စား၍မကုန်၊ တတ်အဟုန်ကား၊ ဂဠုန် ဂဠုန်ဆိုကြကုန်၏...'

အစချီ သင်္ဘောလမ်းကျမ်းကို ရေး သားခဲ့ပါသည်။

ရှင်မထီးဆရာတော်သည် ပုဂံဖြူ စောထီးမင်းကြီး ဆရာဖြစ်သည်။ ဖြူစောထီးမင်းမှာ ပင်းယသခင် ငါးစီး ရှင် သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းကြီး၏ သားဖြစ်ပြီး သာသနာသက္ကရာဇ် (၇၁၁)ခုနှစ်၊ ခရစ် နှစ် ၁၆၇ ခုနှစ်မှာ နန်းတက်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်သည် ရှင်မထီးကျမ်းကို "ပုဂံကျမ်းထွက် စာမဂုဏ်ဘူ၊ ဓာတ်ပေါင်းကျားက ဖြစ်စူးများစွာ၊ ပဒေသာ..." အစချီရေးသားခဲ့ပါ သည်။

အထက်ပါ ဆင်းသက်ပုံဇယားကို ကြည့်ခြင်းဖြင့် ရှင်မထီးနှင့် ရှင်အဇ္ဇဂေါ ဣ ဆရာတော်တို့မှာ ဆရာတော်နှင့် မြေးတပည့်သာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ မှာပါ။

တစ်ဖန် နောက်လူများကလဲ ရှင် ဣန္ဒာစရိယနှင့် ရှင်မထီးဆရာတော် တို့ကို ရောထွေးပြန်ပါသည်။

ရှင်ဣန္ဒာစရိယ ဆရာတော်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် ခရစ်နှစ် ၇၄၂ ခုနှစ်တွင် ဣန္ဒာစရိယကျမ်းကို

အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့ပါသည်။

'အတ္ထာအနက်ကို အက္ခရာ သညတော အက္ခရာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာသိအပ် ပုတ်အပ် သည် ဟောတိဖြစ်၏...'

အစချီ အဂ္ဂိရတ်ကျမ်းကို ရေးသား ခဲ့ပါသည်။

စူဠာသမ္ဘဝ ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်ထူးလည်း မဟာပညာကျော် ပုဏ္ဏားတော် ဇာနက္က ကျမ်းကို "ဝေဒတ္တလံ ကျမ်းဂန်ပြု သည့် ဂေါဝိဒန္ဒအဂ္ဂမဟာ ဓမ္မရာဇာဂုရု ဆင်ဖြူသခင် နတ်ရှင်ပြန်မွေ့၊ ယု တော့ပေးသည်..." အစချီကျမ်းကို လည်း ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ရသေ့ ဆရာအောင်သည်လည်း "ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ သိယံဇေယတု၊ ဧကက္ခ ရာ၊ ကောသလ္လာကြောင့်၊ ဧကအက္ခရာ တလုံးစာကို..." အစချီ ဓာတ်ကျမ်း အား လည်းကောင်း၊ "ဟေ့ ဂူဝံ ဂူဝံ နှင့် လူဝံကိုဖမ်း၊ မြင်းပိုရ်တောင်ခါး ပန်း၊ ရှုကြည့်ကြစမ်း..." အစချီ တွေ့ ဆုံခန်းလည်း ရေးသားခဲ့ပါသည်။

မဟာ မင်းထင်ရာဇာဓမ္မသကြိန်၏ မြေး ဦးဂုဏိန္ဒကလည်း ဓာတ်ကျမ်း တွင် "မြတ်ဆုံးထင်ထင်၊ မြင့်တက်မြင့် သာ၊ ကြိုင်လွင်လွင်ဝေဝေ ပရမေ" ဟု အစချီကျမ်းကို ရေးခဲ့ပါသည်။

သူရိယ စန္ဒ၊ ပမ ဗျာကရဏကျမ်း တွင်လည်း "နမောမေ၊ ဗုသေ၊ မာဝိ အာ၊ အက္ခရာနဝ..." အစချီကျမ်းတွေ လည်း ရှိပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ကျမ်းမြတ် အသီး

သီးတို့သည် သံသေပြဒါးရှင်လုံး၏ လုပ်ရတ်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် အသီး သီးတို့သည် မသူတော်လက်တွင်းသို့ လုပ်ရတ်နိဿယများ ရောက်မသွားစေ ဖို့နှင့် နောင်လာနောက်သားများထံမှ မိမိနှင့် ဉာဏ်ရည်တူသူများအား ပညာ ဉာဏ်ရရှိစေရန် မေတ္တာ ကရုဏာဇူ ထား ပြုစုထားရစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျမ်းတစ်ကျမ်းကို ဖတ်ရှုရုံဖြင့် လုပ်ရတ်ကို နားလည်နိုင်မည် သိရှိနိုင် မည် မဟုတ်ဘဲ ကျမ်းမြတ်အသီးသီးကို သေချာစွာ လေ့လာကာ၊ ကျမ်းချင်ညီ ပြုလုပ်ရန် အထူးလိုအပ်ပါသည်။

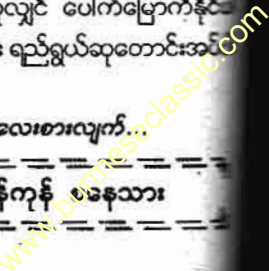
ကျမ်းမြတ်များတွင် အသုံးပြုရမည့် ဓာတ်ပစ္စည်း၊ အလေးချိန်၊ ပေါင်းစပ်မှု ရရှိမည့်ဆေးနှင့်တကွ အဖုံပေါင်း ဆယ် နှစ်ပုံရှိကြောင်းနှင့်တကွ ထားရှိရမည့် မီးအနေအထား၊ အပျော့အပြင်းတို့ကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ သဘာဝလေကို မြင် အောင်ရှုမြင်တတ်ဖို့နှင့် လုပ်ရတ်များ ဆောင်ရွက်ချိန် နာရီနှင့်တကွ လုပ် ဆောင်ရန် ရက်များကိုလည်း အသီး သီး မိန့်ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

သတိမမူ ဂူမမြင်ဆိုသလို ကျမ်းမြတ် များကို သေချာလေ့လာဖတ်ရှုပြီး ရေး သားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်းအာဘော်ကို သာ သေချာနားလည်အောင် ရှုမြင် တတ်ဖို့ အထူးလိုအပ်ပါသည်။

ကျမ်းမြတ်တွေ တစ်ကျမ်းနှင့် တစ်ကျမ်း ချိန်ညှိသောခါဝယ် ကွဲထွဲ မရှိအောင် ကြံဆောင် တွေးခေါ် ကောက်ယူလျှင် ပေါက်မြောက်နိုင်စေ စေကြောင်း ရည်ရွယ်ဆုတောင်းအပ် သည်။

လေးစားလျက်...

ရန်ကုန် ပဒေသနာ

လမ်းကောက်နေသူများအတွက်

လမ်းဖြောင့်ပေးသော ယတြာနည်း

ပုဂံမင်း (မင်းလှ)

လောကတွင် လူအများ အကြောင်း အမျိုးမျိုးကိစ္စများကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာများ လွဲမှား၍ လမ်းမှန်မှနေ၍ လမ်းမှန် မဟုတ်သောနေရာသို့ ရောက် ခဲ့သွားကြသည်။

လမ်းမှန် မဟုတ်သော နေရာသို့ ရောက်ရှိသွားသူများကို လမ်းမှန် ပြန် ရောက်စေရန် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရာ၌ ခက်ခဲစွာ ကြိုးစားအားထုတ်ရသည်။

အမှန်တရားကို သိမြင်မှ လမ်းမှန် ကို ပြန်ရောက်နိုင်သည်။ အမှန်တရား ကို သိမြင်နိုင်ရန် စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ် လိုသည်။ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ်မရှိ လျှင် အမှန်ဖြစ်ရန် ခက်ခဲပါသည်။

အမှန်တရားမရှိပါက မမှန်သော တရား အလိုလိုရောက်ရှိပါသည်။ လူတစ်ဦးဦးသည် မမှန်သောစိတ်တစ်ခု ထွန်းမိုးခံရလျှင် အမှန် ပြန်ဖြစ်လာ စေရန် နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် ဆောင် ရွက်ရပါသည်။

စာရေးသူအနေဖြင့် လမ်းမှားကို နောက်ရှိသွားသောလူငယ်တစ်ယောက် လမ်းမှန်ပြန်ရောက်စေရန် ပြုလုပ်ပေး သော ယတြာနည်းတစ်ခုကို ဖော်ပြပါ သည်။

၂၀၀၉/၁၀ ပညာသင်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲတွင် အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့သော မောင်ကျော် ကျော်သည် ဂုဏ်ထူး(၄)ဘာသာဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သော ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ၂၀၀၈/၀၉ ပညာသင်နှစ်တွင် တစ်နှစ်ကျရှုံးခဲ့

သည်။

စာမေးပွဲ ကျရှုံးသောနှစ်တွင် စိတ် ဓာတ်ကျပြီး ကြုံရာစား ကြုံရာသွားဘဝ ဖြစ်နေသည်။ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်းက အမျိုးမျိုး အားပေး နှစ်သိမ့်သော်လည်း ထူးခြား၍မလာ အိမ်ကို ပြန်မလာဘဲ တစ်လကျော် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

မိခင်ဖြစ်သူက...

'သားလေးရယ် အိမ်ကိုပြန်လာပါ။ လာမယ့်နှစ်အတွက် သားကြိုးစားပါ။ သားအောင်မြင်မှာပါ'

ဟု ပြောသော်လည်း မောင်ကျော် ကျော်က လုံးဝ ပြန်မလာ။

သည်လိုနှင့် ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်းသည် မင်းလှဖြူ၊ တောင်ဘက် ဂန္ဓာရုံ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဦးပညာဘာသ (သာသနာ့ခေမ္မာစရိယ)ထံ သွားရောက်ပြီး...

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်မ၏ သား မောင်ကျော်ကျော်ကို ကယ်ပါဦး ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ... ဆရာတော်က...

'ဟေ့ ဒကာမကြီးသား ကျော်ကျော် ဘာဖြစ်လို့တုံး'

ဟု မေးရာ...

'ဒီလိုဘုရား ဆယ်တန်း စာမေးပွဲ ကျလို့ အိမ်ပြန်မလာဘဲ လျှောက်သွား နေတာ (၁)လကျော်နေပြီဘုရား။ ပြန် ဖြေဆိုဖို့ ပြောလို့လဲမရ။ အိမ်ကိုလဲ ပြန်မလာဖြစ် ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား' ဟု အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထား လိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်က...

'ကဲ ဒကာမကြီး ဒီကိစ္စကို ဘုန်းကြီး ကူညီပေးမယ်'

'တင်ပါ့ဘုရား။ ကူညီပါဦး ဘုရား' ဟု ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်းက ဝမ်းသာစွာ လျှောက်ထားသည်။

သို့နှင့် ဆရာတော်ဘုရားသည် ခဲတံဖြင့် ဗလာစာရွက် (၅)ရွက်ခန့်တွင် စာများရေးပေးပြီး...

'ရှေ့ ဒကာမကြီး ဒီစာရွက်တွေကို

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

ပုံရိပ်ရှင်နှင့်

ဟုဂျင်

ကံကြမ္မာ

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

ဤလတွင် ငွေကြေး မြောက်မြားစွာပိုင်ဆိုင်ရကိန်း ရှိသည်။ စည်းစိမ်တိုးပွား၍ အတွင်းပစ္စည်းများ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြသည်။

နေအိမ်ရှိ ခြံ ကြွက်၊ ကြမ်းပိုး၊ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန် အဖျက်အဆီးများ လျော့နည်း ပပျောက်သွားလိမ့်မည်။ အခြေပြားဆိုင်ရာ အနာရောဂါများ ဂရုစိုက်ပါ။

❖ နွားနှစ်ဖွား

ကြံ့စည်ဆောင်ရွက်မှုများ ဖြစ်ထွန်း အကောင်အထည်ပေါ်နိုင်သည့်ကာလဖြစ်သည်။ သင်ကြားတတ်မြောက်ထားသော ပညာရပ်များကြောင့် လူအများ၏ အရေးတယူ နေရာဝေးခြင်း ခံရတတ်သည်။

မျက်စိနှင့် အမြင်အာရုံကြောဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ အထည်အလိပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

တီထွင်ဖန်တီးမှုများ ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ စီးပွားလုပ်ငန်းခွင် အသစ်၊ ဈေးကွက်ဖောက်သည် အသစ်များ အသားပြုသင့်သောကာလ ဖြစ်သည်။

မရောက်ဘူးသော နေရာဒေသများ သို့ သွားတတ်သည်။ ရေရှည်စိမ့်ကိန်းများအတွက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ပြုလုပ်ရဖွယ်ရှိသည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

အိမ်ခြံမြေနှင့် ပတ်သက်၍ ပူးပန်သောကရောက်ရကိန်းရှိသည်။ သူခိုး၊ ဓားပြများရန်မှ ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

ပြောစကား ဆိုစကား မအောင်မမြင် လူအများနှင့် သဘောထား ကွဲလွဲနေတာ တစ်ဦးတည်း အထီးကျန် ဆန်နေတတ်သည်။

ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အတွင်း ဒုခက်လနာရေးကိစ္စများကြောင့် ကိုယ်စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေရဖွယ် ရှိသည်။ ယာဉ်ရထား မတော်တဆ ဖြစ်မှုများကို ကြိုတင်ကာကွယ် သတိထားသင့်သည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

ဆင်ခြင်တုံတရား အားနည်းကာ အမှားအယွင်း ကျူးလွန်မိတတ်သည်။ သင်ခန်းစာရပုဂ္ဂိုလ် အဖြစ်အပျက်များ ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိသည်။

သစ်ဝါး အချွန်အထက်များ စူးရှဒဏ်ရာရခြင်း သတိပြုကာကွယ်ပါ။ အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သော ကျေးလက်ဒေသများသို့ သွားရောက် အနားယူခြင်းဖြင့် စိတ်ကို အနားပေးသင့်သည်။

❖ ကြက်နှစ်ဖွား

ရာထူးဌာနန္တရ တိုးတက်လာနိုင်သည်။ နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်းမြင့်မား၍ ဖိမ်ခံပစ္စည်းများလည်း ဝင်ကိန်းရှိသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝန်းတွင် ဖြစ်ပျက်နေသော အမှုတို့ ပြဿနာများအတွက် ခုံသမားမိလ္လာဒ် အဖြစ် ဖျန်ဖြေပေးရတတ်သည်။ အမျိုးသမီး ဇာတာရှင်တို့မှာ မှီခိုအားထား

ဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသော လုပ်ငန်း၊ ငွေကြေးများနှင့် ပတ်သက်မိသဖြင့် အကျိုးယုတ်လျော့နိုင်သည်။ သွားနှင့် ခံတွင်းဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သတိထားပါ။ အစားအသောက် မှားယွင်းမှုကြောင့်လည်း ဘေးဥပဒ်ကြုံတွေ့ရဖွယ် ရှိပါသည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

မျှော်လင့်ထားသော လုပ်ငန်းကိစ္စအချို့ အကောင်အထည်ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်။ မျက်မှန်၊ ရုပ်သံစက်များ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ သစ်တော၊ သစ်ဝါး ကြိမ်နှင့် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများကြောင့် ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။

မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အတွင်း သာရေး နာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ ငွေအား လူအား စိုက်ထုတ် ကူညီပေးရတတ်သည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

ကြံ့ဆောင်သမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း၍ ဆန္ဒပြည့်ဝနိုင်ကြသည်။ ငွေကြေးလာဘ်လာဘ မြောက်မြားစွာ မရရှိနိုင်သော်လည်း ကျေနပ်အားထားရသည့် ပမာဏကို ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။

လူအများစုနှင့် ပြောဆိုဆက်ဆံရာတွင် အဆင်ပြေ၍ အများစု၏ ထောက်ခံအားပေးမှုကို ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

ဗွယ်ခင်ပွန်း ရရှိနိုင်ကြသည်။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

စိတ်ရွှင်လန်း

ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ကူညွှာရုံ

ဖြစ်စဉ်များ သတင်းကောင်းများ ကြုံဆုံကြားသိရတတ်သည်။

မြစ်ကူးချောင်းခြားခရီး သွားလာရကိန်းရှိသည်။ ဆီးနှင့် ကျောက်ကပ်ဆိုင်ရာရောဂါ ဝေဒနာများ သတိထားကာကွယ်ပါ။ ရေဒီယို တယ်လီဖုန်းများ ချွတ်ယွင်း ပျက်စီးနိုင်သည်။

✦ ခွေးနှစ်ဖွား

စူးစမ်းရှာဖွေမှုများ

သုတေသနလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ စီးပွားလုပ်ငန်းအသစ်များ စတင် အကောင်အထည်ဖော်ရန် သင့်လျော်သည်။

စက္ကူ စာရွက် စာတမ်းများကြောင့် အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်သည်။

ငွေကြေးနှင့် အခြားသော လူမှုရေး မျက်နှာစာရှိ အခက်အခဲလေးများ အတွက် အကူအညီများ လွယ်လင့်တကူ ရရှိတတ်ကြသည်။

✦ ဝက်နှစ်ဖွား

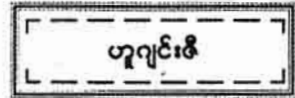
ငွေကြေး အတန် အသင့် ဝင်နိုင်သည်။ လေ့လာဖတ်မှတ်ထားသော နှုတ်မူလက်မှု အတတ်အသိ ပညာရပ်များကြောင့် လည်း ငွေကြေးအတို အထွားများ ဝေဝေဆာဆာ ဝင်နေတတ်သည်။

ငွေကြေး သံ၊ စတီး၊ သတ္တုပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ အမျိုးသားဇာတာရှင်တို့မှာ ဘဝအဖော် ဇနီးကောင်းများ

လက်ဆက်ရကိန်းရှိသည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာပေးမှီနိဗေ သူတို့သည် အနံ့အရသာနှင့် ပြည့်စုံသော သစ်သီး(၁၂)လုံးကို စနေနေ့နံနက်တွင် ဘုရားကပ်လှူခြင်း၊ ဆွမ်းခံသံဃာတစ်ပါးအား လောင်းလှူခြင်း သို့မဟုတ် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်အိုမင်းသော အမယ်အိုတစ်ဦးအား လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ပါပအာနိသင်များ လျော့နည်းကာ သက်သောင့်သက်သာ ရှိသော ဘဝနေမှုကို ကြုံဆုံရပါလိမ့်မည်။

ကြံအောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၂၁၇)မှ ဒါဆက်

မောင်ကျော်ကျော်၏ အိမ်ရာမှာ (၁)ရွက်၊ အင်္ကျီအိတ်မှာ (၁)ရွက်၊ ကျောင်းတက်လွယ် အိတ်မှာ (၁)ရွက်၊ အကာမကြီးထီမှာ (၁)ရွက်၊ အိမ်က လှေကားစာက်မှာ (၁)ရွက် ထားပေးပါ။ အိမ်ရွက်မှာရေးထားတဲ့စာကိုရွက်ဖတ်ပြီး (၇)ရက်တိတ် မေတ္တာပို့ပေးပါ။ မောင်ကျော်ကျော် ပြန်ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

ဟု ပြောပြီး ပေးလိုက်ပါသည်။

ဒါယကာမကြီး ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်းသည် ဆရာတော် မှာကြားသည့်အတိုင်း စိမ်ရွတ်ဖတ်ဆောင်ရွက်ရာ (၅)ရက်မြောက်နေ့တွင် မောင်ကျော်ကျော်ကို အိမ်သို့ ပြန်လည်ခေါ်ယူနိုင်ခဲ့၏။ ၂၀၀၉/၁၀ ပညာသင်နှစ်တွင် ဂုဏ်ထူး (၄)ဘာသာဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဗလာစာရွက်ထဲတွင် ဆရာတော် ရေးပေးလိုက်သော ယတြာနည်းမှာ...

'ပုဂံခေါ် ညို ဂ္ဇတ္တိ'

'မောင်ကျော်ကျော်လမ်းကောက် ကောက်နေရာမှ လမ်းဖန်လမ်းဖြောင့် အပြန်ရောက်စေ'

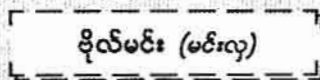
ဟု၍ ဖြစ်ပါသည်။

စာရွက်များလည်း မိမိတို့၏ သားသမီးများ စိတ်ခံစား

မှုအမျိုးမျိုးကြောင့် လမ်းမှားတစ်ခုခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါက လမ်းမှန်သို့ ရောက်စေနိုင်သော ယတြာနည်းကောင်းတစ်ခုကို မှော်ဘီမြို့ ထိပ်တန်းအမျိုးသမီး(သီးသန့်) ဘော်ဒါဆောင်ကြီးကြပ်ရေးမှူး ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်း၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ခံစားခဲ့ခြင်းကို အခြေခံ၍ မိဘများအားလုံး သိရှိနိုင်ကြစေရန် ရေးသားဖော်ပြအပ်ပေသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
ပါဠိဆေးဂြိုဟ်၏ မှတ်ချက်
ဓမ္မပဒထဲမှာ 'ဥဒုံဂစ္ဆတိပုဂံဝေါ' ဟု ရှိ၏။
'ရှေ့ဆောင်နွားလားသည် ဖြောင့်ဖြောင့်သွား၏' ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိ၏။ ယခုပါဠိကလည်း ဤအဓိပ္ပာယ် ထွက်ရှိပါသည်။

ဤယတြာနည်းကို ပြောပြပေးသော ဒေါ်ဌေးဌေးဝင်းအား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ယခင်လမှ အဆက်

မောင်ဖိုးဟန် မြတ်ဗုဒ္ဓ
အထံတော်မှာ ရုပ်နဲ့နာမ်
ခန္ဓာ(၅)ပါးကို လှူဒါန်း။
အဓိဋ္ဌာန်စခန်းကိုဝင်။
အရဟံဂုဏ်တော်
သက်စေ့ ပုတီးပတ်။
စိတ်ထဲကမှတ် ရွတ်ဖတ်။
ဆက်တိုက်မပြတ်
မှန်းမျှော်ရှု။
ဂုဏ်တော်ကို ပုံတော်သွင်းလို့
အာရုံပြု...

အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကောင်းမှု
တွေပြီး ပြန်တော့
မေတ္တာတွေပို့။ အမျှတွေဝေ။
သူတော်ကောင်းတို့ ပို့သမျှ
မေတ္တာတွေကိုလဲ ခံယူ။ သာဓုသံ
တွေလဲ ဟစ်ကြွေး။

ဖိုးကောင်းကင် ငွေကြယ်စင်တို့
နေရာပြောင်း။ လမင်းစန္ဒာလဲ
အနောက်ဂေါရာ တောင်တန်းတွေဆီ
မေးတင်လို့ စောင်းပါပေါ့။ အချိန်
ကတော့ နှောင်းခဲ့ပြီ။ ။ သန်းခေါင်
ကျော်။ တစ်နာရီ။

အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြေနေရာလေးက
ထ။ ရွှေဆံတော်စေတီတော်ကို
လက်ယာရစ်ပတ်။မကောင်းမှုတွေပယ်။
ကောင်းမှုတွေ ဆွယ်ရင်း မြတ်စွယ်
တော်တိုက်ရှေ့အရောက်...

သူ့ရှေ့မှောက်မှာ ပထမံဘိုးတော်
အောင် ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ ဘုရား။ ဝပ်တွား
လို့ ကြည့်ညို့။ လက်ဆယ်ဖြာထိပ်မှာမိုး
ဦးချ။ (၃)ကြိမ်မျှ။

စနေ အနောက်တောင်ထောင့်ကို
ကျော်။ အနောက်ဘက် စောင်းတန်း
အတက်လမ်းကိုဖြတ်။ ဘယ်ဘက်ကို
ကွေ့ပတ်ပြီးအလျှောက်။ တစ်ဆစ်ချိုး

အုတ်လှေကားလေးကို ရောက်။
တောက်လျှောက် အောက်ကို ဆင်း။
မူလလာရင်း တန်ဆောင်းကလေးဆီ
ကိုအပြန်...

ဆရာဟန်ကတော့ သူ့အိမ်ကို ပြန်
သွားပြီ။ ဒေါ်ရှင်းနဲ့ ဒေါ်ကြည်အေးတို့
ကိုလဲ မတွေ့။ တည်းခိုရာမှာ အိပ်နေ
ကြရာပြီထင်ရဲ့။

ဆရာရသေ့ရှေ့မှာတော့ ဆရာပုဏ်
(ပကုသလသိဒ္ဓိအောင်) တစ်ပါးတည်း။
စကားတွေ ပြောနေကြ။ ဖိုးဟန်
အရောက်မှာ ဆရာပုဏ်နေရာက ထ။
အိပ်နေကျ ထီးခိုပ်အောက်ကို မျက်နှာပူ။
ဖိုးဟန်နဲ့ နှစ်ယောက်အတူတူ။

နောက်နေ့ ဥပုသ်နေ့။ နေ့ထူးနေ့
မြတ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့။ မနက်
(၄) နာရီထိုးမှာ အိပ်ရာကထ အဓိဋ္ဌာန်
ထပ်တင်ဖို့အတွက် အရေးကြီး။
နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ မရှိရာ။

ထွမ်းအပ်ထဲက ဆေးဒွပ်ပါး

ဥဒါးမိအောင်ဖမ်း (၃)

ရွှေတောင် သင်္ဘောကြည်

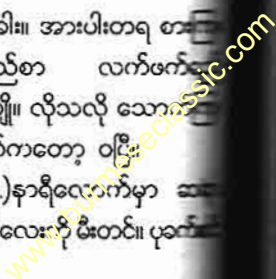

ရွှေဆံတော် စေတီတော်မြတ်ကြီး
တနင်္ဂနွေထောင့်မှာထိုင်။ အောင်
နေရာမှာ ပုတီးကိုင်။ အပိုင်ကြံရမည့်
အဓိဋ္ဌာန်ခရီး အသစ်ကိုစ။ ဩကာ
နဲ့...

အာစိဋ္ဌာန်မပျက်။ ဝတ်တက်။ ခုတ်
(၃၀) အဓိဋ္ဌာန်ခရီး ပြီးမြောက် အောင်
မြင်ခဲ့လေပြီ။

ဆရာရသေ့ထံမှောက် ပြန်ရောက်
တော့ ဦးဟန်တိုးနဲ့ အပြိုင်ပဲ။ ပန်ဆင်
တာ နှစ်ယောက်အတူ။ သူ့လက်ထဲမှာ
(၅)ဆင့်ချိုင့် တစ်လုံး။ ဘာတွေမှာ
လိမ့်...

မုန့်ဟင်းခါး။ အားပါးတရ စားကြ
မုန့်ပဲသွားရည်စာ လက်ဖက်
အကြမ်းအချို။ လိုသလို သောက်
စားကြ ဗိုက်ကတော့ ဝပြီး
မနက်(...)နာရီလေးကမှာ ဆေး
ဟန် မုန့်အိမ်လေးကို မီးတင်။ ပုဏ်

ပေါ်မှာ ပြဒါးဝပ်နေတဲ့ လိုကို ထား။ မနေ့က သိမ်းထားတဲ့ ကွမ်းရွက်နဲ့ ဆေးရွက်ကြီးရည်ကိုထုတ်၊ ကြေဖွန်းလေးကို သုတ်၊ သတ္တုရည်ကို ခပ်ပြီး ယူ၊ လက်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ လောင်းလောင်း ထည့်၊ မီးကိုမြှင့် လိုဖင်တိုက် တေဇာ ဝံချိန်ကိုညှိ၊ မီးကစားကြည့်။

လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားတာက မနေ့ကနဲ့မခြား တစ်သားတည်း ထပ်တူ။ မီးအပူပေးတာပဲ ချင့်ချိန်ရ။ မီးချိန်ညှိမှ မပီမကမ်း မရှိစေရ။ မလုံလေးတွေစီစီပြီး ပွက်နေမှ။ လွန်သွားလို့လဲ မရ၊ မှန်အိမ်လေးနား ကပ်နေမှ ခွာနေလို့ကတော့ မရ၊ လုံးဝ။ မနက်(၉)နာရီကျော်ကျော် ဓာတ်ပြုချိန်ကလဲ (၃)နာရီကျော်ကျော် ပြဒါးမီးတင်ထားတာက တော်တော်လေး ခန်းရောက်နေပြီ။ ဆရာဟန်က ပြောတယ်။

'အခုအချိန် ပြဒါး မထွက်နိုင်တော့ဘူး မပြေးတော့ဘူး။ မီးနေစပြုပြီ ကြည့်ဖိုးဟန် ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ပြဒါးက အရည်ပျော်နေတယ်။ သတ္တုရည် လုံးဝမရှိ၊ ပြဒါးလုံးလေး ထိပ်လင်းပြီး ဝင်းနေတယ်။

နောက်တစ်ခါ ပြဒါးက လုံးပြီး အဘက် ပြဒါးရောင်ဝင်းပြီး အထွက်မှာ ဆရာဟန်ညာလက်က မီးစာ ကလစ်ကို ကိုင်လှည့်ပြီး နိမ့်လိုက်တယ်။ မီးအချိန် နိမ့်သွားပြီ မီးရှိတယ် ဆိုရုံလေး တေဇာအေး။

ပြဒါးလုံးလေးက မျက်တောင်ခတ်တယ်။ တဖြည်းဖြည်း မျက်တောင်ခတ်တာ နှေးနှေးသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆရာပုဏ်က သတ္တုရည် ထည့်ထားတဲ့ ဆီကြည်သုတ် သံလေ့လေးကို ညှပ်ဆီလေးနဲ့ ကိုင်ပြီး ဖယောင်းတိုင်မီးဘောက်ပေါ် တင်နေတယ်။ အပူပေး

နေတာ။ ဆရာဟန်ကတော့ ဆရာပုဏ် အပူပေးထားတဲ့ သတ္တုရည်ကို ကြေဖွန်းကလေးနဲ့ခတ်ပြီး မှန်အိမ်ပြောင်းအပေါ်တင် ချိတ်ထားတဲ့ လုံထဲကို လက်ဆဲ ကောင်းကောင်းနဲ့ စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး တစ်စက်စီ တစ်စက်စီ အစက်ချပြီး ထည့်နေတယ်။ ဟောခနဲ လောင်းလိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။

မီးတင်ထားတဲ့လုံထဲက ပြဒါး ငုတ်တုတ်ပေါ်ကို သတ္တုရည် တစ်စက်ချင်း ကျတဲ့အခိုက် ပြဒါးက ငြိမ်။ လုံကငြိမ်။ သတ္တုရည်ကလဲ အရှိန်မပျက်။ တစက်စက်...

ရှဲခနဲ အသံမထွက် ပြဒါးလုံးကအပူ တေဇာနဲ့ သတ္တုရည် အပူတေဇာကိုညှိချက်။ နှစ်ပါးအပူ ရောယှက်။ ပေါင်းလျက်၊ အတူ၊ အပူမကွာ။ ပြဒါးအတွက် စိတ်ချ။ အခဲဘဝ ရောက်ပြီ။ ပထဝီ ခိုင်ဖို့အတွက် မီးဆက်တက်ရဦးမယ်။

ဆရာဟန်က မှန်အိမ်ကလစ်ကလေးကို လှည့်ပြီး မီးအရှိန် မြှင့်လိုက်တယ်။ သတ္တုရည်ခန်းအောင် စောင့်တယ်။ အပူပေးတယ်။ သတ္တုရည် ထပ်ဖြည့်တယ်။

ဆရာပုဏ်ကတော့ သတ္တုရည် အပူပေးတဲ့ အလုပ်ပဲ လုပ်တယ်။ ဘာတစ်ခုနဲ့မပြော။ ဘာသိဘာသာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ၊ တိတ်တိတ်ကလေး၊ နှုတ်

ဝိတ်။ ခဏအကြာမှာ ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက် ဖိုးဟန်တို့ အနားကို ရောက်လာတယ်။ ငုံ့ကြည့်တယ်။ လုံထဲမှာတော့ သတ္တုရည်ခန်း၊ ပြဒါးပျော်။

ဆရာရသေ့ ကြည့်နေလိုက်တာ မျက်စိကို ပြူးလို့၊ တော်တော်နဲ့ မခွာအနားတောင် ကပ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ပြောတယ်။

'ဖိုးဟန် သေသေချာချာ ကြည့်ထား အရေးကြီးဆုံး အချိန်ရောက်ပြီ။ မီးအပေးအယူမှားရင် ပြဒါးကုန်မယ်။ ဟန်တိုး လုပ်ကိုင်နေတာကို ကြည့်။ မသိရင်မေး မင်းတို့ကလဲ လိုလေသေးမရှိ ပြောပြ'

ပြောပြောဆိုဆို သူ့နေရာကို ဆရာရသေ့ ပြန်ကြွသွားတယ်။ ဖိုးဟန်ကတော့ ကြည့်ဆဲ။ ကြည့်မိ။ ပညာယူနေပြီ။

ရသေ့ဆရာပုဏ် (ပကုသလ သိဒ္ဓိအောင်)က ဖိုးဟန်ကို ပညာပေးတယ်။

'မင်း တရုတ်မော်ကို ပြန်ရောက်လို့ ပြဒါးဖမ်းရင် ဦးဟန်တိုးလုပ်သလို ပြဒါးကို ထိပ်လင်းအောင် မစောင့်နဲ့ ဦးဟန်တိုးက ကျွမ်းနေပြီ။ မင်းက စလုံးရေတောင် မစရသေး။ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။

မှန်အိမ်မီး တေဇာကြောင့် ပြဒါးထိပ်တင်းတာနဲ့ ထိပ်လင်းတာက စက္ကန့်ပိုင်းလေးပဲ အလွန် မြန်တယ်။ ထိပ်လင်းတာကြာရင် ပြဒါးအငွေ့ဖြစ်ပြီး ပျံ့ကုန်မယ်။ ကြာကြာမဆိုင်နဲ့ ပြဒါးထိပ်လင်းတာနဲ့ သတ္တုရည် ထည့်ပေတော့'

'ဆရာ စိတ်သာချ၊ ဖိုးဟန်က အကုန်မှတ်မှာ'

ပြဒါးထိပ်တင်းရုံ သတ္တုရည် ထည့်တဲ့အခါ

သတ္တရည်ကို အပူပေးပြီးမှထည့်ဖို့ မပေးနဲ့။
တောတောနဲ့ အာပေါ် တွေ့ရင် အငွေ သဘော
ဖြစ်စေတယ်။ ခုကိစ္စက အငွေဖြစ်ပြီး ပျံ့မှာ
ယဟတ်ဘူး။ ဖောင်းခိုင်းနဲ့ အသံပြည့်ပြီး
ပြဒါးထွက်သွားမယ်။ ကြပ်ကြပ်သတိထား
'အပူကြီးနဲ့ အအေးကြီး ထိပ်တိုက်
ရင်ဆိုင်တွေ့ကြတာကိုး'

'ဒါပေါ့ကွာ ရင်ဆိုင်တွေ့တော့
နှစ်ဖက်ကန်မယ်။ ကန်ပြီဆိုကတည်း
က ပေါက်ထွက်ပြီပဲ'

'ခဲလေသမျှ သဲရေကျပြီပေါ့နော်'
'မောင်ဖိုးဟန်ရေ မင်း ရင်ဆိုင်
အတွေ့မှာ ဖင်ထိုင်မေ့သွားမယ်'

ဘာသာလဝါ ခပ်မဆိတ်နေတတ်
တဲ့ ဆရာပုဂံ မပြော မပြော ပြောမယ့်
ပြောတော့ ကရားရေလွှတ် တတွတ်
တွတ်။ သူတပည့် မောင်ဖိုးဟန်ကို
ခံရမှာစိုးလို့နဲ့ တူပါရဲ့။ အာစရိယဝါဒ
အတိအကျ အထပ်ထပ်သင်။ ဪ...
ဆရာသခင်...

အာစရိယသခင် အစစ်တွေက ချစ်
တပည့်တွေအပေါ်မှာ ထားတဲ့ ရေစင်
မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ ဘာသာဝေးစေ၊
ချမ်းသာစေ။ ဆရာစားမချန် ပညာဝေ။

ဆရာဟန် သတ္တရည်တွေကို ပြဒါး
လုံးပေါ်မှာ ခပ်ပါးပါးအုပ်တယ်။ ထူထူ
လေးအုပ်တယ်။ ဗလောင်းမလဲ
အပြောင်းအလဲတွေနဲ့ အပူသွင်းနေ
ပုံက...

မှန်အိမ်မီးကိုလဲ အလျှော့အတင်း
အလျှော့အပြင်းတွေနဲ့။ မီးစာကလစ်
ကလေးကို လှည့်လှည့်ပြီး မီးကစား
လို့။

သတ္တရည်နဲ့ ပြဒါးဖမ်းထားတယ်ဆို
တာ ချော်အုပ်ပြီး ဖမ်းနေတာနဲ့ ဘာ
ထူးလို့လဲ။ အတူတူပဲ။ ဓာတ်(၂)ပါး၊
ဓာတ်(၃)ပါး၊ ဓာတ်(၄)ပါးကို ပေါင်းထိုး
ထားတဲ့ ချော်နဲ့ ပြဒါးကို အုပ်ပြီးဖမ်းရင်

ချော်ပေါ်မှာ ဓာတ်ပြုမီး ရှိနေတယ်။
တေဇောကို အပေါ်မှာထားတယ်။
တေဇောအုပ်ပြီး ဖမ်းတယ်။ ပထဝီပြုဖို့
တေဇောအုပ်လို့။ ဖမ်း...

အခု သတ္တရည်နဲ့ ပြဒါးဖမ်းနေတာ
ကိုကြည့်ရင် တေဇောက လုံဖင်မှာ။
လုံထဲမှာက သတ္တရည်။ သတ္တရည်
အောက်မှာ မြှုပ်ထားတာက ပြဒါး။
မှန်အိမ်လေးရဲ့မီးက ပြဒါးပေါ်က သတ္တ
ရည်ကို ဆူစေ၊ ပွက်စေ၊ တေဇောနေ။
ပြဒါးရဲ့အပေါ်နဲ့အောက်မှာ အပေါ်မီး
အောက်မီး။ ပြဒါးကို...အပေါ်အောက်
ညှပ်ထားတယ်။ ညှပ်ပူညှပ်ပိတ် သတ်
တာ။ ဒါပေမယ့်...

မီးပြင်းလို့တော့မရ။ သာယာဖြည်း
ညင်း တေဇောသွင်းပါမှ။ ချော့ပါမှ။
တစ်စတစ်စ တေဇောတက်ပါမှ။
အလျင်လိုလို့မရ။ စောင့်ကြ အောင့်ကြ။
ဒါမှရ။ သုခချမ်းသာ။

အာပေါက်တဲ့ ပြဒါးရည်ကို တေဇော
ဆောင်ပြီး ပြဒါးခဲဖြစ်ဖို့ စိတ်ရှည်ရမယ်။
သည်းခံရမယ်။ လုံ့လဝီရိယ ကြီးကြီးနဲ့
ဖွဲ့တင်းထားမှ ဖြစ်မယ်။

မှန်အိမ်မီးတေဇောကြောင့် သတ္တ
ရည်က ပွက်ပွက်ဆူပြီး အငွေ့ပျံ့။ ပြဒါး
ရည်ထဲက အရည်ကလဲ အငွေ့ပျံ့။
ပြဒါးအငွေ့ပျံ့တဲ့အချိန် သတ္တရည်
အငွေ့ပျံ့က ပြဒါးရည်အငွေ့ပျံ့ကို လက်
ဆွဲ တွဲခေါ်သွား။ ဆွဲ...ဆွဲခေါ်သွား။

ပြဒါး အသားချည်းကျန်။ ပုံဆောင်ခဲ
ဖြစ်။ ပြဒါးခဲအဖြစ်သို့ ပြောင်း။

ကြက်အဖီရင်အုပ်သားကို ပြုတ်
ကြော်၊ ကြော်လိုက်သလို ပွရောင်းရောင်း
အဖြစ်ကနေ အသားကျစ်၊ ပွပြီးမှ
အကျစ်ခဲ။ စားချင်စဖွယ် ဖြစ်သကဲ့သို့

ပြဒါးအနှစ်ခဲလေး။ (၅)မူးသား
လျော့လျော့။ ဂနကတော့ ခပ်တစ်တစ်
မပေါ့။ နစ်နေလျက်။ တပ်မက်ဖွယ်
အဆင်း...ဝင်းနေတဲ့ ငွေရောင်အသား
လောကခံတရားနဲ့ ရှုလိုက်ခဲ
ဖြစ်နေတာကနေ ဖျက်၊ ပျက်။ ပျက်
တာကနေဖြစ်...

ပျက်အောင် ဖျက် ဖျက်ပြီးမှ ခြေ
အောင်လုပ်နေတာ။ နည်းပညာနဲ့
ပညာ။ ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ အင်္ဂါရတ်ထဲ
ရတ်။ မြန်မာ့ဝိဇ္ဇာအတတ်။

ည(၉)နာရီတိုင်ခွဲပြီ။ မှန်မီးအိမ်
အေးသွားပြီ။ သွပ်နန်းကြိုးပုခက်
ကလေးပေါ်မှာ ပြဒါးလုံးကလေး
ငုတ်တုတ်ကလေးထိုင်။ အလိုချင်
ထား။

ဆရာဟန်ကစ... အားလုံးကို
နေရာကုတ်ထ။ ပုတီးလေးတွေ ကို
ကိုင်း။ တချို့ကလဲ လည်တိုင်မှာ
ဆွဲကြိုးအသွင် လည်မှာဆင်။ အိမ်
ဝင်ဖို့ တာရှု။ အားယူလို့ခြေလှမ်း

ရွှေဆံတော် ကုန်းတောင်ပေါ်
သက်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်ခွင်အသီးသီး
မြန်းခဲ့ကြပြီ။

ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက်က
ထိုင်နေကျနေရာလေးမှာ တစ်
တည်း။ ကေစာရီ။ ဘယ်ကိုမှ မကြာ
ဆရာရသေ့ထံမှောက် ရောက်လို့
တဲ့ ဘုရားဖူးတွေကို ဟောပြော
လမ်းညွှန်ပြ တရားပေး သေ
ဝိပဿနာ နှစ်ဖြာရဲ့။
ဖိုးဟန်လဲ ကုန်းမတော်ပေါ်

တော့ ရွှေဆံတော်စေတီတော်ရဲ့ တနင်္ဂနွေထောင့်မှာ နေရာယူ။ ဝတ်ပြု။ အဝိဋ္ဌာန်ဝင်။

အဓိဋ္ဌာန်စခန်း ကျင့်စဉ်လမ်းအပြီးမှာတော့ ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက်ဆီပြန်။ ဆရာဟန်နဲ့ ဆရာပုဏ်တို့လဲ ချောက်နေကြပြီ။ ဧည့်သည်တွေလဲ ချင်းနေပြီ။ အချိန်ကလဲ ည(၁၁)နာရီ။ ဆရာဟန် မှန်အိမ်ထိပ်မှာ ချိတ်ထားတဲ့ သွပ်နန်းကြိုး ပုခက်စင်ကလေးပေါ်မှာ လှံကဲ့ယူ။ ဆရာရသေ့ကိုအပ်တယ်။ လှံကို ဆရာရသေ့ထံ အပ်နံ့ပြီးတာနဲ့ ဆရာဟန် အိမ်ကိုပြန်ပြီ။ ဆရာပုဏ် နေရာကထ။ ဆရာရသေ့ကို ဦးချ။ မြန်းကြွလေပြီ။ အိပ်တော့မည်။

မောင်ဖိုးဟန်ကတော့ မလိုက်နိုင်သေး။ အိပ်ဖို့ဝေးစွဲ။ သိစရာလေးတွေ ကျန်နေသေး။ မေးရဦးမယ်။ မေးဦးမယ်။

အတွယ်အတာ ငဲ့စရာ ဘယ်သူမှ မရှိ ဆရာရသေ့နဲ့ မောင်ဖိုးဟန် နှစ်ယောက်တည်း။ ဆရာရသေ့ကလဲ ပြောချင်ပုံရပါတယ်။ မမေးသေးလို့ တာ။ သူ့ခမျာ အပြောခက်နေတာ။

မေးရင်တော့ ပြောမယ့်ပုံကြီး ညည်းကပ်လာတာ ကြာတော့ ဆရာရသေ့အကြောကို သိပေါ့ မောင်ဖိုးဟန်။ ဆရာကြသေးတာပေါ့။ ကြံကြံဖန်ဖန် ညည်းမယ်။ အပြန်ပြန် အလှန်လှန်မေးမယ်။ နို့ကိနို့ကိရွတ်ရွတ်ကို မေးလိုက်မယ်။

ဆရာရသေ့က ဖိုးဟန်ကိုကြည့်မယ်။ ဖိုးဟန်ကလဲ သိတယ်။ သိလိုက်တာမှ လှံကို ရေခွေးသောက်တဲ့ အကြမ်းပန်းကန်တစ်လုံးထဲ မှောက်ချိတ်တယ်။ ဒေါက်ခနဲ အသံကြားရ။ ညည်းလေး ထွက်ကျ။ ဆရာရသေ့က မောင်ဖိုးဟန်ကို မေးဝေါ့ပြီ။

ဖိုးဟန် ဆတ်ခနဲ လှမ်းယူပြီး ကြည့်လိုက်တော့ ပြဒါးခဲလေးက အထက်ဖောင်း အောက်ပြား။

အထက်ဖောင်းနေတာက ခပ်ကြားကြား။ အောက်ခြေအပြားက (ဝ)လုံးပုံ မညီမညာအနေအထား။

ပြဒါးလုံးအပေါ်မှာ အထပ်ကလေး တစ်ထပ်။ ပြဒါးလုံးမှာ ကပ်နေတယ်။ ဖုံးလို့အုပ်လို့။ သတ္တုရည်အနှစ်။ ညိုညစ်ညစ်။ လက်နဲ့ဆဲကြည့်တော့ တစ်။

ပြဒါးရည်က ဖြစ်လာတဲ့ ပြဒါးခဲအမာသာ။ တေဇောသွင်းသွားရဦးမယ်။ ရှေ့ခရီး ဘယ်လိုဆက်မလဲ။

'ဆရာတော် အဲဒါကို ဘာဆက်လုပ်မလဲ ဘုရား'

'ချော်နဲ့ ခေါ်ယူသွားမယ်'

'တေဇောရင့်အောင်လား။ ဘာချော်နဲ့ခေါ်သွားမှာလဲဘုရား'

'ချော်သေ'

'ဓာတ်သေချော်လားဘုရား'

'ဟ ဖိုးဟန် ဓာတ်သေချော်ဆိုတာ ရခဲဘိတောင်း'

'ဒါနဲ့ ချော်သေဆိုဘုရား'

'ဓာတ်သေချော်မှ ချော်သေ မဟုတ်ဘူး။ လက်ချားကို ချော်သေအောင် ထိုးရင်လဲ ချော်သေရတာပဲ'

'လက်ချားချော် သေအောင် ဘယ်လို ထိုးမလဲ ဘုရား'

'တေဇောနဲ့ သတ်ရတယ်ကွ'

'ဘယ်လိုကြီးလဲ' 'တေဇောက "ရှစ်" ကို ပြုပြင်တယ် ဝိုလား'

'ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား'

'အေး ပြဒါးရုပ်ကို ချော်သေတေဇောနဲ့ ပြုပြင်သွားမှာကွ။ သတ်မှာကွ' မောင်ဖိုးဟန် သိချင်လိုက်တာ။ အငမ်းမရ။ မအောင်နိုင်။ မအည်းနိုင်။ မနေနိုင် မထိုင်နိုင်။ အမူအရာတွေ ပျက်လို့။

ဆရာရသေ့ကလဲ အကဲစမ်းလို့။ ဘာတစ်ခုမှ မပြော။ ဟိုတုန်းကတော့ ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ **"မပေးမပြော မေးမှ ပြောမယ်"** ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်။ အခုလဲ အမေးကို စောင့်နေတာ။ ပြုံးတုံ့တုံ့ကြီး။ အခုတောင် မျက်စိထဲ မြင်မိသေး။ တရေးရေးပေါ်...

မထိတထိအပြုံး။ တစ်ဖက်သား ခံစားရတဲ့အပြုံး။ မခံချီ မခံသာ ဖြစ်လာအောင် ဆွနေတဲ့အပြုံး။ ဒီအပြုံးက ဖုံးထားတာကို ဖွင့်ပြမယ့်ပုံပါ။ ဖိုးဟန် သိပါတယ်။

'လက်ချားချော် သေအောင် ဘယ်လိုထိုးမလဲ ဘုရား'

'ပထမ ချော်ချက်ရမယ်ကွာ။ ဖားဖို့နဲ့ ချက်ချက်။ လေဖို့နဲ့ချက်ချက် ချက်ချင်တာနဲ့ချက်။ ချော်ကျက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ မင်း ချော်ချက်တတ်တယ် ဝိုလား။ လက်ချားမှ ချော်မချက်တတ်ရင် မင်း အလကားကောင် အဂ္ဂိရတ် အန္တ...

'လက်ချားကို ချော်ချက်တတ်တာ ပေါ့ဘုရား။ ဘာခက်တာ မှတ်လို့။ လက်ချားကို အစိမ်းချက် ချက်မလား။ မီးဖောက်ပြီး ချက်မလား။ ချော်သေအောင်သာ မထိုးတတ်တာ'

"ကြာမှ ဖားရ၏" ဆိုတဲ့ အဂ္ဂိရတ် စကား မင်း ကြားဖူးမဟုတ်လား လက်

ချားချော်ကို ကြာကြာချက်၊ လုံကြီးကြီး နဲ့ချက်။ အနည်းလေး နံပါတ်(၁၀) ဇောက်လုံရည်နဲ့ချက်။ လက်ချားချော် ကို ချက်တဲ့အခါ လုံနှုတ်ခမ်းအောက် လက်ညှိုးတစ်လုံး လောက်တော့ ဟောက်ပြီးထည့်။ ချက်။ ချော်ဖြစ်ပြီဆို ရင် ချော်ကျက်အောင်ထိုး'

'ချော်သေအောင်က...'

'ဖိုးဟန် မင်း တော်တော်လောတဲ့ ကောင်ပဲ။ နားထောင်ပါဦးဟ'

'ဟာ ဆရာတော် မြန်မြန်သိရလေ ကောင်းလေ'

'ချော်သေတယ်ဆိုတာ လွယ်လွယ် ကူကူမှတ်လို့လား... မင်းက'

'မလွယ်လို့ မေးလျှောက်နေရတာ ပေါ့ဘုရား။ လွယ်သာ လွယ်လို့က တော့...'

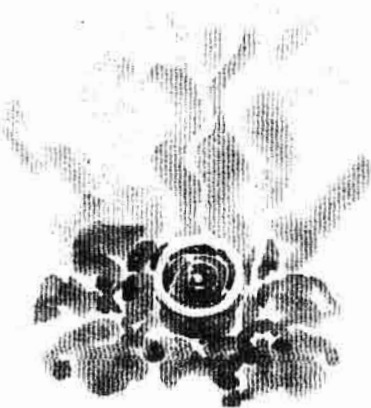
စကားအဆုံးမှာတော့ "ဟင်း" ဆိုတဲ့ စကား စိတ်ထဲမှာကြိတ်ထား။ ဖိုးဟန် အလိုမကျ ဖြစ်ပြီ။ ငြိမ်နေတဲ့ စိတ် ကလေး လှုပ်ရှားသွားပြီ။ မကောင်း လိုက်တဲ့ ဖိုးဟန်။

သည်းခံမှ သည်းခံပါမှ။ သည်းခံ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဆိုပဲ။ လိုချင်တာကို ရချင် ရင် စိတ်ရှည်ရတယ်။ သည်းခံရတယ်။ ဇွဲသန်ရမယ်။

"ဆရာထက် တပည့်ကို လက် စောင်းထက်စေချင်တဲ့" ဆရာရသေ့ ပါ။ ဘယ်နေမလဲ ပြောကို ပြောမှာ ကြည့်ပါလား။ ပြောတော့မယ်... ဟော...

'လက်ချားချော်ကို ချက်... ချက်ချင်း လုံခမ်း တိုက်ထိုးပြီးတော့ချက်။ ချော်ရည်ထည့်ပြီး အပေါ်အောက်ညှိပြီး ချော်မှုက်နားပြင်မှာ ချက်ရာလေး ပေးပြီး လုံခမ်းကို ချော်အောက်ပြီး ပြင်နေရပြီဆိုရင် အဲဒါ ချော်ကျက်ပြီ'

'မီးအား တင်းတင်းနဲ့ ထိုးရမှာလား ဘုရား'

'အေး ဟုတ်တယ်၊ ဒါဟာမီး မီးပြင်း

လုံခိုင်ဖို့တော့ လိုမယ်။ ဇော်မမံနဲ့။ ဇော်မံရင် မီးမနာဘူး။ လုံမနောမြောနဲ့။ အနည်းဆုံး လုံ(၅)လုံလောက် အဆင့် ဆင့် ပြောင်းပြောင်းပြီး ထိုးသွားရမှာ' 'ဇောက်လုံနံပါတ် (၁၀)ချည်းပဲလား ဘုရား'

'မဟုတ်ဘူးကွ မင်း ချော်ချက်နေ ရင်း ချော်လျှော့မယ်။ လုံအပြောင်းအလဲ မှာ ချော်အလေအလွင့် ရှိမယ်။ တစ်ခါ တလေ ဇောက်လုံနံပါတ်(၂)လောက် ရောက်မှ ချော်က သေတယ်'

'ချော် ထပ်ထည့်ရမှာပေါ့'

'လုပ်ပြီ ဒီကောင် လက်ချားအသစ် တွေသာ ထပ်ထပ်ထည့်လို့ကတော့ ဘယ်တော့မှ ချော်သေရမှာ မဟုတ် ဘူး။ ထပ်မထည့်ရဘူး။ ထပ်ထည့်ရင် ချော်ပြန်နဲ့သွားမယ်'

'လုံ ဘယ်နှလုံထိုးရင် သေမလဲ၊ ဘယ်အချိန် သေမလဲ'

'ဘယ်နှလုံမှာ သေမှာလဲ၊ ဘယ် အချိန် သေမှာလဲ၊ အတပ်မပြောနိုင်ဘူး သေတဲ့အချိန်အတိ ထိုးရမှာ'

မောင်ဖိုးဟန် အတွေးသန်ပြီ။ လုံ ကလဲ အကန့်အသတ်မရှိ။ အချိန်ကလဲ အတိအကျမရှိ။ အို အဂ္ဂိ ခက်ခဲလှပါတ်။ ချော်သေတဲ့ အဂ္ဂိရတ် ဆရာရသေ့

တတ်မယ်။ တတ်လို့ ဖိုးဟန်ကို သင် ကြားနေတာ။ တတ်ရင် ထိုးမယ်။ ထိုး ရင် ချော်သေ ကျိန်းသေရှိမယ်။ သူ မှာ...

'ဆရာတော်မှာ ချော်သေရှိလား' ဖိုးဟန်စကားကို ကြားတော့ ဆရာ တော်ရသေ့ တော်တော် အံ့ဩသွားခဲ့ ပါတယ်။ ကြည့်နေလိုက်တာ။ ဖိုးဟန် ကို ပါးစပ်ကြီးဟလို၊ မျက်လုံးကြီးပြော လို့ ဝိုင်းဝိုင်းစက်စက်ကြီး။ ပြီး နှုတ်က ဟ ပြောချလိုက်ပြီ တစ်တစ်ခွေကြီး အားမနာ လျှာမကျိုး တုတ်ထိုးအိုးသေပင် အင်း ဘာတဲ့...

'မင်း အချောင်သမားပဲ။ အပြိုင် သား လိုချင်တဲ့ကောင်။ ရိုတယ်။ မသေ ဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ထိုး'

ဆရာရသေ့ နှုတ်တော်က ထွက် လာတဲ့ 'မိန့်ကြားချက်က ဖိုးဟန် အတွက်တော့ ဖြောင့်လက်သီးတစ်လုံး ပုန်းခနဲ မလဲရုံတမည်။

ကိုယ့်အားကိုယ်မကိုး သူတစ်ပါး အားကိုးတဲ့ ဖိုးဟန်။ ပိုက်ချက်ပြုစေ တာတောင် ဟင်းစားတောင်းတဲ့ ဖိုးဟန် ခွံပေးဦးရော။ တစ်သက်တာ။ မှတ်စရာ မသက်မံသာ။ လက်ကြော မတင်ဘဲ လို့ ပြောလိုက်တာ အဲဒါ။

ဂန္ဓာရီခရီးကို အားမာန်တကြီး လျှောက်လှမ်းနေတဲ့ ဆရာရသေ့။ သေ တွေ့လိုက်ရတာက ငပျော့ဖိုးဟန် လောက် နံ့လိုက်တာ တော်ပါသေး လို့ ဖိုးဟန် တွေးကြည့်။ မြေလှေ့တာ ဝိဇ္ဇာ ဆရာရသေ့ ဦးအောင်နက်ထဲမှာ ကြည့်...ကြည့်ရင်း...ကြည့်ရင်း။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

ကျောက်လက်ဝါးဟု သဘာဝ
ကျောက်သားမှ ကျောက်လက်ဝါး
ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်တည်နေ၍ ခေါ်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကျောက်လက်ဝါးကို စာရေးသူ
ငယ်စဉ်ကတည်းက မြင်ခဲ့ဖူးသည်။
ကြာခဲ့ပါပြီ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်
က စာရေးသူ မူလတန်းကျောင်းသား
ဘဝ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်လေး
ပင်မြို့နယ်၊ ပုစွန်မြောင်းရွာ၊ အိုးဖိုပိုင်း
ရပ်ကွက် မူလတန်းကျောင်းတွင်
မြင်ခဲ့ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

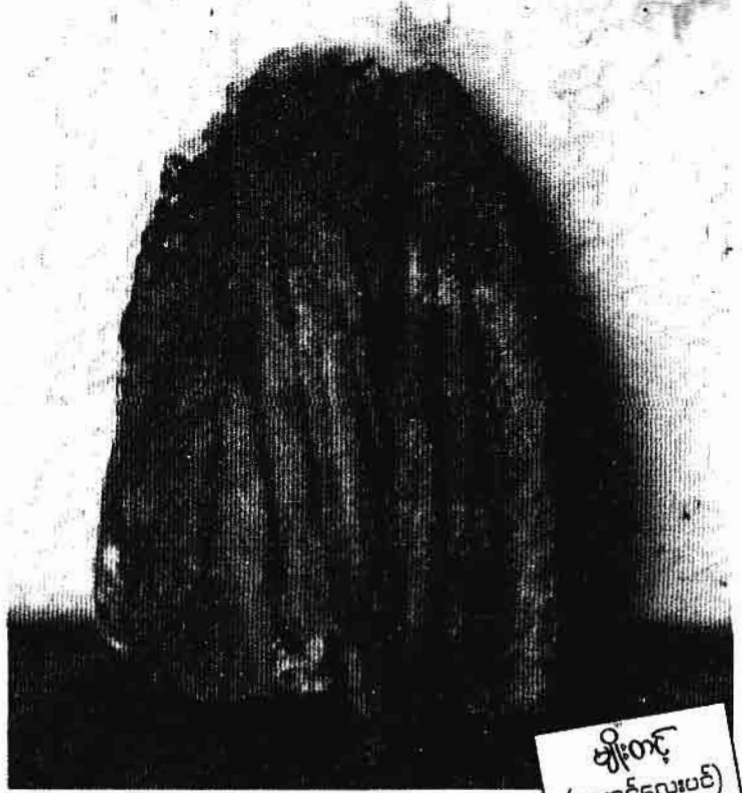
ထိုစဉ်က စာရေးသူတို့၏ ကျောင်း
အုပ်ဆရာကြီးမှာ ဦးလွန်းမောင် ဖြစ်
သည်။ ကျောင်းနှင့် အိမ်မှာ တစ်ဆက်
တည်းဖြစ်၍ ဆရာကြီး၏အိမ်တွင်ပင်
စာသင်ကျောင်း ဖွင့်ထားခဲ့သည်။

တစ်နေ့သ၌ ဆရာကြီးထံသို့
ထူးဆန်းသော ရှမ်းဆရာကြီးတစ်ဦး
ရောက်လာသည်။ ရှမ်းဆရာကြီးသည်
အရပ်အမောင်းကောင်းသည်။ နှုတ်ခမ်း
မွေးကျင့်စွယ်နှင့် ရှမ်းတိုက်ပုံအင်္ကျီ
ရှမ်းဘောင်းဘီအနက် ဝမ်းဆက်
ဝတ်ထားသည်။

ဆရာကြီးထံတွင် သာမန်လူတစ်
ယောက်၏ လက်ဝါးအရွယ်ထက်
အနည်းငယ်ကြီးသော လက်ချောင်း
များသဏ္ဍာန် ဖိသိသလိုသည့် ကျောက်
လက်ဝါးကြီးတစ်ခု ပါလာသည်။

ထိုကျောက်လက်ဝါးကို အောက်သို့
နိုက်ထောင်ထားပါ။ လူသွေးကဲ့သို့
အနီရောင်သွေးများ ခံထားသည့်
ခန့်ခွက်ထဲသို့ တစ်စက်တစ်စက်
ထိုဝတ်ကုန်လာသည်။

ရှမ်းဆရာကြီးသည် ကျောက်လက်
ဝါးကို အမိန့်ပေး၍ လိုချင်တာကို
ခုအောင် ယူနိုင်စွမ်းသည်ဟု ဆိုသည်။
ပယောဂရှိသူများကို ကုသပျောက်ကင်း

မျိုးကု
(ညောင်လေးပင်)

ကျောက်လက်ဝါး အကျောက်မြစ်တွင်

ကျောက်လက်ဝါး

စေတနာဆရာ

နိုင်စွမ်းသည်။ ရွာမှ ရောဂါရှိသူများ
ရှမ်းဆရာကြီးထံတွင် ကုသကြသည်။
စာရေးသူ (၄)တန်းကျောင်းသား
ဘဝက ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးသော ရှမ်းဆရာ
ကြီးနှင့် ကျောက်လက်ဝါးကြီးကို ယခု
တိုင် မမေ့နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် ရှမ်းဆရာ
ကြီးနှင့် သူ၏ ကျောက်လက်ဝါးကြီးကို
ထိတ်လန့်ဖွယ်တစ်ခုဟု ခံစားမှတ်သား
ခဲ့သည်။

အသက်အရွယ် ရလာ၍ လူ့ဘဝ
ခရီးကို နှစ်ပေါင်း(၃၀)နီးပါး ဖြတ်သန်း
လာမိသောအခါ ကျောက်လက်ဝါး
အကြောင်းကို ဗဟုသုတ ကြားဖူးနားဝ

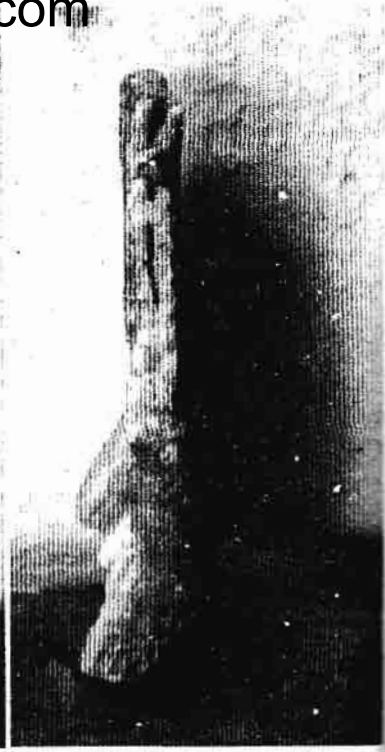
များ ရှိလာခဲ့သည်။
ကျောက်လက်ဝါးများကို ကွန်ရက်ပညာ
ရှင်များက အစီအမံများနှင့် စီရင်စေ
ခိုင်းနိုင်ကြသည်။ တချို့က သားစိမ်း၊
ငါးစိမ်းများ ကျွေး၍ အသက်ဝင်အောင်
စိမ်ထားကြသည်။

ရန်သူကို ကျောက်လက်ဝါးစောင့်
က တိုက်ခိုက်နိုင်သည်။ ပယောဂကို
နှိမ်နင်းပေးသည်။ သားစိမ်း ငါးစိမ်း
မစားရပါက သခင်ဖြစ်သူကို ဒုက္ခပြန်
ပေးတတ်သည်။

အချို့ ကျောက်လက်ဝါးမှာ ဆန်ကို
သာ ကျွေးပြီး ခိုင်းစေကြောင်း ရန်ကြို
ပြန်သည်။ သားစိမ်းငါးစိမ်း စားရသော

ကျောက်လက်ဝါး အရှေ့ဘက်မြင်ကွင်း

ကျောက်လက်ဝါး (ဘေးဘက်ပုံ)

ကျောက်လက်ဝါးလောက်တော့ မစွမ်းပါ။

ဆန်ကိုသာ စားသော ကျောက်လက်ဝါးသည် သာမန်ရောဂါ ကုသခြင်းကို ထိရောက်စေသည်ဟု ဆိုသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် စာရေးသူသည် ထူးခြားသော ကျောက်လက်ဝါးတစ်ခုကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။

မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ကျောက်လက်ဝါးမှာ သားစိမ်း ငါးစိမ်း မစားပါ။ ဆန်လည်း မစားပါ။ သို့သော် ထိုကျောက်လက်ဝါးမှာ ရေကိုတော့ သောက်ပါသည်။

စဉ့်အင်တုံကလေးထဲတွင် ကျောက်လက်ဝါးကို ရေစိမ်ထားရပါသည်။ ရေလျော့လျှင် ထပ်ဖြည့်ပေးရုံသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်လက်ဝါးပိုင်ရှင်မှာ ရွှေကျင်မြို့ ရှမ်းကျေးရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော တိုင်းရင်းဆေးဆရာလေး

၂၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကိုအောင်မိုးဟန် ဖြစ်ပါသည်။

ကိုအောင်မိုးဟန်သည် အခစားနားနှင့် ဆေးကုပေးသူ မဟုတ်ပါ။ ဝါသနာအရ ကုသပေးသည့် စေတနာဆရာသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပင့်သူရှိလျှင် လိုက်ပါကုသပေးပါသည်။ သူ၏ အဓိက အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှာ ရွှေကျင်ဈေးကြီးအတွင်း ဇနီးသည်နှင့်အတူ ကုန်စိမ်းရောင်းချခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုအောင်မိုးဟန်သည် ယခင်က ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူခဲ့ဖူးသည်။

ဖခင်ဖြစ်သူမှာ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးကြီးဖြစ်၍ မျိုးရိုးလိုက်ကာ သတ္တဝါများ၏ အသက်ကို ကယ်ဆယ် ကုသပျောက်ကင်းစေလိုသော စေတနာဆန္ဒရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။

ရဟန်းလူထွက် ဖြစ်၍လည်း

ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ထား၍ ဆေးကုသရာတွင် မိမိစေတနာကို သစ္စာဆို၍ ကုသသည်။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကိုအောင်မိုးဟန် တစ်ယောက် စာရေးသူထံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူနှင့်အတူ ပါလာသော ကျောက်လက်ဝါးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားလိုက်သည်။

ကိုအောင်မိုးဟန် ကျောက်လက်ဝါးရလာပုံမှာ ရိုးရိုးကလေးပင်ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့တွင် လူနာတစ်ယောက်၏ ဆေးကုပြီး ပြန်လာစဉ် သူ စီးလာသော ဆိုက်ကားဆရာက သူ့တွင် ကျောက်လက်ဝါးတစ်ခုရှိသည်။ ငွေတစ်သောင်းကျပ်ရလျှင် ရောင်းမည်ဟု ပြောသည်။

ဆေးကု၍ ကန်တော့လိုက်သော ငွေမှာ ၃၀၀၀ (သုံးထောင်ကျပ်)သာ ဖြစ်၍ ကွမ်းယာဖိုး (၂၀၀)ကျပ် နုတ်ပြီးသော် (၂၈၀၀)ကျပ်သာ ကျန်သည်။

သူ့တွင်ရှိသော ငွေ(၂၈၀၀)ကျပ်နှင့် ရောင်းလျှင် ဝယ်မည်ဟု ပြောရာ ဈေးတည့်ပြီး ကျောက်လက်ဝါးကို ရလာခဲ့သည်။

ကျောက်လက်ဝါးမှာ လူတစ်ယောက် ၏ လက်ဝါးအရွယ်ရှိသည်။ ကန့်လန့် ဖြတ်တိုင်းလျှင် (၂)လက်မခန့် ကျယ် သည်။ အရှည်မှာ (၅)လက်မခန့် ရှိ သည်။ ဆေးကုသရာတွင် အသုံးပြု ရန် ရည်ရွယ်၍ ဝယ်လိုက်ခြင်း ဖြစ် သည်။

ထိုကားဆရာ၏ ပြောပြချက်အရ ထွက်မြို့တွင် တွေ့ရကုန်ရာ ထို ကျောက်လက်ဝါးကို ကောင်းယူရရှိ နေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

အိမ်သို့ရောက်သော် ကျောက်လက် ဝါးကို ဘုရားစင်အောက်၌ အင်တုံတွင် ရေစိမ်၍ ထားခဲ့သည်။ ရေလျော့လျှင် ထပ်ဖြည့်ပေးရသည်။ ရေသောက် သော ကျောက်လက်ဝါးဟု ယူဆရ သည်။

ရေထဲတွင်ရှိသော ကျောက်လက်ဝါး ကလေး၏ လက်ဝါးပြင်ပေါ်တွင် လူတို့၏ လက္ခဏာကဲ့သို့ အကြောမျှင်ကလေးများ ထင်ထင်ရှားရှား ထွက်ပေါ်လာသည်။

လက်ချောင်း လက်ဆစ်ကလေးများ မှာ မသိမသာ တိုး၍တိုး၍ ရှည်ထွက် လာသည်။ ရေတွင် ရှင်သန်နိုင်သော သဘာဝဟု ယူဆကြောင်း ကိုအောင် မိုးဟန်က ရှင်းပြသည်။

ကျောက်လက်ဝါးကို ရပြီးနောက် အကြောပြင်ပေးခြင်း၊ အကြောကပ် ခြင်း၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံခြင်း၊ ခေါင်း ကိုက်၊ ခါးကိုက်၊ စက်တန့်၊ သွေးမှင် လေမှင်ရောဂါများကို ကျောက်လက်ဝါး နှင့် ကုသပေးခဲ့ရာ ပျောက်ကင်း သက်သာမှုများ ရှိခဲ့သည်။

ကုသပုံမှာ ကျောက်လက်ဝါးကို လက်တွင်ကိုင်၍ ရတနာသုံးပါးကို

အာရုံပြုပြီး သစ္စာစကား ဆိုပါသည်။ သစ္စာဆိုပုံမှာ...

'ကျွန်ုပ်သည် ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည် ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဒနာရှင်ကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေလို သော ဆန္ဒအမှန်ပင် ရှိပါသည်။ ဤသစ္စာစကား မှန်ကန်ပါက ကျောက် လက်ဝါးနှင့် ထိတွေ့သော ရောဂါများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပါစေ' ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဆရာ ကိုအောင်မိုးဟန်နှင့် စကား ပြောနေစဉ် စာရေးသူထံသို့ ညောင် လေးပင်မြို့မှ မိတ်ဆွေ ဦးသန့်စင် ရောက်နေခဲ့သည်။

ဦးသန့်စင်သည် လက်ဝဲဘက်လက် မမြှောက်နိုင်ဘဲ အကြောကပ်သည့် ဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်မှာ လ အတန်ကြာခဲ့ပါပြီ။ အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ဦးသန့်စင်ကို ကိုအောင်မိုးဟန်က သစ္စာဆို၍ ကျောက်လက်ဝါးနှင့် နှိပ်နယ်ကုသပေးခဲ့သည်။

[ကုသပြီး (၃)ရက်အကြာတွင် ညောင်လေးပင်မြို့က မိတ်ဆွေ ဦးသန့်စင်သည် စာရေးသူထံသို့ ကိုအောင်မိုးဟန်၏ ကျောက်လက် ဝါး ဆေးကုသချက်ကြောင့် သူ၏ အကြောကပ်ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းခွင့် ရခဲ့ကြောင်း ဖုန်း ဆက် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။]

ရွှေကျင်မြို့၊ ရှမ်းကျေးရပ်ကွက် တွင် ကိုအောင်မိုးဟန်နှင့် မသန္တာ ဇနီးမောင်နှံတို့ နေထိုင်လျက် ရှိပါ သည်။ စိတ်ပါဝင်စားသူများ သွား ရောက် လေ့လာကုသနိုင်ပါသည်။

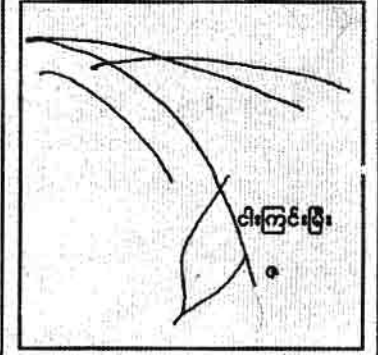
မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

စာမျက်နှာ (၂၂၉) မှ အဆက်

* "စ" အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည်မှာ အသက်လမ်းကြောင်းအရင်း ဌ ငါးကြင်းမြီး မင်္ဂလာအံခြံအရံ ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

* * *

ထိုသင်္ကေတကြောင့် မြို့ကြီးပြိုကျီတွင် သာ အခြေချနေထိုင်ခြင်း လုပ်ငန်းကြီးများ ကို တည်ထောင်ဦးဆောင် လုပ်ကိုင်ခြင်း အီဇာတာကောင်းခြင်း ကုန်းဟနပျို သန်စွမ်း အသက်ရှည်ခြင်းတို့ ဖြစ်စေမည်။

မှတ်ချက်။ ။ အထက်ပါ လက္ခဏာ ရှင်မှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီး ကို လုပ်ကိုင်အောင်မြင် တိုးတက် ကြီးပွား ချမ်းသာနေသူဖြစ်သည်။

စာဖတ်သူ လက္ခဏာပါသနာရှင်များအနေဖြင့် ပညာသုတ တိုးပွားကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

လက္ခဏာ ပြောသော

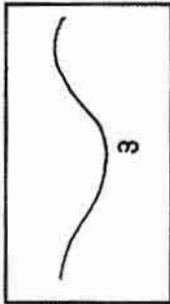
ဘဝကံကြမ္မာ အခြေအနေ

ဆရာကြီး ဦးကျော်မြိုင် (ဥပဒေဆွဲ) လက္ခဏာဗေဒဝိပညာသုတေသီ

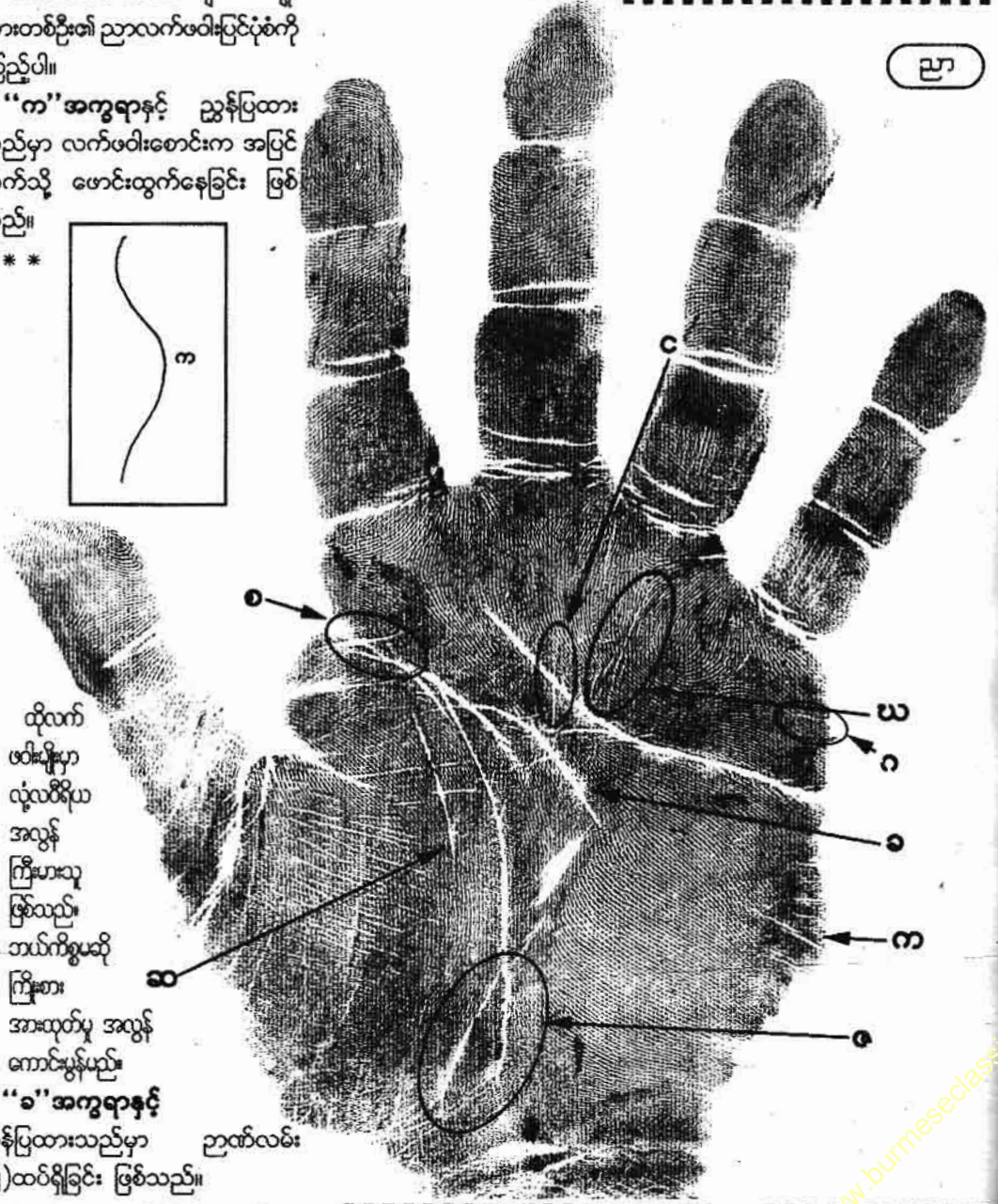
အသက်လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသားတစ်ဦး၏ ညှာလက်ဖဝါးပြင်ပုံစံကို ကြည့်ပါ။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ဖဝါးစောင်းက အပြင်ဘက်သို့ ဖောင်းထွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

***

ညှာ

ထိုလက်ဖဝါးမျိုးမှာ လုံ့လတိရိယ အလွန် ကြီးမားသူ ဖြစ်သည်။ ဘယ်ကိစ္စမဆို ကြိုးစား အားထုတ်မှု အလွန် ကောင်းမွန်မည်။

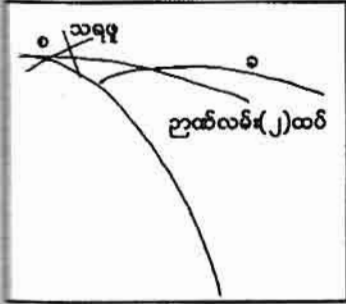
“ခ”အက္ခရာနှင့်

ညွှန်ပြထားသည်မှာ ညှာလက်ဖဝါး (၂)ထပ်ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၂၁ နက္ခတ္တဓာတ်မြေဩဇာပုံစံ

“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအများဆုံးလက်ညှိုးအောက်တွင် သရဖူရှိခြင်းဖြစ်သည်။

***

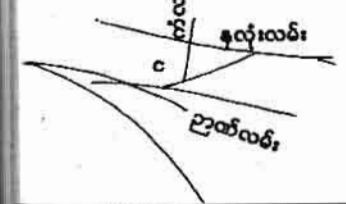

ထိုသင်္ကေတမျိုးက ဉာဏ်လမ်းကြောင်းကို အားကောင်းစေပြီး ဉာဏ်ထူးယုဂ်ရသည်။ “ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ” ဆိုသော အကြောင်း(၃)ပါးတွင် ဉာဏ်နှင့်ဝီရိယ အကြောင်း(၂)ပါး ကောင်းမွန်ပြည့်စုံသူ ဖြစ်၍ ပညာရှာချိန်မှာ ပညာထူးချွန် ထက်မြက်အောင်မြင်ခဲ့ပေမည်။

အသက် (၃၅)နှစ်အောက်တွင် နာလမ်းကြောင်း မရှိသဖြင့် ကံကို ယုံကြည်အားကိုးခြင်း မပြုခဲ့ဟု ယူရမည်။ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယကိုသာ အားကိုး ခဲ့သူဖြစ်မည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းအပေါ်မှ ဇာတိသော ကံလမ်းကြောင်းက နှလုံးလမ်းကြောင်းကိုဖြတ်ပြီး စနေ ဇြိုဟ်ခုံ အောက်ပိုင်းသို့ အဖျက်လမ်း တင်းပြီး နက်ရှိုင်းအားကောင်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

***

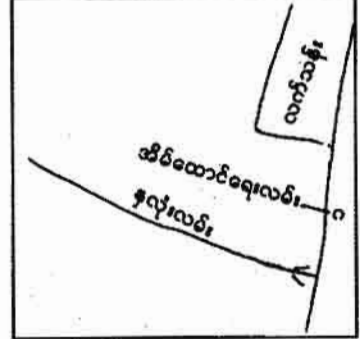

ထိုကံလမ်းကြောင်းကြောင့် အသက်(၃၅) နှစ်ကျော်မှ စတင်ပြီး ကံကို ယုံကြည်အား ကိုယ့် စတင် ဖြစ်ပေါ်မည်။

ကံကောင်းပေမည် အကျင့်ကောင်း အပိဋ္ဌာန်ကောင်းတွေ လုပ်ဖြစ်လာမည်။ ထို့ကြောင့် ကံကောင်းခြင်းတွေ၊ တိုးတက်ခြင်းတွေ ပိုမို ရရှိလာမည်။ ဒုတိယအရွယ် စီးပွားရှာချိန်တွင် “ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ” ဆိုသော အကြောင်း(၃)ပါးစုံ ကောင်းမွန်သဖြင့် အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေး တိုးတက် ပါမည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သန်းရင်းနှင့် နှလုံးလမ်း ကြောင်းရင်းတို့ကြား ဗဟိုနေရာ လောက်မှာ အိမ်ထောင်ရေးလမ်းတို့ လေးတစ်ကြောင်း သေးသွယ် နက် ရှိုင်း အဖျက်လမ်းကင်းစွာ ရှိနေ သည်။

***

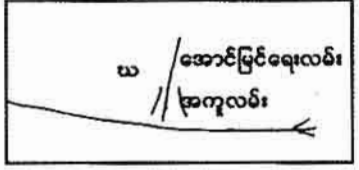

ထိုသင်္ကေတကြောင့် အသက်သုံးဆယ် ကျော်အရွယ် အလုပ်အကိုင်နှင့် စီးပွားရေး ကောင်းမွန်ချိန်တွင် အိမ်ထောင်ပြုရမည်။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ဝိုင်းပွားမည်။ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဒုက္ခသောက နည်းပါး မည်။

“ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်အောက် နှလုံး လမ်းအထက် တနက်နေ့ဗြိုဟ်ခုံမှာ

အောင်မြင်ရေးလမ်းနှင့် အကူလမ်း များရှိပြီး အဖျက်လမ်း ကင်းရှင်းနေ ခြင်း ဖြစ်သည်။

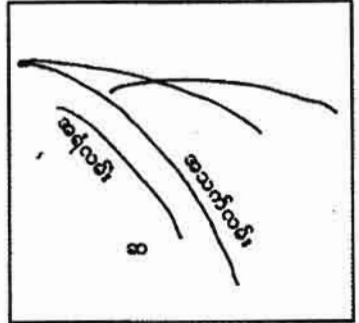
***

ထိုသင်္ကေတကြောင့် အသက်လေးဆယ် ကျော်မှ နောက်ပိုင်းတစ်လျှောက်လုံး အကူ အညီကောင်းများရပြီး လုပ်ငန်းများ အထူး အောင်မြင် နာမည်ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှား ကျော်ကြား စီးပွားစွာ တိုးတက်ပြည့်စုံ ချမ်းသာပေလိမ့်မည်။

“ဆ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းဘက်၌ အရံအသက်လမ်း ကြောင်း ကာထားခြင်းဖြစ်သည်။

***

ထိုသင်္ကေတကြောင့် ကျန်းမာရေးကောင်း မွန် ဘေးရန်ကင်း အညံ့အဖျက်များ ကာကွယ်ပေးလိမ့်မည်။

ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ အကြောင်း(၃) ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပညာဗဟုသုတ ကြွယ်ဝ အလုပ်အကိုင်ကောင်း၊ စီးပွား ရေးကောင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကောင်း၊ ကျန်းမာဘေးကင်း ဆိုသဖြင့် ဘဝမှာ အများအားဖြင့် ကံကောင်းနေလှဟု သတ်မှတ်ရမည်။

ပဉ္စကာနီသီး၏ ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ရောဂါအမျိုးမျိုး ကုသနည်း

ပဉ္စကာနီသီးကို အာယုဗေဒ ဆေးပညာတွင် ဆီန္ဒူဖလဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ထိုအသီး၏ ထူးခြားချက်မှာ အသီးတိုင်းတွင် အပေါက်ငယ်လေးများ ပါနေတတ်သည်ကို အခြားဆေးဖက်ဝင် အသီးများထက် ထူးကဲစွာ တွေ့ရတတ်ပါသည်။

အကြောင်းရင်းမှာ ပဉ္စကာနီသီးသီးလာသည့် အချိန်မှာ ပျားကောင်လေးများနှင့်တူသော အညှိရောင်အင်းဆက်ပိုးကောင် တစ်မျိုးသည် မျိုးပွားသားပေါက်ရန်အတွက် သားလောင်းကောင်ငယ်လေးများကို ပဉ္စကာနီသီး၏ အတွင်းပိုင်းသို့ အပေါက်ဖောက်ပြီး အိမ်ဖွဲ့ အသိုက်အဖြစ် ပြုလုပ်နေထိုင်စေသည်။

သားပေါက်လေးများ အရွယ်ရောက်လာမှ ပဉ္စကာနီသီး၏ အတွင်းမှ ပျံထွက်သွားတတ်သည့် အလေ့ကြောင့် ပဉ္စကာနီသီးတိုင်းလိုလိုတွင် ပိုးပေါက်လေးများကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ပိုးပေါက်သဘောမျိုး ပါရှိနေသော်လည်း ပဉ္စကာနီသီး၏ ဆေးဖက်ဝင် စွမ်းရည်သတ္တိများသည် လျော့ပါးသွားသည်ဟု မရှိဘဲ အစွမ်းသတ္တိထက်မြက်စွာ ရှိလှပါသည်။

ပဉ္စကာနီသီး၏ ဆေးဖက်ဝင် ဂုဏ်သတ္တိများ

ဆံပင်ကို နက်စေသည်။ လေရောဂါကို နိုင်စေသည်။ အရေပြားနှင့် သွေးကြောငယ်လေးများကို တွန့်ရှုံ့စေနိုင်သည့် သတ္တိကြောင့် သွေးယိုစီးမှုကို တားမြစ်ပေးနိုင်သည်။

သလိပ်ကို နိုင်စေသည်။ အဆိပ်ကို

ပဉ္စကာနီသီးပင်

ဆေးဖက်ဝင် အပင်များ၏ လက်တွေ့ အသုံးပြုနည်းများ (အပိုင်း-၃)

ပြေစေသည်။ ဝမ်းမီးတောက်စေသည်။ သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း၊ သွေးယိုစီးခြင်းတို့ကို နိုင်သည်။

နားပြည်ယိုခြင်း၊ သွားများ သွားဖုံးမှ သွေးယိုခြင်း၊ ရေစီးကမ်းပြိုခြင်း၊ သွားများ ယိုင်နဲ့ခြင်းကို ကာကွယ်ပေးသည်။

လိင်ဥရောင်ရောဂါနှင့် အနာပေါက်ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်သည့် ဆေးဖက်ဝင် အစွမ်းသတ္တိများ ကိန်းအောင်းနေပါသည်။

ပဉ္စကာနီသီး၏ အပင်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အပင်ကြီးမျိုးဖြစ်ပါသည်။ အရွက်၏ အနားပတ်လည်ကို ရွက်စွယ် အနားတွန့်ကျဲကျဲဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားပါသည်။ အရွက်ထွက်ပုံမှာ ရွက်လွဲထွက်ပြီး အရွက်၏ အရင်း အညှာတံနှင့် ပင်စည်ကိုင်း အစပ်မှနေ၍ အသီးသီးပါသည်။

အချို့ပညာရှင်များ၏ အဆိုအရ "ကတ္တရသရေ" အသီးကဲ့သို့ ပိုးအိမ်ဖွဲ့ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အသီးဟု ဆိုကြပါသည်။

ပဉ္စကာနီသီးကို ရောဂါအလိုက် အသုံးပြုနည်းများ

၁။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ စသည့် သွေးယိုစီးခြင်းတို့တွင် ပဉ္စကာနီသီးကို ကျောက်ချဉ်နှင့် ရောသွေး၍ ဒဏ်ရာကို အနစ်သိပ်ထည့်ပေးခြင်းဖြင့် သွေးယိုစီးမှု ရပ်တန့်၍ အနာကျက် မြန်စေပါသည်။

(အရေးပေါ် သွေးတိတ်ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။)

၂။ နားအူခြင်း၊ နားလေထွက်ခြင်း

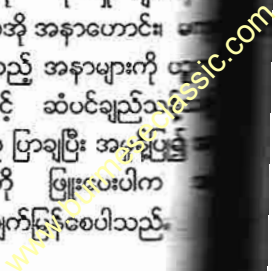
ရောဂါတို့တွင် ပဉ္စကာနီသီးအုန်းဆီနှင့် ခပ်ကျဲကျဲ သွေးနားကြပ်ပေးနိုင်သည်။

၃။ သွားဖုံးသွေးယိုခြင်း၊ သွားခြေနှင့် ရေစီးကမ်းပြိုဖြစ်ခြင်း၊ ခံတွင်းခြင်းတို့တွင် ပဉ္စကာနီသီးပြုတ်တွင် ကျောက်ချဉ် သင့်ရုံစေ၍ ဝှံ့ဆေး ပလုတ်ကျင်းဆေးညှို့လုပ်ပေးနိုင်သည်။

သွားဖုံး သွားခြေကို ပဉ္စကာနီသီးနှင့် ကျောက်ချဉ် ရောသွေး၍ ဆေးပျစ်ပျစ်ကို သိပ်ထည့်ပေးနိုင်သည်။

၄။ အနာစက်၊ အနာမီး၊ ရောဂါများတွင် ပဉ္စကာနီသီးအုန်းဆီနှင့် သွေး၍ ထည့်သွင်း

၅။ သွေးစိမ်းယို၍ သွေးကြောများကို ထိခိုက်မှု များနေသော အနာအို အနာဟောင်း၊ နားအူခြင်း နိုင်သည့် အနာများကို ဖုတ်သီးနှင့် ဆံပင်ချည်သင့်စေ၍ ဆတူ ပြာချပြီး အမှူးပြု၍ ပေါက်ကို ဖြူးပေးပါက အကျက်မြန်စေပါသည်။

၆။ ကလေးငယ်များ လိင်ဥရောင်ခြင်းကို ပဉ္စကာနီသီးနှင့် ကြက်ဥအကာကို ရောသွေး၍ လိမ်းပေးပါ။ အပေါ်သို့ ပင့်တင်၍ လိမ်းပေးပါ။

၇။ သွားခိုင် သွားသန့်ဆေးအဖြစ် ပဉ္စကာနီသီး(၁)ကျပ်သာ။ ရှားစေးကောင်းကောင်း (၁)ကျပ်သာ။ ကျောက်ချဉ်(၄)ပဲသားအားလုံး အမှုန့်ညက်စွာပြု၍ ပရုတ်(၂)ပဲ စပ်ပြီး နံနက်/ည သွားကို မှန်မှန်တိုက်ပေးပါက သွားခိုင်၍ သွား သန့်ရှင်းစေပါသည်။

၈။ သားသည်မိခင်များ နို့ချောင်းပိတ်၍ နို့အံ့တစ်ခုလုံး နီရဲရောင်ကိုင်နေခဲ့သော် ပဉ္စကာနီသီးကို ဆန်ဆေးရည်ဖြင့် သွေး၍ မကြာခဏ လိမ်းကျုံးပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၉။ ဝဲ၊ ယားနာ၊ ရေဝဲစားခြင်းတို့တွင် ပဉ္စကာနီသီးကို ကန့်နှင့်ရော၍ အမှုန့်ပြုပြီး အုန်းဆီနှင့် မီးခွေးခွေးနှင့် အပူပေး၍ ဖျော်ပြီး အနာထည့်ပေးပါက လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကင်းပါသည်။

၁၀။ မီးလောင်နာ၊ ရေခွေးပူလောင်သော အနာများတွင် ပဉ္စကာနီသီးကို အုန်းဆီနှင့် သွေး၍ လိမ်းပေးပါ။

၁၁။ နှုတ်ခမ်းကွဲခြင်း၊ လျှာကွဲခြင်းစသော အပူမှုတ်၍ ဖြစ်သော ရောဂါများကို ပဉ္စကာနီသီးအမှုန့်ကို ထောပတ်ဖြင့် ရောစပ်၍ လိမ်းပေးပါ။

၁၂။ လိပ်ခေါင်းအပြင်ထွက်၍ ရောင်ကိုင်ခြင်း၊ သွေးယိုခြင်းတို့တွင် ပဉ္စကာနီသီး၊ ကျောက်ချဉ် သင့်ရုံကို ဆေးပြုတ်ရည်လုပ်ပြီး ဆေးရည် အေးသွားသည် အချိန်တွင် လိပ်ခေါင်းကို နာရီဝက်ခန့်

ဖန်ရည်စိမ်ပေးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း...

ဖန်ရည်စိမ်ပြီးလျှင် ရေစင်အောင် သုတ်ပြီး ပဉ္စကာနီသီးကို အုန်းဆီနှင့် သွေး၍ လိပ်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို လိမ်းပေးထားပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၁၃။ ကလေးသူငယ်များတွင် အဖြစ်များသော မုက္ခရူရောဂါကို ပဉ္စကာနီသီးသည် အထူးနိုင်ပါသည်။

မုက္ခရူ ရွဲနေသည့် ကလေးငယ်ကို ပဉ္စကာနီသီးကို ရေသန့်သန့်ဖြင့် ကျောက်ပျဉ်သန့်သန့်တွင် သွေးပြီး ယင်းဆေးသွေးရည်ကို လက်စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောထားသော လက်ညှိုးဖြင့် ဆေးကို ကော်ယူပြီး မုက္ခရူရွဲနေသော ကလေးငယ်၏ ပါးစပ်ကို အသာဟပြီး လျှာနှင့် ပါးစောင်တို့ကို ဆေးသွေးထားသော အရည်ဖြင့် ပါးစပ်အနှံ့ သုတ်လိမ်းပေးပါ။

ပြီးလျှင် (၁၅)မိနစ်ခန့် စောင့်ပြီး စွပ်ကျယ်ပိတ်စ သန့်သန့်တစ်ခုကို ရေစွတ်၍ ညှစ်လိုက်ပြီး လက်ညှိုးတွင် ယင်းစွပ်ကျယ်စကို ပတ်ပြီး ကလေးငယ်၏ လျှာနှင့် ပါးစောင်တို့ကို အသာအသာ ပွတ်ဆွဲပေးလိုက်လျှင် ရွဲကပ်နေသော မုက္ခရူများ အဖတ်လိုက် ကွာကျ၍ စွပ်ကျယ်စမှာ ကပ်၍ ပါလာပါသည်။

ဤသို့ တစ်နေ့(၃)ကြိမ်ခန့် လုပ်ပေးလိုက်လျှင် ထို မုက္ခရူရွဲနေသော ကလေးငယ်သည် သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါမည်။ စာရေးသူ၏ လက်တွေ့ ကိုယ်ပိုင်နည်းကောင်းတစ်ခုကို စေတနာဖြင့် ကုန်စင်အောင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထိုကလေးငယ်မှ မုက္ခရူရောဂါကဲ့သို့ ယခုခေတ်ပေါ် HIVရောဂါရှင်များတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ပါးစပ်၊ ခံတွင်းမှ

မုက္ခရူရွဲနေသည့် ရောဂါကိုလည်း ယင်းနည်းအတိုင်းပြုလုပ်ပေးနိုင်ပါသည်။

[သို့သော် HIVရောဂါရှင်များကို ထိုသို့ ကုသပေးရာတွင် ရောဂါပိုးမကူးစက်စေရန် အထူးသတိပြု၍ ကုသပေးသူသည် ကျန်းမာရေး လုံခြုံမှုသတိ အထူးရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။]

အထူးသတိပြုရန်မှာ

ပဉ္စကာနီသီးသည် သံသတ္တုဓာတ်နှင့် ဓာတ်မတည့်ပါသောကြောင့် သံဓာတ်ပါသော ဇွန်၊ ခွက်တို့တွင် ကြာကြာမထားရပါ။

ထို့အတူ ဝမ်းတွင်းသို့ ဆေးအနေဖြင့် တိုက်ကျွေးလျှင်လည်း သံဓာတ်ပါသော၊ ကျောက်သွေး ပါဝင်သော ဆေးများ၊ သံပြာ ပါဝင်သော ဆေးများ၊ သံဓာတ်အားဆေးများနှင့် တစ်ပြိုင်တည်းတွဲ၍ မတိုက်ကျွေးမိစေရန် အထူး သတိပြုရမည် ဖြစ်သည်။

များသောအားဖြင့် ပဉ္စကာနီသီးကို အပြင်ဆေးအနေဖြင့်သာ အသုံးများကြပါသည်။ ဝမ်းတွင်းသို့ တိုက်သည့် ဆေးအနေဖြင့် အသုံးပြုခဲ့သော်လည်း ဆေးသောက်ပြီး လက်တုန့်ခြင်းကို တွေ့ရသည် ဆိုသည်မှာ ပဉ္စကာနီသီးနှင့် ဓာတ်မတည့်သည့် ဆေး အစာ တစ်ခုခုနှင့် နီးကပ်စွာ သောက်သုံးမိခြင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါသည်ဟု စေတနာတရားဖြင့် ပြည့်စုံအောင် ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

လောကတွင် ဆေးဖက်မဝင်သော သစ်ပင်မရှိ ဟူသကဲ့သို့ တန်ဆေး လွန်ဘေး ဟူသော ဆေးပညာဥပဒေသကိုလည်း လူတိုင်း သတိပြု ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုရင်း...

ဦးမင်းစင်(ရွှေနဝင်း)

လေ့ကျင့်ခန်းအောင်

ကျွန်တော်ကလေးနည်း

အချိန်ကတော့ "တိပိဋကဓရ စာမေးပွဲ" မဟာစည် သာသနာ့ရိပ်သာ တွင် ကျင်းပချိန်ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ ကမ္ဘာအေးလိုဏ်ဂူတော်ကြီး၌ ကျင်းပ သည်။

စာရေးသူသည် တိပိဋက စာမေးပွဲ ၌ စာထောက်ဆရာအဖြစ် တာဝန်ကျ သည်။ စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် နံနက် (၇)နာရီအရောက် ရိပ်သာသို့ လာ ရောက်ကြရသည်။ နှုတ်ဖြေစာမေးပွဲ သည် နံနက်(၈)နာရီ စ.သည်။

စာမေးပွဲကျင်းပချိန် မရောက်သေး သဖြင့် စာရေးသူတို့အဖွဲ့သည် စကား လက်ဆုံကျနေကြသည်။ ဤအချိန် ကျွန်တော်တို့ပရိသတ်ထံသို့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဝင်လာသည်။

ထိုယောဂီသည် **ဆရာကြီး ဦးတင်ယု** (ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၏) တစ်ရွာတည်းနေ မိတ်ဆွေဖြစ်သည်။ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီလူးကျွန်း၊ မူရစ်ကြီး ရွာက ဖြစ်သည်။ အမည်မှာ **ဦးလှဘူး** ဖြစ်သည်။

ဦးလှဘူးက ဆရာကြီးဦးတင်ယု အား စကားစလိုက်သည်မှာ...

'ဦးတင်ယု ခင်ဗျား...ဗဟန်း သုဓမ္မ ဝတီ ပွဲစားကြီးကျောင်း ဆရာတော်ရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဘယ်လိုနေ သလဲ'

လို့ မေးတော့...
'မိတ်ဆွေ ဆရာတော် လေဖြတ် သွားပါပြီ'
ဟု ဖြေလိုက်သည်။ ဦးလှဘူးက...

'ကျွန်တော် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပတ် လောက်က ဆရာတော်ထံ ရောက်သေး တယ်။ ဆရာတော်ရဲ့ အနေအထားကို ကြည့်လိုက်တော့ (၇)ရပ် ဖြစ်နေ တယ်။ လေးလံနေတယ်' ဟု ဆိုလိုသည်။

လေ့ကျင့်ခန်းနည်း

'ဒါနဲ့ ကျွန်တော်ပြခဲ့တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်း နည်းအတိုင်း လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပါ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုနည်းကား သွေးတိုးနေလျှင် သွေးကျသည့်နည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆရာတော်ကား မလုပ်ခဲ့ပေ။

လေ့ကျင့်ခန်းနည်းမှာ...

'ဝင်လေကို နှာခေါင်း၊ နှာသီးဖျားမှ အားပါး တစ်ကြီး ပြင်းပြင်း ရှုလွင်းလိုက်ပါ။ အတွင်း ချက်ထိအောင်ပေါ့'

တစ်ဖန် ထွက်လေကို ပါးစပ်မှ အပြင်း အားပါးတရ မှုတ်ထုတ်လိုက်ပါ။ ထိုလို ပြု လုပ်ခြင်းဖြင့် လေပုပ်တွေ စင်ကြယ်သွားပြီး ရင်ထဲမှာ ရှင်းသွားပါတယ်။

ဝင်လေထွက်လေကို တစ်ကြိမ်ယူပါ။ ဤ နည်းအတိုင်း ဆယ်ကြိမ်ပြုလုပ်ပေးပါ။ နံနက် ဆယ်ကြိမ်၊ ညနေဘက် ဆယ်ကြိမ် ပေါင်း တစ်နေ့အကြိမ် နှစ်ဆယ် ပြုလုပ်ရန် ဖြစ် ပါတယ်'

အထူးသဖြင့် တစ်နေ့အတွက် အကြိမ်နှစ်ဆယ်ပြီးတိုင်း ဖီးကြမ်း ငှက်ပျောသီးအမှည့်တစ်လုံး စားရန် ဖြစ်သည်။ ယင်း ငှက်ပျောဖီးကြမ်း

သည်လည်း သွေးကျသည့်ဓာတ် မှိ သည်။

ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီးအခွံ အတွင်း ဘက် အမှေးများသည် မျက်လုံးတို့ ကြည်လင်စေတတ်သည်။ လျှာနှင့် ခြစ်ပြီး စားပေးပါရန်ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်များအတွက် နံနက် ဆယ်ကြိမ်ပြီးသောအခါ ငှက်ပျောသီး ကို ဘုဉ်းပေးလို့ ရပါသည်။ ငှက်ပျော သီး လွန်ကဲသည့်အတွက် အန္တရာယ် မရှိပါ။

ဟိန္ဒူဗမာအားဖြင့် (အနိမ့်အယုတ် ဥပမာအားဖြင့်) မြင်းများ၊ ခွေးများသည် မိမိ ခရီးအဝေးသို့ အရှိန်ပြင်းစွာ ပြေးပြီး အနားယူလိုက်ချိန်မှာ ပါးစပ်ဖြင့် လေ ထုတ်ကြသည်။

အပြေးသမားများ၊ ဘောလုံးကစား သမားများသည်လည်း နှာခေါင်းဖြင့် ထွက်လေထုတ်ခြင်းကို မလုံလောက် အားမရ၍ ပါးစပ်ဖြင့် အားပါးထက် မှုတ်ထုတ်လိုက်ကြသည်။ သို့မှသာ အမောပြေကြသည်။

စာရေးသူ တင်ပြထားသည့် လေ့ကျင့်ခန်းများဟာ လွယ်ကူ သလောက် နေ့စဉ် ပြုကျင့်ဖို့ ကျထော့ မလွယ်ကူပါ။

ထို့ကြောင့် "ကြိုးစားပြီး ပြုလုပ် ကြပါ" ဟု တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

မွှော့စိယ-ဦးသောင်းလှိုင်
(အငြိမ်းစား အဖြစ်မှူးချုပ်)

ရွှေစင်္ကြံ လာဘ်

ကံဆယ် ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များနဲ့

တနင်္လာသားသမီး

မရဏဗျားများအတွက်

ဤကျင့်စဉ်သည် အာစရိယဝါဒအရ ငွေဝင်လာဘ်ရှင်စေတဲ့ ကံဆယ် ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့်ကတော့...

တနင်္လာသားသမီး မရဏဗျားများ အတွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ထို့အတူ

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်ပိုင်ရှင်များလဲ ငွေကြေးအတွက် အခက်အခဲ ကြုံတဲ့ အခါမျိုးမှာ ကျင့်ကြံနိုင်ပါတယ်။

တနင်္လာသားသမီး မရဏဗျားများ သည် ၆-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ တနင်္လာ(မရဏ)နဲ့ အင်္ဂါ(အဓိပတိ) ပကွမိတဲ့အတွက် ကံဆိုး(ကံမကောင်း) ကံညံ့ကိန်း မိနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကံဆိုးကံညံ့များ ပြေပျောက်သွားရအောင် ကံဆယ်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ်ဖြင့် ကံကောင်းများဖြစ်အောင် ဖော်ဆောင်ခြင်းပါပဲ။ ဒါဆိုရင် ငွေကြေးဆုံးရှုံးစေတတ်ခြင်းမှ ငွေကြေးစုဆောင်းခြင်းဆိုတဲ့ နိမိတ်ပုံဆောင်သော အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ဆောင်ရွက်လိုသော သူများအတွက်ကတော့ ဆယ်ထပ်ကြီး၊ ဆယ်တော်မူ စသည် ပညတ်ဘွဲ့ခံ ရုပ်ပွားတော် ဘုရားစေတီတစ်ဆူဆူတွင် ဆောင်ရွက်ကြရန်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

F.30A. January, 2015.

ကဝိသိရောဗဏိ

အဓိဋ္ဌာန်ရက် သတ်မှတ်ပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်သလို နေ့စဉ် ထာဝရ ကျင့်ကြံမယ်ဆိုလဲ ရပါတယ်။ မိမိတို့ရဲ့ အခြေအနေနဲ့ အဆင်ပြေသော အနေအထားဖြင့် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။

ကံဆယ်ဝိဇ္ဇာကျင့်စဉ် သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်ကိုလဲ ရည်မှန်းပြီး အဖြူရောင်မွှေးသော ပန်းကိုလှူပြီး(အရေအတွက်မလို) ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ထက်သန်စွာဖြင့် ဘုရားရှိခိုးရပါမယ်။

- ရတနာရ ဝဿန္တာနံ၊
- အဂ္ဂပုညံ ပဏ္ဍိတိ၊
- အဂ္ဂံ အာယု စ ဝဏ္ဏောစ၊
- ယသော ကိတ္တိံ သုခံ ဖလံ၊
- တံ သဗ္ဗံ ဝမ္မာတံ ယမံ၊
- မဂ္ဂေ ယေန နမာမဟံ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ရတနာရ = ရတနက်ဂေ
- ပဿန္တာနံ = ပသန်နာနံ
- အဂ္ဂပုညံ = အက်ဂန်ပုန့်ညံ
- ပဏ္ဍိတိ = ပဝတ်ဒတိ
- ဝဏ္ဏောစ = ဝန်နောစ
- ကိတ္တိံ = ကိတ်တိ
- သဗ္ဗံ = သပ်ဗံ
- ဝမ္မာတိ = ဝတ်ဒတံ
- မယု = မယ်ရု
- မဂ္ဂေ = မက်ဂေ

အနက်အဓိပ္ပာယ်

အဂ္ဂေ - ထွတ်မြတ်လှစွာသော၊
ရတနေ - ရတနာမြတ်သုံးပါး၌၊
ပဿန္တာနံ - ကြည်ညိုကြသူတို့အား၊
အဂ္ဂပုညံ-ထူးမြတ်သော ကောင်းမှုသည်၊
ပဏ္ဍိတိ-တိုးပွားလေတော့သည်။

အဂ္ဂံအာယုစ - ထွတ်မြတ်သော အသက်ရှည်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

အဂ္ဂံဝဏ္ဏောစ - ထူးမြတ်သော အဆင်းလှခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

အဂ္ဂံယသော - ထူးမြတ်သော အခြေအခံသည် လည်းကောင်း၊

အဂ္ဂံကိတ္တိံစ - ထွတ်မြတ်သော ကျော်စောခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

အဂ္ဂံသုခဉ္စ - ထွတ်မြတ်သော ချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

အဂ္ဂမလဉ္စ-ထွတ်မြတ်သော ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊

ပဏ္ဍိတိ-တိုးပွားလေတော့၏။

ယေန-အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ-ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ အဂ္ဂေ-ရတနာသုံးပါး အမြတ်ရတနာတို့ကို၊ နမာမိ-ရှိခိုးကန်တော့

ပါ၏။

တေန-တိုသို့ ရိုးရိုးခြင်းကြောင့်၊
မယ့် - ဘုရားတပည့်တော်အား၊
တံသဗ္ဗ-အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှ
ခြင်း၊ ခြွေရံပေါခြင်း၊ ကျော်စောခြင်း၊
ချမ်းသာခြင်း၊ အားတိုးခြင်း စသည့်
အလုံးစုံသော အကျိုးသည်။ ပဝဗ္ဗတံ
ပဝဗ္ဗတု - တိုးပွားပါစေသတည်း။

လာဘ်ရဂါထာကို (၃၂၄)ခေါက်
ရွတ်ပါ။

အဂ္ဂေါ ပုဒ္ဓေါ အဂ္ဂေါ မ္ဗော
အဂ္ဂေါ သံယော အနတ္တဇရာ၊
အဂ္ဂေါ ဝိပါကော ဓမ္မ ဟောတု၊
ယံယံ ကုစ္ဆာသယိဇ္ဈတု။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

အဂ္ဂေါ = အက်ဂေါ
ပုဒ္ဓေါ = ပုတ်ခေါ
ဓမ္မော = ဓမ်မော
အနတ္တဇရာ = အနတ်တဇရာ
ကုစ္ဆာ = အိတ်ဆာ
သယိဇ္ဈတု = သမိတ်ဈတု

အနက်

ပုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမြတ်စွာရတနာသည်။
အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
ဓမ္မော၊ တရားမြတ်စွာရတနာသည်။
အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်ပါပေ၏။
အနတ္တဇရာ၊ တပည့်အများစုတွင်
အတုမရှိသော။ သံယော၊ သံဃာတော်
အပေါင်းသည်။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်
ပါပေ၏။

တေနသဗ္ဗေန၊ ဤမှန်သော
သစ္စာစကားကြောင့်။ ဓမ္မ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။
ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ယံယံ ကုစ္ဆာ
သယိဇ္ဈတု၊ လိုလိုရာရာ ဆန္ဒမှန်သမျှ
သည် ကောင်းစွာပြည့်စုံပါစေ
သတည်း။

၁၁၄ နတ်တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အဂ္ဂေါ ဟမယျိ လောကဿ
ဇေဋ္ဌော ဟမယျိ လောကဿ
သေဋ္ဌော ဟမယျိ လောကဿ

[ဟိတ်တော်ပါ။ ကိုးခေါက်ရွတ်ပါ။]

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဟမယျိ = ဟမသဝိ
လောကဿ = လောကတ်သ
ဇေဋ္ဌော = ဇမ်ထော
အဟံ - ဝါသည်။ လောကဿ-
လောက၏။ အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံးသည်။
အသ္မိ-ဖြစ်၏။

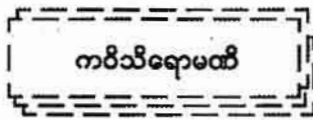
အဟံ - ဝါသည်။ လောကဿ-
လောက၏။ ဇေဋ္ဌော-အကြီးအမှူး
သည်။ အသ္မိ-ဖြစ်၏။

အဟံ - ဝါသည်။ လောကဿ-
လောက၏။ သေဋ္ဌော - အချိုးမွမ်းအပ်
ဆုံးသောသည်။ အသ္မိ-ဖြစ်၏။

[ဤဂါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရာဇင်္ဂြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရဝိမဂ္ဂဇင်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ဤကျင့်စဉ်အား နေ့စဉ် ရွတ်ပွားလို
က ရွတ်ပွားနိုင်သလို အဓိဋ္ဌာန်ရက်
သတ်မှတ်ပြီးလဲ ရွတ်ပွားနိုင်ပါတယ်။
လာဘ်ရှား လာဘ်ပိတ်မှ ကင်းဝေးကာ
လာဘ်ကြွယ် လာဘ်ပေါများလာခြင်း
ကို လက်တွေ့ကျင့်ရင် သိနိုင်မှာ ဖြစ်
ပါတယ်။

သင့်တင့်အောင် နှလုံးသွင်း အမှီး
ကင်းပါစေ။

သွားနာဇာတ်

မာဂ်လော

အရွယ်သုံးပါးတွင် သွားနာတတ်ပါ
သည်။ အချို့တွေ စားလွန်း၍ အချဉ်ပေါက်
ကာ သွားနာတတ်သည်။ အငန်စားလွန်း၍
လည်း ဖြစ်တတ်သည်။ အသက်အရွယ်
ထောက်လာ၍ သွားနာသဖြင့် အခံရခက်
သည်လည်း ကြုံကြိုက်ကြရပါသည်။
စာဖတ်ပရိသတ်ကို အလွယ်တကူ
လက်ဆင့်ကမ်းပေးခဲ့သည့် မြန်မာတိုင်းရင်း
ဆေးနည်းကို ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။
ဤဆေးနည်းကို နားနောင်ဆရာတော်
ဦးကလျာဏ၏ မြန်မာရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေး
စာအုပ်ထဲမှ ကူးယူ ဖော်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါ
သည်။

ဆေးနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

- (၁) ဖုံးသိန်
- (၂) လက်သူး
- (၃) ရှားဇေ
- (၄) ယန်းနု
- (၅) ရှိန်ဆို
- (၆) ဖျတ်

(၇) လေးညင်းပွင့်
အထက်ပါ ဆေးအမည် (၇)မျိုးကို
ဆတူအညီ အမျှရပြီး အမှုန့်ပြုပါ။ ထို့
နောက် ပုလင်းတွင် လေလုံအောင် ပိတ်
ထားပါ။

သွားနာ၊ သွားကိုက်သည်အခါ ဆေးမှုန့်
ဖြင့် နာနေသည့်နေရာတွင် ပွတ်သိပ်ခြင်း
ပြုပါ။

အကယ်၍ သွားနာ၊ သွားကိုက်ခြင်းမရှိ
ပါက တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်မျှ ပွတ်တိုက်
ခြင်းဖြင့် သွားနှင့်ပတ်သက်သည့်ဝေဒနာများ
ကို ကြိုတင်ကာကွယ်သွားနိုင်မည် ဖြစ်ပါ
သည်။

စာရေးသူအဖို့ ပွဲတွေဖြစ်သဖြင့် ဆေး
ဒါနအဖြစ် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏော သုဒံ ဝေဏီ
မောင်ဗဟိန်၊ (အင်းတော်)

ထီးချိုင့်နတ်အင်းကြီးဒေသ

ခေလေထုံးတမ်းစဉ်လာများ

အရပ်ဒေသတိုင်း ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ဒေသ၏ အစဉ်အလာ ယုံကြည်မှု ခေလေထုံးတမ်းတို့ ရှိကြစမြဲပင် ဖြစ်သည်။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အယူသည် အစွဲအလမ်းကြီးနေတာပါဟု တစ်ဖက်သတ် ပြောဆို၍ မရစကောင်းပေ။

သူ့ရွာ သူ့ခေလေ ထုံးတမ်းတို့အား လိုက်နာကြရသည်။ မြန်မာစကားပုံလည်း ရှိသည်။ ရောမရောက်လျှင် ရောမလိုကျင့်ရမည်။ နေထိုင်ရမည်ဆိုသည့် စကားပင်ဖြစ်သည်။

ကိုမောင်ထိုက် မွေးရပ်ဇာတိက မကွေးကိုင်းဒေသကြီး၊ ချောက်မြို့နယ်အတွင်းမှာ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ကျ နဖူးစာရွာလည် ဆိုတာလို ဖူးစာရှိရာမှာ ဆုံစည်းကြရသည့်အဖြစ်။ အိမ်ထောင်ဖက်က အထက်အညာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာခရိုင်၊ ထီးချိုင့်မြို့နယ်က အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည်။

ကိုမောင်ထိုက် မိဘတို့ အစဉ်ဆက်ကလည်း ယာတောင်သူ ကိုင်းတောင်သူအလုပ်နှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကြသည်။ ကိုမောင်ထိုက် ယောက္ခမများဘက်ကလည်း ယာတောင်သူ၊ ကိုင်းတောင်သူ၊ သူတို့ဒေသကတော့ ယာလည်းလုပ်၊ ကြံစိုက်ခင်းလည်းလုပ်၊ တောတက် သစ်ခုတ်ဝါးခုတ်သည့်အခါ ခုတ်ကြသည်။

မည်သည့်လုပ်ငန်းနှင့်ပင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဝမ်းကျောင်း သူ့နေရာ သူ့ဒေသနှင့် သူ့ခေလေထုံးတမ်းတို့ကတော့ ရှောင်လွှဲမရ လိုက်နာကြရသည်။

တစ်နေ့ ကိုမောင်ထိုက်နှင့် ယာထွန်

သူ့အရပ် သူ့ဒေသနှင့်

သူ့ခေလေထုံးများ

နေ့စောလင်း (စပေ)

နေချိန် ထွန်နားခိုက် စကားလက်ဆုံကြရင်း ကသာနယ်၊ ထီးချိုင့်နယ်ဒေသတို့အကြောင်း မေးမြန်းခဲ့မိသည်။

'မောင်ထိုက် မင်းတို့ အထက်က ထီးချိုင့်နတ်အင်းက တော်တော် နတ်ကြီးသလား၊ ဘာတွေ ထူးခြားသလဲ ပြောစမ်းပါဦး'

ဟု ကျွန်တော်က မေးလည်း မေးရင်း တစ်ဆက်တည်း...

'အဲဒီဒေသက ညအိပ်တဲ့အခါ ဦးခေါင်းက မြောက်အရပ်နဲ့ အရှေ့အရပ်ကိုပဲ ခေါင်းထားအိပ်ရတာဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လား'

ဟု မေးမြန်းရာ...

'ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော် အိမ်ထောင်ကျတဲ့ နတ်အင်းကြီးကလဲ အဲဒီလိုပဲ။ အခြားတောင်အရပ် ခေါင်းထားပြီး မအိပ်ရဘူး။ မြောက်အရပ်ကိုပဲ ဦးခေါင်းထား အိပ်ချင်ရင်အိပ်၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင် အရှေ့အရပ် ခေါင်းထား

အိပ်ရတယ်' 'ထီးချိုင့်နတ်အင်း... ထီးချိုင့်နတ်အင်းနဲ့ နာမည်ကြီးတော့ နတ်အင်းက တကယ်ရှိသလား'

ဟု မေးတော့...

'အင်းကြီးရယ်လို့တော့ မရှိဘူး။ သူ့နယ် သူ့ဒေသအခေါ် နတ်အင်းကြီးအင်းနယ်လို့ အမှတ်သညာနဲ့ ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ သူ့နယ် သူ့ဒေသ ခေလေထုံးတမ်းအား လိုက်နာလုပ်ကိုင်ကြတယ်'

ဟု ဆိုသည်။

နတ်အင်းနယ်၏ ခေလေထုံးတမ်းတစ်ခု လပြည့်လကွယ်ရက် ဆန်း(၉) ရက်(ဆန်း(၁)ရက်)ကဲ့သို့ မြန်မာလဆန်း(၁)ရက် မြန်မာလဆန်း(၉)ရက်ကဲ့သို့ နေ့များတွင် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ လုပ်ဆောင်စရာရှိလျှင် ထိုနှစ်ရက်တို့အား အထူးရှောင်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

မြေလတ်ဒေသ နေထိုင်ကြသည့် မြန်မာလူမျိုးတို့ ဓလေ့အရဆိုလျှင် ဝါဆိုဝါခေါင်လက်သို့ လတို့တွင် ဝါဆို ဝါခေါင် တစ်ရက်ရှောင် ဆောင်ပုဒ်နှင့် အညီပင် လဆန်း(၁)ရက်နေ့အား ဝါဆိုလဆန်း ဝါခေါင်လဆန်း(၁)ရက် နေ့တို့အား ဝါရမိတ္တူရက်အဖြစ် ရှောင် လွှဲကြသည်။

ထိုနည်းတူ ထီးချိုင့်နတ်အင်းဒေသ က ဒေသခံတို့ကလည်း လဆန်း(၁) ရက် လဆန်း(၉)ရက်နေ့တွင် မည် သည့်လမဆို ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။ တောတက် သစ်ခုတ် ဝါးခုတ်ခြင်း၊ အိမ်သစ်တက် အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အခြား အလှူအတန်းပွဲများ မပြုလုပ် ကြဟုဆိုသည်။

လပြည့်လကွယ် နေ့ရက်များဆို လျှင်လည်း နံနက်စောစောအချိန်တွင် သစ်ခုတ်ဝါးခုတ် ထင်းဖြတ် ထင်းပေါက် အလုပ်များကဲ့သို့ တောက်တိုမည်ရ လုပ်ငန်းပင် ဖြစ်သော်လည်း နံနက် စောစောအချိန်တွင် ထုသံရိုက်သံ ခုတ်သံထစ်သံ စသည် အသံပလံတို့ မပြုလုပ်ရ။ အေးအေးချမ်းချမ်း ငိတ်ငိတ်ဆိတ်ဆိတ် နေကြရသည် ဟု ဆိုရသည်။

ရှေးကတော့ အင်ဂျင်စက်သံကဲ့သို့ တကျိုးကျိုး တဝုန်းဝုန်း အော်မြည်သည့် စက်တို့လည်း ဘာစက်မှ မမောင်းရ။ အသံပလံ မကြားရဟုဆိုသည်။ လပြည့်လကွယ်ရက် မတိုင်မီ မီးမွှေး ဖို့ကျွန်းသားကဲ့သို့ သစ်သား သေးသေး မွှားမွှား အပိုင်းအစများပင် ခုတ်ထစ် သံ မကြားရ။ မပြုလုပ်ရသည့်ဒေသ ဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းခွင်ဝင်လျှင်လည်း အနည်း ဆုံး နံနက်(၈)နာရီ နောက်ပိုင်းမှသာ လုပ်ငန်းခွင် ဝင်ရသည်ဟုဆိုသည်။

မီးမွှေးဖို့ ထင်းစထင်းမွှားပင် အရင်နေ့ က ကြိုတင်ခုတ်ထစ်ထားရသည့် ဒေသဖြစ်သည်။

တောတက်သည့်အခါနှင့် အိမ်မှာ နေသည့်အခါများမှာ အသားငါးတို့ အား တံစို့ထိုးပြီး ဖုတ်ကင်ထားသည့် အသားငါးတို့အား မီးကင်ပြီး တံစို့ထိုး လျက် တန်းလန်း ကိုက်ဖွဲ့ယူငင် စား သောက်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ရ။ ထမင်းမွှေ သည့် ယောက်မအား မိုးပေါ်ထောင် လျက် မထားရ။

'ထီးချိုင့်နယ်မှာကော ဒီဒေသလို ရွာတော်ရှင် နယ်တော်ရှင် နတ်နန်း တွေဘာတွေ တစ်ရွာချင်း ရှိတာပဲ လား'

ဟု မေးတော့...

'ရှိတယ်။ ဘာနတ်ရယ်လို့တော့ မသိဘူး။ သူတို့ဆိုကတော့ ဘိုးတော် ဘိုးတော်နဲ့ ခေါ်ကြတာပဲ။ သူ့နယ်နဲ့သူ ရှိတယ်။ ဒီနယ်ဘက်မှာ ပြောလို့မရ တဲ့ စကား တခြားနယ်ဘက်ရောက်ရင် ပြောလို့တော့ရတယ်။ သူ့နယ်နဲ့သူ မှားတာရှိရင် တောင်းပန်ရတယ်။

တစ်ရွာချင်းမှာရှိတဲ့ နတ်နန်းတို့ မှာကျတော့ မျိုးရိုးအစဉ်ဆက်အရ နတ်နန်းမှာ ပန်း၊ ရေတို့ကို လဲပေးရ တယ်။ ကျွန်တော့်ယောက်ျားမဆိုရင် သူတို့မျိုးရိုး အစဉ်ဆက်အရ ပန်းလဲပေး ရတယ်။

လဲတဲ့ပန်းကလဲ တောင်သပြေနဲ့ပဲ ပန်းလဲပေးရတယ်။ သပြေက အမျိုးမျိုး

ရှိတာ။ ဇမ္ဗူသပြေ၊ ရေသပြေ၊ မြစ်နား ကမ်းနားပေါက်တဲ့သပြေ၊ အင်တိုင်း သပြေ၊ ကျောက်သပြေ၊ အောင်သပြေ အမျိုးမျိုးရှိတာ ဆိုပေမယ့် တောင် သပြေပန်းကို လဲပေးရတာ'

ဟု ပြောပါသည်။

ထီးချိုင့်နတ်အင်း... ထီးချိုင့်နတ် အင်း ဆိုသည်မှာလည်း အင်းကြီး မဟုတ် နတ်ကြီးတဲအင်းဟူသည် အမည်သညာ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသာ ဖြစ် သည်။ စလင်းမြို့နယ်တွင်းက ရပ်ဝေး ကျေးရွာဆိုလျှင်ပင် ထိုရွာက တခြား တစ်ဒေသ အိမ်ထောင်ရက်သားကျ ပြောင်းရွှေ့ တစ်နယ်တစ်ကျေး ရောက် နေသူတိုင်း တစ်နှစ်တစ်ခါ တပေါင်းလ ရောက်တိုင်း နတ်တောင် တက်ကြရ သည်ဆိုသကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။

နတ်တောင်တက်သည်... နတ် တောင်တက်သည်ဟု မသိကြသူများ ကတော့ တကယ် နတ်တောင်တက် ကြသည် အထင်မှတ်များကြသည်။

အမှန်တကယ် နတ်တောင်တက် သည်ဟု ဆိုရာတွင် တပေါင်းလရောက် တိုင်း ရပ်ရွာသို့ လာရောက်ကာ ဆိုင်ရာနတ်နန်းတို့တွင် ထမင်း၊ မုန့်ဖြူ မုန့်နီတို့နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ ငှက်ပျောအုန်းပွဲတို့နှင့်သော် လည်း ကောင်း နှစ်စဉ် ပူဇော်ပသရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထီးချိုင့်နတ်အင်းကလည်း ထိုသို့ပင် ဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်တစ်ခါ ဝါဆိုလပြည့် ရက်တွင် နတ်အင်းအား ပွဲတက်ပွဲပေး ရသည်။ ပွဲတက်ပွဲပေးသည့်အခါ ထမင်း၊ မုန့်ဖြူ၊ ငါးခြောက်တို့နှင့် ပွဲပြင်ကာ ပံ့ပေးရသည်။

ထီးချိုင့်နတ်အင်းနယ်ဘက် ဆိုင် သည့် ရွာအချို့ကတော့ နတ်အင်းပွဲ တက်သည့်အခါ လောက၌သားများ

ဝသုန္ဒသက္ကဋ္ဌ

ယခင်လမှ အဆက်

ဤသို့ ဗမာ့မျိုးချစ်တပ်မတော် အမှတ်(၅) ဗိုလ်အောင်ဘုန်းကျော်၏ ညီဝမ်းကွဲ ဗိုလ်မင်းညိုတွဲခံ မင်းညိုသည် ရဲမွန်ရွာ၊ ရဲမွန်စခန်း၌ အသေအချာ ကျဆုံးခဲ့ရသည်။
ငါ့နိုင်ငံတော်၊ ငါ့နိုင်ငံသား ဘာသာ

ရဲမွန်စခန်းမှ

ဖြစ်ရပ်ဆန်း (၃)

သာသနာအတွက် အသက်စွန့်ကာ ပါရမီဖြည့် ပါဝင်ခဲ့သူ ချစ်သူ နန်းမွန်မွန်လည်း အတူလိုက်ပါ သေဆုံးခဲ့ရသည်။
ကြော့ကွဲဖွယ်ရာ၊ နာကြည်းဖွယ်ရာ၊

လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာများနှင့် စာပန်းချီ ရေးဖွဲ့ရမည့်ဖြစ်ရပ်မှန် ဖက်ဆစ် ဂျပန်များ တပ်စွဲအခြေပြုခဲ့သော ရဲမွန် စခန်းသို့ ယခုအချိန်တွင် ပြည်သူ့ တပ်မတော် အမှတ်(...)ခြေလျင် တပ်ရင်းမှ ကျွန်ုပ်ဦးစီးသည့် တပ်ဖွဲ့ သည် ရောက်ရှိ တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ရပြီ။
နှစ်အားဖြင့် ရေငွေ့ကံလျှင်

ဗိုလ်မင်းညိုတို့ ကျဆုံးပြီး ဖက်ဆစ် ဂျပန်များ လက်နက်ချ၍ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဆုတ်ခွာခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ် ကျော် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၌ ကျွန်ုပ် ဤနေရာ သို့ ရောက်ခဲ့သည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုလ်မင်းညိုတို့ ဆုံခဲ့သည့် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ(၂၅)ရက် ည(၁)နာရီအချိန် လောင်းကွတ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားသော လူတစ်ယောက်၏ နှလုံးသားတည့် တည့်ကို ကျွန်ုပ်၏ ကာဘိုင်သေနတ် ဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်။

ထိုသူသည် တစ်ခါက ဗိုလ်မင်းညို ဟု အတိအကျ ပြောပြသူများမှာ ရဲမှန် ရွာဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ထော်ရိုးနှင့် ရှေ့မိနောက်မိ သက်ကြီးရွယ်အိုရွာသားများ (တချို့ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေဆဲ) သို့ဖြစ်ပါလျက် ကျွန်ုပ်၏ အံ့ဩဖွယ်ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ ပုံဖြစ်ရပ်ကို ယုံတမ်းစကား ပုံပြင် ဒဏ္ဍာရီ အိပ်မက်ဆန်းတစ်ခုဟု မှတ် ချက်ပြုလိုက် ပြပါ။

မည်သို့ဆိုစေ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့ ဂမ္ဘီရဆန်သော ရဲမှန်စခန်းမှ ဖြစ်ရပ် ဆန်းကို သည်တွင် နိဂုံးချုပ် အဆုံး

သတ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤသို့သော်၏ နောက် ဤဖြစ်ရပ်ဆန်းကို အချောကိုင် ရေး ဖြစ်ခဲ့သည့်နေ့၌ နောက်ဆက်တွဲ ဆန်းကြယ်မှုတစ်ခုကလည်း မယုံနိုင် ဖွယ် ကြုံလာရပြန်သဖြင့် စာဖတ်သူ လက်ခံနိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ လက်မခံနိုင် သည်ဖြစ်စေ စာရေးဆရာတို့၏ ကလောင်ဆွဲရာနောက်သို့ လိုက်ပါရင်း ဖော်ပြရင်းမှာ ကျွန်ုပ်၏ တာဝန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဤဇာတ်လမ်းအစ ဒါနပါရမီ တောရကျောင်း၌ ကျွန်ုပ်ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး အရှင်သီလနန္ဒနှင့် ဗိုလ်မင်းညိုတို့ “တတိယ”အကြိမ် ဆုံခဲ့ပုံကို စာဖတ်သူ မှတ်မိလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

နန်းတွင်းဆီးဝမ်းသွေးလေ ညီညွတ် ဆေးဘူးပေါ်တွင် ကာဘိုင်ကျည်ဖူး တစ်တောင့်ကို ကျွန်ုပ် တအံ့တဩ မြင်ခဲ့ရပုံကို ဖော်ပြခဲ့ပြီး ငြိဖြစ်သည်။

“ပထမ”အကြိမ်က ရဲမှန်စခန်းတွင် လောင်းကွတ် အင်္ကျီရည်ကြီးနှင့်အတူ

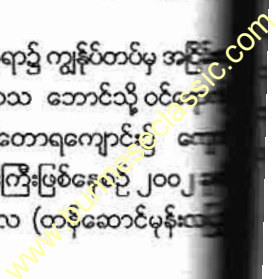
ကာဘိုင် ကျည်တစ်ဖူး တွေ့မြင်ခဲ့ရစဉ် က ကျွန်ုပ်သည် တပ်မတော်သာ တစ်ဦး ရဲမှန်ရွာဥက္ကဋ္ဌနိုင်ထော်ရိုးနှင့် ရွာသားများ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ တာဝန် ထမ်းဆောင်နေသော စစ်သည်မှာ အားလုံး မျက်မြင်တွေ့ခဲ့ကြသဖြင့် သက်သေပြနိုင်ခဲ့ပါသည်။

“ဒုတိယ”အကြိမ် လူကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့၍ ပန်းကမ္ဘာစားသောက်ဆိုင် တွင် အရက်အတူ သောက်ခဲ့ကြသည် စကားပြောခဲ့ကြသည်ကိုလည်း စာ ထိုးကလေး အားကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ ရသဖြင့် သက်သေပြပါဆိုက ပြနိုင် သည်။

သွေးစက်ကျနေသော ကာဘိုင် ကျည်ဖူးတံဆိပ်နှင့် ဗိုလ်မင်းညို တန်းပါ ရစ်တစ်လုံးကလည်း စကား မပြောနိုင်သော သက်မဲ့သက်သေပင် (မှတ်ချက်။ ။ ထိုရစ်ပုလင်း ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့သို့ ဝင်ရောက်သွား သူအားကို ကျွန်ုပ် သာသနာ ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်မည့် ၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ(၁၉)ရက် သောကြာ နေ့တွင် အမှတ်တရ လက်ဆောင် အဖြစ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ အားနည်းသည် ဒုရဲမင်းအောင်စိုးအမည်နှင့် အငြိမ်းယူကာ သံဖြူဇရပ်မြို့၊ ဗိုလ်နေလမ်းတွင် မင်းအောင်စိုးစားသော ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်နေပါပြီ။ သူထံ၌ ရစ်ပုလင်း ရှိ၊ မရှိကိုမူ မယုံသူမလူကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ မေးမြန်းနိုင် သည်။)

ဤနေရာ၌ ကျွန်ုပ်တပ်မှ အငြိမ်းယူပြီး သာသနာဘောင်သို့ ဝင်ရောက် ဒါနပါရမီတောရကျောင်း၌ ထောင်ထိုင်ဘုန်းကြီးဖြစ်နေလျှင် ၂၀၀၂ နိုဝင်ဘာလ (တန့်ဆောင်မုန်းထွန်း

ည)တွင် ကျွန်ုပ်တို့သို့ ဗိုလ်မင်းညို ရောက်ခဲ့ပုံကို ဖော်ပြခဲ့ရာ ဤသို့ ထူးဆန်းဖွယ်ကြုံတွေ့ခဲ့မှု ဖြစ်ရပ်ကို ဝိသနာအရ စာရေးလိုစိတ် ပြင်းပြ သဖြင့် ဝတ္ထုသဖွယ် ရေးခဲ့မိသည်။

ထိုစာမူကြမ်းကို အချောကိုင်ရေးပြီး သင့်လျော်ရာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်တစ်ခုသို့ ပို့ရန် ထိုစာမူကို စားပွဲပေါ်တင်၍ ခေတ္တ လဲလျောင်းနေမိသည်။

အချိန်အားဖြင့် နံနက်(၉)နာရီကျော် မျှရှိချိန် ဆွမ်းမဘုဉ်းပေးရသေးမီ စပ်ကြား ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ကျောင်း ဝင်းထဲသို့ ဝင်လာသည်။ သန်မြန်သူ ဆိုင်ကယ်အသင်းဝင်အင်္ကျီဖြင့် ဒကာ တစ်ဦးဆင်းလာပြီး ကျောင်းပေါ်သို့ တက်ကာ ဦးချသည်။

“စစ်ပြန်ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီးကို နူးတွေ့လိုကြောင်း” လျှောက်ထား သည်။ ကျွန်ုပ်က ဦးပဉ္စင်းပါပဲဟု ဆိုင်းညိတ်ပြလျှင် ထိုသူသည် ကျွန်ုပ် ကို ထပ်မံ ဦးချလျက် စာအိတ်ရှည် ကြီးတစ်လုံးနှင့် သင်္ကန်းအိတ်ကို ရိုသေ စွာ ကပ်လှူရင်း...

‘တပည့်တော် ဖင်းသစ္စာပါဘုရား၊ ရဲမှန် ရွာထိပ်က ဇနီးမောင်နှံလို့ ထင်ရတဲ့ လူနှစ်ဦး က ဒီစာအိတ်နဲ့ ဒီသင်္ကန်းကို ဒီနေ့မနက် (၁၀)နာရီ ယခုစီ ဒါနပရိသရောတော်ကို ရှာပြီး သူတို့ ကိုယ်စားကပ်လှူပေးပါ။ ဒါန မြှောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါလို့ မှာလိုက် တဲ့အတွက် တပည့်တော် လာလှူတာပါ ဘုရား’

ဆိုင်ကယ်သမားဒကာက သူ့ကိုသူ အိတ်ဆက် လျှောက်ထား၍ ကပ်လှူ မည့် စာအိတ်နှင့် သင်္ကန်းကို သဟသိကာ ဒါနမြှောက်အောင် ဆက်ခံလိုက်သည်။

‘အားကြီး ဖင်းသစ္စာက နာမည်နဲ့ လိုက်ပါ ပေဗျာ၊ အလှူရှင်ကိုယ်စား ယူကပ်ပစ္စည်း

လာလှူတော့ ပုညကိရိယာဆယ်ပါးထဲက ဝေယျာတွေကုသိုလ်ကို ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ အတွက် ကိုယ်ပါကုသိုလ်ရတာပေါ့။

ဒီထက် အလှူရှင်တွေကို အားကြီး သိလို့ လား (၁၀)ပိုင်လောက်ပေးတဲ့ နေရာကနေ ဒီကျောင်းကို လာရတာဆိုတော့ နာမည် ကော မေ့မထားလိုက်ဘူးလား’

ကျွန်ုပ်က ရင်းနှီးစွာ မေးလိုက်သည် အခါ ထိုသူက ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာ ဖြင့်...

‘တပည့်တော်နဲ့ မသိကျွမ်းပါဘူး။ ဗိုလ်မင်းညို ကပ်လှူလိုက်တာလို့ လျှောက်ခိုင်းလိုက်တယ်။ တပည့်တော် ကိုလဲ ဒီကနေ့ အရောက်သွားလှူပေး ပါ။ စိတ်ချယုံကြည်လို့ လူရွေးပြီး လှူ ခိုင်းတာဖြစ်လို့ ဆိုင်ကယ်ခကိုလဲ တန်ရာထက် ပိုပြီး ကျပ်တစ်သောင်း တောင် ပေးလိုက်ပါတယ်’

‘ဘာ ဗိုလ်မင်းညိုတဲ့လား’

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူ၏ စကားဆက် ကိုပင် မစောင့်နိုင်ဘဲ တအံ့တဩဖြစ် သွားမိသည်။ အရိပ်အကဲ သိတတ် သော ထိုသူက ကျွန်ုပ်၏ အံ့ဩမှုကို ကြည့်လျက်...

‘ဆရာတော်ရဲ့ အာဟာရတွေလား၊ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်စလုံးက ရွှန်းပြလိုတင့်တယ်ပြီ။ အဖိုးတန်အဝတ်အစားတွေ ဝတ်တာကြ တယ်။ ယောက်ျားက ခုံညားချောသလို မိန်းကလေးကလဲ လက်ဝတ်လက်စား အပြည့်အစုံနဲ့ နန်းဆန်အောင် ချောတယ် ဘုရား’

ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုလ်မင်းညို ဆုံစည်းခဲ့မှု အဖြစ်အပျက်ကို မသိရှာသည့် ထိုသူ က အပြည့်အစုံလျှောက်ထားသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဗိုလ်မင်းညိုအကြောင်း ကို ဆက်မတွေးတောဘဲ ကပ်လှူလိုက် သည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများအတွက် အနုမောဒနာပြုသောအခါ ရိုသေစွာ နာယူလျက် အလှူရှင်ကိုယ်စား သာဓု သုံးကြိမ် ခေါ်ဆိုပြီး ဦးချကာ ကျောင်း ပေါ်မှ ဆင်းသွားပါသည်။

ကျွန်ုပ် သင်္ကန်းအိတ်ကို ကြည့်လိုက် ရာ သင်္ကန်းထည့် ကတ်ထုဖာပေါ်တွင် “ရိုသေစွာ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပါ သည် အရင်ဘုရား... အလှူရှင် ဗိုလ်မင်းညိုနှင့် မနန်းမွန်မွန်-ရဲမွန် ရွာ စေတီအနီး” ဟု သေသပ်လှပစွာ ရေးထားသော စာတန်းကို မြင်လိုက် ရသဖြင့် ထပ်မံ အံ့ဩခဲ့ရပြန်သည်။

သင်္ကန်းမှာလည်း (Three Rifle) တံဆိပ်ပါ အကောင်းစားဖြစ်သည် ကနတ်ပန်းခြယ်ထားသော စာအိတ် ရှည်ကြီးကို ဖွင့်ဖောက်လိုက်သော အခါ...

‘ဆရာတော် အရင်သူမြတ် ဘုရား...’

တပည့်တော်ပင်ညိုပါ။ တပည့်တော်ကို ဆရာတော် မှတ်မိနေမယ် ထင်ပါတယ်။ သတိတရဖြစ်နေလို့လဲ တပည့် တော်အကြောင်းကို ဆရာတော် ရေးခဲ့တာ ပေါ့။ ဆရာတော်ရေးတဲ့ “ရဲမှန်ခေန်နု ဖြစ်ရပ် “ဆန်း” စာပျက် ဖတ်ကြည့်ပြီးပါပြီ။ ဆရာတော်

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပိုင်ဆိုင် ရွေးချယ်ခံရမှု ထိုက်သင့်တဲ့ ဉာဏ်ပူဇော်ကို ရဟာပါ။

တပည့်တော်က ဦးဦးဖူးဖူး ဖတ်ခွင့်ကြံ့ခဲပါပြီ။ ဒီစာပေပုံနှိပ်သက်ပြီး ဉာဏ်ပူဇော်လိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်၍ ကျွန်ုပ်တစ်သိန်းကို နဝကမ္ဘာကပ်လှူပါတယ်ဘုရား။

သက်နှုံးတစ်စုံကိုလဲ လှူပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ရဲ့ ဒါနကောင်းမှုအတွက် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ရေစက်သွန်းချ အမျှဝေပေးပါ။ တပည့်တော်နဲ့အတူ နန်းမွန်မွန်တို့ သူကတိတို့ပုံ ပျက်ကမီ ကူးရတော့မှာဖြစ်လို့ သာဓု ခေါ်ခဲ့ပါရစေ။

ကောင်းရာသူကတိတစ်ရာ ဆရာတော်နဲ့ ပြန်လည် ဆုံတွေ့ခွင့်ကို ပျော်လင့်ပါတယ်။ ရန်ပြီးရန်ကြွေး အားလုံးကြွေပါစေ။ လူအချင်းချင်း နှိပ်စက်ခြင်း ကင်းရှင်းပါစေ။ ဒီစာနဲ့ ရိုသေစွာ ဦးတည်လျက် နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား။

**ဗိုလ်မင်းညို+နန်းမွန်မွန်
ခေတ္တ-ရဲမွန်ရွာ၊
ရွာဦးဝေတီအနီး**

ဗိုလ်မင်းညို၏ ပေးစာကို ကျွန်ုပ်ဖတ်၍ ဆုံးခဲ့ပါပြီ။ မဖော်ပြနိုင်သော စိတ်ခံစားမှုတစ်ခုကြောင့် ရင်ထဲမှာ ဟာတာတာ ဖြစ်သွားမိသည်။ ဗိုလ်မင်းညို လိုလားတောင့်တသော ဆန္ဒကို ကျွန်ုပ် ဖြည့်ဆည်းပေးရပါမည်။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဆန္ဒ၊ လုပ်ဆောင်လိုစိတ်ကို သိနေသော တပည့်လိမ္မာကိုရင်ကလေး ရှင်သီလောကသည် ရေသန့်တစ်ခွက်ကို ဖန်ခွက်တွင် ထည့်၍ အောက်ခံပန်းကန်ပြား ရေလှေကို ကျွန်ုပ်အနီးတွင် ချထားလိုက်ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ပျံသန်းလာခြင်းမရှိသော ဗျိုင်းဖြူနှစ်ကောင်သည် ကျွန်ုပ်တို့ မြင်သာအောင် ကျောင်းရှေ့မှ ပျံသန်းလာကြပြီး လင်းလွန်းပင်ပေါ်၌ ငြိမ်သက်စွာ နားခိုနေကြသည်။

ကျွန်ုပ် ဗျိုင်းနှစ်ကောင်ကို ရှင်သီလောကနှင့်အတူ ခေတ္တကြည့်လျက် ဗိုလ်မင်းညိုတို့၏ လှူဖွယ်ဝတ္ထု

အစုစုတို့အတွက် ရေစက်သွန်းမှု အမျှပေးဝေလိုက်ပါသည်။

**'အမျှ...အမျှ...အမျှ'
'သာဓု...သာဓု...သာဓု'**

ဤတွင် ဗိုလ်မင်းညိုသည် ကျွန်ုပ်ရေးထားသည့်စာမူကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း လာရောက် ဖတ်ရှုခဲ့သည်ကို ခေါင်းရှုပ်ခံ မစဉ်းစားနိုင်တော့ပါ။ ကျွန်ုပ်၏ ဦးပြည်ပြောင်ပြောင်ကို ပွတ်လျက် ဖြေသိမ့်လိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ပေးဝေသော ကောင်းမှုအမျှကို သူတို့နှစ်ဦး ကြားသိနိုင်ကြပါစေ။ ထို့အတူ ဗိုလ်မင်းညိုနှင့် နန်းမွန်မွန်တို့၏ သာဓုခေါ်သံကို ကျွန်ုပ် ကြားချင်စမ်းပါဘိ။

ကြေးစည်သံနှင့်အတူ လင်းလွန်းပင်ပေါ်မှ အင်ကြင်းတောင်ဘက်သို့ ဦးတည် ပျံသန်းသွားကြသော ဗျိုင်းဖြူနှစ်ကောင်ကို ငေးမောကြည့်ရင်း...

ဝသုန်သက်လွင်

စာမျက်နှာ (၂၃၆)မှ အဆက်

သာ ပွဲတက်ရလေ့ရှိပြီး အမျိုးသမီး မိန်းမသားများ နတ်အင်းမတက်ရဟု သိရသည်။

ထီးချိုင့်နယ်ရွာ အချို့က နယ်သူ နယ်သားတို့က နတ်အင်းဘိုးတော်ဟုပင် ခေါ်ဝေါ်လျက် ရှိကြသည်။ ထီးချိုင့် နတ်အင်းနယ် တစ်ဖက်မှာတော့ ထီးချိုင့်နတ်အင်း ဘိုးတော်၏နယ် ပိုင်ဆိုင်သည့် နယ်တက်မှာတော့ နယ်ပယ်ပိုင်ဆိုင်သူတို့အား ပွဲတင်ပွဲပေးသည့်အခါမှာ အမျိုးသားတို့ ပွဲတက် ပွဲပေးခြင်း မပြုရဘဲ အမျိုးသမီးများသာ ပွဲတက်ရသည်ဟု သိရသည်။

နတ်အင်းက နှစ်ရွာဖြစ်ပြီး ကုန်းနတ်အင်း၊ ရေနတ်အင်းဟူ၍ ရှိသည်။ ထီးချိုင့်နတ်အင်းသေကား သစ်တောဝါးတောတောတောင်တို့နှင့် နီးစပ်သည့်ဒေသ ဖြစ်သည့်အလျောက် အသွားအလာ အနေအထိုင် ပြောဆိုသည့် စကားတို့ကအစ စည်းနှင့်ကမ်းနှင့် ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ရသည့် ဒေသလည်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်း အစောင့်အရှောက်ကြီးသည့် နေရာဒေသဟု ဆိုရမည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ထီးချိုင့်နတ် အင်းဒေသမှာ ထူးထူးခြားခြား မြောက်အရပ်နှင့် အရှေ့အရပ်ကိုသာ လူတို့ ဦးခေါင်းထား အိပ်စက်ကြသည့် ဝေလေတို့ကား တစ်ကျောင်းတစ်ဂါထာ တစ်ရွာတစ်ပုဒ်ဆန်းဆိုသလို အစဉ်အလာတစ်ခုသဖွယ် ယနေ့တိုင် ရှိနေပါတော့သည်။

ထီးချိုင့်နတ်အင်းကြီးဒေသ အကြောင်းပြောပြသည့် ကိုဘိုထိုက်အား ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

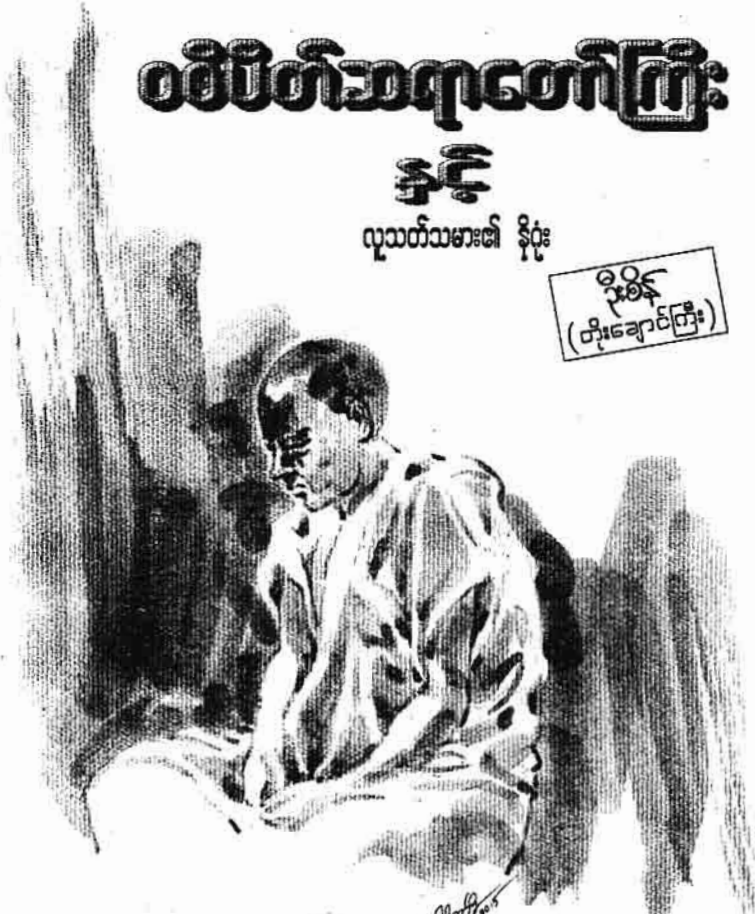
နေအောင်လင်း(စလေ)

ဝစ်ပီတ်ဆရာတော်ကြီး

နှင့် လူသတ်သမား၏ နိဂုံး

ဝိစိန်
(တိုးချောင်ကြီး)

ဤ ဝစ်ပီတ်ဆရာတော်ကြီး အကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင် ရေးသား ချင်တာ ကြာပါပြီ။ သို့သော် စာရေးသူ မှာ ဖြစ်စဉ်နဲ့ပတ်သက်၍ စုံလင်စွာ မရရှိသေးပါ၍ မရေးဖြစ်ခြင်းပါ။ အထူး သဖြင့် ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို အထူး သိချင် ပါတယ်။

သို့သော် စုံစမ်း၍ မရပါ။ ယခုအခါ ထိုက်သင့်စွာ ရရှိခြင်းကြောင့် ကိုယ်တိုင် သိနဲ့ တစ်ဆင့်ကြား အကြောင်းအရာ များကို ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

အပိုင်း သုံးပိုင်းခွဲ၍ ရေးသားထားပါ တယ်။ ပထမပိုင်းမှာ ကိုယ်တိုင်သိနဲ့ ဒုတိယပိုင်းနဲ့ တတိယပိုင်းတို့မှာ တစ်ဆင့်ကြား သတင်းများ ဖြစ်ပါတယ်။

[၀]
စာရေးသူမှာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသ ကြီး၊ သယံဇာတကျွန်းမြို့နယ်၊ ကျိုက္ကစံ ဘုရားလမ်းရပ်ကွက် (ဆ/ကရပ်ကွက်) ရတနာသီရိလမ်းတွင် ငယ်စဉ်ကတည်း က နေထိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူတို့အိမ်နဲ့ ကျိုက္ကစံဘုရား ကြီးမှာ ယခင်က သယံဇာတကျွန်း တောလုံး အားကစားကွင်း (ယခု ခုတင် သုံးရာဆုံ စံပြဆေးရုံကြီး)သာ ခြားနေ ပါတယ်။

ငယ်စဉ်က ကျောင်းပိတ်ရက်များ တွင် ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးပေါ် မကြာ ခဏ ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး အား အမြဲ မြင်တွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ဝစ်ပီတ်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဘွဲ့အမည်

အား လုံးဝ မသိပါ။ ယခင်ကတည်းက ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးရဲ့ တောင်ဘက် မှစ်အဆင်းရှိ ဇရပ်ကြီးပေါ်တွင် တစ်ပါးတည်း သီတင်းသုံးနေပါ တယ်။ အခန်းရယ်လို့ လုံးဝမရှိ။ သင့် နေရာတွင် အုတ်ခေါင်းအုံးလုပ်ပြီး ကျိန်း ပါတယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ အရပ်အားဖြင့် (၆)ပေကျော်မြင့်ပါ တယ်။ ပိန်ပိန်ပါးပါး အသားညှိပါတယ်။ ဦးခေါင်းတော်မှာ ဘဲဥသဏ္ဍာန် မျက်နှာသွယ်၍ နှာဖူးမောက်ကာ နောက်စေ့ထွက်နေပါတယ်။

ပိန်၍ နားထင်များ ချိုင့်ဝင်နေပါ တယ်။ ဦးခေါင်းတော်ရှိ ဆံကေသာ များမှာ ကျိုးတိုးကျဲတဲနဲ့ မှတ်ဆိတ် မှာလဲ ကျဲတဲကျဲတောက် ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး လမ်းလျှောက်ရာ တွင် မျက်စိမှာ ရှေ့တည့်တည့်သို့သာ ကြည့်တတ်၍ ခြေလှမ်းကျဲကျဲနဲ့ သွက်သွက်လက်လက် လျှောက်တတ် ပါတယ်။

မည်သူ့ကိုမှ ဂရုမထား။ တလောက လုံးတွင် သူတစ်ပါးတည်းသာ ရှိသလို သွားလာ နေထိုင်တတ်ပါတယ်။

မည်သူ့ကိုမှ ပြုံးခြင်းရယ်ခြင်း မပြု။ ရပ်ကွက်အတွင်း လှည့်လည်သွားလာ ခြင်း၊ ဆွမ်းခံထွက်ခြင်း လုံးဝ မရှိပါ။ မည်သည့် ဒကာ ဒကာမမှလဲ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်း မရှိပါ။

သို့သော် မနက်(၇,၈)နာရီလောက် တွင် ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးရဲ့ ဇရပ်ပေါ် မှဆင်း၍ ကျိုက္ကစံဘုရားလမ်းအတိုင်း လျှောက်သွား၍ ညနေစောင်းမှ ပြန် လာတတ်ကြောင်း စာရေးသူ သတိပြု မိပါတယ်။

ဤကဲ့သို့ သတိပြုမိတာမှာလဲ မကြာခဏ မြင်ဖူးနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်

ပါတယ်။

စာရေးသူ သတိပြုမိတာဟာ ဆရာတော်ကြီးထံတွင် သင်တန်းတစ်ခုလည်း သင်းပိုင်တစ်ခုလည်း သပိတ်တစ်လုံး၊ ထီးတစ်ချောင်းနဲ့ လွယ်အိတ်တစ်လုံး သာရှိတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

သင်တန်းမှာ စုတ်ပြတ်မနေပါ။ ဟောင်းနွမ်းရုံသာ ရှိပါတယ်။ ဆေးပြင်းလိပ်ကို အလွန်ကြိုက်ပုံ ရပါတယ်။ အမြဲတမ်း ပါးစပ်တွင် ဆေးပြင်းလိပ်တိုတစ်ခု ခဲထားတတ်ပါတယ်။

လမ်းလျှောက်ရာတွင် ရဟန်းဆောင်းထီး (ခေါက်ထီးမဟုတ်ပါ)ကို ချိုင်းကြားတွင် ညှပ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ သပိတ် လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်ထားတတ်ပါသည်။ ဖိနပ် လုံးဝ မစီးပါ။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမထား။ စကား လုံးဝမပြော။ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်သာ သွားလာလှုပ်ရှားနေခြင်းကြောင့် မြင်ရသူများအဖို့ စိတ်ဝေဒနာရှင် ရဟန်းတစ်ပါးလို့ ထင်နေကြပါတယ်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင်လဲ အထင်းမှားခွဲမိပါတယ်။ ဝစီပိတ်ကျင့်ကြံနေခြင်းကိုလဲ လုံးဝ မသိကြပါ။

စာရေးသူ ကျောင်းသားဘဝမှ ဝန်ထမ်းဘဝကို ရောက်ရှိလာပါပြီ။ စာရေးသူမှာ ရန်ကုန်မြို့ ယခင် ကုန်သွယ်ရေးဦးစီးဌာန (ငွေစာရင်း)တွင် လည်းကောင်း၊ စား/ဖျော်ယမကာ လုပ်ငန်းရုံးချုပ်တွင် လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါတယ်။

ဤရုံးများမှာ ဆူးလေစေတီတော်ကြီးနဲ့ မလှမ်းမကမ်းတွင် ရှိပါတယ်။ သင်တန်းကျွန်းဘူတာမှ မီးရထားစီး၍ ရန်ကုန်ဘူတာကြီးကို လိုက်ပါရတယ်။ ဘူတာကြီးမှတစ်ဆင့် ရုံးကို ခြေကျင်လျှောက်ရပါတယ်။

သင်တန်းကျွန်းဘူတာတွင် ဝစီပိတ်ဆရာတော်ကြီးကို မကြာခဏ တွေ့ဆုံရပါတယ်။ စာရေးသူတို့စီးသော ရထားတွဲများတွင် အတူ လိုက်ပါလာတတ်ပါတယ်။

ရထားပေါ်တွင်လဲ ထိုင်ခုံနေရာ ရရှိရေးအတွက် လုံးဝ မကြိုးစားပါ။ ရထားအတက်အဆင်း နေရာတွင်သာ မတ်တတ်ရပ်လိုက်တတ်ပါတယ်။

ဘူတာကြီးတွင် ဆင်းပါတယ်။ မည်သည့်အရပ်သို့ သွားကြောင်းတော့လုံးဝ မသိပါ။ ရွှေတိဂုံဘုရားကို သွားတာလို့ ထင်မြင်ယူဆပါတယ်။

ပတ္တမြားမှန်ရင် နွံမှာ မနစ်။ ရွံနွံကို ထိုးဖောက်တက်လာတဲ့ ပဒုမ္မာရွှေကြာဟူသော မြန်စကားပုံကား မှန်လှပါတယ်။ တစ်ဆင့် ကြားသိရသော သတင်းမှာ သင်တန်းကျွန်းကျောင်းအတွင်း ဖွင့်လှစ်ရောင်းချနေသော ရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးမှာ ဘာသာရေးလိုက်စားရာ တစ်နေ့တွင် စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှ အိပ်မက်ပေးကြောင်း...

'ကျိုက္ကံဘုရားကြီးပေါ်တွင် ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရှိတယ်။ အိမ်ကိုဖိတ်ကြားပင့်ဆောင်ပြီး ဆွမ်းဒါနပြုလိုက်'

လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ ဒါကြောင့် အိပ်မက်အရ ကျိုက္ကံဘုရားပေါ် လိုက်ရှာရာ ထူးထူးခြားခြား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး မတွေ့တာကြောင့် အိပ်မက် မက်တာ မဟုတ်လို့ ထင်မြင်ယူဆခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဒုတိယအကြိမ် ယခင်အိပ်မက် ဆက်မက်ပြန်ပါတယ်။ ဒီလိုပဲ ရှာဖွေသော်လဲ မတွေ့။ ဒါကြောင့် ဆွမ်းမကပ်ဖြစ်ဘူးပေါ့။ တတိယအကြိမ် အိပ်မက် မက်ပြန်တယ်။ ဒီတော့ ဘုရားပေါ်မှာ ထူးထူးခြားခြား

ပုဂ္ဂိုလ်ရယ်လို့ ရေပေါ်တွင် တစ်ဦးတည်း နေတတ်သော စိတ်မနှံ့တဲ့ ရဟန်းဘုန်းကြီးပဲ ရှာတိုင်း မြင်တွေ့နေရတယ်။

မထူးတော့ဘူး ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကိုပဲ အိမ်ကို ဆွမ်းဘုန်းပေးဖို့ ပင့်မယ်ဆိုပြီး သွားလျှောက်တော့မှ စကား လုံးဝ မပြောဘဲ ဝစီပိတ် ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသော ရဟန်းဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသတဲ့။

ဆွမ်းဖိတ်ကြားခြင်းကို ဦးခေါင်းညိတ်ပြီး လက်ခံခဲ့တဲ့အတွက် အိမ်ကို ပင့်ဖိတ်ရတယ်တဲ့။

ဒီလို ဆွမ်းဖိတ်ကျွေးပြီး မကြာမီဘဲ ရွှေဆိုင်က အရောင်းအဝယ် တိုးတက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ရေပေါ်ဘေးမှာ ဆရာတော် တစ်ဦးတည်း သီတင်းသုံးနေထိုင်ဖို့ တစ်ပါးကျောင်းငယ်လေးကို ပျဉ်ခင်း၊ ဝါးထရံကာ၊ ဓနိမိုးကျောင်းလေး ဆောက်ပြီး ကျောင်းပေါ်မှာ သီတင်းသုံးဖို့ လှူသတဲ့။

ပထမ ဆရာတော်က လက်မခံဘူးတဲ့။ နောက်ဆုံးမှ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် လျှောက်မန်များတော့မှ ကျောင်းအလှူကို လက်ခံလိုက်သတဲ့။

အဲဒီသတင်းဟာ တဖြည်းဖြည်း ယုံနဲ့ခဲ့ပါပြီ။ စာရေးသူလဲ အခုမှ အဖြေမှန်ကို ကြားသိခဲ့ရတယ်။

တဲကျောင်းလေးနဲ့ သီတင်းသုံးခဲ့တဲ့ အချိန်က တိုတောင်းပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ဘုရားဝင်းထဲက ရှင်ဥပဂုတ္တရေကန်ကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်မှာ (၁၀'x ၁၈')ခန့်အရွယ် အာစီတစ်ထပ် အုတ်ကျောင်း ဆောက်လုပ်ပြီး တဲကျောင်းမှ ပြောင်းရွှေ့စေပြီး သီတင်းသုံးစေခဲ့ပါတယ်။

အုတ်ကျောင်းထဲမှာ ဧည့်ခန်း

အိပ်ခန်း၊ ရေချိုးခန်းနဲ့ ကုဋီပါ တွဲလျက် ဆောက်လုပ်ထားတယ်။ ကြည့်ညိုသူ ကိုးကွယ်သူတွေလဲ တစ်စတစ်စ တိုးလာတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက မည်သည့်ပစ္စည်း ကိုမှ မစုံမက်ဘူး။ တစ်စုံတစ်ယောက် မှ မုန့်ပဲသရေစာ၊ သစ်သီး စတာတို့ လာရောက် ဆက်ကပ်လျှင်ဒါန်းရင် လျှာဖွယ်တို့ကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်မ ဟန်ပြုပြီး ဘုရားကျောင်းတော်ဘက် ကို ထပ်ဆင့် ကပ်လျှာပြုတယ်။ နောက်မှ ကြိုက်ရာကို ယူပြီး ဘုဉ်းပေး ပါတယ်။ လုံးဝ တရားဟော ပြောဆို ခြင်း မပြုပါ။

စိတ်ဖြင့် ဆုပေးခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်း သာ ပြုပုံရပါတယ်။ စားပြီးသား အကျန် တွေကိုလဲ နေ့တွက် ညစာရယ်လို့ လုံးဝ မချန်ထားဘူး။ စားပွဲပေါ် ဒီ အတိုင်း တင်ထားလိုက်တယ်။ နောက် ထပ် ဆက်မကိုင်တော့ဘူး။

ကြောင်စားစား၊ ကျီးစားစား၊ ကြွက်စားစားပဲ လိုချင်သူ ယူသွားပဲ။ သိမ်းဆည်းခြင်း လုံးဝ မပြုဘူး။ မျက်စိ ကို မှိတ်ပြီး ဘာဝနာပွားနေတာပဲ။ တစ်စုံတစ်ရာ ခြေသံကြားမှ မျက်စိကို ဖွင့်တယ်။ လျောင်းလျက် နေရာမှ ထထိုင်တယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ဆေးပြင်းလိပ် ကြိုက်တတ်တော့ အလှူရှင်တွေက ဆေးပြင်းလိပ်တွေကို အထုပ်လိုက် လာလှူကြတယ်။ ဆေးလိပ်တွေဟာ စားပွဲပေါ်မှာ နေရာမရွေ့ဘူး။ ကြာတော့ မှိုတွေတက်ကုန်တယ်။ စားသောက် ဖွယ်ရာတွေကိုလဲ ဒီအတိုင်းထားတယ်။

စာရေးသူမခင် ဦးမောင်သင်က မနက်(၄၀၀)နာရီလောက်မှာ နေ့စဉ် ကျိတ်တစ်ဘုရားကြီး ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှာ တံမြက်စည်းလှည်းလေ့ ရှိတယ်။

ပြီးရင် ဆရာတော်ကြီးထံဝင်ပြီး သန့်ရှင်းရေး ဗာဟီရ ဆောင်ရွက်ပေး တတ်တယ်။ ဆရာတော်ကြီးက မုန့် အချိုနဲ့ လက်ဖက်ရည်အချို ကြိုက် ကြောင်း ပြောတဲ့အတွက် စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် မနက်(၆:၀၀)နာရီလောက် မှာ ပဲလမုန့်နဲ့ လက်ဖက်ရည် အချိုတို့ ကို သွားရောက်လှူခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ယခုကဲ့သို့ ပစ္စည်းကို မစုံမက်တော့ အလိုက်သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက စားပွဲပေါ်က ကျန်နေတဲ့ အရာတွေကို ရှင်းလင်းပေးကြတယ်။ နေ့ခင်း ဆွမ်းစားချိန်တန်ဆွမ်း၊ သစ်သီးတန်သစ်သီး၊ ရေခွေးတန် ရေခွေး စသဖြင့် စီစဉ်ပေးတတ်ကြ တယ်။ ဘေးနားမှာ ကပ္ပိယရယ်လို့ မရှိဘူး။ ဘုရားဝင်းထဲက ကြိုရာလူက ဝင်ပြီး ကုသိုလ်ပြု လုပ်အားပေးကြ တယ်။

ကျောင်းတံခါးကို စေ့ရုံပဲ စေ့ထား တယ်။ အချိန်မရွေး ဝင်ရောက်ပူဇော် နိုင်ကြတယ်။ အလှူရှင်တွေလဲ များ လာတယ်။ ဒါကြောင့် အပြင်သိပ်

မထွက်တော့ဘူး။

စာရေးသူဟာ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင် လမှာ မန္တလေးမြို့ရှိ စား/မျှော်လုပ်ငန်း လုပ်ငန်း(၂)ကို တာဝန်အရ ပြောင်းရွှေ့ သွားရတယ်။

တစ်နှစ်တော့ ရန်ကုန်ကို ခေတ္တ ပြန်အလာမှာ စာရေးသူရဲ့ညီငယ် **မောင်အောင်မြင့်** (မနောသုခုမပညာ ရှင်.၃)ဟာ အကြားအမြင် ပေါက်လို့ ခုနစ်ရက်သားသမီး တွေကို ကူညီစောင့်မနေချိန်ပေါ့။ မောင်အောင်မြင့် ပြောပြတာက...

'ကျွန်တော့်ကို စောင့်ရှောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လာရောက်ညွှန်ကြားတယ်။ ကျိတ်တံစာရား ဝင်းထဲက ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးကို ဆွမ်းကပ်ပါ။ လှူငွေပြီး ယင်းနဲ့လို့ ယိန်တယ်'

မောင်အောင်မြင့်က ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ လှူငွေ ပြီး မပင့်နဲ့လို့ဆိုတဲ့ စကားကို ပထမ သဘောမပေါက်ဘူး။ နောက်မှ စဉ်းစား လို့ရတယ်။ ဒါကြောင့် နံနက်အရုဏ် ဆွမ်းကပ်ဖို့ စီစဉ်လိုက်တယ်။

အိမ်နဲ့ကျောင်းကလဲ ဘောလုံးကွင်း ပဲခြားတယ်။ မနက် (၃:၃၀)နာရီ လောက်မှာ ဝစီပိတ်ဆရာတော်ကြီးကို ဆိုက်ကားနဲ့ သွားပင့်ကြတယ်။ ဆိုက်ကားဆရာ ဦးသန်းမောင်ကလဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုတော့ အဆင်ပြေ တာပေါ့။

တစ်ဦးတည်းသွားတာ မဟုတ်ဘူး။ အဖွဲ့သားတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ဦးစိုး၊ ဦးလှရွှေ၊ ဦးလှဦး၊ ဦးသန်းမောင်၊ မောင်တင်ဝင်းနဲ့ မောင်အောင်မြင့်တို့ (၆)ဦးပေါ့။

ကျောင်းရောက်တော့ ဆရာတော် ကို နှိုးလိုက်တယ်။ မောင်အောင်မြင့်က အိမ်ကို မနက်အရုဏ်ဆွမ်းစား ကြည့် ရောက်ပါရန် လျှောက်ထားဘော့ ဆရာတော်က ချက်ချင်း လိုက်၊ မလိုက်

ဆုံးဖြတ်မပေးဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆရာတော်က အထက်ကို မော့ပြီးကြည့်နေတယ်။

ဒါကြောင့် ဒုတိယအကြိမ်ပင့်တယ်။ ဆရာတော်က အထက်ကိုပဲ မော့ကြည့်နေတယ်။ တတိယအကြိမ် ပင့်တော့လဲ ဒီအတိုင်းပဲ။

ဒါကြောင့် ဆရာတော် အထက်ကို ဘာကြောင့် မော့ကြည့်ရသလဲ ဆိုတာကို အာရုံခံကြည့်တော့မှ မနက်(၄၀၀) နာရီ မထိုးသေးလို့ဆိုတာ သိလိုက်တယ်။

ဒါကြောင့် (၄၀၀)နာရီထိုးတဲ့အထိ ခေတ္တစောင့်တယ်။ (၄၀၀)နာရီလဲ ထိုးပြီးရော မောင်အောင်မြင့်က ဆရာတော်တို့ (၄၀၀)နာရီထိုးပြီးပါပြီ ဘုရား၊ အိမ်ကို နံနက်ဆွမ်းစားဖို့ ပင့်ဖိတ်ပါတယ်လို့ ထပ်လျှောက်တော့မှ ဆရာတော်က ဦးခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်တယ်တဲ့။

ဒီတော့ ဆရာတော်ကို ဆိုက်ကားပေါ်တင်လိုက်တယ်။ ဆိုက်ကားဆရာ ဦးသန်းမောင်ကို ဆိုက်ကားပေါ်တက်ပြီး လုံးဝ မနင်းခိုင်းဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်က မိန့်ထားတယ် မဟုတ်လား။ လူနင်းပြီး မပင့်နဲ့လို့။

ဒီတော့ ဦးစိုး၊ ဦးသန်းမောင်၊ မောင်အောင်မြင့်တို့ သုံးဦးက ရှေ့ကနေ ဆိုက်ကားကိုဆွဲတယ်။ ဆိုက်ကားနောက်က ဦးလှရွှေ၊ ဦးလှဦးနဲ့ မောင်တင်ဝင်းတို့က နောက်က တွန်းကြတယ်။

ဆိုက်ကားဘီးတွေ လိမ့်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း အရှိန်ရလာတယ်။ သွက်သွက်လက်လက်ကြီးကို ဆိုက်ကားဘီးတွေက ပြေးနေတယ်။ ရှေ့က ဆိုက်ကားကို ဆွဲသူတွေ မောလာတယ်။ ဆွဲရတာကြောင့် မဟုတ်ဘူး။

နောက်ကလူတွေ တွန်းတာကြောင့် ရှေ့လူတွေ သုတ်ခြေလိုက်ပြီး ဆိုက်ကားကို ထိန်းနေရတယ်။ နောက်ကလူတွေလဲ မောလာတယ်။ တွန်းရလို့ မဟုတ်ဘူး။ ရှေ့လူတွေ ဆွဲလွန်းလို့ အပြေးလိုက်နေရတာ။ ဒီလိုနဲ့ အိမ်ကို ရောက်လာကြတော့တယ်။

အိမ်ရောက်တော့ ဆွမ်းကပ်ရာ ပြုနေကျအတိုင်း ဆွမ်းစားပွဲကို လက်နဲ့ ကိုင်မဟန်ပြုပြီး ဘုရားကျောင်းဆောင်ဘက်ကိုမူ၍ ဘုရားကို အရင်ကပ်ပြီးမှ ဆွမ်းဘုဦးပေးတယ်။

ပြီးတော့ ခေတ္တမျှ ငြိမ်နေတယ်။ မေတ္တာပို့ ဆုပေး ရေစက်ချပေးနေပုံ ရတယ်။ အဲဒီနောက် ပြန်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်တယ်။

ဆရာတော်ကို ဆိုက်ကားပေါ်တင်ပြီး ယခင်ပင့်လာစဉ်ကအတိုင်း ရှေ့အဖွဲ့ကဆွဲ၊ နောက်အဖွဲ့က တွန်းကြတယ်။

ဆိုက်ကားဘီးတွေက အရှိန်နဲ့ ပြေးနေလို့ ရှေ့အဖွဲ့ရော နောက်အဖွဲ့ပါ ကသောကပျော အပြေးလိုက်နေရတယ်။ တစ်ဖွဲ့နဲ့တစ်ဖွဲ့တော့ ဘာမှ မပြောကြ။ မျက်စောင်းထိုးရုံပဲ ရှိကြတယ်တဲ့။

ဆရာတော်ကျောင်းကို အရောက်ပို့ပြီးမှ အပြန်တွင်တော့ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ အငြင်းအခုံ ဖြစ်ကြရပြီ။ ရှေ့အဖွဲ့က နောက်အဖွဲ့ကို “မင်းတို့က အတင်း တွန်းလွန်းလို့ တို့မှာ ရှေ့ကထိန်းပြီး အပြေးလိုက်ရတာ အမောပဲ”လို့ အပြစ်ဆိုတယ်။

နောက်အဖွဲ့ကလဲ ကျွန်တော်တို့က အရမ်းတွန်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ဦးစိုးတို့က ရှေ့က အရမ်းဆွဲလို့ ကျွန်တော်တို့က အပြေးလိုက်ရတာလို့ တွန်းလွန်းလို့ ဆွဲလွန်းလို့ ဆိုပြီး ငြင်းခုံကြတယ်။

ပြီးတော့မှ နှစ်ဖွဲ့စလုံး သိလိုက်ကြပုံက ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အစွမ်းကြောင့် ဆိုက်ကားကြီးက သူ့အလိုလို အရှိန်နဲ့ ပြေးနေပါလားဆိုတာ မှတ်ချက်ချလိုက်တော့တယ်။

* * *

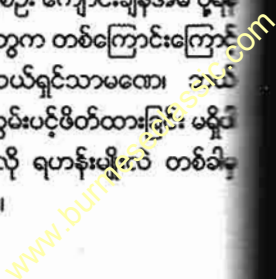
စာရေးသူဟာ ၁၉၈၄ ခုနှစ်မှာ မန္တလေးက ညောင်လေးပင်မြို့ စား/ဖျော်လုပ်ငန်းကို ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတယ်။

စာရေးသူတို့ မိသားစုဟာ ရန်ကုန်ကဖြစ်တော့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်တိုင်း ရန်ကုန်အိမ်ကို ပြန်နေတတ်ကြတယ်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်ထဲ ထင်ရဲ့။ တစ်ရက်မှာ စာရေးသူ တစ်ယောက်တည်း အိမ်မှာကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။

ဇနီးနဲ့ သမီးငယ်နှစ်ယောက်ဟာ ရန်ကုန်ကို သောကြာနေ့ ညနေကားနဲ့ ပြန်ကြတယ်။ စနေနေ့ မနက်မှာတော့ စာရေးသူတစ်ယောက်တည်း ဆိုတော့ မနက်စာ ထမင်းချက်မစားတော့ဘူး။

မနေ့ ညနေက ကျန်နေတဲ့ ထမင်းကြမ်းနဲ့ ဝက်သားဟင်းကျွန်ပဲ စားတော့ မယ်ဆိုပြီး မနက်(၈:၀၀)နာရီလောက်မှာ အပြင်ထွက် လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ အဝတ်အစားလဲနေတုန်း အိပ်ရှေ့မှာ ရဟန်းတစ်ပါး ဆွမ်းခဲခဲနေတာကို မြင်လိုက်ရတယ်။

စာရေးသူတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးဟာ ဝန်ထမ်းတွေ ဖြစ်နေတာကတစ်ကြောင်း၊ အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ သမီးငယ်နှစ်ဦး ကျောင်းချိန်အမီ ပို့ရန် ရှိနေတာတွေက တစ်ကြောင်းကြောင့် အိမ်မှာ ဘယ်ရှင်သာမဏေ၊ ဘယ်ရဟန်းမှ ဆွမ်းပင့်ဖိတ်ထားခြင်း မရှိပါဘူး။ ယခုလို ရဟန်းဖျိုးလဲ တစ်ခါမှ မရပ်ဖူးဘူး။

ဒါကြောင့် အိမ်ရှေ့ကို ထွက်ကြည့်လိုက်တော့ သယ်နန်းကျွန်းက ဝစီပိတ်ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တယ်တူပါလားလို့ မြင်လိုက်ရတယ်။ ဟုတ်၊ မဟုတ်တော့ မသေချာဘူးလေ။

ဆွမ်းလောင်းဖို့ကလဲ ထမင်းကြမ်းပဲရှိတာ။ အဲဒီလို ချိုတုံချတုံ ဖြစ်နေရင်းက မထူးပါဘူး။ ဝက်သားဟင်းကျွန်လောင်းလိုက်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး မီးဖိုချောင်ဝင် ဝက်သားပန်ကန်ကို ယူပြီး ပြန်ထွက်လာတော့ ရဟန်းကြီး လုံးဝ မရှိတော့ဘူး။ လမ်းမပေါ် ထွက်ကြည့်တော့လဲ လုံးပ မမြင်ရတော့ဘူး။

ဒါနဲ့ ဈေးဘက်ကို ထွက်လာပြီး အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ လက်ဖက်ရည်သောက်နေတုန်း လမ်းမပေါ်မှာ တစ်ခါ ထပ်မြင်လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ခေတ္တစကားဖြတ်ပြီး လမ်းမပေါ် ထွက်ကြည့်လိုက်တော့ ချက်ချင်းလို ပျောက်သွားတော့တယ်။

[၂]

ဒီလိုနဲ့ နောက်လထဲရောက်တော့ သယ်နန်းကျွန်းကို ခေတ္တ ပြန်လာတယ်။ အဲဒီကာလကလဲ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အရေးခင်းပြီးတဲ့နောက် တက်လာတဲ့ စစ်အစိုးရက မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ မြို့နယ်အရပ်ရပ်က တန်ခိုးကြီးဘုရားတွေကို ဘက်စုံ ပြုပြင်နေတဲ့ အချိန်ပေါ့။

သယ်နန်းကျွန်း ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးဝင်းထဲမှာလဲ ဝင်းကြီးထဲက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေနဲ့ သီလရှင်ကျောင်းတွေကို ဖျက်ပြီး ဘုရားကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ ကျောင်းတိုက်တွေ အသစ်ဆောက်ပေးတယ်။ သီလရှင်တွေအတွက်လဲ ကျောင်းသစ်တွေ ဆောက်ပေးတယ်။

ဘုရားဝင်းထဲက ပန်းဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်၊ နိဗ္ဗာန်ကုန်ဆိုင်၊ ဗေဒင်

ဟောခန်းတွေကိုလဲ သီးသန့် နေရာချပေးခဲ့တယ်။

မောင်အောင်မြင့်နဲ့ တွေ့ပြီး ထွေရာလေးပါး စကားပြောနေရင်း ညောင်လေးပင်မှာ မြင်လိုက်ရတဲ့ ဝစီပိတ်ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း ပြောလိုက်တော့ မောင်အောင်မြင့်က...

'အစ်ကို ဆရာတော်ကြီး ဖုရိတော့ဘူး။ အသတ်ခံရလို့ ပျံလွန်တော်မူသွားပြီလေ' လို့ ပြောလိုက်ရာ စာရေးသူမှာ မျက်စိအကြောင်သားဖြင့် အံ့ဩသွားပါတော့တယ်။

ဆရာတော်ကြီး အသတ်ခံရလို့ ပျံလွန်တော်မူကြောင်း စာရေးသူ လုံးဝ မသိပါ။ စာရေးသူက သတင်းစာမဖတ်မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

'ငါက ရေဒီယိုသာ နားထောင်တာ သတင်းစာတော့ မဖတ်ဖြစ်ဘူး။ ဘာကြောင့် အသတ်ခံရတာလဲဆိုတာ ပြောစမ်းပါဦး'

မောင်အောင်မြင့်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါတယ်။

ကျိုက္ကစံဘုရားကြီးကို ဘက်စုံမွမ်းမံတော့ ဘုရားဝင်းကြီးထဲက ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေ၊ သီလရှင်ကျောင်းတွေကို နေရာပြောင်းပေးမယ့် ဝစီပိတ်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ကျောင်းကိုတော့

လုံးဝ ပြောင်းမပေးဘူး။ မူလအတိုင်း ရေကန်ကြီးဘေးမှာပဲ ထားတာပေါ့။ ဆရာတော်ကြီးကလဲ နာမည်ကျော်ကြားလာတော့ ကိုးကွယ်သူတွေကလဲ မပြတ် ကျောင်းကို ဝင်ထွက်နေကြတယ်။

ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဗဟိုရက်စွတွေ ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ နေ့ဆိုင်း ညဆိုင်း တာဝန်ပေးထားတယ်။ အဲဒီမှာ လူသတ်သမားကလဲ မကြာခဏ လာလာပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ကန်တော့တယ်။ ဘုရားကြီးကို ဘက်စုံမွမ်းမံပြီးတော့ ရွှေသင်္ကန်းကပ်ဖို့လဲ ဂေါပကအဖွဲ့နဲ့ တာဝန်ရှိသူတွေက စီစဉ်ကြတာပေါ့။ ဒီတော့ ဆရာတော်ကြီးကို ကိုးကွယ်နေကြတဲ့ တပည့်အပေါင်းက ဆရာတော်ကြီးကို အမှူးထားပြီး ရွှေသင်္ကန်းကပ်မယ်ဆိုပြီး ဆရာတော်ကြီးထံ ငွေတွေ လာရောက်လှူဒါန်းကြတယ်။

ဆရာတော်ကြီးက ပထမ လက်မခံဘူး။ ငွေမပြောနဲ့ စားဖွယ်သောက်ဖွယ် တောင်မှ မက်မောနေတာမှ မဟုတ်တာ။

နောက်ဆုံး တပည့်သားမြေးတွေ လျှောက်ဖန်များတော့မှ ကျောင်းခန်းထဲမှာ ငွေတွေကို ထားခွင့်ပြုလိုက်တယ်။ သူ့အတွက်မှ မဟုတ်တာ။ ဘုရားမှာ ရွှေသင်္ကန်း ကပ်ဖို့ပဲ။

ဒီလို ငွေတွေ လာလှူနေတာကို လူသတ်သမားက မြင်ဖန်များတော့ မကောင်းကြံစည်ပြီပေါ့။ သူက နေ့စဉ်လာပြီး ချောင်းနေတယ်။ အကြံသမားလေ တစ်ဆင့်ကြားတာက ဆေးသမားလို့လဲ ပြောကြတယ်။

တစ်နေ့တော့ တာဝန်ကျပုဂ္ဂိုလ်က ဆရာတော်ကြီးကို နေ့ဆွမ်းကပ်၊ အချိုပွဲတွေကပ်ပြီးတော့ သူလဲ ထမင်းစားဖို့ အိမ်ပြန်တယ်။ အချိန်က ပန်က

(၁၁:၀၀)နာရီလောက်။ ကျောင်းတံခါးကိုလဲ သော့ပိတ်လိုက်တယ်။ အကြံသမားက အကွက်ကောင်း စောင့်နေတာ။

အဲဒီလူ ထွက်သွားမှန်းလဲသိရော ကျောင်းရဲ့နောက်ကျော ကုဋီခန်းက မှန်ကို ရိုက်ခွဲပြီး အထဲဝင်တယ်။ ရိုက်ခွဲသံကို ဆရာတော်ကြီးက ကြားတော့ ကုဋီတက်ဆင်းအကြည့်မှာ လူသတ်သမားနဲ့ ပက်ပင်းတိုးတော့တာပေါ့။

အဲဒီမှာတင် လူသတ်သမားက ဆရာတော်ကြီးကိုထိုးပြီး ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဦးခေါင်းကို ကျောင်းနံရံနဲ့ ဆောင့်ရိုက်တာ။ ဆရာတော်ကြီးလဲ ပွဲချင်းပြီး ပျံလွန်တော်မူသွားတာပေါ့။

ရွှေသင်္ကန်းကပ်ဖို့ လှူထားတဲ့ ငွေတွေကိုယူပြီး လူသတ်သမား ထွက်ပြေးသွားတယ်။

အိမ်က ထမင်းစားပြီး ပြန်လာတဲ့ အလှည့်ကျပုဂ္ဂိုလ်က ကျောင်းတံခါးဖွင့်လိုက်တော့ ဆရာတော်ကြီးဟာ သွေးအိုင်ထဲမှာ ပျံလွန်တော်မူနေတာကို မြင်သွားမှ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းလို့ လူအများ လာကြည့်ကြတယ်။ ဒီသတင်းဟာ တစ်မဟုတ်ချင်း ပျံ့နှံ့သွားပြီး လာစစ်ချက်ယူတာပေါ့။

'လူသတ်သမားကိုရော မိလား' ချက်ချင်းတော့ မမိဘူး။ ဆက်နားထောင်ဦး။ မိပုံက ရဲတွေလဲ လူသတ်သမားကို ဆက်စုံစမ်းတာပေါ့။ သံလွန်စလုံးဝ ရှာမရဘူး။

တစ်နေ့တော့ လူသတ်သမားက သူ သွားနေကျအိမ်ကို သွားလည်တယ်။ အိမ်ရှင်ညီအစ်မက...

'ဟဲ့... နင် တို့အိမ်ကို မလာတာကြာပြီ။ ဘယ်သွားနေလဲ'

လို့ မေးတော့ သူက အိတ်ထဲက စီးကရက်ကို ထုတ်လိုက်တာ ငွေစက္ကူ

အသစ်ချပ်ချွတ်တွေ အထပ်လိုက်ထွက်လာတာကို မြင်လိုက်ကြရတယ်။

လူသတ်သမား ပါးစပ်က လွှတ်ခနဲ "ဝစီ"ဆိုပြီးမှ "ဪ" ကျွန်တော် အလုပ်တစ်ခုသွားလုပ်နေလို့ မလာအားတာပါ" လို့ ဖြေလိုက်သတဲ့။ သူ့ပုံက မူမမှန်ဘူး။

ညီအစ်မနှစ်ယောက်က သူဟာ ဒီလောက်ငွေတွေကို တစ်ခါမှ ကိုင်တာ မမြင်ဖူးဘူး။ ဝစီဆိုပြီးမှ အလုပ်တစ်ခု သွားလုပ်တာလို့ ဖြေပုံရယ်။ သူ့ရဲ့ မူမမှန်တဲ့ ဖြေပုံတွေကြောင့် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် ညီအစ်မနှစ်ယောက်က တိုင်ပင်ပြီးတော့ တစ်ယောက်က သူ့ကို ဧည့်ခံထားတယ်။ ကျန်တစ်ယောက်က ရပ်ကွက်လူကြီးတွေဆီ လာပြီး မသင်္ကာတဲ့အကြောင်း သတင်းပေးတယ်တဲ့။

ဒါကြောင့် ရပ်ကွက်လူကြီးတွေ စုပြီး ညီအစ်မနှစ်ယောက် အိမ်ကို လိုက်ပြီး ဖမ်းလိုက်ကြတယ်။ ရပ်ကွက်ရုံးမှာ စစ်ဆေးတော့ အမှုမှန် ပေါ်လာလို့ သက်ဆိုင်ရာ ရဲလက်ကို အပ်လိုက်တယ်။ တရားရုံးရောက်သွားတာပေါ့။

[၃]

စာရေးသူ သိသမျှ ကြားဖူးသမျှ ကတော့ ဒါလောက်ပါပဲ။ သို့သော် လူသတ်သမား ဘယ်လိုဖြစ်သွားသလဲ။ ထောင်ကျသလား။ သေဒဏ်ချမှတ်

ခြင်း ခံရသလားဆိုတာ လုံးဝ စုံစမ်းလို့ မရခဲ့ဘူး။

စာရေးသူကလဲ အဝေးတစ်နေရာ ဖြစ်သော ညောင်လေးပင်မြို့ ယင်ဘုတစ်ဆင့် မြိတ်မြို့သို့ နှစ်ပေါင်း (၂၅)နှစ်မျှ ပြောင်းရွှေ့နေရခြင်းတွေကြောင့်ပဲ ပါ၊ ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တွေ့ချင်တော့ထဲ (၆.၈.၂၀၁၄)နေ့မှာ စာရေးဆရာ ကျော်လီထွန်းရဲ့ ရှစ်လေးလုံး ငွေရတနာ အထူးထုတ် ထောင်အတွင်း (၂၅)နှစ် ပြည့်ရန် (၂)ရက်အလို ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများစာအုပ် လက်ဝယ်ရောက် ရှိလာပါတယ်။

စာအုပ်ရဲ့ စာမျက်နှာ(၁၀၆) အခန်း (၁၆)မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ သိချင်နေတဲ့ လူသတ်သမားအကြောင်းကို ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယခုဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်တော့တယ်။ စာအုပ်ပါ မှတ်တမ်းပါ မူရင်းအတိုင်း ပြန်လည်ရေးသားလိုက်ပါတယ်။

'၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ကျော်လောက်မှာ သရက်ထောင်မှာ ဝစီပိတ်လိုက်ကြီးက လွတ်ပြန်ချမ်းသာခွင့်နဲ့ သေတာက လွတ်ခဲ့သူ'တစ်ဦး ရှိပါတယ်။

ကံရဲအကျိုးပေး ဘုရားဟောနဲ့အညီ မှတ်မိလိုက်ပါတယ်။ ဝစီပိတ်(နာမည်အမည်မဟုတ်ပါ) အဖဖြစ်စဉ်က ၁၉၅၀ ခုနှစ်လောက်မှာ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး သာယာဝတီကွင်းထဲမှာ ဝစီပိတ်ကျင့်နေတဲ့ ဘုန်းကြီးကို လက်သီးနှံထိုးပြီးတော့ လူသတ်ကျူးလွန်ခဲ့တာမှာ ဘုန်းကြီးပျံလွန်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အင်အိန်ထောင်မှာ သေဒဏ်ကျခံရတဲ့ ၁၉၅၉ ခုနှစ်မှာ လွတ်ပြန်ချမ်းသာထောင်အထဲ အနံ့(၂) ဖြစ်သွားတာနောက်တော့ သရက်ထောင်ကို အသွယ် အရွှေ့ခံရပါလား။ တော်တော်ဆိုတာ

သရက်ထောင်မှာလဲ အာဏာပိုင် လစ်ရင်
လစ်သလို အမြဲ လောင်းစားစား လုပ်ပါတယ်။
ရန်လဲ ခဏခဏ
ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်
က (၁)ဆောင်မှာ
ညတက်အိပ်နေတုန်း

မနက်(၁)နာရီလောက်မှာ အုန်းဆိုတဲ့
အသံကြားကြားပြီး လန်နိုဒုံရပ်ပါတယ်။
နောက် လူအော်သံတွေ ဝီစီပုတ်သံတွေ
ကြားပါတယ်။ စုံစမ်းကြည့်လိုက်တော့
ဝီစီပုတ်သံတွေပြောတဲ့

ကျွန်ကရစ်တိုက်နဲ့ ထုထုဆိုတဲ့ သတင်း
က ချက်ချင်းထင်လာပါတယ်။

ညဉ့်ဒီလိုက အလစ်မှာ ခိုးလုပ်တဲ့ ဖဲပိုင်း
မှာ မကျေနပ်လို့ ဝီစီပုတ်အိပ်နေတုန်းမှာ
အကျဉ်းသားတစ်ဦးက ခေါင်းကို အိမ်သာ
တက်လို့ အဆင်ပြေအောင် လုပ်ထားတဲ့
ကျွန်ကရစ်တိုက်နဲ့ ယူထုလိုက်တာလို့ ကြားပါ
တယ်။

အဲ လူသတ်သမားရဲ့ နိဂုံးပိုင်းက
တော့ အဲဒါပါပဲ။ ယခု အဖြစ်အပျက်
လေးက ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
မြန်မာလူမျိုးများ အများသိကြတဲ့
ဘုရားရှင်လက်ထက်က ရဟန္တာအရှင်
သူမြတ်ကြီး အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို
ခိုးသားငါးရာက ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်ပုံ
နဲ့ တူနေပါတယ်။

အရှင်မောဂ္ဂလာန် အရှင်သူမြတ်ကြီး
က ဟိုးအတိတ်ဘဝက မလိမ္မာသော
မယားမိုက်၏စကားကို နားယောင်မိလို့
မျက်မမြင် မိဘနှစ်ပါးကို ရိုက်နှက်ခဲ့တဲ့
အကုသိုလ်ကံတရားကြောင့် ယခု
ရဟန္တာဘဝ ရောက်နေပေမယ့် ခိုးသား
ငါးရာရဲ့ ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်ခြင်းကို
ခံခဲ့ရပါတယ်။

ယခု ဝီစီပုတ်ဆရာတော်ကြီးက ဟိုး
ယခင် ရှေးဘဝက မည်ကဲ့သို့သော

အကုသိုလ်ကံ ပါလာသည်ကို မသိပါ။
သို့သော် လူသတ်သမားရဲ့ လက်ချက်
ကြောင့် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ရပါတယ်။

လူသတ်သမားနဲ့ ခိုးသားငါးရာတို့
ဘဝကို ကြည့်ရှုလေ့လာရင်
ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ်ကြီးအား
ရိုက်နှက်သတ်ဖြတ်လိုက်သော ခိုးသား
ငါးရာမှာ အနန္တရိယကံကြောင့် တောင်
ကမ်းပါးရဲ့ကြားမှာ မြေမျို၍သေပြီး
အဝီစိငရဲကို ကျရောက်ကြရတယ်။

ယခု ဝီစီပုတ်ဆရာတော်ကြီးကို ထိုး
နှက်သတ်ဖြတ်လိုက်တဲ့ လူသတ်သမား
ဟာ တရားရုံးရဲ့ သေဒဏ်ချမှတ်ခြင်း
ခံရတယ်။

ဒါပေမယ့် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်
အမိန့်ကြောင့် သေဒဏ်ကလွတ်ပြီး
ထောင်ဒဏ်အနှစ်(၂၀) ဖြစ်သွားပါ
တယ်။

ဒါပေမယ့် အနန္တရိယကံက အခွင့်
အရေး လုံးဝ မပေးပါ။ တခြား
အကျဉ်းသားတစ်ဦးရဲ့ လက်ချက်ဖြင့်
ဝီစီပုတ်ဆရာတော်ကြီးကဲ့သို့ ဦးခေါင်း
ကို ကွန်ကရစ်တုံးကြီးနဲ့ အထုခံရပြီး
အသက်ပျောက်ခဲ့ရပါတယ်။

သူတော်ကောင်းတွေ၊ ရဟန္တာ
အရှင်သူမြတ်တွေကို သတ်ဖြတ်ကျူး
လွန်တဲ့ လူမိုက်များဟာ ဘဝမခြား
ယခု ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာပင် ချက်ချင်း
ပြန်လည်ခံစားရတတ်ပုံကို မြင်တွေ့

နိုင်ပါတယ်။
ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ မြတ်ဗုဒ္ဓကို
သက်ဖြတ်ရန် ကြံစည်သော ဒေဝဒတ်
ဟာလဲ ပထမ
သွေးအန်လို့ သေဖွယ်
ရောက်ချိန်မှ
နောင်တတရားရကာ

ဘုရားရှင်အား တောင်းပန်ရန်အလား
မဟာပထဝီမြေကြီးက လက်မခံတော့
ဘဲ မြေနစ်ခြမ်းကွဲပြီး မြေမျိုလိုက်တယ်။
အဝီစိငရဲသို့ ချက်ချင်းကျရောက်
ကြောင်း မြန်မာလူမျိုးအပေါင်းတို့
ကြားဖူးကြပါတယ်။

သူတော်ကောင်း ရဟန္တာအရှင်သူ
မြတ်များအား ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများ
ဟာ ဘဝမကူးမီ ချက်ချင်းလက်ငင်း
ဆိုသလို အပြစ်ဒဏ်ခံရကြောင်း၊ ယခု
မျက်မြင် ဝီစီပုတ်ဆရာတော်ကြီးအား
သတ်ဖြတ်ခဲ့သော လူသတ်သမားက
သက်သေပြနေပါကြောင်းနဲ့ ဆရာ
တော်ကြီးရဲ့ ဘဝမှတ်တမ်းအား
သိသမျှ ကြားသမျှ ရေးသားလိုက်ရ
ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီး အကြောင်းနဲ့
ပတ်သက်၍ ပြီးပြည့်စုံ ရှင်းလင်း
ခြင်း မရှိသေးပါလို့ ထင်မြင်ယူဆပါ
တယ်။ အခြားသိရှိထားသော ပုဂ္ဂိုလ်
များမှ ဖြည့်စွက်ရေးသားကြပါရန်
မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါတယ်
ခင်ဗျား...။

[ဆရာတော်ကြီးအား ဤ
ဆောင်းပါးဖြင့် မှတ်တမ်းတင် ပူဇော်
ကန်တော့လိုက်ပါတယ်။]

|| ဦးစိန်(တိုး)ရောင်ကြီး ||

မေတ္တာတန်ခိုး၊ ပရိတ်တော်တန်ခိုး
ကား ဘေးဆိုး၊ ရန်ဆိုး၊ ကပ်ဆိုးများကို
ပင် ကျော်လွှားလွန်မြောက်နိုင်၏။
ထိုကဲ့သို့ မေတ္တာတန်ခိုး၊ ပရိတ်တော်
တန်ခိုး အစွမ်းဖြင့် နေအိမ်ခြံဝင်းအတွင်း
ပျားစွဲခြင်း၊ တောင်ပို့ပေါက်ခြင်းတို့အား
မကောင်းသော အရပ်ဌာန နေရာများ
တွင် စွဲကပ်ပေါ်ပေါက်လာပါက မေတ္တာ
အစွမ်း ပရိတ်တော်တန်ခိုးတို့နှင့်
ရွှေ့ပြောင်းစေသောနည်းအား ရေးသားလိုရင်းဖြစ်သည်။

ပရိတ်ရေစင်နှင့်
ပျားစွဲ
ခြံတောင်ပို့

ပြောင်းရွှေ့စေသောနည်း

လောကီမှတ်ရာအဖြာဖြာကျမ်း လောကီအိမ်ရာထူထောင် လူတို့ဘောင်၌
အတွေ့အကြုံ အယူအဆ ဆောင်စရာ ရှောင်စရာက ခပ်များများ။ ပျားစွဲ
တောင်ပို့ပေါက်သည် ဆိုရာတွင် ဥပမာ လူနေအိမ်တို့တွင် အိမ်ခေါင် ပျား
လာ၍စွဲလျှင် ထိုအိမ်ရှင် စီးပွားဥစ္စာ ပျက်စီးကာ မွဲတတ်သည်ဟု ယုံကြည်
ယူဆကြသည်။

ပျားက ထင်းပုံတို့တွင် လာ၍စွဲက ထိုအိမ်ရှင်တို့ စီးပွားဥစ္စာ ရှာဖွေရသမျှ စုဆောင်း
မိသမျှ အဖတ်တင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

ရှေးလူကြီးသူမ စကားပုံကပင် “ထင်းမကြယ် ရေမကြယ်” ဟုစကား
ရှိခဲ့သည်။ ပျားစွဲရာတွင်လည်း အရပ်အနေနေရာကိုလိုက်၍ အိမ်ရှင်
အား ခိုက်ခြင်း၊ ကောင်းကျိုးပေးခြင်း ကွာခြားတတ်သည်။

ခြံတောင်ပို့ ဆိုလျှင်လည်း နေအိမ်တွင် ခြံဝင်းအတွင်း အရပ်လေး
မျက်နှာ ပေါက်တဲ့ နေရာတိုင်း မကောင်း တောင်ပို့နိမိတ်အရ...

“ဖရုံသီးအူ အကောင်းယူ ကြက်ဆူရိုးနီ မကောင်းပြီ” ဟု အလင်္ကာအရ ကောင်းသည့် အရပ်က လေးဇွာနု၊ မကောင်းသည့်အရပ်က လေးဇွာ
ဖြစ်သည်။

ပျားစွဲတာ ပြောင်းရွှေ့လျှင် လူတို့အား မထိခိုက်တတ်သော်လည်း ခြံတောင်ပို့တို့အား ပြောင်းရွှေ့စေလို၍ မျက်ဆီးသည့်အခါ
အချို့တောင်ပို့တို့မှာ လူကိုပင် ထိခိုက်ပျက်စီးသည့်အခါ စာတွေ့လက်တွေ့ ကြုံရသည်များ ရှိခဲ့သည်။

ပျားစွဲ၊ တောင်ပို့ပေါက်ခြင်းတို့အား အရပ်အနေမသင့် ရွှေ့ပြောင်းစေလိုလျှင် ငွေရည်ရွှေရည် ထည့်ထားသည့်
ရေတစ်ခွက်အား ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်၌ မေတ္တာသုတ်(၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ကာ 'ညဘက် လူခြေတိတ်ချိန်တွင် ထို
ပရိတ်ရေစင်နှင့်...

'ကောင်းကျိုးပြုမှာဆိုလျှင် နေ ကောင်းကျိုးပြု အကျိုးပျာဆိုလျှင် မနေနဲ့၊ အပြန် ပြောင်းရွှေ့ပေတော့'
ဟု ပြောဆိုကာ ပရိတ်ရေစင်နှင့် ပက်ဖျန်းပေးလိုက်ပါ။

ကောင်းကျိုးမပေး အကျိုးယုတ်မှာဆိုလျှင် မကြာမီ ရက်ပိုင်းအတွင်း ပြောင်းရွှေ့သွားပါလိမ့်မည်။ မေတ္တာ သဒ္ဓါ
အနန္တောဟု ဘုရားဟော ရှိခဲ့ပါသည်။ မေတ္တာလက်နက်ကား အရာရာကို အောင်နိုင်ပါသည်။ မေတ္တာ တန်ခိုးကြောင့်
ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေကုန်သတည်း။

ကိုသက်ရည်

(K.M)

သမုတေသနောင်ကြီး၏

အခြားတစ်ဖက်

“သိုက် (သို့မဟုတ်) သိုက်နန်း နှင့် ဥစ္စာစောင့်များအကြောင်း”

ပထမစာမျက်နှာ၏ စကားလုံးကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ဒုတိယစာမျက်နှာကို ဆက်၍ လှန်လိုက်၏။

ဘဝအဆက်ဆက်မှ သုသနာအတွက် အများသူငါ လှူဒါန်းထားခဲ့သော ဘုရားပစ္စည်းများ ရှိရာနေရာကို သိုက်နန်းဟုခေါ်၍ ယင်းပစ္စည်းများကို မပျောက်ပျက်ရလေအောင် စောင့်ကြပ်ရသော တာဝန်ရှိသူများကို သိုက်နန်းရှင် (သို့မဟုတ်) ဥစ္စာစောင့်ဟု ခေါ်၏။ ထို့အတူ မိမိပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်း

ဥစ္စာများအား လှူတန်းနေစဉ် (သို့မဟုတ်) လှူတန်းရန် ရည်စူးထားစဉ် တိမ်းပါးသွားသောအခါ စွဲလမ်းစိတ်ဖြင့် မိမိပိုင်ပစ္စည်းများအား ပြန်လည်စောင့်ရသည့် ဥစ္စာစောင့်ဟူ၍လည်းရှိ၏။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များသည် နောင်ပွင့်တော်မူမည့် ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ရန် စောင့်ရှင် ကျွတ်တမ်းဝင်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ထိုကာလစပ်ကြားတွင် သက်ဆိုင်ရာ အုပ်ချုပ်သူထံတွင် သတ်မှတ်ချိန်ကတိစကားဖြင့် ခွင့်ပန်ပြီး လူ့ပြည်လူ့ရွာသို့ သွားလာခွင့်ပြုထား၏။

လောကီအရေးနှင့် လောကုတ္တရာအရေးသည် ကျွန်တော်တို့ သိထားသည်ထက် ပို၍ ခက်ခဲရှုပ်ထွေးဟန်ရှိ၏။

ထိုစာပိုဒ်လေးအား ဖတ်ပြီးသော် ကျွန်တော်၏ ကလေးဘဝက “အဘိုး” ဖြစ်သူ ပြောပြခဲ့ဖူးသော တကယ့် အဖြစ်မှန် ဇာတ်လမ်းလေးကို ပြန်၍ စဉ်းစားရင်း...

* * *
ကျွန်တော်၏အဘိုး တကုပ်ကုပ်နှင့်

အလုပ်ရှုပ်နေဟန်တူသည်။ သူ၏ နံဘေးတွင်လည်း တေဇရွေ့သွေးရုပ်စုံဂျာနယ်များ ပြန့်ကြဲနေ၏။ ကျွန်တော် သူ့အနား ရောက်လာသည်ကို သတိထားမိဟန်မတူ...

‘အဘိုး ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ’ အဘိုးက လှည့်ကြည့်ပြီး...

‘ဘာလုပ်ရမှာလဲ ငါ့မြေးရဲ့ မင်းနဲ့ မင်းညီမလေးအတွက် ရွှေသွေးနဲ့တေဇဂျာနယ်လေးတွေ မပျောက်မပျက်စီးရအောင် စုပြီး ချုပ်ပေးမလို့လေကွာ’ အဘိုးသည် ပြောရင်း ဂျာနယ်များကို စုစည်း၍ ကြိုးဖြင့် ချုပ်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့အဘိုးသည် အမေ့တက်

မှအဖေဖြစ်ပြီး အစိုးရပုံနှိပ်တိုက် တစ်ခုတွင် ကြီးကြပ်ရေးမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း အဘွားဆုံးသောအခါ ပင်စင်ယူလိုက်၏။

အလုပ်မှ ပြန်လာတိုင်း ကျွန်တော် တို့မောင်နှမဖတ်ရန် ဤဂျာနယ်များကို ဝယ်လာတတ်သည်။ များလာသော အခါ အခုလိုစုပြီး ကြိုးချုပ် ချုပ်ပေး လေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်က အဘိုး စာအုပ်ချုပ်နေသည်ကို ထိုင်ကြည့် ရင်း...

'အဘိုး'
'ဟေ'

အဘိုးက ထူးရင်း ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်၏။

'ဟိုလေ အဘိုး... သားကို တစ်ခါက ပြောဖူးတဲ့... အဘွားက ဥစ္စာစောင့် ဖြစ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြပါလား'

အဘိုးက ပြုံး၍ စာအုပ်ချုပ်သည်ကို လက်စသပ်ကာ...

'ဘယ်ကလာ ငါ့မြေးရယ် အဘွား က ဥစ္စာစောင့်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒါက မင်းတို့အဘွား မဟုတ်ပါဘူး။ အဘိုးရဲ့ ပထမ အိမ်ထောင်ကပါ'

ကျွန်တော် အံ့သြသင့်စွာဖြင့်...

'ဟင်... ဒါဆို အဘိုးက မိန်းမ နှစ်ယောက်တောင်ပေါ့'

အဘိုးက ပျာပျာသလဲ ခေါင်းခါ ကာ...

'အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး ငါ့မြေးရယ်။ ပထမအိမ်ထောင်က ဆုံးပါးသွားတော့ ငါ့မြေးရဲ့အဘွားနဲ့ နောက်ထပ် အကြောင်းပါရတော့ အိမ်ထောင် နှစ်ဆက် ဖြစ်သွားတာပေါ့'

'ဪ... ဒီလိုကိုး၊ ဒါဆို ဥစ္စာစောင့် ဆိုတာ သားတို့အဘွားမဟုတ်ဘဲ ပထမအဘွားပေါ့'

အဘိုးက ခေါင်းညိတ်ပြကာ...

'ဟုတ်တာပေါ့။ အခု မင်းဘကြီး ဦးမျိုးခင်ရဲ့ အမေပေါ့။ မင်းဘကြီးက အဘိုး ပထမအိမ်ထောင်ကမွေးတဲ့ သားပေါ့'

ကျွန်တော့်မိခင်တွင် မောင်နှမ(၆) ယောက်ရှိသည်။ အကြီးဆုံး ဘကြီးမှ လွဲ၍ အမေအပါအဝင် ကျန်မောင်နှမ များသည် တမိတည်းပေါက်ဖြစ်ပြီး ဘကြီးက ဖအေတူမောင်နှမ ဖြစ်သော် လည်း ကျွန်တော့်အဘွားအေကစပြီး သားအရင်းပမာနှင့် ကျွန်တော့်အမေ နှင့် မောင်နှမများကလည်း တမိတည်း အစ်ကိုရင်းချာပမာ တစ်အိမ်တည်း အတူနေကြပါသည်။

ဖအေတူ မအေကဲ့ ဘကြီးသည် ငယ်စဉ်ကပင် မိတဆိုးမို့ အလိုလိုကပ် ခံရသော်လည်း အနေအေး၏။ သန့်သန့် ရှင်းရှင်း သပ်ရပ်စွာ နေတတ်သည်။ ကျန်မောင်နှမများနှင့် မတူပါ...။

'ဒါဆို အဲဒီဥစ္စာစောင့်ဆိုတဲ့ အကြောင်း သားကို ပြောပြပါလား နားထောင်ချင်တယ်'

အဘိုးက ပြန်ကျဲနေသော စာအုပ် များကို သပ်ရပ်စွာစီထပ်ရင်း ပြောပြ ရန် ပူဆာနေသော ကျွန်တော်၏ခေါင်း ကို အသာအယာပွတ်ကာ...

'ငါ့မြေး သိချင်တော့လဲ ပြောပြ ရတော့မှာပေါ့'

* * *

ကျုပ်နာမည် ဇမောဇ်၊ အရပ်က ကိုဇမောဇ်ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ကျုပ်တို့ က အင်းစိန်သားတွေဆိုပေမယ့် ပဲခူးက ဆားကို အရောင်းအဝယ် လုပ်ကြသည့် ဆားကုန်သည်တွေပါ။ ခေတ်ကာလည်း ဂျပန်ခေတ်ဆိုတော့ အင်းစိန် မီးရထား စက်ရုံမှာ တပ်စွဲထားသည့် ဂျပန်တွေ ဆီမှာ ဆားလာရောင်းကြတာပါ။

ဆားအသုံးကြမ်းသည့် ဂျပန်တွေ

ဘာကြောင့် ဆားဝယ်သည်ဆိုတာ တော့ ကျုပ်လည်း မသိဘူးဗျာ။ အဲဒီမှာ ပဲ ဘုရားကြီးသူ မခင်ဆွေနှင့် ဆုံတွေ့ ပြီး အိမ်ထောင်ကျပါသည်။

မခင်ဆွေက အသားဖြူဖြူ ထောင် ထောင်မောင်းမောင်းနှင့် ရုပ်ရည်က လည်း လား လား တောသူနှင့်မှမဆိုင်၊ တပ်စွဲထားသည့် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီးက မခင်ဆွေကို အရမ်းသဘောကျပါ သည်။ သို့ပေမယ့် ပညာတတ် ဂျပန်စစ် ဗိုလ်က အိမ်ထောင်ရှိမှန်း သိသောအခါ မည်သို့မျှ စိတ်မကူးပါ။ ကျုပ်တို့ကို မခင်ဆွေ ကျေးဇူးကြောင့် အထူး အရေးပေးပါသည်။

အိမ်ထောင်သက် (၂) နှစ်အကြာ တွင် သားလေးမောင်မျိုးခင် ဖွားမြင် ပါသည်။ သားလေး မွေးဖွားပြီးသော် မခင်ဆွေတစ်ယောက် မိန်းမရောဂါဖြင့် အိပ်ရာထဲလဲ၏။ အိပ်ရာထဲမှာပင် သား လေးကိုလှဲ၍ နို့တိုက်နေရသည့်အဖြစ် လုံးဝ မထနိုင်ပါ။ လူကူ၍ ထူမှ ထနိုင်ပါ သည်။

ရဲဖန်ရဲခါ တွေတွေကြီး ငေးငိုင်နေ တတ်ပြီး အိပ်ရာဝင်ပြီး ခဏအကြာ သန်းခေါင်ယံအချိန်များ၌ တစ်ယောက် တည်း စကားပြောနေတတ်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျုပ်ကိုလည်း အထူး အအိပ်မခံတော့။ သားလေး အခါလည်း သားရောက်စတွင် မခင်ဆွေ၏ ယောက် မသက်သာတော့။ သော့ ပိုတိုး၍ ဆိုးလာပါသည်။ တစ်နေ့ ထူ ကို လှမ်းခေါ်ပြီး...

'ကိုဇေရ ခဏလာပါဦး။'

ပြောစရာ မှာစရာလေးတွေ နှိပ်စပ်... 'ဘာများလဲ ခင်ဆွေရယ်' ပြောရင်း ကျုပ် မခင်ဆွေအနား တိုးသွား၏။ မခင်ဆွေက သားအား နို့တိုက်ရင်း...

'ကိုဇရေ ကျွန်မ တစ်စုံတစ်ခုများ ဖြစ်ခဲ့ရင် ဘာမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ဘဲ သားလေးကိုသာ ဂရုစိုက်ပေးပါ။ နောက်ထပ် အိမ်ထောင်ပြုမယ်ဆိုရင် လဲ ကျွန်မ ခွင့်ပြုပါတယ်'

ကျုပ် တော်တော် စိတ်ထိခိုက်သွား သည်။ သူ ဘာကိုပြောချင်တာ ကျုပ် သိနေပေမယ့် မသိချင်ယောင်ဆောင် ပြီး...

'မခင်ဆွေရယ် မဦးမရွတ် မပြော မဆိုကောင်းကွယ်'

ခင်ဆွေက သားလေးကိုတစ်လှည့်၊ ကျုပ်ကို တစ်လှည့်ကြည့်ရင်း...

'မဟုတ်ဘူး ကိုဇ ကျွန်မ တကယ် ပြောနေတာပါ။ အကယ်၍ ဆိုတာ ထက် ပိုသေချာပါတယ်။ ကျွန်မ အသေဖြောင့်ချင်တာပါ'

ကျုပ်လည်း 'စကားလမ်းကြောင်း လွှဲပြီး မခင်ဆွေအနားက ထွက်လာ ခဲ့ပါသည်။ ညနေစောင်းပြီး (၆)နာရီ ကျော်ကျော်လောက်တွင် မခင်ဆွေ၏ အခြေအနေမကောင်းတော့။ အမော ဖောက်နေပြီ။ ကျုပ်လည်း မခင်ဆွေ အနား ထိုင်ရင်း တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ဘုရားစာများကို ရွတ်ဖတ်ပေးနေ၏။

မခင်ဆွေက လက်ကာပြကာ ကျုပ် ကို သူ့မျက်နှာနားသို့ တိုးကပ်ရန်အမူ အရာဖြင့်ပြ၏။ ပြီးမှ တိုးညင်းသော လေသံဖြင့်...

'ကိုဇရေ ကျွန်မ သွားရတော့မယ် ရှင်ကို နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ သားလေးကို ဂရုစိုက်ပါ နော်၊ ဟောဟို နံရံပေါ်မှာ ချိတ်ထားတဲ့ ကျွန်မပါတဲ့ ဓာတ်ပုံလေးတွေ ဖြတ်သိမ်းထား ပေးပါလား။ ကျွန်မက ဟိုတဝက မောင်နုမ တွေ့နောက်ကို အပြေးလိုက်သွားရာမှာ ဆို တော့ အကုန်ပြတ်ကျပြီး ကွဲကုန်လိမ့်မယ်' မခင်ဆွေ၏ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ပြောနေသော စကားများကို ကျေနပ်

အောင်သာ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပေမယ့် ယူကျုံးမရသောစိတ်၊ မယုံကြည်နိုင် သောစိတ်များဖြင့် မလုပ်ဖြစ်၊ မခင်ဆွေ အနားကသာ မခွာချင်။ နောက်ဆုံး ထွက်သက်ကလေးနှင့်အတူ ကျုပ်ရို နေချင်သည်။

'ဝုန်း...ခွမ်း...ဂလွမ်း' နံရံတွင်ချိတ်ထားသော မခင်ဆွေ ပြောသည့် ဓာတ်ပုံများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျကွဲကုန်၏။ အိမ်သည် လှုပ်ခါသွား သည်။ ကျုပ် မခင်ဆွေကို လှည့်ကြည့် လိုက်သောအခါ အသက်မရှိတော့။

* * *

'မခင်ဆွေ...မခင်ဆွေ... မင်းရိုရင် ထွက်လာခဲ့ပါ။ ခင်ဆွေရေ... မင်းရဲ့ သားလေးလဲ ပါလာတယ်လေ'

ဒေးစွန်ပါတော့နက်၏ တစ်နေရာ တွင် ကိုဇမောင်တစ်ယောက် သားလေး ကိုရင်ခွင်ပိုက်ရင်း စိုစိုနှင့်နှင့် အော်ခေါ် နေ၏။ ထိုအချိန်တွင် နန်းဆန်သော အဝတ်စားများ ဝတ်ဆင်လျက် မပြောင်းလဲသောမျက်နှာ သာမန်လူ

သားတွေထက် ထူးခြားသော အရောင် အဆင်းများဖြင့် တောထဲမှ ထွက်လာ သည့် မခင်ဆွေတစ်ဖြစ်လဲ ဥစ္စာစောင့် မလေးကို ကိုဇမောင် တွေ့လိုက်ရ သည်။

မခင်ဆွေ မျက်ဝန်းထဲတွင် သံယောဇဉ် မပြတ်သော မျက်ရည်တို့ ဖြင့် ပြည့်၍နေ၏။ သားလေးကို လှမ်း ယူပွေ့ချီရင်း တရွိုက်မက်မက် နမ်းရှုံ့နေ ၏။ အတန်ကြာသော်...

'ခင်ဆွေရေ မင်း ငါတို့ သားအဖကို လာတွေ့တယ်နော်'

မခင်ဆွေက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ ကိုဇမောင်က ဆက်ပြီး...

'ကျုပ် မင်းဆီကိုလာတာ ခွင့်ပန်ချင်လို့ပါ။ မင်းနဲ့ သားလေးရဲ့ ချည်နှောင်ထားတဲ့ သံယောဇဉ်ကြီးကို ဖြတ်ပေးပါကွယ်။ သားလေး ရှေးရှေးအတွက်ပါ' ကိုဇမောင်စကားကို မခင်ဆွေ နားစွင့်ရင်း ခေါင်းတွင်တွင်ခါနေ၏။ ကိုဇမောင် ထပ်မံတောင်းဆိုပြန်သည်။

'ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့ ဘဝ မှာ သားလေးကို မင်းတို့ဘဝထဲမှာ ခေါ်ထားမလို့လား။ တစ်ဘဝတာ သံယောဇဉ်အတွက် မင်းရဲ့သံသရာ တွေ လည်နေမှာပေါ့ ခွင့်ပြုပါကွာ' အတော်ကြာကြာ နားချပြီးသော် မခင်ဆွေတစ်ယောက် ခွင့်ပြုပေးပါ သည်။ ကိုဇမောင်လည်း ပါလာသော ချိန်ခွင်ကလေးကိုထုတ်ကာ ချိန်ခွင် တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် ကျောက်ခဲ တစ်လုံးကို မခင်အဖြစ် ရည်ရွယ်ပြီး ထည့်၏။ အခြားတစ်ဖက်တွင် မိခင် အဖြစ်ရည်ရွယ်ပြီး ကျောက်ခဲကို ထည့် ကာ ချိန်လေသည်။

ကိုဇမောင်သည် ချိန်ခွင်ကို တဖြည်း ဖြည်း ဆွဲမယူသောအခါ မိခင်ဘက်သို့ သာနေ၏။ နောက်ထပ်တစ်ဖန် မယူ

ပြန်သောအခါ မခင်ဘက်သို့ သာသွား
ပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ်သည် နောက်
ဆုံး အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သည်။ ကိုမောင်
စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် ချိန်ခွင်ကို အသာ
မယူလိုက်စဉ် မခင်ဆွေ မျက်နှာလွှဲ
သွား၏။ ချိန်ခွင်လျှာသည်ကား
ကိုမောင် မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သော်
သူ့ဘက်တွင် ရှိနေသည်။

'ကဲ မခင်ဆွေရေ သားလေးကို ကျုပ်ပိုင်ပါ
ပြီ၊ ဒီကြောင့် ကျုပ်ကို ပြန်ပေးပါ။ ကျုပ်
အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး သား
လေး စိတ်မဆင်နဲ့ရအောင် ကျုပ်စောင့်
ရှောက်မယ်ဆိုတာ ကတိပေးပါတယ်'
ကိုမောင်သည် ပြောရင်း မခင်ဆွေ
လက်ထဲမှ ကလေးကို လှမ်းယူလိုက်
သည်။ မခင်ဆွေတစ်ဖြစ်လဲ ဥစ္စာစောင့်
မလေးသည် တွေ့တွေ့ကြီးကြည့်နေ
ရင်း မည်သည့်စကားမှ မဆိုတော့ဘဲ
တောထဲသို့ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွား
လေပြီ။

မခင်ဆွေတစ်ယောက် သူနှင့် သား
လေးကို အပြီးတိုင် သံယောဇဉ်ဖြတ်
သွားပြီကို သိလိုက်ရသည်။ ရောက်
လေရာဘဝမှ ကျွတ်တမ်းဝင်သည်
အထိ မခင်ဆွေအား ရည်စူး၍ အလှူ
တမ်းပြုကာ ကိုမောင် အမျှပေးဝေခဲ့ပါ
သည်။

* * *

အဘိုးသည် စကားဆုံးသောအခါ
အဝေးတစ်နေရာသို့ ငေးနေ၏။ မည်မျှ
စိတ်ထိခိုက်နေသည်မှာ သိသာလှ
သည်။ ကျွန်တော်ပင်လျှင် ရင်ထဲတွင်
ဆိုဆိုနှင့်နှင့် ဖြစ်နေရင်း...

'ဒါနဲ့ အဘွား ဒေါ်ခင်ဆွေ အဲဒီ
ဒေးစွန်ပါတောထဲမှာ ရှိနေမှန်း ဘယ်လို
သိတာလဲ'

အဘိုးသည် ငေးနေရာမှ သတိဝင်
လာပြီး...

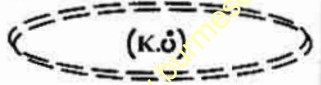
ချရင်း...
'အင်း ဒီအဖြစ်တွေ ကြာခဲ့ပါပြီ
မြေးရယ်။ အခုဆို မင်းအဘွားနဲ့ညား
လို့ မြေးတွေဖြစ်တဲ့ မင်းတို့တောင်
ရနေပြီ မဟုတ်လား။
မြေးတို့အဘွား
ဆုံးသွားတာတောင်
(၄)နှစ်လောက်
ရှိပြီ။ နောင်ကြိုရင်
ထပ်ပြောပြဦး
မယ်။ ဆုံးသွားတဲ့
မြေးတို့ရဲ့အဘွား
အကြောင်းပေါ့'

'ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်'
ကျွန်တော်၏ ဝေဝေဝါအမေးကို
အဘိုးက...

'အဘိုးက စွဲတယ်ကွ၊ ညားလိုက်
ရင် လူဝင်စား ဥစ္စာစောင့်တွေနဲ့ချည်း
ပဲလေ၊ မြေးရဲ့အဘွားလဲ ထိုနည်းတူ
စွာပဲပေါ့'

'ဗျာ'
ကျွန်တော် မအံ့သြဘဲ မနေနိုင်တော့
ပါ။ စိတ်ကူးယဉ် ဖန်တီးထားသော
ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်မဟုတ်ဘဲ တကယ့်
အဖြစ်မှန်အား ကိုယ်တိုင်ကြုံခဲ့ရသော
ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သည့် ကျွန်တော်
၏အဘိုးသည် ယခုဆိုလျှင် သူချစ်
သောကျွန်တော်၏ အဘွားများနှင့်
အတူ ပျော်ရွှင်စွာရှိနေမည် ထင်ပါ
သည်။'

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထူးဆန်း
သည်မှာ အဘိုး၏ ပထမအိမ်ထောင်
အမည်မှာ မခင်ဆွေဖြစ်ပြီး ဒုတိယအိမ်
ထောင်ဖြစ်သူ ကျွန်တော်တို့အဘွား၏
အမည်မှာ မခင်မေ ဖြစ်နေပါသော
သည်။

'ဪ အိလား... သူဆုံးပြီး မကြာ
ဘူး ခဏ...ခဏ အိပ်မက်ပေးတယ်
လေ။ သူ အဲဒီမှာရှိကြောင်း၊ သားလေး
ကို တွေ့ချင်ကြောင်း၊ လာခဲ့ရင် တွေ့ရ
မယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း အိပ်မက်ထဲမှာ
လာလာပြောတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အဘိုးလဲ
နားလည်တဲ့ လူကြီးသူမတွေနဲ့ တိုင်ပင်
ပြီးတော့ သွားတွေ့ရင် ကလေးကို
(ဘကြီး)အား သိုက်ကြိုးဖြတ်ခဲ့ဖို့
ဝိုင်းပြောကြတာနဲ့ ယုံတစ်ဝက်၊ မယုံ
တစ်ဝက်နဲ့ပဲ သွားခဲ့တယ် ဆိုပါတော့'
အဘိုးက မောသွားဟန်ဖြင့် စကား
ရပ်၏။ ကျွန်တော်က ဆက်၍...

'ဒေးစွန်ပါမှာ ဘာရှိလို့လဲ အဘိုး
ရဲ့'

'ဟာ ဝါပြန်နဲ့ သိပ်ရှိသပေါ့၊ အဲဒီ ဒေးစွန်
ပဲတောကြီးထဲမှာ မသူတော်တွေကြောင့်
မပြင်မတွေ့အပ်တဲ့ သိုက်အချပ်ဆိုတာ
ရှိတယ်။ တွေ့ထိုက်ပြင်ထိုက်တဲ့သူဆိုရင်
တော့ ပဋ္ဌာန်းဆက် အကြောင်းပါလာရင်
တွေ့တာပေါ့'

အဘိုးက သက်ပြင်းရှည် တစ်ချက်

လက်ဖွဲ့ (၂)

ရွှေစံကမ်း

ယခင်လမှ အဆက်

မောင်စံမြိုင်နှင့် မောင်စံခိုင်တို့ ညီအစ်ကိုသည် လုပ်ဆောင်ရမည့် အလုပ်များကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက် လျက် ရှိသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်မှ “ဂီး...ဂီး” ဆိုပြီး အော် မြည် ပျံ့သန်းသော ညဉ့်ငှက်တစ်ကောင် ၏ အသံကို ကြားရသည်။

ညဉ့်သည်လည်း တဖြည်းဖြည်းဖြင့် နက်သထက် နက်လာလေပြီ။ တစ်ခါ တစ်ရံတွင်လည်း အဝေးဆီမှ ခွေးများ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူသံကိုလည်း ကြားလိုက် ရသည်။

‘အူး...ဂူး...ဂူး’ သိပ်မကြာသော အချိန်တွင် နာ ခေါင်းထဲသို့ အပုပ်နဲ့ ထောင်းခနဲ ဝင် ရောက် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်ကို သူတို့ သတိထားမိခဲ့သည်။

‘အင်း... အနှောင့်အယှက်တော့ စပြန်နဲ့ တူတယ် သတိထားမှပဲ’ ဟု တွေးမိပြီး သူတို့ညီအစ်ကိုသည် ဖန်ခွက်များကို လက်ဝါးဖြင့် ပို၍ ဖိအုပ် ပြီး ဂုဏ်တော်များကို ဆက်လက် ရွတ်ပွားကြပါတော့သည်။

သိပ်မကြာသောအချိန်တွင် သူတို့ မစင်နဲ့ကို ခံစားရပြန်သည်။ မစင်နဲ့ သည် တဖြည်းဖြည်း ပြင်းပြလာရာ အသက်ရှူပင် မှားလာခဲ့သည်။ သူတို့ သည် အနံ့မခံနိုင်သည့်အဆုံး မျက်လုံး ကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့၏ ပတ် လည်တွင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မစင်ပုံကြီးများကို တွေ့ရှိရသည်။

‘အင်း... ငါတို့တော့ အဖျက်အဆီး၊ အနှောင့်အယှက်တွေတော့ လုပ်နေပြီ။ မကြောက်မရွံ့နဲ့ စိတ်ကို တင်းထားမှ ဖြစ်မယ်။ လူကို အန္တရာယ်မှ မပေးတာ ဘဲ။ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ၊ အားတင်း ထားကြနော်’

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ထဲမှ အားပေး ရင်း ဆက်လက်ပြီး ရွတ်ပွားလျက်ရှိပါ တော့သည်။

အားတင်းကာ မျက်စိကိုမှိတ်ပြီး ဂုဏ်တော်များကို ဆက်လက်ရွတ်ပွား လာကြရာ နောက်နားဆီမှ “ဘုတ်... ဘုတ်” အသံကြားလိုက်ရသည်။ တစ် ချိန်တည်းမှာပဲ သူတို့(၂)ယောက်၏ ရှေ့နားဆီမှ ပြေးလွှားသွားသော ခြေ သံများကို ကြားရပြန်သည်။

သူတို့ မတိုင်ပင်ဘဲ မျက်စိကို ဖွင့်

ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဖြူဖြူကောင်များ၊ မည်းမည်းကောင် များ၊ လူလိုလို၊ တိရစ္ဆာန်လိုလို အရိပ် များ ပြေးလွှားနေသည်ကို တွေ့လိုက် ရသည်။

သူတို့(၂)ဦးသည် ဆက်လက်ပြီး အဖျက်အဆီးများကို ဂရုမထားဘဲ ကိုယ့်လုပ်ငန်း အောင်မြင်အောင် ဆက် လက် လုပ်ဆောင်နေကြသည်။ ထိုစဉ် နောက်ဘက်မှနေ၍ သူတို့အနားသို့ “ဘုတ်...ဘုတ်...ဘုတ်” ဆိုပြီး ခဲလုံး များ ကျရောက်လာခဲ့သည်။

တချို့ ခဲလုံးအစများကလည်း လူကို လာပြီး မှန်သည်။ မောင်စံခိုင် နည်း နည်း လန်သွားသည်။ ကျောထဲတွင် လည်း စိမ့်ခနဲဖြစ်သွားပြီး ကြက်သီးနှောင် ညင်းများ ထသွားသည်။ မောင်စံမြိုင်

ဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သော်လည်း တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ဘဲ ငြိမ်သက်၍နေ သည်။

မောင်စံခိုင်သည် ဇောချွေးများ ပြန် လာသည်။ ကြောက်စိတ်ကို အဝေးကို မောင်းထုတ်၍မရ၊ အချိန်ကလည်း သန်းခေါင်တိုင်တော့မည်။ ဒီနေ့ အတွက် ပြီးမြောက်တော့မည်ဖြစ်သော ကြောင့် အားတင်းကာ မျက်စိကို စုံ ဖိုတ်ပြီး ဆက်လက် ရွတ်ပွားနေတော့ပါ သည်။

ဒီညအတွက် ပြီးဖို့ရန်ကလည်း သိပ် မလိုတော့ပေ။ မောင်စံခိုင်၏ ကိုယ်တွင် လည်း ချွေးများဖြင့် နှင့်ခွဲနေပြီ။ ငါ ဘယ်လို လုပ်ရပါ့မလဲ။ ထိုအချိန်တွင် သူ၏ နောက်ဘက်ဆီမှ အသံတစ်သံ ကြားရသည်။ နှာခေါင်းထဲတွင်လည်း ညှိစို့စို့အနံ့ကို ရလိုက်သည်။ ၎င်းဆိုး တစ်ကောင် "ဂစ်...ဂစ်" ဟု အော်ပြီး သူတို့ ခေါင်းပေါ်မှ ဖြတ်သွားသည်။ မောင်စံခိုင် ကြောက်စိတ်သည် သူ့ အတွက် ပိုမို စိုးမိုးလာခဲ့သည်။

သူသည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့် လိုက်သည်။ လက်ဖြင့်အုပ်ထားသော ဖန်ခွက်ကိုလည်း ပိုပြီး ဖိထားလိုက် သည်။ သူ့နောက်တွင် အရိပ်မည်းမည်း ကြီးကိုလည်း မပီပိုးတဝါး တွေ့လိုက်ရ သည်။ နောက် ဘာတွေများ ကြုံတွေ့ ရလိမ့်ဦးမလဲဟု မောင်စံခိုင်တစ် ယောက် စဉ်းစားနေမိသည်။

ထိုသို့ မောင်စံခိုင်တစ်ယောက် တည်း စဉ်းစားနေစဉ် တစ်ဖက်မှ မောင်စံမြိုင်သည် သူ့လုပ်ငန်း အပြီး သတ်သွားပြီးဖြစ်သည့်အတွက် တစ် ဖက်သို့ လှည့်ပြီး သူ့အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ အား လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မောင်စံခိုင် သည် ဂုဏ်တော်မရွတ်ဘဲ နောက် ဘက်သို့ လှည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်

ရသည်။
'အစ်ကိုကြီး... အလုပ်မလုပ်ဘဲနဲ့ ဘာတွေကြည့်နေတာလဲ'

ဟု မေးလိုက်သည်။
မောင်စံခိုင်သည် ပါးစပ်မှ မည်သို့မျှ မပြောဘဲ လက်ညှိုးဖြင့် နောက်ဘက် သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

မောင်စံမြိုင် နောက်ဘက်သို့ လှည့် ကြည့်လိုက်ရာ မပီပိုးတဝါးအရိပ်များကို ကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် တွေ့လိုက်ရသည်။

'ဘာမှ မကြောက်ပါနဲ့ အစ်ကိုကြီး။ သူတို့ လမ်း သူတို့သွားကြမှာပါ။ ကိုင်း... မင်းတို့ကို ပေတ္တာဖို့ အပူပေးထားကွာ။ ငါတို့ကို မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့။ မင်းတို့လဲ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ် သွားကြတော့'

ဟု မောင်စံမြိုင်က ထိုသို့ ပြောလိုက် ရာ သူတို့တွေ့သော အရိပ်များသည် တဖြည်းဖြည်းဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွား တော့သည်။

သူတို့သည် (၃)ညမျှ ဆက်ပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြရာ ဒုတိယ အကြိမ် ပြီးမြောက် အောင်မြင်သွားကြ သည်။ အခက်အခဲများစွာကိုလည်း ကျော်လွှားနိုင်ကြသည်။ သို့သော် မောင်စံခိုင်တစ်ယောက် စိတ်ဓာတ် အကြီးအကျယ်ကျနေပြီး ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ဖို့ကိုလည်း စိတ်မပါတော့ ပေ။ ကြောက်စိတ်များသာ သူ့အား လွှမ်းမိုးနေတော့သည်။

'ညီလေးရေ... အစ်ကိုကြီးတော့ ဆက်မလုပ်ရဲတော့ဘူးကွာ။ မင်းပဲ ဆက်လုပ်လိုက်တော့၊ ဒီနေ့က သင်္ချိုင်း ကုန်းမှာ ပြောင်းပြီး ရွတ်ရမှာဆိုတော့ ဒီည ပိုဆိုးမယ်။ အဖျက်အဆီးလဲ ပို များမယ်။

ဒါကြောင့် အစ်ကိုကြီးတော့ လန့်နေ ပြီ၊ ညီလေးပဲ သွားပါတော့ကွာ။ အစ်ကို

ကြီးတို့ သူငယ်ချင်းအုပ်စုတွေ ညီလေး ကို မလှမ်းမကမ်းကနေပြီး လိုက်စောင့် ရောက်ပေးမယ် သိလား။ ညီလေးသာ အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားပေတော့။

တကယ်လို့ ညီလေး တစ်စုံတစ်ခု အန္တရာယ်နဲ့ တွေ့ကြုံလဲ အစ်ကိုကြီးဘဲ သူငယ်ချင်းအုပ်စုတွေက ကူညီနိုင်တာ ပေါ့ကွာ။ ညီလေး စိတ်ချလက်ချသာ ဆက်လုပ်ပေတော့၊ အောင်မြင်အောင် လဲ ကြိုးစားပေါ့ကွာ။ ဇွဲမလျော့နဲ့ ညီ လား'

ဒီနေ့ညသည် တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ည ဖြစ်သည်။ မောင်စံမြိုင် တစ်ယောက် ဒီနေ့တွင် အောင်မြင် လျှင် ရည်မှန်းချက် ပြည့်မည်ဖြစ်သည့် အတွက် စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ပျော်နေမိ သည်။

အိမ်အလုပ်တွေကိုလည်း စောစော ပြီးအောင် လုပ်ထားသည်။ ပြီးလျှင် ရေချိုး၊ အဝတ်အစားလဲပြီး ညစာစား စားသောက်သည်။ ပြီးလျှင် ည လှယ် ဆောင်ရမည့် အချိန်နာရီနှင့် ဂုဏ် တော်များကို ည(၃)နာရီ အပြီးဆောင် ရွက်ရန် စိတ်ထဲမှနေ၍ အစီအစဉ်များ ကို တစ်ချပြီးတစ်ခု တွေးတောနေခဲ့ သည်။

မကြာမီ အပြင်ဘက်မှ အလင်း ရောင် နည်းလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ မကြာမီ မှောင်တော့မည်။ လပြည့်ည ဖြစ်ရာ ကိစ္စမရှိ၊ လက ထိန်ထိန်သာ နေမည်။ "ဘာမှ ကြောက်စရာမလို ဘူး။ ငါအောင်မြင်မှ ဖြစ်မယ်" ဆိုပြီး အားတင်းကာ ယူဆောင်စရာ ပစ္စည်း များကို လက်တွင် ကိုင်ဆောင်ကာ ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

မောင်စံမြိုင်သည် လမ်းဘေးဝဲယာ ကို သတိမထားဘဲ ရွာထိပ်သင်္ချိုင်းသို့

လျှောက်လှမ်းလာခဲ့သည်။ သူ သချိုင်း သို့ ရောက်သောအခါ အမှောင်ထုက ကြီးစိုး၍ နေသည်။ ပုစဉ်းရင်ကွဲ အော် သံများ၊ ဖားအော်သံ၊ ပုရစ်အော်သံ များမှအပ မည်သည့်အသံကိုမျှ မကြား ရပေ။ ကောင်းကင်တွင် ကြယ်ကလေး များ အရောင် တဖျပ်ဖျပ်ဖြင့် တောက်ပ လျက်ရှိသည်ကို သူ မြင်တွေ့ရသည်။

အပေါ်မှ သစ်ပင်ကြီး၏ ကြားမှ ဝင်ရောက်လာသော လ၏ အလင်း ရောင် ကွက်တိကွက်ကျားသည် သူ ၏ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် အလင်းများ ကွက်တိကွက်ကျား ဖြာ ထွက်လျက် ရှိသည်။ အရှေ့ဘက်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်လျှင် ပြည့်ဝန်း ဝိုင်းစက်သော တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် လဝန်းကြီးသည် အရှေ့ တောတန်း အပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် သချိုင်းကုန်းသို့ တစ်ပတ် လည် မျက်စိကစားလိုက်သည်။ အုတ် ဂူဖွေးဖွေးများ၊ ပျက်စီး ယိုယွင်းစပြုနေ သော သုသာန်ရေခဲကြီးနှင့် ကွက်တိ ကွက်ကျား မြေပုံကလေးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။

အင်း...ဝါ ဒီည အောင်မြင်မှု ဖြစ်မယ်။ ဒါ နောက်ဆုံးညပဲ ယတိကြီးကြီးလုပ် ဆောင် နိဗ္ဗာန် ဝိသုဒ္ဓိတော်ကြီး ပြီးပြန်ကာ အောင်မြင် နိဗ္ဗာန် ဒါကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိတော် အောင်မြင်ပြီးမှ စိတ်ငြိမ်အောင်ထားပြီးမှ ဝိသုဒ္ဓိတော် ဖြစ် မယ်။

မောင်စံမြိုင်သည် သချိုင်းမြေကွက် လပ်ကလေးတစ်ခုတွင် အရှေ့ဘက် သို့ မျက်နှာမူပြီး ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီး လျှင် လက်ထဲမှ ဖန်ခွက်ကို မြေပေါ် တွင် ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် ညာဘက်လက်ဝါးဖြင့် ဖန်ခွက်ကို လုံခြုံအောင် အုပ်လိုက် သည်။ ပြီးလျှင် ဘယ်ဘက်လက်ဝါး

အတွင်းသို့ စိပ်ပုတီးကို ထည့်ပြီး ပြင် ဆင်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ကျန်ရှိနေ သော ဂုဏ်တော်များကို မျက်စိစုံမှိတ် ကာ အပြီးသတ် ရွတ်ဆိုနေပါတော့ သည်။

မောင်စံမြိုင်သည် အာရုံကို စုစည်း ကာ ဂုဏ်တော်ထဲတွင် စိတ်ကို နှစ်ပြီး ရွတ်ဖတ်နေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သစ်ပင်ထက်မှ လင်းဆွဲကြီး သုံးလေး ကောင်၏ အော်သံ၊ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် အစာလှုပ်များ၊ အတောင် ရိုက်သံများ နားထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ သည်။ အဝေးဆီမှ "ဂစ်...ဂစ်" ဟု အော်ပြီး သူထိုင်နေသော အပေါ်မှ သစ်ပင်ကြီးဆီသို့ လာနားပြီး အဆက်မပြတ် အော်နေတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် သူသည် ကြက်သီး ဖြန်းခဲထသွားသည်။ ခေါင်းလည်း ကြီးသွားသည်။ စိတ်ထဲတွင် မလုံမလဲ ဖြစ်သွားသည်။ မျက်စိဖွင့်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲ ခတ်လိုက်သည်။ ဘာမျှ မတွေ့။ ကိုယ်တွင် အအေးဓာတ်ရှိသော်လည်း ချွေးများစို့လာသည်ကို သတိပြုမိသည်။ ကောင်းကင် မော့ကြည့်လိုက်ရာ လသည် အတော်မြင့်နေပြီ။ သူ့စိတ်ထဲ မှ နာရီကို တွက်လိုက်သည်။ လ၏ အမြင့်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ည ဆယ် နာရီလောက်တော့ ရှိမည် ထင်ပါရဲ့။ ငါ့လဲ သိပ်မလိုတော့ဘူး ဆက်ပြီး ရွတ်ဖတ်ရင်း အာရုံကိုပြန်ပြီး စုစည်း

လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဂုဏ်တော်များကို ဆက် လက် ရွတ်ပွားနေပါတော့သည်။ ထို အချိန်တွင် သူ့မှာထားသော သူ့အစ်ကို နှင့်အတူ သူငယ်ချင်းများ သူနှင့် မလှမ်း မကမ်းတွင် ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ညီကို နောက်ဆုံးည တစ်ခုခုဖြစ်မှာ စိုးရိမ်သည့်အတွက် အစ်ကိုဖြစ်သူမှ သူငယ်ချင်းများ ခေါ်ကာ လိုက်လာ ခြင်း ဖြစ်သည်။

မောင်စံမြိုင်သည် မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ဂုဏ်တော်များကို ဆက်လက် ရွတ်ပွား နေတော့ပါသည်။ အချိန်ကလည်း တဖြည်းဖြည်း ညဉ့်နက်၍ လာခဲ့ပါပြီ။ ထိုအချိန်တွင် ဘေးနားဆီမှ စကား ပြောသံများ ကြားရသည်။

'ငါတို့ပစ္စည်း အပါမခံနိုင်ဘူး။ ရ အောင် ပြန်ယူမှ ဖြစ်မယ်။ ဒီကောင်ကို ပျက်စီးအောင် လုပ်ရမယ်။ မရရင် တော့ အတင်းလုကြမယ်ဟေ့'

ဆိုပြီး မသဲမကွဲ ဗလုံးဗထွေးနှင့် ပြောနေသော အသံများကို သူ ကြား နေရသည်။

တချို့ကလည်း သူ၏ရှေ့မှ ဖြတ် သွားလိုက်။ ပြန်လာလိုက် ဘေးဘက် ဝဲယာကလည်း သူ့ကို ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့် နှောင့်ယှက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ မောင်စံမြိုင်လည်း ဇောချွေးများ ပြန် လာပြီဖြစ်သည်။ ကြက်သီးကလည်း တဖြန်းဖြန်း ထနေသည်။

သူ စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် စုစည်း လိုက်သည်။ ဖန်ခွက်ကို လက်တစ်ဖက် ဖြင့် မြှောက်ပြီး အပေါ်က အုပ်ထား သောလက်ကို တအားစိလျက် လရောင် အောက်တွင် ထောင်ကြည့်လိုက် သည်။

မောင်စံမြိုင် အားတက်သွားသည်။ ဖန်ခွက်ထဲတွင် ထည့်ထားသော လက်

ဖွဲ့(၇)ခုသည် ရေပေါ်သို့ မပေါ်တပေါ် ဖြစ်နေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက် ရသည်။

ဆရာကြီး မှာထားတာက “လက်ဖွဲ့ တွေ အကုန် ရေပေါ်မှာ မျောနေရင် မင်းတို့လုပ်ငန်း အောင်မြင်ပြီသာ မှတ် ပေတော့” ဆိုသည့် စကားကို သူ ကြားယောင်မိသည်။

“သန်းခေါင်ယံ မတိုင်ခင် ဂုဏ်တော် ကို ရွတ်ပွားနိုင်ရင် ဒီညဟာ ဆေး ပေါင်းခတ်ညလဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီ လက်ဖွဲ့က ပိုပြီးသိဒ္ဓါလဲပြီးမြောက်တယ်။ အစွမ်းလဲထက်သကွ”

ဟု ဆရာ၏ မှာကြားချက်တွေ နားထဲမှာ ဖွဲ့နေသည်။

မောင်စံမြိုင်သည် လွင့်မျောသွား သော စိတ်ကို စုစည်းပြီး ဂုဏ်တော်များ ကို ဆက်လက် ရွတ်ဖတ်လျက် ရှိ သည်။

ထိုအချိန်တွင် နောက်ဘက်ဆီမှ သူ့ဇက်ပိုးအား ဖြန့်ခနဲ ရိုက်ချသလို ခံစားရသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ခွေး အူသံများ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ် လာသံကိုလည်း သူ ကြားလိုက်သည်။ ကျောထဲတွင်လည်း စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွား သည်။ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း ဆက်ပြီး ရွတ်ဖတ်လိုက်သည်။

‘ငါတို့ဟာ ပြန်ပေး၊ မယူနဲ့၊ တို့ဟာ ကို ပြန်ပြီးရအောင် လုကြဟေ့၊ ဝိုင်းကြ ဟေ့၊ လုကြဟေ့’

ဆိုသည့် အသံများ ကြားလိုက် သလို ဖြစ်ကာ လူ လေး၊ ငါးယောက် သူနား ရောက်လာသလိုမျိုး ခံစားလိုက် ရသည်။ သူသည် သတိကြီးစွာဖြင့် လက်ဖြင့် ဖိပြီး အုပ်ထားသော လက်ကို လည်း မြဲမြဲအောင် ပိုပြီး ဂရုစိုက်ကာ ဆက်လက် ရွတ်ပွားပါသည်။

ပြီးမြောက် အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ရန် အနည်းငယ်သာ လို တော့သည်။ လက်ဖွဲ့ကလေးများ သည်လည်း ရေပေါ်သို့ အားလုံး ပေါ် နေလေပြီ။ သူ အားစိုက်ပြီး မျက်စိ မှိတ်ကာ ဆက်လက် ရွတ်ပွားနေပါ တော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ သတိထားနေ သည့်ကြားမှ သူ့လက်တွင်းရှိ လက်ဖွဲ့ ထည့်ထားသော ဖန်ခွက်ကို ဝိုင်းလှနေ သလိုမျိုး ခံစားနေရသည်။ သူကလည်း ပြန်လှနေသလို ဖြစ်နေသည်။ ဒီအချိန် အထိ လုပ်လာပြီးမှ ဒီပစ္စည်းကို အပါ မခံနိုင်၊ အသက် သေချင်သေပလေ့ စေ။ ငါ မပေးဘူး။ အတင်း ဆုပ်ထား သည်။

ထိုအချိန်တွင် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ရောက်ရှိနေသော အစ်ကိုဖြစ်သူ မောင်စံခိုင်နှင့် သူငယ်ချင်းများသည် သင်္ချိုင်းအတွင်းတွင် ဖုန်များဖြင့် လူး လှိမ့်နေသော သူ့ညီ မောင်စံမြိုင်ကို တွေ့လိုက်ရာ အပြေးအလွှား ရောက် လာပြီး ဆွဲထူကာ ပွေ့ထားလိုက်သည်။

‘ညီ...ညီလေး သတိထား၊ အစ်ကို ကြီးတို့ ရှိတယ်။ ဘာမှမကြောက်နဲ့ သိလား။ ဒီမှာ ရေသောက်လိုက်ဦး။ ညီလေး သတိရလား။ အစ်ကိုကြီးစံခိုင် လေ သတိထားပါကွာ။ မင်း ဘာမှ မဖြစ်ဘူးမို့လား။ သတိရလာပြီလား’

‘အင်း... အစ်ကိုကြီး ပါသွားပြီ အစ်ကိုကြီး ဟီး...ဟီး...ဟီး’

‘ညီလေး ဘာမှမပူပါနဲ့ကွာ။ ဒီမှာ ရေသောက်လိုက်ဦး။ မင်း ဘာမှ စိတ် မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ကွာ။ ကိုယ်နဲ့ မထိုက်လို့ပဲ သံဘောထားလိုက်တော့ ကွာ။ စိတ်မကောင်းလဲ ဖြစ်မနေနဲ့။ သူတို့က ဒီပစ္စည်းနဲ့က ဘယ်လို ပတ်

သက်နေလဲမှ မသိတာ။ ညီလေး ဘာမှ မဖြစ်တာပဲ တော်လှပြီ။ ကိုင်း... ညီ လဲ နက်ပြီ။ အိမ်က အဖေတို့၊ အဖေ တို့လဲ မျှော်နေရောမယ်။ ပြန်ကြပါနဲ့ ကွာ’

အချိန်ကာလတို့သည် တဖြည်း ဖြည်း ကုန်ဆုံးသွားကြသည်။ မကြာ သောကာလတွင် သတ္တိရှိခြင်း၊ ခဲခြင်း၊ ခြင်း၊ ဩဇာအာဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်း ရွာသူရွာသားများ ကြည့်လိုလေးစား ခြင်းကို ခံရသော မောင်စံမြိုင်သည် ရပ်ရွာ သူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်လာ တော့သည်။

သူသည် ထိုအချိန်တွင် ဘုရား ကျောင်းကန်များ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းများ၊ စာသင်ကျောင်းများ ကျေးရွာ စာကြည့်တိုက်၊ စာတိုက်လမ်း များကို ကျောက်ပြားခင်းခြင်း၊ ရွာထဲ တက်အောင် အဘက်ဘက်မှ ဆေး ဝါးရွက်သွားပြီး အသက်(၆၅)နှစ်အရွယ် တွင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွား သည်။

ဤ အဖြစ်အပျက်ကလေးသည် သူကြီး ဦးစံမြိုင်ကိုယ်တိုင် မကွယ်ဘဲ မိ စာရေးသူအား ပြောသွားသော ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူလည်း တတ်သရွေ့ မှတ် သရွေ့ စာဖတ်ပရိသတ် စိတ်ဝင်စား အောင် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဘာဦးစံခိုင်၊ ဦးစံမြိုင် ညီအစ်ကို (၂)ဦး ကောင်းရာ သုဂတိလာစေ။

(ပြောပြပေးသော ဘာဦးစံခိုင် အား ဤဝတ္ထုလေးဖြင့် ကိုယ်တော် အပ်ပါသည်။)

မြောက်မြောက်

ပျော့ပျော့ဆန်း ကျာအေးအေးနှင့်

ကြားမှ ယုံခုံကြည့်ရား (၂)

'ဟာ... ကိုမြင့်လှိုင်တို့ကတော့ အေးရာအေးကြောင်းပဲနော်၊ အားကျ တယ်ဗျာ။ တကယ်ပါပဲ'

တလောက် အလုပ်အားရက်လေး မှာ ရေးလက်စ စာမူတစ်ပုဒ်ကို လက်စ သတ်နေတုန်း အသံကြားလို့ လှမ်း ကြည့်မိတော့...

'ဪ...ဆရာမျိုး ဘယ်က လှည့် လာတာလဲ'

'ဘယ်ကမှ လှည့်လာတာ မဟုတ် ဘူးဗျို။ ခင်ဗျားဆီက အကူအညီ

တစ်ခုလောက် တောင်းချင်လို့ လာခဲ့ တာ'

'အင်း... ပြောပါဦး ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ'

ဆရာမျိုးက ချက်ချင်း မပြောသေး ဘဲ ကျွန်တော် ကမ်းပေးတဲ့ ရေခွေး ကြမ်းကို တစ်ဝိုက်သောက်လိုက် တယ်။

ပြီးတော့မှ...

'ကျုပ် ခြံထဲမှာ အခန်းတွဲတန်းလျား တစ်လုံး ဆောက်ချင်လို့'

'ဪ... ဆရာမျိုးပြောတာ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပြီ။ ဒီအတွက် ကျွန်တော်က လက်သမား ရှာပေးချ မယ် ဆိုပါတော့...'

ဆရာမျိုး စကားမဆုံးခင် ကျွန်တော် ထင်တာကို ဆွဲဖြတ်ပြောလိုက်တာပါ။

‘မဟုတ်ဘူး ကိုမြင့်လှိုင်ရဲ့ ကျွန်တော် မှာ လက်သမားရှိတယ်။ သစ်ပင်ခုတ် သမားပဲလိုတာ။ ကိုမြင့်လှိုင် သတိ မထားမိလို့ နေလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်ခြံ အလယ်က ကုက္ကိုပင်ကြီးလေ အဲဒါ ကြီး ခုတ်ပစ်မှ တန်းလျားဆောက်လို့ ရမှာ’

‘ဆရာမျိုးတို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ အပင် ခုတ်သမား ရှားလို့လား’

ကျွန်တော့်အမေးကို ဆရာမျိုး ဆေးလိပ်ဖွာရင်း...

‘ရှားလို့ မဟုတ်ဘူး ကိုမြင့်လှိုင်ရဲ့ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ဒီလိုဗျာ။ ပထမ အပင်ခုတ်သမားတစ်ယောက် ခေါ် တယ်။ စရန်ယူပြီး နှစ်ကိုင်း၊ သုံးကိုင်း ခုတ်ပြီး နေမကောင်းလို့ဆိုပြီး ရှောင် သွားတယ်။

သူတို့ ပြောစကားအရတော့ အပင် မှာ ဟိုဟာရှိတယ်၊ ဒီဟာ ရှိတယ်လို့ ပြောပြောပြီး ရှောင်ရှောင်သွားကြ တယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒါတွေ အယုံအကြည်မရှိဘူး။ သူတို့ဟာသူတို့ လက်ကြောမတင်းတာကို ဖုံးကွယ်ချင် တာနဲ့ မဟုတ်တာတွေ လျှောက်ပြော တာပါဗျာ။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ တတ်သိ သလောက် နည်းနည်းပါးပါး ပြောပြီး ရပ်ကွက်ထဲက ကိုရခိုင်ဆိုတဲ့ သစ်ပင် ခုတ်တဲ့လူကို ခေါ်ပေးလိုက်တယ်ပဲ ပြောပါတော့’

ဆရာမျိုးဆိုတာက တောင်ဒဂုံမှာ နေတဲ့ ကဗျာဆရာတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ စာပေမိတ်ဆွေပဲ ဆိုပါ တော့။ ဆရာမျိုးကတော့ အပင်ခုတ် တဲ့သူကို ခေါ်ပြီးပြန်သွားပြီ။ ကျွန်တော့် ဆီမှာ ကျန်ခဲ့တာက အခုလို အပင်ကြီး

တွေ ခုတ်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြုံခဲ့ရ တဲ့ ဆန်းကြယ်တဲ့ အတိတ်ပုံရိပ်တစ်ခု ပါ။

ဒီပုံရိပ်ဟာ နှစ်၊နှစ်ဆယ်ကျော် ကြာ ပြီဖြစ်ပေမယ့် အခုလို တိုက်ဆိုင်မှုရှိလို့ ပြန်စဉ်းစားမိတိုင်း ရုပ်ရှင်အနွေး ပြကွက်ကို ကြည့်ရသလို ပြတ်ပြတ် သားသား မြင်နေစမြဲပါ။

* * *

ဒီလို ဆန်းကြယ်တဲ့ ဖြစ်ရပ်မျိုးတွေ နဲ့ အဓိက ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ လူကတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ‘ဇာတ်လိုက်ကျော် ကိုဂျာအေးပါပဲ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၂၃၃) မှာ “လူထူးဆန်းဂျာအေးနှင့် ကြုံဖူးမှ ယုံခဲ့ကြသူများ(၁)” ကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ အခု ကျွန်တော်ပြောမယ့် အကြောင်း အရာတွေကလဲ လူထူးဆန်း ကိုဂျာအေး အကြောင်းတွေချည်းပဲမို့ “လူထူးဆန်းဂျာအေးနဲ့ ကြုံဖူးမှ ယုံခဲ့ ကြသူများ(၂)” လို့ပဲ ခေါင်းစဉ်တပ် လိုက်ပါတယ်။

ပြောရမယ်ဆို... အဲဒီနေ့က ကောင်းကင်ဟာ ပြာစင်ကြည်လင်နေ ပါတယ်။ အနောက်တောင်လေဟာ ညင်သာစွာ တိုက်ခတ်နေလို့လဲ နေခြည်ဟာ နွေးထွေးတယ်ဆိုရုံ လောက်ဖြာကျနေတယ်။ စွန်လလယ် ရောက်နေပေမယ့် ကမ္ဘာမြေမိုးဟာ မိုးရေကို တစ်စက် တစ်ပေါက်တောင် သောက်ခွင့် မကြုံရသေးပါဘူး။

ဒီလိုသာယာတဲ့ ညနေခင်းတစ်ခုမှာ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကျွန်တော့်အစ်ကို ဝမ်းကွဲ ကိုစိုးထွန်းရယ်၊ မြောင်းမြ ကမ်းနားလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာ ပြီး စကြာနန္ဒစေတီတော်မြတ်ကြီးရဲ့

အရှေ့ဘက်မုခ်ကဝင်ပြီး စေတီ တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြည့်ညို လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဘုရားဝတ်ပြုနေ ချိန်မှာ မြစ်ဘက်ကို မျက်နှာမူပြီး စကား တွေ တတွတ်တွတ် ပြောနေတဲ့ လူ တစ်ယောက် ရှိနေပါတယ်။ တခြားလူ တော့မဟုတ်ဘူး ကိုဂျာအေးပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ ဘုရားထဲ ဝင်လာ ကတည်းက သူ့ကို လှမ်းတွေ့နေပေ မယ့် သူကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဥပေက္ခာပြုပြီး သူ့ရှေ့မှာ တသွင်သွင် စီးနေတဲ့ မြစ်ပြင်ကြယ်ကြီးကိုသာ စကားတွေ ဖောင်ဖွဲ့နေတာပါ။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့လဲ ဘုရားဝတ်ပြု ပြီးလို့ ဘုရားကို လက်ယာရစ် တစ်ပတ် ပူဇော်ပြီး အနောက်ဘက်မုခ်ထိပ် ရောက်တော့...

‘အစ်ကိုလေးတို့ ဘယ်သွားကြမှာ လဲ’

အသံကြားလို့ လှည့်ကြည့်တော့ ကိုဂျာအေး ဖြစ်နေတယ်။ ဘယ်အချိန် ကတည်းက ကျွန်တော်တို့အနောက် ရောက်လာတယ်တော့ မသိပါဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်အစ်ကို စိုးထွန်းက...

‘ဘုရားချောင်းထဲက တို့ဝယ်ထား တဲ့ ခြံထဲသွားမလို့ကွ ဂျာအေးရ၊ မင်း လိုက်ဦးမလား’

ဆိုတော့ ကိုဂျာအေးက မဆိုင်းမတွ ဘဲ...

‘ဟုတ်ကဲ့ လိုက်ခွယ်။ ဒီပေယံ အပြန် ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဖိုတစ်ဆယ်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်မှာ ကိုးဆယ်ရှိတယ်။ တစ်ရာ ပြည့်ရင် ဘုရားမှာ တစ်ခါတည်း ဝယ်လျှောက် လို့

တဲ့။ ဒါကတော့ ကိုဂျာအေးရဲ့ ကိုယ်ကျိုးမပါတဲ့ တောင်းဆိုချက်ပါ။ ကျွန်တော့်အစ်ကို ကိုစိုးထွန်းကလဲ

ပေးမယ် လိုက်ခဲ့ပေါ့။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားအနောက် မှန်ဘေးက ဘုရားချောင်းတံတားကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ရွာထဲဝင်ခဲ့တယ်။ ကိုစိုးထွန်း ဝယ်ထားတဲ့ မြေကွက်က ရွာအစွန် နည်းနည်းကျတယ်။ ကျွန်တော်တို့ခြံထဲ ရောက်ချိန်ဟာ ရွာစကားနဲ့ပြောရင် နရိုင်းသွင်းချိန် (နွားရိုင်းသွင်းချိန်)ပေါ့။

'အစ်ကိုလေးတို့ခြံက အကျယ်ကြီး ပဲနော်'

ကိုဂျာအေးက ပြောရင်း ခြံထဲကို လှည့်ပတ်ကြည့်နေတယ်။

'အဲဒီလောက် ကျယ်မှပဲ ဝက်မွေး ဖို့ အဆင်ပြေမှာ ကိုဂျာအေးရ'

'ဒီဆို ဒီအပင်ကြီးတွေကို... အမယ်လေး လန့်လိုက်တာ'

ကိုဂျာအေး စကားကို ဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရဘူး။ ခြံအလယ်လောက် မှာရှိတဲ့ ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီးကို မော့ ကြည့်ပြီး အမယ်လေး တ,လိုက်တာပါ။

ဒါကို ကိုစိုးထွန်းကြားတော့...

'ဘာဖြစ်လို့ အမယ်လေး တ,လိုက် တာတုန်း ဂျာအေးရ'

လို့ လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

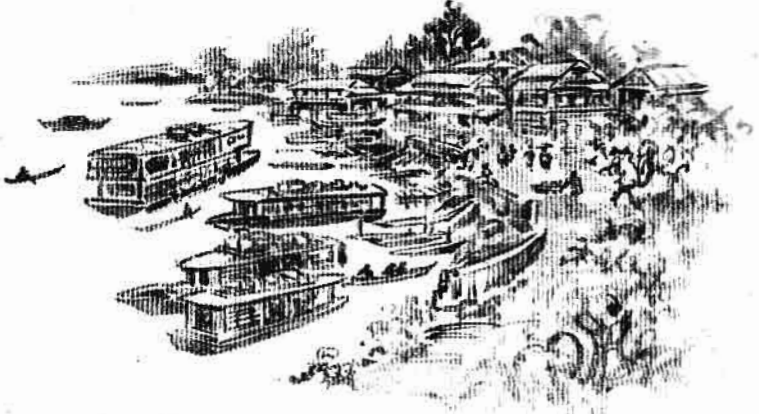
'မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုလေးတို့ ဝက်ခြံဆောက်ရင် ဒီအပင်ကြီး လွတ် လားလို့ မေးမလို့ပါ'

'ဘယ်လွတ်မှာတုန်း၊ မနက်ဖြန် ခြံစည်းရိုးခတ်ပြီး ဒီအပင်တွေ အကုန် ရှင်းရမှာကွ'

ဆိုတော့ ကိုဂျာအေးက နောက် သလို ပြောင်သလို လေသံမျိုးနဲ့...

'ဟီး...ဟီး...အစ်ကိုလေးတို့တော့ ယဉ် တူး။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီအပင်က ပုဂ္ဂိုလ် ကို ကြောက်တယ်။ ဟဲ...ဟဲ...အကြီးကြီး ပဲဗျ'

ကိုဂျာအေးစကား ကြားတော့

ကျွန်တော်နဲ့ ကိုစိုးထွန်း နည်းနည်း တော့ လန့်သွားတယ်။ ကိုဂျာအေး ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား၊ သူ ပြောရင် လွဲခဲ့တယ်လေ။

ဒါနဲ့ ကိုစိုးထွန်းက...

'ဂျာအေးရယ် ရှင်းအောင်ပြောစမ်း ပါကွ၊ မနက်ဖြန်ဆို သစ်ခုတ်သမားတွေ လာတော့မှာ။ ဒီအပင်ကြီးကို ခုတ်လို့ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား'

ကိုစိုးထွန်းရဲ့ အမေးကို ကိုဂျာအေး ပြန်မဖြေဘဲ ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီးဆီကို ခပ်ထွေထွေ စိုက်ကြည့်ရင်း လျှောက် သွားတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံး အမှောင်ထုက သိပ်သည်းစ ပြုနေပြီ။

ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီး အောက်မှာ ကိုဂျာအေး ရပ်နေတာ အတော်ကြာ တယ်။ သူပါးစပ်ကလဲ ပွစိပွစိနဲ့ ဘာ တွေ ပြောလို့ပြောမှန်း မသိသလို ကြားလဲမကြားရပါဘူး။ ခဏနေတော့ ကိုဂျာအေးက ကျွန်တော်တို့နား ပြန် လျှောက်လာပြီး...

'အစ်ကိုလေး မုန့်ဖိုးတစ်ဆယ်ပေး ဘုရားသွားလှူတော့မလို့'

ကဲ... ကြည့် ကိုစိုးထွန်း မေးတာကို ဘာမှ ပြန်မဖြေဘဲ မုန့်ဖိုးအတင်း တောင်းပြီး သွားဖို့လုပ်နေတဲ့ ကိုဂျာအေးကို ကျွန်တော် ဘယ်လို

နားလည်ရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိုစိုးထွန်းက ငွေတစ်ဆယ် ထုတ်ပေးပြီး ကိုဂျာအေးနဲ့အတူ လျှောက်ပြန်လာတယ်။ လမ်းရောက် တော့မှ...

'ဟေ့ ဂျာအေး သစ်ခုတ်ဖို့ မင်းကို မေးထားတာ ပြန်မဖြေရဘူးနော်၊ ဘယ်လိုလဲ ခုတ်လို့ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား'

ကိုစိုးထွန်း မေးလိုက်တဲ့အသံက နည်းနည်းတော့ ဒေါသသံ စွက်သွား ထင်ပါရဲ့။

ကိုဂျာအေး ခပ်သွက်သွက်လျှောက် နေရင်းက...

'ဒီနေ့ ယုတ်နဲ့ ယုတ်ဖြန်ယုတ်နဲ့ ဘယ်သူ မှ ခုတ်နိုင်မှာလဲ ယုတ်ဘူး။ သတာဝ အတိုင်း ပေါက်လာတဲ့ အပင် သတာဝ တရားက သူ့ဟာသူ လာခုတ်လိမ့်မယ်။ ဖို့ရွာအောင်စောင့်'

အဲဒါပါပဲ။ ကိုဂျာအေး အော်ပြော သွားတာ အဲဒါပါပဲ။ ကိုစိုးထွန်းက ကျွန်တော့်ကို ဘယ်လိုသဘောရလဲ ဆိုတဲ့ အကြည့်နဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက် စာယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ...

'သူ ပြောသလို မိုးလေးနည်းနည်း ရွာအောင် စောင့်ကြည့်လိုက်ပေါ့ အစ်ကိုရာ။ ကျွန်တော်ကလဲ အနေ

တကြီး လုပ်စရာလဲ လိုမှ မလိုသေး တာ'

လို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်တော့ ကိုစိုးထွန်းက သိပ်တော့ လက်ခံချင်ပုံ မရဘူး။

သူ့အဖေ ကျွန်တော်တို့ဘကြီး ကျောင်းဆရာ ဦးမောင်မောင်စံဆိုလဲ ဒီလိုပဲ နာနာတာဝါ၊ ဝိနာတာဝါ၊ စုန်း တွေ၊ နတ်တွေ လာမပြောနဲ့ နားထား ဆိုတဲ့ လူစားပဲ။

ဒါပေမယ့်လဲ အခု ပြောတဲ့လူက ကိုဂျာအေးဆိုတော့လဲ ကိုစိုးထွန်း အနေနဲ့ နည်းနည်းတော့ စဉ်းစားရပြီ။ ဒီတော့...

'အေးလေ မနက်ဖြန် ဟိုကောင်တွေ လာရင် ခြံစည်းရိုးပဲ အရင်ခတ်ထားခိုင်း လိုက်ပေါ့။ အပင်ကိစ္စတော့ ခဏနေ ခိုင်းလိုက်ဦးမယ်'

ကိုစိုးထွန်းက အခုလို စကားကို မယုံမရဲစိတ်နဲ့ပြောပြီး ကြာလှမှ တစ်ပတ်၊ ဆယ်ရက်ပေါ့ မှတ်မှတ်ရရ ဇွန်လရဲ့ နောက်ဆုံးလပတ် တစ်နေ့ မှာ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။ အဲဒီနေ့က တစ်မနက်လုံး နေက လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ် ပူနေရာက ကောက်ကာ ငင်ကာ မိုးရွာချလိုက်တယ်။

အဝင်နောက်ကျတဲ့ မှတ်သုံမိုးဟာ ညင်ညင်သာသာတော့ မရှိခဲ့ဘူး။ လျှပ်စီးတဝင်းဝင်း မိုးကြိုးကလဲ တဒိန်း ဒိန်းနဲ့ ဘီလူးဆိုင်းတီးပြီး ဝင်လာခဲ့ တယ်။

ဒီလို လေရော မိုးရော ကောင်းနေ တဲ့အချိန်မှာ ဘုရားချောင်းက ဝယ်ထား တဲ့ခြံမှာ အစောင့်အဖြစ် ငှားထားတဲ့ ဦးမိုးခင်ဆိုတဲ့ ဦးလေးကြီး၊ ကျွန်တော် တို့နေတဲ့ မြို့ထဲကအိမ်ကို လိုက်လာ ပြီး...

'မောင်စိုးထွန်းရေ ခြံထဲက ညောင်

ပိန္နဲပင်ကြီးတော့ မိုးကြိုးထိလို့ လဲသွား ပြီကွ။ ဟိုတစ်နေ့ကမှ ကာထားတဲ့ ခြံစည်းရိုးတချို့လဲ အပင်ပိလို့ ကျိုးကုန် ပြီ။ မိုးနည်းနည်းစဲရင် တစ်ခေါက် လာကြည့်ပါဦး'

ဆိုတော့ ကိုစိုးထွန်းခမျာ ပါးစပ် အဟောင်းသားနဲ့ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင် ဘူး။ ဆိုင်ကယ်ဆွဲပြီး ဘုရားချောင်း ခြံထဲသို့ သုတ်ခြေတင်တော့တာပဲ။

ခြံရောက်တော့ မြင်ရတဲ့ မြင်ကွင်း က ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားတဲ့ မြင်ကွင်းပဲ။ လူကြီး နှစ်ဖက်စာလောက် ရှိတဲ့ ညောင်ပိန္နဲပင်ကြီး မြေမှာ ဘုန်းဘုန်းလဲနေပြီး ပင်စည်ငုတ်တို့ကြီး က မြေပေါ်မှာ နှစ်ပေလောက်ပဲ ကျန်ခဲ့ တယ်။

"သဘာဝအတိုင်း ပေါက်လာတဲ့ အပင် သဘာဝတရားကပဲ လာရတ် လီမ့်မယ်" ဆိုတဲ့ ကိုဂျာအေးရဲ့စကား ကို ကိုစိုးထွန်းတစ်ယောက် ပြန်ကြား ယောင်နေမိပါတယ်။

တကယ်တော့ ကိုဂျာအေးဟာ ဗေဒင်ဆရာတစ်ယောက် မဟုတ်သလို ယတြာချေ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်လဲ မလုပ်တတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ပြောပါကော သူ ပြောရင် လွှဲခဲ့တယ်လို့။

'ဒါဟာ တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု မဖြစ်

နိုင်ဘူးလား' လို့ စောဒက တက်ကောင်းတက် မယ့်လူ ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မယ်။ ထား ပါ။ ဒါဆို နောက်ထပ် တိုက်ဆိုင်မှု တစ်ခုဆိုကို ဆက်သွားကြည့်ရ အောင်...

* * *

မျိုးမင်းဆိုတာ မြောင်းမြဦးဘချို လမ်းမှာနေတဲ့ ဦးတင်နွယ်ရဲ့သား အလတ်ကောင်ပါ။ စိတ်ရင်းသဘော ထား မဆိုးပေမယ့် ထော်လော်ကန့်လန့် တော့ အတော်လုပ်တဲ့ကောင်ပါ။ မလုပ်နဲ့ဆို နည်းနည်းတော့ လုပ်ကြည့် ရမှ၊ မသွားနဲ့ဆို ခြေလှမ်း တစ်လှမ်း တော့ တိုးကြည့်ရမှ။ အဲဒီလို လုပ် လိုက်ရမှ စားဝင်အိပ်ပျော်တဲ့ညာဉ် ရှိ တဲ့ကောင်။

အဲဒီနေ့ကလဲ မှတ်မှတ်ရရ သကြိန် အတက်နေ နောက်ဆုံးနေပေါ့။ လူငယ်တိုင်းလိုလို မျက်စိနှစ်လုံးပွင့် ကတည်းက နောက်ဆုံးပိတ် အိတ်နဲ့ လွယ် ကဲဖို့ကို တာဆူနေကြတယ်။ ဒီအထဲမှာ မျိုးမင်းတို့အုပ်စုလဲ ထိပ် ဆုံးကပေါ့။

မနက် ရှစ်နာရီလောက်ကတည်း က သူတို့ ငှားထားတဲ့ ဂျစ်ကားပေါ် တက်လိုက်ဆင်းလိုက်နဲ့ ရွှေပိုးထိုးနေ ကြတယ်။

'သကြိန်ရေတွေ အေးပါတယ်ဆို... သကြိန်ရေက ချမ်းပါတယ်ကွယ်... အစ်ကိုလေးတို့ ဘယ်သွားကြမလို့လဲ' သကြိန်သီချင်း ရတဲ့အပိုဒ်လေးကို ထပ်ကာထပ်ကာဆိုရင်း မျိုးမင်းတို့ အနား ရောက်လာတာက ကိုဂျာအေး ပါပဲ။

တကယ်ဆို မျိုးမင်းတို့ ဝမ်းပွဲလုံး ကိုဂျာအေးထက် တော်တော်ငယ်ကြ ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လဲ ကိုဂျာအေးက

www.burmeseclassic.com

မွေးကင်းစကလေးကလွဲရင် ကျန်တဲ့ အရွယ်အားလုံးကို အစ်ကိုလေးလို့ပဲ ခေါ်တာ သူ့အကျင့်ပဲ။

မျိုးမင်းက ကားထဲကို လိုမယ့် ပစ္စည်းတွေ ထည့်နေရင်းက ကိုဂျာ အေးကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း အိတ်ထဲက ငါးကျပ်တန်တစ်ရွက် ထုတ်ပေးလိုက်တယ်။

ကိုဂျာအေးက မျိုးမင်းပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကိုမယူဘဲ ဂျစ်ကားကို လှည့်ပတ်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့...

'ကားခေါင်းက အဆော်ကို ဝိန်ချိုင်းနေတာပဲ ကြည့်လို့ပဲကောင်းဘူး'

ကိုဂျာအေးစကား ကြားတော့ မျိုးမင်း ကပျာကယာ ကားခေါင်းကို ပြေးကြည့်တယ်။ ပြီးတော့...

'ကိုဂျာအေးကလဲဟာ... ကားခေါင်းက ဘယ်မှာ ဝိန်ချိုင်းနေလို့လဲ ခင်ဗျား ယဟတ်တာတွေ အတော်ပြောတာပဲ ခင်ဗျား ဒိုးလိုက်တာ'

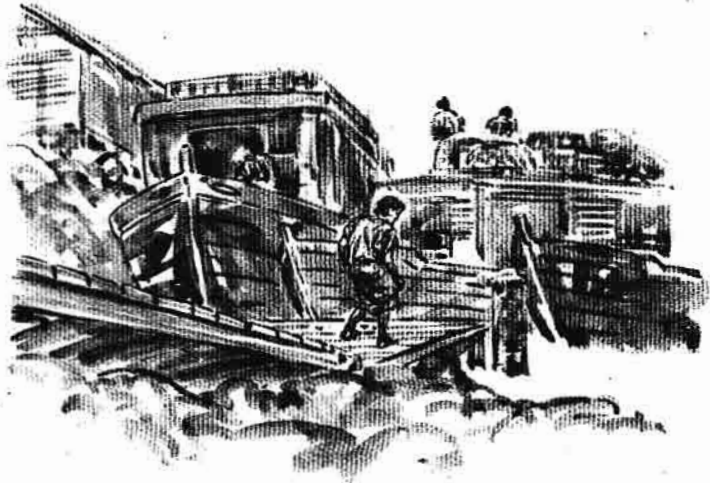
'ဟုတ်တယ် အစ်ကိုလေးရဲ့ တကယ်ပြောတာ အစ်ကိုလေးတို့ ဒီကားမစီးဘဲ သံပုံဆိပ်က ဒိန်းဒေါင်းလေးပဲ ငှားစီးတာမှ သက်သာဦးမယ်'

'ခင်ဗျားကလဲ ဒိန်းဒေါင်း မစီးချင်လို့ ဂျစ်ကားကို ဈေးကြီးပေးပြီး ငှားတာ ရော့ ဒီမှာ ပိုက်ဆံယူပြီး မုန့်သွားစားလိုက်တော့'

နဂိုကလဲ မျိုးမင်းက ကိုဂျာအေးကို ကြုံရင်ကြုံသလို မုန့်စားပေးတတ်ပါတယ်။ တောင်းတောင်း မတောင်းတောင်း ပေးနေကျပါ။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ကိုဂျာအေးက မျိုးမင်းပေးတဲ့ ပိုက်ဆံကို မယူဘဲ...

'အစ်ကိုလေး ဒီကားစီးလို့ ကောင်းမှာ ယဟတ်ဘူး တကြားကား စီးပါလား'

'ကဲပါ ကိုဂျာအေးရယ်...ခင်ဗျားက ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ၊ ဒီနေ့

နောက်ဆုံးနေ့ဗျ။ အပိက်ရမယ့်နေ့ဆိုတာ သိရဲ့သားနဲ့...'

'ဒီလောက်တောင် ပြောမရရင် အင့်ဟာ...'

ကိုဂျာအေးက ပြောပြောဆိုဆို မျိုးမင်းပါးနှစ်ဖက်ကို သူ့လက်ဖဝါးကြီးတွေနဲ့ ဆွဲယူလိုက်ပြီး နဖူးချင်း ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး တိုက်လိုက်ပြီး လမ်းအတိုင်း မပြေးရုံတမည် ထွက်သွားတယ်။

မျိုးမင်းကတော့...

'ဒီလူကြီး ဒီနေ့ကျမှ ဘာလာကြောင်နေပါလိမ့်'

လို့ တွေးမိလိုက်တယ်။

ကိုဂျာအေး ထွက်သွားပြီး ဘာကြာလိမ့်မတုန်း မျိုးမင်း တဝါးဝါးနဲ့ သမ်းတော့တာပဲ။ သူ့မျက်စိရှေ့ မြင်မြင်သမျှ အရာတွေ အကုန်ချာလပတ် လည်နေတယ်။ စိတ်ထဲလဲ သင်္ကြန်လည်ဖို့ကို မေ့သွားတယ်။ အိမ်ပြန်အိပ်ဖို့ကိုပဲ အာသာဆန္ဒ ပြင်းပြနေတယ်။

သူ့ဘော်ဒါတွေ ခေါ်တာလဲ မကြားတော့ဘူး။ မေးတာလဲ မဖြေနိုင်တော့ဘူး။ အိမ်ပြန်အခန်းထဲဝင်ပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတယ်။

သူ အိပ်ရာနိုးတော့ နေ့လယ်ပိုင်း

ရောက်နေပြီ။ ဒီတော့မှ သင်္ကြန်လည်ဖို့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းထားတာကို သတိရတယ်။

'အမေတို့ကလဲဗျာ သင်္ကြန်လည်ဖို့ကို သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ချိန်းထားတာ သိရဲ့သားနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတာ နည်းနည်းပါးပါးလေး မနိုးလိုက်ဘူး။ ဒီအချိန်မှတော့ အကုန်လုံး လွဲကုန်ပါပြီ။

မျိုးမင်းက အိပ်ရာနိုးနိုးချင်း သူ့အမေ ခေါ်ခင်မြကို အပြစ်တင်စကား ဆိုနေတာပါ။

'အမယ်လေးတော်... သူကပဲ မိဘကို ရန်ပြန်လုပ်ရသေးတယ်။ မင်း သူငယ်ချင်းတွေ လာခေါ်တော့ မင်းကိုယ်တိုင်ပဲ မလိုက်တော့ဘူး အိပ်ချင်လို့ဆိုပြီး အခန်းထဲ ဝင်သွားတာ များ...

'ဗျာ...သား ဒီလိုပြောမိလို့လား'

'ပြောပါ့တော် ကိုတော်ချောရယ်။ မင်း သူငယ်ချင်းတွေတောင် မင်းကို စိတ်ချပြီး ထွက်သွားတယ်'

အမေလုပ်သူ ခေါ်ခင်မြရဲ့ စကား ကြားတော့ မျိုးမင်း အတော်အံ့ဩသွားတယ်။ ကိုဂျာအေး သူ့ကို နဖူးနဲ့ တိုက်လိုက်ပြီးကတည်းက နောက်လိုင်း သူ ဘာမှ သိပ်မမှတ်မိတော့ဘူး။

ပြန်အိပ်ဖို့ တစ်ခုပဲ စိတ်စွဲနေတယ်။

'အခုချိန် ဘာမှ လုပ်လို့မရတော့ မယ့်အတူတူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားထိုင်တာပဲကောင်းမယ်'

ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ စက်ဘီးဆွဲပြီး (၄)လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။

'ဟာ... မျိုးမင်း မနက်က ကျော်အောင်တို့ သင်္ကြန်ကားနဲ့ မင်း ပါသွားတာမဟုတ်လား။ ဘယ်တုန်းက

ပြန်ရောက်တာလဲ'

လက်ဖက်ရည်ပိုင်ရှင် ဦးမြအေးက မျိုးမင်းကို သင်္ကြန်ကားနဲ့ လည်ဖြစ် တယ်အမှတ်နဲ့ လှမ်းပြောလိုက်တာပါ။

'ဟုတ်တယ် ဦးလေးရ၊ မနက်က တော့ ကျောင်အောင်တို့နဲ့ သွားဖို့ စီစဉ်ပြီးမှ ကျွန်တော် အိပ်ပျော်နေလို့ မလည်ဖြစ်လိုက်ဘူး'

'ဒါဆို မင်းက ကွက်ပြီးကံကောင်း သွားတာပေါ့'

'ဘယ်နှယ် သင်္ကြန်မလည်လိုက်ရ ဘူးဆိုတာ ကံကောင်းတယ် ခေါ်မလား ဦးလေးရဲ့'

မျိုးမင်းက သူ သင်္ကြန်မလည်လိုက် ရတာကို ကံကောင်းတယ်ပြောတဲ့ ဆိုင်ရှင်ဦးမြအေးကို ဘုတောလိုက် တယ်။ ဒီတော့ ဆိုင်ရှင် ဦးမြအေး က...

'မင်း... ဒီလိုပြောပုံထောက်ရင် ကျော်အောင်တို့သတင်း မကြားသေး ဘူးနဲ့တူတယ်'

'ဘယ်လို... ကျောင်အောင်တို့ သတင်း ဟုတ်လား။ ဘာသတင်းလဲ'

'မင်း တကယ်မသိဘူး ဟုတ်လား'

'ကျွတ် ဦးလေးကလဲ မသိပါဘူးဆို နေ'

'ကျောင်အောင်တို့ သင်္ကြန်ကား ကုန်သွား

ဘက်မှာ ရေထွက်ဟက်တဲ့ ကုလေးကို ရှောင် လိုက်တာ အရှိန်လွန်ပြီး လမ်းဘေးက အပင်ကို ထိတိုက်မိပြီး မျောက်သွားတယ် လေ။ အခု အကုန်လုံး ဆေးရုံပေါ့မှာ။ အကုန်လုံး အကျိုး အပ် အကွဲ အပြေတွေ ချည်းပဲ။

ကာကလဲ ခေါင်းတစ်ခုလုံး ပိန်လိန်သွား တာပဲ။ အသေအပျောက်မရှိလို့ တော်သေး တယ် ပြောရမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် မင်း လိုက် မသွားဖြစ်တာ ကံကောင်းတယ်လို့ ငါပြော တာပေါ့ကွ'

'ဪ ကျွန်တော် တကယ်ကို မသိတာ ဦးလေးရဲ့၊ အခုမှ အိပ်ရာနီးလို့ လက်ဖက်ရည်လာသောက်တာ'

'အေးလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အပေါင်း အသင်း အချင်းချင်း သတင်းလေး ဘာလေး သွားမေးလိုက်ဦးပေါ့'

ကြည့်စမ်း... မနက်ကသွား ကိုဂျာအေးနဲ့သာ မတွေ့ရင် ငါလဲ အခုလောက်ဆို ဆေးရုံမှာ ပတ်စီး အဖွေးသားနဲ့ ဖြစ်နေလောက်ပြီ။ ငါ့နှယ် ကံကောင်းလိုက်တာ။ အဲ... ငါ ကံကောင်းလို့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုဂျာအေး ကောင်းလို့ ဟုတ်တယ်။ ကိုဂျာအေး ကယ်လိုက်လို့ မဟုတ်ရင် ငါလဲ

သေမယ် ရှင်မယ် ခန့်မှန်းလို့ ရတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆေးရုံလာရင်း တွေးနေ မိတယ်။

ဒီနောက်ပိုင်းတော့ ကိုမျိုးမင်းတစ် ယောက် ကိုဂျာအေးက အစ်ကိုလေး ဒါဆိုရင် မျိုးမင်းက ဒါလိုက်တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ သိခဲ့တဲ့ ကိုဂျာအေး ဟာ အဲဒီလို ထူးခြားတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ သူ့မှာ သာမန်လူတွေထက် ထူးခြားတဲ့ အပြင်ပန်း သွင်ပြင် လက္ခဏာတွေ မရှိခဲ့ပေမယ့် သာမန်လူတွေ မသိမမြင် နိုင်တာတွေကိုတော့ သူသိ သူမြင် တယ်လို့ ပြောရမယ်ထင်ရဲ့။

တစ်ခါ... တစ်ခါကျတော့တင် ကိုဂျာအေးနဲ့ဆုံရတာ မျက်လှည့် ဆရာတစ်ယောက်၊ ပဉ္စလက်ဆရာ တစ်ယောက်နဲ့ ဆုံရသလို အထူး အဆန်းတွေနဲ့ ခေါင်းစားခဲ့ရပြန်တယ်။ အဲဒီနေ့က ဆရာပေါက်တို့အိမ်မှာ ဝါဆိုသက်န်းကပ်သလား။ ဘုရား အနေကဇာတင်သလား မှတ်တော် မမှတ်မိတော့ဘူး။ ဆရာပေါက်ဆိုတာ မြောင်းမြမြို့ပေါ်မှာတော့ အသင်း အဖွဲ့ အတော်ကောင်းတဲ့ ကျူရှင်ဆရာတစ် ယောက်ပါ။ တပည့်တွေအပေါ်မှာ စေတနာထားတဲ့ဆရာပါ။ ထူးဆန်း တော့... ဆရာပေါက်ရဲ့ ဖိတ်ကြားချက် အရ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကိုစိုးထွန်းရယ် အလှူကို ရောက်လာခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ရောက်လာခဲ့တာကတော့ ဘေးထွက် ရောင်းတဲ့ ကိုမြင့်ကိုရယ်၊ ဈေးထဲမှာ ထည်ရောင်းတဲ့ ကိုဝင်းမြင့်၊ မုန့်မျိုးစုံရောင်းတဲ့ ကိုခေတ်ခွင်၊ ဘဲခိုင်ဖွင့်ထားတဲ့ အနုပညာ ကျွန်တော်တို့ခြောက်ယောက် တစ်ဖွဲ့ တည်း ထိုင်နေတုန်း ကိုဂျာအေး

ရောက်လာတယ်။ ဆရာပေါက်က...
'ဂျာအေးရေ ဒီမှာ လွတ်တဲ့နေရာမှာ
ဝင်ထိုင်ကွာ'

လို့ ပြောလိုက်တော့ ကိုဂျာအေးက
ကိုစိုးထွန်းရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ဝိုင်းကို
ဝင်လာတယ်။ တစ်ဝိုင်းလုံး သူ့ပါတနာ
တွေချည်းပဲကိုး။

ထမင်းပွဲတွေ လာချတော့ အထည်
ရောင်းတဲ့ ကိုမြင့်ကိုက...

'ဆရာပေါက် တို့စရာ သခွားသီး
လေး ဘာလေး ရှိသေးလား'

ဆိုတော့ ဆရာပေါက်က...

'နေဦး ကိုမြင့်ကိုရေ ကျန်တောင်
ကျန်သေးရဲ့လား မသိဘူး။ ကျွန်တော်
နောက်ဖေး ဝင်ရှာလိုက်ဦးမယ်'

'နေ...နေ အစ်ကိုလေး မရှာနဲ့
တော့၊ ကျွန်တော် ယူပေးမယ်'

အခုလို ပြောလိုက်တာ အခြားလူ
မဟုတ်ပါဘူး ကိုဂျာအေးပါ။

'မင်းမှာ ပါလို့လား ဂျာအေးရ'
ကိုမြင့်ကို အမေးကို ဂျာအေးက...

'အစ်ကိုလေး စားချင်ရင် ခူးပေးမှာ
ပေါ့'

လို့ ပြောရင်း သူ့ဘယ်ဘက်လက်
ကို ပြတင်းပေါက်ဘက်ဆန့်ပြီး ပြန်ဆွဲ
ယူလိုက်တော့ အံ့သြစရာ... သူ့
လက်ထဲမှာ အရှည်ဆယ်လက်မ
လောက်ရှိမယ့် သခွားသီးတစ်လုံး
ပါလာတယ်။ တကယ့်ကို လတ်လတ်
ဆတ်ဆတ်ပါ။ အညှာမှာ အစေး
တောင် မခြောက်သေးဘူး။

ဆရာပေါက်က လာတဲ့ ဧည့်သည်
တွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတာနဲ့ ဒီအကြောင်း
ကို မသိလိုက်ပါဘူး။ တခြားစား
သောက်နေတဲ့ ဝိုင်းတွေလဲ သတိ
မထားမိလိုက်ပါဘူး။ ဒါက ကိုဂျာအေး
လိုချင်တဲ့ အနေအထားပါပဲ။

ဟုတ်ပါတယ် ကိုဂျာအေး လူတွေ

သူ့ကို အာရုံစိုက်ပြီဆို ဘာမှ ထူးထူး
ခြားခြား ပြုမူပြောဆိုတာမျိုး လုပ်လေ့
မရှိပါဘူး။

တကယ်တော့ ကိုဂျာအေးဟာ
မျက်လှည့်ဆရာတစ်ယောက် မဟုတ်
သလို လက်လှည့်ပစ္စည်းဆရာတစ်
ယောက်လဲ မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီထပ်မံ
ကိုဂျာအေးရဲ့ ထူးခြားတဲ့ အပြုအမူ
အပြောအဆိုနဲ့ သူ့လုပ်ရပ်တွေကို တော
ကြီးတော့ပုဂံပဲ ယုံခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါပဲ။

ကျွန်တော် ရန်ကုန် ပြောင်းလာပြီး
နောက်ပိုင်း ကိုဂျာအေးနဲ့ မတွေ့ဖြစ်
တော့ပါဘူး။

လူထူးဆန်း ဂျာအေးနှင့် ကြုံဖူးမှ
ယုံခဲ့ကြသူများ(၃)ကို ဆက်ရေးနိုင်ဖို့
မြောင်းမြကို တစ်ခေါက်ပြန်ရပါဦးမယ်။
မြောင်းမြက ပြန်ရောက်မှပဲ ဆက်
လက်ဖော်ပြပါဦးမယ်။

မြောင်းမြ မြင့်လှိုင်

စာရေးသူတို့ ဇာတ်ချက်ကြော မွေးရပ်မြေဖြစ်တဲ့ မင်းတုန်း
မြို့မှာ ၁၉၅၈ ခုနှစ်မှ သောင်းကျန်းသူတွေရဲ့ ရန်က ကင်း
ပါတယ်။

သောင်းကျန်းသူတွေရဲ့ လက်အောက်မှာနေရဥ်က
အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်လို့သာနေ
မိပါတယ်။

ထိုအချိန်က ရဲဘော်ဖြူဗိုလ်တစ်ဦးက ဆန်ကို ဖုဋ္ဌဿ
ဂါထာနဲ့(၇)အုပ်မန်းပြီး ကြက်တွေကို အစာကျွေးလိုက်ပါတယ်။

ကြက်တွေ အစာစားသောက်နေ စဉ်မှာပဲ ကျန်(၁)ဦးက
ခြောက်လုံးပြူးနဲ့ သူ့ပစ်ချင်တဲ့ ကြက်ကို ရွေးပြီး ပစ်ပါတော့
တယ်။ တချောက်ချောက်နဲ့ ခြောက်ချက်သာ ကုန်သွားပါ
တယ်။ သေနတ်သံက ထွက်မလာပါဘူး။

ဒါနဲ့ ကောင်းကင်ကို ထောင့်ပြီး ပစ်ကြည့်ပြန်တော့ခြောက်
တောင့်စလုံး အသံမြည်ပြီး ထွက်သွားပြန်ပါရော။ အဲဒီအချိန်
စာစပြီး ဖုဋ္ဌဿဂါထာဟာ သေနတ်ပစ်ပါကလားလို့ နလုံး
သားမှာ စွဲငြိထင်ဟပ်လို့သာ ရှိနေပါတော့တယ်။

ဖုဋ္ဌဿဂါထာ

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ
အသောကံ ပိရင်္ဂံ ခေမံ။

ဖုဋ္ဌဿဂါထာ

စွမ်းရည်ထူးတစ်မျိုး

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဖုဋ္ဌဿ = ဖုတ်ထတ်သ
- လောကဓမ္မေဟိ = လောကဓမ်မေဟိ
- စိတ္တံယဿ = စိတ်တံယတ်သ
- နကမ္ပတိ = နကမ်ပတိ

အနက်
လောကဓမ္မေဟိ-လောကခံ တံရားရှစ်ပါးတို့နှင့် ဖုဋ္ဌဿ-
တွေ့ထသော၊ ယဿ- အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ-
စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ- မတုန်မလှုပ်၊ အသောကံ- စိုးရိမ်
ခြင်းလည်း မရှိ၊ ပိရင်္ဂံ-ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ၊ ခေမံ-
ဘေးလည်း မရှိ။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ
[ဓမ္မာဓိဿ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနီ
ကာယ ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဘုမ္မဝတီကိုကိုလေး

မျှစ်ပြုတ်ခါ

လျှိုဝက်ချက်

'အစ်ကိုရေ ခြံထဲက မျှစ်စို့တွေတူးလာတယ်။ အခု ဟိုဘက်နားဆော သွားစရာရှိလို့ ပြန်လာတော့ ပြုတ်ပေးမယ်'

'မျှစ်ပြုတ်လောက်တော့ ရပါတယ်။ ပြုတ်ထားလိုက်ပါမယ်'

မျှစ်စို့အား အခွံများ၊ အရင့်ပိုင်းများဖယ်ရှား၍ မထူမပါး လှီးကာ ရေထည့်ပြုတ်ထားလိုက်သည်။ အတန်ကြာ ဆူပွက်ပြီးနောက် ဖိုပေါ်ချသည်။

နီးသည် ပြန်လာသောအခါ မျှစ်ပြုတ်က အဆင်သင့် ဖြစ်နေပါပြီ။

'ဟင် ခါးလိုက်တာ၊ ထပ်ပြုတ်ခါဦးမယ်'

'တစ်ရေဆူရုံနဲ့ မရဘူးလား'

'ဘယ်ရမှာလဲ ကြာကြာလေးပြုတ်မှ အခါရည် ထွက်တာ'

သို့ဖြင့် ခပ်ကြာကြာကလေး ထပ်ပြုတ်လိုက်သည်။ ကောင်းစွာ ဆူပွက်လာပြီးနောက် ရေများ သွန်ခပ်ကာ ရေအသစ်လဲသည်။ သူ့ကြိမ်မျှ ပြုတ်သော်လည်း အခါအရသာက မပျောက်ပါ။ ထိုအခါတွင်မှ ဇနီးက ပြုံး၍...

'ရေကို ဘယ်က ယူသလဲ'

'ကျောက်စည်ထဲကပေါ့'

'အကြောင့် ဒါ့ထာပေါ့၊ အဲဒါ မီးအေးတော့ ပျစ်ကို မီးအေးပြုတ်ရင် ဒါ့ထာပေါ့၊ တွင်းအေးနဲ့ ပြုတ်ရတာပဲ'

ထိုအခါမှပင် တို့စရာ မျှစ်ပြုတ်ကလေး ထမင်းစားပွဲပေါ် ရောက်လေတော့သည်။ (မျှစ်တိုင်း မခါးပါ။ ခါးတတ်သော မျှစ်ကို မီးရေနှင့်ပြုတ်လျှင် တော်ရုံနှင့် အခါတတ် မကုန်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။)

စောသိင်းလ

စာရွှေသူ သူတော်ထံပညာရှင်များသို့...

ခါးတတ်သော မျှစ်အမျိုးအစားကို သိသူများမှ ဖော်ပြရေးသားပေးဖို့ကြံ ပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးထိန်း
စာတည်းချုပ်

နွားပျက်စိ

ဒဏ်တိမ်စွဲနေသလား

မကွေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ နတ်မောက်မြို့နယ်မှ တောင်သူကြီး ဦးလှိုင်သည် နွား၏ ဦးခေါင်းကို စိတ်တိုသဖြင့် နှင်တံနှင့် ရိုက်လိုက်ရာ မျက်လုံးကို ရိုက်မိသွားသည်။

သို့ဖြစ်၍ သူ၏နွား ညာဘက်မျက်လုံးသာ ကောင်းတော့သည်။ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးဒဏ် တိမ်စွဲသွားလေတော့သည်။

ထိုအခါ အတွေ့အကြုံရှိသော ဘကြီးတင်က တောင်သူကြီး ဦးလှိုင်အား နွားတိမ် လွင့်ပျောက်စေသော ဆေးနည်းကို ပေးလေ၏။

တောင်သူကြီးဦးလှိုင်သည် ဘကြီးတင် ပေးသည့် ဆေးနည်းကို ယုံကြည်စွာ လက်ခံခဲ့၏။ ထိုဆေးနည်းအတိုင်း လုပ်ဆောင်လိုက်ရာ (၃)ရက်ကျော် (၄)ရက်မျှ အကြာတွင် ဦးလှိုင်၏ နွားတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဘယ်ဘက်မျက်စိမှ ဒဏ်တိမ်သည် လွင့်ပြယ်ပျောက်ကင်းသွားပါတော့သည်။

စာရေးသူအား တောင်သူကြီးဦးလှိုင်က သူ လုပ်ဆောင်ခဲ့သော နွားတိမ်လွင့်ပြယ်စေသည့် ဆေးနည်းအောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

'ကျောက်ပျဉ်ပေါ်မှာ ရှာရိုက် ဆန်ဆေးနဲ့ သွေးရပါမယ်။ အဲဒီလို သွေးရမှာ အနည်းငယ် ထည့်သွေးဖို့ လိုပါတယ်။ သွေးလို့ရတဲ့ ဆေးညက် တစ်ခွက် ပြုအပ်တိမ်ရတဲ့ မျက်လုံးကို မျက်စိပုံအတိုင်း ရပါမယ်။ (၃)ရက်ဆက်တိုက် လုပ်ဆောင်ပေးရင် နွား ဒဏ်တိမ်လွင့်ပြယ်သွားပါပဲ'

'ကျေးဇူးပါပဲ ဦးလှိုင်ခင်ဗျား'

ကြည်ဖြူ

ကောလိန်နို
(ရွှေမြေမြေ)

ပေးပေးပေးပေး

နက္ခတ္တကျော်ကြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ခြိမ်းမာ ခိုင်ခံ့ အနာမိဒ်နယ်တရပ်ကို သန့်စင် မတင် နတ်တမ်းမရှိ၊ လူသိထင်ရှား နည်းပါးသော်လည်း ထူးခြားမြတ်နိုးမှု နှင့် ရုပ်တည်သွားကြသော ရုပ်တည် လျက်ရှိကြသော ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများတို့၏ အဆကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြကြရန် ဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိ

ပါ၏။
ထိုထူးခြားသော ဘုန်းတော်ကြီးများ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သည်လည်း စိတ်ဝင်စားလျက်ရှိနေပါ ၏။ မိမိနေထိုင်ရာဒေသနှင့် အနီး ပတ်ဝန်းကျင်တို့တွင် လေ့လာ စုံစမ်း

ကြည့်မိသည်။ ထူးခြားမှုကို မတွေ့ရှိရ သေးပါ။
တစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့တွင် ရာသီ ဥတု ပွင့်လင်းမှုမရှိ၊ ရှစ်နယ်ငွေ တစ်ခွင်လုံး မိုးမည်းကြီးများ ကြီးမိုး လျက်ရှိပါ၏။ မိုးမရွာသေးပါ။ ကောင်း

ကင်တစ်ခိုတွင် အံ့မှိုင်းမည်းမှောင်နေသည်။

အချိန်အားဖြင့် နံနက်(၁၀)နာရီ (၄၀) မိနစ်မျှသာရှိသေး။ ကျွန်ုပ် ကိုးကွယ်သော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ဦးပွင့် ဆွမ်းခံဝင်လာချိန်ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဦးပွင့်ကို ဆွမ်းလောင်းရန် ဆွမ်းနှင့် ဖိးကြမ်းငှက်ပျောသီး အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားပါသည်။ ဆွမ်းခံဦးပွင့် အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာသည်နှင့် မိုးသီးမိုးပေါက်ကြီးများ ပြောင်းပြောင်းထ ရွာချလိုက်ပါတော့၏။ ဦးပွင့်သည် ကျွန်ုပ်၏ အိမ်တွင် ခေတ္တမိုးခိုရလေ၏။

ဦးပွင့် အနားယူဆဲ အချိန်ကာလမှာ ယနေ့မှ ထူးထူးခြားခြား စကားပြောချိန်ရလေ၏။ (ယမန်နေ့များက ဆွမ်းလောင်းပြီးသည်နှင့် အချိန်မီ ပြန်ကြွရလေ့ရှိ၏။ စကားပြောချိန် မရရှိခဲ့ပါ။) မိုးမင်းကြီးကို ကျေးဇူးတင်မိလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆွမ်းနှင့် သစ်သီးဆွမ်းလောင်းပြီး ဦးသုံးကြိမ်ချ ကန်တော့လိုက်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်သိချင်သည်များကို ဦးပွင့်အား ခွင့်ပန်လျှောက်ထားရသည်။

ဦးပွင့်က ကျွန်ုပ်အား ဆုမွန်ကောင်းများ ပေးသနား ချီးမြှင့်ပါသည်။

‘ဦးပွင့်ဘုရား... ဦးပွင့်တို့နဲ့ နီးစပ်တဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးတွေထံမှ ထူးခြားတဲ့ ဘုန်းကြီးပျိုး တွေ့ဖူးပါသလား ဒါပေမယ့် ကြားဖူးထားတာကော ရှိပါသလားဘုရား’

‘တွေ့ဖူးတယ် ဒကာကြီးရဲ့ ကြားဖူးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဦးပွင့် (၁၂)နှစ်သားလောက်က စတွေ့ဖူးတာ။ အခုလဲ ရှိပါတယ်။ ထူးခြားတယ် ဒကာကြီးရေ... ရွှေဘိုနယ်ဘက်မှာ ရှိတယ်။ ဒကာကြီး စိတ်ဝင်စားလို့လား’

ကျွန်ုပ်ကိုးကွယ်သော ကျောင်းမှ

ဦးပွင့်သည် ရွှေဘိုနယ်ဘက်တွင် ထူးခြားသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးရှိကြောင်း ပြောလာ၍ ကျွန်ုပ် အတိုင်း မသိ ဝမ်းသာမိပါ၏။

သူ၏ဦးလေး ဆရာတော်ရှိရာ ကျောင်းတွင် လာရောက်၍ ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ယူရန် အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ရောက်ရှိ သီတင်းသုံးလျက်ရှိပါ၏။

‘စိတ်ဝင်စားပါတယ်ဘုရား၊ အချိန်ရမယ်ဆိုရင် မိန့်တော်မူပါဘုရား’

‘ပြောပြပါမယ် ဒကာ၊ ရွှေဘိုနယ်ဘက်မှာပေါ့၊ ကော့ရွာရဲ့ မြောက်ဘက်တာလောက်မှာ တောနက်ကြီး ရှိတယ်။ အခု ပြောမယ့် ဘုန်းကြီးဟာ တောကြီးမြက်မည်းထဲမှာ သီတင်းသုံးနေထိုင် တရားအားထုတ်နေပါတယ်။ တောထဲမှာလို့သာ သိတာနော်။ ဘယ်နေရာရယ်လို့ သွားတွေ့လို့မရနိုင်ဘူး။ ဘယ်နေရာမှာ သီတင်းသုံးသလဲ၊ ဘယ်သူမှ တိတိကျကျ မသိကြဘူး ဒကာကြီးရဲ့။’

အဲဒီဘုန်းကြီး နေပုံထိုင်ပုံတွေဟာ သူ့ရဲ့လှုပ်ရှားမှု ပုံရိပ်အားလုံးဟာ အထူးအဆန်းတွေချည်း ဖြစ်နေလို့ တစ်နယ်လုံးက အံ့ဩကြရတယ်။

အနေအထိုင် ရိုးရှင်းလွန်းလို့ တစ်နယ်လုံးက ကြည်ညိုလို့ မဆုံးဘူး။ အခုပြောပြမယ့် ဘုန်းကြီးဟာ ဟိုရှေးရှေးတုန်းက မဟုတ်ဘူးနော် ဒကာကြီး။ ခေတ်ပေါ်အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ရပ်မှန်တွေ ချည်းသာ ဖြစ်တယ်။ အခုလဲ အဲဒီဘုန်းကြီး ရွှေဘိုနယ်ဘက်မှာ သက်ရှိ ထင်ရှားရှိလျက်ပါပဲ’

ဦးပွင့်ပြောပြသော ဘုန်းကြီး ဘွဲ့အမည်မှာ ဦးကေလာသ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရလေ၏။ ယခုသက်ရှိ ထင်ရှားရှိနေပါသဖြင့် ဖူးတွေ့လိုသူများလည်း

အရောက်သွား ဖူးမြော်နိုင်ဖြစ်ပါသည်။ (အလွယ်တကူ တွေ့ရှိနိုင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ကြောင်း ကြိုတင် အသိပေးလိုပါသည်။)

ယခု ထိုဘုန်းကြီး၏အကြောင်းကို ဦးပွင့် ပြောပြချက်များအရ ရေးသားသီကုံး ဖွဲ့နွဲ့စီကုံးထားသည်များထဲမှ အကြောင်းအရာ အချက်အလက်အချို့ ချွတ်ချော်မှုရှိခဲ့ပါလျှင် စာရေးသူ၏ ချို့ယွင်းမှုသာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

စာရေးသူ

အညာဒေသ ရွှေဘိုနယ်ဘက်၌ ဖြစ်ပါသည်။ ဦးကေလာသဟူသော ဘုန်းကြီးတစ်ပါးရှိလေ၏။ ထိုဘုန်းကြီးသည် အနေအထိုင်ရိုး၏။ အသုံးအဆောင်များဖြစ်သော သုံးထည်သော သင်္ကန်း၊ ထီးဖိနပ်တို့မှာ အမြဲတမ်း ဟောင်းနွမ်းလျက်ရှိသည်။ ကားတာယာ ဖိနပ်ကိုသာ စီးပါသည်။

မေတ္တာရှင်ဟူ၍လည်း ပြော၍ ရပါသည်။ ဘုန်းကြီး၏ ရုပ်ရည်သွင်ပြင်သည် အမြဲပြုံးနေပါ၏။ ရပ်ရွာထဲတွင် အမြဲပြုံးနေသူကို တောကေလာသကြီး အတိုင်းပါပဲလားဟု ပြောစမှတ်ပြုကြရ၏။

ပြုံးရွှင်စွာနေနိုင်ခြင်းသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန်မာန ကင်းရှင်းသူတို့၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်၏။ ဦးကေလာသကို ရွှေဘိုတစ်နယ်လုံးက ကြည်ညိုကြလေသည်။

ရပ်ဝေးမှ ကြည်ညို၍ လာရောက် ဖူးမြော်ရန်မှာလည်း ထိုဘုန်းကြီးသည် နေရာအတည်တကျ မတွေ့ရှိနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါ၏။ ဒေသခံများပင်လျှင် ကုသိုလ်ကံထိုက်မှ ဖူးမြော်ခွင့်ရကြလေ၏။ သည်းခံစောင့်ဆိုင်း၍ ဖူးမြော်လျှင် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မြို့ထဲရွာထဲမှာရှိသော ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခြင်း မရှိချေ။ တော နက်ကြီးထဲတွင် သီတင်းသုံးနေသည် ဟုသာ မရေမရာပြောနိုင်ကြ၏။ မည် သည့်နေရာတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင် ပါသည်ဟု မည်သူမျှ တစ်အပ်မသိ ကြချေ။

ဘုန်းကြီးဦးကေလာသ သီတင်းသုံး နေသော တောနက်ကြီးသည် သစ်ပင် ကြီးများ ဝိုင်းညွှံကာ ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိ၏။ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းလေ၏။ တောသဘာဝ တောခြောက်ခြင်းများ နှင့်လည်း ကြုံတတ်၏။

တောကြီးမာယာသည် တော ပရိယာယ်ကြွယ်ဝလေရကား။ ထိုတော ထဲသို့ ဝင်ရောက်ဝံ့သူသည် အာဂသူရ ကောင်းအဖြစ် အံ့ဩချီးကျူးဖွယ်ရာ ဖြစ်နိုင်ချေရှိ၏။ (လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်က အပင်ကြီးများရှိခဲ့ ကြောင်း သိရှိချီး ယခုအခါ တောဟူ၍ မရှိသလောက် ခြောက်သယောင်းလျက် ရှိပါ၏။)

ဦးကေလာသ မည်သည့်နေရာတွင် သီတင်းသုံးပါသည်ဟု လက်ညှိုးထိုးပြ နိုင်လောက်အောင် သိလိုသူတို့အထဲ တွင် ရွာသားတစ်ဦးဖြစ်သော မောင်ကျောက်ခဲလည်း ပါဝင်လေ၏။ မောက်ကျောက်ခဲသည် ဟီးရီးဆန်ဆန် ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားလိုစိတ် ပြင်းပြနေ၏။ ဆွမ်းခံပြန်ချိန်ကို ရွေး၍ စောင့်ကြည့် လို၏။ ဆွမ်းခံရန် ယနေ့ဘယ်ရွာသို့ ကြွသွားသည်ကိုလည်း မသိကြချေ။ ဘယ်အချိန် ဆွမ်းခံပြန်ဝင်သည်ကို လည်း မသိနိုင်ကြပါ။

ဇွဲကောင်းကောင်းဖြင့် တောစပ် တစ်နေရာမှာ မောင်ကျောက်ခဲ စောင့် ကြည့်လေ့လာ၏။ တစ်နေ့တစ်လံ ပုဂံ ဘယ်ပြေးမလဲ ဆိုသည့်အတိုင်း

တစ်နေ့သောအခါဝယ် ဦးကေလာသ ဆွမ်းခံပြန်ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရ သည်။

နောက်နားမှကပ်၍ လိုက်လာခဲ့ ၏။ မောင်ကျောက်ခဲသည် သူတကာ တို့ သိလိုသည်ကို အဖြေထုတ်နိုင်တော့ မည်။ သူသည် ဘုန်းကြီးနေထိုင်သည့် နေရာကို တပ်အပ်သေချာ တွေ့ရှိရ လျှင် ရွာသားတို့ကို ပြန်လည်ကြွားဝါ နိုင်မည်။ ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားလိုသူဖြစ်၏။

ဘုန်းကြီး ဦးကေလာသသည် ဦးခေါင်းစိုက်လျက် တရားရှုမှတ်ရင်း ခြေလှမ်းတိုင်း သတိကပ်ကာ မှန်မှန် လျှောက်လှမ်းနေသည်။ နောက်နားက ကပ်လိုက်လာသည့် မောင်ကျောက်ခဲ ခြေလှမ်းများက မမှန်မကန်ခြေလှမ်း များ...

ရံခါသစ်ပင်ကြီးကွယ်၍ ချောင်း၏။ ရှေ့သို့ ပြေးတက်ကာ ချုံပုတ်ကွယ်မှ တစေ့တစောင်း အကဲခတ်၏။ ဦးကေလာသ၏ နေရာကို သိသူသည် သူတစ်ယောက်တည်းသာ ဖြစ်ရမည် ဟု ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားလျက် ဘုန်းကြီး ကို မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်တော့ ၏။

မနီးမဝေးမှ မယောင်မလည်လိုက် ပါလာခြင်းကြောင့် ဒီတစ်ခါတော့ သိရ တော့မည်ဟု မောင်ကျောက်ခဲ ဝမ်း မြောက်နေ၏။

တောနက်ကြီးသည် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေပါ၏။ တောနက်ကြီး၏ အေးချမ်းမှုသာယာမှုကို မြင်တွေ့နေ ရ၍ မောင်ကျောက်ခဲ၏ စိတ်တွေသည် လည်း အေးချမ်းမှုအတိ ပြီး၏။

ဘုန်းကြီးသည် တောနက်ကြီးအစပ် သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ မောင်ကျောက်ခဲ သည် ဘုန်းကြီးနှင့် နီးနိုင်သမျှ နီး အောင် ကပ်လိုက်လာပါသော်လည်း အမြင်ဝေးလာ၏။ မောင်ကျောက်ခဲ သည် လျင်မြန်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် တောစပ်သို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လေ မောင်ကျောက်ခဲ ဘုန်းကြီးကို မတွေ့ရ တော့ပါ။

မောင်ကျောက်ခဲသည် “မထူးဘူး ကွာ၊ ဆက်လိုက်မယ်”ဟု စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး အတန်ငယ် လှမ်း သည်အထိ ဆက်၍ လိုက်လာခဲ့မိ၏။ လမ်းဟူ၍ ပီပီပြင်ပြင်မရှိချေ။ မောင်ကျောက်ခဲ စိုးရွံ့ ထိတ်လန့်လာ ၏။ စိတ်လှုပ်ရှားစ ပြုလာသည်။

မောင်ကျောက်ခဲ၏ နားထဲတွင် နားဝေတိမ်တောင်ဖြစ်လာကာ ဆူညံ လာ၏။ ဆူညံသံများ ပြင်းထန်လာကာ နားအုံကွဲမတတ် ခံစားရပါ၏။ သစ် ကိုင်းကြီးများ လှုပ်ရှားမှုက မကောင်း ဆိုးဝါးများ ခြောက်လှန့်နေသယောင် ထင်မြင်လာ၏။

မောင်ကျောက်ခဲ ကျောစိမ့်လာ၏။ ကြက်သီးမွေးညင်း ထလာသည်။ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လာပြီဖြစ်၍ နောက် ကြောင်း ပြန်လှည့်လိုက်ပါတော့သည်။ လာလမ်းကို ပြန်လှည့် ဒုရောသော ပါး ပြေးထွက်ခဲ့၏။ ရင်ဆိုးမော့နှလောက်

ရှိသည်။ မိမိရွာသို့ အားကုန်ပြေးလွှား
နေရ၏။ ကံကောင်းထောက်မစွာ ရွာသို့
ပြန်ရောက်ခဲ့သော မောင်ကျောက်ခဲ၏
ဆန္ဒ မအောင်မြင်ခဲ့ပါတကား။

**(ဘုန်းကြီးဦးကေလာသ သီတင်း
သုံးနေထိုင်သောနေရာကို တော
နက်ကြီးအသွင်သဏ္ဍာန် မြင်တွေ့
နေကြရဟန် ရှိလေသည်။)**

* * *

ဘုန်းကြီးဦးကေလာသသည် သက်
ကြီးဝါကြီး သံဃာတော်များကို ရိုသေ
ကိုင်းရှိုင်းမှုမှာ စံတင်လောက်၏။ ရွှေတို
တစ်နယ်လုံးက ပြောစမှတ် ပြုလောက်
ပါပေ၏။

ဘုန်းကြီးဦးကေလာသသည် ရပ်ထဲ
ရွာထဲသို့ ကြွရောက်သည့်အခါ လမ်း
တွင် သံဃာတော်များနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံ
တွေ့ရတတ်၏။ ရှေ့မှ ကြွလာသော
သံဃာတော်ကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်နှင့်
လမ်းဘေးသို့ ဖဲ့ဆင်းကာ လက်အုပ်ချီ
ပုဆစ်ဒူးတုပ် ထိုင်လျက်စောင့်၏။

ထိုသံဃာ သူ၏အနီးအပါး ရောက်
သည်နှင့် ရိုရိုသေသေ ဦးသုံးကြိမ်ချ
ကန်တော့ပြီးမှ မိမိလိုရာခရီး ဆက်လေ
၏။ တစ်ခါသော် ကော့ရွာနီးကို ဖြတ်၍
ဦးကေလာသ လျှောက်လှမ်းလာခိုက်
အုံးပေါက်မှ ပြန်ကြွလာသော ဆရာ
တော်နှင့် ဖုန်တထောင်းထောင်း ထနေ
သော လှည်းလမ်းကြောင်းတွင် ဆုံမိကြ
လေ၏။

လမ်းဘေးမြေပြင်မရှိဘဲ ဆူးချုံများ
ဖြင့် အတိပြီး၏။ ထိုင်ကန်တော့ရန်
နေရာသည် ဖုတ်ထဲ၌သာ နေရာရရှိ
လေ၏။ နေပူပူ ဖုန်ပူပူဖြင့် ဘုန်းကြီး
ဦးကေလာသသည် ဖုတ်ထဲ၌သာ ပိပိ
ပြားပြား ထိုင်ချ၍ လက်အုပ်ချီနေ၏။
ဆရာတော် ဦးသံဝရအနီးသို့ ရောက်
လာပြီး...

‘ကေလာသ နေကုလသန္ဓေ ဖုတ်ထဲမှာ မသင့်
တော်ပါဘူး ထင်ပါ’

‘ဆရာတော်ဘုရား... တပည့်တော်ရဲ့
အထိဋ္ဌာန်ကို မဖျက်ပါရစေနဲ့ဘုရား’

‘မင်း ကန်တော့ပြီးပြီမို့လား မင်းရဲ့
ခရီး မင်းဆက်သွားတော့’

‘မှန်ပါ့ဘုရား’

ဆရာတော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ရ
သည်နှင့် ဦးကေလာသသည် ရိုရိုကျိုး
ကျိုးဖြင့် လက်အုပ်ချီမပျက် သူ၏
ခရီးကို ဆက်လက်ထွက်ခွာ၏။ ထို
အဖြစ်အပျက်ကို မြင်တွေ့သွားသော
ကော့ရွာသားတစ်ဦး၏ သတင်းဖြန့်ဝေ
ကောင်းမှုကြောင့် ရွှေတိုနယ်တွင် လူသိ
များသွားလေ၏။

* * *

ဘုန်းကြီးဦးကေလာသ၏ အနေ
အထိုင် ရိုးသည်ဆိုသည်မှာ ပစ္စည်း
အသုံးအဆောင်ကို မက်မောတွယ်တာ
ခြင်းမရှိဘဲ ဥစ္စာပစ္စည်းသည် သူနှင့်
မဆိုင်ဟု သဘောပိုက်ထားပုံရ၏။

ပစ္စည်းအသစ် သုံးမြဲခြင်း လုံးဝမရှိဘဲ
သာမန်အနေအထားထက် ဟိတ်ဟန်
ပိုမို ထောင်လွှားမှုမရှိ အနေကုတ်၏။
ဘုရားစကား နားထောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါးဖြစ်ပါ၏။

ဘုရားဟောအရ သားတစ် မပါ
သော ကျီးကန်းနှင့် သားတစ် ကိုက်ချီ
သယ်ဆောင်လာသော ကျီးကန်းဥပမာ
ကဲ့သို့ ကျင့်ကြံနေထိုင်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

သားတစ်ပါးပါသော ကျီးကန်းသည်
သစ်ပင်ပေါ်၌ နားနေလျှင် သော်လည်း
ကောင်း၊ မိမိလိုရာခရီး ပျံသန်းသွားနေ
စဉ်သော်လည်းကောင်း၊ လွတ်လွတ်
လပ်လပ်ဖြင့် အနှောင့်အယှက် ကင်းမဲ့
စွာ သွားလာနိုင်ပါ၏။ သားတစ်ကိုက်
ချီလာသော ကျီးကန်းသည် ဥစ္စာပစ္စည်း
နှင့် ပြည့်စုံသူဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထိုကျီးကန်းသည် သူပိုင်ဆိုင်သော
ဥစ္စာပစ္စည်းက သူ့ကို ဒုက္ခပေးတော့၏။
မိမိလိုရာခရီး လွတ်လွတ်လပ်လပ်
သွားလာခွင့် မရရှိနိုင်ချေ။ သားတစ်ကို
တစ်မက်ကြသော ရန်သူ ကျီးကန်းအုပ်
ကြီးက လိုက်လံ ထိုးဆိတ် ရန်ပြုကြ
ကုန်၏။

ထိုးဆိတ်ခံရသဖြင့် သွေးသံရဲရဲ
ဒဏ်ရာများစွာ ရကာ ပျံသန်းပြေးလွှား
ရရှာလေ၏။ ဥစ္စာပစ္စည်းက ဒုက္ခပေး
ခြင်းအမှန် ဖြစ်ပါသည်။

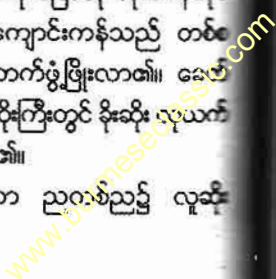
ပန်း အပွင့်အသီးပြည့်စုံသော
သရက်ပင်တစ်ပင်ကို ကြည့်လိုက်မည်
ဆိုပါက သရက်ဖူးအပွင့်များကို ခူးယူ
ခြင်း၊ သရက်သီးများ ဆွတ်ယူခြင်းကို
ခံရရှာလေသည်။

ကိုင်းကျိုး အရွက်ကြွေဖြင့် သူ၏
ဘဝ မလှမပ ဖြစ်ရရှာလေ၏။ အသီး
အငုံကင်းမဲ့သော အပင်မှာကား အေး
ချမ်းစွာဖြင့် မကျိုးမပဲ့ လန်းလန်းဆန်း
ဆန်းနေရလေ၏။ အနှောင့်အယှက်
အန္တရာယ် ကင်းရှင်းလေသည်။

ဘုန်းကြီး ဦးကေလာသသည်
**တောင်တန်း သာသနာပြုဆရာ
တော်ကြီး ဟောကြားသော ရွှေတို၊
ဒီပဲယင်းနယ်၊ ကျွန်းရင်းရွာ-ဘုန်းကြီး
ဦးဝါယမ နေထိုင်ပုံနည်းနှင့် အလား
သဏ္ဍာန်တူ၏။**

ဂျပန်ခေတ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး
အတွင်းက ဖြစ်၏။ ကျောင်းထိုင်
ဘုန်းကြီးဦးဝါယမသည် ရိုးလည်း ဇိုး
သားသည်။ ရပ်ရွာနယ်ပယ် ဒကာ
ဒကာမ များကို ပြောဆို ဆုံးမနေထိုင်
ရင်းသူ၏ ကျောင်းကန်သည် တစ်
တစ်စ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလာ၏။ ခေတ်
ပျက်ခေတ်ဆိုးကြီးတွင် ခိုးဆိုး လူယက်
မှု များလေ၏။

လသာသာ ညလုံးစိညဉ့် လူဆိုး

တစ်စုတို့သည် လက်နက်မျိုးစုံ ကိုင်ဆောင်လာကြပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝါယမကို ကြိုးများဖြင့် တင်းကြပ်စွာ တုတ်နှောင်လိုက်ကြသည်။

ဦးနောက် တောနက်ကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ကျင်းနက်ကြီးတူးထားသော တွင်းနှုတ်ခမ်းဝတွင် ရပ်ခိုင်းလိုက်ကြသည်။ ဦးဝါယမသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်း အလျဉ်းမရှိသူ့ကို လူဆိုးများက သတ်ကြတော့မည်ကို အတတ်သိလိုက်၏။

'မင်းတို့ ဝါကို သတ်ချင်သော်ကြင် ဝါရိုက်ခံရမှာပဲ။ ခဏတော့ ဆိုင်းငံ့ကြဦး။ ဝါကို ဘုရားထုတ်တက်ခွင့်ပေးကြ'

ဟု ရဲဝံ့စွာ တောင်းဆိုလိုက်၏။ လူဆိုးခေါင်းဆောင်က ခွင့်ပြုပေးလိုက်သည်။ ဘုန်းကြီးသည် သရဏဂုံ စွဲထုံသော ဘုန်းကြီးဖြစ်လေရာ ဘုရားအာရုံပြု၍ သူ့ကိုယ်သူ သရဏဂုံတင်လိုက်၏။

လူဆိုးများသည် လသာသာအလင်းရောင်အောက်မှာ ဘုရားအာရုံပြုနေသော ဦးဝါယမကို ကြည့်ညို့ဖွယ်ရာတွေ့လိုက်ကြရ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝါယမ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို အာရုံပြုပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တောနက်ကြီးအတွင်း၌ မှောင်အတိကျသွား၏။ လူဆိုးများ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ကုန်ကြသည်။ ခြေဦးတည့်ရာ ပြေးကြလေတော့သည်။

ထပ်ဆင့် ထူးခြားချက်ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဘုန်းတော်ကြီးကို တုတ်နှောင်ထားသော ကြိုးများ အလိုအလျောက် ပြေလျော့ကာ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ လျော့ခနဲအောက်သို့ ပုံကျသွားလေသည်။ လူဆိုးများ ရန်မှ ဘေးကင်းချမ်းသာစွာဖြင့် ကျောင်းသို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။

ဘုန်းကြီးကို ရန်ပြုလိုသူမရှိ မသင့်မမြတ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးလဲ မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့် မိမိကို သတ်လိုပါသနည်း၊ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စဉ်းစားလိုက်သည်။

သူ၏ကျောင်းမှာ ပစ္စည်းအသုံးအဆောင် ပေါများလှသည်။ ရှားပါးသော ယခုလို ခေတ်ပျက်ကြီးထဲမှာ ပစ္စည်း လိုချင်၍သာ သတ်မည် ကြံရွယ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

'ဝါရန်သူဟာ လူဆိုးတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဝါရန်သူအစစ်ကတော့ ဒီပစ္စည်းတွေပဲ'

ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝါယမ ကောင်းစွာ သဘောပေါက်မိလေတော့၏။

အမှန်တရားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသွားသော ဘုန်းတော်ကြီးဦးဝါယမ လမ်းမှန်သို့ လျှောက်လှမ်းရန် မိမိပရိက္ခရာမှ တစ်ပါး ဘာပစ္စည်းမှ မယူဆောင်တော့ဘဲ ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ကျွန်းရင်းရွာမှ အပြီးအပိုင် တောထွက်သွားလေတော့သည်။

* * *

ဦးဝါယမထုံး နှလုံးမူထားသော ဘုန်းကြီးဦးကေလာသဟု ဆိုရမည်ဖြစ်လေသည်။ ဦးကေလာသတွင် သုံး

ထည်သော သင်္ကန်းမှလွဲ၍ အပိုမရှိသော ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ မူအတိုင်း တောတွင်း၌သာ တရားအားထုတ်လျက် ရှိပါ၏။

ရှေးသူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့သည် တောလက်ကျေးရွာ(သို့မဟုတ်) မြို့ပြအရပ်ဒေသဟူသော လူပေါင်းစုံ စရိုက်စုံတို့အကြားတွင် နေထိုင်လာခဲ့ကြပြီး နေထိုင်လိုစိတ် မရှိကြတော့ပါ။

တရားဘာဝနာသည် အများအားဖြင့် လူတောထဲ၌ တရားအာရုံပြု၍ ရရန် လွန်စွာမှ ခက်ခဲလှ၏။ ရနိုင်ပါသည်ဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည်။ ရှိတော့ ရှိတယ်ရှားတယ်ဟုသာ မြင်ယောင်မိပါတော့သည်။

လူတို့နယ်ပယ်ဝန်းကျင်၌ ကိစ္စမြားမြောင် လူတို့၏ဘောင်ဝယ် ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသော ဝေယျာဝစ္စတို့ရဲ့ အကြား တရားရှာမည်ဆိုပါက အလွန်ပင် ခက်ခဲလွန်းပါသည်။

ရှေးသူတော်ကောင်း အပေါင်းတို့ သတိသံဝေဂ တရားရလာချိန်ဝယ် စိန်ကြီးမြိုင်ကြီး ရိပ်ကြီးတောတောင်ဟိမဝန္တာသို့ တောထွက်ကာ တရားရှာကြလေတော့၏။

ထိုနည်းတူစွာ ဦးကေလာသသည် ရပ်ထဲရွာထဲတွင် နေလိုစိတ်မရှိပါ။ လူသူကင်းရှင်းရာ တောနက်ကြီးထဲ၌သာ တရားရှာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖြစ်၏။ တောထဲ၌သာ အနေများသောကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးကို တောကေလာသဟု ရွှေဘိုနယ်တစ်ဝိုက်မှာ ထင်ရှားလေ၏။

တောထဲ၌သာ အနေများပြီး ရပ်ရွာလူထုနှင့်လည်း အဆက်အသံ နည်းပါး၏။ မြို့ထဲရွာထဲတွင် တွေ့ရခဲ့သည်ဆိုသော်လည်း ရွှေဘိုနယ်တစ်ဝိုက်မှ ကျောက်မြောင်း၊ အုန်းပေါက်၊ တအံ့ကော့ရွာ၊ တယောတော၊ ဘိုးလတ်

တော၊ ပေါက်၊ ပိတ္တောရွာများသို့ ရံခါ ရောက်လေ့ရှိပါ၏။

ထိုရွာများတွင် အလှူပွဲရှိလျှင် ပင့်ဖိတ်ထားခြင်းမရှိဘဲ မည်ကဲ့သို့ သိရှိလေသည်မသိ၊ ရောက်လာလေ့ရှိသည်။ ထိုရွာများတွင် အလှူပွဲမရှိသော နေ့ရက်များတွင် ဦးကေလာသသည် သလုံးမြင်းခေါင်း အားကိုးကာ သပိတ်တစ်လုံးဖြင့် ဆွမ်းခံကြသည်။ ကျေးရွာတစ်ရွာတည်းကိုသာ အမြဲကြွလေ့ မရှိပါ။ ဆွမ်းတစ်ပါးစာ ရသည်နှင့် ဆွမ်းခံပြန်ဝင်ပါသည်။

ရွာတွင် အလှူလုပ်ပါက ဦးကေလာသကို ပင့်လိုကြ၏။ ဘယ်ကို သွား၍ ပင့်ရမည်ကို မသိကြပါ။ အလှူရှင်တိုင်း ဦးကေလာသကို မိမိတို့အလှူသို့ ကြွစေလိုသူချည်းသာ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဦးကေလာသကလည်း အလှူရှင်များ မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ရောက်ရောက်လာတတ်ပါသည်။ အလှူရှင်များ ဝမ်းမြောက်ကြရလေသည်။ အခြားပင့်ဖိတ်ထားသော ဘုန်းကြီးများနှင့် အတူ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းဖြင့် အလှူရှင်များကို ကျေနပ်စေပါသည်။

အလှူရှင်သည် ဘုန်းကြီးများ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးလျှင် လှူဖွယ်ပစ္စည်းတို့ကို အလှူပွဲသို့ ကြွလာကြသော သံဃာအားလုံးတို့အား ပျော်ပျော်ပါးပါး ဆက်ကပ်လိုက်ကြပါ၏။

ဦးကေလာသသည် အလှူပွဲမှ ပြန်လည်ကြွတော့မည်ဆိုလျှင် အလှူမထူဝပ်ထဲမှ သံဃာများသို့ သူလက်ခံရရှိထားသော လှူဖွယ်ပစ္စည်းအားလုံး မျှဝေ၍ ပြန်လည်စွန့်ကြဲပေးပါသည်။

ဦးကေလာသပြန်လည် စွန့်ကြဲခြင်းမရှိသော အလှူပစ္စည်းတစ်ခု ရှိသည်။ ထိုအလှူပစ္စည်းကား ဦးကေလာသ အကြိုက် ဆေးလိပ်ဖြစ်ပါသည်။

ဦးကေလာသသည် ဆေးလိပ်ကို လွန်စွာ နှစ်ခြိုက်ပါသည်။

လှူဖွယ်ပစ္စည်းများထဲတွင် ဆေးလိပ် မပါလာခဲ့သည်ရှိသော်...

'အလှူရှင် ဒကာကြီးကို ခေါ်ပေးပါ' ဦးကေလာသသည် အနီးရှိ ဒကာတစ်ဦးကို စေခိုင်းလိုက်၏။ အလှူဒါယကာကို သွက်လက်စွာ သွားရောက် ခေါ်ဆောင်ပေးရလေ၏။ အလှူရှင် ရောက်ရှိသောအခါ

'ဒကာကြီး ဆေးလိပ်ရှိရင် ဦးပဉ္စင်းကို ကပ်ပါ'

ဦးကေလာသ မိန့်ဆိုလိုက်သည်နှင့် ဆေးလိပ် အဆင်သင့်ရှိလျှင် ချက်ချင်း ဆက်ကပ် လှူဒါန်းလိုက်၏။ အဆင်သင့်မရှိလျှင်ကား အမြန်ဆုံး သွားဝယ်၍ ဆေးလိပ်ကို မပျက်မကွက် ကပ်လှူပေးကြပါသည်။

ဆေးလိပ် အလွန်ကြိုက်သော ဘုန်းကြီးဦးကေလာသ ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းသိလာသော အလှူရှင်များ မိမိတို့ အလှူပွဲတွင် ဆေးလိပ် အဆင်သင့် ဆောင်ထားကြတော့သည်။

* * *

သူထက် ဝါကြီးသော ဘုန်းကြီးများကိုလည်း အလွန်ရိုသေ ကိုင်းရှိုင်းလေ၏။ ဦးကေလာသ အရိုသေဆုံး၊ အလေးစားဆုံး၊ အကြည်ညိုဆုံး ဆရာတော်ကြီးကား ကော့ရွာကျေးရွာမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရ ဖြစ်ပါ၏။

ချစ်ကြောက်ရိုသေ လေးစားလျက် ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်မှာချက်များကို ဆိုလျှင် တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာကျင့်ကြံလုပ်ဆောင်ပါသည်။

တစ်ခါသော် ဦးကေလာသသည် ဆရာတော်ကြီး၏ ရွှေဘုံသာကျောင်းတွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးလျက်ရှိ၏။ ဆရာ

တော်ကြီး ဆွမ်းခိုင်းတွင် တစ်ခိုင်းတည်း အတူယှဉ်တွဲ ဆွမ်းမစားရဲပါ။ အခြားဘုန်းကြီးခိုင်းတွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအလှူပွဲတွင် ပင့်သံဃာအဖိုးများလေရာ ဆွမ်းပွဲအခက်အခဲ အနည်းငယ်ရှိ၏။ ဆရာတော်ကြီးက...

'ဟဲ့...ကေလာသ၊ နောက် ကိုယ်တော်တွေ ရှိသေးတယ်'

ဟု မိန့်လိုက်သည်နှင့် ဘုန်းကြီးဦးကေလာသသည် အလိုက်သိစွာ ဆွမ်းကို အလျင်အမြန် ကူခြေရွာပြီးစီးစေလိုက်၏။ မိမိ၏ ဆရာတော်ကြီး စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်စေပါ။ ဆရာတော်ကြီး ခိုင်းစေသမျှကိုလည်း ဆရာတော်ကြီး စိတ်ကျေနပ်သည်အထိ တာဝန်ကျေ၏။

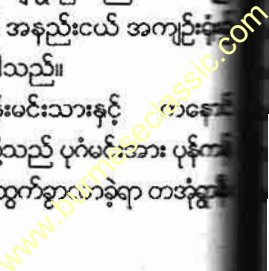
ဦးကေလာသ ချိုတဲ့စဉ်က ဦးကေလာသ၏ ဖိနပ်စုတ်နေလျှင် ဖိနပ်၊ သက်န်းစုတ်နေလျှင် သက်န်းစသည် လိုအပ်သည်များ ဆရာတော်ကြီး၏ စောင့်ရှောက်မှုကိုလည်း ခံယူခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းအမည်သည် ရွှေဘုံသာကျောင်းဟု သမုတ်သော်ငြား မြောက်ကျောင်းဟုသာ အမည်တွင်၏။

* * *

ရွှေဘုံနယ်တစ်ဝိုက် အုံးပေါက်ထအုံး၊ ကော့ရွာ၊ တယောတောဘိုးတော်တော၊ ပေါက်၊ ပိတ္တောရွာများအနက် တအုံးကျေးရွာသည် သမိုင်းဝင်ကျေးရွာဖြစ်ကြောင်း အလွန်သင့်သဖြင့် အနည်းငယ် အကျဉ်းချုပ် တင်ပြလိုပါသည်။

မင်းတုန်းမင်းသားနှင့် တနော်မင်းသားတို့သည် ပုဂံမင်းအား ပုန်ကန်ခြားနားပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့ရာ တအုံးရွာ

ညောင်ပင်ကြီးစခန်းတွင် တပ်စခန်းချ
ကြလေ၏။

သို့ရပ်နားနေစဉ်အခိုက် နောက်မှ
တပ်တော်တို့ ထက်ကြပ်
လာ လိုက်လာကြရာ၊ လက်နက်ချ
ဆည်လား။ သို့တည်းမဟုတ် ရွှေဘိုမြို့ကို
ကြံ၍ ရွှေဘိုကိုရလျှင် ရွှေဘိုမှ ပြန်ခုခံ
ကြမည်လား တိုင်ပင် ဆွေးနွေးကြလေ
၏။

သမားတော်ငခဲနှင့်တကွ စစ်သည်
အချို့သည် ရွှေဘိုမြို့ဝန်ကို လုပ်ကြ
အောင်မြင်လေ၏။ ထိုသို့ အောင်နိုင်ပြီး
မှ ရွှေဘိုမြို့ကို ဝင်၍ ရွှေဘိုမြို့ဝန်အိမ်
တော်ကို မင်းတုန်းမင်းသားအား စံနေ
စေသည်။

ကနောင်မင်းသားနှင့် စစ်သည်
အပေါင်းသည် ပုဂံမင်းအား လုပ်ကြ
အောင်မြင်လေ၏။ ပုဂံမင်းကို လုပ်ကြ
အောင်မြင်ပြီးသောအခါမှ မင်းတုန်းမင်း
ကို ရွှေဘိုမှ အမရပူရသို့ ပြန်လည်
မင်းဆောင်ကြလေ၏။

မင်းတုန်းမင်းသားနှင့် ကနောင်
မင်းသားတို့ တပ်စခန်းခဲ့ကြသော တအံ့
ကျေးရွာဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဘိုမြို့နှင့် ကျောက်မြောင်းကို
ဆက်သွယ်ထားသော တံတားကြီးအား
ဆာနာသိပ်တံတားဟု အမည်သညာ
ဆွဲခေါ်ကြလေ၏။ ထိုအရပ်ဒေသခံ
အားက ကျောက်မြောင်းတံတားဟု
ခေါ်ကြလေ၏။

ထိုတံတား တည်ဆောက်နေစဉ်က
ဆောက်လုပ်ဆဲတွင် ငလျင်ကြီးလှုပ်
သ၏။ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့် တံတား
တစ်စီးခွဲသော်လည်း အစိုးရ၏ ပံ့ပိုးမှု၊
အင်အားဖြင့် ရတနာသိပ်တံတားကြီး
အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးလေသည်။

ရွှေဘိုမြို့နှင့် အနီးတစ်ဝိုက် ကျေးရွာ

မှ ခရီးသွားလာသူအပေါင်းနှင့် ကုန်စည်
တင်ပို့မှု လျင်မြန် ချောမွေ့လာသည်
ဖြစ်၍ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် သွားလာ
နိုင်ကြလေပြီ။

* * *

တစ်နေ့သ၌ ဦးကေလာသသည်
ဘိုးတော်တောမှ ပြန်လာခဲ့၏။ နေ့လည်
ပိုင်း နေပူရှိန်ကြည်လောင်လောင်ထဲမှာ
ချွေးသံခွံခွံ ဇွဲမာန်ခဲလျက် လျှောက်လှမ်း
နေသည်။ တံလျှပ် အပူလှိုင်းများ တစ်ရပ်
ရပ် တက်နေသည်။

ယနေ့ ကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့စဉ်
ထီးမယူခဲ့ပါ။ ဦးကေလာသ ခန္ဓာကိုယ်
တုတ်ဖြိုး၏။ လက်မောင်းကြွက်သား
လက်ဖျံတို့ ကျစ်လစ်သန်မာ၏။ နေပူ
ထဲမှာ နေမင်းကို အန်တုလျက် လိုရာ
ခရီးဆက်သည်။

ချွေးစိုစို သက်န်းညိုမှာ ဆားပွင့်လေ
၏။ တောလမ်းကလေးအတိုင်း
လျှောက်လှမ်းလာရာမှ ကားလမ်းသို့
ရောက်ရှိလာ၏။

ကားလမ်းမကြီး၏ နံဘေးတွင်
အရိပ်ကောင်းသော အရွက်အုပ်ဆိုင်
ဆိုင်ရှိသော ညောင်ပင်အိုကြီးအောက်
၌ ခေတ္တရပ်နား အပန်းဖြေလိုက်သည်။
အရိပ်ကောင်းတွင် နားခိုရသဖြင့်
အမောပြေလေ၏။ အပင်ရှိမှ အရိပ်

တန်ဖိုးကို သိနိုင်ပါသည်။
သတ္တဝါတိုင်း၊ သတ္တဝါတိုင်း အရိပ်
ကောင်းမှာ နားခိုကြရပါစေဟု
ဦးကေလာသ ဆုတောင်းနေမိသည်။
ညောင်ပင်ကြီး၏ အရိပ်အာဝါသ
ကြောင့် အမောပြေသွားသဖြင့် ထို
ညောင်ပင်ကြီးသည် တအံ့ကျေးရွာရှင်
ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

အမောပြေသွား၍ ရှေ့သို့ ခရီးဆက်
ရဦးမည် ဖြစ်၏။ ထိုကားလမ်းမသည်
လိုင်းကားများပြေးဆွဲသော လမ်း
ကြောင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ ခရီးစဉ်ကို ထို
လိုင်းကားဖြင့် ဆက်လက် ခရီးနှင့်ရန်
စိတ်အကြံဖြစ်မိလေ၏။ နေရိပ်ထဲတွင်
လိုင်းကားစောင့်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်
လိုက်ပါသည်။

တစ်နာရီခန့်အရိပ်ထဲမှာ စောင့်နေ
စဉ် ဖုန်တထောင်းထောင်းဖြင့် လိုင်း
ကားတစ်စီး တလိမ့်လိမ့်လာနေ၏။
အညာနေပူပြင်းလေရကား ဖုန်လုံးကြီး
များကြား၌ ကားတစ်စီးလုံး ပျောက်နေ
ပါသည်။ ဖုန်လုံးကြီး လိမ့်လာသည်နှင့်
တူလေ၏။

လိုင်းကား နီးလာသည်နှင့် ညစ်နွမ်း
နွမ်း သက်န်းဝတ်ရုံထားသော ဘုန်းကြီး
ဦးကေလာသသည် နေပူမှ လမ်းမကြီး
ပေါ်သို့ လှမ်းတက်လိုက်ပါ၏။ ကားကို

www.burmeseclassic.com

လက်ပြ တားလိုက်သည်။

ညစ်နွမ်းနွမ်း ဘုန်းကြီးကို လိုင်းကားသည် ရပ်မပေးပါ။ ကားကို သူ၏ ခရီးစဉ်မပျက် ဆက်လက် မောင်းနှင် ထွက်ခွာသွားလေသည်။

လိုင်းကားသည် ဖုန်လုံးကြီးများ သိုင်းခြုံလျက် တလိမ့်လိမ့်နှင့် လမ်းမကြီးတစ်လျှောက် တစ်ကိုယ်တော် ခရီးနှင့်နေသည်။ ထိုကားကို ကျော်တက် သည့်ကား၊ အမြန်ယာဉ်၊ ဆိုင်ကယ် တစ်စီးမျှ မရှိပါ။ တစ်စီးတည်း ဝိုင်လွဲလျက်ရှိပါ၏။

တစ်နာရီခွဲခန့် မောင်းနှင်အပြီး အုံးပေါက်ကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိသည်။ အုံးပေါက်ကျေးရွာသည် ကားဂိတ်ထား သည်ဖြစ်၍ ဂိတ်ထိုးရပ်နားလိုက်ကြ၏။ ဒရိုင်ဘာနှင့် စပယ်ယာတို့လည်း ခေတ္တနားရန် ကားပေါ်မှ ဆင်းလေ၏။

ထိုကားဂိတ်တွင် သူတို့ကားကို ရပ်ပေးရန် လမ်းတွင် တားသော ဘုန်းကြီးသည် ထိုကားဂိတ် ကြိုရည်ဆိုင်၌ ဆေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ကြိုရည် ဘုဉ်းပေးနေသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရ၏။

သူတို့၏ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားကြလေ၏။ သူတို့များပြီဖြစ်ကြောင်း သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးပါရန် ဝန်ချတောင်းပန်မှုဖြစ်တော့မည်ဟု ပြိုင်တူ တွေးလိုက်မိကြ၏။

နှစ်ဦးသား တိုင်ပင်မထားဘဲနှင့် ဘုန်းကြီးရှေ့တွင် ဒူးထောက်မိလျက် သား ဖြစ်သွားကြလေ၏။ လက်အုပ်ချီ မိုးလျက် ရှိကြလေသည်။ မုဒုဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့စရိုက်ဘာသာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့ သွင်ပြင်လက္ခဏာများကို ဖော်ပြနေကြသည်။

ဒရိုင်ဘာနှင့် စပယ်ယာတို့သည် ဘုန်းကြီးဦးကေလာသကို လေးစားကြည်ညိုလျက်ရှိကြသည်။

အပြုံးမပျက်သော ဘုန်းကြီး၏ မျက်နှာအသွင်အပြင်ကို ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်နှင့် သူတို့နှစ်ဦး အေးချမ်းမှု ရသလို ခံစားကြရသည်။ လက်အုပ်ချီ မိုး၍ ပြိုင်တူ ဦးသုံးကြိမ်ချ ကန်တော့ လိုက်ကြတော့သည်။

သူတို့၏ နှုတ်မှလည်း...
'တပည့်...တပည့်တော်တို့ရဲ့ အများကို သည်းခံ ခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူပါ ဘုရား'

ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် တောင်းပန် တိုးလျှိုးနေကြသူ ဒကာနှစ်ဦးကို ဦးကေလာသ ခွင့်လွှတ်သောအပြုံးဖြင့်...

'ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ဒကာတို့ရယ်... ဒကာတို့ကို နောက်ထပ် ဖျားစေရုံလို ဒကာတို့ကို ဆုံးမလိုက်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ကြပါကဲ...ကဲ... ထကြ ထကြ မင်းတို့ ခရီးဆက်ကြရဦးပယ် မဟုတ်လား။ ခရီးလမ်းပန်း ရောမွှေကြပါစေကွယ်'

ဘုန်းကြီး ဦးကေလာသသည် မည်သူ့ကိုမျှ အပြစ်မယူပါ။ (၃၁)ဘုံတွင် ကျင်လည်ကြကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို အမြဲမပြတ် မေတ္တာပို့နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ နားမလည်၍ အပြစ်

လုပ်သူနှစ်ဦးကို သဘောပေါက်စေရန် ဆုံးမလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုဒကာနှစ်ဦးထံသို့ မေတ္တာဓာတ် စေလွှတ်ကာ နှစ်သိမ့်စေလိုက်သည်။

* * *

ဘုန်းကြီးဦးကေလာသ၏ မူသေခံ ဟန်မှာ အမြဲပြုံးနေခြင်းပင်။ ဟန်လှင်အပြုံးမျိုး မဟုတ်ဘဲ ပြုံးရွှင်နေသူတို့၏ သွင်ပြင်မျက်နှာ လက္ခဏာသည် အမြဲတမ်း ကြည်လင် လန်းဆန်းနေပါ၏။

ဒေါသ၊ မောဟ၊ ရာဂ၊ မာန်မာနတို့ ကင်းစင်ပပျောက်လျက် အေးချမ်းမှု မေတ္တာကရုဏာ အပြည့်အဝဖြင့် သတ္တဝါများအပေါ် ကြင်နာမှု ပုံးလွန်းနေပါ၏။ ဘုန်းကြီးဦးကေလာသ၏ မေတ္တာကရုဏာရင်ဟု ဆိုရမည် ခြေလေ၏။

တောရပ်ဒေသတွင်သာ တရားအားထုတ် တရားကျင့်ကြိုလျက်ရှိနေမိသည်။

'အဲဒီဘုန်းကြီး အခု ရှိသေးတာပဲလား'

'ရှိတယ် ဒကာကြီးရဲ့ အခုလဲ ရှိနေပါတယ်။ 'အခုဆို ဘယ်အရွယ်လောက် ခြေပြီလဲ ဘုရား'

'ဦးပွင့်စိတ်ထင် ခုနစ်ဆယ်လောက်ပေရှိပြီ ဒကာကြီး'

'အဲဒီဘုန်းကြီးဘွဲ့ရဲ့ ရွာအမည်ကို မူရင်းအမည်တွေနဲ့ပဲ ရေးလို့မယ်နော်'

'ရေးပါ ဒကာကြီးရဲ့ အမှန်တွေအပေါ်ပဲဆို ရေးပါ။ ကိုင်း...ဒကာကြီးရေ နှစ်စဲသွားပြီး ဆွမ်းစားနောက်ကျမယ်။ ဦးပွင့်ကြွမယ် ဒကာကြီးမယ်။ 'မှန်ပါ့ဘုရား'

အောင်ဘုန်းရီ (ရှေ့မြဲမြဲ)

သီလေးငယ်
(လယ်တော်)

ထွန်းပိုင်နှင့်

မှင်တကလေးများ

စာရေးသူ ဤအကြောင်းအား ရေးသားရန် စိတ်ကူးမိသည်မှာ ကြာမြင့်ခဲ့လေပြီ။ သို့ပါသော်လည်း မရေးဖြစ်ဘဲ ရှိနေခဲ့ရာ ယခုမှပင် ရေးမိပါတော့သည်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်းဖြစ်၍ ယနေ့တိုင် မမေ့နိုင်ဘဲ ရှိနေဆဲပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရပ်မှာ လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်ကာလ စာရေးသူ နေထိုင်သော လယ်တော်ရွာ၌ ရွာဦးဘုရားစေတီ

စတင် တည်စက ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ရွာမှာ ယခင်က အိမ်ခြေ (၃၀)ကျော်လောက်သာရှိပြီး သေးငယ်သောရွာဖြစ်၍ ကိုယ်ပိုင်ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း မရှိခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် လပြည့်လကွယ် အခါ ကြီး ရက်ကြီးများ၌ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ရန်အတွက်မူ ဘေးရွာမှ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများသို့ ပင်ပန်းကြီးစွာ သွားရောက် ကုသိုလ်ယူကြရပါသည်။

ယခုလက်ရှိ ရွာဦးကျောင်း ဘုရားစေတီအား လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်လောက်မှ စတင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မနက်စောစောမီးစီး

ပြာသိုဆောင်းလ၏ အေးချမ်းသော နံနက်ခင်းတစ်ခု၏ ဝေလီလေလင်း အချိန်၌ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်၌ စာရေးသူတို့ရွာထဲမှ အသက်(၇၀)ကျော်အရွယ် အဘွားပု သည် စာရေးသူတို့ရွာ ဘုရား တည် နေဆဲဖြစ်သော ရွာဦးကျောင်းသို့ ဆွမ်းကပ်ရန် ဆွမ်းချိုင့်ဆွဲ၍ လာခဲ့ လေ၏။

ရွာထဲမှ တချို့အိမ်များတွင် မီးရောင် များ လင်းလက်ကာ နံနက်စာ ထချက် နေကြပြီး ဖြစ်သော်လည်း တချို့အိမ် များတွင်မူ နှစ်ဦးကျော်စွာ အိပ်မောနေကျ ဆဲဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် အဘွားပုသည် ပြာသို ဆောင်းလ၏ မြူနင်းခွေများ ရစ်သိုင်း နေသော အအေးဓာတ်ကို အန်တု လျက် တောင်ဝေးတစ်ချောင်းဖြင့် ရွာဦးကျောင်းသို့ အမြန်ရောက်ဖို့အရေး သုတ်ခြေတင်လာနေ၏။

အဘွားပု၏အိမ်မှာ ရွာ၏အနောက် ဘက်အစွန်ဆုံးတွင်ရှိပြီး ရွာဦးကျောင်း မှာ ရွာအရှေ့အစွန်ဆုံးတွင် တည်ရှိပါ သည်။

အဘွားပုသည် ထိုသို့လာရင်း ရွာဦး ကျောင်းအဝင်မုန့်ဦး၏ မလှမ်းမကမ်း တွင်ရှိသော ညောင်ပင်ကြီး နှစ်ပင်ဆီ သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

အဘွားပုသည် ညောင်ပင်ကြီး နှစ်ပင်အောက်သို့ ရောက်သောအခါ ကလေးငယ်(၇)ယောက် ညောင်ပင် အောက်တွင် မီးများဖို၍ မီးလှုံနေကြ သည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ကလေးများမှာ (၇)နှစ်၊ (၈)နှစ် သားအရွယ်လောက်များသာ ရှိသည် ဟု ထင်ရသော်လည်း သာမန်ထက် အရွယ်အစား သေးငယ်နေသည်ဟု ထင်မိ၏။

အားလုံးမှာ လွယ်အိတ်ကလေးများ ကိုယ်စီလွယ်ထားကြပြီး လျှာထိုးဦးထုပ် လေးများလည်း ဆောင်းထားကြသေး

လေ၏။
ဝေလီဝေလင်းအချိန် မှုန်ဝါးဝါး အလင်းရောင်အောက်တွင် ထိုကလေး များအား မည်းမည်းသဏ္ဍာန်များသာ မြင်ရ၍ မျက်နှာများကိုမူ သဲကွဲစွာ မြင်ရခြင်း မရှိပါချေ။

ထိုကလေးများအား မြင်ရသော အဘွားပုမှာ မည်သည့်အရာကိုမှ ဂရုမစိုက်မိခဲ့ပေ။ အဘွားပု အထင်ရှိ သည်မှာ အနောက်ဘက်တွင်ရှိသော ရှမ်းကျေးရွာများမှ မြို့သို့ ဈေးရောင်း သွားကြမည့် မိခင်များထံ လိုက်လာ ကြသော ကလေးများဖြစ်မည်ဟု ထင်မိ၏။

အဘွားပု ထိုသို့ အထင်ရှိခြင်းမှာ စာရေးသူတို့ရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင် ရှိသော ရှမ်းကျေးရွာများမှ အမျိုးသမီး ကြီးများသည် စာရေးသူတို့ရွာ၏ အရှေ့ဘက် (၄)မိုင်ကျော် အကွာတွင် ရှိသော ရပ်စောက်မြို့သို့ ခြံထွက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ သွားရောက် ရောင်းချတတ်ကြ၏။

ထိုရှမ်းကျေးရွာများမှ မြို့နှင့် (၆)မိုင် နီးပါးဝေးသောကြောင့် နံနက်အစော ထသွားမှသာ ဈေးမကွဲမီ မြို့သို့ ရောက်တတ်ပါသည်။

ထိုသို့ သွားကြရာ၌ တစ်ခါတလေ တွင်မူ နေအိမ်မှ မိမိတို့၏ ကလေးငယ် များအား အဖော်အဖြစ် ခေါ်သွားလေ့ ရှိကြ၏။

ဤသို့လျှင် အဘွားပုသည်လည်း ထိုဈေးသည်မိခင်များထံ လိုက်သွား ကြသော ကလေးများဖြစ်သည် အထင်ဖြင့်...

‘ကလေးတို့ မင်းတို့အပေတွေ ရှေ့မှာလား နောက်မှာလား၊ ရှေ့မှာဆိုလဲ မပိတ်နေဦး ပယ်၊ မြန်မြန်လိုက်သွားကြနော်၊ နောက် မှာဆိုလဲ အပေတွေကို စောင့်ပြီးမှ သွားကြ

ပေး၊ ဒီအချိန် ကလေးတွေရည်း မကောင်း ဘူး’

ဟု လူကြီးပီပီ ဆုံးမစကားဆိုပြီး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်းထဲသို့ ဆွမ်းကပ်ရန် ဝင်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ထိုကလေးများကတော့ စကား တပြောပြောဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။ သူ တို့၏ စကားများကိုတော့ အဘွားပု တစ်လုံးမှ နားမလည်ခဲ့ပေ။

ဆွမ်းကပ်ရင်း အထွေးဝင်မီ

အဘွားပုသည် ဘုရားဆွမ်းတော် များ ဆက်ကပ်နေစဉ် မိမိလာစဉ် လမ်း ၌တွေ့ခဲ့သော ညောင်ပင်အောက်မှ ကလေးများကို သတိထားမိလာခဲ့လေ သည်။

ထိုကလေးငယ်များအား အချိန် မတော်တွေ့ရခြင်း၊ ထိုကလေးများမှာ ရွယ်တူလေးများ ဖြစ်ကြပြီး အားလုံးမှာ ပုံစံတူများ ဖြစ်နေခြင်း၊ ဈေးသွားသော မိခင်များနောက် လိုက်လာကြသည် ဆိုသော် ထိုကလေးများသည် မိခင် များနှင့်သာ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာ နိုင်၏။

ထိုသို့ တွေးတောစဉ်းစားရင်းမှပင် အဘွားပုသည် ထိုကလေးများ၏ မပီပြင် ဝိုးတဝါး စကားသံများကိုလည်း ပြန်လည် ကြားယောင်လာမိခဲ့လေ သည်။

ထိုသို့ အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်များကို စဉ်းစားရင်း ထိုကလေးများအား တောသူ(မှင်စာ)လေးများ ဖြစ်နိုင်သည် ဟု အထင်ရှိလာမိခဲ့၏။ (စာရေးသူတို့ ရှမ်း၊ ဓနု တိုင်းရင်းသားများသည် ပရလောကသား မှင်စာကို တေးသူ ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ စာရေးသူ)

ထိုသို့တွေးရင်း အဘွားပုသည် အပြန်၌ အဖြေကို သိရန်အတွက်

ထိုကလေးများ မီးလုံနေကြသော
ညောင်ပင်အောက်
အရောက်တွင် ပြာပုံ
ရှိမရှိကို လိုက်ရှာကြည့်မိ၏။
အကယ်၍ အမှန်တကယ်
မီးရှို့လှုံထားပါက ပြာပုံ
လောက်တော့ ကျန်ရစ်ခဲ့
မည်မှာ သေချာပါသည်။

သို့ပါသော်လည်း အဘွားပု ပြာပုံ
အား လိုက်ရှာကြည့်သောအခါ
ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် ပြောင်
ရှင်းနေပြီး မည်သည့်ပြာပုံကိုမှ မတွေ့
ရပေ။

ထိုအခါ အဘွားပုမှာ အတိုင်းမသိ
အံ့ဩသွားပြီး အဘွားပု တွေ့ခဲ့သော
ကလေးငယ်များမှာ တောသူ(မှင်စာ)
လေးများ ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါတော့
သည်။

ထို အကြောင်းအရာများအား
အဘွားပု ပြောပြသဖြင့် ထိုညောင်ပင်
ကြီးအောက်တွင် မှင်စာများရှိကြောင်း
တစ်ရွာလုံး သိခဲ့ရပါသည်။

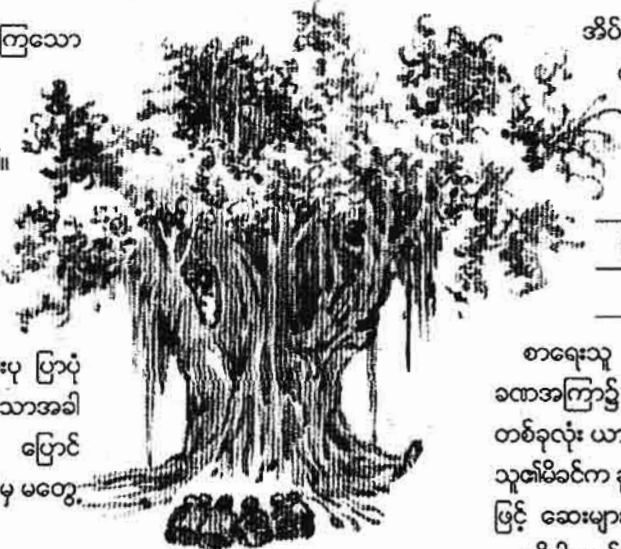
ထို့ကြောင့် ကလေးငယ်များကို
လည်း ထိုအပင်အောက်တွင် မကစား
ကြဖို့ မိခင်များက တားမြစ်ခဲ့ကြပါ
သည်။

နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်

စာရေးသူ လေးတန်းကျောင်းသား
အရွယ် လွန်ခဲ့သော (၁၀)နှစ်ကျော်
ကာလ ထိုအချိန်က ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုမှာ
နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်တွင် နေပူ
ကျဲထဲ နေခင်းကြောင်တောင်အချိန်၌
အဘွားပု မှင်စာလေးများကို တွေ့ခဲ့
သော ထိုညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင်
ကစားခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ မိခင်များက ထို

ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် မကစား
ကြရန် ပြောကြသော်လည်း စာရေးသူ
တို့မှာ အရိပ်ကောင်းသော ညောင်ပင်
ကြီးအောက်တွင် မိဘများ မသိအောင်
ကစားခဲ့ကြပါသည်။

ကလေးတို့သဘာဝ ပြေးတမ်း
လိုက်တမ်း ကစားရင်း အချိန်ကြာလာ
သောအခါ မောပန်း၍ ငိုက်မြည်းစ
ပြုလာခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့မှာ အပင်
ကြီးအောက်တွင် ခဏထိုင်ကာ နားကြ
ရင်း အိပ်ချင်လာ၍ အရိပ်ကောင်းသော
ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ မြက်ခင်းပေါ်
တွင် တုံးလုံးလဲ့ကာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်
ပျော်သွားကြပါတော့သည်။

စာရေးသူမှာ အချိန်မည်မျှ ကြာ
သည်အထိ အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ
စာရေးသူ ခိုးလာသောအချိန်၌ ညနေ
စောင်းအချိန်ပင် ရောက်ရှိ၍နေပြီ
ဖြစ်၏။

ဘေးတွင် ကစားရင်း အိပ်ပျော်သွား
ကြသော ကစားဖော်သူငယ်ချင်းများ
ပင် တစ်ယောက်မှ မရှိတော့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် စာရေးသူမှာလည်း

အိပ်ရာမှ ခိုးလာချိန် ညနေ
စောင်းမှ လေးပင်သော
ခြေလှမ်းများဖြင့်
အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါ
တော့သည်။

အမည်ဖော်မရသော

ယားနာမှုစွဲတင်

စာရေးသူ အိမ်သို့ပြန်ရောက်ပြီး
ခဏအကြာ၌ စာရေးသူမှာ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံး ယားပါတော့သည်။ စာရေး
သူ၏မိခင်က ခူယား ယားသည်အထင်
ဖြင့် ဆေးများ လိမ်းကျံပေး၏။

သို့ပါသော်လည်း ယားနာခြင်းမှာ
မပျောက်ကင်းသည့်အပြင် ပို၍ပင်
ဆိုးလာခဲ့ပါသည်။ အသားဖုများမှာ
ကွမ်းသီးလုံးလောက် အရွယ်များရှိပြီး
ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး နေရာလပ်မရှိ
အောင် ပေါက်နေပါသည်။

မြေမှ ခေါင်းအဆုံး ယားပြီး ခေါင်းထဲ
၌လည်း အသားဖုများ အပြင်လိုက်
ထ၍နေပါ၏။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်လင်းသော
အခါ စာရေးသူ၏ မိခင်သည် စာရေး
သူ၏ ဗိုလ်ပေါ်မှ မပျောက်ကင်းသော
ယားဖုများကိုကြည့်ပြီး စိုးရိမ်ကြီးစွာ
ဖြင့် မြို့သို့သွား၍ ဆေးခန်းပြကြည့်ပြန်
သည်။

ဆရာဝန်က သွေးယားသည်ဟု
ကောက်ချက်ချပြီး ဆေးထိုးပေး၏။
ထို့နောက် သွေးသန့်ဆေးများ ဝယ်
သောက်ရန်ပါ ညွှန်ကြားပေးလာပါ
သည်။

သို့ပါသော်လည်း ယားနာမှု ဝေဒနာ
မှာ သက်သာပျောက်ကင်းမှု မရှိဘဲ
ရှိနေပါ၏။ ဆေးခန်းသို့ ခဏခဏ
သွားပြသည့်အပြင် တခြားဆေးဇွဲတို့
များနှင့်လည်း ကုသကြည့်ပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ထိုသို့ ယားနာမှု မှာ ညအခါ သက်သာ၍ ကောင်းစွာ အိပ်စက်၍ ရပါသည်။

နံနက်နှင့် ညနေပိုင်းတွင် အချိန်ပြည့် ကုတ်နေရသည်ထိအောင် ယားပြီး နေ့လယ်နှင့် ညပိုင်းတွင်တော့ အနည်းငယ် သက်သာမှု ရှိပါသည်။

ဤသို့လျှင် ထိုသို့ မပျောက်ကင်းဘဲ ရှိနေရာ (၅)ရက်မြောက်သောနေ့၌ စာရေးသူမှာ ထိုညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် အိပ်ပျော်ခဲ့ပြီးမှ ယားနာမှု စွဲကပ်ခဲ့ကြောင်းကို သတိပြုမိလာခဲ့ပါသည်။

သို့ပါသော်လည်း ထိုနေ့ စာရေးသူနှင့် အတူအိပ်ခဲ့ကြသော သူငယ်ချင်းများမှာ စာရေးသူကဲ့သို့ တစ်ယောက်မှ မယားဘဲ စာရေးသူ တစ်ယောက်သာ ယားနာမှု စွဲကပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သူငယ်ချင်းများ၏ ပြောပြချက်အရ ထိုနေ့က စာရေးသူမှာ ညနေစောင်းသည်အထိ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေပြီး နိုးမရသောကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူ၏ မိခင်အား ထိုအကြောင်းကို စာရေးသူမှ ပြောပြခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ၏စကား ကြားသောအခါ အမေမှာ လွန်စွာ စိုးရိမ်သွားပြီး ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ဆေးပေါင်းစုံဖြင့် ကုသကြည့်သော်လည်း မသက်သာသဖြင့် စာရေးသူ၏ ယားနာမှုစွဲကပ်ခြင်းအပေါ် တစ်အိမ်သားလုံး သံသယ ဖြစ်လာခဲ့ပါတော့သည်။

မှင်စာလေးများ ပြုစားလေသလား

စာရေးသူ ထိုသို့ ယားနာမှု စွဲကပ်နေခြင်းအကြောင်းမှာ သေးငယ်လှ

သော စာရေးသူတို့ တစ်ရွာလုံးသို့ ခဏတွင်း ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါသည်။

တချို့က စာရေးသူ ထိုညောင်ပင်အောက်တွင် အိပ်၍ မှင်စာ(ပရလောကသား) ပြုစားသည်ဟု တစ်ယောက်တစ်မျိုး ဝေဖန်ချက် ပေးကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ၏ မိခင်နှင့် တကွ စာရေးသူတို့ တစ်အိမ်သားလုံး စာရေးသူအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လျက် ရှိနေကြပါ၏။

စာရေးသူ၏ ယားနာခြင်းမှာလည်း သက်သာလာခြင်း မရှိဘဲ ပို၍ပင် ဆိုးလာပါသေးသည်။

ယားဖုလေးများမှာ ရက်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားလာ၏။ ဗာချိုနေရာများတွင် ကုတ်လွန်းသောကြောင့် အနာများပင် ဖြစ်လာပါသည်။

ဤသို့လျှင် (၇)ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရွာထဲမှ မှင်စာလေးများအား တွေ့ခဲ့သူ အဘွားပုမှာ စာရေးသူ၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အဘွားပုမှ စာရေးသူ၏ ယားဖုများ

အားကြည့်၍...
'အင်း...ကြည့်ရတာ သွေးရိုးယားနာ ယားတာဟုတ်လောက်တုံး အဲဒီညောင်ပင်အောက်မှာ သွားအိပ်ရင် ဖြစ်တာဆိုတော့ တောသူ ကူးတာပဲ ဖြစ်ရယ်'

(တောသူ ကူးသည် ဆိုသည်မှာ စာရေးသူတို့ ရှမ်း၊ ဓနုတိုင်းရင်းသားများ အခေါ်အဝေါ်ဖြစ်ပြီး မှင်စာများ စွဲကပ်ပြုစားခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ဤကား စကားချစ်)

ထို့နောက် အဘွားပုမှပင် ဆက်၍...

'ဒီအတိုင်းနေလို့ မဖြစ်ဘူး ကြာလာရင် ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။ ဝိပျ ကလေးဆို ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ဆီ ခေါ်သွားကျောင်းမှာ ဘုန်းဘုန်းကြီးလဲ ရောက်နေတယ်'

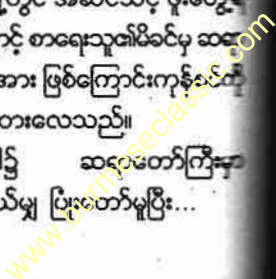
'ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့ ဘွားပု ကျွန်မ ခေါ်သွားလိုက်ပါ့မယ်ရှင်'

စာရေးသူ၏မိခင်မှာ အဘွားပု၏ စကားကြောင့် ညနေစောင်းချိန် စာရေးသူတို့ လယ်တော်ရွာ ရွာဦးဘုရားအား တည်ပေးခဲ့သော ကလေးမြို့မှ သာသနာပြု မနောလှဆရာတော် အရှင်အတ္တတနန္ဒ ဆရာတော်ကြီးထံ စာရေးသူအား ခေါ်သွားခဲ့ပါတော့သည်။

မေတ္တာသုတ်စွမ်းအားနှင့် ဆရာတော်တန်ခိုး

ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီးအား ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် အဆင်သင့် ဖူးတွေ့ရသောကြောင့် စာရေးသူ၏မိခင်မှ ဆရာတော်ကြီးအား ဖြစ်ကြောင်းကုန်ခင်ကို လျှောက်ထားလေသည်။

ထိုအခါ၌ ဆရာတော်ကြီးမှာ အနည်းငယ်မျှ ပြုံးတော်မူပြီး...

'ကဲ...ငါ့သား
ဘုန်းဘုန်းအနားကို လာ'
ဟု စာရေးသူအား
လက်ကမ်းခေါ်ပါသည်။
စာရေးသူမှာလည်း
ဆရာတော်ထံသို့
ရိုရိုကျိုးကျိုးသွားပြီး
အနားရောက်သော်
ဆရာတော်အား
ဦးချကန်တော့
လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်မှ စာရေးသူ
အား ထိုင်ခိုင်းပြီး စာရေးသူ၏
လက်နှစ်ဖက်ကိုကိုင်လျက် မျက်စိမှိုတ်
ကာ အချိန်အတော်ကြာ တရားစာများ
စိတ်ထဲမှ ရွတ်ဖတ်ပေးနေပါသည်။

စာရေးသူမှာလည်း ဆရာတော်ရှေ့
တွင် ထိုင်လျက် အချိန်အတော်ကြာ
ငြိမ်သက်နေမိ၏။

ခဏကြာမှ ဆရာတော်သည်
အနည်းငယ်ပြုံး၍...

'ကဲ ငါ့သား...သား ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူး။
ခဏနေရင် ပျောက်သွားမှာပါ။ ဘုန်းဘုန်း
မေတ္တသုတ်ရွတ်ပြီး မေတ္တာပို့ပေးပြီးပြီး သား
ဘာမှ မကြောက်နဲ့တော့ ခဏနေ ကောင်း
တော့မှာ'

'တင်ပါ့ ဘုရား'
ထို့နောက် စာရေးသူနှင့် မိခင်မှာ
ဆရာတော်အား ကန်တော့၍ အိမ်သို့
ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။

အိမ်သို့ရောက်ပြီး ခဏအကြာ၌
စာရေးသူ၏ အယားဖုများမှာ ပိုမို
ကြီးထွားလာပြီး တစ်ကိုယ်လုံးလည်း
မနေနိုင်အောင် ပူခြစ်လျက် ရှိနေပါ
သည်။

စာရေးသူမှာ နေရခက်လွန်း၍
လူးလိမ့်ကာ အော်ငိုခဲ့ရပါသည်။
စာရေးသူတို့ မိသားစုမှာလည်း စာရေး

သူအတွက် စိုးရိမ်ကြီးကာ ခြေမကိုင်မိ
လက်မကိုင်မိ ဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

စာရေးသူ ထိုသို့ ခံစားခဲ့ရပြီး
(၅)မိနစ်လောက်အကြာတွင် သက်
သာလာပြီး အပူများ ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်မှ
ထွက်သွားသည့်အလား ခံစားမိပါ
သည်။

ထို့နောက် အံ့ဩစရာပင် ယားဖုများ
မှာလည်း ကြီးထွားရာမှ ပျံ့သွားပြီး
မူလ အသားအရေအတိုင်းဖြစ်လျက်
လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားပြီး ချမ်းသာရာ
ခဲ့ပါသည်။

ကျေးဇူးကြီးမားလှသော ဆရာ
တော်ကြီးအားလည်း စာရေးသူတို့
မိသားစုမှ ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်ခဲ့ရပါ
သည်။

ပြန်လည် သုံးသပ်ကြည့်သော်
စာရေးသူမှာ မှင်စာ(ပရလောကသား)
စွဲကပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ စွဲကပ်
ရာ၌ စာရေးသူမှာ အဘယ်ကြောင့်
ယားနာမှု ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းကိုတော့
စာရေးသူ စဉ်းစား၍ မရခဲ့ပါ။

ဆရာတော်ကျောင်းမှ ပြန်လာပြီး
စာရေးသူ ယားနာမှု ဝေဒနာဆိုးကြီးကို
ခဏတာ ပြင်းထန်စွာ ခံစားရခြင်းမှာ
ထိုမှင်စာ(ပရလောကသား) စာရေးသူ

၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ရုန်းထွက်သွားခြင်း
ကြောင့်ဟု ထင်မိပါသည်။

ထိုပရလောကသား ခန္ဓာကိုယ်မှ
ရုန်းထွက်နေစဉ် စာရေးသူမှာ
ဝေဒနာကို ပြင်းထန်စွာ
ခံစားရပြီး

ထိုပရလောက
သားမှာ စာရေးသူ၏
ခြေဖဝါး မှတစ်ဆင့်
ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှ မေတ္တသုတ် ရွတ်
ဖတ်ကာ မေတ္တာပို့ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့်
စာရေးသူထံ ကပ်ငြိမှုတွယ်နေရာမှ
ထွက်သွားခြင်း ဖြစ်ပေမည်။

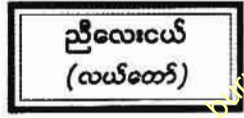
စာရေးသူကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့
သော ထိုအဖြစ်အပျက်မှာ ယနေ့ထိ
စာရေးသူ တွေးမိတိုင်း အံ့ဩလျက်
ရှိနေပါတော့သည်။

**ဤဆောင်းပါးအား ဖတ်ရှုပြီး
စာရေးသူကဲ့သို့ ကြုံဖူးသူများ ရှိပါက
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသား
ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်
ပါသည်။**

စာရေးသူ၏ ဝေဒနာအား ကုသပေး
ခဲ့သော **မနောလုဆရာတော်ကြီး
အရှင်အစ္စတနန္ဒမှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊
သက်တော်(၅၈)၊ ဝါတော်(၂၁)ဝါ
တွင် ပျံလွန်တော်မူသွားခဲ့ပါသည်။**

**(ဆရာတော်ကြီးအား ဤဆောင်း
ပါးဖြင့် ဦးခိုက်ကန်တော့ပါ၏။)**

**စာရှုသူများအား အစဉ်လေးစား
လျက်...**

ညောင်ပင်ပေါ် နတ်စင်နှင့်

ဓလေ့ဆန်းများ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် အမှတ်(၃၃၅)၊ စာမျက်နှာ(၁၈၅) နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးသူ၏ “ထူးခြားဆန်းပြား ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ” ဆောင်းပါးပါသဖြင့် ပြောပြသူ ဦးဝင်း နိုင်အား စာအုပ်လက်ဆောင်ပေးရန် ဝယ်သွားပါသည်။

ဦးဝင်းနိုင်သည်လည်း ယခုလက်ရှိ သူ့ရွာကလေးကို အကြောင်းပြု ရေး ထားသည်ဖြစ်၍ ဝမ်းသာနေပါသည်။

တစ်နေ့တွင် သူ့တူများနှင့်အတူ စကားပိုင်းဖွဲ့ပြောနေကြစဉ် နတ်ဂုဏ် ရွာအကြောင်း ရောက်သွားသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါသည့် နတ်ဂုဏ်ခံရသော ကိုရင်လေးတစ်ပါး အကြောင်းနှင့် သိုက်နန်းရှင်တို့ ပြောင်းရွှေ့မှုအကြောင်း ဖတ်ပြီးသော ဦးဝင်းနိုင်ကပင် စကားစလားခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

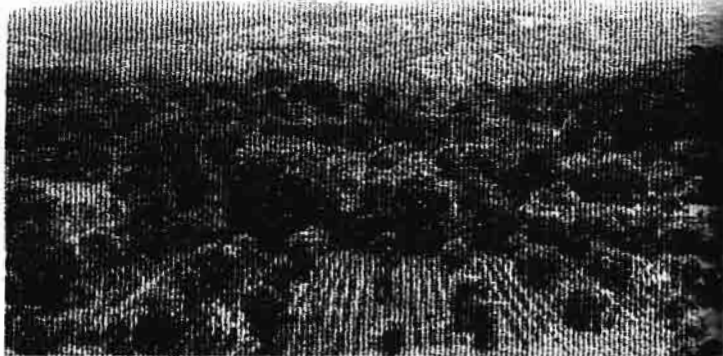
‘နတ်ဂုဏ်ရွာဆိုလို့ မင်းနေတဲ့ နန်းခွဲ ရွာနားက နွားတလှည့်ဘုရားရှိတဲ့ နေရာကလဲ နတ်ဂုဏ်တဲ့ရွာလို့ ပြောကြ တယ်။ ဘာထူးခြားသလဲ’

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က သူ့တူမနှင့် ရသော ကိုထွန်းသိန်းကို မေးလိုက်ပါသည်။

‘ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှ မသိပါ ဘူး။ အဖေတို့ အမေတို့ ပြောဖူးတာက လပြည့်လကွယ် ညသန်းခေါင်ချိန် ရောက်ရင် မောင်းထုသံ ကြားရတယ် တဲ့။ ခုနောက်ပိုင်းကျတော့ ဘာသံမှ မကြားရတော့ပါဘူး’

ဟု ကိုထွန်းသိန်း ပြန်လည် ပြောပြပါ သည်။

‘ကျွန်တော်လဲ နတ်ဂုဏ်ရွာလို့

သုတရပ် သုဒေသ

နှင့် သူ့ဓလေ့ဆန်းများ

ကဏ သင်္ဃာ

ပြောတဲ့နေရာကို ရောက်ဖူးတယ်။ အင်းတော်မြို့နယ်၊ မော်လူးမြို့ အလယ်တန်းကျောင်း (ယခု အထက် တန်းကျောင်း)မှာ တာဝန်ကျတုန်းက ကျောင်းပိတ်ရက်တွေမှာ တပည့်တွေ ရှိတဲ့ရွာတွေကို ရောက်ဖူးအောင် အလည်သွားတယ်။

မော်လူးမြို့ရဲ့ အနောက်ဘက် လေးတန်ချောင်းနားမှာ ထုံးဖြူဖြူသုတ် ထားတဲ့ စေတီတစ်ဆူနဲ့ ဇရပ်တစ်ဆောင် ရှိတယ်။

အဲဒီ ဘုရားနားတစ်ဝိုက်မှာ သရက် ပင်၊ ပိန္နဲပင်တွေ ကျိုးတိုးကျဲတဲပေါက် နေတာ တွေ့ရတယ်။ တပည့်တွေက နတ်ဂုဏ်ရွာဟောင်း ဖြစ်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါထက်တော့ ထူးထူးခြား ခြား မတွေ့ခဲ့ပါဘူး’

ဟု စာရေးသူက ဝင်ထောက်ပါ သည်။

‘နန်းခွဲရွာနဲ့ ကင်မွန်းခြံရွာကြားရှိတဲ့ ညောင်ပင်ပေါ်နေရာကလဲ နတ်ဂုဏ်ရွာ လို့ ပြောကြတယ်။ ခုချိန်ထိ ညောင်ပင် ပေါ် ဘိုးဘိုးကြီးရယ်လို့ နတ်စင်ရှိသေး တယ်’

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောရာ စာရေးသူ ၏ ခေါင်းထဲတွင် ပုဂံခေတ်ကတည်းက ရှမ်းတိုင်းရင်းသားနှင့် ဗမာတို့ ညီညွတ် ကြပြီး အပြန်အလှန် ဘုရားတည်ခဲ့ကြ သည်ကို တွေးမိလိုက်ပါသည်။

ဤတွင် အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ရှမ်း တိုင်းရင်းသားနှင့် ဗမာတို့ ညီညွတ်စွာ အပြန်အလှန် ဘုရားတည်ခဲ့ကြသည် ကို ဗဟုသုတဖြစ်ရေးပြလိုပါသည်။

ပုဂံခေတ် အနော်ရထာမင်း လက် ထက် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုစဉ်က ရှမ်း စော်ဘွားများပိုင်သော မိုးမိတ်နယ်နှင့် ဗမာဘုရင်ပိုင်သော ဗမာနယ်ဟူ၍ နှိုင်း ပါသည်။

ရွှေလီမြစ်သည် ကွေ့ကွေ့ကောက် ကောက် စီးဆင်းနေသည်ဖြစ်၍ ရွှေထိ မြစ်ကို ပိုင်းခြားပြီး နယ်မြေသတ်မှတ် ကြရာ ရွှေလီမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်း၌ ငါးအိမ်ရွာနှင့်အနီး နန်းခွဲရွာ၊ ရွှေကျောက် ကုန်းရွာသည် ရှမ်းတိုင်းရင်းသား ပိုင်သော နယ်မြေအဆုံးဖြစ်သည်။

ထို့အတူ ရွှေလီမြစ်၏ အခြား တစ်ဖက်ကမ်းရှိ အင်းကြီးရွာ၊ လှောင် ရွာတို့အထက်တွင်ရှိ လျောင်းတော်ဦး

www.burmeseclassic.com

အထက်ဘက်ခိုင်းခန့်မှာ ဗမာပိုင်နယ်မြေ ဟု သတ်မှတ်ကြပါသည်။

လောင်းတော်ဦး၏အထက်နား ဗမာပိုင်နယ်မြေအဆုံးနေရာနှင့် တည့်တည့် ရွှေလီမြစ်၏ တစ်ဖက်ကမ်းတွင် ပွဲစဉ်ရွာ ရှိပါသည်။

ထိုစဉ်က ရွာဟုတ်မည် မထင်ပါ။ ဗမာဘုရင်၏ သံတမန်များ၊ ရှမ်းစော်ဘွားများ တွေ့ဆုံပြီး သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ကြ။ မိတ်ဆုံစားကြသည်ကို အဖွဲ့ပြု၍ "ပွဲစားမိတ်" ဟု အမည်တွင် ရာမှ ထိုနေရာကို "ပွဲစဉ်" ဖြစ်လာပြီး ရွာငယ်လေး ဖြစ်လာပါသည်။

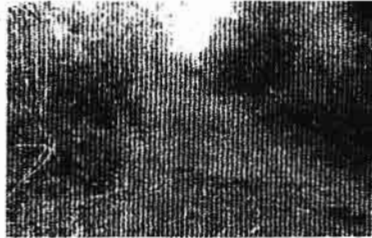
ညီညွတ်စွာ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ကြသည်မှာ ဗမာဘုရင်ပိုင် နယ်အဆုံးဖြစ်သောနေရာနှင့် ရှမ်းစော်ဘွားတို့ ပိုင်သော နယ်အဆုံးဖြစ်သည့် နန်းခွဲရွာတို့ တွင် ဘုရားတည်ကြပါမည်။

ထိုသို့ အထိမ်းအမှတ် ဘုရားတည်ရန် ဗမာပိုင် နယ်မြေအဆုံး တစ်နေရာတွင် ရှမ်းစော်ဘွားတို့က ဘုရားတည်၍ ရှမ်းစော်ဘွားတို့အပိုင် အဆုံးတစ်နေရာတွင် ဗမာတို့က ဘုရားတည်ကြရပါမည်။

ဤသို့ သဘောတူကြသည်အတိုင်း ရှမ်းစော်ဘွားတို့ နယ်အဆုံးဖြစ်သော နန်းခွဲရွာအနီး ကုန်းမြင့်နေရာဖြစ်သည့် နွားတလှည့်တွင် ဗမာတို့က ဘုရားစေတီ တည်ကြသည်။ ယနေ့အချိန်ထိ "နွားတလှည့်ဘုရား" ဟူ၍ ပွဲတော်ရ ဘုရား ဖြစ်လာပါသည်။

ရှမ်းတိုင်းရင်းသားတို့က ဗမာပိုင် အဆုံးနေရာ၏ အောက်နားတွင် ရွှေလီမြစ်ထဲသို့ ထိုးထွက်နေသော ကျောက်ဆောင်ကြီးရှိရာတွင် ဘုရားတည်ကြပါသည်။ ထိုဘုရားသည်လည်း "လောင်းတော်ဦးဘုရား" ဟူ၍ အမည်တွင်လာပါသည်။

ရှေးခေတ်က ဘုရင်များ၊ စော်ဘွားများသည် ဘုရားတည်၊ ရွာတည်၊ တံတားဆောက်၊ ကန်ဆည်ကြရာတွင် အစောင့်အရှောက်များ ထားကြခြင်း

ဆန်းကြယ်သော ပညာရပ်များ အသုံးပြု၍ အစီအမံများ ပြုလုပ်ကြခြင်းတို့ ရှိခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ နွားတလှည့်ဘုရားတွင် အစောင့်များ (ဥစ္စာစောင့်များ)ရှိ၍ လပြည့်လကွယ်ညများတွင် မောင်းသံများ ကြားခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သလို လောင်းတော်ဦးဘုရား တည်ထားသော ကျောက်ပြင်ကြီးရှိရာ တောသည် အစောင့်ဘီလူးကြီးရှိသည်ဟု ဒေသခံ(အင်းကြီး၊ လှေဘိုရွာမှ လူများ) များ ပြောသည်ကို မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

'ခင်ဗျားပြောတဲ့ နန်းခွဲရွာ၊ နွားတလှည့်ဘုရားကိုတော့ ငါးအိုးသွားရင်း ရောက်ဖူးတယ်။ ရွှေကျောင်းကုန်း၊ ညောင်ပင်ပေါ်ဆိုတာကို မရောက်ဖူးဘူး'

ဟု စာရေးသူက ပြောရာ...

'ဆရာကြီးက ဘယ်လမ်းက သွားခဲ့လို့လဲ'

ဟု မေးပါသည်။

'ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ငါးအိုးက ကျောင်းလာနေတဲ့ သူငယ်ချင်းနဲ့ ငါးအိုးရောက်ဖူးအောင် ကသာမှ ပုလွေရွှေဘက်ကူး၊ ပုလွေရွှေမှ ငါးအိုးလမ်းအတိုင်း သွားခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဘွက်ရွာ အလယ်တန်းကျောင်းအုပ် လုပ်နေတုန်းက ကျွန်တော့်တာဝန် ပညာရေးစစ်တမ်းကောက်ဖို့ ကသာမြို့နယ်အဆုံး အင်းကြီးလှေဘိုထိ သွားတော့ ဘွက်ကနေ ဝက်တူးထိသွား၊ ဝက်တူးကနေ ရွှေလီမြစ်အတိုင်း သွားရတယ်။

ကသာမြို့နယ် မဟုတ်ပေမယ့် ငါးအိုးကို ဖြတ်သွားရတယ်။ အင်းကြီး

လှေဘိုလိုသာ ဆိုတယ်။ အင်းကြီးရွာနဲ့ လှေဘိုရွာက နှစ်မိုင်လောက်ဝေးတယ်။ လှေဘိုနဲ့ လောင်းတော်ဦးဘုရားနဲ့ တစ်မိုင်လောက်ဝေးတယ်'

ဟု စာရေးသူမှ ရှင်းပြပါသည်။

'ကသာက မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းကို ကူးပြီး ငါးအိုးရွာသွားတာတော့ ထားပါတော့၊ ဘွက်ကနေ ငါးအိုးသွားတာတော့ တစ်ကျွေ့တစ်ပတ်ပဲ။ အမှန်က ဘွက်နဲ့ ငါးအိုးနဲ့ နီးနီးလေး မနက်စာစားအမိတောင် ပြန်လို့တယ်'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောရာ...

'ဘယ်လိုသွားသလဲ၊ ပြောစမ်းပါ'

ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်ပါသည်။

'ဆရာကြီးက ဘွက်မှာနေခဲ့တာ ဆိုတော့ ကင်မွန်းခြံရွာကို ရောက်ဖူးမှာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့ ရောက်ဖူးပါတယ်'

'ကင်မွန်းခြံရွာက ဘွက်ရဲ့ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်ဘက် နှစ်မိုင်လောက်ရှိတယ်။ ကင်မွန်းခြံရွာကနေ အရှေ့ဘက်ထွက်လိုက်တာနဲ့ တစ်မိုင်လောက်မှာ ညောင်ပင်ပေါ် ဘိုးဘိုးကြီး နတ်စင်ရှိရာကို ရောက်မယ်။

ဆက်သွားရင် စောစောက ပြောတဲ့ ရွှေကျောင်းကုန်း နန်းခွဲရွာရောက်မယ်။ ကုန်းတန်းလေးပေါ်တက်လိုက်တာနဲ့ နွားတလှည့်ရောက်မယ်။ နွားတလှည့်ကနေ တစ်မိုင်လောက် လမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်လိုက်ရင် ငါးအိုးရောက်တာပဲ။ အခုတော့ ငါးအိုးက စည်ကားနေပြီ'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ရှင်းပြပါသည်။

ငါးအိုးရွာသည် ရွှေလီမြစ်ကို ဖြတ်ကူးသော တံတားကြီးရှိရာရွာ ဖြစ်၍ ဗန်းမော်-မန္တလေး ကားလမ်းမကြီးပေါ် တည်ရှိသည်။ လမ်းနှင့်တံတားကြီးကို အမှီပြု၍ ငါးအိုးရွာသည် စည်ကားလာပြီး မြေရေးများဖြင့်တက်လာသည်။

'ခင်ဗျား ပြောခဲ့တဲ့ ညောင်ပင်ပေါ် ဘိုးဘိုးကြီးနတ်စင်ဆိုတာ ရွာလေးနဲ့လဲ မနီးဘဲ နတ်စင်က မပျက်မစီး ရှိနေတာ

ဆန်းတယ်နော်'

ဟု စာရေးသူ မှတ်ချက်ပေးလိုက်ပါသည်။

'ဖြတ်သန်းဖြတ်လာ သွားကြသူတွေ၊ အခင်းလုပ်တဲ့လူတွေက တရိုတသေ အလေးထားကြလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ ခုချိန်ထိအောင် အမှားလုပ်လို့ မရဘူး' 'ဘယ်လိုအမှားမျိုးတွေလဲ၊ ညောင်ပင်ပေါ်နတ်ကြီးက ဘာတွေ လုပ်ရင် မကြိုက်ဘူးလဲ။ ပြောပြစမ်းပါ'

'ညောင်ပင်ပေါ်နတ်စင်နားရောက်ရင် ခဏရပ်နားကြရတယ်။ လှည်းနဲ့ဆိုရင် လှည်းကိုရပ်၊ နွားကို ဖြတ်ပြီး နားကြရတယ်။ နွားကျောင်းတဲ့အခါ နွားနှစ်ကောင်ကို ကြီးနဲ့ ပူးတွဲချည်းပြီး မလွတ်ရဘူး။ နတ်စင်ရေဖိနပ်မီးရဘူး၊ ဖိနပ်ရွတ်ပြီးမှ သွားရတယ်။

လပြည့်လကွယ်ညရောက်ရင် ညောင်ပင်ပေါ်ကို ဖြတ်သွားရဘူး။ ဥပမာ နန်းနွားဘက် လူက ကပ်နန်းခြံကို သွားရ ကပ်နန်းခြံက လူက နန်းနွားကို သွားရ နန်းနွားဘက်မှာရှိရင် နန်းနွားအိမ် ကပ်နန်းခြံမှာ ရှိရင် ကပ်နန်းခြံမှာ အိမ်၊ မနက်ရောက်မှ ဖြတ်သွားတာကို ပြောတာ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ကြုံခဲ့ဖူးတယ်'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောရာ စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် ထူးခြားမှုတော့ ရှိလာပြီ။ အကြောင်းအရာ ပေါ်လာသည့် အတွက် သိလိုလာသည့်အလျောက် မဆိုင်းမတွပင် "လုပ်စမ်းပါဦး... ခင်ဗျား တွေ့ခဲ့တာလေး" ဟု တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

'ကျွန်တော် ဒီကိုလာပြီး ကြံခင်း မလုပ်ခင် အသက်နှစ်ဆယ်လောက်က ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ယောက်ဖကြီးတို့ ရှည်မတက်မြစ်တူးဖို့ ညောင်ပင်ပေါ်ကို ရောက်ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်တို့က ငါးတဲလေးမှာနေတာဆိုတော့ ငါးတဲလေးကနေ မြောက်ဘက်ကို တက်လိုက်ရင် နန်းနွားရွာကို ရောက်တယ်။ နန်းနွားရွာရဲ့အနောက်၊ အောက်နားဆင်းလိုက်ရင် ရွှေကျောင်းကုန်းရွာရောက်၊ ရွှေကျောင်းကုန်းကနေ ဆက်သွားလိုက်တော့ အခင်းတဲ

တစ်တဲ တွေ့တယ်။

အဲဒီထဲမှာ အသက်ကြီးကြီး လူကြီးတစ်ယောက်နဲ့တွေ့လို့ မေးတော့ ဒီအတိုင်း ဆက်သွားပြီး တောင်စောင်းခါးပန်းမှာ လမ်းတွေ့မယ်။ ရှေ့တည့်တည့် မျှော်ကြည့်လိုက်ရင် သရက်ပင်တစ်ပင်ကို တွေ့ရမယ်။ ဆက်လျှောက်သွားရင် မင်းတို့လိုချင်တဲ့ ရှည်မတက်ပင်တွေ တွေ့လိမ့်မယ်။ ညောင်ပင်ပေါ်ဘိုးဘိုးကြီးနတ်စင်နဲ့လဲ မဝေးဘူးလို့ လမ်းညွှန်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော်တို့လဲ သွားကြတာပေါ့။ ပြောတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ သရက်ပင်နားက ဖြတ်သွားပြီး တော်တော်လှမ်းတော့ ရှည်မတက်ပင်တွေ တွေ့တယ်။ အမြစ်တူးယူပြီး ပြန်ခဲ့ကြတယ်။

သရက်ပင်နားရောက်တော့ သရက်ပင်ကို ကြည့်လိုက်တော့ အသီးတွေ ပြတ်ခဲနေတာ တွေ့ရတယ်။ အသွားတုန်းက သတိမထားမိလို့ ထင်ပါရဲ့။ အသီးရှိမှန်း မသိကြဘူး။

ဒါနဲ့ နှစ်ယောက်သား သရက်သီးစိမ်းတွေ ကောက်ကြတာပေါ့။ သရက်ပင်က တောင်စောင်းမှာ ပေါက်နေတာ မို့ ကုန်းမြင့်ဘက်က ခူးရင် အပင်ပေါ်တောင် တက်စရာမလိုဘူး။ လက်ခုပ်တစ်ဖောင်လောက်မှာ လှမ်းခူးလိုက်ရုံပဲ။

ကျွန်တော်တို့လဲ ပုဆိုးခါးပုံစကြီးကြီး လုပ်ဝတ်ပြီး သရက်သီးလေး၊ ငါးလုံးလောက်စီရတော့ တော်ပြီ။ ပြန်ကြစို့လို့ ပြောလဲပြီးရော မြင်မြင်ကရာမှာ အုတ်ကျိုးအုတ်ပုံနဲ့ ဘုရားဆင်းတုတော်အကျိုးအပဲ့တွေ ပုံထားတာ တွေ့ရတယ်။ သရက်ပင်ခြေရင်းမှာလဲ ဒီလိုပဲ တွေ့ရတယ်။

ကျွန်တော်တို့ သရက်သီး မကောက်ခင်က သရက်ပင်တစ်ပိုင်မှာ မြက်ခင်းချုံနွယ်ပုလေးတွေသာ ရှိတာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့က သတိထား အသိဝင်လာတာနဲ့ နှစ်ဦးသား ဒီသရက်သီးတွေကို ယူသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ပြန်ထားခဲ့မှ

လို့ လက်ဟန်ပြုပြီး သရက်ပင်ရင်းမှာ သရက်သီးတွေကို ပုံချပြီး မြန်မြန် ပြန်ခဲ့ကြတယ်'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က ပြောပြီးစကားကို ရပ်လိုက်ပါသည်။ စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် "ပြီးသွားပြီလား... နောက်ဆက်တွဲ ဘာဖြစ်သေးလဲ" စသည် အတွေးရောက်လာပြီး "နောက်တော့" ဟု စကားထောက်လိုက်ပါသည်။

'ဘာမှတော့ မဖြစ်ကြပါဘူး။ စောစောကတွေ့ခဲ့တဲ့ လူကြီးကို ကျွန်တော်တို့ သရက်သီးကောက်လို့ မြင်ခဲ့ရတာကြောင့် ကြောက်ပြီး သရက်သီးတွေ ပြန်ထားခဲ့ကြောင်း ပြောပြတယ်။

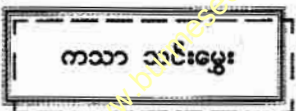
အဲဒီဘကြီးက ဘာပြောသလဲဆိုတော့ အေး...မင်းတို့ သတိဝင်ပြီး အသိစောလိုသာပေါ့၊ ကြောက်ကြောက်နဲ့ သရက်သီးတွေ ပြန်မထားဘဲသာ ယူခဲ့ရင် မင်းတို့ နောက်ကို ငန်းမြေကြီးနှစ်ကောင်လိုက်မှာ သေချာတယ်။

ဒီလိုအဖြစ်မျိုး တွေ့ကြုံခဲ့ရလို့ တောင်းပန်ပြီး ပြန်လွှတ်ရတာ နှစ်ခါရှိပြီ။ လူကိုတော့ အန္တရာယ်မပေးပါဘူး။ နောင်ကို မှတ်ထား... တောထဲတောင်ထဲရောက်ရင် အသီးတွေလို့ ဆွတ်ခူး စားချင်ရင် တောစောင့်နတ်တောင်စောင့်နတ်တွေကို တိုင်တည့်ပြီး မှ ခူးကြ၊ ပြီးတော့ အိမ်ကို ယူသွားနဲ့

တချို့နတ်တွေက အပင်အောက်မှာ ကြိုက်သလောက်စား အိမ်ကို ယူတာ မကြိုက်ဘူး။ မှတ်ထားကြ၊ မင်းတို့ကို ညောင်ပင်ပေါ်ဘိုးဘိုးကြီးက အစွမ်းပြလိုက်တာပဲလို့ ပြောတာပါပဲဗျာ'

ဟု ဦးဝင်းနိုင်က စကားကို အဆုံးသတ်လိုက်ပါသည်။

သတ္တဝါခပ်သိမ်း တရားကျန်းအေးမြစေကြပါစေ။

ထူးဆန်းသော ဒဂုန်ပ

စော့ဖွားစော့
(ရမည်းသင်း)

Handwritten signature

သာမန်လူသားတွေထဲ၌ အများနှင့်
မတူ ထူးကဲသော လူပုဂ္ဂိုလ်အချို့
တစ်ခါတစ်ရံ လူတွေထဲ မထင်မရှားနှင့်
တွေ့ရတတ်လေသည်။ အခြားသူများ
နှင့်မတူဘဲ အပြောအဆို စရိုက်သဘာဝ
ခြားနားနေခြင်းကြောင့် လူတွေက

အလေးမထား၊ အဖက်မလုပ်ကြဘဲ
စိတ်မနှံ့သူဟု ထင်ထားတတ်ကြသည်။
ထိုကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး စာရေးသူ
တို့ဒေသတွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)
ကျော် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုအချိန်က
စာရေးသူသည် လူ့လောကထဲပင်
မရောက်ရှိသေးပါ။ အဖေအမေတို့မှ
ပြောပြခဲ့သော အကြောင်းများကို
တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သူ့နာမည်က ဒဂုန်ပဆိုသည်
နာမည်သာ လူတွေက သိထားကြ
သည်။ အသက်အားဖြင့် (၆၀)ကျော်ခန့်
ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဒဂုန်ပကြီးကို လူတွေက
ဝေးဝေးက ရှောင်သွားကြသည်။ ဘယ်
သူမှ ဆက်ဆံပြောဆိုခြင်း မပြုလိုကြ။
သူထမင်းဆာလျှင် ရွာထဲ ထမင်းဝင်
တောင်းသည်။ အိမ်ရှင်က ကြည့်ကြည့်
ဖြူဖြူ ထမင်းပေးလျှင် ဒဂုန်ပကြီးက...
- 'နှင်ကိုအိမ် ဘယ်နှစ်ရက်ရှိရင် ပိုက်ဆံတွေ
ဝယ်လို့မယ်'
စသည်ဖြင့် ပြောလေ့ရှိသော်လည်း
ထမင်းမပေးလျှင်လည်း ဘာမှ ပြောလေ့
နုဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁

မရှိပေ။ သူ့ကို တမင်တကာ နောက် ပြောင်သူတွေကိုတော့...

'နင်တို့ သောကဗွေဦးတော့မှာ'

သူပြောခဲ့သလို ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ တွေ့ကြုံရသည်။ အစက လူတွေ သတ်မထားမိကြ။

ဒဂုန်ပကြီးက

ထမင်းဆာမှသာ ရွာထဲဝင် ထမင်း တောင်းလေ့ရှိပြီး ထမင်း ရပြီဆိုလျှင် ရွာထိပ်က ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ထမင်းစား။ ညောင်ပင်ကြီး အောက်မှာ ပင် မိုးရွာရွာ၊ နေပူပူ အမြဲ နေသော် လည်း ဘယ်ကိုမှ မသွား။ တစ်ခါတစ်ရံ လေး၊ ငါးရက် ထမင်း မတောင်းဘဲ နေလေ့ရှိသည်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ထိုင်ရင်း ပါးစပ်မှ သူ့တစ်ယောက်သာ ကြားနိုင် သောစကားများ အမြဲပြောနေလေ့ရှိ သည်။ ဘယ်သူမှလည်း မနှောင့်ယှက်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ဖြတ် သွားသောလမ်းရှိနေရာ လူတွေ ဘယ်လောက်ပဲ သွားလာနေနေ သူနှင့် မဆိုင်သလိုပင်။ သူ့ဘာသာသူ နေပေ မယ့် ကလေးတွေလာလျှင်တော့...

'မောင်ဖြူ လာဦးကွယ်'

ဟု ခေါ်လေ့ရှိပြီး သူ့အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံအကြွေစေ့လေးများ ထုတ်ကာ မုန့်ဖိုးပေးတတ်သည်။

ကလေးတိုင်းကိုတော့ မပေး။ သူ စိတ်ထင်သည်ကလေးကို မောင်ဖြူ၊ မဖြူ ထိုနာမည်ကိုပင်တပ်ကာ ခေါ်ဝေါ် မုန့်ဖိုးပေးတတ်လေသည်။ မုန့်ဖိုးပေး တတ်တော့ ကလေးတွေက မကြောက် ကြပေ။ ဒဂုန်ပကြီး ကလေးတွေကို မုန့်ဖိုးပေးတာ သိထားကြသော သူ အချို့က...

'ဒဂုန်ပကြီး ကျုပ်ကိုလဲ မုန့်ဖိုးပေး

ဦးလေဗျာ'

ပြောဆို နောက်ပြောင်သူအချို့ကို ဒဂုန်ပကြီးက...

'နင့်ကို ဘာဖြစ်လို့ပေးရမှာလဲ၊ နင် က သူ့မိုး၊ မိုးစားတဲ့အကောင်'

လက်ညှိုးထိုး ပြောလွှတ်တာလည်း ရှိသည်။ အပြောခံရသူမှာ အမှန် တကယ်ပဲ မိုးတတ်သည့်အကျင့်ရှိနေ သူလည်း ဖြစ်လေသည်။

ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှ သွားလာ သည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ဒဂုန်ပကြီး က...

'နင်ခေါင်းမှာ ခရေပန်းနဲ့ စံပယ်ပန်းကို အပြန်ထားဟဲ့ နင်ဟာ ယင်းကတော် ဖြစ် လိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလေသည်။ နောင်ပြောင် သလို ပြောသော မိန်းကလေးတစ်ဦး က...

'ဒဂုန်ပကြီး ကျွန်မလဲ မင်းကတော် ဖြစ်ချင်တာ ဘယ်လိုပန်း ပန်ရမလဲ' မေးတော့...

'နင်က ခေါင်ရန်းပန်းနဲ့ပဲ တန်တယ်၊ လူ ယုတ်မှာ သူ့မိုးပယ်ာပဲ ဖြစ်မယ်'

ဟု အော်လွှတ်လေသည်။

(စကားချစ်)။ ခေါင်ရန်းပင်သည်

အညာဒေသ၊ အောက်ဒေသ လယ် ကွက်(သို့မဟုတ်) ခြံစည်းရိုးတွေ ထဲ၌ ပေါက်ရောက်သည်။

နီညိုရောင် အပွင့်များ ဖြစ်ကြသည်။ သေဆုံးသူ

အ၊ သုတ ခေါင်းမှာ

ပန်ပေးသောပန်းဟု လူတွေ သိထားကြပါသည်။

ဒဂုန်ပကြီးသည် နေပူပူ၊ မိုးရွာရွာ ညောင်ပင်ကြီး

အောက်မှာပင် ဘယ်ကို မှမသွားဘဲ အမြဲနေထိုင်လေ

သည်။ မည်သည့်အချိန်ဖြစ်ဖြစ်

အိပ်နေသည်ကို မမြင်တွေ့ရဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း ပါးစပ်တလှုပ်

လှုပ်နှင့် ရယ်မောကာ ပြောဆိုနေသည် ကိုလည်း တွေ့မြင်ကြရသည်။ ဘာတွေ

ပြောဆို သဘောကျ ရယ်မောသည်ကို တော့ မည်သူမျှ မသိကြပေ။

ဒဂုန်ပကြီးကို အားလုံးက ယဉ်ယဉ် လေးနှင့် ရူးနေသူဟု ထင်ထားကြ

သည်။ တစ်ရက်တွင်တော့ ရွာထဲက ကိုချစ်ခိုင်တစ်ယောက်တည်း ထွက်

လာတာကို မြင်သည့် ဒဂုန်ပကြီးက ညောင်ပင်ကြီးအောက်အရောက်မှာ...

'ဟေ့...ဟိုကောင်လေး၊ လာဦးကွေ့ မင်းကို ငါပြောစရာရှိလို့'

ဟု ဒဂုန်ပကြီးက ခေါ်လိုက်တော့ သွားနေရာမှ ကိုချစ်ခိုင်မှာ တစ်ချက်

တွေ့ဝေသွားပြီး ဒဂုန်ပကြီးနား လျှောက်သွားသည်။ အမှန်မှာ ကိုချစ်

ခိုင် မသွားလိုပါ။ စိတ်မမုန့်သူဟု သိ ထားသော်လည်း အသက်အရွယ်ကြီး

သူတိုင်းကို လေးစားသူဖြစ်သော ကြောင့် သွားခြင်းဖြစ်သည်။

'ကောင်လေး မင်းတို့အိမ်က ငါ့ကို ထမင်းအမြဲပေးတယ်။ ငါ့ကြောင့် မင်း

ကို ရှေ့ဖြစ်မယ့်အကြောင်းတွေ ငါပြော

ပြမယ်ကွ'

'ဒီနှစ်ရဲ့ နောက်နှစ်ကစပြီး မင်းတို့ စီးပွားရေးတွေ ပြေလည်ပြီးတော့ တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် ချမ်းသာလာမယ်။ ငါးနှစ်ရှိရင် အလှူပွဲကြီး ပေးရလိမ့်မယ်။ မင်း၊ သားရှင်ပြုပွဲပေါ့ကွာ။ မင်းအဖေက သင်္ကန်းစည်းပြီး ဒုလ္လဘဝတ်မကွ။ မင်းတစ်သက်လုံး မင်းမဆင်းခဲ့ဘူး။ အသက်(၉၀)ကျော်အောင် နေရလိမ့်မယ်။

ဒီစကားပြောချင်လို့ ငါစောင့်နေတာ ငါ ခရီးဆက်စရာ ရှိနေတယ်။

မင်း အလှူနေကျရင် ငါပြန်လာခဲ့မယ်။ ခုတော့ ခရီးဆက်ဦးမဟေ့'

ဟု သူပြောချင်ရာ ပြောပြီး ထိုနေရာမှ ထကာ ဘေးမှာချထားသည့် လွယ်အိတ်ကြီးအား ကောက်ယူ ထွက်သွားလေသည်။ ဒဂုန်ပကြီးထွက်သွားရာ ငေးကြောင်ကြည့်ရင်း ကိုချစ်ခိုင်တစ်ယောက် အတွေးတွေနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

* * *

ဒဂုန်ပကြီးပြောခဲ့သော စကားအတိုင်းပင် ကိုချစ်ခိုင်တို့မိသားစုသည် တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ် စီးပွားရေးမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာပင် တိုးတက်လာခဲ့သည်။

ဒီနေ့ဆိုလျှင် သားရှင်ပြုပွဲ ခြိမ်းခြိမ်းသဲသဲ ကျင်းပနေသောနေ့ ဖြစ်သည်။ နာမည်ကြီးဖာတ်ပွဲကြီးပင် အလှူပွဲ၌ ငှားရမ်း၍ ထည့်လေသည်။ တစ်နယ်လုံး ပျော်တပြုံးပြီးနှင့် အလှူပွဲကြီးကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာဖြင့် ကျင်းပလေသည်။

ကိုချစ်ခိုင်၏အဖေ ဦးသော်ကောင်းက မြေးရှင်ပြုအလှူပွဲတွင် ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ကာ သာသနာ့ဘောင်သို့ တက်လေသည်။

တရားနာချိန်ရောက်တော့ ပရိသတ်

အားလုံး တရားနာဖို့ ရောက်ရှိနေချိန်တွင် မထင်မှတ်ဘဲ လူတွေကြားထဲမှ ကိုချစ်ခိုင်တို့မိသားစုနား ဒဂုန်ပကြီးတိုးဝင်ရောက်လာသည်။ ကိုချစ်ခိုင်မြင်တော့ အံ့ဩနေစဉ်မှာပင် လူတွေက...

'ဟဲ့အရှား...တို့တရားနာမှာ ဘာလာရှုပ်တာလဲ သွား...သွား'

ဟု လူတွေက ပြောလည်းပြောဆွဲလည်း ဆွဲထုတ်ကြသည်။

'ဟေ့...ဘိန်းစားချင်း နှင်တို့ တစ်ဖူး ပိုမရှု့ ရုပ်ကြန့် ဝိုက် နှင်တို့က အရှူးလို့ ပြောတယ်။ နှင်တို့လဲ အရှူးတွေပဲ။ ဝိုက်က နှင်တို့က ပိုရှု့သဟဲ့။ လောတရှူး ဒေါသရှူး မောဟရှူး ဥရှူး။ လင်တ၊ ဖယားတရှူးတွေ သူတို့က ပိုပဲ ပိုသေး'

ဟု အားလုံးကြားအောင် အော်ပြောရင်း သူ့ကို ဆွဲထုတ်ကြသော လူတွေ၏ လက်ထဲမှ ရုန်းကန်ပြီးကာ ကိုချစ်ခိုင်နား ပြန်ထိုင်လေသည်။

'ကောင်လေး ဖင်းအလှူပွဲမှာ ဝါပြန်လာပြီ။ မောလိုက်တာကွာ။ ငါက အဖေကြီးကနေ လာခဲ့ရတာ။ မင်းနဲ့ငါ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ ရှိသကဲ့။ သံသရာမှာ အတူလည်နိုင်အောင်လို့ သံယောဇဉ်နဲ့ ငါ တရားလာနာတာ' ဒဂုန်ပကြီးက အားပါးတရ ပြောရင်း

ဘုန်းတော်ကြီးတွေကို ဝတ်ပြုလေသည်။ လူတွေကြားထဲ ကျွဲခြေရေ ဝင်ထိုင်စကားပြောနေသည့် ဒဂုန်ပကြီးကို ထပ်ဆွဲထုတ်လျှင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်မှာမို့ ဒီအတိုင်းထားလိုက်ကြသည်။

တရားနာရန် အသင်ဖြစ်နေပြီမို့ ဒဂုန်ပကြီးစကားကို ကိုချစ်ခိုင် အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ပြုံးနေလိုက်သည်။ ပြန်မပြောမိပေမယ့် တချိန်က ဒဂုန်ပကြီးပြောခဲ့သော စကားတွေ ပြန်သတိရသွားမိသည်။

ခပ်နွမ်းနွမ်း အဝတ်အစားများ ဒဂုန်ပကြီးဝတ်ထားသော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ ချွေးနွံ့ချွေးနွံ့တွေ နံ့စော်နေခြင်း မရှိဘဲ သူ့ကိုယ်မှ ထူးထူးခြားခြားပင် ဒေါနပန်းရနံ့ မွှေးပျံ့နေသည်ကို လူတွေ သတိပြုကြသည်။

တရားနာ၊ အမျှဝေပြီးနောက် ပရိသတ်တွေ စဲသွားတော့ ကိုချစ်ခိုင်က...

'ဒဂုန်ပကြီး... ခင်ဗျားပြောခဲ့သလို ကျွန်တော်အလှူမှာ ခင်ဗျား ပြန်လာတယ်နော်။ ဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား ပြောခဲ့တာတွေ ဒီနေ့အထိ ကျွန်တော် မမေ့သေးပါဘူး'

'ဟဲ့...ဟဲ့... ကောင်လေး။ ငါပြောခဲ့တာတွေ အကုန်မှန်တယ် မဟုတ်လား။ အေး...ဒီရေမှာလဲ မင်းဟာ သာသနာပြုရဦးမကွ'

'ဒဂုန်ပကြီး ခင်ဗျား ရောက်လာတာ တရားနာပဲ မိတယ်။ ထမင်းမစားရသေးဘူး။ လာ... ထမင်းသွားစားရအောင်။ ဘယ်ကိုမှလဲ သွားမနေနဲ့။ ကျွန်အိမ်မှာပဲနေ'

ဟု ကိုချစ်ခိုင်က ပြောတော့... 'ငါ ထမင်း မစားလေဘူးကွာ ဖင်းအိမ်မှာလဲ မနေချင်ပါဘူး။ ထမင်းစားမှ ငါ လမ်းလာတောင်မယ်။ နတ်က ညောင်ပင်ကြီးမှာနေတဲ့

ပိုဝိတ်ဆွေ ရုက္ခစိုးကြီးဆိမ္မန်းမှာ အရှင်လှပဲ
သွားနေမယ်လေကွာ’
‘မဟုတ်တာပဲဗျာ’

‘ဒါက ငါ့အပိုင်းလေကွာ။ မင်းကို
ခင်လို့ ငါ တရားနာလာခဲ့တယ်။ မင်း
ထက် ရင်းနှီးခင်မင်တဲ့ ရုက္ခစိုးကြီးက
ရှိသေးလေကွာ’

ကိုချစ်ခိုင်နှင့် ဒဂုန်ပကြီး စကား
ပြောဆိုနေရာ လူအချို့က
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
နားထောင်ရင်း

ကြည့်နေကြသည့်
လူတွေထဲမှ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်
သူတို့ဆီ လာနေတာကို မြင်သည့်
ဒဂုန်ပကြီးက...

‘မင်းကတော်နဲ့ သူ့ခိုးမယားပါလား’
ဟု ပြောလိုက်တော့ ကြည့်နေသူ
အချို့ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ဖြစ်
သွားကြသည်။ ဒဂုန်ပကြီးနား ရောက်
လာသည့် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က
ဒူးတုပ် ထိုင်ချလိုက်ပြီး...

‘ဒဂုန်ပကြီးကို ကျွန်မတို့ ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ကန်တော့ပါ
ရစေ’

ဟု ပြောရင်း ကန်တော့ကြလေ
သည်။

‘ငါပြောတာ မှန်တယ်မဟုတ်လား။
နင်ကတော့ မင်းကတော် ဖြစ်နေပြီဆို
တော့ ကောင်းစားနေပြီ။ ရှေ့လျှောက်
ဘာမှ ပူပင်စရာ မရှိတော့ပါဘူးဟယ်။
ဘုရား၊ တရားမမေ့နဲ့ဟဲ့’

‘ဟိုကောင်မလေး... နင် လင်ရ
မှားတော့ ဒုက္ခရောက်တာပေါ့ဟယ်။
နင့်ယောက်ျား ခိုးမှုနဲ့ အခု ထောင်က
ထွက်ရင် လူကောင်းဖြစ်ပြီးတော့ နင်
ဒီရှေ့လျှောက် ဒုက္ခမရောက်တော့ပါ
ဘူး။ အိမ်ထောင်ရေးလဲ ပြေလည်မှာပါ။
နင်လဲ ဘုရား၊ တရားလက်ကိုင်ထား

ဘယ်တော့မှ ထမင်းမဝတ်ဘူး။ အေး...
အေး...သွားကြ၊ သွားကြ’

‘ဟေ့ကောင်လေး။ မိတ်ဆွေရုက္ခစိုး
ကြီးဆီ ငါ သွားနှုတ်ဆက်လိုက်ဦးမယ်’
ဟု ပြောပြောဆိုထို ထွက်သွားသည့်
ဒဂုန်ပကြီးကို ကိုချစ်ခိုင် တားချိန်ပင်
မရလိုက်။ လူတွေကတော့ အထူးအဆန်း
ဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

ဒဂုန်ပကြီး မိန်းကလေးနှစ်ယောက်
ကို ပြောလိုက်သော စကားတွေက
ယင်းမိန်းကလေးနှစ်ဦးသည် အမှန်
တကယ်ပင် ဒဂုန်ပကြီးပြောသလို ဖြစ်
နေကြဆိုတော့ အံ့သြကြလေသည်။

* * *

‘ဒဂုန်ပကြီး... ကျုပ်တို့မိသားစု ရှေ့
ဖြစ်မယ့်အကြောင်းတွေ ဟောပေးပါ’
စသည်ဖြင့် ပြောဆိုနေကြသည့် လူ
အုပ်ကြီး ရွာထိပ်ညောင်ပင်ကြီး
အောက်တွင် နေ့စဉ် မေးမြန်းသူအချို့
ကို ရှေ့ဖြစ်မည့်အကြောင်းများ ပြော
သော်လည်း အချို့ကိုတော့...

‘နင့်ကို ပြောစရာမရှိဘူး’
ဟု ပြောသလို၊ တချို့ကတော့
အလေးထား ပြောပြနေပြန်သည်။ သူ
စိတ်ကို ခန့်မှန်းရခက်လေသည်။ ထို

အထဲတွင် ရူးရူးမှူးမှူးနှင့် ရောက်လာ
သော ကိုမြင့်ခင်က လူကြားထဲမှ တိုး
ထွက်လာပြီးကာ...

‘ဒဂုန်ပကြီး ကျုပ်ကိုလဲ ဟောပေး
ဗျာ၊ ကျုပ်မှာပါတဲ့ ဟောဒီအရက်
တိုက်မယ်’

ပုလင်းမြှောက်ပြပြီး ပြောတော့
ဒဂုန်ပကြီးက ကိုမြင့်ခင်မျက်နှာကို
သေချာစွာ စူးစိုက်ကြည့်ရင်း...

‘နင်ဟာ အလကားအကောင်၊ နင့်
မိသားစုတင် မကဘူး တစ်ရွာလုံးကို
ဒုက္ခပေးနေတဲ့ကောင်။ နင့်အဖေလဲ
နင်နဲ့အတူတူပဲ ငါမဟောနိုင်ဘူး’

ဟု ဒဂုန်ပကြီးပြောလိုက်တော့
လူအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က...

‘ဟုတ်ပါဗျာ... အရက်မှူးတိုင်း သား
အဖနှစ်ယောက်လုံး ရွာထဲ လှည့်ဆဲနေ
ကြတာတွေ’

ဟု ပြောလိုက်သံကြောင့် အားလုံး
မျက်နှာပြုံးစိစိနှင့် ကိုမြင့်ခင်ကို ကြည့်
ကြသည်ကို မြင်သည့် ကိုမြင့်ခင် ရှက်
ရှက်နှင့် ဒဂုန်ပကြီးကို လက်သီးနှင့်
ဝင်ထိုးလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘယ်အချိန်က
ရောက်နေမှန်းမသိသည့် ကိုမြင့်ခင်
အဖေကလည်း သူ့သားနှင့်အတူ ဝင်
ရောက်ပြီး လက်ထဲမှ ပါလာသောတုတ်
နှင့် ဒဂုန်ပကြီးကို ရိုက်လေသည်။

အမှတ်မထင် အဖြစ်အပျက်ကြောင့်
လူတွေ အံ့အားသင့်နေရာမှ သတိရ
လာပြီးကာ ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်နေကြ
သည့် သားအဖနှစ်ယောက်ကို ဝိုင်းဝန်း
ဖျန်ဖြေပေးလိုက်တော့ ပွဲကတော့ ငြီး
သွားလေသည်။ သူ့မှာ ရရှိသည့်
ဒဏ်ရာတွေကို ဒဂုန်ပကြီးမှာ လက်နှင့်
ဖိအုပ် ပွတ်သပ်ရင်းက...

‘နင်တို့ရှေ့ဖြစ်တွေ ပုလဲလို့ ပိုကို နင်
သားအဖနှစ်ယောက်လုံးက ရန်လုပ်

အိမ်ထောင်နှင့် ဆက်သွယ်သော

ကိုယ်ပွားခန္ဓာလား

ဖောင်ဆန်းလင်း
(အိ-အေ)

Handwritten signature and date: 1955

ဤကမ္ဘာလောကကြီး၌ လူတစ်ဦးသည် တစ်ချိန်တည်း၌ အရပ်ဒေသနှစ်ခုတွင် တစ်ပြိုင်နက် တည်ရှိနေကြသည်ဟု ဆိုလာကြားအံ့။ သင်သည် ထိုအဆိုကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လက်ခံနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့ရာတွင် အထက်ပါ စကားကို လက်ခံကြသော လူတစ်ချို့သည် ဤကမ္ဘာလောက၌ရှိ၏။ ထိုသူတို့ကား ယင်းတို့၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အနုသုခုမရုပ် သို့မဟုတ် အနုသုခုမခန္ဓာ သို့မဟုတ် ဇောတိခန္ဓာကို မိမိခန္ဓာမှခွာ၍ အခြားတစ်ပါးသောနေရာဆီသို့ စေလွှတ်ခရီးသွားစေနိုင်သော လူထူး

လူဆန်းတို့ဖြစ်၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို လေ့လာ၍ ကျမ်းတစ်စောင်တစ်ဖွဲ့ပြုစုသူ ဆီးလ်ဗန်ဝိဒွန်းနှင့် ဟာရီဝပ်ကရီတန်တို့ပြုစုသော "ဇောတိခန္ဓာအလင်းရောင်ထွက်ခွာခြင်း" ဟူသော စာအုပ်သည် သက်သေသက္ကာယ ခိုင်လုံသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤနေရာတွင် ဇောတိခန္ဓာဟူသော အကြောင်းအရာကို ရှင်းလင်းပါမည်။ လူတွင် ခန္ဓာနှစ်မျိုးရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ မြင်တွေ့သိထိ ကိုင်တွယ်၍ရသောခန္ဓာဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်မျိုးမှာ ခန္ဓာ၏အပြင်ဘက်တွင် ထိုခန္ဓာနှင့်

ထပ်တူထပ်မျှ တစ်သားတည်းတူလှပြီး မျက်စိဖြင့်မြင်ရန် မဖြစ်နိုင်သော လွန်စွာသိမ်မွေ့သည့် ခန္ဓာတစ်ခုရှိသေးသည်ဟုဆို၏။

* * *

အထက်ပါ စာသားများသည် ဆရာကြီး ဇင်းသိမ်၏ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် အမှတ်(၃)စာအုပ်ပါ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်တွင် အစပိုင်း၌ ရေးသားပါရှိသော စာများ ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်မြှာပူး၊ သုံးမြှာပူး မွေးဖွားသော အမြှာညီအစ်ကိုများ၊ ညီအစ်မများ ရုပ်ချင်း ခွဲခြားရခက်အောင် တူညီတတ်၏။ ရုပ်ရင့်ထဲတွင် နှစ်ကိုယ်ခွဲ သုံးကိုယ်ခွဲ မင်းသားမင်းသမီးတို့လည်း အလားတူ

ပင်ဖြစ်သည်။ လူအများ မြင်တွေ့ဖူးပြီး ဖြစ်၍ ထူးဆန်းမှု မရှိတော့ပေ။

ထိုသို့မဟုတ်ပါဘဲ လူခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုတည်းမှ နောက်တစ်ခု ကိုယ်ပွား ရုပ်ပွား ထွက်လာခြင်းဆိုသည်ကတော့ ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုဟု ဆိုရတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် ညတစ်ည၌ အိပ်ပျော်နေ စဉ် ထိုလူသားသည် အခြားတစ်နေရာ သို့ ရောက်ရှိ၍ အလုပ်လုပ်နေရသည် ဟု ဆိုရပါမူကား...။

* * *

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၆၅)ကျော် ကာလ...

စီခန်းကြီးရွာသည် ဗန်းမော်မြို့နှင့် (၄၅)မိုင်ခန့်အကွာတွင် ဗန်းမော်နှင့် မိုးမိတ်လမ်းပေါ်၌ တည်ရှိသည်။ (နယ် မြေ ခွံဖြိုးတိုးတက်မှုမရှိ၍ ထို လမ်းမကြီးသည် မြေသားလမ်းဘဝ ဒံ့ရင်းအတိုင်း ယခုတိုင် ဖြစ်နေ သေးသည်။)

မိုးရာသီကာလတွင် ရွာရွာများ ထူပြောပြီး ကားများသွားလာရခက်ခဲ၍ မြို့နှင့်ရွာများ နှစ်စဉ် အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်သွားလေ့ရှိခြင်းမှာ မထူး ဆန်းပေ။

စီခန်းကြီးရွာမှ အဘထွန်းခင်သည် ဗိန္နောဆရာ ခေါ် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အဘ ထွန်းခင်မှအပ အခြားဆေးဆရာ မရှိ သဖြင့် အရေးအကြောင်းရှိလျှင် လူနာ မှန်သမျှ အားလုံးလိုလို၏ အားကိုးရာ ဖြစ်လေသည်။

ဤရွာနှင့် သုံးလေးမိုင် အကွာ အဝေးတွင်းမှာ စီကော်၊ ပုံစဉ်၊ ခါချင် အစရှိသော ရွာများလည်း ရှိနေသေးရာ ထို ရွာများကလည်း ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အဘထွန်းခင်ကိုသာ

အားကိုးနေကြမြဲဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် သာမန် ဖျားနာ ရောဂါမဟုတ်ဘဲ စုန်း၊ နတ်၊ ပယောဂ ဆန်သော ရောဂါများလည်း ဖြစ်နေ တတ်ပြန်ရာ မကုချင်၍မရ၊ မကုနိုင်၍ မရ၊ တတ်သမျှ ကြားဖူးနားဝဖြင့်လည်း ဒုက္ခရောက်လာသူ လူနာကို ကုသ ဖြေရှင်းပေးလိုက်ရတာလည်း ကြုံရ တတ်သည်။

ခရီးသွား အာဂန္တူဆေးဆရာ၊ ပယောဂဆရာ၊ နက္ခတ်ဗေဒင် လက္ခဏာဆရာမှအစ ရောက်လာသမျှ ညဉ့်ဆရာတို့သည် အဘထွန်းခင်၏ နေအိမ်တွင် တည်းခိုမြဲဖြစ်သည်။ ထိုဆရာများနှင့် ပညာချင်းဖလှယ်လေ့ ရှိသည်။ အဘထွန်းခင်က မိမိ မတတ် သေးသော ပညာကိုယူတတ်သည်။

ဆေးဆရာကြီး အဘထွန်းခင်သည် ဇနီး သေဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်၍ မှုဆိုးဖိုဖြစ် သည်။ မိမိအမွေရ လယ်(၅)ဧက ကျော် ပိုင်ဆိုင်သည်။

တောကျော်နှင့် အောင်ဘု ဟူသော သားနှစ်ယောက်သည် အားကောင်း မောင်းသန် လူပျိုများ ဖြစ်ကြပြီး လယ်ယာအလုပ်ကို အားကိုးရသလို အိမ်မှာ ချက်ရော်ပြုတ်ရေးတွင် အေးခင် ဟူသော အပျိုဖော်ဝင်စ သမီးငယ်က အားကိုးအားထားရသည်။

လူပိုမရှိ ကိုယ်စီတာဝန်နှင့် အဆင် ပြေချောမွေ့နေသော ဆေးဆရာကြီး အဘထွန်းခင်တို့၏ မိသားစုဘဝထဲကို ကံကြမ္မာမုန်တိုင်းသည် ယခုနှစ် မိုးဦး ကျချိန်တွင် ဝင်မွေ့သွားခဲ့သည်။

တောသူတောင်သားတို့ ဘဝတွင် တောတောင်နှင့် ကင်းကွာ၍ မရပေ။ နေ့တစ်ဝှေ့ စားဝတ်နေရေးအတွက် နံနက်လင်းသည်နှင့် တောသို့ ဝင် ရောက် သွားလာရှာဖွေရသည်။

တောကျော်နှင့် အောင်ဘုတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လည်း အများ နည်းတူ ဝါးခုတ်ရန် မြောက်တောသို့ နံနက်လင်းကတည်းက ထမင်းထုပ် ကိုယ်စီနှင့် ထွက်ခွာသွားခဲ့ကြသည်။ ညနေစောင်းတွင် အနောက်တောင် ဆီက မိုးရိပ်တိမ်ရိပ်များ မည်းမှောင် ညိုမည်းလာပြီး ရုတ်တရက် မိုးကြိုးရွာ ချလိုက်ရာ တောင်ကျချောင်းရေက သွန်ချလိုက်သလို ဒလဟော စီးဆင်း လာလေသည်။

အဘထွန်းခင်သည် ရောက်ချိန် တန်သော်လည်း ပြန်ရောက်မလာ သေးသော သားနှစ်ယောက်အတွက် စိတ်ပူနေသည်။ နေ့ခင်းကတည်းက မျက်ခုံးတွေကလည်း လှုပ်နေသည်။ သဲသဲမဲမဲရွာနေသော မိုးမှောင်ထဲတွင် ဝင်းခြံတံခါးဝကိုသာ အဘထွန်းခင် မကြာမကြာကြည့်နေစဉ် အိမ်ဝင်း ခြံဝတွင် လူရိပ်မြင်လိုက်၍ စိတ်ထဲမှာ အားရှိသွားသည်။

သို့သော် သားနှစ်ယောက် ပြန်လာ က လူရိပ်နှစ်ခု ဖြစ်သင့်ပါလျက် တစ်ခု သာဖြစ်နေခြင်းက အဘထွန်းခင် အတွက် ထူးဆန်းနေသည်။ ပို၍ ထူးဆန်းသည်က တံခါးကို တွန်းဖွင့် ပြီး ဝင်မလာဘဲ တံခါးဝမှာရပ်၍...

'အဘ... အဘထွန်းခင် ရှိသလား ကျွန်တော် မောင်လွင်ပါ'

'ဟေ မောင်လွင် လာ ဝင်ခဲ့လေ ကွယ်'

အဘထွန်းခင်နှင့် သမီးငယ်အေးခင် သည် မောင်လွင် ပြောမည့်စကားကို ရင်ထိတ်လျက် ငုံ့လင့်နေကြသည်။

'ကျွန်တော်ရယ်၊ အောင်ဘုရား၊ အဘ ကျော်ရယ် သုံးယောက် စင်းနိုးချောင်း ကြီးနေတာကို သွေးသေရည်အောင် မစောင့်နိုင်တော့ပါ သုံးယောက် တစ်ပြိုင်နက်

ချောင်းကို ဖြတ်ကူးလိုက်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့တော့ကျော်က ကောင်းကောင်း ဖြတ်ကျော်နိုင်ပေမယ့် အောင်ဘုက ချောလယ်မှာ ရေကူးနေရင်း ကြွက်တက်တာလို အစ်ကိုရေ ကယ်ပိုပြီး... ကျွန်တော်၊ ယထားခဲ့နဲ့ပဲ အော်လို နောက်ပြန်လှည့်ကြရင်း ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လုံး စင်းဆန်းချောင်းရေနဲ့ပါသွားပြီ။ ကျွန်တော် အတော်ကြာအောင် စောင့်နေသေးတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံး ပေါ်လာတော့ဘူး။

အားကိုးအားထား ပြုနေရသော သားနှစ်ယောက် ဆုံးရှုံးလိုက်ရသဖြင့် လှေလှော်ရင်း တက်ကျိုးရသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းသည် အံ့ဩထိတ်လန့်စရာ ကောင်းလှသည်။ လယ်တွေ ထွန်ယက်ရမည့် ဆဲဆဲတွင် အသက်(၇၀)ကျော် ဆေးဆရာကြီး အဘထွန်းခင် မည်သို့မည်ပုံ စခန်းသွားမည်နည်း။ အဘထွန်းခင်က လယ်ထွန်ရန် နေနေသော သာ ကျွဲကိုပင် မကိုင်တတ်ပေ။ (မှတ်ချက်။။ ထိုဒေသတွင် ခိုင်းကျွဲသာရှိသည်။ ခိုင်းခွား မရှိပေ။)

* * *

မောင်လွင်သည် အဘထွန်းခင်၏ လယ်မြေတွင် မောင်လွင်၏ ကိုယ်ပိုင် ကျွဲတစ်ရည်းဖြင့် လယ်ထွန်နေသည်။ ကိုယ့်လယ်ကို မထွန်ယက်ဘဲ သူ့လယ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဝင်ရောက်ထွန်ယက်ပေးနေရသလဲ မိမိအဖြစ်ကို မိမိမစဉ်းစားမိပေ။

ယနေ့ အဘထွန်းခင် လယ်မြေကို အပြီးထွန်ရမည်ဟူသောစိတ် ရှိနေလေသည်။ စင်စစ် မောင်လွင်၏ လယ်မြေပင်လျှင် ထွန်ရေးငင်၍ မပြီးသေးပေ။

မောင်လွင် တစ်ယောက်တည်းလား ဆိုတော့ မဟုတ်ပေ။ နောက်ထပ် နှစ်ယောက်ပါသေးသည်။ တစ်ရွာတည်း

များသာဖြစ်သော ကျော်ခေါက်နှင့် ဘသိုက်တို့လည်း မောင်လွင်နည်းတူ အဘထွန်းခင်၏ လယ်မြေထဲမှာ သူတို့ ကျွဲတွေကို သုံးစွဲပြီး ထွန်ပေးနေကြသည်။

လယ်ထွန်နေသူ သုံးယောက်သည် တစ်ခါတစ်ရံ နီးလာလိုက် တစ်ခါတစ်ရံ ဝေးသွားလိုက်နှင့် ရှိကြသည်။ နီးလာလျှင် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အော်ဟစ် နောက်ပြောင်စကားပင် ပြောလိုက်ကြသေးသည်။

နံဘေးတွင် ဖွင့်ထားသောတံခါးမှ အလင်းရောင်ကြောင့် အိပ်ပျော်နေရာမှ မောင်လွင် နီးသွားသည်။ ထိုအခါမှ မောင်လွင်သည် အိပ်မက်ထဲမှ လယ်ထွန်နေသောအကြောင်းကို သတိရသည်။

ယနေ့ အိပ်ရာထ တစ်နာရီကျော် လောက်နောက်ကျရုံမက အိပ်ရာထစတွင် လန်းဆန်း အားအင်ပြည့်ဝ နေမည့်အစား အလွန်တရာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသည်။ ပိုမို ဆိုးဝါးသွားစေသည်ကား မောင်လွင် ခြေထောက်များသည် ယခုမှ လယ်မြေထဲကတက်ခဲ့ရသလို ရွံ့များ ပေကျံနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ မိမိအဖြစ်ကို ဘယ်လိုမှ အဖြေမထုတ်တတ်တော့ပေ။

အိမ်အပြင် ထွက်လိုက်သည်နှင့် မောင်လွင်၏ ခိုင်းကျွဲကြီးနှစ်ကောင်သည် မောင်လွင်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေကြခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်တစ်ခုကို ဆောင်နေကြကြောင်း သဘောပေါက်

သိုက်သည်။ စကား မပြောတတ်တာသာရှိသည်။ သူကဲ့သို့ အသိဉာဏ်ရှိသူများဟု မောင်လွင်က သတ်မှတ်ထားသော ကျွဲကြီးနှစ်ကောင်၏ ခြေထောက်များသည် ယမန်နေ့ညက ချောင်းအကူးမှာ ရေ စင်အောင်ဆေးခဲ့ပါလျက် ယခု နံနက်တွင် ရွံ့များ ပေကျံနေခြင်းက မောင်လွင်နှင့်အတူ ညတုန်းက လယ်ထွန်နေခဲ့ကြရတာများ ဖြစ်လေမလား မသိပါ။

ထို့ကြောင့် အလုပ်လုပ်ပြီး ပြန်လာလျှင် လုပ်ပေးလေ့ရှိသည့် ထုံးစံအတိုင်း ငှက်ပျောဖက်တွင် ဆားထည့်၍ထုပ်ပြီး ကျွေးပေးလိုက်သည်။

ရွံ့များ ပေကျံနေသော မိမိခြေထောက်ကို ရေဆေးမနေတော့ဘဲ တစ်ခါတည်း ရေချိုးရန် ရွာနှင့် နီးကပ်စွာစီးဆင်းနေသော လပ်ဖဲချောင်းကလေးသို့ ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ အိမ်မှအထွက် ရွာလယ်လမ်းတွင် ကျော်ခေါက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရာ...

‘မောင်လွင် ညတုန်းက အဘထွန်းခင်ရဲ့ လယ်ကိုသွားပြီး ထွန်ပေးခဲ့တာ အတော် မောသွားလား’

ကျော်ခေါက်ထံမှ မျှော်လင့်မထားသော စကားကို ကြားရ၍ မောင်လွင် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘အာ... ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်။ ကိုကျော်ခေါက်က ဘယ်လို သိ...သိ’

‘ဘယ်လိုသိတာလဲ လုပ်မနေနဲ့ သေချာအောင်လို့ အဘထွန်းခင်ရဲ့ လယ်ကွက်ကို သွားကြည့်ပြီးမှ ငါပြန်လာခဲ့တာက မောင်လွင်ရေ။ နောက်တစ်ည တို့ ထွန်ပေးဖို့ မလိုတော့ဘူး။ သမန်းညက်လို့ ကောက်စိုက်ပုံ ရှိတော့တယ်ကွ။ ဟား ဟား ဟား’

'မင်းနဲ့ အောင်ဘုနဲ့က ရွယ်တူ သူ ငယ်ချင်း၊ ငါနဲ့ တောကျော်ကလဲ သူငယ်ချင်း၊ ဘာသိုက်က အဘထွန်းခင် ရဲ့ တူအရင်းလေ။ အဘထွန်းခင်က ဆေးဆရာဆိုတော့ တို့က မကင်းနိုင် ဘူး။ ကုသိုလ်လဲ ရပါတယ် ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား မောင်လွင်'

'ကိုကျော်ခေါက်ပြောတာ ဟုတ်ပါ တယ်ဗျာ ဟုတ်ပါတယ်။ မကျေနပ် တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က ပြော မယုံ ကြုံဖူးမှ သိတယ်ဆိုတာလို အံ့ဩနေတာပါ'

ကောက်စိုက်ရက်ကို ရောက်ပြီ...။ ရွာထဲမှ ကောက်စိုက်သမ မိန်းမ (၁၀)ယောက်ကျော်သည် အဘထွန်း ခင်၏ လယ်ကွက်ထဲတွင် တညီ တညွတ်တည်း ကောက်စိုက်ပေးကြရ သည်ဟု အိပ်မက် မက်ကြပြီး နံနက် ခင်းအိပ်ရာထဲတွင် ခြေထောက်မှာ ရွံ့ပေ၊ တစ်ကိုယ်လုံး ရွံ့စင်ထား၍ ရေချောင်းတွင် ရေချိုးရင်း ဆုံမိကာ တဝါးဝါးနှင့် ပွဲကျနေကြသည်။

ထွေးခင်က မဖွားသောင်အား...

'ဟဲ့ ယောက်ျား အဘထွန်းခင်ရဲ့ လယ်ကို ကောက်စိုက်ပေးလိုက်ရတာ နှင်က သိပ် မပြောနဲ့ဟဲ့၊ ဆောင်းရာသီဆိုရင် အေးလို့ ပန်နာရင်ကျပ်ရုံတဲ့နှင်က ဆေးကျဖို့ ခဏ ခဏ ပြောနေရတာ၊ ငါကလဲ ငှက်ဖျား ထ၊တတ်လို့ အာဆီ သွားသွားနေရတာ ပို့ ကောက်စိုက်ပေးရတဲ့စကား ဒီမှာ တိတ်' စင်စစ် ကောက်စိုက်သမချင်းသာ ပြောပုံသည်။ အဘထွန်းခင်ဆီ သတင်း ပြန်ပေါက်ကြားမည်စိုး၍ အခြားနေရာ တွင် လုံးဝ မပြောပုံအောင် ကြောက် ကြသည်။

ထိုနောက်ပိုင်းတွင် လယ်ထွန်ပေးသူ နှင့် ကောက်စိုက်ပေးသူတို့ နေမကောင်း ၍ ဆေးကုရောက်ရှိလာလျှင် ဆေး ၂၈၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာ အဘထွန်းခင်သည် ဆေးကုစေ ငွေကြေးမယူ၊ ဘာလက်ဆောင်မှ လည်း ပေး၍ မရပေ။

'ဒီကနေ့ အစောဆုံး ရောက်လာတဲ့ လူနာကို ဆေးပညာနဲ့ ဒါနပြုပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားလို့ပါ'

'ဒီကနေ့ရောက်လာတဲ့ ကြာသ ပတေးသမီးကို အခမဲ့ ဆေးကုပေး တယ်'

ဟူ၍ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ငြင်းပယ်လေ့ရှိသည်။

သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာဖြင့် စမ်းသပ် အဖြေရှာတွေ့နိုင်ရန် လက်လှမ်းမမီနိုင် သော လျှို့ဝှက်ဆန်းပြားသည့် ဂန္ထီရ ဖြစ်ရပ်ဆန်းနှင့် ပညာရပ်များသည် ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်ရာဒေသတွင် အမှန်ရှိနေခဲ့ကြသည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်သလောက် ရှိသော ရှေးဟောင်းအတတ်ပညာရပ် နာနာ နယကျမ်းလာ ကိုယ်ပွားရပ်ပွား အတတ်ပညာ တတ်မြောက်သူ လည်း အမှန်ရှိခဲ့ပေသည်။

စာကြွင်း။ ။ စာရေးသူ နေထိုင်ရာ ရန်ကုန်မြို့နေအိမ်တွင် (သက်ရှိ ထင်ရှားရှိနေဆဲ) အတူနေထိုင်သူ ယောက္ခမကြီး ခေါ်ဖွားသောင် အသက်(၉၀)နှစ် အပျိုဘဝက ကိုယ်တိုင်အိပ်မက်ဖြင့် ကောက် စိုက်ပေးခဲ့ရသူ၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။

ယောက္ခမကြီး၏ ပြန်လည်ပြော ကြားချက်ကို သီကုံးရေးဖွဲ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နာမည်အများစုကို လွှဲပြောင်းထားပါသည်။

အောင်ဆန်းလင်း(ဘိ-အေ)

စာမျက်နှာ (၂၈၄)မှ အဆက်

ရိုက်နှက်တာ မှီ ဘယ်လိုမှ သဘောထား ပါလား၊ မှီ နှစ်တို့ကို ဘာဖြစ်လဲလေ။ နှစ်တို့ သားအဖကို သနားလို့ ဟောပေးတဲ့ပြောတာ မှီ ခုဟောခဲ့ပယ် ဘုရား တရား အပြုအောက် ပေးနေကြ။ နှစ်တို့ထားအားနှစ် ယောက်လက် ပြကြသော မိကြီးမယ်လို့ ဆေးကြွယ်ပေးပေး က... ကျေးပါပြီလား'

ဟု ပြောကာ သူ့ဆေးမှ လွယ်ခါတ်ကြီး ကို ကောက်ယူလွယ်လိုက်ပြီး ညောင်ပင် ကြီးအောက်မှထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။ ကျန်ခဲ့သည့် လူများကတော့ ဒဂုန်ပကြီး အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြသလို ကိုဖြင့်ခင်တို့ သားအဖနှစ်ယောက်ကို ဒဂုန် ပကြီးဟောခဲ့သလိုသာ ဖြစ်မည်ဆိုလျှင် တော့ အားလုံး စိတ်ထဲ မကောင်းကြပါ။

တစ်လခန့်အကြာ၌ မိဦးကျလာပါတော့ သည်။ မိဦးစရာပင် လျှပ်ရောင်တင်င်း နှင့် မိုးခြိမ်သံ၊ မိုးကြိုးပစ်သံတွေနှင့်အတူ မိုးတွေ သဲသဲမဲမဲ ရွာလာပါတော့သည်။ ဒီနှစ် မိဦးမှာတော့ လေပြင်းတွေနှင့်အတူ မိုးသံတွေနှင့် မိုးခြိမ်သံတွေပါ ဖြိုင်ဖြိုင် ကြားလာရတော့ ဒီနှစ် မိုးကောင်းမှာ သေချာပြီဟု တောင်သူတွေ သိနေကြသည်။ မိဦးကျကာလာမှာ လေပြင်းတွေနှင့် မိုးသံ၊ လေသံ၊ လျှပ်ရောင်နှင့် မိုးခြိမ်သံ ကြားရပါက အညာမှာ မိုးကောင်း မည့်နှစ် ဖြစ်သည်။

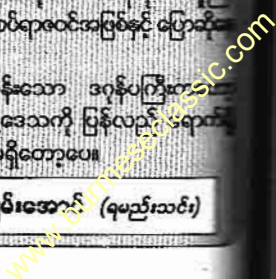
မိုးလေပြင်းပြီး မကြာခင်မှာပဲ မပျော်လတ်သော သတင်းစကားက တစ်ရွာလုံးကို ဖျံ့နှံ့သွား လေသည်။ ထိုသတင်းစကားသည်ကား...

ကိုဖြင့်ခင်တို့သားအဖ ဟိုတက်ရွာမှ လှည်းနှင့်အပြန် လယ်ကွင်းထဲ၌ မိုးကြီး ပစ်၍ သေဆုံးသွားကြပြီဆိုသော စကားထဲ ထူးဆန်းသည်က လှည်းမှ ခွားတစ်ရွက် ဆ တော့ ဘာမျှ မဖြစ်ပေ။

နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော် ကြာမြင့်ခဲ့ပြီဖြစ် သော်လည်း ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို သိနိ ကြသော သူတွေကတော့ မပေးနိုင်ကြသေး ယနေ့အချိန်ထိတိုင် သတိရတိုင်း လူကြီး သူမတွေ မီးစပ်ရာဝင်အဖြစ်နှင့် ပြောဆိုနေ ကြပါပင်။

ထိုထူးဆန်းသော ဒဂုန်ပကြီးအပေါ် စာရေးသူတို့ဒေသကို ပြန်လည် မရောက် ရှိ လာခဲ့ခြင်း မရှိတော့ပေ။

အေးချမ်းအောင် (ခုနစ်ဆယ်)

အောက်ကို

ဥစ္စာစောင့်ချုပ်သူ

လွန်ခဲ့သည့် အနှစ်(၇၀)ခန့်က ဟင်္သာတမြို့၊ ညောင်ပင်ဈေးရပ်ကွက် တွင် ကိုသိန်းနှင့် မမြမောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ နေထိုင်ကြပါသည်။ သူတို့တွင် (၄)နှစ် အရွယ်နှင့် (၁)နှစ်အရွယ် သားနှစ် ယောက်ရှိပါသည်။

နတ်မော်လမ်းမကြီးဘေး ခြံကျယ် ကြီးအတွင်း နှစ်ထပ် သစ်သားအိမ်ကြီး နှင့်အတူ လယ်(၁၀)ဧကကျော်ကို လုပ် ကိုင်စားသောက်ကြပါသည်။

ကိုသိန်းနှင့် မမြမောင်တို့၏ လယ်

အများစုမှာ နောက်ဘက်ခြံနှင့် ကပ်လျှပ်ရှိကြသော်လည်း အချို့မှာ အတန်ငယ် ကွာလှမ်းပါသည်။

အဆိုပါ လယ်ထဲတွင်တင်းကုပ် တစ်လုံး ဆောက်ထားပြီး ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးချိန်၊ ဇိုတ်သိမ်းချိန်များတွင် သူရင်းငှား (၂)ယောက်နှင့်အတူ ကိုသိန်းဝင်း နေထိုင်ပြီး ကျန်အချိန် များတွင် အိမ်သို့ ပြန်နေပါသည်။

ကိုသိန်း၏ တင်းကုပ်နှင့် မနီးမဝေး တွင် အနောက်ဘက်သို့ ပတ်ပြီးစီးဆင်း

နေသည့် ရိုးချောင်းကလေးတစ်ခု ရှိပါ သည်။ ရိုးချောင်းကလေး၏ နံဘေးတွင် တဲအိမ်ကလေး သုံး လေးလုံးခန့် ခပ်ကျဲ ကျဲ ရှိနေပါသည်။

ကိုသိန်း၏ လယ်တဲရိုးချောင်း ကလေးအနီးတွင် နှစ်တောင်ခန့်မြင့် သော တောင်ပို့တစ်လုံးရှိပြီး တောင်ပို့ ခြေရင်းတွင် နို့ဆီဘူးအဝသာသာခန့် ရှိသော တွင်းပေါက်တစ်ခုလည်း ရှိပါ သည်။

ကိုသိန်းတစ်ယောက် မိမိလယ်ထဲ တွင် တင်းကုပ်ဆောက်ပြီး လယ်လုပ်

လာခဲ့ရာ (၂)နှစ်ခန့်ပင် ကြာလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ ညနေစောင်း နေဝင်ဖျိုးဖျါ အချိန်တွင် အသက်(၂၀)ခန့် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထာဘီ တစ်ထည်ကို ချိုင်းကြား ညှပ်ကာ ရိုးချောင်းကလေး အတွင်း ရေချိုးဆင်းသွား သည်ကို တင်းကုပ်ရှေ့တွင် ရပ်နေသော ကိုသိန်းက လှမ်းမြင်လိုက် ပါသည်။

ရိုးချောင်းအနီးရှိ အိမ်ကလေး တစ်အိမ်က မိန်းကလေးတစ်ဦး ရေချိုး ဆင်းသည်ဟု ကိုသိန်းထင်ခဲ့ပါသည်။

နောက်ရက်များတွင်လည်း ရေချိုး ဆင်းလာသည့် ဤမိန်းကလေးကို မကြာခဏ ကိုသိန်း တွေ့ရပါသည်။ မိမိလယ်တံတွင် တင်းကုပ်ဆောက်ပြီး နေလာခဲ့သည်မှာ (၂)နှစ်ခန့်ပင် ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဤသို့ ရေချိုးဆင်း သော မိန်းကလေးကို တစ်ကြိမ်မျှ ကိုသိန်း မတွေ့ခဲ့ဘူးပါ။

ယခု မကြာမကြာ တွေ့နေရသဖြင့် ဘယ်အိမ်က မိန်းကလေး ဆိုသည်ကို ကိုသိန်း သိချင်လာသည်။

ရေချိုးဆင်းသည့် မိန်းကလေးက လည်း ကိုသိန်း သူ့ကို မြင်သည်ဟု သိပုံရသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကိုသိန်း ရပ်နေသည့် တင်းကုပ်ဘက်သို့ လှည့် ကြည့်လိုက်သည်ကိုလည်း တွေ့ရပါ သည်။

နောက်ရက်များတွင် မိန်းကလေး ရေချိုးဆင်းလာသည်ကို မြင်လျှင် အလုပ်တစ်ခုခုလုပ်ဟန်ပြပြီး မိန်း ကလေးနှင့် မနီးမဝေးမှ ကိုသိန်း အကဲ ခတ်သည်။

မိန်းကလေးမှာ အလွန်ချောမော လှပပြီး ကိုယ်ဟန်ကျော့ရှင်းကြောင်း

ကို သိရသည်။ မိန်းကလေး ဘယ်ကို ပြန်သည်ကို သိလိုသဖြင့် မျက်ခြည် မပြတ်အောင် ကိုသိန်း စောင့်ကြည့် သည်။

ဤသို့စောင့်ကြည့်တိုင်း အခြား တစ်နေရာသို့ မျက်စိလှည့်ကြည့်စေသည့် အကြောင်း တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု ပေါ်လာသည်ချည်း ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းကလေးဘက်သို့ ပြန်လှည့် ကြည့်လိုက်တိုင်း မိန်းကလေးကို မတွေ့ ရတော့ပါ။ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ် သွားလေ့ ရှိပါသည်။ ရက်ကြာလာ သည့်အခါ မိန်းကလေးနှင့် ကိုသိန်းတို့ မျက်မှန်းတန်းမိလာကြသည်။

နှုတ်ဆက်လာကြရာမှ မိန်းကလေး ၏အနီးသို့ ကိုသိန်း ကပ်လာခဲ့နိုင် သည်။ တဖြည်းဖြည်း မိန်းကလေးနှင့် ကိုသိန်းတို့ ခင်မင်ရင်းနှီးလာကြသည်။ မိန်းကလေး ရေချိုးဆင်းလာမည့် အချိန်ကို ကိုသိန်း မျှော်နေမိသည်။

ရက်ကြာလာသည့်အခါ ကိုသိန်း နှင့် မိန်းကလေးတို့ ချစ်ကြိုက်သွားကြ ပါတော့သည်။ မကြာခဏ ချိန်းတွေ့ ကြသည်။ ချိန်းတွေ့ကြသည့် နေရာ မှာ ရိုးချောင်းနံဘေးရှိ တောင်ပိုအနီး နှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ချုံတန်းများ နံဘေး နေရာများ ဖြစ်ကြပါသည်။

လယ်ထဲ တင်းကုပ်တွင် ကိုသိန်းနှင့်

အတူနေကြသည့် သူရင်းငှားနှစ် ယောက်မှာ ရေချိုးဆင်းလာသည့် မိန်းကလေးကို ကိုသိန်းကဲ့သို့ တစ်ကြိမ် မျှ မတွေ့ခဲ့ဘူးကြပါ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုသိန်းတစ်ယောက် အနေအထိုင် အမူအရာ ပျက်နေသည်ကို တော်တော် နှင့် သတိမမူမိခဲ့ကြပါ။

ကိုသိန်းနှင့် မိန်းကလေး ချစ်ကြိုက် နေသည့် ကာလတွင် မိန်းကလေးက ကိုသိန်းကို သူ့နေသည့်နေရာသို့ မကြာခဏ ခေါ်သွားပါသည်။ မိန်းကလေးက ကိုသိန်းကို သူ့နေသည့် နေရာသို့ ခေါ်သွားရာ၌ ကိုသိန်းတို့ လယ်တံရှိ တောင်ပိုအောက်ခြေ တွင်း ပေါက်နေရာမှ အောက်သို့ လှေကား ဖြင့် ဆင်းသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျယ်ဝန်းထည်ဝါသည့် အဆောက် အအုံကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အဆောက်အအုံ ကြီးထဲကိုဝင်တိုင်း ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်နေသည့် အသားဖြူဖြူ အဘိုးကြီး တစ်ဦး၏ဘေးမှ ကိုသိန်းတို့ ဖြတ်သွား ကြရသည်။

အဘိုးကြီးမှာ ခေါင်းတုံးနှင့်ဖြစ်ပြီး ဈေးကုန်းနှင့် နဖူးတို့တွင် ဆေးနီ မင်ကြောင်များ အပြည့်ထိုးထားသည်။ မည်သူ့ကိုမှ မကြည့်ဘဲ ဦးခေါင်းဝှံထား ပြီး လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို အဆက်မပြတ် ပွတ်သပ်နေပါသည်။ ကိုသိန်းတို့ ရောက်သည့်အခါတိုင်း အဘိုးကြီးမှာ ဤပုံစံအတိုင်း ဖြစ်ပါ သည်။

အမျိုးသမီးက ကိုသိန်းကို အဆောက်အအုံအတွင်းသို့ လိုက်ပြ ရင်း အခန်းကြီးနှစ်ခန်းကိုလည်း ဖွင့်ပြ ပါသည်။

ပထမအခန်းမှာ ရွှေချောင်းများနှင့် ပြည့်နေပြီး ဒုတိယအခန်းမှာ ခန်းလုံး ပြည့်နီးပါး ရွှေဒင်္ဂါးပုံကြီးကို တွေ့ရမိ

သည်။ မိန်းကလေးက အဆိုပါ ရွှေများကို ပေးမည်ဟု ကိုသိန်းကို အမြဲပြောပါသည်။ ကိုသိန်းကလည်း မိန်းကလေးက သူ့ကို တစ်နေ့နေ့တွင် ရွှေများအမှန်တကယ်ပေးမည်ဟု ထင်မှတ်ယုံကြည်နေခဲ့ပါသည်။

ကိုသိန်းက အဆိုပါ အမျိုးသမီးနှင့် ချစ်ကြိုက်နေသည် ဆိုသော်လည်း စင်စစ်တွင် ဇနီးဖြစ်သူ မမြမှင်ကို မပြတ်သကဲ့သို့ သားနှစ်ယောက် ဖြစ်သည့် မောင်ဟန်အုန်းနှင့် မောင်သောင်းစိန်တို့ကို အလွန်ချစ်သည်။

အမျိုးသမီးငယ်ပေးမည့် ရွှေများကိုလည်း ဇနီးမမြမှင်ကို ပြန်ပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အမျိုးသမီး ရွှေပေးမည့်နေ့ကိုပဲ ကိုသိန်း မျှော်လင့်စောင့်စားနေခဲ့မိပါသည်။

ရက်မှ လပြောင်းကာ အချိန်များတဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံးလာသည်နှင့်အမျှ ကိုသိန်း၏ အမူအရာ အနေအထိုင် ပျက်လာသည်ကို သူရင်းငှားများနှင့် ဇနီးဖြစ်သူ မမြမှင်တို့ သိလာကြသည်။

တင်းကုပ်တွင်းမှ ကိုသိန်း မယောင်မလည် ထွက်သွားသည်ကို သူရင်းငှားများက လိုက်လံချောင်းမြောင်း ကြည့်ကြသည်။ တောင်ပိုအနီးနှင့် ချောင်းရိုးစပ်ချိုတန်းများ၏နံဘေး နေရာများတွင် ကိုသိန်း တစ်ယောက်တည်း ထိုင်ပြီး စကားပြောနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကိုသိန်း အိမ်သို့ပြန်နေသည့် ရက်များတွင်လည်း ညဘက် အိမ်အပေါ်ထပ်တွင် ကိုသိန်းတစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေသည်ကို မမြမှင် သတိထားမိလာသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း အမူအရာ ပျက်နေသည့် ကိုသိန်းကို မမြမှင်က မေးမြန်းသည်။ ပထမတော့ ကိုသိန်းက ဝေလည်ကြောင်ပတ်ဖြေသည်။ မမြမှင်က အမျိုးမျိုး ချော့မော့မေးမြန်းသည့်အတွက် ကိုသိန်းက ဖြစ်ကြောင်းကုန် စင်ကို ပြောပြသည်။

‘အမျိုးသမီးက ရွှေတွေပေးမယ်ဆိုလို့ ငါကြိုက်တာပါ။ ပေးမယ် ရွှေတွေကိုလဲ ငါ့ကို ပြထားတယ်။ မင်းတို့သားအမိတွေကို ငါ့ဖ်ယသွားပါဟဲ့။ ရွှေတွေရလာရင် တို့သားတွေ ပိုချမ်းသာသွားမှာ’

ဟု ကိုသိန်းက ပြောသည်။ မမြမှင်ကလည်း ကိုသိန်း ဥစ္စာစောင့်မနှင့် ချစ်ကြိုက်နေကြပြီကို သိသွားသည့်အလျောက် ရပ်တန်းက ရပ်ရန် သူ့ယောက်ျားကို အမျိုးမျိုး ဖျောင်းဖျခဲသော်လည်း ကိုသိန်းက နားမဝင်ခဲ့ပါ။

ဤသို့ အချိန်ကြာညောင်းလာသည်နှင့်အမျှ ကိုသိန်း၏ ကျန်းမာရေးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ယိုယွင်းလာသည်။ အစားအသောက် အအိပ်ပျက်

လာပြီ လူမှာလည်း တစ်နေ့တခြား ပိန်ချိုးလာသည်။ နောက် ချောင်းမှာ တဟုတ်ဟုတ် ဆိုးလာသည်။

ကိုသိန်း ကျန်းမာရေး စတင်ချို့ယွင်းလာချိန်ကစပြီး ဇနီးဖြစ်သူ မမြမှင်က ကိုသိန်းကို အိမ်သို့ ပြန်ခေါ်ထားပြီး ဆရာအမျိုးမျိုးနှင့် ဆေးကုသပေးသည်။

ကိုသိန်း၏ ကျန်းမာရေးမှာ ပြန်ကောင်းမလာသည့်အပြင် ပိုတိုးလာသည်။ ချောင်းဆိုးလျှင် သွေးပါလာပြီး တစ်ခါတစ်ရံ သွေးများပင် အန်လာသည်။

အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရသည့်အခြေအနေသို့ ဆိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ရွာထဲက အိမ်သို့ ကိုသိန်း ပြန်နေသည့်အခါ ဥစ္စာစောင့် အမျိုးသမီးကလည်း အိမ်အထိ လိုက်လာပါသည်။ အထူးသဖြင့် ညဘက်တွင် ရောက်လာလေ့ရှိပါသည်။

ကျန်းမာရေး အခြေအနေကလည်း ဆိုးဝါးလာ။ အမျိုးသမီးကလည်း ရွှေများကို နေ့ပေးမည်၊ ညပေးမည်နှင့် အချိန်ဆွဲ လိမ်ညာနေသည်ကို ကိုသိန်း ပြန်စဉ်းစားရင်း အမျိုးသမီးအပေါ် စိတ်ကုန်လာခဲ့သည်။

ဇနီးဖြစ်သူ မမြမှင်ကလည်း တတွတ်တွတ် နားချနေသည့် အတွက်လည်း အမျိုးသမီးငယ်ကို အဆက်အသွယ်ဖြတ်ရန် ကိုသိန်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါသည်။

တစ်ည အမျိုးသမီးငယ် ရောက်လာသည့်အခါ ကိုသိန်းက မိမိနှင့် အဆက်မသွယ် မလုပ်တော့ရန်ပြောလိုက်သည်။ အမျိုးသမီးငယ်ကလည်း သူ့ကို အဆက်အသွယ်မဖြတ်ရန် ငိုယိုတောင်းပန်သည်။

ကိုသိန်းကလည်း မိမိ၏စိတ်ကို

ခိုင်မာစွာ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးသည့် အလျောက် အမျိုးသမီးကို မိမိထံ နောက်ထပ်မလာတော့ရန် အော်ဟစ် ကြိမ်းမောင်း ပြောဆိုလိုက်သည့် အတွက် အမျိုးသမီးလည်း ငိုပြီးပြန် သွားပါသည်။

ကိုသိန်း၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ကို ဟင်္သာတမြို့ပေါ်ရှိ ဆရာအမျိုးမျိုး နှင့် ပြောင်းရွှေ့ကုသခဲ့သော်လည်း မပျောက်သည့်အပြင် ရောဂါပိုတိုးလာ ကာ လမ်းပင် ကောင်းစွာမလျှောက် နိုင်သည့် အခြေအနေ ဖြစ်လာခဲ့ပါ သည်။

ကိုသိန်း၏ မိသားစုတို့ လက်မှိုင့်ချ နေချိန်တွင် အသိမိတ်ဆွေအချို့က အမှောင့်ပယောဂများကို နိုင်နင်းသည့် ထန်းလေးပင် ဆရာတော်ထံ သွား ရောက်ကုသရန် တိုက်တွန်းကြသည်။

ထန်းလေးပင်ရွာမှာ ဟင်္သာတမြို့နှင့် (၁၀)မိုင်ခန့်ဝေးသော လှမ်းမည့်ခရီး ဖြစ်ပါသည်။ မြေမှင်ကလည်း မိတ်ဆွေ များ၏ အကြံပေးချက်ကို သဘောကျ လက်ခံခဲ့ပြီး ကိုသိန်းကို ထန်းလေးပင် ဆရာတော်ထံ အမြန်ဆုံး သွားရောက် ကုသရန် စီစဉ်ပါတော့သည်။

ထူးခြားသည်မှာ ထန်းလေးပင် ဆရာတော်ထံ သွားရောက်ကုသမည့် ဟု ဆုံးဖြတ်သည့် အချိန်မှစပြီး ကိုသိန်း တစ်ယောက် လုံးဝ ချောင်းဆိုးခြင်း မရှိတော့ပါ။

မနက်ဖြန်နံနက်စောစော ထန်းလေး ပင်ဆရာတော်ထံ သွားကြမည်ဖြစ် သည့်အတွက် ကိုသိန်းတို့ တစ်အိမ် သားလုံး စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြ သည်။

ထိုနေ့ည အိမ်သားများ နှစ်ဦးစွာ အိပ်နေကြစဉ် ဥစ္စာစောင့်အမျိုးသမီး ကို ကိုသိန်းထံ ရောက်လာပြန်သည်။ ထန်းလေးပင် ဆရာတော်ထံ မသွားရန် အမျိုးသမီးက ငိုပြီး တားပါသည်။

ကိုသိန်းကလည်း မိမိနှင့် မပတ် သက်တော့သဖြင့် အမျိုးသမီးကို ပြန် ရန်ပြောသည်။ အမျိုးသမီးကလည်း မပြန်ဘဲ ဆရာတော်ထံ မသွားရန်ကို သာ ကိုသိန်းကို တွင်တွင်ပြောနေ သည်။

ပြန်သွားရန် ပြောမရသည့်အဆုံး စိတ်မရည်တော့ဘဲ “ကဲကွာ မပြန်ဦး” ဟုဆိုကာ ကိုသိန်းက အမျိုးသမီး၏ မျက်နှာကို လက်သီးဖြင့် အားကုန်း ထိုချလိုက်ပါသည်။

“ဒုန်း” ဟူသော အသံကြီးကြောင့် တစ်အိမ်လုံး လန့်နိုးကုန်ကြပါသည်။ ကိုသိန်း ထိုးလိုက်သော အားပါသည့် လက်သီးချက်သည် ကိုသိန်း၏ နံဘေး တွင် ပက်လက်လှန်အိပ်ပျော်နေသော သားအကြီး မောင်ဟန်အုန်း၏ ရင်ဝကို ပွတ်ပြီး ကြမ်းပြင်အား အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးမိသွားပါသည်။ ကလေးရင်ဝကို ထိုးမိလျှင် သေနိုင်သည့် လက်သီးချက်

ဖြစ်ပါသည်။ အုန်းမောင်းခေါက်ခန့်တွင် အိမ်မှ စ.ထွက်လာသော ကိုသိန်းတို့လှည်း သည် နံနက်(၇)နာရီခန့်တွင် ထန်းလေး ပင်ကျောင်းသို့ ရောက်သည်။ ထန်း လေးပင်ဆရာတော်က ပြုဖွယ်ကိစ္စများ ကို အေးအေးဆေးဆေး ဆောင်ရွက် ပေးသည်။

ညနေပိုင်းတွင် ထန်းလေးပင် ကျောင်းမှ ဟင်္သာတသို့ ကိုသိန်းထို့ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအချိန်မှစပြီး ဥစ္စာစောင့်အမျိုးသမီးလည်း ကိုသိန်း ထံ မလာတော့ပါ။

ကိုသိန်း၏ ကျန်းမာရေးမှာလည်း တစ်နေ့တခြား ပြန်ကောင်းမွန်လာပြီး ရက်အနည်းငယ်အတွင်း မူလအတိုင်း လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်သွားပါ သည်။

စပါးများ ရိတ်သိမ်းပြီးနောက် ကိုသိန်း၏ဇနီး မမြမှင်က အဆိုပါလယ် ကို ရသည့်ဈေးဖြင့် ရောင်းပစ်ပါသည်။ လယ်ထဲတွင် ဆောက်ထားသည့် တင်းကုပ်ကိုပင် ဖျက်မယူတော့ပါ။ လယ်အစားအဖြစ် ကနောင်စုကွင်းတွင် (၁၀)ဧက ထပ်ဝယ်ပါသည်။

ဇနီး မမြမှင်နှင့် သားအကြီးမောင် ဟန်အုန်းတို့ ကွယ်လွန်သွားကြပြီး နောက် ကိုသိန်းနှင့် သားအငယ် မောင်သောင်းစိန်တို့သည် ကနောင်စု ရွာမသို့ အပြီးပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့ကြ ပါသည်။

ကိုသိန်းနှင့် ဥစ္စာစောင့်မတို့၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းမှာလည်း ညောင်ပင် ဈေးကွင်းတွင် မှုန်ဝါးဝါး ကျန်ရစ်ခဲ့ပုံ တော့သည်။

သည်။
 ယင်းဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ်
 မှလည်း “ဤဆောင်းပါး မီးလုံးကြီးမျိုး
 နှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်ရပ်ဆန်း
 များကို ကြုံတွေ့ဖူးသူများမှ
 ပြန်လည် ရေးသား
 ပေးပို့ကြပါရန်နှင့်
 ဤမီးလုံးကြီး၏
 ပဟေဠိကို သိရှိသူ
 ပညာရှင်များမှ
 ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်
 ပန်ကြားအပ်ပါသည်”
 ဆိုသော အမှာစာကိုလည်း
 ဖတ်ရှုလိုက်ရပါသည်။
 ဟင်္သာတ

သန်းလှိုင်ကျော်
 (ရွှေပန်းချီ)၏ ဆောင်းပါး၌
 ဟင်္သာတမြို့ အလယ်
 ကောင် သောင်ထွန်းနေ
 သော ကျွန်းကြီး
 တစ်ကျွန်းပေါ်၌ ရွာ
 တည်ထားသည့်
 ရွှေဟင်္သာကျွန်းကြီးရွာနှင့်
 မနီးမဝေးရှိ သူ့အုပ်စု
 လေးများနှင့်သူ နွေမိုး
 ဆောင်း ဥတုသုံးပါးလုံး၌ တောင်ယာ
 လုပ်ကိုင်စားနေကြသော တစ်စုလေးများ
 မှ ကိုချစ်တီး၊ ဇနီးမဘမ်း၊ သားမိုး
 ထောင်တို့အိမ်သို့ ရုတ်တရက် မိုးကြိုး
 မီးလုံးကြီး ကျလာပြီး သားဖြစ်သူ
 မိုးထောင်ကို မီးလုံးကြီးမှ ပွေ့ပိုက်
 ချီမသွားသည်။ ထိုအခါ အစဉ်
 ကိုချစ်တီးနှင့်မဘမ်းတို့က ကြောင်ကြည့်
 နေကြပြီး သတိပြန်ရသည်နှင့် သား
 နောက် အော်ဟစ်ရင်း ပြေးလိုက်ခဲ့ကြ
 သည်။

ထူးဆန်းသော
မိုးကြိုးမီးလုံးကြီး

အပန်း

နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊
 အမှတ်(၂၆၅)၊ စာ(၂၄၉) နက္ခတ္တရောင်
 ခြည်မဂ္ဂဇင်း၌ ဟင်္သာတ သန်းလှိုင်
 ကျော်(ရွှေပန်းချီ)၏ “ပဟေဠိဆန်
 သော မိုးကြိုးမီးလုံးကြီးနှင့် ဖြစ်ရပ်
 ဆန်း” ဆောင်းပါးကို ဖတ်လိုက်ရ

ကြီးသည် အိမ်နှင့် ကိုက်(၁၅၀)ခန့် အကွာတွင် ကလေးကို မြက်ခင်းပေါ် ညင်သာစွာချပြီး ကိုချစ်တီးတို့ တံဆိသို့ ပြန်လာပြန်၏။ ကိုချစ်တီးနှင့် မဘမ်းလည်း ကြောက်လန့်တကြား တံဆိ ပြန်ဝင်ပြေးလာကြပြီး နှစ်ယောက်သား ဝပ်နေကြသည်။

ထိုအခါ မီးလုံးကြီးက တံဝါးတိုင်ကို ထိပြီး ပေါက်ကွဲသွားလေ သည်။ တဲတိုင်လည်း ကွဲ၍ မည်းသွား ပြီး ကိုချစ်တီးနှင့် မဘမ်းတို့ ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ယောက်လည်း ထိုင်လျက် ငုတ် တုတ်မေ့နေကြသဖြင့် အခြားတံမှ ဘဝတူများ ပြေးလာပြီး ဝိုင်းဝန်းပြုစုမှ ပြန်လည် သတိရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကိုချစ်တီးနှင့် မဘမ်းတို့ကဲ့သို့ ဖြစ် စဉ်မျိုး စာရေးသူနေသော ရပ်ကျေးနှင့် ဖီးကုန်းမြို့၊ ကန်သာယာ(၃)လမ်း ဦးအောင်စိုး + ဒေါ်သန်းအေးတို့အိမ်နှင့် ကိုကျော်နိုင်ဦး+မဝင်းတို့အိမ်တွင် ကြုံ ခဲ့ကြသည်ကို စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့လို နီးပါးပင် တွေ့ရှိခဲ့ဖူးသည်။

သို့သော် ကိုချစ်တီးနှင့် မဘမ်းတို့ ကဲ့သို့ မီးလုံးကြီး ချီမသွားတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပါ။ ဦးစွာ ဦးအောင်နိုင်ဦး၊ ဒေါ်သန်းအေးတို့အိမ်မှ အဖြစ်ကို တင်ပြပါမည်။

လွန်ခဲ့သည့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ (၈)လ ပိုင်းလောက်ကဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က မိုးက နံနက်မိုးလင်းကတည်း တစ်ခဲ ဝိမ့်ရွာနေသည်။

တစ်နေ့ကုန် နေကို လုံးဝမမြင်ရ လောက်အောင် မိုးသားတိမ်လိပ်တို့က လည်း အုံ့ပြနေသည်။ ဒီကြားထဲ လေကလည်း တစ်စီ တိုက်ခတ်လျက် ရှိသဖြင့် ဦးအောင်စိုးသည် သွားစရာ

ဆောက်ထားသည့် အိမ်လေးဖြစ် သည်။ ဦးအောင်စိုး၊ ဒေါ်သန်းအေးတို့၌ သားသုံးယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ရှိပြီး အားလုံး လူမမယ်လေးများ ဖြစ်ကြ၏။ အကြီးဆုံးမှာ သားဖြစ်၍ (၁၂)နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။ အားလုံး (၂)ကြီး (၂)နှစ်ငယ် လေးများဖြစ်၍ ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ဘုရားရှေးများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုနေ့က ညနေလေးနာရီ လောက်မှ မိုးက ရပ်သွားပြီး နေလေး ပြန်သာလာသည်။ ဝင်လှလှ နေမင်း၏ မိုးသား မိုးရိပ်တို့အကြားမှ ထွက်လာသော ဆည်းဆာနေဝန်းက အအေးချိန် ဖြစ်သော်လည်း မိုးခိုက် ကြောင့် အတော်အတန်ပူပြင်းပြီး တောက်ပလျက်ရှိ၏။

နေလေး လိုးလိုးလက်လက် သာလာသည်နှင့် ဦးအောင်စိုးနှင့် ဒေါ်သန်းအေး၏ ကလေးတို့သည် လည်း တစ်နေ့ကုန် အိမ်ပေါ် ကုပ်နေ ကြရသဖြင့် နေအသာ၌ ဝမ်းသာအား အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်းရိပ်၌ ထွက်ကစားနေ ကြသည်။

ထိုအချိန် သူတို့၏ လမ်းထိပ်နဲ့ (၅)လမ်းဘက်ဆီမှ ရုတ်တရက်ထွက် ပေါ်လာသော အော်သံဟစ်သံများတို့ ဆူဆူညံညံ ကြားလိုက်ရသည်။ ဒေါ်သန်းအေးလည်း ယင်းအသံများ ကြောင့် အလန့်တကြားဖြစ်ကာ ကလေး များကို...

'ဟဲ့ ကလေးတွေ အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့ကြပါ မယ်ဟဲ့' ဟုဟု ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ယထာ ဟုပြော၍ ခေါ်လိုက်သည်။ ကလေး များလည်း ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် အိမ်ပေါ် ပြေးတက်ခဲ့လေသည်။ (၅)လမ်းဘက်မှ ဆူညံသံများ

ရှိသည့် ခရီးကို မသွားသေးဘဲ အိမ်မှာ ပင် တစ်နေ့ကုန် အနားယူနေလိုက် ၏။

သူ၏လုပ်ငန်းက မှန်တိုက်တစ် တိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော မှန်များကို နတ်တလင်း၊ ပေါင်းတည်၊ ကြို့ပင် ကောက်မြို့များသို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ဖြင့် ပို့ရသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ကတော့ မိုးတစ်ခဲစိမ်ကြောင့် မသွားဖြစ်တော့သည့်အတွက် မှန်ထုပ် များ ထည့်ထားသော အိတ်များကို ဆိုင်ကယ်ပေါ်မှာပင် အနေအထား ကောင်းအောင် တင်ထားပြီးဖြစ်၍ ပြန်မချတော့ဘဲ ဆိုင်ကယ်ကို အိမ် အောက်သို့ သွင်းထားလိုက်သည်။

ဦးအောင်စိုးတို့အိမ်မှာ ကျွန်းညှပ် တိုင်လေးများနှင့် ဆောက်ထားသော လူရင်ဆိုင်ခန့်ရှိ သွပ်မိုး ဝါးထရံကာ သုံးပင်နှစ်ခန်းအိမ်လေး ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့ဘက်စည်းရိုးကို ဝါးစိတ်များ ခွဲကာ၍ အိမ်နောက်ဘက်၊ အိမ်ခေါင်း ရင်းဘက်နှင့် ခြေရင်းဘက်တို့ကို ခွေး တိုးမရနိုင်လောက်အောင် ဆူးပါသော ရှားစောင်းလက်ပင်ရုံကြီးများ စိုက် ထားပြီး ဝန်းနှင့်ခြံနှင့် သားသားနားနား

အခြားမဟုတ်ဘဲ ရုပ်မြင်သံကြားထိုင်ကြည့်နေကြသည့် ကိုကျော်နိုင်ဦး (သစ်ထုတ်လုပ်ရေး)၊ မဝင်းတို့၏ အိမ်ထဲသို့ ရုတ်တရက် အိမ်ရှေ့ ပြတင်းပေါက်မှ ဝင်းဝင်းအလုံးကြီးတစ်လုံး ဝင်လာကာ အိမ်ထုတ်၏ အပေါ်ပိုင်း၌ လျှင်မြန်သော အဟုန်နှင့် ယုံနေ သဖြင့် ကိုကျော်နိုင်ဦး၊ မဝင်းတို့ လန့်အော်သည့်အသံများ ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ အော်ဟစ်သံကြောင့် အနီးအနား ဝန်းကျင်အိမ်များရှိသူများ အားလုံးပြေးလာကြည့်ကြရာ ယင်းဝင်းဝင်းအလုံးကြီးကို မြင်သည့်အတွက် ဝိုင်းအော်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုဝင်းဝင်းအလုံးကြီးမှာ ပြသဆဲဖြစ်သည့် တီဗွီဆီသို့ မသွားဘဲ ကိုကျော်နိုင်ဦး၊ မဝင်းတို့နှင့် လမ်းသူလမ်းသားများ ကြည့်နေကြသည့် အနိက်တွင်ပင် အပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွားလေ၏။

အားလုံးလည်း ထိုဝင်းဝင်းလုံးကြီး သွားရာသို့ အော်ရင်းဟစ်ရင်း ပြေးလိုက်ကြည့်ကြလေသည်။

ထိုဝင်းဝင်းအလုံးကြီးသည် လမ်းချိုးမှ ကွေ့ပြီး ဦးအောင်စိုး၊ ဒေါ်သန်းသန်းစိုးတို့ အိမ်ဘက်သို့ ဦးတည်ပြေးသွားပြန်လေသည်။

'ဟာ... သန်းအေးရ ဘာလုံးကြီးလဲဟာ အကုန်ပဲနေကြ ဝယ်နေကြ အိမ်ထဲ ဝယ်လာတယ်'

ဦးအောင်စိုးက စိုးရိမ်တကြီး သတိပေးလိုက်၏။ ဦးအောင်စိုး သတိပေးသံကြောင့် ဒေါ်သန်းအေးနှင့် ကလေးတို့လည်း ဦးအောင်စိုးသီ ပြေးသွားကာ အိမ်ရှေ့ခန်း၌ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ဖက်ပြီး ငြိမ်၍ ဝပ်နေကြသည်။

ထိုဝင်းဝင်းလုံးကြီးလည်း ပထမ

ဦးအောင်စိုး၏ အိမ်ကို နှစ်ပတ်လောက်ပတ်ဝဲပြီး အပေါ်သို့ ပျံတက်သွားသည်။ သို့သော် ခဏတွင်ပင် အောက်ပြန်ဆင်းလာကာ အိမ်ထဲသို့ ပြတင်းပေါက်မှ တစ်ဆင့် ပြန်ဝင်လာပြီး သူတို့ ဝပ်နေရာအပေါ် နှစ်တောင်လောက်မှ ဖြတ်သန်း၍ ခေါင်းရင်းဘက် ဥရုတိုင်ကို သွားထိပြီး လျှပ်စစ်ရောင်စဉ်တန်းများ ဖြာခနဲ ထွက်သွားကာ ဝုန်း ဂျိန်းဒလိန်းလိန်းဟူသော နားကွဲလှမတတ်အသံကြီး ဖြည့်ဟည်းပေါက်ကွဲ၍ ပျောက်သွားလေတော့သည်။

အသံပျောက်သွားမှ ဦးအောင်စိုးတို့လည်း ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဝင်းဝင်းလုံးကြီးကို လုံးဝ မမြင်ရတော့။ သို့သော် ဦးအောင်စိုးအိမ်၏ ဥရုတိုင်နှင့် ခေါင်တိုင်စင် တစ်တန်းမှာ ကွဲအက်၍ အချို့နေရာများ၌ ပဲ့ထွက်ဖွာရာကြုံနေသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရလေ၏။

ဦးအောင်စိုးနှင့် ကိုကျော်နိုင်ဦး အပါအဝင် ကန်သာယာ(၃)လမ်းနှင့် (၅)လမ်း ရှိသူများ၏ ပြောပြချက်အရ ထိုဝင်းဝင်းအလုံးကြီးမှာ မီးရောင်ကဲ့သို့ နီနီရဲရဲ အလုံးကြီးမဟုတ်ဘဲ လျှပ်စစ်ရောင် ဝိုင်းဝိုင်းအလုံးကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

'ထုထွန်းသည်မှာ ထိုအလုံးကြီး သည် ပထမဦးစွာ ကိုကျော်နိုင်ဦး၊ မဝင်းတို့ အိမ်ထဲ ထဲထွက်ခဲ့သော်လည်း ဖြစ်ကြည့်နေသည့် တီဗွီမှာ မည်သည့် ချို့ယွင်းချက်မှ မဖြစ်ဘဲ

ဦးအောင်စိုး၏ ဝိုင်းဝိုင်းအလုံးကြီး မှ ဝေါက်ကွဲသံ ထွက်သော်လည်းကောင်း တစ်ခုတည်း တီဗွီမှာသာမက ကြီးတန်းရပ် မည်သည့်အရာတွင် ဝိုင်းဝိုင်းအလုံးကြီး မြန်လည် မြဲမြံ မဟုတ်သော အရာတွင် များကွဲ သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

[ယခုတင်ပြသည့် ကိုကျော်နိုင်ဦး၊ မဝင်းတို့အိမ်မှ ဖြစ်စဉ်နှင့် ဦးအောင်စိုး၊ ဒေါ်သန်းအေးတို့အိမ်မှ ဖြစ်စဉ်မှာ တင်ပြမှုအရ အချိန် ကွာဟသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပါသည်။]

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ နောက်တစ်နေ့၌ ကိုသက်(ဖီးကုန်း)၊ ဦးမောင်မောင်သိန်း (ဖီးကုန်း)တို့ဖြင့် အတူ သတင်းယူရင်း ဖြစ်စဉ်တစ်ခုလုံးကို အစမှ အဆုံးတိုင် ပြောပြသိရှိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဖြစ်စဉ်ကတော့ စာရေးသူ နေထိုင်ရာ ရပ်ကွေး၌ ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဖြစ်စဉ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။

၂၀၁၁ ခုနှစ်လောက်ကပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဖြစ်စဉ် ဦးအောင်စိုးတို့၊ မောင်ကျော်နိုင်ဦးတို့ အိမ်များ၌ ဖြစ်ပွားသလို မိုးကာလမဟုတ်ဘဲ နွေခေါင်ခေါင် တန်ခူးလတွင်ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က သင်္ကြန်အကျနေ့ဖြစ်၍ ရွာလယ်မဏ္ဍပ်၌ လူတွေ စည်နေသည်။ ညနေ သုံးနာရီလောက်၌ တပေါင်းတန်ခူး မိုးသားကျူး ဆိုသည့် အတိုင်း မိုးကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ရုတ်တရက် မိုင်းပြာလွင်လာကာ

မိုးသားတိမ်လိပ်တို့ တစ်ခိုင်ခိုင် တက်လာပြီး တအုန်းအုန်း တဒုန်းဒုန်းဖြင့် မိုးထစ်ချုန်းသံများနှင့်အတူ လျှပ်စစ်များ တဝင်းဝင်း တလက်လက်နှင့် လက်လာကြသည်။ ထိုခဏတွင်ပင် သင်္ကြန်လက်ဆေးမိုးက ပြုန်းဆို ရွာချ လိုက်လေသည်။

မိုးကြောင့်ပင် မထူပင်တွင်းရှိ လူငယ် လူငယ်များလည်း နီးစပ်ရာ ဦးလှိုင်ကြီး၏ အိမ်အောက်သို့ ပြေးဝင်မိုးခိုခဲ့ကြ၏။ နာရီဝက်လောက်အကြာ၌ မိုးက စဲသွားသည်။ မိုးစဲသည်နှင့် မိုးခိုသူ လူငယ်များလည်း အပြင်သို့ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန် မိုးချုန်းသံတစ်ချက် ကျွန်းခနဲ ကြားလိုက်ပြီး လျှပ်စစ်ရောင် တစ်ချက် လက်ခနဲ ဖြစ်သွားကာ သုံးပေခွဲ လေးပေနီးပါးခန့် မာကျူရီ ရောင်မီးလုံးကြီးတစ်လုံးသည် ဦးလှိုင်ကြီး၏ အိမ်ထဲသို့ ဒလဟော ပြေးဝင်လာလေသည်။

သင်္ကြန်လူငယ်များနှင့် ဦးလှိုင်ကြီး၏အိမ်မှ မိသားစုများလည်း မီးလုံးကြီးကိုကြည့်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား အော်ဟစ်ကြရင်း မြေကြီးပေါ်ဝပ်၍ မီးလုံးကြီးကို ကြည့်နေကြလေ၏။

မီးလုံးကြီးသည် ဦးလှိုင်ကြီး၏ အိမ်ထဲဝင်သွားရာမှ မကျယ်လှသော အိမ်ထဲတွင် ပန်ကာလို တစ်စီးဖြင့် စက္ကန့်(၄၀)ခန့်မျှ ချာချာလည်နေပြီး အပြင်သို့ ပြန်ထွက် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကိုကြည့်၍ အားလုံးလည်း တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့ ကျန်ခဲ့ကြကုန်၏။

ဤဖြစ်စဉ်မှာ စာရေးသူတို့ ရပ်ကျေး၌ တကယ်ကြုံခဲ့သော ဖြစ်စဉ် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်မျိုးကိုပင် **ပဲခူးတိုင်း** ၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒေသကြီး၊ သာယာဝတီခရိုင်၊
ဖီးကုန်းမြို့၊ ရန်ကုန်-ပြည်သွား ကား
လမ်းဘေးရှိ အိမ်နံပါတ်(၂၀)၌ နေ
ထိုင်လျက်ရှိသော ဆရာဦးအောင်
သိန်း(အ.ထ.ပြုငြိမ်း)၏ဇနီး ဆရာ
ကြီးကတော် ဒေါ်ခင်အေးလည်း
သပြေစိန်အုပ်ဖိုကျေးရွာ၌ သူကိုယ်
တိုင် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပုံကို အောက်
ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ပါသည်။

‘ခုနှစ်တွေကိုတော့ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခန့်မှန်း တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်တော့ ရှိမယ် ထင်တာပဲ။ အဲဒီနေ့က မင်းတို့ဆရာ ကလဲ ကျောင်းပိတ်ရက်နဲ့ကြုံလို့ သပြေစိန် အုပ်ဖိုမှာရှိတဲ့ အစ်ကိုဖြစ်သူ အိမ်ကို သွားလည်ကြဖို့ တိုင်ပင်ပြီး နှစ်ယောက်သား စက်ဘီးလေး တစ်ယောက်တစ်စီး နှင်းပြီး ထွက်လာ ခဲ့ကြတယ်။

သပြေစိန်အုပ်ဖိုနဲ့ ဖီးကုန်းက အဲဒီ တုန်းက ဖွံ့ဖြိုးရေးတာတွေ၊ မြို့နဲ့ ကျေးလက်ဆက်လမ်းတွေ လုပ်ခဲ့ကြ တဲ့ အချိန်ဆိုတော့ ဆက်သွယ်ရေးတွေ ကောင်းလာတဲ့ အချိန်မို့ နှစ်နာရီ လောက်ပဲ နှင်းခဲ့ကြရတယ်။ မနက်(၈) နာရီလောက် မြို့က ထွက်လာကြတာ (၁၀)နာရီလောက်မှာ ရောက်ခဲ့ကြ တယ်။

သပြေစိန်အုပ်ဖိုဆိုတာက အလယ် ရိုးမကြီးနဲ့ ကပ်နေပြီ။ ဒီတော့ တောရိပ် တောင်ရိပ်တွေနဲ့ ခိုင်းနေကြတယ်။ တကယ်တော့ သပြေစိန်နဲ့ အုပ်ဖိုက ပေါင်းခေါ်ထားတာပါ။ သပြေစိန်က တစ်ရွာ၊ အုပ်ဖိုက တစ်ရွာပေါ့။

အစ်ကိုနေတာက အုပ်ဖိုရွာမှာပါ။ သပြေစိန်နဲ့ မလှမ်းမကမ်းလေးပေါ့။ ရွာတွေက တောနဲ့နီးတော့ သစ်ကြီး ဝါးကြီးတွေနဲ့ စိမ့်ကြီးမြိုင်ကြီးဆန်

တယ်။ တောရိပ်တောင်ရိပ် ထူတယ်။ အစ်ကိုကလဲ တို့ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ဝမ်းသာအားရနဲ့ “ဟာ ညီမလေးတို့ ဟ” ဆိုပြီး အိမ်ပေါ်က ပြေးဆင်းလာ တယ်။

အိမ်ရှေ့ မန်ကျည်းပင်ကြီးတွေ အောက်မှာ ဆုံကြတယ်။ အဲဒီအချိန် မှာပဲ မိုးက ရုတ်ခြည်းအံ့သွားပြီး ဝင်းခနဲ ဆို ဝင်းဝင်းအလုံးကြီးတစ်လုံးဟာ ရွာထဲကို အမြန်ဆုံးနှုန်းနဲ့ ပြေးဝင်လာ တယ်။

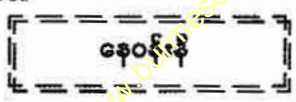
နောက် အိမ်ရှေ့ထဲ ဖျတ်ဆို ကွေ ဝင်သွားတယ်။ အစ်မတို့လဲ ကြောင်ပြီး ကြက်သေ သေသွားကြတယ်။ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိပေါ့။ ဒါပေ မယ့် ကြောင်တော့ကြည့်နေမိကြတယ်။

မကြာပါဘူး အိမ်ရှေ့က အိမ်ထဲ ဝင်သွား တဲ့ မီးလုံးကြီးဟာ အဲဒီအိမ်ရဲ့ ခေါင်းရင်းတက် ကို ပြန်ထွက်သွားတယ်။ အဲဒီအခိုက်မှာပဲ ဒိန်းကုလိန်းလိန်းလိန်းဆိုတဲ့ အသံကြီး ကြားလိုက်ရပြီး ခေါင်းရင်းမှာရှိတဲ့ မန်ကျည်း ကိုယ်ကြို ပဲ့ထွက်သွားတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ အဲဒါ အစ်မကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့ တပ်အပ် ပြင်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်ပဲ။

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသည်တို့မှာ ဟင်္သာတသန်းလှိုင် ကျော်(ရွှေပန်းချီ)၏ မီးလုံးကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ စာတည်းချုပ်၏ ဖြစ်ရပ် ဆန်းများကို ကိုယ်တိုင်ကြုံတွေ့ဖူး သူများက ပြန်လည် ရေးသားပေးပို့ ကြပါရန်ဟူသည့် အမှာစာအရ လေ့လာတွေ့ရှိသမျှထဲမှ ထုတ်နုတ် ၍ ဗဟုသုတအလို့ငှာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ဗဟုသုတိုးပွား အကျိုးများှိုင်ကြ ပါစေ။

စာရှုသူများသို့...

ဤစာပိုဒ်မှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလထုတ် နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် အခန်းဆက်များကို မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုအခါ အခန်းဆက်များ ဆက်လက် ဖော်ပြနိုင်ရန်အတွက် အခန်း(၁) ဖော် လိုက်ရသူ စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ထပ်မံဖော်ပြအပ်ပါသည်။

နက္ခတ္တဇာတ်မြည်မဂ္ဂဇင်း

နိဒါန်း

“တကယ့် အဖြစ်အပျက်များသည် စိတ်ကူးယဉ်ထက် ဆန်းကြယ်၏” ဟု သော စကားရပ်ကို လူအတော်များများ က ပြောဆိုကြ၏။ စာပေစာစောင်၊ မဂ္ဂဇင်းများ၌လည်း မကြာခဏ ဖတ်ရှုရသည်။ ယခု စာဖတ်သူများလည်း တွေ့ဖူး၊ မြင်ဖူး၊ ဖတ်ရှုဖူး ကြပေလိမ့်မည်။ ဆန်းကြယ်သည့် အဖြစ် အပျက်များကို ကြုံတွေ့ ဖူးသူက မိမိ ကြုံတွေ့ခဲ့သော

လျှို့ဝှက်လျှို့ဝှက် နက်နက်နဲနဲ ထူးဆန်းတွေလာ အခန်းဆက်ဝတ္ထုကြီး

စရဏ ဦးရွှေဘင်

အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်များကို အခြားသူများအား ပြောပြခဲ့သော် အချို့ မယုံကြည်တတ်ကြပေ။ လုပ်ကြံပြော သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆတတ်ကြသည်။ ဆန်းကြယ်သည့် ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်တို့ သည်ကား လူတစ်သန်းလျှင် တစ် ယောက်မျှပင် တွေ့ခဲ့ကြုံခဲ့သော ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လွန်ခဲ့သည့်(၂၇)နှစ် ကျော်က ဗိုလ်တာရာ (ရဲဘော်သုံးကျိပ်) ရေးသားသည့် “တောင်တန်းကေရီ” လုံးချင်းဝတ္ထုကို ဖတ်ပြီး စွဲမက်ခဲ့သည်။ ဝတ္ထုပါ နေရာဒေသ ဇာတ်ကောင်တို့ က တကယ်ပင် ရှိသလား၊ ဖန်တီးပြီး ရေးသလားဆိုသည်ကို သိချင်လာ သည်။ တစ်နေ့တွင် ဗိုလ်တာရာ (ရဲဘော်သုံးကျိပ်)နှင့် တွေ့ဆုံပြီး မေးမြန်း မည်ဟု တေးမှတ်ထားသည်။

သူဝေယျာသူပိဇာ

လျှို့ဝှက်ချက်များ [၁]

ဗိုလ်တာရာ (ရဲဘော်သုံးကျိပ်)သည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကင်းမြို့ နယ်၊ စာတိုက်မှတ်တိုင်အနီးတွင် နေ ထိုင်သည်။ တစ်ရက်တွင် ဗိုလ်တာရာ (ရဲဘော်သုံးကျိပ်)၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ဗိုလ်တာရာ တူအရင်းကဲ့သို့ ချစ်သူခင်

သူ ဦးကြီးမောင်နှင့် ကျွန်ုပ်ဗိုလ်တာရာ အိမ်သို့ သွား ကြသည်။ ဦးကြီးမောင်နှင့် ကျွန်ုပ်သည် တစ် ဌာနတည်း အတူတူ အလုပ်လုပ်သူ ဖြစ်သည်။ ဦးကြီးမောင်သည် ဦးလ် တာရာ(ရဲဘော်သုံးကျိပ်) နေအိမ်သို့

www.burmeseclassic.com

မကြာခဏ ဝင်ထွက်သွားလာသူ ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်တာရာသည် သူ့အချစ်တော် ဦးကြီးမောင်နှင့်အတူ ပါလာသူ ကျွန်ုပ်အား တွေ့သည်နှင့် တရင်းတနီး နှုတ်ဆက်ပြီး နေရာထိုင်ခင်း ပေးသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဗိုလ်တာရာသည် မရင်းနှီးသော်လည်း ကျွန်ုပ်က စာရေးသည့် ကလောင်အမည်ကို ပြောပြသောအခါ သူ သိကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏စာကို ဖတ်ဖူးကြောင်း၊ ရင်းနှီးခင်မင်စွာ စာအကြောင်း ပေးအကြောင်း ပြောဖြစ်သွားသည်။ ထို့နောက် သူ့တပည့်ကျော် ဦးကြီးမောင်ဘက်လှည့်ပြီး...

‘မင်း ဖဲသိပ်ရိုက်တာပဲ။ ကိုယ့်မိန်းမ သိုဝှက် သိမ်းဆည်းထားတဲ့ ပိုက်ဆံကို တောင် မရအရ ရှာဖွေ ခိုးယူပြီး ဖဲရိုက်ပစ်တယ် ကောင်းသလား။ မင်းကိုယ် မင်း စဉ်းစားကြည့်စမ်း’

‘ဟာ ဗိုလ်မှူး။ မိန်းမပိုက်ဆံ ကျွန်တော် မခိုးပါဘူး’

ဟု ငြင်းလေသည်။
‘ဒီမှာ ကြီးမောင် မင်း ဝါကို ယူမိန်း၊ မင်း လုပ်တာတွေကို ငါ အားလုံး သိတယ်၊ ပြင်တယ်။ အဲဒီနေ့က မင်းမိန်းမကော မင်းပါ အလုပ်ထွက်သွားကြတယ်။’

မင်း အလုပ်တိုက်ကိုရောက်မှ အလုပ်မဆင်းဘဲ အိမ်ပြန်လာတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ မင်းမိန်းမ ဝှက်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံကို မရအရ ရှာတယ်။ ပိုက်ဆံ ရှာတွေ့တော့ တစ်ဝက်ကိုယူပြီး မင်းတို့ တစ်လမ်းကျော် အိမ်မှာ ဖဲရိုက်ပစ်တယ် မဟုတ်လား။ ကဲ မင်း ဘာပြောချင်သေးလဲ’

ထိုအခါ ဦးကြီးမောင်က သူ့ခိုးလူမိသည်အလား စပ်ဖြဲဖြဲမျက်နှာဖြင့် ဗိုလ်တာရာကို ကြည့်နေလေသည်။

‘မင်း ဝါကို ညာလို့ မရဘူး၊ မင်းနဲ့ လှုပ်ရှားသွားလာ ပြုမူတာတွေ အားလုံးကို

● စာရေးကုန်းမြို့ ကမ္ဘာ့လုံးထော်ထော်တန်း၊ ဇာလိန် ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ထိုင်ခဲ့သည်

ငါ သိတယ်။ ရုပ်ပြင်သံကြားမှာ ပြင်တွေ့ သလို ငါ ပြင်တယ်ကွ’
ဗိုလ်တာရာသည် ပါရမီကြောင့် လား။ သမထအားကောင်းသော ကြောင့်လားတော့ ကျွန်ုပ် မသိ။ ထိုစဉ်က ဗိုလ်တာရာသည် သိဒ္ဓိရှင်လိုင်း လိုက်စားနေသူ ဖြစ်သည်။ သမထ အလုပ်ကို ကျားကုတ်ကျားခဲ လုပ်သည်။ အကြားအမြင် ရနေသည်ဟု လူပြောများကြသည်။

သူရေးသည့် နာမည်ကြီး လုံးချင်း စာအုပ်ဖြစ်သည့် “တောင်တန်း ဧကရီ”၊ “ကတိသစ္စာ”၊ “ပါရမီစခန်း ထွက်ရပ်လမ်း” စာအုပ်တို့သည် သိဒ္ဓိလမ်းနှင့်ဆိုင်သည့် အကြောင်းအရာ ဇာတ်လမ်းများချည်း ဖြစ်လေသည်။ သူရေးသည့် စာအုပ်များနှင့် ယခု သူ ပြောသောစကားတို့သည် ဆက်စပ်လျက် ရှိသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်၍...

‘မင်းပဲ စဉ်းစားကြည့်၊ လင်မယား နှစ်ယောက် ဆိုးတူကောင်းဖက် ပေါင်းသင်းပြီး စီးပွားရှာနေကြတာ။ မိန်းမ ပိုက်ဆံခိုးပြီး ဖဲရိုက်ပစ်တာ ကောင်းသလား။ မင်း စဉ်းစားကြည့်’

ကျွန်ုပ်က ဘာမျှ ဝေဖန်ချက်မပေးပါ။ သို့သော် ဤအချိန်အခါသည် ကျွန်ုပ်က သိလိုသော အကြောင်းအရာ

ကို မေးရန် အကွက်ဆိုက်လာသဖြင့်...
‘ဗိုလ်မှူး၊ ဗိုလ်မှူးကို ကျွန်တော် သိချင်တာလေးတစ်ခု မေးပါရစေ ဗိုလ်မှူး’

‘မေး မေး၊ ဘာမေးမလဲ’
‘ဗိုလ်မှူးရေးတဲ့ “တောင်တန်း ဧကရီ” လုံးချင်းစာအုပ်ဟာ တကယ့် ဖြစ်ရပ်လား၊ စိတ်ကူးယဉ် ဖန်တီးထားတာလား ဗိုလ်မှူး’

‘မောင်ရင် ဘယ်လိုထင်လဲ’
ဗိုလ်မှူးက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ပြန်မေးသည်။
‘မထင်တတ်တို့၊ မဝေခွဲတတ်လို့ ငမေးတာပါ ဗိုလ်မှူး’

‘ကျွန်တော်ရေးတဲ့ “တောင်တန်း ဧကရီ”၊ “ကတိသစ္စာ”၊ “ပါရမီစခန်း ထွက်ရပ်လမ်း” လုံးချင်းစာအုပ်တွေဟာ အားလုံး တကယ့်ဖြစ်ရပ်တွေချည်းပဲ။ စိတ်ကူးယဉ် လုံးဝမပါဘူး။ အဲဖတ်ကောင်းအောင်တော့ တန်ဆာဆင်ရေးသားရတာပေါ့’

“တောင်တန်းဧကရီ” လုံးချင်း စာအုပ်က ရာဇဝင်သမိုင်းထဲက အဖြစ်အပျက်လား ဗိုလ်မှူး’

‘အဲဒါ ပြောရတာ ခက်တယ်။ လူတိုင်း လူတိုင်း မသိရှိနိုင်တဲ့ တွေးသိရန် ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ အကြောင်းအရာတွေ ဆိုတော့ ပြောရင် ယုံကြည်ကြမှာ

မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုသိတာ၊ မြင်တာ၊ ကြားတာတွေဟာ ပါရမီနဲ့ ဆိုင်တယ်။ စရဏအကျင့်တရားနဲ့ ဆိုင်တယ်။ အဖြစ်အပျက်၊ တကယ့်အဖြစ်အပျက်ကိုပြောရင် အဖြစ်အပျက်က ဆန်းကြယ်အားကြီးတော့ မယုံချင်ကြဘူး။ သံသယစိတ်တွေ တစ်ပုံတခေါင်းကြီး

'ဗိုလ်မှူး၊ တောင်းတန်းကေရိက တကယ်ကောရီလား'

'ရိုတာပေါ့ မြန်မာပြည်ထဲမှာကို ရိုတာ'

'ဘယ်ဒေသ၊ ဘယ်တော့၊ ဘယ် တောင်းတန်းတွေမှာရှိလဲ ဗိုလ်မှူး'

'ဗိုလ်မှူးတာရာက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောပြီး...

'အဲဒါကတော့ ပြောလို့မရဘူး။ ရိုတာကတော့ တကယ်ရှိတယ်။

ဘာလဲ မောင်ရင် အဲဒီနေရာကို သွား ချင်လို့လား။ အဲဒီဒေသကို သွားချင်၊

ရောက်ချင်ရင် စရဏအကျင့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျင့်ကြံအားထုတ်၊

ငါးပါးသီလမြဲပြီး သမာဓိအား၊ သမထ အားကောင်းလာရင် အဲဒီဒေသကို

မြင်နိုင်ကြားနိုင်တယ်။ အဲဒီဒေသမှာ နေထိုင်တဲ့ လူအားလုံးဟာ ငါးပါးသီလ မြဲကြတယ်'

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှ ဒီလူတွေ တကယ်ရှိ လျှင် သက်ရှိလူသားတွေနှင့် ဘာဖြစ်လို့

မဆက်ဆံကြတာလဲ။ သူတို့က ဥစ္စာ စောင့် ဘုမ္မိသိုက်နန်းကမို့ မဆက်ဆံ

ဘာများလား။ ဒါမှမဟုတ် ...။ ကျွန်ုပ် တွေးနေစဉ် ဗိုလ်မှူးက...

'ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်း မဟုတ်ဘူးနော်။ လောကမှာ တကယ်ရှိတာ၊ အဲဒီဒေသမှာ

နေထိုင်ကြတဲ့လူတွေဟာ ငါးပါးသီလမြဲကြ တယ်။ ဘယ်လောက်တောင် ငါးပါးသီလ

မြဲသလဲဆိုရင် ဥပမာ ငိုနေတဲ့ ကလေး၊ ကလေး အပိုတတ်အောင် ဆိုပြီး 'ဟိုမှာ

လူကြီးတစ်ယောက် လာနေပြီ။ ကြောက် စရာကြီး" လို့ လူကြီးတစ်ယောက် ယလာတဲ့ လိပ်ပြောတာတောင် မရဘူး။ လိပ်ပြောရင် မုသားကံ ထိုက်တာပဲ'

ကျွန်ုပ် သိလိုသည့် အချက်အလက် များကို သိရပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် ကျေနပ် သွားသည်။

အထက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ သည် ဗိုလ်မှူးတာရာ၊ စာရေးဆရာ

ကလောင်အမည် ဗိုလ်တာရာ(ရဲဘော် သုံးကျိပ်) မကွယ်လွန်မီ ၁၉၇၉ ခုနှစ်

ဝန်းကျင်ကာလက ကျွန်ုပ် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခဲ့ဖူးသော အကြောင်းအရာများ

ဖြစ်ပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ နိဒါန်းပျိုး ရေးသားနေရ ခြင်းမှာ အကြောင်းရှိပါသည်။ မွန်ပြည်

နယ်၊ သထုံမြို့ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဇင်းကျိုက် တောင် ဗားမဲ့ကျောင်းတော်ရာ ကုန်း

မြေတွင် ကျွန်ုပ် သွားရောက် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခဲ့စဉ်က ဆန်းကြယ်သည့် ဖြစ်ရပ်

ထူး ဖြစ်ရပ်ဆန်းအကြောင်းအရာများ ကို ရေးသား တင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပေ

သည်။

"သုဝဏ္ဏဘူမိ ဇင်းကျိုက်တောင် ဗားမဲ့ကျောင်းတော်ရာ ကုန်းမြေတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့စဉ်"က ခေါင်းစဉ်ဖြင့်

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။

ထိုဆောင်းပါးသည် ကျွန်ုပ်က စာ ဖတ်သူများအား သုတပေးသည့်အနေ

ဖြင့် ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု တင်ပြမည့် ဆောင်းပါးမှာ လူသူမသိ

ရှိကြသေးသည့် "သုဝဏ္ဏဘူမိ၏ လျှို့ဝှက်ချက်" အကြောင်းအရာများ ဖြစ်ပါ

သည်။

ယခုတင်ပြမည့် "သုဝဏ္ဏဘူမိ လျှို့ဝှက်ချက်များ"သည် ဗိုလ်မှူးတာရာ ပြောသကဲ့သို့ ငါးပါးသီလမြဲပြီး သမာဓိ

အားကောင်းမှ မြင်နိုင်ကြားနိုင်သည့် သုဝဏ္ဏဘူမိ လျှို့ဝှက်ချက်များ ဖြစ်ပေ

သည်။ သုဝဏ္ဏဘူမိ လျှို့ဝှက်ချက် အစသည်ကား...

[၂]

၁၃၆၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့် (၈-၁၁-၂၀၀၃)နေ့က ဖြစ်

၏။ မွန်ပြည်နယ်၊ သထုံ သုဝဏ္ဏဘူမိ နယ်မြေ ဇင်းကျိုက်တောင် ဗားမဲ့

ကျောင်းတော်ရာကုန်း အောင်မြေသို့ ကျွန်ုပ်တစ်ယောက်တည်း သွားရောက်

၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဇင်းကျိုက်တောင် တက်လမ်းတစ်လျှောက် မေတ္တာသုတ်

ပရိတ်တော်ကို အဆက်မပြတ် ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်သည်

တောတောင်ဒေသ အနှံ့သို့ သွားတိုင်း ဤမေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်

နေကျ ဖြစ်သည်။

ဤမေတ္တာသုတ်ပရိတ်တော်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ကျွန်ုပ် သွားလေရာ

တိုင်း၌ အေးကင်းအယုက်ကင်းခဲ့သည်။ ခရီးလမ်းပန်း သာခဲ့သည်။ မြင်ရ

မမြင်ရ အဆင့်ဆင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နှောင့်ယှက်မှု ကင်းဝေးခဲ့သည်။

ဤမေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော် အား ကိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် မည်သူ့ကိုမျှ

မကြောက်သည့်ပြင် မမြင်ရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား မြင်ရသည့် လူပုဂ္ဂိုလ် မိတ်ဆွေ ကောင်းများကဲ့သို့ ခင်မင်ရင်းနှီးသည်။

သိဒ္ဓိရှင် သူတော်စင် သူတော်မြတ် များ၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့် နတ် အဆင့်ဆင့်သော နတ်များနှင့် လူတို့ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြသည့် သရဲ တစ္ဆေ သဘက်၊ ဝိတ္တာ အမျိုးမျိုးရှိ ကြောင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်။ ယင်းတို့အား အမျှအတန်း ပေးဝေ သည်။ မေတ္တာပို့သည်။

ယခုလည်း ကျွန်ုပ် ဇင်းကျိုက် တောင် ဗားမဲ့ကျောင်းတော်ရာ ကုန်း မြေကို ရောက်သည်။ ဓေတ္တမျှ အမော အပန်း ဖြေပြီးနောက် မမြင်ရ ပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးတို့အား ပင့်ဖိတ် အကြောင်း ကြား၍ အမျှအတန်း ပေးဝေသည်။ မေတ္တာပို့သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဤ ကုန်းမြေ၌ တစ်ည အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မည် ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထား အကြောင်း ကြားသည်။

ဤဇင်းကျိုက်တောင်ကို စောင့်ရှောက်နေ ကြသော တန်ခိုးအကြီးဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တကွ အဆင့်ဆင့်သော တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်အပေါင်းတို့ဆင်ဖျာ ကျွန်ုပ် သည် သူတော်စင် သိဒ္ဓိရှင် ရက်ကန်စင် တောင် ဆရာတော် ဦးဩဘာသဇာသား တပည့်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ဤ ဗားမဲ့ကျောင်းတော်ရာ ကုန်းမြေ၌ တစ်ညအိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့် ရည်ရွယ်ချက်က ရောဂါ ဝေဒနာကြောင့် ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုး ရောက်နေကြသော ရောဂါဝေဒနာရှင်များ အား စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ရှိအောင် ကူညီရန်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

အဆင် တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ် နတ်ပင်းအဆင့်ဆင့်တို့မှ ကျွန်ုပ်အား ကူညီ

စောင့်ရှောက်ကြပါရန် အကူအညီတောင်း မေတ္တာရပ်ခံပါသည် နတ်ပင်း အဆင့်ဆင့် အပေါင်းတို့။

ထိုပြင်တစ်ဖက် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့လည်း ကိုယ် တိုင်ကိုယ်ကျ ကြွရောက်၍ ကျွန်ုပ် သတ္တဝါ ကယ်၊ သာသနာပြုနိုင်ရေးအတွက် နည်း လမ်းကောင်းများအား လမ်းညွှန်ပေးပါရန် ကိုလဲ အနူးအညွတ် မေတ္တာရပ်ခံပါသည် နတ်ပင်းအပေါင်းတို့။

ကျွန်ုပ်သည် အထက်ပါအတိုင်း တိုင်တည်သည်။ ကျွန်ုပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရ မည့် အချိန်က ညဉ့်(၁၁)နာရီမှ သန်း ခေါင်ကျော်(၂)နာရီအထိ ဖြစ်သည်။ ယခုအခါ ညနေ(၄)နာရီခန့်သာ ရှိသေး သဖြင့် ဗားမဲ့ကုန်းမြေ၏ အထက်နားရှိ စေတီပုထိုးများကို ဖူးမြော်သည်။

တစ်ဖက် တောင်စောင်းတို့၌ ဘုန်း တော်ကြီးကျောင်းနှင့် ဇရပ် အဆောင် ဆောင် ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရား အနီးရှိ သစ်ပင်အောက် ကွပ်ပျစ်၌ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို တွေ့ရာ ကျွန်ုပ်အား ဇရပ်တစ်ခုခုတွင် တစ်ည တည်းခိုခွင့်ပြုရန် ခွင့်တောင်းသော် လည်း ကထိန်ရက်ဖြစ်၍ လူ ပြည့်ကျပ် နေကြောင်းပြောပြီး ကျွန်ုပ်အား ဗားမဲ့ ကုန်းမြေဆိုင်ဘုတ်နှင့် ကပ်လျက်ရှိ သည့် ဇရပ်သို့ ခေါ်လာပြီး “ဤဇရပ် မှာနေ” ဟု ပြောပြီးထွက်သွားသည်။ ဇရပ်ကြီးတွင် လူတစ်ယောက်မျှ

မနေသဖြင့် ကျွန်ုပ် အကြိုက်တွေ့သွား သည်။ ဇရပ်ကြီး၏ အလယ်တည့်တည့် ခေါင်းရင်းပိုင်းတွင် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ယင်းဇရပ်ကြီး၏ ရုပ် ပွားတော်ရှေ့တွင် နေရာထိုင်ခင်း ပြင် ဆင်ပြီး ညစာအဖြစ် ယူဆောင်ခဲ့သော ခေါက်ဆွဲခြောက်ထုပ်ကို ဖြေစားသည်။ စားပြီး ရေသောက်သည်။

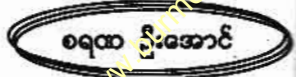
နေဝင်မိုးချုပ်လာပြီ။ ဇရပ်တွင်း၌ မှောင်မည်းလာသည်။ ကျွန်ုပ်ပယောင်း တိုင်မီးထွန်းသည်။ ဘုရားမီးလည်း ပူဇော်သည်။ လက်ပတ်နာရီကို ကြည့် လိုက်ရာ ည(၇)နာရီထိုးရန် (၅)မိနစ် သာ လိုတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ညဉ့် (၁၁)နာရီကို စောင့်ရင်း ဘုရားရှိခိုးသည်။ ငါးဖါး သီလခံယူသည်။ ထို့နောက် အထက် တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း တောစောင့် နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်များကို ဒုတိယ အကြိမ် ပင့်ဖိတ် အသိပေး တိုင်တည် သည်။

ထို့နောက် ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာတော် များကို ရွတ်ဆိုသည်။ ကျွန်ုပ်ရသည့် ဂုဏ်တော်၊ ဂါထာတော်တွေ ကုန်သွား သောအခါ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်ကို ည(၁၁)နာရီထိုးသည်အထိ ရွတ်ဆိုနေ လေတော့သည်။

ညဉ့်(၁၁)နာရီ ထိုးသောအခါ ကျွန်ုပ် ၏ အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်း ၈ သည်။ ညဉ့် နာရီပြန်(၂)ချက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် ၏ အဓိဋ္ဌာန် ပြီးဆုံးအောင်မြင်သွား၍ ဖြစ်၍ အဘခေါင်၏ အဟိန်းလက် ဂါထာကို (၄)ခေါက် ရွတ်ဆိုသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စာရှုသူများသို့...

ဤစာပုဒ်မှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဒုတိယပိုင်းကို အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မဖော်ပြနိုင်ခဲ့ပါ။ ယခုအခါ ဒုတိယပိုင်းကို ဖော်ပြနိုင်ရန်အတွက် ပထမပိုင်း မဖတ်လိုက်ရသူ စာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ထပ်မံဖော်ပြအပ်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် ညနေ ထမင်းစားပြီးနောက် လမ်းလျှောက် ထွက်လာခဲ့သည်။ ဆူးလေဘုရားအနီး ရောက်သောအခါ မရောက်တာ၊ မတွေ့တာ ကြာပြီဖြစ်သော မိတ်ဆွေ ကိုမျိုးရှိရာ (၃၂)လမ်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ဘဲလံတီးလိုက်၍ တံခါးလာဖွင့်သော အခါ ကိုမျိုးလက်ထဲတွင် စာအုပ် တစ်အုပ် ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့ရ သည်။ စာဖတ်နေရာမှ ထလာခြင်း ဖြစ်ပုံရသည်။ စာရေးသူအား တွေ့လိုက် သည်နှင့် ကိုမျိုးက ပြုံး၍... 'ဟော ပေါ်တော်မူ ဘယ်က မျက်စိ လည် လာတာလဲ'

ဟု နှုတ်ဆက်သည်။ စာရေးသူ အိမ်ထဲ လှမ်းဝင်လိုက်ရင်း...

'အေးဗျာ အိမ်ချင်းက ဝေးတော့ မရောက်ဖြစ်ဘူး။ နို့ ခင်ဗျားကရော ကျွန်တော်ဆီ ရောက်လို့လား'

ဟု ပြန်မေးလိုက်ရာ...

'ဟား... ဟား... ဟား။ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ဦးရာလူ အပြစ် တင်ကြေး ဆိုသလို ဖြစ်နေပြီ။ ရန်ကုန် ထုံးစံလို့ ပြောရမလို ဖြစ်နေပြီဗျ။ ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်းနဲ့ (၃၂)လမ်း ဆိုပေ မယ့် မလာချင်တော့လဲ ခရီးက ဝေး သားဗျ'

ဟု ကိုမျိုးက ပြောရင်း တဟားဟား ဆက်ရယ်နေသေးသည်။ ပြီးမှ...

'ကဲ ဘယ်နှယ့်ကြောင့် ရပ်နေတာလဲ ထိုင်လေဗျာ။ သူစိမ်းတွေကျနေတာလဲ'

စာရေးသူ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင် လိုက်သည်။ အိမ်တွင် ကိုမျိုးမှလွဲ၍ တစ်ယောက်မျှ ရှိပုံမပေါ်သဖြင့် မေးမိ သည်။

'အိမ်သားတွေရောဗျ'

'ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ဗျာ။ မိန်းမက (၃၈) လမ်းဈေးသွား။ သမီးကြီးက ကျွဲရှင်

BURMESE CLASSIC

သင်္ဘောကြီးအား (၁)

မောင်အေးဖြူ (စီးပွားရေး)

တက်၊ သမီးငယ်က (၁၀)တန်း၊ guide သွားပေါ့'

'ဪ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက စာတစ်အုပ်နဲ့ ငြိမ့်နေတာပေါ့လေ'

'မငြိမ့်ရပါဘူးဗျာ။ စောစောလေး ကတင် အဓိဋ္ဌာန်ကိစ္စပြီးလို့ အောက် ဆင်းလာပြီး စာဖတ်မယ် လုပ်နေတုန်း ခင်ဗျား ရောက်လာတာ။ နို့ခင်ဗျားကို တံခါးဖွင့်ပေးမယ့်လူတောင် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး'

မှန်ပါသည်။ ကိုမျိုးသည် အလုပ် မအားသည့်ကြားမှပင် တစ်နေ့လျှင် (၃)နာရီမျှ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်နေသည် ကို ကျွန်တော်သိသည်။ ပုတီးစိပ်လျှင် လည်း ထပ်မံတင် ပြုလုပ်ပြန်။

'အင်း ခင်ဗျား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာ အတော် ကြာပြီနော်။ ဘာတူးပြားပွဲတွေများ တွေ့ရ သလဲ'

စာရေးသူက မေးလိုက်သည်။

'ထူးခြားတယ် ပြောမလား။ တိုက် ဆိုင်တယ် ပြောရမလားတော့ မသိဘူး ကိုအေးကြူရေ ရှိတော့ရှိတယ် ရှား တယ်ပေါ့'

'ဘာဖြစ်ဖြစ်ဗျာ ပြောပြစမ်းပါဦး' ကိုမျိုးက ကျွန်တော်မျက်နှာကို ကြည့်ရင်း ပြုံးစိစိဖြင့်...

'ခင်ဗျားကတော့ ရေကွက်ကို ရှာပြန်ပြီပေါ့။ ဟုတ်လား။ ခဏနေဦး အအေးလေး ဘာလေး သောက်ရ အောင် သွားလုပ်လိုက်ဦးနော်'

ပြောရင်းဖြင့် ထိုင်ရာမှ ထ၍ နောက်ဖေးခန်းသို့ ဝင်သွားရာ စာရေးသူမှာ ဆတ်တင့်ငုံဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့သည်။ ခဏအကြာတွင် လိမ္မော်ရည် ဖန်ခွက်နှစ်လုံးကို ကိုင်၍ ကိုမျိုး ပြန်ထွက်လာပြီး တစ်ခွက်ကို စာရေးသူရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်တင်ပေးလိုက်သည်။

'ကဲ... သောက်ဦး။ ကျွန်တော့်မိန်းမလက်ရာတော့ မိချင်မှ မိမယ်'

မှန်ပါသည်။ ကိုမျိုးဇနီး မဋ္ဌေးမှာ အအေးဖျော်ရာတွင် အလွန်တော်သူဖြစ်သည်။ သူတို့အိမ် ရောက်သည့်အခါတိုင်း အအေးတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ညှော်ခံလေ့ရှိရာ မဋ္ဌေး၏လက်ရာကို စာရေးသူတို့ တစ်အိမ်လုံးက ကြိုက်နှစ်သက်ပြီး ချီးမွမ်းမြဲ ဖြစ်သည်။

စာရေးသူက လိမ္မော်ရည်တစ်ကျိုက် သောက်လိုက်သည်။

'မဆိုးပါဘူး မမိတမိပါပဲ' ဟု ပြောရာ ကိုမျိုးက သဘောကျစွာ ရယ်နေသည်။

'ကဲ... ခင်ဗျားရဲ့ အထူးအဆန်းလေးတွေ ကြားစမ်းပါရစဉ်း'

ဟု စာရေးသူက ပြောလိုက်ရာ ကိုမျိုးက မျက်နှာပိုးသတ်လိုက်ပြီး...

'ဪ... ဟုတ်သားပဲ။ ခင်ဗျား ချီးမွမ်းလိုက်တာနဲ့ ပြောမလို့ဟာကို မေ့သွားတယ်။

အထွေအထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားသိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ သမီးငယ်က စာတော်တယ် မဟုတ်လား။ ခု (၁၀)တန်းဖြေပြီးတာ ဘာကြာသေးလို့လဲ။ Study guide လိုချင်တဲ့သူတွေက အိမ်ရောက်လာတယ်။

ကျွန်တော့်စီးပွားရေးလဲ အတော်လေး အဆင်ပြေသလို၊ တစ်နေ့ (၃)နာရီ အမိဋ္ဌာန်ကိုလဲ မပျက်မကွက် ဆောင်ရွက်နိုင်တယ်။ တစ်အိမ်သားလုံး

ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ကျန်းကျန်းမာမာနဲ့ နေနိုင်တော့ ဘာလိုသေးလဲဗျာ။

ဟော ပြောနေရင်းနဲ့ သတိရလာတယ်။ ခင်ဗျား စိတ်ဝင်စားမယ့် အကြောင်း ဖြစ်လောက်တယ်'

'ဆိုစမ်းပါဦး ဘာများလဲ'

'အရင် နှစ်လလောက်ကပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော် ရွေ့တိုက်ဘုရားကို ညနေစောင်းလောက် ရောက်သွားတယ်။ မိုးရွာပြီးခါစ အေးချမ်းငြိမ်သက်နေသလို ဘုရားဖူးတွေလဲ အတော်ကျဲတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဘုရားကို လက်ယာရစ်လှည့် ကြည့်ညိုရင်း မြောက်ဘက်မုခ်က ရာဇမုနိဘုရား ရောက်တော့ ထိုင်ပြီး ဘုရားရှိခိုးလိုက်တယ်။ ရှိခိုးဦးချပြီးလို့ မျက်စိ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော့် ညာဘက်ခြမ်း ရှေ့နား မကျတကျကနေ လူကြီးတစ်ယောက် တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်လျက် ကနေ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတာကို မျက်လုံးချင်း ဆုံမိလိုက်တယ်။

အပေါ်အောက် အညိုရောင် ဝတ်စုံ ဝတ်ထားတယ်။ လက်ထဲမှာ ပုတီးတစ်ကုံး ကိုင်ထားတယ်။ 'အသားက တော်တော်လေး ညှိတယ်။ ဆံပင်လဲ နည်းနည်းရှည်တယ်။ ဒါလောက်ပါပဲ။ တခြား ထူးခြားတာ မရှိပါဘူး။

ကျွန်တော် မျက်လုံးဖွင့်လိုက်တဲ့ အချိန်နဲ့ သူ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေချိန်နဲ့ တိုက်ဆိုင်သွားတော့ ဘာရယ် မဟုတ် ကျွန်တော်က ပြုံးပြလိုက်မိတယ်လေ'

ကိုမျိုးက လိမ္မော်ရည် ဖန်ခွက်ကို ကောက်ကိုင်ကာ နှစ်ကျိုက်မျှ သောက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က သူ့စကားတွင် စိတ်ဝင်စားပြီး သူ ဆက်ပြောလာမည်ကို ငုံ့လင့်နေမိသည်။

'အဲဒီမှာတင် "လူလေး အဘနား လာပါဦး"

လို့ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တယ်ဗျာ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ အမှတ်မထင် ဆိုသလို ဘေးဝဲယာကို ကြည့်လိုက်တော့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူးဗျာ။

သူနဲ့ကျွန်တော် နှစ်ယောက်တည်းပဲ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူ့အနား တိုးသွားတယ်။ သူ့အနားရောက်တော့ ကျွန်တော့် လက်နှစ်ဖက်ကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး...

"လူလေး သာသနာပြုရမယ်" လို့ ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့် လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ပြီး။ သူ့လက်ဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ သုံးချက်စီ ရိုက်လိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်သွားသလို ဖျဉ်းခနဲ ဖျဉ်းခနဲ ဖြစ်သွားတယ်။ ပြီးတော့မှ ကျွန်တော့်ကို မေးတယ်'

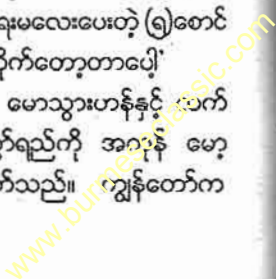
"ထိတစ်စောင် ဘယ်လောက်လဲ" တဲ့။

'ကျွန်တော်လဲ "ခု တစ်စောင် (၁၅၀)ကျပ်လောက်ရှိမယ် ထင်တယ်"

လို့ ပြောတော့ သူ့အိတ်ထဲက ငွေကူးရာကို ထုတ်ပေးပြီး "တောင်ဘက် မုခ်က ထီဆိုင်မှာ ထီ (၅)စောင်ထိုး။ ကိုယ် မရွေးနဲ့။ သူ့ပေးတာ ယူ" လို့ ပြောပြီး ထိုင်ရက ထ. သွားတော့ တာပဲဗျာ။ ကျွန်တော်လဲ မှင်တက်မိသလို ၎င်းကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့တော့တယ်။

'ဒါနဲ့ တိုတိုပြောရရင်တော့ဗျာ တောင်ဘက်မုခ်ကဆင်။ တွေ့တဲ့ ထီဆိုင်မှာ စာရေးမလေးပေးတဲ့ (၅)စောင် တွဲကို ထိုးလိုက်တော့တာပေါ့'

ကိုမျိုးက မောသွားဟန်နှင့် လက်ကျန် လိမ္မော်ရည်ကို အဂုန် မော့သောက်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က

သူ့စကားလက်စအဆုံးကို သိချင်လာ သဖြင့် မအောင့်နိုင်တော့ဘဲ မေးလိုက် မိသည်။

'နောက်တော့ ဘာဖြစ်လဲဗျ'

'နောက်တော့လား ထိဖွင့်ရော ဆိုပါ တော့ဗျာ။ သိန်း (၅၀၀)ဆုမှာ ဂဏန်း အားလုံးတူပြီး ရှေ့က အကွာရာ လွဲသွား တယ်ဗျာ'

'ဟာ'

စာရေးသူနှုတ်မှ အံ့ဩတကြီးဖြင့် အာမေဗိုတ်သံ ထွက်သွားသည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြောလိုက်မိသည်။

'အံ့ဩစရာကြီးနော်။ နှမြောလိုက် တာဗျာ။ ခင်ဗျားတော့ ဘယ်လိုခံစား ရမလဲ မသိဘူး'

'ကျွန်တော်လဲ အံ့ဩတာပေါ့ဗျာ။ ဒီလောက် တိုက်ဆိုင်ဖို့ ဘယ်လွယ်မှာ လဲ။ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ဖြစ်သေးတယ်ဗျ'

'ဟုတ်လား ဒီပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ပဲ ထပ်တွေ့ တာလား'

'ဟုတ်ပါဗျာ။ ဒုတိယအကြိမ်က တော့ ကျွန်တော် ရွှေတိဂုံ တောင်ဘက် မုခ်က ဆင်းလာပြီး ဘတ်စ်ကား မှတ်တိုင်မှာ ကားစောင့်နေတုန်း ဘယ် ကဘယ်လို ရောက်လာလဲတော့ သတိ မထားမိဘူး။ ကျွန်တော့်လက်ကို လာ ဆွဲလို့ ကြည့်လိုက်တော့ အဲဒီအဘ ဖြစ်နေတယ်။

"လူလေး အဘနဲ့လိုက်ခဲ့" ဆိုပြီး ခေါ်လို့ သူ့နောက် လိုက်သွားတာ စပါးရှား သချိုင်းဂူထဲ ခေါ်သွားတာဗျ။ ထိုင်လဲ ထိုင်မိရော မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆိုပါတော့ဗျာ။

ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်ကို သူ့လက် နှစ်ဖက်နဲ့ ကိုင်ထားပြီး အပေါ်ကို မော့ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ ပါးစပ်ကလဲ လှုပ်စိလှုပ်စိနဲ့ ဘာတွေ ရွတ်တယ်တော့

မသိဘူး။ ပြီးတော့ အရင်တစ်ခါလိုပဲ ငွေ ကိုးရာကျပ် ထုတ်ပေးပြီး ထွက်သွား တော့တာပဲ'

'ဒီတစ်ခါတော့ ပေါက်ပြီပေါ့' ကျွန်တော်က အားတက်သရော ပြောလိုက်သည်။

'မပေါက်ဘူးဗျ' ကိုမျိုးက ဖြေသည်။

'ဟင် ဟုတ်လား ဘယ်လိုဖြစ်သွား ပြန်တာလဲ'

'ဒီတစ်ခါကျတော့ သိန်း (၅၀၀)ဆုမှာ အက္ခရာတူတယ်ဗျာ။ နောက်ဂဏန်းတွေလဲ တူတယ်ဗျာ။ တစ်လုံးမှ မလွဲဘူး။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ပုံက ရှေ့နောက် ပြောင်းပြန်တွေ ဖြစ် နေတာ'

'ဟောဗျာ အံ့ဩစရာပဲနော်' ကျွန်တော် အံ့ဩစွာ ပြောမိပြန် သည်။

'အေးဗျာ ကိုယ်တွေ့နှစ်ခါ ကြုံလိုက် ရတော့ ကျွန်တော် ဘာတွေ့မိလဲ သိလား'

'ပြောပါဦးဗျ'

'ထီပေါက်ဖို့ဆိုတာ တော်တော် မလွယ်ပါလားလို့ပေါ့။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်တွေ မ,တာတောင် မ,တယ်ပဲ ဆိုပါတော့ ဗျာ။ ဟိုလွဲ, ဒီလွဲ ဖြစ်နေတာလေ။ ဒါကြောင့်လဲ ခုရာတော်ကြီးများက ထီပေါက်ချင်ရင် စာရေးတံခဲ များများ လျှို့ဝှက်လို့ ဟောတော်မူကြတာပဲ'

'ဒါမှလဲ တူသောအကျိုးပေးမှာပေါ့ ဗျာ။ ဟုတ်ဘူးလား'

စာရေးသူက သူ့စကားကို ဖြတ်ပြော လိုက်ရာ ကိုမျိုးက...

'ဟုတ်ပါဗျာ။ ကျွန်တော့်ကံကိုက ပါမလာတာဖြစ်မှာ။ ဒါတောင် ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ရက်ရှည် ဝင်နေ တာနော်'

'အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နေလို့

ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေနဲ့ တွေ့မယ်။ ဘာဖြစ်မယ်၊ ညာ ဖြစ်မယ်လို့တော့ အတိအကျ မပြောနိုင်ဘူးထင်တယ် ကိုမျိုးရဲ့။ သို့သော် ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းကျိုးပေးမယ်။ "ဓမ္မော ဟဝေ၊ ရက္ခတိ ဓမ္မစာရီ"။ တရားကို ကိုယ်က စောင့်ရင် တရားက ကိုယ့်ကို ပြန်စောင့် မယ်လို့တော့ မြတ်စွာဘုရားက အသေ အချာ ဟောထားတာပဲလေ။

ပြီးတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာလဲ အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်တယ် ဆိုတာရယ်၊ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျိုး တရား မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာရယ် ပေါ်လွင် နေတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ ခင်ဗျား အဓိဋ္ဌာန်စင်တာကိုတော့ အပြစ်မမြင် ပါနဲ့ဗျာ။ ဆက်လုပ်ပါ'

ဟု စာရေးသူက ပြောရာ...

'ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာကို အပြစ်မြင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကုသိုလ် အထောက်အပံ့လဲ ရှိနေသားနဲ့ ဆိုတဲ့ သဘော ပြောတာပါ။

အေးဗျာ ပြောရင်းနဲ့ တစ်ခု သတိရမိပြန် တယ်ဗျာ။ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေနဲ့ တွေ့ဆိုတာ ပဋ္ဌာန်းဆက် တော်တော် အရေးကြီးပုံရ တယ်ဗျာ။ ပဋ္ဌာန်းဆက်မရှိရင် ဘယ်လိုမှ မပိုင်နိုင်သလို ပဋ္ဌာန်းဆက် ရှိတဲ့သူတွေက တော့လဲ သူ့အလိုလို ဖြစ်လာပုံပဲဗျာ နော် ကိုမျိုးက "စာရေးသူ ဘာပြော မလဲ" ဟု အကဲခတ်သလို ကြည့်နေ

သည်။ စာရေးသူက...

'ခင်ဗျားပြောတာ မှန်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ကြားဖူးတဲ့ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ် ရှိတယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ...

'ကဲဒီတစ်ခါ ခင်ဗျားအလှည့်ပေါ့ဗျာ။ ပြောစမ်းပါဦး'

* * *

တောင်ဥက္ကလာပ (...)ရပ်ကွက်တွင် ဦးမြရွှေ၊ ဒေါ်သိန်းရှင်တို့ နေထိုင်ကြသည်။ သင်္ကန်းပရိက္ခရာရောင်းခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသည်။ စီးပွားရေးမှာ မရှိမရှားဟု ဆိုရမည်။ တိုက်ခံ နှစ်ထပ်အိမ်တွင် အောက်ထပ်၌ ဆိုင်ဖွင့်ပြီး အပေါ်ထပ်တွင် လူနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးမြရွှေမှာ ဘာသာရေးကို ဟုတ်တိပတ်တိ လုပ်သူ မဟုတ်သော်လည်း ဇနီးသည် ဒေါ်သိန်းရှင်သည် မိုးကုတ်ယောဂီ ဖြစ်သည်။

ဆိုင်အရောင်းအဝယ်ကိစ္စကို ဦးမြရွှေနှင့် လွှဲထားကာ ရန်ကုန်မြို့အနှံ့ရှိ မိုးကုတ်ရိပ်သာများတွင် တရားစခန်း လိုက်ဝင်နေသူ ဖြစ်သည်။ တရားလည်း အတော် ပေါက်ရောက်နေပုံရသည်။

ဒေါ်သိန်းရှင်ကို ကြည့်လိုက်လျှင် အမြဲတမ်း ရွှင်ယုနေသည်။ မျက်နှာမှာ လည်း ကြည်လင်နေပြီ။ ဒေါ်သိန်းရှင် စိတ်ညစ်သည်ကို ဘယ်အခါမျှ မတွေ့ဖူးဘူးချေ။ ဒေါ်သိန်းရှင်၏ လက်သုံးစကားမှာ...

'အားလုံးက ဖြစ်ပျက်တွေ့ချည်ပဲလေ။ ဖြစ်ရင် ပျက်ပြု ဝေ့တာပဲ မဟုတ်လား။ ပြုတာဆိုလို့ တာမှာရှိလို့တုံး ပကတိ မျက်စိနဲ့ ကြည့်နေကြလို့သာ ပြုတယ် ထင်နေကြတာ။ ညက်ပျက်စိနဲ့ ကြည့်တဲ့အခါ ကျတော့ ငလားပဲ တယ်လဲနဲ့ ပျက်နေတာကို မြင်ရတာ' တဲ့။

ဒေါ်သိန်းရှင်က ဆက်ပြောတတ်သေးသည်။

'စိတ်ဆင်ရဲတယ်။ သောကပရိဒေဝ ဖြစ်တယ်။ ဝမ်းသာတယ် ဆိုတာတွေကလဲ စိတ်ခံစားမှုလေး သက်သက်ပါ။ ဖြစ်ပျက်အနေနဲ့ကြည့်ရင် ဘာမှ မဟုတ်တာကိုသာ တွေ့ရမှာ။ ဒီတော့ ဘာဖြစ်လို့ ပုဂံတာတွေ ဖြစ်နေဦးမှာလဲ။ ပေါ်လာသူမျှကိုသာ သတိလေးနဲ့ အသိလေးကပ်သွားနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အနီးလေးပါ' တဲ့။

တစ်နေ့တွင်မူ ဒေါ်သိန်းရှင်နှင့် အတူ နေသော ဒေါ်သိန်းရှင်၏ မိခင်ကြီး လေဖြတ်သည်။ အသက်က (၈၅)နှစ်။ ညာခြေ၊ ညာလက် လုံးဝ မလှုပ်နိုင်၊ ပါးစပ်လည်းရွှဲ၊ စကားလည်း မပီတော့။

ဒေါ်သိန်းရှင်ခမျာ မိခင်ကြီးကို ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ပြုစုရရှာသည်။ နေ့ညရယ် လို့ပင် မသိတော့လောက်အောင် ဖြစ်သည်။ ရိပ်သာလည်း မဝင်နိုင်တော့ပြီ။ သို့ဖြင့် ရက်မှလ၊ လမှနှစ်သို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သည်။ မိခင်ကြီး၏ဝေဒနာကတော့ ရှေ့မတိုး နောက်မဆုတ် ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာဆရာ၊ အနောက်တိုင်းဆရာလည်း စုံပြီ။

ထိုအခါ ဒေါ်သိန်းရှင်သည် ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း မိခင်ကြီး အမြန် ကျန်းမာလာရန် ဆုတောင်းခြင်းအပြင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦး ပေါ်လာပြီး မိခင်ကြီးကို ဆေးကုနိုင်ပါစေဟု အဓိပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ပြုလာသည်။ နောက်ဆုံးတော့လည်း ဘုရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ ဆိုသ

ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ 'အမေ့ရောဂါကို ကုနိုင်မယ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေများ မရှိတော့ဘူးလား' ဟု ညည်းမိရသည်မှာလည်း အခါခါ။

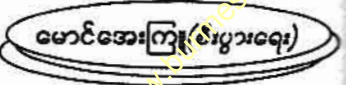
တစ်နေ့တွင် ဦးမြရွှေနှင့် ဒေါ်သိန်းရှင်တို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် တောင်ဥက္ကလာပ မြို့ထဲသို့ ကားစီးလာကြသည်။ ကားကလည်း ထုံးစံအတိုင်း အတော်ပင် လူကျပ်သည်။ ထိုင်ခုံမရ။ အလယ်တွင် မတ်တတ်ရပ်နေရသည်။

ဦးမြရွှေက ရှေ့က၊ ဒေါ်သိန်းရှင်က နောက်က။ ဦးမြရွှေဘေးတွင်မူ လူကြီးတစ်ယောက် အသက်က (၇၀)ခန့်။ အစတွင် ဦးမြရွှေ သတိမထားမိ။ အတန်ကြာလာသောအခါတွင် ဦးမြရွှေ သတိပြုမိလာသည်။

ထိုလူကြီးမှာ ဂင်တိုတိုဆံပင်ရှည်ကို တဘက်ဖြင့် ပေါင်းထားသည်။ အပေါ်အောက် အညိုရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည်။ နှမ်းမတ်နေသည်။ ကွမ်းတွေ စားထားလိုက်သည်မှာ အပေါ်အောက် နှုတ်ခမ်းအားလုံး ပေကျုံ့နေသည်။ ဦးမြရွှေက မသတိဟန်ဖြင့် စိတ်ထဲက ရေရွတ်မိသည်။

'ကြည့်ပါဦး။ လူကလဲ ညစ်ပတ်၊ ကွမ်းတွေ စားထားလိုက်တာကလဲ ပေကျုံ့လို့။ ဘယ်ကျမှဆင်းမလဲ မသိဘူး' သူ့အတွေးကို ထိုလူကြီးက သိသွားလေချောသလား မဆိုနိုင်။ ဦးမြရွှေကို ရုတ်ခြည်း လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ စူးရဲသော မျက်လုံးနှင့် ရုတ်တရက် အကြည့်ကြောင့် ဦးမြရွှေ တုန်လှုပ်သွားကာ နောက်သို့ ကိုယ်ကို ကျုံ့လိုက်ရာ ဒေါ်သိန်းရှင်အား တိုက်မိသွားသဖြင့် ဒေါ်သိန်းရှင်က...

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

www.burmeseclassic.com